

Bibliothèque numérique

medic@

**CELSUS, Aurelius Cornelius / CELSE.
A. Corn. Celsi medicinae libri octo**

Venise :, 1493.

(c) Bibliothèque interuniversitaire de médecine (Paris)
Adresse permanente : <http://www.bium.univ-paris5.fr/hist/med/medica/cote?00471>

In omnibus com. Celsi, quas vidi, semper
Lentiliani locum in quo de corn. Celso
mentionem facit libro XII sub finem
Ita legitur „ Quid plura? Cum etiam
„ Cornellus Celsus, mediocri vir ingenio . . .

Sed doctissimus Professor Sipontinus Junius
fatis functus anno 1752 locum notatum sic
emendavit „ Corn Celsus Med. acri vir
„ ingenio

Cornelii Celsi liber de medicina primus editus est
Florentiae, anno 1478: haec editio quae secunda
est non discrepat ab editione principe florentina.

AVRELIJ CORNELII CELSI MEDICINAE LIBER PRIMVS INCIPIT.

T alimenta sanis corporibus agricultura: sic sanitatem aegris medicina promittit. Hæc nusquã quidẽ non est. Si quidem ẽt imperitissimæ gentes herbas: aliaque prompta in auxilium uulnerum: morborũque nouerunt. Verũtamen apud græcos aliquãto magis quam in cæteris nationibus exculta est. ac ne apud hos quidẽ a prima origine: sed paucis ante nos sæculis: utpote cum uetustissimus auctor Aesculapius celebretur. Qui quoniam adhuc rudem & uulgare hanc scientiam paulo subtilius excoluit: in deorum numerũ receptus est. Huius deinde duo filij Podalirius & Machaon bello troiano duces Agamennonem secuti non mediocri opem cõmilitonibus suis attulerunt. Quos tamen Homerus non in pestilentia: neq; in uariis generibus morborũ aliquid attulisse auxilij: sed uulneribus tantũmodo ferro & medicamentis mederi solitos esse proposuit. Ex quo apparet has partes medicinæ solas ab his esse tentatas: easq; esse uetustissimas. Eodemq; auctore disci potest morbos tum ad iram deorũ immortalium relatos esse: & ab iisdem opem posci solitam. Verique simile est inter nõnulla auxilia aduersæ ualitudinis pleriq; tamen eã bonam contigisse ob bonos mores: quos neq; desidij: neq; luxuria uitiant. Si quidẽ hæc duo corpora prius in græcia: deinde apud nos affluerunt. Ideoq; multiplex ista medicina: neq; olim: neq; apud alias gentes necessaria: uix aliquos ex bonis ad senectutis principia perducit. Ergo ẽt post eos: de quibus rettuli nõnulli clari uiri medicinã exercuerũt donec maiore studio litterarũ disciplina agitari cõepit: quæ ut animo præcipue oĩum necessaria: sic corpori inimica est. Primoq; medendi scientia: sapientiæ pars habebatur. ut & morborũ curatio & rerũ naturæ contemplatio sub iisdem auctoribus nata sit. Scilicet his hanc maxime requirentibus: qui corporum suorum robora in quieta cogitatione nocturnaq; uigilia minuerant. Ideoq; multos ex sapientiæ professoribus peritos eius fuisse accepimus. Clarissimos uero ex his Pythagoram & Empedoclem & Democritum. Huius aut: ut quidã crediderunt: discipulus Hippocrates eous primus quidem ex oĩbus memoria dignus ab studio sapientiæ disciplinã hanc separauit: uir & arte & facundia insignis. Post quẽ Diocles caristius: deinde Praxagoras & Chrysippus. tum Herophilus & Erasistratus sic artẽ hanc exercuerunt: ut ẽt in diuersas curandi uias processerint. Iisdemque temporibus in tres partis medicina diducta ẽ: ut una esset quæ uictu: altera quæ medicamentis: tertiã quæ manu mereretur. Primam διαίτητικὴν idest dieteticam: secundam φαρμακευτικὴν idest pharmaceuticam: tertiã χειρουργικὴν idest chirurgicam græci nominauerunt. Eius aut quæ uictu morbos curat longe clarissimi auctores ẽt altius quædã agitare conati rerũ quoque naturæ sibi cognitionẽ uendicauerunt: tanquã sine ea trunca & debilis medicina esset. Post quos Serapion primus oĩum nihil hanc rãonalem disciplinam prinetere ad medicinam professus in usu & experimentis eam posuit. Quem Apollonius & Glaucias & aliquanto post Heraclides tarentinus & alij qui non mediocres uiri secuti ex ipsã professione se empiricos appellauerunt. Sic i duas partis ea quoque quæ uictu curat medicina diuisa est: aliis rationalem artem: aliis usum tantum sibi uedicantibus: nullo uero quicquam post eos qui supra comprehensi sunt agitante nisi quod acceptat: donec Asclepiades medendi rãonem ex magna parte mutauit. Ex cuius successoribus Themison nuper ipse quoq; quædam in senectute deflexit. Et per hos quidẽ maxime uiros salutaris ista nobis professio increuit. Quoniam autem ex tribus medicinæ partibus ut difficillima sic ẽt clarissima est ea: quæ morbis medetur: ante omnia de hac dicendũ est. Et quia prima in ea dissensio est: quod alij sibi experimetorum tantummodo notitiã necessariã esse contendunt: alij nisi corporum rerumque ratione comperta nõ satis potentẽ usum esse proponunt indicandũ est quæ maxime ex utraq; parte dicantur: quo facilius nra quoq; opinio iterponi possit. Igitur hi qui rãonalem medicinã profitentur: hæc necessaria esse proponunt: abditag; & morbos continentium caularum: notitiã: deinde euidentium: post hæc etiã naturalium actionum: nouissime partium interiorum. Abditas causas uocant i quibus requiritur ex quibus principiis nõstra corpora sunt: quid secundã: quid aduersam ualitudinem faciat. Neq; n. credunt posse cum scire quomodo morbos curare cõueniat: qui unde hi sint ignoret. Neq; esse dubium: quin alia curatione opus sit: si ex quattuor principiis uel superans aliquid uel deficiens aduersam ualitudinẽ creat: ut qdã ex sapientiæ p̄fessoribus dixerũt. alia si in humidis oẽ uitiũ est: ut Herophilo uisum est. alia si in spiritu: ut Hippocrati. alia si sanguis in eas uenas: quæ spiritui accommodatæ sunt: transfunditur & inflammatiõne quã græci φλεγμονὴν idest phlegmonẽ nominãt excitat: eaq; inflammatiõ talẽ motum efficit: qualis in febre est: ut Erasistrato placuit. alia si manantia corpuscula p̄uisibilia foramina subsistendo iter claudũt: ut Asclepiades cõtendit. Eũ uero rectẽ curaturum: quẽ prima origo causæ non sefellerit. Neq; uero inficiantur experimenta quoq; esse necessaria. Sed ne ad hæc quidẽ aditũ fieri potuisset: nisi ab aliqua ratione contendunt. Non. n. quidlibet antiquiores uiros aegris inculcasse: sed cogitasse quid maxie conueniret: & id usu explorasse: quod ante coniectura aliqua duxisset. Neq; interesse an nunc iam pleracq; explorata sint: si a consilio tamen coeperunt. Et id quidem in multis ita se habere. Sæpe uero etiã noua incidere genera morborum: in quibus nihil adhuc usus ostenderit.

Morbi ad iram deorum
immortalium relatos
esse: & ab iisdem
opem posci solitam

Bo Rationalibus
Medicis

Optima Editio; R. Sanchez M^o 11° Parisij.
Empta ann 1749. non uili pretio. petrus Lussus chir. paris.

Et ideo necessarium sit animaduertere unde ea coeperint: sine quo nemo mortalium reperire possit: cur hoc quæ illo potius utatur. Et ob hæc quidē in obscuro positas cās psequuntur. Euidētes uero has appellat: i quibus quarūt iniciū morbi calor attulerit an frigus: fames an satietas: & quæ similia sunt. Occursum enim uitio dicitur eū qui originē nō ignorat. Naturales uero corporis actiones appellat p quas spiritū trahimus & emittimus cibū portionemque & assumimus concoquimus: Itaque p quas ea dem hæc in oēs membroꝝ partes digerunt. Tū requirunt et quare uenæ nostræ modo submittat se: mō attollant. quæ ratio somni: quæ uigiliæ sit. Sine quoq; notitia neminē putat uel occurrere: uel mederi morbis iter hæc nascentibus posse. Ex quibus quā maxie p̄tinere ad rē concoctio uidet. Huic potissimū insistant & duce alii Erasistrato atteri cibū in uentre cōtēdūt: alii Plistonico Praxagoræ discipulo putrescere. alii credūt Hippocrati p calore cibos concoqui. Accedunt quæ Asclepiadis æmuli: quæ oia ista uana & superuacua eē proponunt. Nihil enī concoqui: sed crudā materiā sicut assumpta est in corpus omne deduci. Et hæc quidē iter eos parū cōstant. Illud uero cōuenientiū dandū cibum laborantibus: si hoc: aliud: si illud ueꝝ est. Nā si teritur intus: eū quærendū esse: qui facillime teri possit. Si putrescit: eū in quo hoc expeditisimū est. Si calor cōcoquit: eū qui maxie calore moueat. At nihil ex his eē quærendū: si nihil concoquitur. Ea uero sumēda quæ maxie manent qualia assumpta sunt. Ea dēq; rōne cū spiritus grauis est: cū somnus aut uigilia urget: eū mederi posse arbitratur: qui prius illa ipsa qualiter eueniant p̄ceperit. Præter hæc cū in iterionibus partibus & dolores & morboꝝ uaria genera nascant: neminē putant his adhibere posse remedia: quæ ipse ignoret. Necessariū ergo eē icidere corpora mortuoꝝ: eorūq; uiscera atq; intestina scrutari. Iōgeq; optime fecisse Herophilū & Erasistratū qui nocētes hoies a regibus ex carcere acceptos: uiuos incidere: Cōsiderarunt: etiā spiritu remanente: ea quæ natura ante clausisset: eorūq; positurā: colorē: figurā: magnitudinē: ordinē: duritiē: molliē: tūm liuorē: corticē: p̄cessus deinde singuloꝝ & recessus: & siue quid inserit alteri: siue quid partē alterius in se recipit. Neq; enī cū dolor itus icidit: scire quid doleat eū: qui qua parte quodq; uiscus intestinumue sit: nō cognouerit. Neq; curari id quod ægrum est posse ab eo qui quid sit: ignoret. Et cū p uulnus alicuius uiscera patefacta sunt: eū qui sane cuiusquā colorē partis ignoret: nec scire quid itegritū: quid corruptū sit. Ita ne succurrere quidē posse corruptis. Aptiusque extrinsecus imponi remedia com pertis interiorū & sedibus & figuris: cognitaq; eorū magnitudine. Similesq; oia quæ posita sunt rationes habere. Neq; eē crudele sicut pleriq; proponūt: hominū nocētū & hoꝝ quoq; paucorum supplētis remedia populis innocētibus sæculoꝝ oīum quæri. Cōtra hi: qui se empiricos ab experientia nominant euidētes quidē causas ut necessarias amplectunt. Obscurarū uero causarū & naturalium actio num quæstionem ideo superuacua esse contendunt: quoniā incōprehensibilis natura sit. Nō posse uero comprehendī: patere ex eorū: qui de his disputarunt: discordia: Cū de ista re: neq; iter sapientia: p̄fessores: neq; iter ipsos medicos cōueniat. Cur enī potius aliquis Hippocrati credat: q̄ herophilō. Cur huic potius. q̄ Asclepiadi: Si ratōnes sequi uelit: oīum posse uideri nō improbabiles. Si curationes: ab oībus his ægros p̄ductos eē ad sanitatē. Ita neq; disputatōni: neq; auctoritati cuiusq; fidē derogari oportuisse. Etiā sapientiæ studiosos maximos medicos eē: si ratiocinatio hoc faceret. nūc illis uerba super se: deesse medēdi sciam. Differre quoq; p natura locorū: genera medicinarū: & aliud opus eē roma: aliud in ægypto: aliud in gallia. Quod si morbos eā causā faceret: quæ ubiq; eadē eēt: remedia quoq; ubi que eadē eē debuissent. Sæpe etiā causas apparere. ut puta lippitudinis: uulneris: neq; ex his patere medicinā. Quod si sciam hanc nō subiciat euidens cā: multo minus eā posse subicere: quæ i dubio est. Cū igitur illa incerta incōprehensibilis sit: certis potius & exploratis petendū esse p̄fidū: id est his: q̄ experientia in ipsis curatōnibus docuerit: sicut i cæteris oībus artibus. Nā ne agricolā quidē: aut gubernatorem disputatione: sed usu fieri. Ac nihil istas cogitationes ad medicinā pertinere. eo quoq; disci: quod qui diuersa de his senserint: ad eandem tamen sanitatem homines perduxerint. Id enim fecisse: quia non ab obscuris causis: neq; a naturalibus actōnibus: quæ apud eos diuersæ erāt: sed ab experientia pro ut cuiq; responderant: medendi uias traxerint. Ne inter initia quidē ab istis quæstionibus deductam esse medicinam: sed ab experimentis. Aegrorū enim qui sine medicis erant: alios p̄pter auiditatem primis diebus protinus cibū assumpsisse: alios propter fastidium abstinuisse: leuatūq; magis eorum morbū esse: qui abstinerant. Itemq; alios in ipsa febre aliquid edisse. alios paulo ante eam: alios post remissionem eius. optime deinde his cessisse qui post finem febris id fecerint. Eademq; ratione: alios inter principia protinus ufos esse cibo pleniore: alios exiguo grauiore: eos factos: qui se implerent. Hæc similiaq; cum quotidiē incidere: diligentes homines notasse quæ plerūq; melius responderent: deinde agrotantibus ea præcipere cœpisse: Sic medicinam ortam: subinde aliorum salutem: aliorum interitu perniciofam discernentem a salutaribus. Reptis deinde miæ rediis homines. de rationibus eorum disserere cœpisse nec post rationem medicinam esse inuentam: sed post inuentam medicinam: rationem esse quæ sitam. Requiritur etiam si rō idē doceat quod experientia: an aliud. Si idē: superuacua esse. Si aliud: et contrariā. Primo tamen remedia exploranda summa cura fuisse. nūc uero iā explorata esse: neq; ulla: aut noua genera morborum reperiri: aut nouam desiderari medicinā. Quod si iam incidat mali genus aliquod ignotum: non ideo tamen fore medico de rebus cogitandum obscuris: sed eum protinus uisurum. cui morbo id proximū sit: tentaturūq; remedia similia illis: quæ uer-

quidē bini fundebat

quo post emata
uod ignorat

quod si fundebat
uod si fundebat
Empirici

quod si fundebat
uod si fundebat
Empirici

cino malo saepe succurrerint: & per eius similitudinem opē reperiturum. Neq; n. se dicere consilio me-
dicū nō egere: & irrationabile aial hanc artē posse p̄stare: sed has latentiū rerū coniecturas ad rem nō
pertinere: quia non intersit: quid morbu faciāt: sed quid tollat. Neq; ad rem pertineat quomō: sed qd
optime digeratur: siue hac de cā concoctio incidat: siue de illa. & siue concoctio sit illa: siue tātum di-
gestio. Neq; quare dū esse quomō spiremus: sed quid graue tardūq; spiritū expediat. Neq; quid uenas
moueat: sed quid quaeq; motus genera significant. Haec aut cognosci experimētis: & in oibus eiusmo-
di cogitationibus in utraq; parte diseri posse. Itaq; ingeniū & faciūdiā uincere: morbos aut nō eloque-
ria sed remediis curari. Quae si quis elinguis: usu discreta bene norit: hūc aliquāto maiore medicū fu-
zurū: q̄ si sine usu linguā suā excoluerit. Atq; ea quidē: de quibus est dictū: superuacua esse tātumodo.
Id uero quod restat etiā crudele: uiuorum hoīum aliu atq; p̄cordia incidi & salutis humanae p̄fidē ar-
tem nō solum pestem alicui: sed hanc etiā atrocissimā inferre: cū praesertim ex his: quae tāta uolentia
quaerant: alia nō possint oīo cognosci: alia possint ēt sine scelere. Nā colorē: liuorē: mollitiē: duritiem:
similiaq; oīa nō eē talia iciso corpore qualia integro fuerint. quia cū corporibus iuiolatis: haec tamen
metu: dolore: inedia: cruditate: lassitudine mille aliis mediocribus affectibus saepe mutent: multo ma-
gis uerisimile est iteriora: quibus maior mollities: lux ipsa noua sit: sub grauissimis uulneribus & ipsa
trucidatōe mutari: Neq; quicq; esse stultius: quā quale quidq; uiuo hoīe est tale existimare esse moriē
te: imo iam mortuo. Nā uteq; quidē qui minus ad rē pertineat spirante hoīe posse diduci? Simulatq;
uero ferrum ad praecordia accessit: & discissum tranuersum septū ē: quod membrana quadā superio-
res partes ab inferioribus diducit (diaphragma graeci uocāt) hoīem p̄tinus animā amittere. Ita demū
mortui praecordia & uiscus omne in cōspectū latrocinantis medici dari: qd̄ necesse sit tale eē: q̄le mor-
tui sit: nō quale uiui fuit. Itaq; cōseq; medicū: ut hoīem crudeliter iugulet. nō ut sciat qualia uiui uisce-
ra habeamus. Si quid tamē sit: quod adhuc spirante hoīe cōspectū subiiciat: id saepe casum offerre cu-
rantibus. Interdū enī gladiatorē in harena: uel milite in acie: uel uiatorē a latronibus exceptū sic uul-
nerari: ut eius interior aliqua pars aperiatur: & in alio alia: ita sedem: positum: ordinem: figuram: simi-
liaq; cognoscere prudentem medicum nō caedem: sed sanitatem molietem: idq; per misericordiam di-
scere: quod alii dira crudelitate cognouerint. Ob hoc ne mortuorum quidem laceratōnem necessariā
esse. Quae & si nō crudelis: tamē foeda sit: cū aliter pleraq; in mortuis se habeāt. Quantum uero in ui-
uis cognosci potest ipsa curatio ostendat. Cum haec p̄ multa uolumina: per quae magnae cōtentionis di-
sputationes a medicis saepe tractata sint atq; tractentur subiiciendum est quae p̄xima uero uideri pos-
sint: Ea neq; addicta alterutri opinioni sunt: neq; ab utraq; nimium abhorrentia: media quodammo-
do inter diuersas sententias. Quod in plurimis contentionibus deprehendere licet sine ambitione ue-
rum scrupulantibus: ut in hac ipsa re. Namque densum causae uel secundam ualetudinem praesent: uel
morbos excitent: quomō spiritus: aut cibus uel detrahatur uel digeratur: ne sapientiae quidem profes-
sores scientia comprehendunt: sed coniectura persequuntur. Cuius aut rei nō ē certa noticia: eius opi-
nio certum reperire remedium non potest. Verumq; est ad ipsam curandi rationem nihil plus confer-
re: q̄ experientiam. Quamq; igitur multa sint ad ipsas artes proprie non pertinentia: tamē eas adiuuat
excitando artificis ingenium. Itaq; ista quoq; naturae rerum contemplatio quis non faciat medicum
aptiorem: tamen medicinae reddit profectum. Veriq; simile est & Hippocratem & Erasistratū: & qui-
cunq; alii non contenti febres & ulcera agitare: rerum quoq; naturam ex aliqua parte scrupulati sunt:
nō ideo quidē medicos fuisse: ueq; ideo quoq; maiores medicos extitisse. Ratione uero opus ē ipsi me-
dicinae & si non inter obscuras causas: neq; inter naturales actiones: tamen saepe. Est. n. haec ars conie-
cturalis: neq; respondet ei plerumq; non solum coniectura: sed etiam experientia. Et interdum non se-
bris: non cibus: non somnus subsequitur sicut assueuit. Rarius: sed aliquando morbus quoq; ipse no-
uus est: quem non incidere: manifeste falsum est: cum aetate nostra quaedā ex naturalibus partibus car-
ne prolapsa & arente: intra paucas horas expiauerit: Sic ut nobilissimi medici: neq; genus mali: neq; re-
medium inuenerint: Quos ego nihil tentasse iudico: quia nemo in splendida persona periclitari conie-
ctura sua uoluerit: ne occidisset nisi seruasset: uideretur. Veri tamen simile est: potuisse aliquid cogi-
tare detracta tali uerecundia: & fortasse respōsurum fuisse id quod aliquis esset expertus. Ad quod
medicinae genus neq; semper similitudo aliquid confert & si quando confert: tamen id ipsum ratōna-
le est inter multa similia genera & morbos: & remediorum cogitare: quo potissimum medicamento
sit utendum. Cum igitur talis res incidit: medicus aliquid oportet inueniat: quod non utiq; fortasse:
sed saepius tamen etiam respondeat. Peter autem nouum quoq; consiliū non ab rebus latētib; (istae
enim dubiae & incertae sunt) sed ab his quae explorari possunt: id est euidentibus causis. Interest eim
fatigatio morbum: an sitis: an frigus: an calor: an uigilia: an fames fecerit: an cibi: uiniq; abūdantia: an
imemperantia libidinis: Neq; ignorare hunc oportet: quae sit aegri natura: humidum magis: an magis
siccū corpus eius sit: ualidi nerui an infirmi: frequens aduersa ualetudo an rara. ea quae cū ē: uae hemes
eē soleat: an leuis: breuis: an longa. Quod is uitae genus sit secutus: laboriosum: an quietū: cū luxu: an
cū frugalitate. Ex his enī: similibusq; saepe curandi noua rō ducēda est. Quāuis nē haec quidē sic prae-
riri debent: quasi nullā cōtroversiā recipiant. Nā & Erasistratus non ex his fieri morbos dixit: quonia
& alii & iudem alias: post ista non fabricarent: & quidam medici saeculi nostri sub auctore: ut ipsi ui-

deri uolunt: Themifone contendunt nullus caufa notitiam quicq̄ ad curationes pertinere: fatifq; esse quaedã cõmunia morborum intueri. Si quidem horum tria genera esse: unum adstrictum; alteru fluens tertium mixtum. Nam modo parum excernere ægros: modo nimium: modo alia parte parũ: alia nimium. Hæc autem genera morborum: modo acuta eẽ: mō lōga: & mō increfcere: mō cõfiftere: mō inui confueuerunt. Cognito igitur eo quod ex his est: si corpus adstrictum est: digerendum esse: si pro fluuio laborat: continendum: si mixtum uitium habet: occurrẽdum subinde uahementior malo, & aliter acutis morbis medendum aliter uetustis: aliter incrementibus: aliter substituentibus: aliter iã ad sanitatem inclinantibus. Horum obseruationem medicinam esse. quam ita finiunt: ut quasi uia quamdam: q̄ methodon græci nominant. eorumq; quæ in morbis communia sunt: contemplatricem esse contendunt: ac neq; rationalibus se neq; experimenta tantũ spectantibus annumerari uolũt: cum ab illis eo nomine dissentiant quod in coniectura rerum latentium uolũt esse medicinã ab his eo quod parum artis esse in obseruatione experimentorum credunt. Quod ad Erasistratũ pertinet: primũ ipa euidencia eius opinioni repugnat: quia raro nisi post horum aliquid morbus uenit. Deinde nõ sequitur: ut quod alium non afficit: aut eundem alias: id ne alteri quidem: aut eidem tempore alio noccat. Possunt enim quaedam subesse corpori: uel ex infirmitate eius: uel ex aliquo affectu. quæ uel i alio nõ sunt: uel in hoc alias non fuerunt: eaque per se nõ tanta ui concitant morbum: tamen obnoxium magis aliis iniuriis corpus efficiunt. Quod si contemplationem rerum naturæ: quam temere medici sibi uendicant: satis comprehendisset etiam illud scisset: nihil oĩno ob unam cãm fieri sed id pro cã apprehendi: quod contulisse plurimum uidetur. Potest autem id dum solum est non mouere: quod iunctũ aliis maxime mouet. Accedit ad hæc: quod ne ipse quidem Erasistratus: qui transfuso in arterias sanguine febrem fieri dicit: idque nimis repleto corpore icidere repperitur: ex duobus æque repletis alter in morbum incidit: alter omni periculo uacat: quod quotidie fieri apparet: nõ discreuerit. Ex quo dici potest: ut uera sit illa transfusio: tamẽ illam non per se cum plenum corpus est fieri sed cum horum aliquid accesserit. Themifonis uero æmuli si perpetua quæ promittũt habent: magis etiam q̄ ulli rōales sunt. Neq; n. si quis non oĩa tenet quæ rōalis alius probat: ptinus alio nouo noie artis indiget. Si modo: qd̄ primũ e. nõ memoriae soli: sed rōni quoq; insitit. Si uero: quod pprius est: uix ulla per petua pcepta medicinalis ars recipit: idẽ sunt qd̄ hi: quos expimenta sola sustinet. Eo magis quoniam si cõpesserit aliquem morbus an fuderit: quilibet etiã ipiũssimus uidet. Quid aut cõpressum corpus resoluat: quid solutũ teneat: si a ratõ tractũ est: rationalis est medicus. Si ut ei qui se rationale negat: cõfiteri necesse est: ab expientia empiricus e. Ita apud eũ morbi cognitio extra artẽ: medicina itra ulum est. Neq; adiectum quicq̄ empiricõq; professioni: sed demptũ est: quoniam illi multa circumspiciunt: hi tantum facillima & non plus q̄ uulgaria. Nam & hi qui pecoribus ac iumentis medentur: cum ppria euiũsq; ex multis animalibus nosse non possint: communibus tantummodo insunt. Et extræ gentes cum subtilem medicinæ rationem non nouerint: communia tantum uident. Et qui ample ualeat dinarios nutriunt: quia singulis summa cura consulere non sustinent: ad communia ista cõfugiant. Neq; hercules istud & antiqui medici nescierunt: sed his contenti non fuerunt. Ergo etiam uetustissimus auctor Hippocrates dixit mædici oportere & communia & propria intuentem. Ac ne isti quidẽ ipsi intra suam professionem consistere ullo modo possunt. Si quidem & cõpressorum & fluctuum morborum genera diuersa sunt: faciliũq; id in his quæ fluunt: inspicit potest. Aliud est. n. sanguinem: aliud bilem: aliud cibum mouere: aliud deiectionibus: aliud torminibus laborare: aliud sudore digerit: aliud tabe consumi. Atq; in partes quoq; humor erumpit ut in oculos auresq;. Quo periculo nullum humanum membrum uacat: Nihil aut horum sic: ut aliud curatur. Ita protinus in his a communi fluentis morbi contemplatione ad propriam medicina descẽdit. Atq; i hæc quoq; rursus alia pprietatis noticia sæpe necessaria est. quia nõ eadem oĩbus etiã in similibus casibus opitulantur. Si quidem certæ quaedã res sunt: quæ in pluribus uentrẽ aut astringũt aut resoluunt: laueniuntur tamẽ in qbus aliter atq; in cæteris idẽ eueniat. In his ergo cõmuniũ inspectio contraria est: propriorum tantũ salutaris. Et causæ quoq; astimatio sæpe morborum soluit. Ergo etiã ingeniosissimus seculi nostri medicus: quẽ nuper uidimus. Cassius febricitati cuidã & magna siti affecto: eũ post ebrietatẽ eũ præmi cœpisse cognosceret: aquã frigidã ingessit. Qua ille epota: eũ uini uim miscẽdo fregisset: ptinus se breui somno & sudore discussit. Quod auxilium medicus oportune puidit: nõ ex eo: quod aut strictũ corpus erata: aut fluebat: sed ex causa: quæ ante præcesserat. Estq; etiã propriũ aliquid & loci & temporis istis quoq; auctoribus: qui cum disputant quemadmodum sanis hominibus agẽdum sit: præcipiunt ut grauib; aut locis aut temporibus magis uretur frigus: æstus: facietas: labor: libido: magisq; ut cõquiescat hisdem aut locis aut temporibus si quis grauitatẽ corporis sentiat: ac neq; uomitu stomachũ: neq; purgatõẽ aluum sollicitet. Quæ uera quidẽ sunt: a cõmunibus tamen ad quaedã propria descendunt. nisi persuadere nobis uolunt: sanis quidem considerandũ esse. quod cælum: quod tempus anni sit: ægris uero non esse. Quibus tanto magis omnis obseruatiõ necessaria est: quanto magis obnoxia ofensis infirmitas est. Quin etiam morborum in hisdem hominibus aliæ atq; aliæ proprietates sunt: & qui secundis aliquando frustra curatus est: cõtrariis sæpe restituitur. Plurimaq; in blando cibo discrimina reperiunt. Ex quibus contentus uno ero. Nã famem facilius fert adolescẽs quã puer: facilius in

denso caelo:quam in tenui:facilius in hyeme quam aestate:facilius uno cibo:quā prandio quoque: assue-
tus:facilius in exercitatus:quam exercitatus homo sustinet.Saepe autem in eo magis necessaria cibi se-
stinatio est:qui minus in ediam tolerat.Ob quae competit eum qui propria non nouit:communis tan-
tum intueri debere:cumque qui nosse propria potest:illa quidem non oportere negligere:sed his quo-
que insistere.Ideoque cum par scientia sit utiliore tamen medicum esse amicum:quā extraneum. Igitur
ut ad propositū meum redeam:rationalem quidem puto medicinam esse debere:instrui uero ab euidē-
tibus causis:obscuris omnibus non a cogitatione artificis:sed ab ipsa arte reiectis. Incidere autem ui-
uorum corpora & crudele & superuacuum est:mortuorum corpora discutibus necessarium. Nam
positum & ordinem nosse debent. Quae caduera melius quam uiuus & uulneratus homo represen-
tant: Sed & caetera quae modo in uiuis cognosci possunt: ipsi curacionibus uulneratorum paulo tar-
dius. sed aliquando mitius usus ipse monstrauit. His propositis primum dicam quemadmodum sanos
agere conueniat: tum ad ea transibo: quae ad morbos curacione: quae eorum pertinebunt.

Caput primum quemadmodum sanos agere conueniat.

Anus homo qui & bene ualet & suae spontis est: nullis obligare se legibus debet: ac neque
medico: neque alijs parere. Hunc oportet uarium habere uitae genus. modo ruri esse: mo-
do in urbe: saepius que in agro: nauigare: uenari: quiescere interdum: sed frequentius se exer-
cer. Si quidem ignauia corpus hebetat: labor firmat illa naturam senectutem: hic longam
adolefcentiam reddit. Prodest etiam interdum balneo: interdum aquis frigidis uti: modo ungi: modo
id ipsum negligere. nullum cibi genus fugere: quo populus utatur interdum in conuiuio esse: interdū
ab eo se retrahere. modo plus iusto: modo non amplius assumere. bis die potius: quam semel cibum ca-
pere & semper quā plurimum: dum modo hunc concoquat. Sed ut huius generis exercitationes: cibique
necessarii sunt: sic athletici: superuacui. Nam & intermissus propter ciuiles aliquas necessitates ordo
exercitationis: corpus affigit: & ea corpora quae more eorum repleta sunt: celerrime & senescunt &
aegrotant. Concubitus uero neque nimis concupiscendus neque nimis per timefcendus est. Rarus cor-
pus excitat. frequens soluit. Cum autem frequens non numero sit: sed natura: ratione aetatis & corpo-
ris scire licet eum non inutilem esse: quem corporis neque languor: neque dolor sequitur. Idem iterum
peior est: noctu tuior. ita tamen si neque illum cibus: neque hunc cum uigilia labor statim sequitur.
Haec firmis seruanda sunt: cauendumque ne in secunda ualitudine: aduersa praesidia consumantur.

*capitulum primum de
uaria uita quae
conueniens est
a 98. ad 114
conueniens.*

Quae stomacho imbecillis seruanda sint. Caput secundum.

Imbecillis stomacho: quo in numero magna pars urbanorum omnemque pene cupidum
literarum sunt: obseruatio maior: necessaria est. ut quod uel corporis uel loci: uel studij ra-
tio detrahit: cura restituat. Ex his igitur qui bene concoxit: mane tuto surget. qui parum
quiescere debet. & si mane surgendi necessitas fuerit: redormire. Qui non concoxit: ex to-
to conuiescere: ac neque labori: neque exercitationi: neque negotio credere. Qui crudum sine praecor-
diorum dolore ructatis ex interuallo aquam frigidam bibere: & se nihilo minus continere. Habitare
uero aedificio lucido: per flatum aestiuum hibernum solem habente. cauere meridianum solem: matu-
rinum & uespertinum frigus: itemque auras fluminum atque stagnorum: minimeque nubilo caelo so-
li aperienti se committere: ne modo frigus: modo calor moueat. Quae res maxime grauedines destilla-
tionisque concitat. Magis uero grauibis locis ista seruanda sunt: in quibus etiam pestilentiam faciunt.
Scire autem licet integrum corpus esse: cum quotidie mane urina alba: dein ruffa est. Illud concoque
re: hoc concoxisse significat. Vbi expectatus est aliquis: paulum intermittere: deinde nisi hyems est:
fouere os multa aqua frigida debet: longis diebus meridiari potius ante cibum: sin minus: post eum. p
hyemem potissimum totis noctibus conuiescere. Sin lucubrandum est: non post cibum id facere: sed
post concoctionem. Quem interdum uel domestica: uel ciuilia officia tenuerunt: huic tempus aliquod
seruandum curacioni corporis sui est. Prima autem eius curatio exercitatio est: quae semper antecede-
re cibum debet: in eo qui minus laborauit & bene concoxit amplior: in eo qui fatigatus est & minus
concoxit remissior. Commode uero exercent: clara lectio: arma pila: cursus ambulatio. Atque haec: non
utique plana commodior est. Si quidem melius ascensus quoque & descensus cum quadam uarietate
corpus moueat: nisi tamen id per quam imbecillum est. Melior autem est sub diuo: quam in porticu.
melior si caput patitur in sole: quam in umbra. melior in umbra quam parietes aut uiridaria: efficiunt:
quam quae tecto subest. melior recta: quam flexuosa. Exercitationis autem plerumque finis esse debet
sudor: aut certe lassitudo: quae citra fatigationem sit. idque ipsum: modo minus modo magis facien-
dum est. Ac ne his quidem athletarum exemplo: uel certa esse lex: uel imodicus esse labor debet. Exer-
citationem recte sequitur: modo unctio uel in sole uel ad ignem: modo balneum: sed conclauis quam
maxime & alto & lucido & spaciofo. Ex his uero neutrum saepe fieri oportet: sed saepius alter-
utrū pro corporis natura. Post haec paulum conuiescere opus est. Vbi ad cibum uentum est:
nunquam utilis est nimia facietas. Saepe inutilis nimia abstinentia. saepe si qua intemperantia subest
durius est in potione quam in elca. Cibus a fassamentis: oleribus: similibusque rebus melius

*capitulum secundum de
seruanda uita
a 115. ad 130
seruanda.*

*115. ubi dicitur
de uita
a 115. ad 130
seruanda.*

incipit. Tum caro assumenda est. quæ a ssa optima aut elixa est. Condita omnia duabus de causis inuti-
lia sunt. quoniam & plus propter dulcedinem assumitur: & quod modo par est: tamen ægrius conco-
quitur. Secunda mensa bono stomacho nihil nocet: in imbecillo coacefit: Si q̄s itaq; hoc parū uidelicet
palmulas pomarq; & similia melius primo cibo assumit. Post multas potiones quæ aliquantum sitim
excesserunt: nihil edendum est. post facietatem: nihil agendum. Vbi expletus est aliquis: facilius cōco-
quit: sic quicquid assumpsit portione aquæ frigidæ includit: tum paulisper inuigilat: deinde bene dor-
mit. Si quis interdiu se implebit: post cibum neq; frigori: neq; æstui: neq; labori se debet committere.
Neque enim tam facile hæc inani corpore quam repleto nocent. Si quibus de causis futura inedia est:
labor omnis uitandus est.

Observationes quædam prout res nouæ accidunt & corporum genera & sexus & ætates & tempo-
ra anni sunt.

Caput tertium.

Tq; hæc quidem pene perpetua sunt. Quasdam autem observationes desiderant & nouæ
res & corporum genera & sexus & ætates & tempora anni. Nam neq; ex salubri loco i gra-
uem. neq; ex graui in salubrem transitus satis tutus est. Ex salubri i grauem prima hyemet:
ex graui in eum qui salubris est prima æstate transire melius est. Neq; uero ex multa fame.
nimia facietas: neq; ex nimia facietate fames idonea est. Periclitaturque & qui semel & qui bis die ci-
bum incontinenter contra cōsuetudinem assumit. Item neque ex nimio labore subitum ocium neq;
ex nimio ocio subitus labor sine graui noxa est. Ergo cum quis mutare aliquid uolet: paulatim debe-
bit assuescere. Omnem etiam laborem facilius uel puer uel senex: quam infuetus homo sustinet. Atq;
ideo quoq; minus ociosa uita utilis non est: quia potest incidere laboris necessitas. Si quando tamen i-
fuetus aliquis laborauit: aut multo plus quam solet. etiam si qui assueuit: huic ieiunio dormiendū est:
multo magis si etiam os amarum est: uel oculi caligant: aut uenter perturbatur. Tum enim non dor-
miendum tantummodo ieiunio est: sed etiam in posterum diem permanendum: nisi cito id quies sustu-
lit. Quod si factum est. surgere oportet & lente paululum ambulare. At si somni necessitas nō fuit q̄
modice magis aliquis laborauit: tamen ingredi aliquid eodem modo debet. Communia deinde omni-
bus sunt post fatigationem cibum sumpturis: ubi paulum ambulauerūt. si balneum non est: calido lo-
co uel in sole: uel ad ignem ungi atq; sudare si est ante omnia in tepidario refidere: deinde ubi paulum
conquieuerunt: intrare & descendere in solium: tum multo oleo ungi leniterque perfricari: iterum in
solium descendere. Post hæc os aqua calida fouere: deinde frigida. Balneum his feruens idoneum non
est. Ergo si nimium alicui fatigato pene febris est: huic abunde est loco tepido demittere se inguini-
bus tenus in aquam calidam: cui paulum olei adiectum: deinde totum quidem corpus maxime tamē
eas partes: quæ in aqua fuerunt leniter perfricare ex oleo: cui uinum & paulum contriti salis sit adie-
ctum. Post hæc omnibus fatigatis aptum ē cibum sumere: eoq; humido uti: aqua uel certe diluta po-
tione esse contentos: maximeq; ea quæ moueat urinam. Illud quoq; nosse oportet: quod ex labore sud-
danti frigida potio perniciosissima est. atq; etiam cum sudor se remisit itinere fatigatis inutilis. A bal-
neo quoq; uentibus Asclepiades inutilem eam iudicauit. Quod in his uerum est: quibus alius fa-
cile nec tuto resoluitur: quiq; facile inhorrescunt: perpetuum in omnibus non est: cum potius natura
se fit potione æstuantem stomachum refrigerari: frigentem calefieri. Quod ita præcipio: ut tamen fa-
tear ne ex hac quidem causa sudanti adhuc frigidum bibendum esse. Solet etiam prodesse post uari-
um cibum: frequentesq; dilutas potiones: uomitus: & postero die longa quies: deinde modica exerci-
tatio. Si assidua fatigatio urget: inuicem modo aqua: modo uinum bibendum est: raroque balneo utē-
dum. Leuatque lassitudinem etiam laboris mutatio: eumque quem nouum genus eiusdē laboris præ-
fit: id quod in consuetudine est: reficit. Fatigato quotidianum cubile tutissimum est: in solium: con-
tra lassat. Quod enim contra consuetudinem est: nocet: seu molle: seu durum est. Proprie quædam ad
eum pertinent: qui ambulando fatigatur. Hunc reficit in ipso quoq; itinere frequens frictio: post iter:
primum sedile: deinde unctio: tum calida aqua in balneo magis superiores partes: q̄ inferiores foueat.
Si q̄s uero exustus i sole ē: huic i balneo ptinus eundū est: pfundendumque oleo corpus & caput: dein-
de in solium bene calidum descendendum est: tum multa aqua per caput infundenda prius calida: de-
inde frigida. At ei qui perfrixit: opus est in balneo primum inuoluto sedere donec insudet: tum ungi:
deinde lauari: cibum modicum: potiones meracas assumere. Is uero qui nauigauit & nausea pressus ē:
si multam bilem euomuit: uel abstinere cibo debet: uel paulum aliquid assumere. Si pituitam acidam
effudit: utique sumere cibum: sed assueto leuiorem. si sine uomitu nausea fuit: uel abstinere: uel post ci-
bum uomere. Qui uero toto die: uel i uehiculo uel in spectaculis sedet: huic nihil currendū: sed lente
ambulandū est. Lenta quoq; in balneo mora: dein cœna exigua pdesse cōsueuerūt. Si q̄s i balneo æstu-
at: reficit hunc ore exceptū & in eo retentū acetū. Si id non est: eodē modo frigida aqua assumpta. An-
te omnia aut norit quisq; naturam sui corporis. quoniam alii graciles alii obesi sunt: alii calidi: alii frigi-
diores: alii humidi alii sicci: alios astricta: alios resoluta alius exercet. Raro quisquā non aliquā partē
corporis imbecillam habet. Tenuis uero homo implere se debet: plenus extenuare: calidus refrigera-
re: frigidus calefacere: madēs siccare: siccus madefacere. itēq; aliu firmare is cui fusa: soluere is: cui astri-
cta ē. Succurrendūq; semp parti maxime laboranti est. Implet aut corpus modica exercitatio: frequen-

*Si quis in aqua
calida sit
fatigatus
deinde in
frigida aqua
sedere
debet
ut
reficiatur
et
deinde
in
solium
descendere
debet*

tior quies:unctio:& si post prædium est balneum:cōtracta aluus:modicū frigus hyeme:somnus & plenus & non nimis longus:molle cubile:animi securitas:assumpta per cibos & potiones maxime dulcia & pingua:cibus & frequentior & quātus plenissimus potest concoqui.Extenuat corpus aqua calida siquis in eam descendit:magisque si falsa est:in ieiunio balneum:inurens sol:& omnis calor:cura:uigilia:somnus nimium uel breuis:uel longus:lectus per ætatem terra:hyeme durum cubile:cursus:multa ambulatio:omnisq; uāhemens exercitatio:uomitūs:deiectio:acidæ res & austeræ & semel die assumptæ epulæ:& uini non perfrigidi ieiuno potio in consuetudinem adducta. Cum uero inter extenuantia posterum uomitum & deiectionem:de his quoque proprie quædam dicenda sunt. Eiectum esse ab Asclepiade uomitum in eo uolumine:quod de tuenda sanitate composuit:uideo.neque repræhendō:si offensus eorum est consuetudine:qui quotidie eiicendo uorandi facultatem molunt. Paulo etiam longius processit: idem purgatiōes quoq; eodem uolumine expulit. Et sunt hæc perniciosa: si nimis ualentibus medicamentis fiunt. Sed hæc tamen submouenda esse non est perpetuum: quia corporum temporumq; ratio potest ea facere necessaria:dum & modo:& non nisi cum opus est:adhuc beantur. Ergo ille quoque ipse si quid iam corruptum esset:expelli debere confessus est. Ita non ex toto res condemnanda est. Sed esse eius etiam plures causæ possunt,estque in ea quædam paulo subtilior obseruatio adhibenda. Vomitus utilior est hyeme:quam ætate. Nam tum & pituitæ plus: & capitis grauitas maior subest. Inutilis est gracilibus:& imbecillum stomachum habentibus. Vtilis est plenis & biliosis omnibus:si uel nimium se replerunt:uel parum concoxerunt. Nam siue plus est:quam quod concoqui possit:periclitari ne corrumpatur:non oportet. Si uero corruptum est:nihil commodius est:quam id:qua uia primum expelli potest:eiicere. Itaq; ubi amari ructus cum dolore & grauitate præcordiorum sunt:ad hunc protinus confugiendum est. Item prodest ei:cui pectus æstuat:& frequens salua:uel nausea est:aut cui sonant aures:aut madent oculi:aut os amarum est. Similiterque ei: qui uel cælum:uel locum mutat:hicq; quibus:si per plures dies non uomuerunt.dolor præcordia infestat. Neque ignoro inter hæc præcipi quietem.quæ non semper contingere potest agendi necessitatem habentibus:nec in omnibus idem facit. Itaque istud luxuriæ causa fieri non oportere confiteor. Interdum ualetudinis causa recte fieri experimentis credo. Commoneo tamen ne quis: qui ualere & senescere uolet:hoc quotidianum habeat. **Qui uomere post cibū uolet:** si ex facili facit: aqua tantum tepida ante debet assumere. si difficilior aqua: uel salis: uel mellis paulū adiciere. At qui mane uomiturus est: ante bibere multum: uel isopur: aut esse radicula debet. deinde aqua tepida: ut supra scriptū est: bibere. Cætera quæ antiqui medici præceperunt: stomachū omnia infestant. Post uomitū: si stomachus firmus est: paulū cibi: sed huius idonei: gustandū: & aquæ frigidæ cyathi tres bibēdi sunt. Si aut uomitus fauces exasperauit: qui uomuit: si mane id fecit ambulare debet: tū ungi: deinde cenare. Si post cenā: postero die lauare. & in balneo sudare. hinc proximus cibus: mediocris utilior est: isq; esse debet cū pane hesterno: uino austero meraco: & carne assa: cibiq; oibus quā siccissimis. **Qui uomere bis in mense uult:** melius consulet: si biduo cōtinuarit: quā si post quintū decimum diē uomuerit: nisi hæc mora grauitatē pectori faciat. Deiectio aut medicamento quoque petenda est: ubi uenter suppressus parū reddit: ex eoque inflammationes: caligines: capitis dolores: aliaq; superioris partis mala increfcunt: quid enim inter hæc adiuuare possunt quies & inedia quæ p illas maxime eueniunt: **Qui eiicere uolet:** primū cibus uinilq; uterur his: quæ hoc præstant: Dehinc si parū illa proficiat: aloen sumat. Sed purgatiōes quoq; ut interdū necessariae sunt: sic ubi frequētes sunt. piculum afferunt. Assuescit. n. nō ali corpus: & ob hoc infirmū erit: cū oibus morbis obnoxia maxime infirmitas sit. Calefacit aut unctio: aqua falsa: magisq; si calida est. oia falsa: amara: carnosā: si post cibū est balneū: uinū austerū. Refrigerat in ieiunio & balneum & somnus nisi nimis lōgus est & oia acida: aqua q̄ frigidissima: oleū si aquæ miscetur. Humidum aut corpus efficit labor maior q̄ ex cōsuetudine: frequens balneū: cibus plenior: multa potio: post hac ambulatio & uigilia. Per se quoq; ambulatio multa & uāhemens & matutina exercitatio & non protinus cibus adiectus: ea genera eicæ quæ ueniunt ex locis frigidis & pluuiis & irrigu is: Cōtra siccat modica exercitatio: fames: unctio sine aqua: calor: sol modicus. frigida aqua cibus exercitatio statim subiectus: & is ipse ex siccis & æstuosis locis ueniens. Aluū astringit labor: sedile: creta si gularis corpori illita: cibus iminutus: & is ipse semel die assumptus ab eo qui bis solet: exigua potio neque adbibita nisi cū cibi q̄s quātū. assumprurus ē cepit: post cibū q̄s. Contra soluit aucta ambulatio atq; esca: post motus q̄ post cibū ē: subinde potiōes cibo imixta. Illud quoq; scire oportet: qd̄ uentrem uomitus solutum comprimit: compressum soluit. Itemque comprimit is uomitus: qui statim post cibum est: soluit is qui tarde superuenit. Quod ad ætates uero pertinet: inediam facillime sustinent medietates: minus iuuenes: minime pueri & senectute confecti. Quo minus fert facile quisque: eo sapius debet cibum assumere. maximeque eo eget qui increfcit. Calida lauatio & pueris & senibus apta est. Vinum dilutius pueris: senibus meracius. neutri ætati quæ inflationes mouent. Iuuenum minus quæ assumant & quomodo curentur: interest. Quibus iuuenibus fluxit aluus plerūq; i senectute cōtrahitur. quibus in adolescentia fuit astricta: sæpe in senectute soluitur. Melior est autem i iuene superior: in sene astrictior. Tempus quoq; anni considerare oportet. Hyeme plus esse conuenit: minus: sed meracius bibere: multo pane uti: carne potius clixā: modice oleribus: semel die cibum capere: nisi si ni

a cibo uomendo

est in mense
& biduo vomiturus

pinguis

mis uenter astrictus est: Si prandet aliquis: utilius est exiguum aliquid & ipsum siccum sine carne: sine potione sumere. Eo tempore anni calidis oibus potius utendum est: uel calorem moueribus. Venus tñ non æque perniciofa est. Atjuere paulum cibo: demendum: adiciendūq; portioni: sed dilutius tamē bibendum est: magis carne utendum: magis oleribus: transeundū paulatim ad assā ab elixis: Venus eo tempore anni tutissima est. Aestate uero & potione & cibo corpus læpius eget. Ideo prandere quoque cōmodum est. Eo tempore aptissima sunt & caro & olus: potio quam dilutissima: ut & sitim tollat: nec corpus incendat: frigida lauatio: caro assa: frigidi cibi: uel qui refrigerent. Ut sapius autē cibo utēdum: sic exiguo est. Per autumnum propter cæli uarietatem periculum maximum est. Itaque neque sine ueste: neq; sine calciamentis prodire oportet: præcipueq; diebus frigidioribus: neq; sub diuo nocte dormi re: aut certe bene operiri. Cibo uero iam paulo plentore uti licet: mius: sed meracius bibere. Pomā nocere quidam putant: quæ immo dice toto die plerunque sic assumuntur ne quid ex densiore cibo remittatur. Ita non hæc sed consumatio oium nocet. Ex quibus in nullo tamen minusq; in his noxæ est. Sed his uti non sæpius quam alio cibo conuenit. Deniq; aliquid densiori cibo cum hic accedit: necessarium est demi. Neque aestate uero neque autumnu utilis uenus est: Tolerabilior tamen per autumnum: aestate in totum si fieri potest abstinentum.

De his: qui aliqua parte corporis laborant: & primum de his quibus caput infirmū est. Caput. IIII. Roximum est ut de his dicam: qui partes aliquas corporis imbecillas habent. Cui caput infirmū est: si bene cōcoxerit: leniter perfricare id mane manibus suis debet. nūquam id si fieri potest: ueste uelare: aut ad cutem tonderi. Vtileq; lunā uitare: maximeque: ante ipm lunæ: solisq; concursum. sed nusquā post cibū p̄gredi. Si cui capilli sunt: eos quotidie pectere multū ambulare. sed si licet neq; sub tecto neq; i sole. Vbiq; aut uitare solis ardore: maximeq; post cibū & uinum: potius ungi: q̄ lauari: nunq; ad flammā ungi: interdū ad prunā. Si in balneū uenit: sub ueste: primum paulū in tepidario insudare: ubi ungi: tum transire in calidam: ubi sudabit: in solium non descendere: sed multa calida aqua per caput se totum perfundere: tum tepida: dein frigida: diutiusq; ea caput: quā cæteras partes perfundere: deinde id aliquandiu perfricare: nouissime detergere & ungere. Capiti nihil aque p̄dest atq; aqua frigida. Itaq; is cui hoc infirmū est: p̄ astatem id bene largo canali quotidie debet aliquandiu subiacere. Semp aut ēt si sine balneo unctus est: neq; totū corpus refrigerare sustinet: caput tamen aqua frigida perfundere. Sed cum cæteras partes attingi nolit: demittere id ne ad ceruices aqua descendat: eamq; ne quid oculis: aliisue partibus noceat desuētē subinde manibus ad os regere. Huc modicus cibus necessarius ē: quem facile cōcoquat. itq; si ieiunio caput læditur: alimēdus etiam medio die est. Si nō læditur semel potius. Bibere huic assidue uinum dilutum: leue: quam aquā magis expedit: ut cum caput grauius esse cōperit: sit quo confugiat. eique ex toto neque uinum neq; aqua semper utilia sunt. medicamentum utrumque est: cum inuicem assumitur. Scribere: legere: uocē contendere huic opus non est utiq; post coenam: postq; nec cogitatio quidem ei satis tuta est: maxime tamen uomitus alienus est.

De his qui lippitudine: grauedine: destillatione: tonsillisque laborant. Caput quintum. Exq; uero his solis quos capitis imbecillitas torquet usus aquæ frigidae prodest: sed his etiam: quos assidue lippitudines: grauedines: destillationes: tonsilliaque male habent: His autem non caput tantum quotidie perfundendum est: sed os quoque multa frigida aqua fo uendū est. Præcipueq; oibus qbus hoc utile auxiliū est: eo utendū est ubi grauius calū a stri reddiderunt. Cumq; omnibus inutilis sit post cibū aut contentio: aut cogitatio animi: tū his præcipue: q uel capitis uel arteriæ dolores habere cōsuerūt uel quoslibet alios oris affectus. Vitari ēt grauedines: destillationesq; possunt: si quā minime eū: q his oportunus est: aerē: uel loca aquasq; mutet: si caput i sole p̄tegit ne incendat: ne ue subitū ex repentino nubilo frigus id moueat. Si post concoctionem ieiunus caput radit. Si post cibum neque legit: neque scribit.

Ad solutam aluum remedia. Caput sextum. Veni uero frequenter cita aluus exercet: huic opus est pila: similibusq; superiores ptes exercere: dū ieiunus ē ambulare: uitare solis nimium ardore: continua balnearungi citra sudore: nō uti cibus uariis: minimeq; uirulentis aut legaminibus: oleribusue his quæ celeriter descedūt: oia deniq; fugere quæ tarde cōcoquunt. Venatio: durig; pisces: & ex domesticis aialibus assa caro maxime iuuant. Nunquā uinū salsum bibere expedit: ne tenue qdē aut dulce: sed austerrū & plentius: neq; id ipsum puetus. Si multo uti uolet: ad decocto melle faciendū est. Si frigida: potiones uentrem eius non turbant: his utendum potissimum est. Si quid offensa i coena sensit: uomere debet: idque postero quoque die facere. tertio modici ponderis panem ex uino esse: adiecta uua. uel olea: uel ex defrutō: similibusq; aliis. deinde ad consuetudinem redire. Semper autem post cibum con quiescere: ac neq; intendere animum: neq; ambulatione quamuis leui dimoueri.

Remedia ad coli dolorem. Caput septimum. T si laxius intestinum dolere consueuit: quod colum nominant: cum id nihil nisi genus in flationis sit: id agendum est: ut concoquat aliquis: ut lectione & aliis generibus exerceat: utatur balneo calido: cibus quoq; & potōnibus calidis: deniq; omnimodo frigus euitet. itē

dulcia omnia:leguminaq; & quicquid inflare confuevit.

Quæ agenda sint stomacho laborantibus.

Caput octauum.

Iquis uero stomacho laborat:legere clare debet:post lectionem ambulare:tum pila:uel ar mistalioue quo genere:quo superior pars mouetur:exerceri. Nō aquam:sed uinum calidū bibere ieiunus. Tum cibum bis die assumere:sic tamē ut facile concoquat: Vt i uino tenui & austero:& post cibum frigidis potōnibus potius. Stomachum autem infirmū indicant: pallor: macies:præcordiorum dolor:nausea & nolentiū uomitus:in ieiuno dolor capitis. Quem quo non sunt:is firmi stomachi est. Neq; credendum utiq; nostris est:qui cum in aduersa ualetudine uinū aut frigidā aquam concupierunt:deliciarum patrociniū in acculationem non merentis stomachi habent. At qui tarde concoquunt:& quorum ideo præcordia inflant: quie ppter ardorem aliquem noctu sitire consueverunt:antequam cōquiescant:duos tresue cyathos per tenuem fistulā bibant. Prodest ēt aduersus tardā concoctionē clare legere:deide ambulare tū uel ungi:uel lauari assidue:uinum frigidū bibere:& post cibū magnā potionē:sed ut supra dixi per siphonē. deide omnes potiones aqua frigida includere:Cui uero cibus accedit:ante cū bibere aquā egelidā debet & uomere. At his cui ex hoc frequens deiectio incidit:quotiens aluus ei cōstiterit:frigida portione potissimum utatur.

Quid obseruandum sit dolore neruorum laborantibus.

Caput nonum.

I cui uero dolore nerui solent:quod in podagra.chiragraue esse confuevit:huic quantum fieri potest:exercendum idest. quod affectum est:obiiciendumque labori & frigori: nisi cū dolor increuit. Sub diuo quies optima est. Venus semper inimica est. Concoctio:sicuti in oibus corporis affectibus necessaria est. Cruditas.n.id maxime lædit. & quotiēs offensum corpus est:uiciosa pars maxime sentit. Vt concoctio autē oibus uitis occurrit: sic rursus alius frigus: alius calor. Quæ sequi quisq; p habitu corporis sui debet. Frigus inimicū est seni:tenui:uulneri:pcor: diis:isteminis:uesicæ:auribus coxis:scapulis:naturalibus:ossibus:dētibus:neruis:uulue:cerebro. Idē sūmam cutem facit pallidā:aridam:durā:nigram. Ex hoc horrores.tremoresq; nascūtur. At prodest iuuenibus & omnibus plenis. erectiorq; mens est & melius concoquitur ubi frigus quidem est: sed caueatur. Aqua uero frigida infusa præter quā capiti etiam stomacho prodest. Item articulis doloribus:qui sunt sine ulceribus. item rubicundis nimis hominibus:si dolore uacant. Calor autem adiuuat omnia: quæ frigus infestat. item lippiētes:si nec dolor:nec lacrimæ sunt. Neruos quoque:qui contrahunt p̄cipueq; ea ulcera:quæ ex frigore sunt. Idem corporis colorem bonum facit:urinam mouet. Si nimius ē: corpus effœmiat:neruus emollit:stomachum soluit. Minime uero aut frigus:aut calor tuta sunt:ubi subita insuetis sunt. Nam frigus lateris dolores:aliaque uitia:frigida aqua strumas excitat. Calor concoctionem prohibet: somnum aufert: sudorem digerit obnoxium morbis pestilētibus corpus efficit.

Obseruatio in pestilentia.

Caput.x.

St etiam obseruatio necessaria:qua quis in pestilentia utatur adhuc integer: cum tamē securus esse non possit. Tum igitur oportet peregrinari: nauigare. Vbi id nō licet:gestari ambulare sub diuo ante æstum leniter:eodemque modo ungi: & ut supra comprahētum ē: uitare fatigationem: cruditatem:frigus:calorem:libidinem:multoq; magis se continere si qua grauitas in corpore est. tum neq; surgendum:neq; pedibus nudis ambulādum est:minimeque post cibum aut balneum. neq; ieiuno neq; cœnato uomendum est. Neq; mouenda aluus. atq; ēt si per se mota est: comprimenda est. Abstinentum potius si plenius corpus est. Itemq; uitandum balneum:sudor:meridianus somnus utique: si cibus quoq; antecessit:qui tamen semel die tunc commo dius assumit: insup ēt modicus:ne cruditate moueat. Alternis diebus inuicē modo aqua: modo uinū bibendum est. Quibus seruatis ex reliqua uictus consuetudine quam minimū mutari debet. Cum uero hæc in oi pestilentia faciendā sint:tum in ea maxime:quā austri excitarint:Atq; etiam peregrinantibus eadem necessaria sunt: ubi graui tempore anni discesserunt ex suis sedibus:uel ubi in graues regiones uenerunt. Ac si cætera res aliqua phibeat:utiq; abstinere debet. Atq; ita ab uino ad aquā ab hac ad uinum eo qui supra positus est modo transitus ei esse.

CORNELII CELSI DE MEDICINA LIBER SECUNDVS.

Nstatis aut aduersæ ualetudinis signa complura sunt. In quibus explicādis non dubitabo autoritate antiquorum uirorum uti maximeque Hippocratis: cum recentiores quoque medici:quamuis quædam in curationibus mutarint:tamen hæc illi optime prælagisse fateantur. Sed antequam dico quibus præcedentibus morborum timor sublit:non alienum uiderur exponere. quæ tempora anni:quæ tempestatum genera:quæ partes ætatis:qualia corpora maxime tuta:uel periculis oportuna sint. quod genus aduersæ ualetudinis in quoque timeri maxime possit. Non quo non omni tempore i omni tempestatum genere omnis ætatis:omnis habitus hominum per omnia genera morborum & ægrotent & moriantur: sed quod frequentius tamē quædam eueniat. Ideoque utile est scire unumquenque quid & quando maxime caueat.

Quæ anni tempora: quæ tempestatû genera: quæ partes ætatis qualia corpora uel tuta uel morbis oportuna sunt: & quod ualetudinis genus in quoque timeri possit. Caput. I.

Citur saluberrimum uer è proxima deinde ab hyems: periculosior æstas. Autumnus longe periculosissimus. Ex tempestatibus uero optimæ æquales sunt: siue frigide: siue calide: pessimæ: quæ uariant maxime. Quo fit ut autumnus plurimè opprimat. Nam fere meridianis temporibus calor: nocturnis atq; matutinis: simulq; etiam uespertinis frigus è. Corpus ergo & æstate & subinde meridianis caloribus relaxatum: subito frigore excipitur. Sed ut eo tempore id maxime fit: sic quodcumq; euenit noxium est. Vbi æqualitas autem est: tamen saluberrimi sunt sereni dies: meliores pluuii: quam tantû nebulosi aut nubili: optimiq; hyeme: qui omni uento uacant: æstate quibus fauonii perflant. Si genus aliud uentorum est: salubriores septentrionales q̄ subfolani uel austri sunt. Sic tamen ut in hæc interdum regionum forte mutantur. Nam fere uentus ubiq; a mediterraneis regionibus ueniens: salubris: a mari grauis est. Neq; solum in bono tempestatum habitu certior ualetudo est: sed priores morbi quoque: si qui inciderunt: leuiores sunt & promptius finiuntur. Pessimum ergo cælum est: q̄ ægrum fecit: adeo ut in id quoque genus: quod natura peius est in hoc statu: salubris mutatio fit. At ætas media tutissima est: quæ neque iuuentæ calore: neq; senectutis frigore infestatur. Longis morbis senectus: acutis adulescentia magis patet. Corpus aut̄ habilissimû quadratum est: neq; gracile: neq; obesum. Nam longa statua ut in iuuenta decorata est: sic matura senectute conficitur. Gracile corpus: infirmum: obesum: hebes est. Vere tamen maxime quæcumq; humoris motu nouant̄ in metu esse consuerunt. Ergo tum lippitudines: pustulæ: p̄fusio sanguinis: abcessus corporis: quæ apostemata græci nominant: bilis atra: quâ melancholiam appellant: infania. morbus comitialis: angina: grauedines: destillationes oriri solent. Hi quoq; morbi: qui in articulis: neruisque modo urgent: modo quiescunt: tum maxime & incohantur & reptunt. At æstas non quidem uacat plerisq; ab his morbis: sed adiciit febres: uel continuas: uel ardentes: uel tertianas: uo mitus: alui deiectiones: auricularum dolores: ulcera oris: caneros & in cæteris quidē partibus: sed maxime ofensis: & quicquid sudore hominem resoluit. Vix quicquam ex his in autumnum non incidit: sed oriuntur eo quoq; tempore febres incertæ: lienis dolor: aqua inter cutem. tabes: quam græci p̄thysin nominant: urinæ difficultas: quam stranguriam appellant: tenuioris intestini morbus: quem ileon nominant. Fit item lenitas intestinorum: quæ lienteria uocatur. coxæ dolores: morbi comitiales. Idemq; tempus & diutinis malis fatigatos & ab æstate tantum proxima pressos interimit: & aliis notis morbis conficit: & quosdam longissimis implicat: maximeq; quartanis: quæ per hyemem quoq; exerceant. Neq; aliud magis tempus pestilentia patet: cuiuscumq; ea generis est quantus uariis rationibus nocet. Hyems autem capitis dolores: tussim: & quicquid in faucibus: in lateribus i uisceribus mali contrahitur: irritat. Ex tempestatibus aquilo tussim mouet: fauces exasperat: uentrem astringit: urinam supprimit: horrores excitat: item dolores lateris & pectoris. Sanum tamen corpus sp̄ssat & mōbilius atq; expeditius reddit. Aufter aures hebetat sensus tardat: capitis dolores mouet: aluum soluit: totum corpus efficit hebes: humidum: languidum. Cæteri uenti quo uel huic uel illi propiores sunt: eo magis uicinos his: illius affectus faciunt. Deniq; omnis calor: & iecur & lienem inflammat: mentē hebetat: ut anima deficiat: ut sanguis prorumpat efficit. Frigus modo neruorum distentionem modo rigorem infert. illud σπασμὸς idest spasmus: hoc τετανωσ. i. tasmus græce nominatur: nigritiem i ulceribus: horrore in febribus excitat. In siccitatibus acutæ febres: lippitudines: tormina: urinæ: difficultas: articuloꝝ dolores oriunt̄. Per fibres longæ febres: alui deiectiones: angina: caneri: morbi comitiales: resolutio neruorū: q̄ paralytin græci nosant. Neq; solū interest q̄les dies sint: sed et̄ q̄les ante p̄cesserit. Si hyems sicca septētriales uetos habuit uer aut̄ austros & pluuias exhibet: fere subeunt lippitudines: tormina: febres: maxieq; i mollioribus corporibus: iōq; p̄cipue i mulieribus. Si uero austri: pluuiæq; hyemē occuparunt: uer autem frigidum & siccū est: grauidæ quidē foemina: quibus tum adest p̄tus abortu periclitantur. Hæc uero quæ gignunt: imbecillos: uixq; uitales edunt. Cæteros lippitudo arida: & si seniores sunt: grauedines atq; destillationes male habent. At si a prima hyeme austri ad ultimum uer continuarunt: laterū dolores & infania febricitantiū: quâ phrenesin appellant: quâ celerrime rapiunt. Vbi primo calor a primo uere orsus æstatē quoq; similem exhibet necesse est multū sudore in febribus subsequi. At si sicca æstas aquilões habuit: autūno uero imbres: austrisq; sunt: tota hyeme: quæ proxima est: tussis: destillatio: raucitas: in quibusdam etiā tabes oriuntur. Sin aut̄ autumnus quoque æq; sicus hisdē aquilonibus perflatur: oibus quidem mollioribus corporibus: inter quæ mulieribus esse: p̄posui: secūda ualetudo contingit. Durioribus uero istare possunt & aridæ lippitudines: & febres partim acutæ: partim longæ: & hi morbi: qui ex atrabile nascunt̄. Quod ad ætates uero p̄tinet. pueri: proximeq; his: uere optime ualent & æstate prima tutissimi sunt. Senes æstate & autūni prima p̄te. Iuuenes hyeme. quiq; inter iuuentam senectutemq; sunt. inimicior senibus hyems: æstas adulescentibus est. Tū si qua ibecillitas oritur. p̄ximū est ut infantes: tenerosq; adhuc pueros serpentina ulcera oris: quæ aphthas græci nominant: uomitus: nocturnæ uigilia: auriū humor: circa umbilicū inflamationes exerceant. Proprie et̄ detentium gingiuarum exulcerationes: distentiones neruorum: febricitantia: alui deiectiones: maximeq; caninis dentibus orientibus male habent. Quæ pericula plenissimi cu-

iosq; sunt: & cui maxime uenter astrictus est. At ubi ætas paulū proceffit: glandulæ & uertebrae: quæ in spina sūt: alique inclinatio: strumæ: uerrucæ: quædā genera dolētia: (acrochordonas græci appellant) & plura alia tubercula oriunt. Incipiente uero iam pube ex hisdē multæ & longæ febres: sanguinis ex naribus curfus. Maximeq; his pueritia primū circa quadragesimū diem: deinde septimo mense: tum septimo anno: postea circa pubertatē periclitatur. Si qua etiā genera morboꝝ in infante incidunt: ac neq; pubertate: neq; primis coitibus: neq; in scemina primis mēstruis finita sūt: fere lōga sunt. Scæpius tamen morbi pueriles: qui diutius manserūt: terminant. Adoleſcentia morbis acutis: itē comitialibus: tabiq; maxime obiecta est: fereq; iuuenes sunt. qui sanguinē expuūt. Post hanc ætatē lateq; & pulmonis dolores: lethargus: colera: infania: sanguinis per quædā etiā uelut ora uenæ: (hæmorrhoidas græci appellāt) profusio. In senectute spiritus & urinæ difficultas: grauedo articulorū: & renū dolores: neruorū: resolutiones. malus corporis habitus (cachectiā græci appellāt) nocturnæ uigiliæ: uitia longiora auriū: oculorū: etiā nariū: præcipueq; soluta aluus. quæ sequunt hanc tormina: uel leuitas intestinorum: æteraq; fusi uentris mala. Præter hæc graciles: tabes: deiectiones: destillationes: itē uiscerū & laterū dolores fatigant. Obesi plerunq; acutis morbis & difficultate sperādī strangulant. subitoq; sæpe moriuntur. Quod in corpore tenuiore uix euenit.

De signis aduersæ ualitudinis futuræ. Caput secundum.

Nte aduersam autē ualitudinē: ut supra dixi: quædā notæ oriunt: quarū oīum cōmune est. si ter se corpus habere atq; consueuit: neq; in peius tantū: sed etiā in melius: Ergo si plenior aliq; & speciosior & coloratior factus est: suspecta habere bona sua debet. Quæ quia neq; in eodē habitu subsistere: neq; ultra p̄gredi possunt: fere retro quasi ruina quadā reuoluunt. Peius tamē signū est ubi aliq; cōtra cōsuetudinē emacuit: & calorē decorēq; amisit. quoniā in his quæ superant. est qd morbus demat. in his quæ defunt: non est quod ipsum morbū ferat. Præter hæc. ptinus timeri debet. si grauiora mēbra sunt. si crebra ulcera oriunt. si corpus supra cōsuetudinē icaluit. si grauior somnus pressit. si tumultuosa somnia fuerūt. si scæpius exp̄gicit aliq; q̄ assueuit: deinde iteꝝ soporā. si corpus dormiētis circa partes aliq; cōtra cōsuetudinē insudat: maximeq; circa pectus aut ceruices aut cura uel genua uel coxas. Itē si marcet aīus. si loqui & moueri piget. si corpus torquet. si dolor præcordiorū est: aut totius pectoris: aut in plurimis uenis capitis. si saliuæ plenu est os. si oculi cū dolore uertunt. si tēpora astricta sunt. si mēbra inhorrescūt. si spiritus grauior est. si circa frontē intentæ uenæ mouentur. si frequētes obsecitationes: si genua q̄ si fatigata sunt: totumue corpus lassitudinē sentit. Ex quibus sæpe plura nunquā nō aliqua febrē antecedūt. In primis tamen illud cōsiderandū est. Nūquid scæpius horū aliqd eueniat: ac neq; ideo corporis ulla difficultas subsequat. Sunt enim quædā pprietates hominū: sine quæq; notitia nō facile quicq; in futurū prælagiri potest: Facile itaq; securus est in his aliq; quæ sæpe sine periculo euasit. Ille sollicitari debet: cui hæc noua sunt: aut qui ista nunq; sine custodia sui tuta habuit.

Quæ bona in ægrotatibus signa sint. Caput secundum.

Bi uero febris aliq; occupat: scire licet nō periclitari si in latus aut dextrū: aut sinistrū: ut ipsi uisum est cubat: cruribus paulū reductis. qui fere sani quoq; iacentis habitus est: si facile cōuertitur: si noctu dormit. Si interdiu uigilat. si ex facili spirat. si nō cōsistat. si circa umbilicū & pubem cutis plana est. si præcordia eius sine ullo sensu doloris æqualiter mollia in utraq; parte sunt. Quod si paulo tumidiora sunt: sed tamen digitis cedūt & nō dolent: hæc ualitudo: ut spaciū aliquod habeat: sic tuta erit. Corpus quoq; quod æqualiter molle & calidū est: quodq; æqualiter totū insudat: & cuius febricula eo sudore sinit: securitatē pollicet: quādo iam ad sanitatē uenit corpus. Sternutamē tum etiā inter bona iditū est. Et cupiditas cibi uel a primo seruata: uel etiā post fastidiū orta. Neq; terere debet ea febris: quæ eodē die finita est. ac ne ea quidē: quæ quis longiore tēpore euanuit: tamē ante alterā accessionē ex toto quieuit sicut corpus integrū: qd̄ ilicrines græci uocant: si eret. Si quis autē incidit uomitus: mixtus esse & bile & pituita debet: & in urina subsidere albū. leue. æquale: sic ut etiā si quæ quasi nubeculæ innatarint: in unū deferant. At uenter ei qui a periculo tutus est: reddit modo mollia figurata eodē fere tēpore: quo secūda ualitudine assueuit: modo cōueniētia his quæ assumuntur. peior cita aluus est. sed ne hæc quidē terrere protinus debet: si matutinis tēporibus coacta magis est: aut si procedēte tēpore paulatim contrahit & ruffa est: neq; foeditate odoris simlē aluū sani hominis excedit. Ac lumbricos quoq; aliquos sub sine morbi descēdisse nihil nocet. Si inflammatio in superioribus partibus dolorē: tumorēq; fecit: bonū signū est. Sonus uentris inde ad inferiores partes euolutus: magisq; etiā si sine difficultate cum stercore excessit.

Mala signa ægrotantium. Caput quartum.

Ontra grauis morbi periculū est: ubi supinus æger iacet porrectis manibus & cruribus. Vbi resistere uult in ipso acuti morbi impetu: præcipueq; pulmonibus laborātibus. Vbi nocturna uigilia premittit: etiā si interdiu somnus accedit. Ex quo tamē peior est: qui inter quartā horam & noctē: q̄ qui matutino tēpore ad quartā. Pessimū tamen est si somnus: neq; noctu neq; interdiu accedit. Id enim fere sine cōtinuo dolore esse nō potest. Aequē uero signū malū est etiā somno ultra debitū utgeri: peiusq; quo magis se sopor interdiu: noctuq; cōtinuat. Mali etiā morbi testimoniū est uehemētē & crebro spirare: a sexto die coepisse inhorrescere: pus expuere: uix excreare: dolorē habere cōtinuum: difficulter ferre morbū: iactare brachia & crura: sine uoluntate lacrimare: habere humorē glutinosum

dentibus inhaerentem: cutē circa umbilicū & pubem macram, precordia inflammata: dolentia, dura, tumida, intenta: magisq; si hæc: dextra parte: q̄ sinistra sunt, periculosissimum tamē est: si uenæ quoq; ibi uehementer agitantur. Mali etiam morbi signū est: nimis celeriter emacrescere: caput & pedes manusq; calidas habere uentre & lateribus frigentibus aut frigidis extremas partes acuto morbo urgente: aut post sudorē inhorrescere, aut post uomitū singultum esse, uel rubere oculos, aut post cupiditatem cibi: postuē longas febres hunc fastidire: aut multum sudare: maximeq; frigidō sudore, aut habere sudores non per totum corpus æquales: quicq; febrē non finiant: & eas febres: quæ quotidie tēpore eodem reuertantur: quæ uē semper pares accessiones habeant: neq; tertio quoq; die leuentur: quæ uē continuant: uē per accessiones increfant: per discessiones tantū molliantur, nec unq̄ integrū corpus dimittant. Pessimū est si ne leuatur quidē febris: sed æque concitata cōtinuant. Periculosum est etiam post arquatū morbum febrē oriri utiq; si præcordia dextra parte dura manserūt ac dolentibus his leua, Nulla acuta febris leuiter terrere nos debet, Neq; unq̄ in acuta febre: ut a somno non est terribilis neuorum distentio. Timere etiam ex somno mali morbi est. Itemq; in prima febre protinus mentem esse turbatā: membrū uē aliquod esse resolutum, Ex quo casu quāuis uita redditur: tamen id fere membrū debilitatur. Vomitus etiā periculosus est sinceræ pituitæ uel bilis: peiorq; si uiridis aut niger est. At mala urina est in qua subsidūt subrubra aut liuida deterior in qua quasi fila quædā tenuia atq; alba, pessima ex his si tanq̄ ex surfuribus factas nubeculas representat. Diluta quoq; atq; alba uitiola est: sed in phreneticis maxime. Alius autē mala est ex toto suppressa, Periculosa etiā quæ inter febres fluens conuiescere hominē in cubili non patitur: utiq; si quod descēdit: est perliquidū aut albidum: aut pollidū: aut spumans. Præter hæc periculū ostendit id quod excernitur si est exigū, glutinosum: leue: album: idemq; subpallidum: uel si est aut liuidū aut biliosum aut cruentū aut peioris odoris: quā ex cōsuetudine. Malum est etiā: quod post longas febres sincerum est.

De signis longæ ualitudinis.

Caput quartum.

Ost hæc inditia notum est longū morbū fieri, Sic enim necesse est: nisi occidit. Neq; uita alia spes in malis magnis est: q̄ ut impetū morbi trahēdo aliquis effugiat: porrigaturq; in id tēpus quod curationi loci præstet. Protinus tamē signa quædā sunt: ex quibus colligere possumus morbū & si nō interemerit: longius tamen tempus habiturū. Vbi frigidus sudor inter febres non acutatus circa caput tantū & ceruices oritur, aut ubi febre nō quiescēte corpus insudat, Aut ubi corpus modo frigidū: modo calidū est: & color alius ex alio fit, Aut ubi quod inter febres aliqua parte abscessit: ad sanitatē nō peruenit, At ubi æger pro spatio parum emacrescit: item si urina modo liquida & pura est: modo habet quædā subsidia leuia: atq; alba rubrae sunt, quæ in ea subsidūt aut si quædā quasi maculas representat, aut si bullulas excitat.

De inditiis mortis.

Caput quintum.

Ed inter hæc quidem proposito metu spes tamen superest. Ad ultimā uero iam uentum esse testantur: nares acutæ: collapsa tempora: oculi concaui: frigida: languida: æq; aures & imis partibus leniter uersæ: cutis circa frontem dura & intenta: color aut niger: aut perpallidus, multoq; magis si ita hæc sunt: ut neq; uigilia præcesserit: neq; uentris resolutio: neq; inedia. Ex quibus causis interdū hæc species oritur: sed uno die finitur, Itaq; diutius durans mortis index est. Si uero in morbo uetere iam triduo talis est: in propinquo mors est: magisq; si præter hæc oculi quoq; lumen refugiant & illacrimant: quæq; in his alba esse debent: rubeſcūt atq; in his dē uenulæ pallent: pituitaq; in his innatans nouissime angulis inhaerescit: alterq; ex his minor est: hiq; aut uehementer subsederūt aut facti tumidiōres sunt: perq; somnū palpebræ non cōmittuntur: sed inter has ex albo oculoq; aliquid apparet: neq; id fluens alius expressit: eademq; palpebræ pallent: & idem pallor labra & nares decolorat, Eadēq; labra & nares oculiq; & palpebræ & supercilia: aliquaue ex his peruertuntur: itq; propter imbecillitatē iam nō audit: aut nō uidet eadem: mors denūtiatur. Vbi ægri supini cubant: hisq; genua cōtracta sunt, Vbi deorsum ad pedes subinde delabitur, Vbi brachia & crura nudat & inæquabiliter dā spergit: neq; his calor subest, Vbi hiat, ubi assidue dormit, ubi his qui mētis suæ non est: neq; id facere sanus solet: dentibus stridet, Vbi ulcus quod aut ante: aut in ipso morbo natū, est: aridum & aut pallidum aut liuidū factum est, Illa quoq; mortis indicia sunt: unguis digitiq; pallidi: frigidus spiritus: aut si manibus quis in febre & acuto morbo uel infania: pulmonis uel dolore: uel capitis: in ueste floccos legit: simbrias uel diducit: uel in adiūcto pariete si qua minuta eminent: carpit. Dolores etiā circa coxas & inferiores partes orti si ad uiscera trāsierunt subitoq; deserunt: mortē subesse testantur: magisq; si alia quoq; signa accesserūt, Neq; is seruari potest: qui sine ullo timore febricitans subito strangulatur: aut deuorare saluā suā nō pōt, Cuiue in eodē febris corporisq; habitu ceruix cōuertit, sic ut deuorare æque nihil possit, Aut cui simul & cōtinua febris & ultima corporis firmitas est, Aut cui febre nō q̄scēte exterior pars friget: interior sic calet: ut etiā sitim faciat, Aut q̄ febre æque nō q̄scēte: simul & delirio & spiradi difficultate uexat, Aut q̄ epoto ueratro exceptus distentiōe neruorū est, Aut qui ebrius obmutuit, Is enim febre adiecta neruorū distentione cōsumitur: nisi aut febris accessit: aut eo tempore quo ebrietas solui debet: loqui cepit, Mulier quoq; grauida acuto morbo facile cōsumit: & is cui somnus dolorē auget: & cui protinus in recenti morbo bilis atra uel infra uel supra se ostēdit: cuiue alterutrum modo se prōpōsit: cum iam lōgo morbo corpus eius esset extenuatū & affectū, sputum etiā biliosum

& purulētum, siue seperatim ista: siue mixta, pueniant interitus periculū ostēdūt. Ac si circa septimū diem tale esse coepit: proximum est ut is circa quartūdecimū diem deccdat: nisi alia signa meliora: peioraue accesserint. Quæ quo leuiora grauioraue subsecuta sunt: eo uel seriore mortem: uel maturiorem denūciant. Sudor quoq; frigidus in acuta febre pestiferus est: atq; in omni morbo uomitus: qui uariis & multorum colorum est: præcipueq; si malus in hoc odor est. Ac sanguine quoq; in febre uomuisse pestiferū est. Vrina uero rubra & tenuis in magna cruditate esse cōsueuit: & sepe anteq; spacio maturefcit hominē rapit. Itaq; si talis diutius permanet: piculū mortis ostendit. Pessima tamē est præcipueq; mortifera: nigra, crassa, mali odoris. Atq; in uiris quidē & mulieribus talis deterrima est. In pueris uero quæ tenuis & diluta est. Alius quoq; uaria pestifera est: quæ strigmētum: sanguinem: bilem uiridem: aliquid modo diuersis temporibus: modo simul: & in mixtura quadam: discreta tamē representat. Sed hæc quidem potest paulo diutius trahere. In præcipiti uero iam esse denūciat quæ ligda: eademq; uel nigra uel palida uel pinguis est: utiq; si magna foeditas odoris accessit. Illud interrogari me posse ab aliquo scio. Si certa futuræ mortis indicia sunt: quomodo interdum deserti a medicis conualefcant: quosdāq; fama prodiderit in ipsis funeribus reuixisse. Quin etiā uir iure magni nominis Democritus ne finitæ quidē uitæ satis certas notas esse proposuit, quibus medici credidissent adeo illud non reliquit ut certa aliqua signa futuræ mortis essent. Aduersus quos ne dicā illud quidē quod in uicino sæpe quædā notæ positæ non bonos sed iperitos medicos decipiunt quod Aesclepiades funeri obuius intellexit eū uiuere qui efferebatur: ne protinus crimen artis esset si qd professoris sitilla tamen moderaciū subitiā. Coniecturalem artē esse medicinam: rōnemq; cōiecturæ talē esse: ut cum sepius aliquādo responderit: interdū tamen fallat nos. Si quid itaq; uix in millesimo corpore aliquando decipit: id notā non habet: cū par innumetabiles hoīes respondeat. Idq; non in his tantum: quæ pestifera sunt: dico: sed in his quoq; quæ salutariā. Si quidem etiā spes interdū frustratur & moris aliquid: de quo medicus securus primo fuit. Quæq; medēdi causa reperta sunt nō nunq; in peius aliquid conuertunt. Neq; id evitare humana ibecillitas in tāta uarietate corporū potest. Sed est tamē medicinæ fides: quæ multo sapius per que multo plures ægros prodest. Neq; tamē ignorare oportet in acutis morbis fallaces magis notas esse & salutis & mortis.

De notis quas aliquis in singulis morborum generibus habere possit. Caput sextū.

Ed cū propoluērim signa quæ in omni aduersa ualitudine cōia esse cōsueuerūt: ea quoq; trāsi
f bo: ut quas aliquis in singulis morborum generibus habere possit notas: indicē, quædam autē sunt quæ ante febres: quædā quæ iter eas qd aut intus sit: aut uerturū sit ostēdūt. Ante febres: si caput graue est: aut ex somno oculi caligant: aut frequētia sternutāmēta sunt: circa caput aliquis pituita ipetus timeri potest. Si sanguis aut calor abundat: proximum est ut aliqua parte profluuū sanguinis fiat. Si sine causa quis emacrescit: ne in malū habitū corpus eius recidat: metus est. Si præcordia dolent: aut inflamatio grauis est: aut non toto die concocta fertur urina: cruditate: esse manifestum est. Quibus diu color sine morbo regio malus est. hi uel capitis doloribus consistāt: uel terram edunt. Qui diu habent faciem pallidā & tumidā: aut capite aut uisceribus: aut aluo laborāt. Si in continua febre puero uenter nihil reddit: mutaturq; ei color: nec somnus accedit: ploratq; is assidue: metuenda neuroporum distentio est. Frequēs autē defūllatio in corpore tenui: longaq; tabem timidam esse testat. Vbi pluribus diebus non descendit aluus: docet aut subitam deiectionē: aut febriculam instare. Vbi pedes turgēt: longæ deiectiones sunt. Vbi dolor in imo uentre & coxis est: aqua inter cutē instat. Sed hoc morbi genus ab ilibus oriri solet. Idem propositum periculum est his: quibus uoluntas desidendi est: uenter nihil reddit: nisi & ægre & durum: tumor in pedibus est idemq; modo dextra: modo sinistra parte uentris inuicem oritur atq; finitur. sed a iocinere id malum proficisci uideatur. Eiusdem morbi nota est: Vbi circa umbilicum intestina torquentur (Strophon græci nominant) coxq; dolores manent: atq; neq; tempore neq; remediis soluuntur. Dolor autē articularum prout in pedibus manibus aut alia qualibet parte sic est: ut eo loco nerui contrahatur: aut si id mēbze ex leui causa fatigatum æque frigido calidoq; ostenditur: podagram chiragramue: uel eius articuli in quo id sentitur morbum futurum esse denūciat. Quibus in pueritia sanguis ex naribus fluxit: dein fluere desit: hi uel capitis doloribus consistēt: necesse est: uel in articulis aliquas exulcerationes graues habeant: uel aliquo morbo etiam debilitentur. Quibus foeminis menstrua non proueniunt: necesse est capitis acerbissimi dolores sint: uel quælibet alia pars morbo infestetur. Eadēq; his picula sunt quibus articularū uitia dolores tumoresq; sine podagra similibusq; morbis oriunt & desinūt. Vtiq; si sæpe tēpora hīsdē dolēt: noctuq; corpora infudant: si frōs prurit lippitudinis metus est. Si mulier a parū uehēmētes dolores habet: neq; præter ea signa mala sūt: circa uigesimalū diem aut sanguis per nares erumpet: aut in inferioribus partibus aliquid abscedet. Quicumq; etiā dolorem ingentē circa tempora & frontem habebit: is alterutra ratione eum finiet: magisq; si iuuenis erit: per sanguinis profusionem: si senior: per suppurationē. Febris autē quæ subito sine ratione sine bonis signis finita est: fere reuertitur. Cui fauces sanguine & interdū & noctu replent sic ut neq; capitis dolores: neq; præcordiorum: neq; tussis: neq; uomitus: neq; febricula præcesserit: huius aut in naribus: aut in faucibus ulcus reperiet. Si mulieri ex iguine febricula orta est: neq; causa apparet: ulcus in uulua est. Vrina autē crassa ex qua qd desidet albū est: significat circa articulos: aut circa uiscera dolorem metumq; morbi esse.

Eadē uiridis aut uiscae dolorē tumorēq; cū aliquo periculo subesse: aut certe corpus integrū nō esse testatur. At si sanguis aut pus in urina est: uel uesica uel renes exulcerati sunt. Si hęc crassa carūculas quasdam exiguas quasi capillos habet: aut si bullat & male olet & interdū quasi harenā interdum quā si sanguinem trahit: dolent autē coxæ: quæq; inter has super quæ pubē sunt: & accedunt frequētes ruētus: interdū uomitus biliosus: extrematq; ptes frigescunt: urinæ crebra cupiditas sed magna difficultas est: & qd' inde excretum est aquæ simile uel rufum uel palidū est: paulū tamē in eo leuamēti est: alius uero cū multo spiritu redditur: utiq; in renibus uitū est. Aut si paulatim destillat: uel si sanguis per hanc editur: & in eo quadā cruēta cōcreta sunt: idq; ipsum cū difficultate reddif. & circa pubem inferiores partes dolent: in eadem uesica uitū est. Calculosi uero his inditiis cognoscunt. Difficiliter urina reddif: paulatimq; interdū etiā sine uolūtate destillat. Eadē harenosa est: nōnunq; aut sanguis: aut cruentū aut purulētum aliquid cū ea excernitur. Eaq; quidā prōptius recti: quidā resupinati. maximeq; hi qui grandes calculos habet: quidā etiā inclinati reddūt: colemq; extēdendo: dolorē leuant. Grauitatis quoq; cuiusdā in ea parte sensus est: atq; ea cursu omniq; motu augētur. Quidā etiā cū torquentur pedes inter se subinde mutatis uicibus iplicāt: Fœminæ uero oras naturalū iuorū manibus admotis scabere crebro cogunt. Nōnunq; si digitū admouerunt ubi uesicæ ceruicē is urget calculum sentiunt. Atq; spumātē sanguinem excreant: his in pulmone uitū est: Mulieri grauidæ sine modo supra alius elidere partū potest. Eidē si lac ex māmīs profluit: ibecillum est qd' intus gerit: Duræ māmæ sanum illud esse testatur. Frequēs singultus & præter cōsuetudinem cōtinuus: iecur inflāmatum esse significat. Si tumores super ulcera subito esse desierunt: idq; a tergo incidit. uel distentio neruorū uel rigor timeri potest. At si a priore parte id euenit: uel lateris acutus dolor: uel infania expectanda est. Interdum etiam huiusmodi casum: quæ tutissima inter hęc est: profusio alui sequif. Si ora uenarum sanguinē solita fundere subito supressa sunt: aut aqua inter cutē: aut tabes sequif. Eadem tabes subit si in lateris dolore orta suppuratio: intra quadraginta dies purgari nō potuit. At si longa tristitia cum lōgo timore & uigilia est: atræ bilis morbus subest. Quibus sæpe ex naribus fluit sanguis: his aut lienis tumor: aut capitis dolores sunt: quos sequitur ut quadam ante oculos tanq; imagines obuerfent. At quibus magni lienes sunt: his gingiæ male sunt: & os olet: aut sanguis aliqua parte prorumpit. Quoq; si nihil euenit: necesse est in cruribus mala ulcera: & ex his nigre cicatrices fiant. Quibus causa doloris neq; sensus eius ē his mēs labat. Si in uētrē sanguis cōfluxit ibi: in pus uertif. Si a coxis & ab inferioribus partibus dolor in pectus trāfit: neq; ullū signū malū accessit suppuratiōes eo loco periculū est. Quibus sine febre aliqua ex parte dolor aut prurigo cū robore aut calore est: ubi aliquid suppurat. Urina quoq; quæ in hoīe sano parum liqda est: circa aures futuram aliquā suppuratiōē esse denūciat. Hęc uero cum sine febre quoq; uel latētium uel futurarum rerū notas habeāt: multo certiora sunt ubi febris accessit: atq; etiā aliog; morboq; tū signa nascuntur. Ergo protinus infania timenda est: ubi expeditior alicuius: q; sani fuit sermo est: subitaq; loquacitas orta est: & hęc ipsa solito audacior: aut ubi raro quis & uehementer spirat: uenatq; concitatas habet precordiis duris & tumētibus. Oculoz quoq; frequēs motus: & in capitis dolore offusæ oculis tenebræ: uel nullo dolore substante somnus ereptus: cōtinuatq; nocte & die uigilia: uel prostratū contra consuetudinē corpus in uētrē sic ut ipsius alui dolor id non cōperit. Item robusto adhuc corpore insolitus dentiū stridor: infaniæ signa sunt. Si quid etiam abscessit anteq; suppuraret manente adhuc corpore insolita febre subedit: periculum affert primū furoris: deinde interitus: Auris quoq; dolor acutus cum febre continua uehementiq; sæpe mentē turbat: & ex eo casu iuniores: interdū intra septimū diem moriunt; seniores tardius. quoniam neq; æque magnas febres experiuntur: neq; æque insaniūt. ita sustinet dū his affectus intus uersatur. Suffulē quoq; sanguine mulieris māmē: furorē uēturū esse testantur. Quibus autē lōgæ febres sunt: his aut abscessus aliqui: aut articularū dolores erunt. Quoq; faucibus in febre eliditur spiritus: instat his neruorum distentio. Si angina subito finita est: in pulmone id malum transit: idq; sæpe intra septimū diem occidit. Quod nisi incidat: sequitur: ut aliqua parte suppuret. Deinde post alui longam resolutionē: tormina. Post hęc intestinorū leuitas oritur. Post nimias distillationes: tabes. post lateris dolores: uitia pulmonū. post hęc: infania. Post magnos feruores corporis: neruorum rigor aut distentio. Vbi caput uulneratū est: delirium. Vbi uigilia torfit: neruoz distentio. Vbi uehementer uenæ sup ulcera mouentur: sanguinis profusū erit. Suppuratio uero pluribus morbis excitatur. Nā si longæ febres sine dolore: sine manifesta cā remanēt: in aliquā pte id malū incūbit: in iunioribus tamē. nam in senioribus ex eiusmodi morbo quartana fere nascitur. Eadē suppuratio fit: si præcordia dura dolētia ante uigefimū diē hominē non sustulerunt: neq; sanguis ex naribus fluxit: maximeq; in adolefcentibus utiq; si inter principia aut oculorum caligo: aut capitis dolores fuerunt. sed cum inferioribus partibus aliquid abscessit. Aut si præcordia tumorē mollem habent neq; habere intra sexaginta dies desinunt: hæretq; per omne id tēpus febris. Sed tum in superioribus partibus fit abscessus: ac si inter ipsa ulcera non fuit: circa aures erumpit. Cūq; omnis longus tumor ad suppuratiōē fere spectet: magis eo tendit is: qui in præcordiis: q; is: qui infra est. Si lassitudinis etiam sensus in febre est: uel in maxillis: uel in artibus aliquid abscedit. Interdum quoq; urina tenuis & cruda sic diu fertur: ut alia salutaria signa sint. Ex quo eo casu plerunq; infra transuersum septimū: quod diaphragma græci uocant: fit abscessus. Dolor autē pulmonis si neq; p spūta: neq; per cucurbitulas: neq; per sanguinis detractionē: neq; p uictus

rationē finitus est; uomica aliquas interdum excitat aut circa uigesimalū diē; aut circa quadragesimū nōnunquā etiam circa sexagesimū. numerabimus autē ab eo die; quo primum febricitauit aliquis; aut inhorruit; aut grauitatē eius partis sensit. Sed hęc uomicę modo a pulmone; modo a cōtraria parte nascuntur. Quod suppurat ab ea parte quā afficit; dolore inflātionemque cōcitāt ipsū calidius est; & si in parte sanam aliquis decubuit; onerare eam ex pondere aliquo uidetur. Omnis etiā suppuratio quę nondum oculis patet sic deprehendi potest. Si febris nō dimittit; eaq; interdiu leuior est; noctu in crecescit; multus sudor oritur; cupiditas tussendi est & pene nihil in tussis excreatur; oculi caui sunt; malę rubent uenę sub lingua inalbescunt; in manibus fiunt adunci ungues; digiti; maximeq; sumi; pallēt in pedibus tumores sunt; spiritus difficiliter trahitur; cibi fastidium est pustulę toto corpore oriūtur. Quod si protinus initio dolor & tussis fuit & spiritus difficultas; uomica uel ante uel circa uigesimalū diē erumpet. Si ferius ista cęperint; necesse est quidē increscant. sed quo minus cito affecerint; eo tardius soluentur. Solent etiam in graui morbo pedes cum digitis unguibusq; nigrescere. Quod si non est mors consecuta & reliquū corpus inualuit; pedes tamen decidunt.

Quę notę in quocq; morbi genere uel spem uel pericula ostēdāt Caput septimū Equitur ut in quocq; morbi genere proprias notas explicē; quę uel spem uel periculū ostēdāt
 s Ex uesica dolente si purulenta urina processit; inque ea leue & albū subsedit; metum detrahit. In pulmonis morbo si sputo ipse leuatur dolor quāuis id purulētum est; tamē aeger facile spirat; facile excreat; morbū ipsū non difficiliter fert; potest ei secunda ualitudo contingere. Neq; inter initia terreri cōuenit si protinus sputum mixtū est ruffo quodā & sanguine; dummodo statim edatur Laterum dolores suppuratione facti; deinde intra quadragesimum diem purgata finiunt. Si i iocinere uomica est & ex ea fertur pus purum & album; salus ei facilis. Id enim malum in tunica est. Ex suppuratōnibus uero hęc tollerabiles sunt; quę in exteriorem partem feruntur & acciuntur. Et ex his quę intus procedūt; hęc leuiores; quę contra se cutē non afficiunt eamq; & sine dolore esse & eiusdem coloris; cuius reliquę partes sunt; sinunt esse. Pus quoq; quacunq; parte erumpit; si est leue album & uni coloris; sine ullo metu est; & quo effuso febris protinus conquieuit; desieruntq; urgere cibi fastidium & potionis desiderium; si quādo etiā suppuratio descendit i crura; sputumq; eiusdem factum pro ruffo purulentū est; periculi minus est. At in tabe eius qui saluus futurus est; sputum esse debet album æquale totum; eiusdemq; coloris sine pituita; eiq; etiam simile esse oportet si quid in nares a capite destillar. Longe optimū est febrem omnino non esse; secundum est; tantulū esse; ut neq; cibum impediāt; neq; cerebrum sitim faciat. Alius in hac ualitudine ea tuta est; quę quotidie coacta; eaq; conueniētia his quę assumūtur reddit. Corpus id qd' minime tenue maximeq; lati pectoris atq; setosi est. cuiusq; cartilago exigua & carnosā est. Super tabem si mulieri quocq; suppressa mēstrua fuerūt & circa pectus atq; scapulas dolor mansit; subitoc; sanguis erūpit; leuari morbus solet. Nā & tussis minuit & sitis atq; febricitulę desinūt. Sed iisdem fere nisi redit sanguis; uomica erumpit; quę quo cruentior eo melior ē. Aqua autē inter cutē minime terribilis est; quę nullo antecedente morbo cępit. deinde quę longo morbo superuenit. Vtiq; si firma uiscera sunt; si spiritus facilis. si nullus dolor. si sine calore corpus est æqualiterq; in extremis partibus macrum est; si uenter mollis. si nulla tussis; nulla sitis; si lingua ne p somnū quidē inarescit. si cibi cupiditas est. si uenter medicamētis mouetur. si per se excernit mollia & figurata. si extenuatur. si urina & uini mutatione & epotis aliquibus medicamētis mutatur. Si corpus sine lassitudine est & morbū facile sustinet. si quidem in quo omnia hęc sunt; is ex toto tutus ē in quo plura. ex his sunt; is in bona spe est. Articularum uero uitia ut podagrę chiragręq; si iuuenes tentarunt. neq; callum induxerunt; solui possunt; maximeq; torminibus leniuntur & ex quocūq; modo uenter fluit lte morbus comitialis ante pubertatē ortus nō aegre finitur; & in quo ab una parte corporis uenientis accessionis sensus incipit. optimū est a manibus pedibusue initium fieri; deinde a lateribus; pessimū inter hęc a capite. Atq; in his quocq; ea maxime profunt; quę per deiectiones excernunt. Ipsa autē deiectio sine ulla noxa est; q; sine febre est; si celeriter desinit; si contracto uētre nullus motus eius sensit; si extremā aluū spiritus sequitur. Acrīa tormina quidē periculosa nō sūt. si sanguis & strigmēta descēdunt; dū febris cęteraq; accessiones huius morbi absint. adeo ut etiam grauida mulier non solum referuari possit; sed etiā partum referuari. Prodestq; in hoc morbo si iam ætate aliquis processit Cōtra intestinorum leuitas facilius a teneris ætatibus depellitur; utiq; si ferri urina & ali cibo corpus incipit. Eadem ætas pdest & in coxę dolore & humerorū & in omni resolutione neruorum. Ex quibus coxa si sine torpore ē; si leuiter friget; quāuis magnos dolores habet; tamē & facile & mature sanatur; resolutūq; mēbrum si nihilominus aliter fieri sanū pōt. oris resolutio etiam aluo cita finitur. Omnisq; deiectio lippenti prodest. At uarix ortus; uel per ora uenarum subita profusio sanguinis; uel tormina; insaniā tollūt. Humerorum dolores; qui ad scapulas uel manus tendunt; uomitu atrabilis soluentur. Et quisquis dolor deorsum tendit; sanabilior est. Sigultus sternutamētō finitur. Longas deiectiones supprimit uomitus. mulier sanguinē uomēs profusis mēstruis liberatur. Quę mēstruis non purgatur; si sanguinē ex naribus sudit; omni periculo uacat. Quę locis laborat; aut difficulter partū edit; sternutamētō leuatur æstiuā quartana fere breuis est cui calor & tremor est; saluti delirium est. Lienosis bona tormina sunt. Deniq; ipsa febris; quod maxime mirum uideri potest; sæpe præsidio est. Nā & precordiorum dolores si sine inflātionem sunt; finit; & i iocineris dolore succurrit. & neruorū

differtione rigorēq; si postea coepit: ex toto tollit. & ex difficultate urinæ morbū tentioris i testini ortum: si urinā p calore mouet: leuat. At dolores capitis qbus oculoꝝ caligo & rubor cū quadā frontis pruriginē accedūt: sanguinis profusione uel fortuita uel etiā petita sūmouētur. Si capitis ac frontis dolores ex uēto uel frigore aut aestu sunt: grauedine & sternutamētis simūtur. Febrē autē ardētē: quam græci causodē uocāt: subitus horror exoluit. Si in febre aures obtusæ sunt: si sanguis e naribus fluxit: aut ueter resolutus est: illud malū desinit ex toto. Nihil plus aduersus surditatē quā biliosa aluus potest. Quibus in fistula urinæ uti minuti abscessus: quos thínata græci uocāt: esse coeperunt: iis ubi pus ea parte profluxit: sanitas redditur. Ex quibus cū pleraq; per se proueniāt: scire licet interea quoq; quæ ars adhibet: naturā plurimū posse. Cōtra si caput febre cōtinēti dolet: neq; quicquā reddit: malū atq; mortiferū est: maximeq; id periculū est pueris a septimo anno ad quartūdecimū. In pulmonis morbo si sputū primis diebus nō fuit: deinde a septimo die coepit & ultra septimū māsit. piculosū ē. Quātoq; magis mixtos neq; iter se diductos colores habet: tāto deterius. Et tamē nihil peius ē q̄ si ceꝝe id edii: siue ruffum est: siue cruētū: siue albū: siue glutiosū: siue pallidū: siue spumās nigrū tamē pessimū ē. In eodē morbo piculosa sūt tussis: destillatō: etiā qd̄ alias salutare habet sternutamētū. Periculosissimūq; ē si hæc secuta subita deiectio ē. Fere uero q̄ i pulmōis: eadē i lateris doloribus & mitiora signa & asperiora esse cōsuerunt. Ex iocinere si pus cruētū exit: mortiferū est. At ex suppurationibus hæc pessime sunt: quæ intus tendunt sic ut exteriorem quoq; cutē decolorēt. Ex his deinde: quæ in exteriorē partē prorūpit: quæ maxie: quæq; planissime sunt. Quod si ne rupta quidē uomica uel pute extrinsecus emisso febris q̄euit: aut quāuis quieuerit: tamē repetit. itē si sitis est: si cibi fastidiū: si uenter liquidus: si pus est liuidū & pallidū: si nihil æger excreat: nisi pituitā spumātē: periculū certū est. Atq; ex his quidē suppurationibus: quas pulmonū morbi cōcitarunt: fere senes moriuntur: ex cæteris iuniores. At in tabe sputū mixtū puruletū: febris assidua: quæ & cibi tempora eripit & siti affligit in corpore tenui periculū subesse testatur. Si quis etiā in eo morbo diutius traxit: ubi capilli fluunt: ubi urina quæ dā araneis similia subfidētia ostēdit. atq; in his odor foedus est: maxieq; ubi post hæc orta deiectio est: protinus morit̄. Vtiq; si tēpus autūni est: quo fere qui cætera parte anni traxerūt: resoluūtur. Itē pus expuisse in hoc morbo: deinde ex toto spere desisse: mortiferum est. Solēt ēt in adolefcētibus ex eo morbo uomica: fistulæq; oriri: quæ nō facile sanescunt: nisi si multa signa bonæ ualitudinis subsequuta sunt. Ex reliquis uero minime facile sanātur uirgines: aut hæc mulieres: quibus super tabē menstrua suppressa sunt. Cui uero sano subitus dolor capitis ortus est: dein somnus oppressit sic ut stertat: neq; expurgiscatur: intra septimū diē pereūdū est: magis si eū aluus cita nō antecesserit. Si palpebræ dormientis nō coeūt. si albū oculorū apparet. Quos tamē ita mors sequitur: si id malū nō est febre discussū. At aqua inter cutē si ex acuto morbo coepit: ad sanitatē raro pducitur. utiq; si cōtraria his quæ supra posita sunt subsequunt̄. æque in ea quoq; tussis spē tollit. Itē si sanguis sursum deorsūq; erupit: & aqua mediū corpus impleuit. Quibusdam etiā in hoc morbo tumores oriuntur: deinde desinunt: deinde rursus assurgūt. Hi quidē tutiores sunt: quā qui supra cōprehensū sunt: si attendunt. Sed fere fiducia secundæ ualitudinis opprimuntur: illud iure aliquis mirabitur: quomodo quædā simul & affligunt: nōstra corpora & parte aliqua tueant̄. Nā siue aqua inter cutē quem impleuit: siue i magno abscessu multum puris coitit: simul id omne effudisse æque mortiferum est: ac si quis sani corporis uulnere factus exanguis est. Articuli uero qui sic dolent ut super eos ex callo quædā tubercula innata sunt: nunquā liberantur. quæq; eorum uitia uel in senectute coeperunt: uel in senectutem ab adolescentia peruenerunt: ut aliquādo leniri possunt: sic nūquam ex toto finiuntur. Morbus quoque comitialis post annum quintū & uigesimalū ortus ægre curat̄: multoq; ægrius his q̄ post q̄dragesimū annū coepit: adeo ut in ea ætate aliqd̄ i natura spei uix q̄quā i medicia sit. In eodē morbo si simul totū corpus afficitur: neq; ante in ptibus aliqs ueniētis mali sensus est: sed hō ex iprouiso cōcidit. cuiuscūq; is ætatis ē uix sanescit. Si uero aut mēs læsa ē: aut neruorū facta resolutio: medicinæ locus nō ē. Deiectiōibus quoque si febris accessit: si inflammatio iocineris: aut præcordiorum: aut uentris: si in modica sitis: si longius tempus: si aluus uaria: si cum dolore est: etiam mortis periculum subest: maximeq; si inter hæc tormina uetera esse coeperunt: usq; morbus maxime pueros absumit usque ad annum decimum. Cæteræ ætates facilius sustinent. Mulier quoque grauida eiusmodi casu rapi potest: atq; etiam si ipsa conualuit: partum tamen perdit. Quin etiam tormina ab atra bile orsa mortifera sunt, aut si sub his extenuato iam corpore subito nigra aluus profluxit: aut intestinorū leuitas: Periculosior est: si frequens deiectio est. Si uenter omnibus horis & cum somno & sine hoc profluit. Si similiter noctu & interdiu. Si quod excernitur aut crudum est: aut nigrum: & præter id etiam leue & mali odoris sit: si sitis urget. si post potionem urina non redditur. quod euenit quia tunc liquor omnis non in uesicam: sed intestina descendit. si os exulceratur. si rubet facies & quæ si maculis quibusdam colorum omnium distinguitur. si uenter est quasi fermentatus: pinguis atq; rugosus: si & cibi cupiditas non est. Inter quæ cum euidentis mors sit: multo euidentior est: si iam longum quoque id uitium est: maxime etiam si in corpore senili est. si uero in tenuiore intestino morbus est: uomitus: singultus: neruorum distentio: delirium: mala sunt. At in morbo arquato durum fieri iecur perniciosissimum est. Quos lienis male habet si tormina prehenderunt: deinde inuersa sunt: uel in aquam inter cutem: uel intestinorum leuitatem: uix ulla medicina pericu-

Io subtrahit. Morbus intestini tenuioris: nisi resolutus est: intra septimum diem occidit. Mulier ex partu si cum febre uehementibus etiam & assiduus capitis doloribus premitur: in periculo mortis est. si dolor atq; inflammatio est in his partibus: quibus uiscera continentur: frequenter spirare signum malum est. Si sine causa longus dolor capitis est: & in ceruices ac scapulas trahit: rursusq; in caput reuertitur: aut a capite ad ceruices scapulasq; peruenit: perniciosus est: nisi uomitam aliquam excitauit sic: ut pus extulsiretur. aut nisi sanguis ex aliqua parte prorupit: aut nisi in capite multa prurigo: totoue corpore pustulae ortae sunt. Aequae magnum malum est ubi torpor atq; prurigo peruagatur modo per totum caput modo in parte: aut sensus alicuius ibi quasi frigoris est: eaq; ad summam quoq; linguam perueniunt. Et cum in hisdem abscessibus auxilium sit: eo difficilius sanitas est: quo minus saepe sub his malis illi subsequuntur. In coxae uero doloribus si uehemens torpor est: frigiditasq; crus & coxa: alius nisi coacta non reddit: idq; quod excernitur mucosum est: iamq; aetas eius hominis quadragesimum annum excessit: is morbus erit longissimus: minimeq; annuus: neq; finiri poterit: nisi aut uere aut autumnno. Difficilis aequae curatio est in eadem aetate ubi humerorum dolor: uel ad manus peruenit: uel ad scapulas tendit: torporemq; & dolorem creat: neq; bilis uomitu leuatur. Quaecumq; uero parte corporis membrum aliquod resolutum est: si neq; mouetur & emacrescit: in pristinum habitum non reuertitur: eoq; minus quo uetustius id uitium est: & quo magis in corpore senili est. Omnique resolutioni neruorum ad medicinam non idonea tempora sunt: hyems & autumnus. aliquid separatim post uere & aetate. Icq; morbus mediocri uix sanatur. uehemens sanari non potest. Omnis etiam dolor minus medicinae patet: qui sursum procedit. Mulieri grauidae: si subito mammae emacruerunt: abortus periculum est. Quae neq; peperit: neq; grauida est si lac habet: a menstruis defecta est. Quartana aetate breuis: autumnalis fere longa est: maximeq; quae coepit hyeme appropinquate. si sanguis profluxit. deinde secuta esse dementia cum distentione neruorum: periculum mortis est. Itemq; si medicamentis purgatum & adhuc inanem neruorum distentio oppressit: aut si in magno dolore extremae partes frigent. Neq; is ad uitam redit: qui ex suspensio spumante ore detractus est. Alius nigra sanguini atro similis repetina siue cum febre siue etiam sine hac est: perniciofa est.

De morborum curationibus. Caput octauum.

Ognitis inditiis: quae nos uel spe consolentur: uel metu terrent: ad curationes morborum transeundum est. Ex his quaedam communes sunt: quaedam proprie. communes: quae pluribus morbis opitulantur. Propriae: quae singulis. Ante de communibus dicam. Ex quibus tamen quaedam non aegros solum: sed sanos quoq; sustinent: quaedam in aduersa tantum ualitudine adhibentur. Omne uero auxilium corporis: aut demit aliquam materiam: aut adiicit: aut euocat: aut reprimat: aut refrigerat aut calefacit: simulq; aut durat aut molliat. Quaedam non uno modo tantum: sed etiam duobus inter se non contrariis adiuuant. Demitur materia: sanguinis detractione: cucurbitula: deiectione: uomitu: frictione: pellatione: omnique exercitatione: corporis abstinentia: sudore. De quibus protinus dicam.

De sanguinis detractione per uenas. Caput nonum.

Anguinem incisa uena mitti nouum non est. Sed nullum pene morbum esse: in quo non mittatur: nouum est. Item mitti iunioribus & foeminis uterum non gerentibus: uetus est. In pueris uero idem experiri & in senioribus & in grauidis quoq; mulieribus: uetus non est. si quidem antiqui primam ultimamq; aetate sustinere non posse hoc auxilii genus iudicabant: persuaseratq; sibi mulierem grauidam: quae ita curata esset: abortum esse facturam. Postea uero usus ostendit nihil ex his esse perpetuum: aliasq; potiones obseruationes adhibendas esse: ad quas dirigi curatis consilium debeat. Interest enim non quae aetas sit: neq; quid in corpore intus gerat: sed quae uires sint. Ergo si iuuenis ibecillus est: aut si mulier: quae grauida non est: parum ualet: male sanguis emittitur. Emoritur enim uis si quae supererat hoc modo erepta est. At firmus puer & robustus senex & grauida mulier ualens: tuto curantur. Maxime tamen in his medicus imperitus falli potest: quia fere minus roboris illis aetatibus subest. Mulieriq; praegnanti post curationem quoq; uiribus opus est non tantum ad se sed etiam ad partum sustinendum. Non quicquid autem intentione animi aut prudentia exigit: protinus faciendum est: cum praecipua in hoc ars sit: quae non annos numeret: neq; conceptionem solum uideat: sed uires aestimet: & ex eo colligat: possit nec ne superesse quod uel puerum: uel senem: uel in una muliere quod duo corpora simul sustineat. Interest enim inter ualens corpus & obesum: inter tenue & infirmum. Tenuioribus magis sanguis: plenioribus magis caro abundat. Facilius itaq; illi detractione eiusmodi sustinet: celeriusq; ea si nimium est pinguis: affligit. Ideoq; uis corporis melius ex uenis quam ex ipsa specie aestimatur. Neq; enim solum haec consideranda sunt: sed etiam morbi genus quod sit. Vtrum superans an deficiens materia laeserit. Corruptum corpus sit an integrum. Nam si materia uel deest: uel integra est: istud alienum est. At si uel copia sui male habet: uel corrupta est: nullo modo melius succurritur. Ergo uehemens febris ubi rubet corpus: plenaeque uentum tument: sanguinis detractionem requirit. Item uiscerum: morbi: neruorumq; resolutio & rigor & distentio: quicquid denique fauces difficultate spiritus strangulat. quicquid subito suppremit uocem. quisquis intolerabilis dolor est: & quacumq; de causa ruptum aliquid intus atq; collisum est. Item malus corporis habitus: omnesq; acuti morbi: qui modo ut supra dixi non infirmitate sed onere nocent. Fieri tamen potest: ut morbus quidem id desideret: corpus autem uix pati posse uideat. Sed si nullum

tamen apparet aliud auxiliū: periturusq; sit qui laborat nisi temeraria quoq; uia fuerit adiutus: in hoc statu: boni medici est ostēdere: quā nulla spes sine sanguinis detractioe sit: fateriq; quātus in hac ipsa re metus sit. Et tunc demū si exigetur: sanguine mittere. De quo dubitari in eiusmodi re nō oportet: Sarius est enim anceps auxiliū experiri: quā nullum. Idq; maxime fieri debet ubi nerui resoluti sunt. Vbi subito aliquis obmutuit. Vbi angina strangulat. Vbi prioris febris accessio pene cōfecit: paremque subsequi uerisimile est: neq; eandē uidentē sustinere aegri uires posse. Cum sit autē minime crudo sanguis mittendus: tamen ne id quidē perpetuū est. Neq; enim semp concoctionē res expectat. Ergo si ex superiore parte aliquis decidit. si cōtus est. si ex aliquo subito casu sanguine uomit: quāuis paulo ante sumpsit cibū: tamen protinus ei demēda materia est: ne si subsederit: corpus affligat. Idemq; etiā in aliis casibus repentinis qui strāgulabunt: dictum erit. At si morbi ratio patietur: tunc demū nulla cruditatis suspēctione remanēte id fiet. Ideoq; ei rei uidet aptissimus aduersae ualitudinis dies secundus aut tertius. Sed ut aliquādo etiam primo die sanguine mittere necesse est: sic nunq̄ utile post diem quartū est: cum iam spatio ipso materia & exhausta est & corpus corrumpit: ut detractio imbecillum id facere possit: nō possit integrum. Quod si uehemēs febris urget: in ipso impetu eius sanguinem mittere: hominem iugulare est. Expectanda ergo remissio est. si nō decreuit: sed crescere desit: neq; speratur remissio: tunc quoq; quāuis peior: sola tamen occasio nō omittēda est. Fere etiam ista medicina ubi necesse simul omni ui effusa fortasse praecipitare. Quod si in cura quoq; aquae: quae inter cutem est ita respondet: quanto magis necesse est in sanguine respondeat? Mitri uero is debet si totius corporis causa sit ex brachio. si partis alicuius. ex ea ipsa parte: aut certe quam proxima. quia non ubiq; mitti potest sed in temporibus in brachiis: iuxta talos. Neq; ignoro quosdā dicere quam longissime sanguinem inde ubi laedit: esse mittendū. Sic enim auerti materiae cursum: at illo modo in id ipsum quod grauat euocari. Sed id ipsum falsum est. Proximū enim locum primo exaruit. Ex ulterioribus uero aetenus sanguis sequitur: quatenus emittitur ubi is suppressus est: quia nō trahitur: ne uenit quidē. Videtur tamē uisus ipse docuisse: si caput fractū est: ex brachio potius sanguine mittendum esse. Si quod in humero uicium est: ex altero brachio: credo quia si quid parum cesserit: opportuniore hae partes iniuriae sūt: quae iam male habent. Auertitur quoq; interdum sanguis: ubi alia parte prorumpens. alia emittitur. Desinit enim fluere qua uolumus: inde obiectis quae prohibeant: alio dato itinere. Mittitur autem sanguine cum sit expeditissimum: usum habenti: tum ignaro difficillimum est. Iuncta enim est uena arteriis. his nerui. Ita si neruū scalpellus attingit: sequitur neruorum distentio: ea quae hominē crudeliter consumit. At arteria incisa neq; coit: neq; sanescit: interdum etiam ut sanguis uehemēter erumpat: efficit. Ipsius quoq; uenae: si forte praecisa est: capita comprimuntur: neq; sanguine emittūt. At si timide scalpellus demittitur: summam cutē lacerat: neq; uenā incidit. Non nunq̄ etiam ea latet: neq; facile reperitur. Ita multae res id difficile inciso faciunt. quod perito facillimū est. Incidenda ad mediū uena est: ex qua cum sanguis erumpit: colorē eius habitumq; oportet attendere. Nam si his crassus & niger est: uictiosus est: Ideoq; utiliter effunditur. Si rubet & pellucet: integer est. Ea q; missio sanguinis adeo nō prodest: ut etiam noceat protinusq; is suppressus est. Sed id euenire nō potest sub eo medico: qui scit ex quali corpore sanguis mittendus sit. Illud magis fieri solet: ut aequae niger assidue ac primo die pfluat. Quod quāuis ita est: tamen si iam satis fluxit: suppressus est. Semperq; ante finis faciendus est: q̄ anima deficiat. Deligādumq; brachiū super imposito expresso ex aqua frigida penicillo & postero die aduerso medio digito uena ferianda: ut recens coitus eius resoluat: iterumq; sanguinem fundat. Siue autem primo: siue secundo die sanguis: qui crassus & niger initio fluxerat & rubere & pellucere coepit: satis materiae detractum est: atq; quod superest: sincerum est. Ideoq; protinus brachiū deligandum: habendumq; ita est: donec ualens cicatricula sit. quae celerime in uena confirmatur.

De sanguinis detractioe per cucurbitulas. Caput. x.

Cucurbitularum uero duo genera sunt: aenea & corneū. Aenea altera patet: altera clausa est. Cornea altera parte aequae patens: altera foramen habet exiguū. In aeneam linamentum ardens conicitur: ac sic os eius corpori aptatur: imprimiturq; donec inhaereat. Cornea per se corpori imponitur: deinde ubi ea parte qua exiguum foramen est: ore spiritus adductus est: superq; caera cauū id clausum est: aequae inhaerescit. Vtraq; non ex his tantum materiae generibus: sed etiam ex quolibet alio recte fit. At si caetera defecerunt: caliculus quoq; aut pultarius oris compressioris: ei rei cōmode aptatur. Vbi inhaerit: si concisa ante scalpello cutis est sanguine extrahit. si integra est: spiritū. Ergo ubi materia quae intus est: laedit. illo modo. Vbi inflatio: hoc imponi solet. Vfus autem cucurbitulae praecipuus est: ubi non in toto corpore sed in parte aliqua uitium est. quam exhauriri ad confirmandam ualitudinem satis est. Idq; ipsum testimonium est etiam scalpello sanguine ubi mēbro succurrit ab ea potissimū parte: quae iam laesa est: esse mittendū: quod nemo cucurbitulā diuersae parti iponit: nisi cū pufusione sanguinis eo auertit: sed ei ipsi quae dolet quaeq; liberāda est. Opus etiam cucurbitula potest in morbis longis: quāuis etiam spāctum aliquod accessit: siue corrupta materia: siue spiritu male habēte. In acutis quoq; quibusdā si & leuari corpus debet: & ex uena sanguine mitti uires nō patiunt. Idq; auxiliū ut minus uehemens ita magis tutū. Neq; unq̄ periculosum est etiā si in medio febris ipetu etiā si in cruditate adhibet. Ideoq; ubi sanguinem mitti opus est: si incisa uena. praiceps periculum est: aut si in

parte corporis etiã uitium est: huc potius cõfugiendũ est. Cum eo tamen ut sciamus: hic ut nullum periculũ: ita leuius præsidium esse: nec posse uehementi malo: nisi æque uehemẽs auxiliũ succurrere.

De deiectione. Caput. xi.

Eiectionẽ autem antiqui uariis medicamẽtis: crebraq; alui ductione in oĩbus fere morbis moriebant: dabantq; aut nigrũ ueratruũ: aut filiculã: aut squamã æris: quã lepidochalcon græci uocant: aut lactucæ marinæ lac: cuius gutta pani adiecta abunde purgat. aut lac uel asininum uel bubulũ uel caprinũ: eiq; salis paulũ adiciiebant: decoquebantq; id: & sublati his: quæ coierant: quod quasi serum supererat: bibere cogebant. Sed medicamenta stomachũ fere lædunt. Ideoq; omnibus catharticis aloẽ miscenda est. Alius si uehemẽtius fluit: aut sæpius ducit: hominẽ infirmat. Ergo nunq; in aduersa ualitudine medicamentũ eius rei causa recte datur: nisi ubi is morbus sine febre est. Ut cũ ueratrum nigrũ: aut atra bile uexatis: aut cum tristitia insanientibus: aut is quorũ nerui parte aliqua resoluti sunt: datur. At ubi febres sunt: satius est eius rei causa cibos potionesq; assumere: qui simul & alant & uentrem molliant. Suntq; ualitudinis genera: quibus ex lacte purgatio cõuenit. Plerunq; uero aluus potius ducenda est. quod ab Asclepiade quoq; sic temperatũ: ut tamen seruatum sit. uideo plerunq; seculo nostro præteriri. Est autẽ ea moderatio: quam is secutus uidet: aptissima: ut neq; sæpe ea medicina tentetur: & tamen semel sumptum uel bis: nõ omittatur. Si caput graue est. si oculi caligant. si morbus maioris intestini est: quod græci colum nominãt. si in imo uentre: aut in coxa dolores sunt. si in stomachũ quædam biliosa cõcurrunt: uel etiam pituita eo se: humoreue aliquis aquæ similis confert. si spiritus difficilius redditur. si nihil per se uenter excernit. utiq; si iuxta quoq; stercus est & intus remanet. aut si stercoris odorem nihil deiiciens æger ex spiritu suo sentit: aut si corruptũ est quod excernitur aut si prima inedia febrẽ non sustulit. aut si sanguinẽ mitti: cum opus sit: uires nõ patiuntur: tempusue eius rei præterit. aut si multũ ante morbũ aliquis portauit. aut si is qui sæpe uel sponte uel casu purgatus est: subito habet aluũ suppressã. Seruanda uero illa sunt: ne ante diem tertiuũ ducatur. ne ulla crudelitate substante. ne in corpore infirmo: diuq; in aduersa ualitudine exhausto: neue in eo: cui satis aluus reddit quotidie quie eam liquidã habebit. ne in ipso accessionis impetu. quia qd̄ tum infusum est: aluo cõtinetur: regestumq; in caput multo grauius periculum efficit. Pridie uero abstineri debet æger: ut aptus tali curationi sit. Eodẽ die ante aliquot horas aquã calidã habere: ut superiores eius partes madescant. tum iniicienda aluus est: si leui medicina contenti sumus: pura aqua: si paulo ualentiori: mulla: si leni ex aqua: in qua foenum græcũ uel ptisana uel malua decocta sit. Si reprimẽdi causa: ex uerbenis. acris autẽ est marina aqua uel alia sale adiecto: atq; utraq; decocta cõmodior est. Acrior sit adiectio uel oleo uel nitro uel melle quoq;. Si acrior est: eo plus extrahit: sed minus facile sustinetur. Id quod infundit: neq; frigidum esse oportet: neq; calidũ: ne alterutro modo lædat. Cũ infusum est: quantum fieri potest continere se in lectulo debet æger: ne primæ cupiditati deiectionis protinus cedere. Vbi necesse est tum demum desiderare. Fereq; eo modo dempta materia superioribus partibus leuatis morbũ ipsum molliat. Cũ uero quotiens res coegit desidẽdo aliquis se exhaustus: paulisper debet cõquiescere: & ne uires deficiant: utiq; eo die cibũ assumere. qui plenior an exiguus sit dandus: ex ratione eius accessionis: quæ expectabitur: aut in metu nõ erit: æstimari oportebit.

De uomitu. Caput. xii.

T uomitus ut in secũda quoq; ualitudine sæpe necessarius biliosis est: sic etiam in his morbis: quos bilis cõcitauit. Ergo omnibus: qui ante febres horrore & tremore uexant: omnibus: qui colera laborãt: omnibus etiã cum quadã hilaritate insanientibus: & comitiali quoq; morbo oppressis: necessarius est. Sed si acutus morbus est: sicut in colera si febris est: ut inter horrores: a superioribus medicamẽtis opus nõ est. sicut in deiectionibus quoq; supra dictũ est. satiq; est ea uomitus causa sumi: quæ sanis quoq; sumenda esse proposui. At ubi longi ualẽtesq; morbi sine febre sunt: ut comitialis aut infania: ueratro quoq; albo utendum est: Id neq; hyeme neq; æstate recte datur: optime ueratro lerabiliter autumno. Quisq; daturus erit: id agere ante debet: ut accepturi corpus humidius sit. Illud scire oportet. omne eiusmodi medicamentũ: quod potui datur: non semp̄ ægris prodesse: semper sanis nocere.

De frictione. Caput. xiii.

E frictione uero & gestatione adeo multa Asclepiades tanq̄ inuentor eius posuit: quod in eodẽ uolumine quod cõmuniũ auxiliõz scripsit: cũ triũ tantũ faceret mentionẽ: huius & equi & gestatiõis: tamẽ maximã partẽ in hoc cõsumpsit. Oportet autẽ neq; recetiores uiros in his fraudare: quæ uel reppererunt: uel recte secuti sunt. & tamen ea: quæ apud antiquiores aliquos posita sunt: auctoribus suis reddere. Neq; dubitari potest quin latius quidẽ & dilucidius ubi & quomodo frictione utendũ esset Asclepiades præceperit: nihil tamen reppererit: quod nõ a uetustissimo auctore Hippocrate paucis uerbis cõprehensum sit. q̄ dixit. frictione si uehemẽs sit: durari corpus: si lenis molli: si multa: minui: si modica impleri. Sequit̄ ergo ut tũ utẽdũ sit: cũ aut astringẽdũ corpus sit: qd̄ fluẽs est. aut molliẽdũ qd̄ iduruit. aut digerẽdũ in eo qd̄ copia nocet. aut alendũ id q̄ tenue & ifirmũ est. Quas tamen species si q̄ curiosius æstimet qd̄ iã ad medicũ nõ ptinet: facile itelliget oēs ex una causa pẽdere quæ demit. Nã & astringit̄ aliqd̄ eo dẽpto: qd̄ iterpositũ ut id laxaret: effecerat. & molliẽt̄ eo detractõs quod duriciẽ creabat & implet̄ nõ ipsa frictione: sed eo cibo: qui postea usq; ad cutẽ digestionẽ quadã relaxatã penetrat. Diuersãq; uero rerũ in modo causa est. Inter unctiõnẽ autẽ & frictionẽ multũ interest.

Vngi. n. leniterq; pertractari corpus etiā in acutis & recentibus morbis oportet: in remissione tamen & ante cibum. Longa uero frictione uti neq; in acutis morbis neq; increscentibus conuenit: præter q̄ cū phreneticis somnus ea requirit. Amat autē hoc auxiliū ualitudo longa & iam a primo impetu inclinata: Neq; ignoro quosdā dicere omne auxiliū necessarium esse increscentibus morbis: non cum iam per se finiunt. Quod non ita se habet. Potest. n. morbus etiā qui per se finē habiturus est: citius tamen adhibito auxilio tolli. qd̄ duabus de causis necessariū est: ut & q̄ primum bona ualitudo cōtingat & ne morbus qui remanet: ite q̄ uis leui de causa exasperetur. Potest enim morbus minus grauis esse q̄ fuerit: neq; ideo tamen solui: sed reliquiis quibusdā inhærere: quas ad motū aliquod auxiliū discutit. Sed ut leuata quoq; aduersā ualitudine recte frictio adhibet: sic nunq̄ adhibenda est febre increscente. Vege si fieri poterit cū ex toto corpus ea uacabit: minus certe cū ea remiserit. Eodē autē modo in turis corporibus esse debet: ut cū infirmus aliquis implendus modo est in partibus: aut quia ipsius eius mēbri imbecillitas id requirit: aut quia alterius. Nā & capitis longos dolores ipsius frictio leuat. Nō in impetu tamen doloris & membrū aliquod resolutū ipsius frictione confirmat. Longe tamen sapius aliud perfricandū. est cum aliud dolet: maximeq; cū a summis aut a medijs partibus corporis euocare materiam uolumus: ideoq; extremas partes perfricamus. Neq; audiendi sunt: qui numero finiunt quotiens aliquis perfricandus sit. Id enim ex uiribus hominis colligendū est. Et si is per infirmus est: potest satis esse quinquagies. si robustior: potest ducēties esse faciendū. Inter utrunq; deinde prout uires sunt. Quo fit ut etiā minus sæpe in muliere: quā in uiro: minus sæpe in puero uel sene: quā in iuene manus dimouēdæ sint. Deniq; si certa mēbra perfricantur: multa ualentiq; frictione opus est. Nam neq; totū corpus infirmari cito per partē potest: & opus est quā plurimū materiæ digeri: siue id ipsum mēbrū siue per id aliud leuamus. At ubi totius corporis imbecillitas hanc curationē per totū id exigit: breuior esse debet & lenior: ut tantūmodo summā cutem emolliat: quo facilius capax ex recenti cibo noua materiæ fiat. In malis iam ægrū esse testat: ubi exterior pars corporis friget: interior cū siti calet: ut supra posui. Sed tunc quoq; unicū in frictione præsidium est. quæ si calorē in cutem euocauit: potest alicui medicinæ locum facere.

De gestatione.

Caput. xiii.

Estatio quoq; longis etiā & inclinatis morbis aptissima est. utilisq; est & his corporibus: quæ iam ex toto febre carent: sed adhuc exerceri per se nō possunt: & his quibus lentæ morboz reliquæ remanēt: neq; aliter elidunt. Afelepiades etiā in recenti uehementiq; febre præcipueq; ardente ad discutiendā eam gestatione dixit utendū esse. Sed id periculose fit: meliusq; quiete eiusmodi impetus sustinet. Si quis tamen experiri uolet: sic experiat. si lingua nō erit aspera: si nullus tumor: nulla durities: nullus dolor uisceribus aut capiti: aut præcordiis suberit. Et ex toto nunq̄ gestari corpus dolens debet: siue id in toto: siue in parte est: nisi tamen solis neruis dolentibus. neq; unq̄ in recenti febre: sed in remissione eius. Genera autē gestationis plura sunt adhibēda: quæ sunt & p̄ uiribus cuiusq; & pro opibus: ne aut imbecillū hominē nimis digerant: aut humili obsint: Gestationū lenissima est nā ui uel in portu uel in flumine uehementior in alto mari nauis uel lectica aut scanno: acrior uehiculo. Atq; hæc ipsa & intendi & leniri possunt: si nihil horum est: suspēdi lectus debet & moueri. si ne id qui dem est: at certe uni pedi lecti funiculus subiiciendus est: atq; ita lectus huc & illuc manu impellendus. Et leuia quidē genera exercitationis: infirmis conueniunt. Valētiora uero his qui grauiū morborū initia sic sentiunt: ut adhuc febre uacēt. Quod & in tabe & in stomachi uitiiis & cū aqua cutē subit & interdū in morbo regio fit: Aut ubi quidā morbi: qualis comitialis: qualis isania est sine febre: quibus diu manēt. In quibus affectibus ea quoq; genera exercitationū necessaria sunt: quæ cōprehendimus eo loco: quo quæadmodū sani: neq; firmi homines se gerent: præcepimus.

De abstinentia.

Caput. xy.

Abstinentiæ uero duo genera sunt: Alterg ubi nihil assumit æger: Alterg ubi nō nisi qd̄ oportet. Initia morboz primū famem sitimq; desiderāt: ipsi deinde morbi: moderationē: ut neq; aliud quā expedit: neq; eius ipsius nimium sumat. Neq; enim cōuenit iuxta inediā protinus. facietatē esse. Quod si sanis quoq; corporibus inutile est: ubi aliqua necessitas famem fecit: quāto inutilius. est in corpore etiā ægro: Neq; ulla res magis adiuuat laborantē: q̄ tēpestiua abstinentia. Imemperates homines apud nos ipsi cibi tempora curatibus dant. Rursus alii tempora medicis pro dono remittunt: sibi ipsis modū uendicant: Liberaliter agere se credūt qui cætera illoz arbitrio relinquūt: in genere cibi liberi sunt: quasi quærat quid medico liceat: nō quid ægro salutare sit. Cui uehementer nocet: quotiens in eius quod assumitur uel tēpore uel modo uel genere peccatur.

De sudore.

Caput. xvi.

Vdor etiā duobus modis elicit: aut sicco calore: aut balneo. Siccus calor est & harenæ calidæ & laconici & clibanii & quarūdā naturalium sudationes. ubi e terra profusus calidus uapor ædificio includit: sicut sup baias in myrtetis habemus. Præter hæc sole quoq; & exercitatioe is mouet. Vtiliaq; hæc genera sunt quotiens humor intus nocet: isq; digerendus est. Ac neruoz quoq; quædā uitia sic optime curant. sed cætera infirmis possunt cōuenire. solet exercitatio tantū robustioribus qui tamē sine febre: uel initio morbi: uel etiā grauibz morbis tenent. Cauēdū autē est neqd̄ horz uel in febre uel in cruditate tēret. At balnei duplex usus est. Nā mō discussis febribz initium cibi: plenioris uiniq; firmioris ualitudini facit: mō febrē ipsā tollit. fereq; adhibet ubi sumā cutē relaxari euocariq; corruptū humorē & habitū corpis mutari expedit. Antiq̄ timidius eo utebant. Afelepiades audacius.

Neq; terrere autem ea res: si tempestiua est: debet, & ante tempus nocet. Quisquis febre liberatus est: simul atq; ea uno die non accessit: eo qui proximus est post tempus accessionis: tuto lauari potest. At si circuitum habere ea febris solita est: sic ut tertio quartoue die reuertatur: quandoq; non accessit: balneum turtum est. Manētibus uero adhuc febribus: si hæ sunt lentæ: lieneq; iam diu male habent: recte medicina ista tentatur. Cum eo tamen ne præcordia dura sint: neue ea tumeant: neue lingua aspera sit: neue aut in medio corpore: aut in capite dolor ullus sit: neue tum febris increseat. At in his quidē febribus: quæ certū circuitum habent: duo balnei tempora sunt. atq; ante horrorem: alterum febre finita. In his uero: qui lentis febriculis diu detinentur. cum aut ex toto recessit accessio: aut si id nō solet certe lenita est: iamq; corpus tam integrū est: quā maxime esse in eo genere ualitudinis solet: imbecillus homo iturus in balneū uitare debet: ne ante: frigus aliquod experiat. Vbi in balneū uenit: paulisper resistere: expeririq; num tempora astringātur & an sudor aliquis oriatur. Illud si incidit: hoc non secutum est: inutile eo die balneū est: perungendus est is leniter & auferendus est: uitandūq; omni modo frigus: & abstinentia utendum. At si temporibus integris: primū ibi: deinde alibi sudor incipit: fouendum os aqua calida: tum in solio desidendū est: atq; ibi quoq; uidendum: num sub primo contractū aquæ calidæ summa cutis inhorrescat. quod uix tamen fieri potest: si priora recte accesserunt. Certum id autē signum inutilis balnei est. Ante uero: an postea quā in aquam calidam se demittat aliquid perungi debeat: ex ratione ualitudinis suæ cognoscat. Fere tamen: nisi ubi nominatim: ut postea fiat id præcipitur: moto sudore leuiter corpus perungendū: deinde in aquā calidam demittendū est. Atq; hic id quoq; habenda uirium ratio est. Neq; committendum ut per æstum anima deficiat: sed maturius auferendus: curioseq; in uestimētis inuoluendus est. ut neq; ad eum frigus aspiret: & ibi quoq; anteq; aliquid assumat: insudet. Fomenta quoq; calida sunt: milium: sal: harena: quodlibet eoz; calefactum & in linteum coniectū. Si minore uis opus est: etiam solum linteū. At si maiore: extinctiones: in uolutiq; panniculi & sic circumdati. Quin etiam calido oleo replentur utriculi: & in uasa fictilia: ad similitudinē quas lenticulas uocant: aqua conicitur: & sal sicco linteo excipitur. demittiturq; in aquā bene calidā tum super id membrū: quod fouendum est: collocatur: iuxtaq; ignē feramenta duo sunt capitibus paulo latioribus: alterumq; ex his demittitur in eum salem: & aqua super leuiter aspergitur. Vbi frigere paulo ignē refertur: & idem in altero sit: deinde inuicem in utroq; inter quæ delcēdit salus & calidus succus: qui contractis aliquo morbo neruis opitulatur. His omnibus commune est digere id quod uel præcordia onerat: uel fauces strāgulat: uel in aliquo mēbro nocet. Quando autem quoq; utendū sit: in ipsis morboꝝ generibus dicitur.

Qui cibis: potione: uel: aut ualētis aut mediæ aut imbecillæ materiæ sunt. Caput. xviij.
 Vm de his dictum sit: quæ detrahendo iuuant ad ea ueniendum est: quæ nos alunt: id est cibū & portionem. hæc autē non omnium tantum morborum: sed etiam secundæ ualitudinis communia præsidia sunt. Pertinetq; ad rem omnium proprietates nosse. primū ut sani sciant quomodo his utantur. deinde ut exquentibus nobis morborum curationē liceat species rerum: quæ assidue necessariae erunt subiicere. Neq; necesse est subinde singulas eas nominare. Scire igit oportet oīa legumina: quæq; ex frumētis panificia sunt: generis ualētissimi esse. Id ualētissimū uocō: in quo plurimum alimenti est: item omne animal quadrupes dominatum. omnem grandem feram: quales sunt caprea: ceruus: aper: onager: omnem grandem auem: quales sunt anser & pauo & grus. omnes beluas marinas: ex quibus cetos est: quæq; his pares sunt. Item mel & caseum. quo minus mirum est: opus pistorium: ualētissimū esse: quod ex frumento: adipe: melle. caseo constat. In media uero materia numeri ex oleribus debere ea: quorum radices uel bulbos assumimus. Ex quadrupedibus leporem aues omnes a minimis ad phœnicopterum. item pisces omnes: qui salem nō patiuntur: solidiue saliantur. Imbecillissimā uero materiam esse omne olus & quicquid in cauliculo nascitur. qualis est cucurbita & cucumis & capparitis: omnia poma: oleas: cocleas: itemq; conchilia. Sed quāuis hæc ita discreta sunt: tamen etiam quæ sub eadē specie sunt: magna discrimina recipiunt: aliæ res alia: uel ualētior est uel infirmior. Si quidē plus alimenti est in carne: quā in ullo alio. Firmius est triticum: quam milium: id ipsum: quam hordeum: & ex tritico firmissima filigo: deinde simila: deinde cui nihil ademptū est: quod autopsyron græci uocant: infirmior est. ex polline infirmissimus cibaricus panis. Ex leguminibus uero ualētior faba: uel lenticula: quā pisum. Ex oleribus ualētior rapa: napiq; & omnes bulbi. in quibus cepam quoq; & allium numero: quā pastinaca: uel quæ specialiter: radícula appellat. Item firmior brassica & beta & porrum: quam lactuca: uel cucurbita: uel asparagus. At ex fructibus surculoz; ualētiores uia: ficus: nuxes: palmula: quā quæ poma propriæ nominantur. Atq; ex his ipsis firmiora: quæ succosa: quā quæ frigida sunt. itemq; ex his auib;: quæ in media specie sunt. ualētior ea quæ pedibus: quā quæ uolatu magis nititur: & ex his quæ uolatu fidunt: firmiores sunt: quæ grādiore aues: quam quæ minutæ sunt ut ficedula & turdus: Atq; ex quoq;: quæ in aqua degunt leuiorē cibum præstāt: quam quæ natandi scientiam non habēt. Inter domesticas uero quadrupedes: leuissima suilla est: grauissima bubula. itemq; ex feris quo maius quodq; animal: eo robustior ex eo cibus est. Pisciumq; eorum: qui ex media materiā sunt. quibus maxime utimur tamen: grauissimi sunt ex quibus salamenta quoq; fieri possunt: qualis lacertus est. deinde qui quāuis teneriores: tamen duri sunt: ut aurata: coruust: scarus: oculata: tum plani: post quos etiam leuiores lupi: mulliq; & post hos omnes saxatiles.

Neq; uero in generibus rerū tantūmodo discrimen est: sed etiā in ipsis. qđ & ætate fit & mēbro & solo & cælo & habitu. nā quadrupes animal omne si lactans est: minus alimēti præstat. Itē quo tenerior pullus cohortalis est. In piscibus quoq; media ætas: quæ nondū summā magnitudinē ipleuit. Deinde ex eodē suæ unguļæ: rostrū: aures: cerebellū. ex agno: hedoue cū pectiolis totū caput aliquāto quā cætera mēbra leuiora sunt: adeo ut in mediā materia poni possint. Ex auibus colla alæue recte ifirmis an numerant. Quod ad solū uero p̄tinet: frumentū quoq; ualentius est collinū quā campestre. leuior piscis inter saxa editus: quā in harena: leuior in harena: quā in limo. Quo fit: ut ex stagno: uel lacu: uel flumine eadē genera grauiora sint. Leuiorq; qui in alto: quā qui in uado uiuit. Omne etiā sæge animal do mestico leuius: & quodcunq; humido cælo: quā qđ sicco natū est. Deinde eadē omnia pinguia: quam macra: recentia: quā falsa: noua: quā uetusta plus alimenti habēt. Tum res eadē magis alit iurulēta: quā assa: magis assa: quā frixa. Ouum durū ualētissimæ materiæ est: molle uel forbile: imbecillissimæ. Cū quæ panificia omnia firmissima sint: elota tamen quædā genera frumēti: ut alica: oriza: ptisana: uel ex hisidē facta sorbitio: uel pulticula. Et aqua quoq; madens panis: imbecillissimis annumerari potest. Ex potionibus uero quæcunq; ex frumēto facta est: itemq; lac: mulsum: defrutū: passum: uinū aut dulce: aut uehemens aut mustū: aut magnæ uetustatis: ualentissimi generis est. At acetū: & id uinū: qđ paucorū annoꝝ: uel austerum: uel lene est: in mediā materia est. Ideoq; infirmis nunq̄ generis alterius dari debet. Aqua oīum imbecillissima est. firmiorq; ex frumēto potio est: quo firmius fuit ipsū frumentum. firmior ex eo uino: quod bono solo: quā quod tenui: quodq; tēperato cælo: quā quod aut nimis humido: aut nimis sicco: nimirūq; aut frigido: aut calido natū est. Mulsum quo plus mellis habet: defrutū quo magis incoctū est: passum quo ex sicciore uua est: eo ualentius est. Aqua leuissima pluuialis est: deinde fontana: tum ex flumine: tum ex puteo: post hæc ex niue: aut glacie. grauior his ex lacu: grauiissima ex palude. Facilis etiā & necessaria cognitio est naturā eius requirētibus. Nā leuis: pondere apparet: & ex his quæ pondere pares sunt: eo melior quæq; est: quo celerius & calescit & frigescit: quoq; celerius ex ea legūmina p̄coquunt. Fere uero sequit̄: ut quo ualētior quæq; materia est: eo minus facile cōcoquatur: sed si concocta est: plus alat. Itaq; utendū est materiæ genere pro uiribus: modisq; oībus: pro genere sumendus. Ergo imbecillis hominibus: rebus infirmissimis opus est. Mediocriter firmos: mediā materiā optime sustinet. & robustis apta: ualidissima est. Plus deinde aliquis assumere ex leuioribus potest. magis in his: quæ ualētissima sunt: temperare sibi debet.

Quæ natura ac proprietas cuiusq; rei sit: qua uescimur. Caput. xviii.

Eg; hæc sola discrimina sunt: sed etiā aliæ res boni succi: aliæ mali sunt: quas euchylas: uel caco chylas græci uocant. Aliæ lenes: aliæ acres: aliæ crassiorē pituitā in nobis faciunt: aliæ tenuiorem: aliæ idoneæ sunt stomacho: aliæ alienæ sunt. Itemq; aliæ infant: aliæ ab hoc absunt. aliæ calefaciunt: aliæ refrigerāt: aliæ facile in stomacho acefcunt: aliæ non facile intus corrūpūnt. aliæ mouent aluū: aliæ supprimūt. aliæ citant urinā: aliæ tardant. Quædā somnū mouent: quædā sensus excitant. Quæ oīa ideo noscēda sunt: quoniā aliud aliter: uel corpori uel ualitudinē conuenit.

Quæ res boni succi sint. Caput. xix.

Oni succi sunt: triticū: filigo alica: oriza: amilū. Itē & lenes sunt & stomacho aptæ & calefaciūt: tragem: ptisana: lac: caseus mollis: omnis uenatio: omnes aues: quæ ex mediā materia sunt. Ex maioribus quoq; hæc: quas supra nominauimus. Medii inter teneros duosq; pisces: ut mullus & lupus uerna: lactuca: urtica: malua: cucumis: cucurbita: ouum forbile: portulaca: cochleæ: palmulæ. ex pomis quodcunq; neq; acerbum: neq; acidū est. Vinū dulce uel lene: passum: defrutū: oleæ quæ ex his duobus in alterutro seruatae sunt: uulua: rostra: tronculiq;. In summa omnis pinguis caro: omnis glutinosa: omne iecur.

Quæ res mali succi sint. Caput. xx.

Alii uero succi sunt miliū: panicum: hordeū: legumina: caro domestica permacra: omnisq; caro falsa: omne falsamentum: garum: uetus caseus: cicer: radícula: rapa: napi: bulbi: brassica: magisq; etiam cima eius: asparagus: beta: cucumis: porrum: eruca: nasturciū: thimū: nepeta: faturia: hisopum: ruta: anetū: feniculū: cuminum: anesum: lapatiū: sinapi: & alliu: cepa: lienes: renes: intestina: pomum quodcunq; acidum uel acerbum est: acetum: omnia acria: acida. acerbæ: oleū pisces quoq; saxati les omnesq; qui ex tenerrimo genere sunt: aut hi qui rursus nimirū duri: uirosiq; sunt: fere quos stagna: lacus: limosue riui fuerūt: qui ue in nimirā magnitudinē excesserunt.

Quæ res lenes: quæue acres sint. Caput. xxi.

Enes autē sunt: sorbitiones: pulticula: laganū: amilum: ptisana: pinguis caro & quæcunq; glutinosa est. Quod fere quidē in omni: quæ domestica: fit: præcipue tamen in unguis: trunculisq; suum: in pectiolis: capitulisq; hedog; & uitulog; & agnorum: omnibusq; cerebellis. item si qui proprie bulbi nominant: lac: defrutū: passum: nuclei pinei. acria sunt omnia nimis austeræ: omnia acida: omnia falsa: & mel quidē in quo melius est: eo magis. Item allium: cepa: eruca: ruta: nasturciū: cucumis: beta: brassica: asparagus: sinapi: radícula: intubus: ocymū lactuca: maximaq; olerū pars.

Quæ res crassiorē: quæue tenuiorem pituitam faciunt. Caput. xxii.

Rassioem autē pituitā faciunt: oua forbilia: alica: oriza: amilum: ptisana: lac: bulbi: omniaq; fere glutinosa. Extenuant eandem omnia falsa atq; acria & accida.

Quæ res stomacho idoneæ sunt. Caput. xxiii.

Tomacho autem aptissima sunt: quæ cunctæ austera sunt: etiam quæ accida sunt: quæque contra sale modico sunt. Item panis sine fermento: & elota alica: uel orixa: uel ptifana: omnis auis omnis uenatio: atque utraq; uel assa uel elixa. Ex domesticis animalibus bubula. Siquid ex cæteris fumitur: macrum potius: quæ pingue. Ex sue unguæ: rostra: aures: uulua: sterilesque. Ex oleribus intubus: lactuca: pastinaca: cucurbita elixa: sifer. Ex pomis cerasium: morum: sorbum: pirum fragile: quale crustuminum uel meuianum est. Item pira quæ reponuntur tarentina atque signina. Malum orbiculatum aut scudianum uel amerinum uel cotoneum uel punicum. Uuæ ex olla: molle ouum: palmla: nuclei pinei: oleæ albæ ex dura muria: eadē acetum intintæ: uel nigræ: quæ in arbore bene permaturuerunt: uel quæ in passio: defrutoue seruata sunt. Vinum austerum: licet iam asperum sit: item refinatum: Duri ex media materia pisces: ostrea: pectines: murices: pupuræ: cochleæ: cibi: potionesque uel frigida uel feruentes: absinthium.

Quæ res alienæ stomacho sunt.

Caput. xxiii.

Liena uero stomacho sunt omnia tepida: omnia falsa: omnia iurulenta: prædulcia: omnia pingua: sorbitio: panis fermentatus: itaque uel ex milio: uel ex hordeo: oleum: radices: olerum: cepa: brassica: & quodcunque olus ex oleo: garouie estur: mel: mulsium: defrutum: passum: lac: omnis caseus: uua recens: ficus & uiridis & arida: legumina omnia quæque inflare consueuerunt. item thimum: nepeta: saturea: isopum: nasturtium: lapathium: lapathium: an glades. Ex his autem intelligi potest non quicquid boni succi est: protinus stomacho conuenire: neque quicquid stomacho conuenit: protinus boni succi esse.

Quæ inflant aut inflatione leuant.

Caput. xxv.

Infant autem omnia fere legumina: omnia pingua: omnia iurulenta mustum: atque etiam id uinum: cui nihil adhuc ætatis accessit. Ex oleribus allium: cepa: brassica: omnesque radices excepto sifere & pastinaca: bulbi: ficus etiam arida: sed magis uirides: uua recetes: nuce omnes exceptis nucleis pineis: lac: omnisque caseus. quicquid deinde subcrudum aliquis assumpsit. Minima inflatio fit ex uenatione: aucupio: piscibus: pomis: oleis: cochiliis: ouis uel mollibus: uel sorbilibus: uino uetere. Finiculum uero & anetum inflationes etiam leuant.

Quæ res aut calefaciunt aut refrigerant.

Caput. xxvi.

Calefaciunt piper: sal: caro: omnis iurulenta: allium: cepa: ficus arida: falfamentum: uinum: & quo meracius est: eo magis. Refrigerant olera: quorum crudi caules assumuntur: ut intubus & lactuca. Item coriandrum: cucumis: elixa cucurbita: beta: mora: cerasia: mala austera: pira fragilia: caro elixa: præcipueque acetum: siue cibis ex eo: siue potio assumitur.

Quæ res intus facile uitiant: uel minime corrumpuntur.

Caput. xxvii.

Acile autem intus corrumpuntur. panis fermentatus & quisquis alius: quæ ex tritico est: lac: mel: idemque lactantia atque omne pistorium opus: teneri pisces: ostrea: olera: caseus & recens & uetus: crassa uel tenera caro: uinum dulce: mulsium: defrutum: passum: quicquid deinde uel iurulentum est: uel nimis dulce: uel nimis tenue. At minime intus uitiantur: panis sine fermento: aues: & ea potius duriores: aurati pisces: neque solū aurata pura: aut scarus: sed etiam lolligo locusta: polypus. Item bubula: omnisque dura caro: eadēque aptior est si macra. si falsa est. omniaque falfameta: cochleæ: murices: pupuræ: uinum austerum: uel refinatum.

Quæ res aluum mouent.

Caput. xxviii.

Aluum mouent: panis fermentatus: magisque si cibarius uel hordeaceus est. brassica: si subcruda est lactuca: anetum: nasturtium: ocymum: urtica: portulaca: radícula: capparitis: allium: cepa: mala: lapathium: beta: asparagus: cucurbita: cerasia: mora: uua omnia mitia: ficus: etiam arida: sed magis uiridis: uua recentes pingues: minutæ aues: cochleæ: garum: falfameta: ostrea: pelorides: echini: muscoli. & omnes fere conchulæ: maximeque ius earum: saxatiles: & omnes teneri pisces: sepiarum atramentum: si qua caro assumitur pinguis eadem uel iurulenta uel elixa: aues quæ natant: mel crudum: lac: lactantia omnia: mulsium: uinum dulce: uel falfum: aqua: tenera omnia tepida: dulcia: pingua: elixa iurulenta: falfa: diluta.

Quæ res aluum astringant.

Caput. xxviiii.

Contra astringunt: panis ex filigine uel ex simila: magis si sine fermento est: magis etiam si uetus est: itaque uis eius etiam si bis coquit. Pulcra uel ex halica: uel ex panico: uel ex milio. itaque ex hilde sorbitio: & magis si hæc ante fricta sunt. Lenticula: cui uel beta uel intubus uel ambubeia uel plantago adiecta est: magisque etiam si illa ante fricta est per se etiam intubus uel ex plantagine uel abubeia fricta: minuta olera: brassica bis decocta: dura oua: magisque si assa sunt: minutæ aues merula: palumbus: magisque si in pusca decoctus est: grus: omnes aues: quæ magis currunt: quæ uolant: lepus caprea: iecur ex his: quæ seuum habent: maximeque bubulum: ac seuum ipsum: caseus: qui uehementior uetustate fit: uel ea mutatione: quæ in caseo transitorio uidemus: aut si recens est ex melle: mulsium decoctus. Item mel coctum: pura imatura: sorba: magisque ea: quæ torminalia uocantur: mala cydonia & punicæ: oleæ uel albæ uel permaturæ: myrta: palmulæ: purpureæ: murices: uinum refinatum uel asperum: item meracum: acetum mulsu quod inferuit. item defrutum: passum: aqua uel tepida uel præfrigida dura idest ea quæ tarde putrescit: ideoque pluuia potissimum. omnia dura: macra austera: aspera: tosta: & in eadem carne: assa potius quam elixa.

Quæ res urinam mouent.

Caput. xxx.

Rinā autē mouent quæcunq; in horto nascētia boni odoris sunt: ut apium ruta: anetum: ocymū mēta: isopū: anesum coriandrum: nasturcium: eruca: feniculū Præter hæc alparagus: caparis: nepeta: thimū: satureia: lapsanū: paltinaca: magisq; agrestis: radícula: sifer: cepa. Ex uenatiōe maxime lepus: uinū tenue: piper & rotundū & longum: sinapi: absinthium. nuclei pinei.

Quæ res somnū mouēt: aut sensus excitant. Caput. xxxi.

Omno uero aptū est papauer. lactuca. maximeq; æstiuā. cuius cauliculus iā lacte repletus est: morū: porrum. Sensus excitāt nepeta. thimū. satureia hisopū. præcipueq; pileū. ruta. & cepa

Quæ res corpus aut erodāt. aut reprimāt. aut refrigerēt. aut calefaciāt. aut durent. aut emoliant.

Caput. xxxii.

Vocare uero materiā multa admodū possūt. Sed ea q̄ ex pegrinis medicamētis maxie cōstāt: aliisq; magis: quā quibus ratione uictus succurritur: opitulantur: in præsentia differā. Ponā ea uero: quæ prompta & his morbis: de quibus protinus dicturus sum: apta: corpus erodunt & sic eo qd̄ mali est: extrahūt. Habēt autē hanc facultatē semina erucae: nasturcii radicle præcipue tamen oium sinapi. Salis quoq; & fici eadem uis est. Leniter uero simul & reprimūt & molliunt lana succida uel aceto uel uino: quo oleū adiectū est. Cōtrita palmula: surfures in salsa aqua: uel aceto decoctæ. At simul reprimūt & refrigerant herba muralis partheniū uel perdicū appellat: serpillum: paleium: ocymū: herba sanguinalis: quā græci polygonium uocāt: portulaca papaueris folia: capreoliq; uitium: coriandri folia: hyoscyamū: muscus: sifer: apium: solanū: q̄ strychnū græci uocāt: brassicæ folia: intubus: plantago: feniculi semen: cōtrita pira uel mala: præcipueq; cydonia: lētricula: aqua frigida: maximeq; pluuiialis: uinū: acetū: & ex horū aliquo magis: madens uel panis: uel farina: uel spongia: uel cinis: uel lana succida: uel etiā linteolū: creta cimolia: gypsum: melinū: myrtē: rosa: acerbū oleum: uerberarū cōtusa cū teneris caulibus folia: cuius generis sunt olea: cupressus: myrtus: lentiscus: tamaris: ligustrum: rosarubus: laurus: hedera: punicū malū. Sine frigore autē reprimūt cocta mala cydonia: malicoriū: aqua calida: in qua uerbenæ coctæ sūt: quas supra proposui. puluis uel ex fece uini: uel ex myrti foliis: amaræ nuces. Calefacit uero ex qualibet farina cataplasma: siue ex tritici siue ex farris: siue hordei siue herui uel lolii uel milii uel panici uel lenticulæ uel fabæ uel lupini uel lini uel fœni græci: ubi ea deferuit: calidaq; iposita est. Valētior tamē ad id ois farina est ex mulso: quā ex aqua cocta. Præterea ciprinū: irinū. medulla. adeps ex felle iuncta oleo: magisq; si uetus est: sal nigrū: git: piper quiquesolium: fereq; quæ uehementē & reprimūt & refrigerant. Durant quæ calefaciunt & digerunt: & emolliunt. Præcipueq; ad emolliendū pōt cataplasma ex lini uel fœni græci semie. His autē oibus & simplicibus & pmixtis uarie medici utūt: ut magis qd̄ q̄q; persuaserit sibi appareat: quā qd̄ euidēter cōperit.

CORNELII CELSI DE MEDICINA TER TIVS LIBER INCIPIT.

De morborū generibus. Caput primū.

Rouis omnibus: quæ pertinet ad uniuersa genera morborū: ad singulorum curationes ueniam. Hos autē in duas species græci diuiserūt: aliosq; ex his acutos: alios longos esse dixerunt. Ideoq; quoniā nō semper eodē mō respondebāt: eosdē alii inter acutos: alii inter longos retulerunt. Ex quo plura eorū genera esse manifestum est. Quidā enī breues utiq; sunt: qui cito uel tollunt hominē: uel ipsi cito finiuntur. Quidā longi: sub quibus neq; sanitas in propinquo: neq; exitiū est. Tertioq; genus eorū est: qui modo acuti: modo lōgi sunt. Idq; nō in febribus tātūmodo: in quibus frequentissimū est: sed in aliis quoq; fit. Atq; etiā præter hos: quartū est: quod neq; acutū dici potest: quia nō perimit: neq; utiq; longū: quia si occurritur: facile sanat. Ego cū de singulis dicā: cuius quisq; generis sit: indicabo. Diuidā autē omnes in eos: qui in totis corporibus consistere uidentur: & eos qui oriunt in partibus. Incipiā a prioribus: pauca de oibus præfatus. In nullo quidē morbo minus fortuna sibi uēdicare: quā ars potest: ut pote cū repugnāte natura: nihil medicina pficiat. Magis tamē ignoscendum medico est parum proficienti in acutis morbis: quā in longis. Hic enī breue spatium est: intra quod: si quod auxilium nō profuit: æger extinguitur. Ibi & deliberationi & mutationi remedioꝝ tempus patet: adeo ut raro: si inter initia medicus accessit: obsequens æger sine illius uitio pereat. Longus tamen morbus cum penitus infedit: quod ad difficultatem pertinet: acuto par est. Et acutus quidem quo uetustior est longus autē quo recētior: eo facilius curatur. Alterū illud ignorari non oportet: qd̄ nō oibus ægris eadē auxilia cōueniūt. Ex quo incidit: ut alia atq; alia sūmi auctores quasi sola uēdicauerit: put cuiq; cesserant. Oportet itaq; ubi aliquid nō respondit: nō tāti putare auctore: quāti ægrum: & expiri aliud atq; aliud. Sic tamē. ut in acutis morbis cito mutet qd̄ nihil p̄dest. in lōgis: quos tepus ut facit: sic etiā soluit: nō statim cōdēnet. si qd̄ nō statim profuit. Minus uero remoueat si qd̄ paulum saltē iuuat: q̄ p̄fectus tēpore explet.

Quomodo morbi cognoscant & an increſcāt an cōsistāt an minuātur: & qua rōne ab initio qui lāgure incipit curari debeat. Caput secundum.

Rotinus autē inter initia scire facile est. Quis acutus morbus q̄ lōgus sit: nō in his solis: in quibus semp ita se habet: sed in his quoq; in quibus uariat. Nā ubi sine intermissionibus accessiōes & dolores graues urgēt: acutus morbus est. Vbi lenti dolores: lēteue febres sūt: & spacia inter accessiōnes porriguntur: acceduntq; ea signa: quæ in priore uolumine exposita sunt: lōgū hūc futurū esse mani

festū est. Viuēdū etiā est: morbus an increſcat: an conſiſtat: an minuatur. quia quædā remedia increſcētibus morbis: plura ſclinātibus cōueniūt. Eaꝫ quæ decreſcētibus apta ſūt: ubi acutus increſcēs urget: in remiſſionibus potius expediēda ſūt. Increſcit aut morbus dū grauioreſ doloreſ: acceſſioeſq; ueniunt: hæꝫ & anteꝫ proxie reuertunt & poſtea deſinūt. Atꝫ in lōgis quoꝫ morbis ēt taleſ notaſ nō habentibus ſcire licet increſcere: ſi ſomnuſ incertuſ eſt: ſi deterior concoctio: ſi ſcēdioreſ deiectioneſ: ſi tardior ſenſuſ: ſi pigrior mēſ: ſi pcurrit corpꝫ frigꝫ: aut calor: ſi id magiſ pallet. Ea uero quæ cōtraria hiſ ſūt: deeedētis eiꝫ notaſ ſunt. Præter hæc in acutis morbis ſeriuſ æger alēduſ eſt: nec niſi iā inclinatiſ: ut prioꝫ dēpta materia ipetū frāgat. In lōgis maturiuſ ut ſuſtinere ſpatiū aſſecturi mali poſſit. Ac ſi quādo iſ nō i toto corpore: ſed in pte eſt: magiſ tamē ad rē p̄tinet uim totiuſ corpꝫ molliꝫ: quā proprie ptes ægre ſanētꝫ. Multū etiā intereſt ab initio qſ recte curatuſ ſit: an p̄p̄tā. quia curatio minꝫ hiſ prodeſt: an qbus aſſidue fruſtra fuit. Si qſ temere habitꝫ adhuc integriſ uiribuſ uiuit: admota curatio nō momētꝫ reſtituit. Sed cū ab hiſ cōperimꝫ: quæ notaſ quādā futuraꝫ aduerſæ ualitudinꝫ exhibēt curationū quoꝫ principiū ab aiaduſione eiꝫ dē tēporiſ faciā. Igitur ſi qd ex hiſ: quæ p̄poſita ſūt incidit: oium optia ſunt: qſ & abſtinētia. Si qd bibēduſ: aqua. Idꝫ interdū uno die fieri ſatiſ eſt. Interdū ſi terrentia manēt biduo: p̄ximēq; abſtinētia ſumēduſ eſt: cibo exigꝫ: bibēda aqua: poſtera die etiā uinū. de iude iuicē alterniſ diebuſ: mō aq; mō uinū: donec oīſ cauſæ metuſ finiā. Per hæc. n. ſæpe iſtāſ grauiſ morbuſ diſcutit. Plurimꝫ fallūtꝫ dū ſe prioꝫ die p̄tinuſ ſublaturuſ lāguorē aut exercitatione aut balneo: aut coacta deiectione: aut uomitu: aut ſudationibuſ: aut uino ſperāt. Nō quo nō interdum id icidat: aut nō decipiat: ſed quo ſapiuſ fallat: ſolaꝫ abſtinētia ſine ullo piculo medeat. Cū præſertim etiā pro mō terroriſ moderari liceat: & ſi leuiora iditia fuerūt: ſatiſ ſit a uino tātū abſtinere: qd ſubtra ctū pluſq; ſi cibo aliqd dematur: adiuuat. ſi paulo grauiora: facile ſit nō aquā tātū bibere: ſed ēt cibo carnem ſubtrahere. interdum panis quoꝫ minus: quam pro cōſuetudine aſſumere: hūidoꝫ cibo eſſe cōtētū: & olere potuſſimū. Satiſq; ſit tū ex toto a cibo: a uino: ab oī motu corpꝫ abſtinere: cū uehemētēſ notaſ terrerunt. Neꝫ dubiū eſt quin uix qſquā: qui nō diſſimulauit: ſed per hæc mature morbo occurrat: agrotet.

De febrīū generibuſ. Caput tertiu.

Tꝫ hæc qdē ſaniſ faciēda ſūt tantū cām metuētibus: ſeqꝫ uero curatio febrīū. qd' & in toto corpore & uulgare maxie morbi genus ē: Ex hiſ una quottidiana: altera tertiana: altera quertana eſt. Interdū ēt lōgiore circuitu quædā redeūt. Sed id raro euēit. In prioribuſ & morbi ſūt & medicina. At quartana qdē ſimplicioreſ ſūt. Incipiūt ſere ab horrore: deinde calor erumpit: ſinitaq; febre biduū integrū eſt. ita quarto die reuertitur. Tertianarū uero duo genera ſūt. Alterū eodē modo quo quartana & icipiēſ & deſinēſ: illo tātū iſterpoſito diſcrimine: qd' unū diē præſtat integrū: tertio redit. Alterū lōge p̄ncioſiuſ: qd' tertio qdē die reuertit: ex octo aut & quadragita horiſ ſere ſex & triginta p̄ acceſſionē occupat: interdū ēt uel minus uel pluſ: neꝫ ex toto in remiſſione deſiſtit: ſed tantū leuiuſ eſt. Id genus pleriq; medici hemitritæd appellāt. Quotidianæ uero uariæ ſūt & multipliceſ. Aliæ enī p̄tinuſ a calore icipiūt: aliaꝫ a frigore: aliaꝫ ab horrore. Frigꝫ uoco ubi extremeſ parteſ mēbrorum inalgeſcunt. horrore ubi totū corpꝫ iſtremiſ. Rurſuſ aliaꝫ ſic deſinūt: ut ex toto ſequat̄ integritas. aliaꝫ ſicut aliquātū quidē minuatur ex febre. nihilominꝫ tamē quædā reliq; remaneat: donec altera acceſſio accedat: ac ſæpe aliaꝫ uix quicquā aut nihil remitant: ſed ita ut cōtinuēt. Deinde aliaꝫ ſeruorē in gētē habēt: aliaꝫ tollerabile: aliaꝫ quottidie pareſ ſunt: aliaꝫ ipareſ. atꝫ iuicē altero die lenioreſ: altero uehemētiorēſ. aliaꝫ ipe eodē poſtridie reuertūtꝫ. aliaꝫ uel ſeriuſ uel celeriuſ. aliaꝫ diē noctēq; acceſſio nē & deceſſionē implēt: aliaꝫ minus: aliaꝫ pluſ. aliaꝫ cū decedūt ſudorē mouēt: aliaꝫ nō mouēt. atꝫ aliaſ p̄ ſudorē ad integritatē uenitꝫ: aliaſ corpꝫ tātū iſbecilliuſ redditꝫ. Acceſſioneſ etiā mō ſingulæ ſingulꝫ diebuſ ſiunt: mō binæ plureſue cōcurrūt. Ex quo ſæpe euenit: ut quottidie plureſ acceſſioneſ: remiſſioneſq; ſint. Sic tamē ut unaquæꝫ alicui priori reſpōdeat. Interdū uero acceſſioneſ quoꝫ cōfunduntur ſicut notari neꝫ tēpora earū: neꝫ ſpacia poſſint. Neꝫ uerū eſt qd' dicitur a quibuſdā: nullam febrē inordinatā eē: niſi aut ex uomica: aut ex inſtāmatione: aut ex ulcere. Faciliꝫ enim ſemp curatio foretiſ: hoc uerū eſſet. Sed qd' euidentēſ cauſæ faciūt: facere ēt abditæ poſſunt. Neꝫ de re ſed de uerbo cōtrouerſiā mouēt. Qui cū aliter: aliterq; in eodē morbo febreſ accedāt. nō eaſdē inordinate redire: ſed aliaſ aliaſq; ſubinde oriri dicūt. Quod tamē ad curādī rōnē nihil p̄tineret: ēt ſi uere diceretur. Tēpora quoꝫ remiſſionū mō liberalia: mō uix ulla ſunt.

De curationū diuerſiſ generibuſ. Caput. iiii.

T febrīū quidē ratio maxie talis eſt. Curationū uero diuerſa genera ſunt: put auctoreſ aliquoſ e habēt. Aſclepiadeſ officiū eē medici dicit: ut tuto: ut celeriter: ut iocunde curet. Id uotū eſt ſed ſere periculōſa eſſe nimīū & feſtinatio & uoluptaſ ſolet. Quā uero moderatione utendū ſit: ut quātū fieri poteſt oīa iſta cōtingant: prima ſemper habita ſalute in ipſiſ partibuſ curationum cōſiderādū erit. Et ante omnia quæritur: primis diebuſ æger qua rōnē cōtinēduſ ſit. Antiqui medicamētis qbus dā datis cōcoctionē moliebant: eo qd' cruditate maxie horrebant: deinde eā materiā: quæ lædere uidebatur ducēdo: ſæpiuſ aliuū ſubtrahebāt. Aſclepiadeſ medicamenta ſuſtulit: aliuū non toriēſ: ſed ſere tamē. in omni morbo ſubduxit. Febre uero ipſa præcipue ſe ad remedium uti profeſſuſ eſt. Conuellendāſ enim uireſ ægri putauit: luce: uigilia: ſiti ingenti ſic: ut ne oſ quidē primis diebuſ elui ſine ret. Quo magiſ falluntꝫ qui per omnia iocundam eiꝫ diſciplinam eſſe cōtendunt. Hiſ enim ulteri oribuſ quidē diebuſ cubantiſ etiā luxuriæ ſubſcripſit: primis uero tortoriſ uicem exhibuit. Ego

autē medicamentorum dari portiones & alium duci non nisi raro debere concedo. Et id non ideo tamen agendū: ut aegri vires conuellantur: existimo: quoniam ex imbecillitate summū periculū est. Minui ergo tantum materiam superatē oportet: quae naturaliter detrahatur ubi nihil noui accedit. Itaque abstinendus a cibo primis diebus est: in luce habendus aeger: nisi infirmus interdū est. quoniam corpus ista quoque digerit: sed cubare quā maximo cōclauī debet. Quod ad sitim uero somnūque pertinet: moderandum est: ut interdū uigilet: noctū: si fieri potest: cōquiescat. Ac neque potest: neque nimīū siti crucietur. Os etiā eius elui potest: ubi & siccum est & ipsi scēter, quāuis id tēpus aptum potioni non est. Commodēque Erasistratus dixit saepe inferiore parte humorē non requirentē: os & fauces requirere: neque ad rem male haberi aegrum pertinere. Ac primo quidem sic tenendus est. Optimū uero medicamentū est: oportune cibus datus. qui quādo primū dari debeat: quaeritur. Plerique ex antiquis tarde dabant: saepe quinto die: saepe sexto. & id fortasse uel in asia uel in aegypto caeli rō patitur. Asclepiades ubi aegrum triduo per omnia fatigarat: quarto die cibo destinabat. At Themison nuper non quādo coepisset febris: sed quando desisset aut certe leuata esset: considerabat: & ab illo tēpore expectato die tertio: si nō accesserat febris: statim: si accesserat ubi ea uel desierat: uel si assidue inhærebat: si certe se icliauerat: cibū dabat. Nihil autē horū utique perpetuū est. Nā potest prio die primus cibus dandus esse: potest secundo: potest tertio: potest non nisi quarto: aut quinto: potest post unā accessionē: potest post duas: potest post plures. Refert enim qualis morbus sit: quale corpus: quale caelū: quae aetas: quod tēpus anni. mini meque in rebus multū inter se differentibus perpetuū esse praecipitū tēporis potest. In morbo qui plus uirium aufert: celerius cibus dandus est. itaque eo caelo: quo magis digerit. Ob quā causam in africa nullo die aeger abstineri recte uidetur. Maturius etiā puero: quā iuueni: aestate: quā hyeme dari debet. Vnū illud est: semper quod ubique seruādum est: ut aegri vires subinde assidens medicus inspiciat: & quādiu supererunt: abstinentia pugnet. si imbecillitatē uereri coeperit: cibo subueniat. Id enim eius officium est: ut aegri neque superuacua materia onerent: neque imbecillitatem fame perdat. Idque apud Erasistratum quoque inuenio: qui quāuis parū docuit quādo ueter: quando corpus ipsum exinaniretur: dicendo tamen haec esse uisenda: & tum cibum dādū: cū corpori deberet: satis ostendit dum vires superessent: dari non oportere: ne deficerent: cōsulendū esse. Ex his autem intelligi potest ab uno medico multos non posse curari: eumque si artifex est: idoneum esse qui nō multū ab aegro recedit: sed qui quāstus seruiunt: quoniam is maior ex populo est libenter amplectuntur ea praecipita: quae sedulitatem non exigunt: ut in hac ipsa re: facile est enim dies uel accessiones numerare his quoque aegrum raro uident. ille assideat necesse est: qui: quod solū opus est: uisurus est: quando nimis imbecillus futurus sit: nisi cibū acceperit. In pluribus tamē ad initium cibi dies quartus aptissimus esse consueuit. Est autem alia etiā de diebus ipsis dubitatio: quoniam antiqui potissimū ipares sequebantur: eoque tanquā tunc de aegris iudicaretur: crilimos nominabāt. Hi erant dies tertius: quintus: septimus: nonus: undecimus: quartusdecimus: unus & uigesimus: ita ut summa potentia septimo: deinde quartodecimo: deinde uni & uigesimo daretur. Igitur sic aegros nutriebant: ut dierum imparium accessiones expectarent: deinde postea cibum quasi leuioribus accessionibus instantibus darent. adeo ut Hippocrates si alio die febris desisset: reciduum timere sit solitus. Id Asclepiades iure ut uanum repudiavit: neque in ullo die: quia par: imparue esset: his uel maius uel minus periculū esse dixit. Interdum enim peiores dies pares fiunt: & oportuni us post eorum accessiones cibus datur. Nōnunquā etiam in ipso morbo: dierum rō mutatur: sitque grauior: qui remissior esse consueuerat. atque ipse quartusdecimus par est in quo esse magnam uim antiq̄ fatabantur. Qui cū octauū primi naturam habere cōtenderent: ut ab eo secundus septenarius numerus inciperet: ipsi sibi repugnabant: non octauū neque decimum neque duodecimū diem summēdū quā si potentiores. Plus enim tribuebant nono & undecimo. Quod cū fecissent sine ulla probabili ratione: ab undecimo nō ad tertiumdecimū: sed ad quartūdecimū trāsibant. Est etiam apud Hippocrate: ei quem septimus dies liberaturus sit: quartum esse grauissimū. Ita illo quoque auctore in die pari & grauior febris esse potest & certa futuri nota. Atque idem alio loco quartum quēque diem: ut i utrunque efficacissimum apprehendit: id est quartum: septimum: undecimum quartumdecimum: decimumseptimū: in quo & ab impari ad paris numeri rationem transit. & ne hoc quidē propositum conseruauit: cū a septimo die undecimus: non quartus sed quintus sit. adeo apparet quacūque ratione ad numerū respeximus: nihil rōnis sub illo quidem auctore reperiri. Verum in his quidem antiquos tūc celebres ad modū pythagorici numeri fefellerunt: cum hic quoque medicus nō numerare dies debeat: sed ipsas accessiones intueri: & ex his cōiectare quando dandus cibus sit. Illud autem magis ad rem pertinet scire: tum oporteat dari cū iam bene uenae cōquiesuerunt: aut etiam num manētibus reliquiis febris. Antiqui enim quā integerrimis corporibus alimentura offerebant. Asclepiades inclinam quidem febre: sed adhuc tamen inhærente. In quo uanam rationem secutus est: non quo non sit interdum maturius cibus dandus: si mature timetur altera accessio: sed quo scilicet quā sanissimo dari debeat. Minus enī corrumpitur quod integro corpori infertur. Neque tamē uerum est quod Themisoni uidebatur: si duabus horis integer futurus esset aeger: satius esse tunc dare: ut ab integro corpore potissimum diduce retur. Nām si diduci tam celeriter posset: id esset optimum. Sed cum hoc breue tempus non praestet: satius esse principia cibi a decedente febre: quam reliquias ab incipiente excipi. ita si longius tempus secundum est: quam integerrimo dandus est: si breue: etiā anteq̄ ex toto integer fiat. Quo loco uero

adim. buplandy
deu. dormi. m. m.

integritas est: eodē est remissio: quā maxime in febre continua potest esse. Atq; hic quoq; quæritur: utrum tot horæ expectandæ sint: quot febrem habuerunt: an satis sit: primā partem earum præteriri: ut ægris iocundius insidat: quibus interdum non uacat. Tutissimū est autem ante: totius accessio- nis tempus præterire. quāuis ubi longa febris fuit: potest indulgeri ægro maturius: dum tamē ante mi- nime pars dimidia prætereat. Idq; non in ea sola febre: de qua proxime dictū est: sed in omnibus ita ser- uandū est. De febrium speciebus & singularum curationibus & primo quādo cibus febricitan- tibus dandus sit.

Caput quintum.

AEc magis per omnia genera febrium perpetua sunt: nunc ad singulas earum species descēdā.
h Igitur si semel tantum accessit deinde desuit: eaq; uel ex iniquitate: uel ex lassitudine: uel ex æstu: aliāue simili re fuit sicut interior nulla causa metum fecerit: postero die cum tēpus accessio- nis ita transiit: ut nihil moueret: cibus dari potest. At si ex alto calor uenit: & grauitas uel capitis: uel præcordiorum secuta est: neq; apparet quid corpus confuderit: quāuis unam accessionē secuta integri- tas est: tamē: quia tertiana timeri potest: expectandus est dies tertius: & ubi accessionis tēpus præterit: cibus dandus est: sed exiguus: quia quartana quoq; timeri potest. Et die quarto demum: si corpus inte- grum est: eo cum fiducia utendum. Si uero postero: tertio: uel quarto die secuta febris est: scire licet morbum esse. Sed tertianarum quartanarumq; quarum & certus circuitus est & finis integer est: & quia liberaliter quieta tempora sunt: expeditior: ratio est. De quibus suo loco dicam. Nunc uero eas explicabo: quæ quotidie urgent. Igitur tertio quoq; die cibus ægro commodissime datur: ut alter fe- brem minuatur: alter uiribus subueniat. Sed his dari debet: si quotidiana febris est: quæ ex toto desinat: simul atq; corpus integrum factū est si quāuis non accessiones: febres tamen iunguntur: & quotidie quidem increfcunt sed sine integritate tamen remittūt cum corpus ita se habet: ut maior remissio nō expectetur. Si altero die grauior: altero leuior accessio est: post grauiorē. Fere uero grauiorē accessionē leuior nox sequitur. quo fit ut grauiorē accessionē nox quoq; tristior antecedit. At si cōtinuaf febres: neq; leuior unquā fit: & dari cibum necesse est: quādo dari debeat magna dissentio est. Quidā: quia fe- re remissius matutinū tēpus ægris est. tunc putant dandū. Quod si respōdet: nō quia mane est: sed quia remissior est æger. dari debet. Si uero ne tunc quidē ulla requies ægris est hoc ipso peius id tempus est quod cum sua natura melius esse debeat: morbi uitio non est. simulq; insequitur tempus meridianū: a quo cum omnis æger fere peior fiat: timeri potest: ne ille magis etiam quam ex consuetudine urgea- tur. Igitur alii uespere tali ægro cibum dant. Sed cū eo tempore fere pessimi sint: qui ægrotant: uerē- dum est: ne si quid tunc mouerimus: fiat aliquid asperius. Ob hæc ad mediam noctem decurro: id est finito iam grauissimo tēpore: eodēq; longissime distante: secuturis uero antelucanis horis: quibus om- nes fere maxime dormiunt: deinde matutino tempore: quod natura sua leuissimū est. Si uero febres uagæ sunt: quia uerendum est: ne cibum statim subsequatur: quādo cūq; quis ex accessione leuatus ē: tunc debet assumere. At si plures accessiones eodē die ueniunt: considerare oportet: pares ne per om- nia sint: quod uix fieri potest: an ipares. Si per omnia pares sint: post eam potius accessionē cibus dari debet: quæ non inter meridiem & uespere definit. Si ipares sunt: considerandum est. quo distent. Nā si altera grauior: altera leuior est: post grauiorem dari debet. si altera longior: altera breuior: post lon- giorē. si altera grauior: altera longior est: considerandum est: utra magis affligat: illa uia: hæc tem- pore: & post eam dandus est. Sed plane plurimum interest: quante: qualesq; inter eas remissiones sint. Nam si post alteram febrem motio manet: post alteram integrum corpus est: integro corpore: cibo tē- pus aptius est. Si semper febricula manet sed alterum tamē longius tempus remissionis est: id potius eligendum est: adeo ut ubi accessiones continuant: protinus inclinata: priore dandus cibus sit. Etenim perpetuum est: ad quod omne consilium dirigi potest: cibum quam maxime semper ab accessione fu- tura reducere & hoc saluo dare quā integerrimo corpori. Quod non inter duas tantum: sed etiam in- ter plures accessiones seruabitur. Sed cum sit aptissimū tertio quoq; die cibum dare: tamen si corpus infirmū est: quotidie dandus est multoq; magis si continentes febres sine remissione sunt: quanto ma- gis corpus affligunt: aut si duæ pluresue accessiones eodē die ueniunt. Quæ res efficit: ut & a prio die protinus cibus dari quotidie debeat. Si protinus uene conciderunt: & sæpius eodem die: si inter plu- res accessiones subinde uis corpori deest. Illud tamen in his seruandū est: ut post eas febres minus cibi detur: post quas: si per corpus liceret: omnino nō daretur. Cū uero febris instet: incipiat: augeatur: con- sistat: decedat: deinde in decisione consistat: aut finiatur: scire licet: optimū cibo tempus esse febre fini- ta. deinde cū decessio eius cōsistit. tertiu si necesse est. quādo cūq; decedit: cætera omnia periculosa eē. Si tamen propter infirmitatem necessitas urget: satius esse cōsistente iam incremento febris aliquid of- ferre: quā increfcēte. Satius esse instante: quā incipiente: cum eo tamē ut nullo tēpore is qui deficit nō sit sustinendus. Neq; hercule satis ē ipsas tantum febres medicum intueri sed etiā totius corporis ha- bitum: & ad eū dirigere curationē: seu superiunt uires: seu desunt: seu quidam mali affectus interue- niunt. Cū uero semp ægros securos agere cōueniat: ut corpore tantum non etiam animo laborēt: tū præcipue ubi cibū sumperunt. Itaq; si qua sūt quæ exasperatura eorū aios sūt optimū est ea dū ægro- tāt eorū: noticiæ subtrahere. Si id fieri nō potest: sustinere tamē post cibū usq; somni tēpus: & cū expe- rti sūt: tū exponere.

Quādo potius febricitantibus dari expedit. Caput sextū.

Ed de cibo facilius quidē cū aegris rō est, quoq; saepe stomachus hunc respuit: etiam si mens eō cupiscit. De potione uero ingens pugna est: eoq; magis: quo maior febris est. Hæc enī siti accēdit: & tū maxie aquā exigiti: cū illa piculiosissima est. Sed docēdus aeger est: ubi febris quieuerit: protinus sitim quoq; quieturā: longiorēq; accessiōne fore si qd' ei datū fuerit alimētū. Ita celerius eū de finire sitire qui nō bibit. Necessē est tamē quāto facilius etiā sani famē: quā siti sustinent: tanto magis aegris in potione: quā in cibo indulgere. Sed priō qdē die nullus humor dari debet: nisi subito sic uenā cōciderunt: ut cibus quoq; dari debeat. Secūdo uero: ceterisq; ēt qbus cibus nō dabit: tamē si magna sitis urgebit: potio dari potest. Ac ne illud qdē ab Heraclide tarentino dictum rōne caret: ubi aut bilis ægrum: aut cruditas male habet: expedire quoq; p̄ medicas potiones misceri nouā materiā corruptā. Illud uidēdū est: ut qualia tēpora cibo legunt: talia potioni quoq; ubi sine illo datur: deligatur: aut cū ægrū dormire cupiemus. Quod fere sitis phibet. Satis autē cōuenit: cū omnibus febricitatibus nimius humor alienus sit: tū præcipue esse foeminis: quæ ex partu in febres inciderūt. Sed cū tēpora cibo potioniq; febris & remissionis ratio det: nō est expeditissimū scire: quādo aeger febricitet: quādo melior sit: quādo deficiat. Sine qbus dispēdari illa nō possunt. Venis enī maxie credimus fallacissimā rei. quia saepe istæ leniores: celerioresue sunt & ætate & sexu & corporū natura. Et plerunq; satis sano corpore si stomachus infirmus est: nōnūquā etiā incipiēte febre subeūt & quiescūt: ut ibecillus is uideri possit. cui facile laturo grauis instat accessio. Cōtra saepe eas cōcitat & resoluit sol & balneū & exercitatio & metus & ira & quilibet alius animi affectus. Adeo ut cū primū medicus uenit: sollicitudo ægri dubitat quomodo ille se habere uideatur: eas moueat. ob quā causam periti medici est: nō protinus ut uenit apprehēdere manu brachiū. Sed primū se residere hilari uultu: p̄cōrariq; quæadmodū se habeat: & si quis eius metus est: eū probabili sermone lenire. tū deinde eius corpori manū admouere. Quas uenas autē cōspectus medici mouet quā facile mille res turbant. Altera res est: cui credimus calor æque salax. Nā hic quoq; excitat æstu: labore: somno: metu: sollicitudie. Igit̄ itueri quidē etiā ista oportet. Sed his nō oīa credere: ac prius qdē scire nō febricitare eū: cuius uenæ naturaliter ordinatæ sūt: teporē talis ē: qualis eē sanis solet. Nō protinus aut sub calore motuq; febrē sese cōcipere: sed ita. si sūma quoq; arida inæq̄liter cutis est: si calor & in frōte est & intimis præcordiis oris. si spiritus ex naribus cū seruo re prorūpit. si color: aut rubore: aut pallore nouo mutatus est. si oculi graues: & aut plicci: aut subhumidi sūt. si sudor cū sit: inæqualis est. si uenæ nō æquis iterualis mouetur. Ob quā cām medicus neq; in tenebris: neq; a capite ægri debet residere: sed illustri loco aduersus eū: ut oīs notas ex uultu quoq; cubitīs p̄cipiat. Vbi uero febris fuit aut decreuit: expectari oportet. nū tēpora: parte sue corporis alia paulū madescāt: quæ sudorē uēturū eē testent. Ac si qua nota est: tūc demū dare potui calidā aquā. cuius salubris effectus est: si sudorē p̄ oīa mēbra diffūdit. Huius autē rei cā continere aeger sub ueste satis multa manus debet: eademq; crura pedesq; cōtegere: quia male pleriq; ægros in ipso ipetu febris: pessimi ubi ardēs ea est: male habēt. Si sudare corpus cōepit: liteū tepesacere oportet: paulatimq; singula mēbra detergere. At ubi sudor oīs finitus est: aut si is nō uenit: ubi quā maxie potuit: idoneus eē cibo aeger uidet sub ueste leniter unq̄dus est: tū detergēdus: deinde ei cibus dandus. Cibus aut febricitatibus humidus est aptissimus: aut humori certēq; proximus: utiq; ex materia quā leuissima: maxieq; sorbitio. eaq; si magnæ febres fuerunt: quā tenuissima eē debet. Mel quoq; desumatū huic recte adiici: quo corpus magis nutrit: sed id: si stomachū offendit: supuacū est: sicut ipsa quoq; sorbitio. Dari uero inuicē eius potest: uel itrita ex aqua calida: uel alica elota. si firmus est stomachus & cōpressā aliuis ex aqua multa. si uel ille lāguet uel hæc profluit: ex pusca. Et priō quidē cibo ita satis est. secūdo uero aliquid adiici potest: ex eodē tamē genere materie: uel olus: uel cōchiliū uel pomū. Et dū febres quidē increscūt: hic solus idoneus cibus est. Vbi uero aut desinūt: aut leuantur: semp quidē incipiēdū est ab aliquo ex materia leuissima: adiiciēdū uero aliquid ex media: rōne habita subinde & uiriū hoīs & morbi. Ponēdi uero ægro uarii cibi: sicut Asclepiades præcepit: tū demū sunt ubi fastidio urget: neq; satis uires sufficiūt: ut paulū ex singulis degustando samē uitet. At si neq; uis neq; cupiditas deest: nulla uarietate sollicitandus aeger est: ne plus assumat: quā cōcoquat. Neq; uerū est: quod ab eo dicitur: facilius cōcoqui cibos uarios. Edunt enī facilius. Ad cōcoctionē autē materie: genus & modus pertinet. Neq; inter magnos dolores: neq; increscēte morbo tutū est ægrū cibo impleri sed ubi inclinata iam in melius ualitudo est. Sūt alia quoq; obseruatōes in febris necessaria: atq; id quoq; uidēdū est: quod quidā solū præcipiūt: an alit̄ctū corpus sit. an profluat. Quorū alterū strangulat quod cōtinet: alterū digerit. nā si alit̄ctū est: ducēda aliuis est: mouēda urina: eliciēdus omni modo sudor. In hoc genere morborū sanguinē etiā misisse: cōcussisse uehementibus gestatōibus corpus: in lumine habuisse: imperasse famē: siti: uigiliā p̄dest. Vtile ē etiā ducere in balneū: prius dimittere in soliu: tū ungere: itē ad soliu redire: multaq; aq̄ fouere inguina: interdū etiā oleū in solio cū aqua calida miscere: uti cibo rarius & ferius tenui: simplici. molli. calido. exiguo: maximeq; oleribus: qualia sunt: lapatium. urtica. malua: uel iure etiam concharum: musculorumue: aut locustarum: neq; danda caro nisi elixa est. At potio esse debet magis liberalis & ante cibum & post hunc & cum hoc ultra quam sitis coget. Poteritq; a balneo etiam pinguius aut dulcius dari uinum. poterit semel aut bis interponi græcum falsum. Contra uero si corpus profluet: sudor coerendus: quies adhibēda erit tenebris somniq; quādoctūq; uolet: utendum. non nisi leui gestatione corpus agitandum: & pro genere mali subueniendum.

Nam si uenter fluit: aut si stomachus non continet: ubi febris decreuit: liberaliter oportet aquam tepidam potui dare & uomere: cogere inisi aut fauces: aut praecordia: aut latus dolet: aut uetus morbus est. Si uero sudor exercet: duranda cutis est uel nitro uel sale: quae cum oleo miscentur. At si leuius id uitium est: oleo corpus unguendum est. si uehementius: rosa uel melino uel myrteo: cui uinum auferu sit adiectum. Quisquis autem fluore ager est: cum uenit in balneum prius unguendus: deinde in solium demittendus est. Si in cute uitium est: frigida quoque quae calida aqua melius utetur. Vbi ad cibum uentum est: dari debet is ualens: frigidus: siccus simplex: qui quae minime corrumpi possit: panis tostus: caro assa: uinum asperu: uel certe subaferu: si uenter profluit: calidum: si sudores nocent: uomitu quoque sunt frigidum.

Quomodo pestilentes febres curari debeant. Caput septimum.

Esiderat etiam propriam animaduersionem in febribus pestilentiae casus. In hac minime utile est: aut fame: aut medicamentis uti aut ducere aluum. Si uires sinunt: sanguinem mittere optimum est: praecipueque si cum dolore febris est: si id parum tutum est: ubi febris aut tenuata est: aut leuata est: uomitu pectus purgare. Sed in hoc maturius: quam in aliis morbis ducere in balneum opus est: uinum calidum & meracius dare & omnia glutinosa. Inter quae quoque carne generis eiusdem. Nam quo celerius eiusmodi repestates corripunt: eo maturius auxilia: etiam cum quadam temeritate rapida sunt. Quod si puer est: qui laborat: neque tantum robur eius est: ut sanguis mitti possit: siti ei utendum est. ducenda aluus uel aqua: uel pitisanæ cremore tum demum is leuibus cibus nutriendus. Et ex toto non sic pueri ut uiri curari debent. Ergo: ut in alio quoque genere morborum parcius in his agendum est. Non facile sanguinem mittere non facile ducere aluum: non cruciari uigilia: fame uel: aut nimia siti: non uino curare satis conuenit. Vomitus post febre eliciendus est: deinde dandus cibus ex leuissimis tum is dormiat: postero quoque die si febris manet: abstineat. Tertio ad simile cibum redeat. Dandaque opera est quantum fieri potest: ut inter oportunam abstinentiam cibosque oportunos: obmissis ceteris nutriat. Si uero ardens febris extorret: nulla medicamenti data potio est. sed in ipsis accessionibus oleo & aqua refrigerandus est. quae miscenda manu sunt donec albefcant: & coclauri tenendus: quo multum & purum aerem trahere possit: neque multis uestimentis strangulandus sed admodum leuibus tantum uestitus est. Possunt etiam super stomachum imponi folia uitae in aqua frigida tincta. Ac ne siti quidem nimia uexandus est: alendus maturius est: id est a die tertio & ante cibum huiusmodi perungendus. Si pituita in stomacho coit: inclinata iam accessione: uomere cogendus est. & tunc dandum frigidum olus: aut pomum ex his: quae stomacho conueniunt. Si ficcus manet stomachus: protinus uel pitisanæ uel alicæ uel orizæ cremor dandus est cum quo recens adeps cocta sit. Cum uero in summo incremento morbus est: utique non ante diem quartum magna siti antecedente: frigida aqua copiose praestanda est: ut bibat etiam ultra satietatem: & cum iam uenter & praecordia ultra modum repleta fatiscunt: refrigerata sunt: uomere debet. Quidam ne uomitum quidem exigunt: sed ipsa aqua frigida tantum ad satietatem data pro medicamento utuntur. Vbi utrumlibet factum est: multa ueste operiendus est & collocandus ut dormiat. Fereque post longam sitim & uigiliam: post multam satietatem: post infractum calorem plenus somnus uenit per quem ingens sudor effunditur. idque praesentissimum auxilium est. Sed in his tamen in quibus praeter ardorem: nulli dolores: nullus praecordiorum tumor: nihil prohibens uel in thorace uel in pulmone uel in faucibus: non ulcus: non defectio: non deiectio: non profluium alui fuit.

Curatio semitertiana febris quae hemitritaeos dicitur. Caput octauum.

Tubi id genus tertiana est: quae hemitritaeos medici appellant: magna cura opus est: ne id fallat. Habet enim plerumque frequentiores accessiones decessioneque: ut aliud morbi genus uideri possit: porrigitur febris inter horas uiginti quatuor & triginta sex. ut quae idem est: non idem esse uideat. Et magnope necessarium est: neque dari cibum: nisi in ea remissione: quae uera est: & ubi ea uenit: protinus dari: plurimumque sub alterutro curantis errore subito moriuntur. ac nisi magnope aliquid res prohibet: iterum initia sanguis mitti debet: tum dari cibumque neque icitet febre: & tamen longum eius spatium sustineat. Curatio lentae februm. Caput. ix. Nonnunquam etiam lentae febres sine ulla remissione corpus tenent: ac neque cibo: neque ulli remedio locus est. In hoc casu medici cura esse debet: ut morbum mutet. Fortasse enim curatio oportunior fiet. Saepem igitur ex aqua frigida: cui oleum sit adiectum: corpus eius tractandum est. quoniam interdum sic euenit: ut horror oriatur: & fiat initium quoddam noui motus: ex quo eo cum magis corpus caluit: sequatur etiam remissio. In his frictio quoque ex oleo & sale salubris uidetur. at si diu frigus est & torpor & iactatio corporis: non alienum est in ipsa febre dare multum tres aut quattuor cyathos: uel cum cibo uinum bene dilutum. Intèdit enim saepe ex eo febris: & maior ortus calor: simul & priora mala tollit: & spem remissionis in ea curatio ostendit. Neque hercules ista curatio noua est: quae nunc quaedam traditos sibi aegros: quae sub cautiore medicis trahebant: interdum contrariis remediis sanant. Si quaedam apud antiquos quoque ante Erophilum & Erasistratum: maximeque post Hippocratem fuit Petro quaedam febricitantem hominem ubi acceperat multis uestimentis operiebatur: ut simul calorem ingentem sitimque excitaret. Deinde ubi paulum remitti coeperat febris: aquam frigidam potum dabat: ac si mouerat sudorem: explicuisse se aegrum indicabat. si non mouerat: plus etiam aquae frigidae iugebat: & tum uomere cogebat. Si alterutro modo febre liberauerat: protinus suillam assam & uinum homini dabat. Si non liberauerat: decoquebat aquam sale adiecto: eamque bibere cogebat: ut mouendo uentrem purgaret. Et intra haec omnis eius medicina erat. Ea quoque non minus grata fuit his: quos Hippocratis successores non refecerant quam nunc est his: quos Erophili uel Erasistrati aemuli diu tractos non expedierunt. Neque ideo tamen non est temeraria ista medicina: quia

plures si protinus a principiis excepti: intererunt. Sed cum eadem omnibus convenire non possint: fere quos ratio non restituit: temeritas adiuuat. Ideoque eiusmodi medici melius alienos agros: quam suos nutriunt. Sed est circumspecti quoque hominis & novare interdum & augere morbum & febres accedere: quia curatione ubi id quod est non recipit: potest recipere id quod futurum est. Remedia in febribus ad capitis dolorem & praecordiorum inflammationem & ariditatem & scabritiem linguae. Caput. x.

Considerandum etiam est: febres ne solae sint: an alia his quoque mala accedant. id est num caput doleat: num lingua aspera: num praecordia intenta sint. Si capitis dolores sunt: rosam cum aceto miscere oportet: & in id ingerere: deinde habere duo pittacia: quae latitudinem frontis longitudinemque sequuntur. Ex his inuicem altere in aceto & rosa habere: altere in fronte: aut intincta hirsuta lanam succida imponere. Si acetum offendit: pura rosa utendum est. Si rosa ipsa laedit: oleo acerbo. si ista parum iuuant: teri potest uel iris arida: uel nuges amarae: uel quaelibet herba ex refrigerantibus. Quorum quidlibet ex aceto impositum dolore minuit: sed magis aliud in alio. luuat etiam panis cum papauere iniectus: uel cum rosa: cerussa: spumaue argenti. Olfacere quoque uel serpillum uel anetum non alienum est. At si in praecordiis inflammatio & dolor est: primo super imponenda sunt cataplasmata reprimetia: ne si calidiora fuerint plus eo materiae concurrat. Deinde ubi prima inflammatio se remisit: tunc demum ad calida & humida ueniedum est: ut ea quae remanserint: discutiat. Notae uero inflammationis sunt quatuor: rubor & tumor cum calore & dolore. Quo magis errauit Erasistratus: qui febre nullam sine hac esse dixit. Ergo si sine inflammatione dolor est: nihil imponendum est. Hunc enim statim ipsa febris soluit. At si neque inflammatio neque febris: sed tantum praecordiorum dolor est: protinus calidis & siccis fomentis uti licet. Si uero lingua sicca est & scabra: detergenda primum penicillo est ex aqua calida. Deinde unguenta mixta inter se rosa & melle. Mel purgat. rosa reprimat: simulque siccescere non sinit. At si scabra non est sed arida: ubi penicillo deterfa est: ungi rosa debet: cui carae sit paulum adiectum. Remedia contra frigus: quod febrem praecedat. Caput. xi.

Olet etiam ante febres esse frigus: idque uel molestissimum morbi genus est. Vbi id expectat: omnino potione prohibendus aeger est. Haec enim paulo ante data multum malo adiicit. Itaque maturius uelut multa tegendus est. ad mouenda partibus his: pro quibus metumimus: sicca & calida fomenta sic ne statim uehementissimi calores incipiant: sed paulatim incrementum accedat. Perfricanda quoque eae partes manibus unctis ex uetere oleo sunt: etque adieciendum aliquid ex calefacientibus. Ceterique medici quaedam frictioe etiam ex quo libet oleo sunt. In hac februm remissionibus nonnulli tres aut quatuor sorbitionis cyathos etiam num ultra manente febre dant. Deinde ea bene finita reficiunt stomachum cibo frigido & leni. Ego tum hoc putotentandum: cum paucis cibis semel & post febre datus praestet. Sed curiose perspicendum est: ne tempus remissionis decipiat. Saepem enim in hoc quoque genere ualitudinis iam minui febris uidetur & rursus intendit. Itaque ei remissioni credendum est: quae etiam imorat & iactatione fetoreque quaedam oris: quae ozen graeci uocant: minuit. Illud satis conuenit: si quotidie pares accessiones sunt: quotidie paruum cibum dandum: si ipares: post grauiorem cibum: post leuiorem: aqua mullam. Curatio horroris in febribus. Caput. xii.

Orror autem eas fere febres antecedit: quae certum habet circuitum & ex toto remittunt. Ideoque tutissimae sunt maximeque curationes admittunt. Nam ubi incerta tempora sunt: neque alui ductio: neque balneum: neque uinum: neque medicamentum aliud recte datur. incertum enim quando febris uetera sit: ita fieri poterit: ut si subito uenerit: summa in eo periculis sit: quod auxilii causa sit inuentum. Nihilque aliud fieri potest: quam ut primis diebus bene abstineatur aeger. deinde successu febris eius quae grauissima est: cibum sumat. at ubi certus circuitus est: facilius omnia illa tentant: quia facilius proponere nobis & accessio numerum & decessionum uices possumus. In his autem cum ueterauerunt: utilis famis non est: Primis tantummodo diebus ea pugnandum est: deinde diuidenda curatio est: & ante horrorem: tum febris discutienda. Igitur cum primum aliquid inhorruit & ex horrore incaluit: dare ei oportet potum tepidam aquam subfalsam & uomere eum cogere. nam fere talis horror ab his oritur: quae biliosa in stomacho resederunt. idem faciendum est si proximo quoque circuitu aequae cessit. saepe enim sic discutitur. itaque quod genus febris sit: scire licet. itaque sub expectatione proximae accessionis: quae istare tertia potest: deducendus in balneum est: dandaque opa est: ut per tempus horroris in solio sit. Si sibi quoque senserit: nihilominus idem sub expectatione accessionis quartae faciat. si quidem eo quoque modo saepe id discutitur. si nec balneum quidem profuit: ante accessionem alium edat: aut bibat calidam aquam cum pipere si quidem ea quoque assumpta calore mouet: qui horrorem non admittit. Deinde eo modo quo in frigore praecipitum est: antequam in horrore possit. opiat. Fomentisque protinus ualidioribus totum corpus circumdare conuenit: maximeque in uolutis extinctis testis & titionibus. Si nihilominus horror peruenit: multo oleo calefacto inter ipsa uestimenta perfundatur: cui aequae ex calefacientibus aliquid sit adiectum. adhibeaturque frictio quantum is sustinere poterit: maximeque in manibus & pedibus & spiritum ipse contineat. neque desistendum est etiam si horror est. Saepem enim pertinacia iuuatis malum corporis uincit. Si quod euomuit: data aqua tepida: iterumque uomere cogendus est. utendumque ei idem est donec horror finiatur. Sed praeter haec: ducenda alius est: si tardius horror cesset. si quidem id quoque exonerato corpori praestet. Vltima quoque post haec auxilia sunt gestatio & frictio. Cibum autem eiusmodi morbis maxime dandus est. qui molle alium praestet. Caro glutinosa. uinum: cum dabis: austerum. Curatio quotidianae febris. Caput. xiii.

Aec ad omnes circuitus februm pertinent. discernenda tamen singulae sunt: sicut ratione habent dissimile. si quotidiana est: triduo primo magnopere abstinere oportet. tum cibis altero quoque die uti. Si res inueterauerit: post febre experiri balneum & uinum: magisque si horrore sublato

ad ratio non
finita: temperata
intra

deleat caput
si non arde
in modo

flammae

na fere danda
ai gressu
m) uoluntate
co. co. reman

hæc superest.

Curatio tertianæ febris.

Caput. xiiii.

I tertiana uero: quæ ex toto intermittit: aut quartana est: mediis diebus & ambulationibus uti oportet: aliisq; exercitationibus & unctionibus. quidam ex antiquioribus medicis Cleophantus in hoc genere morborum multo ante accessionem caput ægri multa calida aqua perfundebat: deinde uinum dabat. Quod quavis plerumque eius uiri præcepta secutus est Aselepiades: recte tamen præterit. Est enim anceps: ipsa tertiana febris est: tertio die post accessionem dicitur alui duci oportere. quinto post horrorem: uomitum elicere. deinde post febrim: sicuti illi mos erat: adhuc calidis dare cibum & uinum. Sexto die in lectulo detineri. sic enim fore: ne septimo die febris accedat. Id sæpe fieri posse uerisimile est. Tutius tamen est: ut hoc ipso ordine utamur. Tria remedia: uomitus: alui ductionis: uini potus per tria dies: id est tertio & quinto & septimo tentare. nec uinum nisi post accessionem die septimo bibat. Si uero primis diebus discussus morbus non est: inciditque in uetustatem: quo die febris expectabitur: in lectulo se contineat: post febrim perfricetur: tum cibo assumpto bibat aquam. postero die: quo cibo uacat & ab exercitatione unctioneque aqua tantum contentus coquiescat. Et id quidem optimum est. Si uero imbecillitas urgebit: & post febrim uinum: & medio die paulum cibi debebit assumere.

Curatio quartanæ febris.

Caput. xv.

Adem in quartana facienda sunt. Sed cum hæc tarde admodum finiat: nisi primis diebus discussa est: diligentius ab initio præcipiendum est: quid in ea debeat fieri. Igitur si cui cum horrore febris accessit: æque desit: eodém die & postero tertioque continere se debet: & aquam tantummodo calidam primo die post febrim sumere: biduo proximo quantum fieri potest ne hanc quidem. si quarto die cum horrore febris reuertitur: uomere sicut ante præceptum est deinde post febrim modicum cibum sumere: uini quadrantem. Postero tertioque die abstinere: aqua tantummodo calida: si sitiet: assumpta: septimo die balneo frigus præuenire: abstinere: continere se debet: si febris redierit: ducere aluum. ubi ex eo corpus coquiescit in unctione uehementer perfricari: eodém modo sumere cibum & uinum: biduo proximo se abstinere: frictione seruata. decimo die rursus balneum experiri: & si postea febris accessit: æque perfricari. uinum copiosius bibere. ac si proximum est: quies tot dierum: ut abstinentia cum cæteris quæ præcipiuntur: febrim tollant. Si uero nihilominus remanet: aliud ex toto sequendum est curationis genus: idque agendum: ut quod diu sustinendum est: corpus facile sustineat. Quo minus etiam curatio probari Heraclidis tarentini debet. qui primis diebus ducendam aluum. deinde abstinendum usque in septimum diem dixit. Quod ut sustinere aliquis possit tamen etiam febre liberatus uix refectioni ualebit. Adeo si febris sæpius accessit: coecidet. Igitur si tertio decimo die morbus remanebit: balneum neque ante febrim neque post eam tentandum erit: nisi interdum iam horrore discusso. Horror ipse per eadem quæ supra præscripta sunt expugnandus. Deinde post febrim oportebit ungi & uehementer perfricari: cibum & ualidum & fortiter assumere. uino uti quantum libebit. postero die cum satis quiescit: ambulare: exerceri: ungi: perfricari fortiter: cibum accipere sine uino: Tertio die abstinere. Quo die uero febrim expectabit: ante surgere & exerceri: dareque opera non oportet: ut in ipsam exercitationem tempus febris incurrat. Sic enim illa discutitur. At si in opere occupauit: tum demum se recipere. In eiusmodi ualitudine medicamenta sunt: oleum: frictio: exercitatio: cibum uinum. Si uenter astrictus est soluendus est. Sed hæc facile ualidiores faciunt: si imbecillitas occupauit: pro exercitatione gestatio est. Si ne hanc quidem sustinet: adhibenda tamen frictio est. si hæc quoque uehemens onerat: intra quietem & unctionem & cibum sustinendum est: dandaque opera est: ne qua cruditas in quotidianam id malum uertat. Nam quartana neminem iugulat. sed si ex ea facta quotidiana est: in malis æger est. Quod tamen nisi culpa uel ægri uel curantis nunquam fit.

Curatio duarum quartanarum.

Caput. xvi.

T si duæ quartanæ sunt: neque hæc: quas proposui: exercitationes adhiberi possunt: aut ex toto quiescere opus est: aut si id difficile est: leuiter ambulare: considerare diligenter inuolutis pedibus: & capite. Quotiens febris accessit & desit: cibum modicum sumere & uinum. reliquo tempore nisi imbecillitas urget: abstinere. Aut si duæ febres pene iungunt: post utranque cibum sumere. Deinde uacuo tempore & moueri aliquid: & post unctionem cibo uti. Cum uero uetus quartana raro: nisi uere soluat: utique eo tempore attendendum est ne quid fiat quod ualitudinem impediatur. Prodestque in uetere quartana mutare subinde uictus genus: a uino ad aquam: ab aqua ad uinum: a lenibus cibis ad acres: ab acribus ad lenes transire: esse radicem: deinde uomere: iureue pulli gallinæci uentrem resolvere: oleum ad frictiones adiacere: calefacientia ante accessionem forbere: uel aceti cyathos duos: uel unum sinapis cum tribus græci uini falsi: uel mixta paribus portionibus & in aqua diluta: piper: castoreum: laser: myrram. Per hæc enim similiaque corpus agendum est: ut moueatur ex eo statu quo detinetur. Si febris quiescit diu meminisse eius diem conuenit: eoque uitare frigus: calorem: cruditatem: lassitudinem. Facile enim reuertitur: nisi a sano quoque aliquandiu timeat.

Curatio quotidianæ febris: quæ ex quartana facta fit.

Caput. xvii.

T si ex quartana quotidiana facta est: cum id uitio iciderit: per biduum abstinere oportet: frictione uti: aquam tantummodo uespere potui dare. tertio die sæpe fit ne febris accedat. sed siue fuit: siue non fuit: cibum post accessiois tempus est dandus. at si manet: per biduum abstinentia: quanta maxime sperari corpori potest: frictione quotidie: utendum est.

De tribus insanæ generibus & primo de eius curatione: quæ a græcis phrenesis dicitur. Caput. xviii.

T februm quidem ratio exposita est. Superfunt uero alii corporis affectus: qui huic superueniunt, ex quibus eos: qui certis partibus assignari non possunt: protinus iungantur. Incipit ab infania: primamque huius ipsius partem agrediar quae & acuta & in febre est: graeci phrenesin appellant. Illud ante omnia scire oportet: interdum in accessione aegros desipere & loqui aliena. Quod non quidem leue est: neque incidere potest: nisi in febre uehementi non tamen aequae pestiferum est. Nam plerumque breue esse consuevit: leuatoque accessionis impetu, protinus mens redit. Neque id genus morbi remedium aliud desiderat: quam quod in turba febre praecipitum est. Phrenesis uero tum demum est: cum continua dementia esse incipit: aut cum aeger quauis adhuc sapiat: tamen quaedam uanas imagines accipit, perfecta est ubi mens illis imaginibus adiecta est. eius autem plura genera sunt: si quidem ex phreneticis alii hilares: alii tristes sunt: alii facilius continentur & intra uerba desipiunt, alii consurgunt & uiolenter quaedam manu faciunt, atque ex his ipsis alii nihil nisi impetu peccant: alii etiam artes adhibent: summamque speciem sanitatis in captadis maiorum operum occasionibus praebent: sed exitu deprehenduntur. Ex his autem eos qui intra uerba desipiunt: aut leuiter etiam manu peccant: onerare asperioribus coercitionibus superuacuum est. Eos uero qui uiolenter se gerunt uincire conuenit: ne uel alteri uel sibi noceant. Neque credendum est si uinctus aliquis dum leuari uinculis cupit: sanum iam se fingat: quauis prudenter & miserabiliter loquat: quonia is dolus infanietis est. Fere uero antiqui tales aegros in tenebris habebant: eo quod eis contrarium esset extereri: & ad quietem animi tenebras ipsas conferre aliquid iudicabant. At Asclepiades tanquam tenebris ipsis terrentibus in lumine habedos esse dixit. neutrum tamen perpetuum est: alium enim lux alium tenebrae magis turbant, reperiunturque in quibus nullum discrimen deprehendi uel hoc uel illo modo possit. optimum itaque est utrumque experiri: & habere etiam: qui tenebras horret: in luce: eum qui lucem in tenebris. At ubi nullum tale discrimen est: aeger si uires habet: loco lucido: si non habet: obscuro continendus est. Remedia uero adhibere ubi maxime furor urget: superuacuum est. simul enim febris quoque increfcit. Itaque tum nihil nisi continendus aeger est. Vbi uero res patitur: festinater subueniendum est. Asclepiades perinde esse dixit his sanguinem mitti ac si trucident: rationem hanc secutus: quod neque infania esset nisi febre intentata: neque sanguis nisi in remissione eius recte mitteretur. Sed ipse in his somnum multa frictione quaesiuit: cum & intentio febris somnum impediatur: & frictio non nisi in remissione eius utilis sit. Itaque hoc quoque auxilium debuit praeterire. Quid igitur est? Multa in praecipiti periculo recte fiunt alias omittenda. Et continuata quoque febris habet tempora: quibus & si non remittit: non tamen crescit. Estque hoc ut non optimum: sic tamen secundum remedium tempus. Quod si uires aegri patiuntur: sanguis quoque mitti debet. Nec minus deliberari potest: an alius ducenda sit, tum interposito die conuenit caput ad cutem tondere: deinde aqua fouere in aqua uerbena: aliqua decocta sint uel ex reprimetibus: aut prius fouere deinde tondere & iterum fouere: ac nouissime rosa caput nareque implere: offerre etiam naribus rutam: ex aceto contritam mouere sternutamenta medicamentis in id efficacibus. Quae tamen facienda sunt in his: quibus uires non defunt. Si uero imbecillitas est: rosa tantum caput adiecto serpillo: similique aliquo madefaciendum est. Vtilis etiam in quibuscumque uiribus herbae duae sunt: solanum & muralis, simul ex utraque succo expresso caput impleatur, cum se febris remiserit frictione utendum est, parcius tamen in his qui nimis hilares quam in his qui nimis tristes sunt. Aduersus omnium autem sic infanientium animos gerere se pro cuiusque natura necessarium est. Quorundam enim uani metus leuandi sunt: sicut in homine praediuite famem timete incidit: cui subinde falsae hereditates nunciabantur. quorundam audacia coercenda est: sicut in his fitis quibus continendis plagae quoque adhibentur, quorundam etiam intempestiuus risus & obiurgatione & minis prohibendus est, quorundam discutienda: tristes cogitationes. Ad quod symphoniae & cymbala: strepitusque proficiunt. Sapius tamen assentiendum: quam repugnandum est, paulatimque & non euidenter ab his: quae stulte dicuntur ad meliorem mens eius abducenda est. Interdum etiam elicienda ipsius intentio: ut sit in hominibus studiosis litterarum quibus liber legitur: aut recte si delectantur: aut perperam: si id ipsum eos offendit. Emendando enim conuertere animum incipiunt. Quin etiam recitare si qua meminerunt: cogendi sunt: Ad cibum quoque quosdam non desiderantes reduxerunt hi: qui inter epulantes eos collocauerunt. Omnibus uero sic affectis somnus & difficilis & praecipue necessarius est. Sub hoc enim plerique sanescunt. Prodest ad id atque etiam ad mentem ipsam componendam crocinum unguentum cum irino in caput datum. Si nihilominus uigilant hi: quidam somnum moluntur potui dando aquam: in qua pauca: aut hyoscyamos decocta sit: alii madragorae mala puluino subiiciunt, alii uel amomum: uel sicamini lachrymam fronti inducunt. Hoc nomen apud medicos reperio. Sed cum graeci morum sicamynon appellant: mori nulla lacrima est, sic uero significatur lacrima arboris in egypto nascentis: quae ibi morosi conappellatur. Plurimi decoctis papaueris corticibus ex ea aqua subinde spongia os & caput fouet, asclepiades ea superuacua esse dixit quonia in letargum saepe conuerterent. Praecipit autem ut primo die a cibo: potione: somno abstineretur: uel spera ei daretur potui aqua: tunc frictio admoueret lenis ita ut ne manus quidem qui fricaret: uehementer imprimeret: postero deinde die huiusmodi omnibus factis uel spera ei daretur sorbitio & aqua: rursumque frictio adhiberet. Per hanc enim nos consecuturos ut somnus accedat. Id interdum fit & quidem adeo: ut illo consistente nimia frictio etiam lethargi periculum afferat. Sed si sic somnus non accessit, tum demum illis medicamentis accersendus est: habita scilicet eadem moderatione: quae hic quoque necessaria est: ne quem obdormire uolumus excitare postea non possumus. Conferunt etiam aliquid ad somnum silanus iuxta cadens: uel gestatio post cibum & noctu: maximeque suspensio

Quia per se remissio

quod remissio

contra uires

de uires in tunc

lecti motus. Neq; alienū est: si neq; sanguis ante missus est: neq; mens cōstat: neq; somnus accedit: occipitio inciso cucurbitulā admouere. Quæ quia leuat morbu: potest etiam somnū facere. Moderatio autem in cibo quoq; adhibenda est. Nā neq; implēdus æger est: ne insaniat: neq; ieiunio utiq; uexādus est: ne imbecillitate in cardiacum incidat. Opus est autē cibo infirmo: maximeq; forbitione: potione aquæ mulsæ. cuius ternos cyathos bis hyeme: quater æstate dedisse satis est. Alterū genus infantiæ est: quod spatiū longius recipit: quia fere sine febre incipit: leues deinde febriculas excitat & cōsistit in tristitia: quā uidetur bilis atra cōtrahere. In hac utilis detractio sanguinis est. Si quid hanc phibet: prima est abstinentia: secunda per albū ueratrū: uomitumq; purgatio. post utrūlibet adhibēda bis die frictio est. Si magis ualet frequens etiam exercitatio. In ieiuno uomitus: cibus sine uino dandus ex mediā materia est: Quā quotiens potuero: scire licet etiam ex infirmissima dari posse: dum ne ea sola quis utat: ualētissima tantūmodo esse remouēda. præter hæc seruanda aliud est quā tenerrima. remouēdi terrores: & potius bona spes afferēda. quærēda delectatio ex fabulis ludicq; qbus maxime capi sanus afflueruat. Laudanda si qua sunt ipsius opera & ante oculos eius ponenda. Leuiter obiurganda uana tristitia. Subinde admonendus in his ipsis rebus: quæ sollicitant: cur nō potius letitia: q̄ sollicitudinis causa sit. Si febris quoq; accessit: sicut alia febris curanda est. Tertium infantiæ genus est ex his longissimum adeo ut uitā ipsam nō impediāt. quod robusti corporis esse cōsueuit. Huius autem ipsius species duæ sunt. Nam quidā imaginibus: nō mente fallunt. qualem infanientem Aiaceum uel Orestem poetarum fabulæ ferūt. quidā animo desipiunt. Si imagines fallunt: ante oia uidendū est: tristes an hilares sint. In tristitia nigrū ueratrū deiectionis causa: in hilaritate album ad uomitū excitandū dari debet. Idq; si in potione nō accepit: pani adiciendū est: quo facilius fallat. Nā si bene se purgauerit: ex magna parte morbu leuabit. Ergo etiam si semel datum ueratrū parum profecerit: interposito tempore iterū dari debet. Neq; ignorare oportet: leuiorem esse morbum cum risu: quā serio infanientū. Illud quoq; perpetuū est in omnibus morbis: ubi ab inferiori parte purgandus aliquis est: uentrem eius ante soluēdū esse: ubi a superiore: cōprimendū. Si uero cōsiliū infanientem fallit: tormētis quibusdam optime curatur. Vbi perperam aliquid dixit aut fecit: fame: uinculis: plagis coercendus est. Cogendus est & atterere & ediscere aliquid & meminisse. Sic enim fiet ut paulatim metu cogatur cōsiderare qd faciat. Subito etiam terreri & expauescere in hoc morbo prodest. Et fere quicquid animū uehementer prurbit. Potest enim quædā fieri mutatio: cum ab eo statu mens in quo fuerat: abducta est. Interest etiam si ipse sine causa subinde rideat: an mestus dimissiq; sit. nam demens hilaritas terroribus his: de qbus supra dixi: melius curat. si nimia tristitia est: prodest lenis sed multa bis die frictio. Itē per caput aqua frigida infusa: demissumq; corpus in aquā & oleum. Illa cōmunia sunt: infanientes uehementer exerceri debere. multa frictione uti: neq; pinguem carnem: neq; uinū assumere. cibus uti post purgationē ex media materia quam leuissimis. non oportere esse uel sol os uel inter ignotos: uel inter eos quos: aut contemnunt: aut negligant. mutare debere regiones: & si mens redit: annua peregrinatione esse iactandos. Raro: sed aliquando tamē: ex metu deliriū nascitur. Quod genus infanientū specie similitq; uictus genere curandū est. præterq; quod in hoc infanie genere solo: recte uinū datur.

Cardiaci morbi curatio, Caput. xix.

Vic morbo præcipue contrariū est id genus: quod cardiacum a græcis nominat: quāuis sæpe ad eum phrenetici transeunt. Si quidē mens in illis labat in hoc constat. Id autē nihil aliud est quā nimia imbecillitas corporis. qd stomacho languēte imodico sudore digerit. Licetq; protinus scire id esse: ubi uenæ exigui: imbecilliq; pulsus sunt. Sudor autē supra consuetudinē & modo & tēpore ex toto thorace & ceruicibus atq; etiā capite prumpit: pedibus tantūmodo & cruribus siccioribus atq; frigentibus. At ubi id morbi genus est: curatio prima est: supra præcordia imponere quæ reprimant cataplasmata. secunda: sudorē prohibere. Id præstat acerbum oleū uel rosa uel melinum aut myrteū. Quorū aliquo corpus leuiter perungendū: caratq; ex aliquo horū tum imponendum est. Si sudor uincit: delinendus homo est uel gypso uel argēti spuma: uel cimolia creta: uel etiam subinde horū puluere respergendus. Idem præstat puluis ex cōtritis aridi myrti uel rubi foliis: aut ex austeri: & boni uini arida fece. Pluraq; similia sunt: quæ si defunt: satis utilis est qlibet ex uia puluis iniectus. Sup hæc uero quo minus corpus insudet: leui ueste debet esse cōtectus loco nō calido: fenestris patentibus sicut per status quoq; aliquis accedat. Tertiū auxiliū est imbecillitati iacentis uino ciboq; succurrere. Cibus nō multus quidē: sed sæpe tamen nocte ac die dandus est: ut nutriat neq; oneret. Is esse debet ex infirmissima materia & stomacho aprus. Nisi autem necesse est: tad uinum festinare non oportet. Si ue rendum est: ne deficiat: tum & in trita ex hoc & hoc ipsum austerum quidē sed tamē tenuē meracum. Egelidū subinde & liberaliter dandū est adiecta polēta: si modo is æger parum cibi assumit. Idq; uinū esse debet neq; nullarum uirū: neq; ingentium: recteq; tota die ac nocte uel tres heminas æger bibet. Si uastius corpus est: plus etiā. Si cibum nō accipit: perunctū ante perfundere aqua frigida conuenit: & rum dare. Quod si stomachus resolutus parū continet: & ante cibū & post eum: sponte uomere oportet: rursumq; post uomitum: cibum sumere. Si ne id quidem manserit: sorbere uini cyathum: interpositaq; hora sumere alterum, si id quoq; stomachus reddiderit: totum corpus bulbis cōtritis super illinēdum est. Qui ubi inauerūt: efficiunt: ut uinū in stomacho cōtineat: exq; eo toti corpori calor: ueniq; uis redeat. Vltimum auxiliū est: in aluum pufanæ uel alicæ cremorem ex inferioribus partibus

indere si quidē id quoq; uires tuetur. Neq; alienum est: naribus quoq; astantis admouere quod reficiat: id est rosam & uinum. Et si qua in extremis partibus frigent: unctis & calidis manibus fouere. Per quae si consequi potuimus: ut & sudoris impetus minuatur & uita prorogetur: incipit iam tempus ipsum esse praesidio. Vbi in tuto esse uidetur: uerendum tamen est: ne ad eadem imbecillitatem cito recidat. Itaq; uino tantum remoto: quotidiē ualidiore cibū debet assumere donec satis uirtū corpori redeat.

De lethargo & eius curatione. Caput. xx.

Lethargus quoq; morbus est aliter phrenetico contrarius. In illo difficilis somnus: prompta ad omnē audaciam mens est. At in horum & inexpugnabilis pene dormiendi necessitas: lethargum graeci nominant. atq; id quoq; genus acutum est: & nisi succurritur celeriter iugulat. Hos aegros quidam subinde excitare nituntur ad motus his quae per sternutamenta euocantur: & his: quae odore foedo mouent. qualis est pix cruda: lana sucida: piper: ueratrum: castoreum: acetum: allium: cepa: iuxta etiam galbanū incendū: aut pilos. aut cornu ceruinum. Si nō est: quodlibet aliud. Haec enim cū cōburruntur. odorem foedum mouent. Tharras uero quidam accessiois esse id malum dicit: leuariq; cum ea decessit. Itaq; eos qui subinde excitant sine usu. male habere. Interest autem in decessione expergiscatur aeger: an cum febris nō leuetur: aut leuata quoq; ea somnus urgeat. Nam si expergiscit: adhibere ei ut sopito superuacuum est. Neq; enim uigilando melior fit. sed per se: melior est: uigilat. Si uero continens ei somnus est: utiq; excitatus est. sed his temporibus quibus febris leuissima est: ut & excernat aliquid & sumat. Excitat autem ualidissime: repente aqua frigida in fusa post remissionē. Itaq; perunctum oleo multo corpus tribus aut quattuor amphoris totum per caput perfundendū est. Sed hoc utemur: si aequalis aegro spiritus erit: si mollia praecordia. Sin aliter haec erūt: ita potiora: quae supra cōprehensa sunt. Et quod ad somnū quidem pertinet: comodissima haec ratio est. Medici autem causa caput radendū: deinde postea fouendū est aqua: in qua laurus aut ruta decocta sit. Altero die imponendū castoreum: aut ruta ex aceto cōtrita: aut lauri bacca: aut hedra cum rosa & aceto. Praecipueq; proficit & ad excitandum hominē naribus ad motū & ad morbum ipsum depellendū capiti frontiae impositum sinapi. Gestatio etiā in hoc morbo prodest: maximeq; oportune cibus datus id est in remissione quanta maxime inueniri poterit: Aptissima autē sorbitio est donec morbus decreuerit incipiat: sic ut si quotidie grauis accessio est: haec quotidie detur. Si alternis: post grauiorem: sorbitio: post leuiorem: multa aqua. Vinū quoq; cū tempore suo cibo datum nō mediocriter adiuuat. Quod si post longas febres eiusmodi torpor corpori accessit: cetera eadem seruanda sunt. Ante accessioē autē tribus: quatuor horis castoreū: si uenter astrictus est: mixtum cū scamonea. si nō est: per se ipsum cū aqua dandum est. Si praecordia mollia sunt: cibus utendū est plenioribus. Si dura: in hisdem sorbitionibus subfistendū. imponendūq; est praecordiis quod simul & reprimat & emolliat.

De aqua inter cutem hoc est hydropico morbo. Caput. xxi.

Ed hic quidē acutus est morbus. Longus uero fieri potest eorum: quos aqua inter cutem male habet: nisi primis diebus discussus est: hydrops graeci uocant. Atq; eius tres species sunt. Nam modo uentre uehementer intēto creber intus ex motu spiritus sonus est. Modo corpus in aqua le est: tumoribus aliter aliterq; per totum id orientibus. Modo intus in unum aqua cōtrahit: & moto corpore ita mouetur ut impetus eius cōspici possit. Primū tympanitem: secundum leucophlegmatian uel yposarca. Tertium asciten graeci nominant. Cōmunis tamen est humoris nimia abundantia. ob quā ne ulcera quidē in his aegris facile sanescunt. Saepē uero hoc malū per se incipit. Saepē alteri uetusto morbo. maximeq; quartanae superuenit. Facilius iseruis: quā in liberis tollitur. quia cum desideret famem: sitim: mille alia tedia: longamq; patientiam: promptius his succurrit: qui facile coguntur: quā quibus inutilis libertas est. Sed ne hi quidem qui sub alio sunt: si ex toto sibi temperare nō possunt: ad salutem perducuntur. Ideoq; nō ignobilis medicus Chrysippi discipulus apud Antigonū regē amicū quemdam eius notā imperatiā mediocriter eo morbo implicitū negauit posse sanari. Cumq; alter medicus epirotes Philippus se sanaturū polliceretur respondit illum ad morbum aegri respicere: se ad animum. Neq; eum res fessellit. Ille. n. cum summa diligentia nō medici tantummodo: sed etiā regis custodiretur: tamen malagmata sua deuorando: bibendoq; suam urinā in exitum se praecipitauit. Inter initia tamen non difficillima curatio est: si imperata sunt corpori: quies: sitis: inedia. At si malū inueterauerit: nō sine magna molestia discutitur. Metrodorum tamen Epicuri discipulum referunt cum hoc morbo tentaretur: neq; aequo animo ferret necessariā sitim ubi diu abstinerat: bibere solitum: deinde euomere. Quod si redditur quicquid receptum est: multū tedia demit. si a stomacho retentum est: morbum auget. Ideoq; in quolibet tentandum nō est. Sed si febris quoq; est: haec in primis submouenda est per eas rationes: per quas huic succurri posse propositū est. Si sine febre aeger est: tum demū ad ea ueniendū est: quae ipsi morbo mederi solent. Atq; hic quoq; quaecunq; species est: si nondum nimis occupauit: hisdem auxiliis opus est. Multum ambulandum. currendū aliquid est. superiores maxime partes sic perfricandae: ut spiritū ipse cōtineat. euocandus est sudor nō exercitatione. tantūmodo: sed etiam in harena calida: uel laconico: uel clibano: similibusq; aliis. maximeq; utiles naturales & siccae sudationes sunt: quales super baias habemus in myrtetis balneum atq; omnis humor alienus est. leiuo recte cataputia dantur facta ex abinthii duabus: myrre tertia parte. Cibus esse debet ex media quidē materia: sed tamen generis durioris. Potio non ultra danda est: quā ut uita sustineat. optimaq; est: quae

Dal? caput. xx
cafe aqua in qua
mor? et. ante deorsu
Sinapi

non? Dal? mod
monia et aqua

urinam mouet. Sed id ipsum tamē molliori cibo quam medicamento melius est. Si tamen res coget ex his aliquid quæ id præstent; erit decoquendum cæq; aqua potui danda. Videntur autem hæc facultatem habere: iris; nardum; crocum; cinnamum; amomum; cassia; myrra; balsamum; galbanum; ladanum; oenante; panace; cardamomum; hebenus; cupressi semē. uua timinia: quæ staphidagrian græci nominant; abrotanum; rosæ folia; acorum amare nuces; tragoriganum; storax; costum; iunci quadrati & rotundi semen: illud cypyron. cecinon hoc græci uocant. Quæ quotiens posuero: non quæ hic nascunt; sed quæ inter aromata afferuntur: significabo. Primo tamē quæ leuissima ex his sunt: id est rosæ folia: uel nardi spica tentanda sunt. Vinum quoq; utile est & austerum: sed quæ tenuissimum. Commodū est etiam lino quotidie uentrem metiri & qua comprehendit aluū: notam imponere. postero die uidere si plenus corpus sit: an extenuetur. Id enim: quod tenuatur: medicinā sentit. Neq; alienum est metiri & potionem eius & urinam. Nā si plus humoris excernitur: quam assumitur ita demum secundæ ualitudinis spes est. Aesclepiades in eo qui ex quartana in hydropa deciderat: se abstinentia bidui & frictione usum. tertio die iam & febre & aqua liberato cibum & uinum dedisse: memorie prodit. Hactenus communiter de omni specie dici potest. Si uehemētius malum est: diducenda ratio curandi est. Ergo si inflatio & ex ea dolor creber est: utilis quotidianus aut alterno quoq; die post cibum uomitus est. Fomētis ficcis: calidissq; utendum est. Si per hæc dolor non finitur necessarīe sunt sine ferro cucurbitulæ. Si ne per has quod dem tormentum tollitur: incidenda cutis est: & tum his utendum. Vltimū auxiliū est: si cucurbitulæ nihil profuerunt: per aluū infundere copiose aquam calidam: eamq; recipere. Quin etiam quotidie ter quaterue opus est uti frictione uehemēti cum oleo & quibusdam calefacientibus. Sed in hac frictione a uentre abstinendum ē. Imponendum uero in eū crebrius: sinapi donec cutem erodat ferramentisq; cadentibus pluribus locis uenter exulcerandus ē: & seruanda ulcera diutius. Vtiliter etiam scylla cocta delinitur cutis sed diu post has inflammationes abstinendum ē ab oibus inflatibus. At si id uitium ē: cui leucophlegmatia nomē ē: eas partes quæ tument subiicere soli oportet: sed non nimium: ne febricula incidat. si is uehemētior ē: caput uelandum ē utendumq; frictione madefactis tantum manibus aqua. cui sal & nitrum & olei paulum sit adiectū sic ut aut pueriles aut muliebres manus adhibeantur: quo molior earum tactus sit. Idq; si uires patiuntur ante meridiem tota hora: post meridiem semi hora ferri oportet. Vtilia etiam sunt cataplasmata quæ reprimunt: maximeq; si corpora teneriora sunt. Incidendum quoq; est super talum quattuor fere digitis ex parte interiore: qua per aliquot dies frequens humor feratur atq; ipsos tumores incidere altis plagis oportet. Concutiendumq; multa gestatione corpus est: atq; ubi inductæ uulneribus cicatrices sunt adiectum & exercitationibus est & cibus donec corpus ad pristinum habitum reuertat. Cibus ualēs esse debet & glutinosus: maximeq; caro. Vinum: si per stomachum licet: dulcius. Sed ita ut inuicem biduo triduoque modo aqua; modo id bibatur. Prodest etiam lactucæ marinæ quæ grandis iuxta mare nascitur: semen cum aqua potui datum. Si ualēs est quod id accipit: ei scylla cocta sicut supra dixi: delinitur. Auctoresq; multi sunt: inflatue ficis pullandos tumores esse. Si uero id morbi genus est: quo in uterum multa aqua cōtrahitur: ambulare: sed magis modice oportet. malagma quod digerat ipositū habere: idq; ipsum super iposito triplici panno fascia non nimium tamē uehemēter astringere. Quod a Tharria profectum: seruatum esse a plumbus uideo. Si iecur aut lienem affectū esse manifestum est ficum pingue cōtusam adiecto melle superponere. Si per talia auxilia uenter non siccatur: sed humor nihilominus abundat: celeriore uia succurrere: ut is per uentrem ipsum emittatur. Neq; ignoro Erasistrato displicuisse hæc curandi uia. Morbū enim hunc iocineris putauit. Ideoq; ita illū esse sanandum: frustra q; aquam emitti: quæ uitiatō illo subinde nascat. Sed primum non huius uisceris unius hoc uitium est. Nā splene affecto & in totius corporis malo habitu sit: deinde ut inde coeperit: tamē aqua nisi emittitur quæ cōtra naturā ibi subsistit: & iocineri & cæteris inferioribus partibus nocet. Conuenitq; corpus nihilominus esse curandum. Neq; enim sanat emissus humor: sed medicinæ locū facit: quā intus inclusus ipedit. Ac ne illud quidē in controuersia uenit: quoniam non omnes in hoc morbo sic curari possunt: sed iuuenes robusti: qui uel ex toto carent febre uel certe fatis liberales intermissiones habent. Nam quorum stomachus corruptus est: qui uel ex atrabile huc deciderunt: quiq; malum corporis habitū habent: idonei huic curationi non sunt. Cibus autē quo die primum humor emissus est: superuacuos est: nisi si uires desūt. Insequentibus diebus & his uinum meracius quidem: sed non ita multum: dari debet: paulatimq; euocandus ager est ad exercitationes: frictiones: solē: sudationes nauigationes & idoneos cibos donec ex toto cōualescat. Balneum rarum res amat: frequentiore in ieiunio uomitum. Si æstas est: in mare natare commodū est. Vbi conualuit aliquis. diu tamen alienus ei ueneris usus est. De tabe & eius speciebus & curationibus. Caput. xxii.

lutiū saepe & periculosius tabes eos male habet: quos inuasit. Atq; huius quoq; plures species sunt. Vna est qua corpus non alit: & naturaliter semper aliquibus decedentibus: nullis uero in eorum locū subeuntibus: summa macies oritur: & nisi occurritur tollit. Atrophyan hæc græci uocant. Ea duabus fere decausis incidere cōsueuit. Aut enim nimio timore aliquis minus: aut auiditate nimia plusq; debet: assumit. ita uel quod deest: firmat. uel quod superat: corrumpitur. Altera species est: quæ græci cacexian appellant: ubi malus corporis habitus est. ideoq; omnia alimenta corrumpuntur. Quod fere siticū longo morbo uitiatā corpora: etiam si illo uacant: refectioem tamen non accipiunt. aut cum malis medicamentis corpus affectū est. aut cum diu necessaria defuerunt. aut cum inuitatis & inutilis ei

d

bos aliquis assūpit: aliquidue simile incidit. Huic præter tabē illud quoq; nōnunq; accidere solet: ut
 per assiduas pustulas aut ulcera sūma cutis exasperetur: uel aliqua corporis partes intumescant. Tertia
 est: longeq; periculosissima species quā græci phthisin nominauerūt. Oritur fere a capite, inde in pul-
 monē desillat: huic exulceratio accedit, ex hac febricula leuis fit: quæ etiā cū quieuit tamē & repetit.
 Frequēs tussis est, pus excreatur: interdū cruentum aliquid. Quicquid excreatū est: si in ignē ipositum
 est: mali odoris est. Itaq; qui de morbo dubitat: hac nota utunt. Cū hæc genera tabis sint, animadu-
 tere primū oportet: quid sit in quo laboratur. Deinde si tantūmodo nō ali corpus appet; causam eius
 attēdere: & si cibi minus aliquis quam debet: assūmit: adiciere sed paulatim; ne si corpus infuetum sub-
 ita multitudine onerauerit: cōcoctionē ipediat. Si uero plus iusto quis assumere solitus est: abstinere
 uno die: deinde ab exiguo cibo incipere, quotidie adiciere donec ad iustū modū pueniat. Præter hæc
 cōuenit ambulare locis quā minime frigidis sole uitato: per manus quoq; exerceri. Si infirmior est ge-
 stari, ungi: perfricari si potest maxime per seipsum sæpius eodē die & ante cibū & post eū sic: ut iterdū
 oleo quædam adiciantur calefacientia donec insudet. Prodestq; ieiuno prætere per multas partes
 cutem & attrahere ut relaxetur: aut iposita resina & abducta subinde idem facere. Vtile est etiā inter-
 dum balneum: sed post cibū exiguū. Atq; in ipso solio recte cibi aliquid assūmit: aut si sine hoc frictio
 fuit post eā protinus. Cibi uero esse debent ex his: qui facile concoquunt qui maxime alunt. Ergo ui-
 ni quoq; sed austeri necessarius usus est mouēda urina, at si malus corporis habitus est: primū abstinē-
 dum est: deinde aluus ducēda, tū paulatim cibi dandi adiectis exercitationibus: unctiōibus: frictiōibus.
 Vtilius his frequēs balneū est: sed ieiunis etiā usq; sudorem. Cibus uero opus est copiosis: uariis: boni
 succi: quiq; etiam minus facile corrūpantur: uino austero. Si nihil reliqua pficiunt: sanguis mittendus
 ē: sed paulatim quotidieq; pluribus diebus: cū eo ut cætera quoq; eodē mō seruētur. Quod si mali plus
 est: & uera phthisis est: inter initia protinus occurrere necessariū est. Neq; enī facile his morbus cum
 inueterauerit: euincit. Opus est si uires patiunt longa nauigatione: cæli mutatione: sicut densius quā
 id est: ex quo discedit æger: petatur. Ideoq; aptissime Alexandriā ex italia itur. Fereq; id posse inter pri-
 pia corpus pati debet: cū hic morbus ætate firmissima maxie oriat: id est ab anno duodecimo ad anū
 quintū & trigésimū. Si id ibecillitas nō sinit: naue tamē nō lōge gestari cōmodissimū est. Si nauigatio-
 nē aliqua res prohibet: lectica uel alio modo corpus dimouēdū ē, tū a negociis abstinēdū est: oibusq;
 rebus: quæ sollicitare animum possunt, sonno indulgēdū: cauendæ desillationes: ne si quid cura leuaret
 exasperent, & ob id uitāda cruditas: simulq; sol & frigus. Os obtegēdū: fauces uel andæ, tussicula suis re-
 mediis finiēda & quādiu quidē febricula incurrat: huic interdū abstinētia: interdū etiam tēpestiuis ci-
 bis medendū, Eoq; tēpore bibenda aqua. Lac quoq; quod in capitis doloribus & in acutis febribus:
 & per eas facta nimia siti: siue præcordia tument: siue biliosa urina est: siue sanguis fluxit p ueneno ē:
 in phthisi tamē sicut in oibus longis difficilibusq; febriculis recte dari potest. Quod si febris aut nō-
 dum incurrat aut iā remisit decurrēdū est ad modicas exercitationes: maximeq; ambulationes: item le-
 nes frictiōes. Balneū alienū est. Cibus esse debet primo acer: ut allium: porrum: idq; ipsū ex aceto, uel
 ex eodē intubus: ocyminū: lactuca. Deī lenis ut sorbitio ex pifana uel ex alica uel ex amilo: lacte adiecto.
 Idē oriza quoq; & si nihil aliud est: far præstat. Tū iuicē mō his cibis mō illis utēdū est. Adiciendaq;
 quædā ex media materia: præcipueq; uel ex apruna: cerebellū: uel pisciculus: & his similia. Farina: etiā
 cū seuo ouillo: caprinoue mixta: deinde incocta pro medicamēto est. uinū assūmi debet leue austerū.
 Hactenus non magna mole pugnatur. Si uehementior noxa est: ac neq; febricula neq; tussis quiescit:
 tenuariq; corpus apparet: ualidioribus auxiliis opus est. Exulcerātus est ferro cādēti uno loco submē-
 to altero in gutture: duobus ad summā utraq; itē sub imis ossibus scapularū: quas omotidas græci uo-
 cant: sic ne sanescere ultra sinamus: nisi tussis finita. Cui per se quoq; medēdum esse: manifestū est. Tūc
 ter quaterq; die uehementer extremæ partes pfricandæ, thorax leui manu pertractātus, post cibū inter-
 mittēda hora, & pfricāda crura: brachiaq;. Interpositis denis diebus demittēdus ē æger in soliu in quo
 sit aqua calida & oleū, cæteris diebus bibenda aqua, tū & uinū: si tussis non est: potui frigidum dādū:
 si æstas est: egelidū. Vtile est etiā cibos in remissionibus quotidie dari: frictiōes gestationesq; similiter
 adhiberi, eadē acria q̄rto aut quinto die sumere, interdū herbā sanguinalē ex aceto uel plantaginē esse.
 Medicamētū etiā est uel plātaginis succus per se: uel marubiū ex melle concoctū: ita ut illius cyathus
 forbeatat huius cochleare plenū paulatim delingatur, uel inter se mixta & incocta resina: terebinthina:
 pars dimidia: butyri & mellis pars altera. Præcipua tamē ex his omnibus sunt uictus: uehiculum & na-
 uis & sorbitio. Aluus circa utiq; uitāda est. Vomitus in hoc morbo si frequēs est: pnitiosus est: maxieq;
 sanguinis. Qui meliusculus esse cœpit: adiciere debet exercitationes: frictiōes cibos, deinde ipse se sup-
 pressio spiritu pfricare: diu abstinere a uino: balneo: uenere.

De comitalis morbi curationibus: Caput. xxiii.

Nter notissimos morbos: ē etiā is: qui comitalis uel maior noiatur. Homo subito cōcidit, ex
 ore spumæ mouētur: deinde interposito tēpore ad se redit & per se ipsum cōsurgit. Id genus sæ-
 pius uiros quā foeminas occupat, ac solet quidē etiā lōgū esse usq; ad mortis diem & uitæ non
 periculosum. Iterdū tamē cū recēs est hominē cōsumit: & sæpe eū si remedia nō sustulerunt: in pueris
 ueneris: in puellis mēstruoq; initiu tollit, modo cū distentione mēbrorum aut neruorū prolabit ali-
 quis: modo sine illa quidem. Hos quoq; hisdem quibus lethargicos excitare conantur, quod ad-

modū superuacū est: & quia ne lethargicus quidē iis sanatur & quia cū possit ille nunq̄ expgisci acq̄ ita fame interire: hic ad se utiq; reuertitur. Vbi cōcidit aliquis: si nulla neruorū distētio accessit: utiq; sanguis mitti debet. Si accessit nō utiq; mittēdus est: nisi alia quoq; hortatur. necessariū autē est dūcere alium: uel nigro ueratro purgare: uel utrunq; facere si uires patiunt. tunc caput tundere: oleoq; & aceto perungere cibū post diē tertiu simul cū trāsit hora qua cōcidit dare. Neq; forbitiones autē his: aliq; molles & faciles cibi: neq; caro: *minimeq; suilla cōuenit: sed mediæ materiæ.* Nā & uiribus opus est: & cruditates cauēdæ sunt: cū quibus fugere oportet solē: balneū: ignē: oīaq; calefaciētia. itē: frigus uinū: uenerē: loci præcipitis cōspectum: oīumq; terrētū: uomitū lassitudinē solitudines: negocia oīa. Vbi tertio die cibus datus est: intermittere quartū: & iuicē alterū quēq; eadē hora cibi seruata donec quatuordecī dies trāscant. Quos ubi morbus excessit: acuti uim deposuit. At si manet: curādus iā ut lōgus est. Quod si nō quo die primū id incidit medicus accessit. Sed is qui cadere cōsueuit ei traditus ē: protinus eo genere uictus habito: qui supra cōprehēsus est: expectādus est dies: quo prolabat. utendumq; tum uel sanguinis missione: uel ductiōne alui: uel nigro ueratro: sicut præceptū est. In sequenti bus deinde diebus p̄ eos cibos quos p̄posui: uitatis oībus quæ cauēda dixi: nutriēdus. Si per hæc morbus finitus nō fuerit: cōfugiendū erit ad albū ueratrū: ac tē quoq; aut quater eo utēdū: nō ita multis interpositis diebus: sic tamē ne iterū unquā sumat: nisi cōciderit. Mediis autē diebus uires eius erūt nutritiæ: quibuldā præter ea quæ scripta sunt adiectis. Vbi mane experrectus ē: corpus eius leuiter ex oleo ueterē cū capite excepto uētre pmulceatur. tū ambulatione quā maxime lōga & recta utat. post ambulationē loco tepido uehementer & diu ac nō minus ducētis: nisi infirmus erit perfricetur: deinde per caput multa aqua frigida perfundat. paulū cibi assumat: cōquiescat: rursum ante noctē ambulatione utatur: iterū uehementer p̄fricet: sic ut neq; ueterē: neq; caput cōtingat. post hæc cōnet: interpositisq; tribus aut quatuor diebus: uno aut altero acria assumat. Si ne per hæc quidē fuerit liberatus: caput radat: ungatur oleo ueterē: adiecto aceto & nitro: perfundat aqua salia: bibat ieiunus ex aqua castoreum: nulla aqua nisi de *oīa* potionis causa utat. *Quidā iugulati gladiatoris calido sanguine epoto tali morbo se liberarunt.* Apud quos miserū auxiliū tollerabile: miserus malū fecit. Quod ad medicū uero p̄tinet: ultimum est iuxta talum ex utroq; crure paulū sanguinis mittere: occipitiū incidere: & cucurbitulas admouere ferro cadēte in occipitiū quoq; & infra qua sūma uertebra cū capite cōmittitur adurere duobus locis: ut p̄ ea pernitiosus humor euadat. Quibus si finitū malū nō fuerit: p̄pe est: ut perpetuū sit. Ad leuādū id tātūmodo utēdū erit exercitatione: multa frictiōe: cibisq; his: qui supra cōprehēsi sunt. præcipueq; uitada oīa: quæ ne fierēt excepimus.

De regiū morbi curatione.

Caput. xxiiii.

Equē notus est morbus: quē interdū arquatū: interdū regiū nomināt. Quē Hippocrates ait: si post septimū diē febricitante ægro supuērit: tutū eē: mollibus tātūmō p̄ cordis substātibus. Diocles ex toto si post febrē oritur etiā prodesse: si post hūc febris: occidere. Color autē cum morbū detegit maxie oculorū: in quibus quod albū esse debet fit lutheū. Soletq; accedere & fitis & dolor capitis & frequēs singultus & præcordiorū dextra parte durities: & ubi corporis uehēmēs motus est: spiritus difficultas: mēbrorūq; resolutio: atq; ubi diutius manet morbus: totū corpus cū pallore quodā inalbecit. Prio die abstinere ægq; oportet: secūdo ducere aluū: tum si febrīs est. eā uictus genere discutere. Si nō est: scamoneā potui dare: uel cum aqua betā albā cōtritā: uel cum aqua nullā nuces amaras: absinthium: anesum sic ut pars huius minima sit. Asclepiades aquā quoq; saliam & quidē p̄ biduū purgationis causa bibere cogebat: iis quæ urinā mouent: reiectis. *Quidā superioribus omisis: per hæc & per eos cibos: qui extenuat: idē se cōsequi dicunt.* Ego ubiq; si sauis uirium est: ualidiora si pagē: imbecillia auxilia præfero. Si purgatio fuit: post eā triduo: prio modice cibum oportere assumere ex mediā materia & unum bibere græcum salium. ut resolutio uētris maneat. tum altero triduo ualidiores cibos & carnis quoq; aliquid esse: intra aquā manere. deinde ad superius genus uictus reuertit: cum eo ut magis faties omisso græco uino bibere integrum aulsteg. atq; ita p̄ hæc uariare: ut interdum acres quoq; cibos interponat: interdum ad salium unum redeat. Per oē uero tēpus utendum est exercitatio ne: frictiōe: si hyems est: balneo si æstas: frigidis nationibus: lecto etiā & cōclauī cultiore *clauso loco* uti ludis: lasciuia: per quæ mēs exilaret. Ob quæ regius morbus dictus uidet. Malagma quoq; qd̄ digerat super præcordia datum prodest: uel arida ibi ficus imposita: si iecur aut iūnis affectus est.

De elephātiæ curatione.

Caput. xxv.

Gnotus autē pene in italia: frequentissimus in quibuldā regionibus is morbus est: quē elephātiā græci uocant. i. q; longis annueratur. Totum corpus afficit ita ut ossa quoq; uitiari dicatur. Sūma pars corporis crebas maculas: crebosq; tumores habet. Rubor harum paulatim in atrū colorē conuertitur. Sūma cutis ī æquabiliter crassa: tenuis: dura. molliq; q̄s squamis quibuldā exasperatur: corpus emacrescit: os suræ pedes itumescunt. Vbi uetus morbus est: digiti in manibus pedibusq; sub tumore condunt: sebricula oritur: quæ facile tot malis obrutum hominē cōsumit. p̄tinus ergo inter initia sanguis per biduum mitti debet: aut nigro ueratro uenter solui: adhibēda tum quanta iuflineri potest inedia est. paulum deinde uires reficiendæ: & ducenda aluus: post hæc: ubi corpus leuatū est: utendum est exercitatione: præcipueq; cursu. sudor primum labore ipsius corporis: deinde etiam sicis sudationibus euocandus. frictio adhibenda. moderandumq; inter hæc: ut uires conferuent: bal-

dii

*Capitulum 24**Capitulum 25**Capitulum 26**Capitulum 27**visu, ioco. alia lectio clauso loco Celso*

neum rari esse debet. Cibus sine pinguibus: sine glutinosis: sine inflatibus Vinum: præterquam pris diebus: recte datur. Corpus cõtrita plãrago & illita optime tueri uidetur.

De attonitis & eorum curatione. Caput. xxvi.

Tronitos quoq; raro uidemus: quoq; & corpus & mēs stupet. Fit interdū ictu fulminis: interdū morbo, apoplexian hūc græci appellāt. His sanguis mittēdus est. Veratro quoq; albo: uelalui ductione utēdū. Tū adhibendæ frictiones: & ex media materia minime pingues cibi. qdã etiã acres: & a uino abstinēdū. De resolutōe neruorū: q̄ appolefia uel paralyfis dicit. Caput. xxvii.

Resolutio neruorū frequēs ubiq; morbus est. Sed interdum tota corpora: interdū partes ife-

star. Veteres auctores illud apoplexian: hoc paralyfin noiauerunt. Nunc utrunq; paralyfin appellari uideo. Solēt autē qui per oia mēbra uehemēter resoluti sunt celeriter rapi. ac si corre-

cti nō sunt: diutius quidē uiuunt sed raro tamen ad sanitatē perueniunt: & plerunq; miserū spiritum trahūt: memoria quoq; amissa. In ptibus uero nūquã acutus: sæpe lōgus: fere sanabilis morbus est. Si

oia mēbra uehemēter resoluta sunt: sanguinis detractio uel occidit: uel liberat. Aliud curatiōis genus uix unquã sanitatē restituit: sæpe mortē tarū differt uitã interim infestat. Post sanguinis missione si nō

redit & motus & mēs: nihil spei superest. Si rediit: sanitas quoq; prospicit. At ubi pars resoluta est: pro uidet malo corporis: uel sanguis missus: uel alius ducta. Cætera eadē in utroq; casu faciendã sunt. Si q̄

dē uitare p̄cipue cōuenit frigus: paulatimq; ad exercitationes reuertēdū est: sic ut ingrediat ipse ptinus: si potest. Si id crurū ibecillitas phibet: uel gestetur: uel motu lecti cōcuciat. tū id mēbrū qd̄ deficiet si

pōt: per se: si minus p̄ aliū moueat: & uī quadã ad cōsuetudinē suã redeat. Prodest etiã torpētis mēbri fūmã cutē exaspasse: uel urticis cæsam: uel iposito sinapi. sic ut ubi rubere cœpit corpus: hæc remoue-

atur. Scylla quoq; cõtrita bulbiq; cõtriti cū ture recte iponūtur. Neq; alienū ē resina cutē tertio quoq; die diutius uellere. pluribus etiã locis aliquãdo sine ferro cucurbitulas admouere. Vnctio uero aptil

simū est uetus oleū: uel nitrū aceto & oleo mixtū. Quin etiã fouere aq̄ calida marina. uel si ea nō est ta mē falsa: magnopere necessariū ē. At si quo loco uel naturales uel etiã manu facte tales natatōes sunt:

iis potissimū utēdū est: p̄cipueq; in his agitãda mēbra: q̄ maxie deficiūt. Si id nō est: balneū tamē p̄dest. Cibus esse debet ex media materia: maxieq; ex uenatione. portio sine uino aqua calida. Si tamen

uetus morbus est: iterponi quarto uel quinto die purgatiōis cã uinū græcū salū p̄dest. Post cœnã uti lis uomitus est. Interdū uero et neruorū dolor oriri solet. In hoc casu nō oportet uomere: nō medica-

mentis urinã uomere: nō sine exercitatione sudores: ut quidã p̄cipiūt expedit. Bibēda aqua est bis die. In lectulo leniter satis diu corpus p̄fricādū est. Deinde retēto spiritu ab ipsa exercitatiōe potius supio-

res partes mouēda. balneo raro utēdū. mutādū subinde pegrinationibus cœlū. Si dolor est: itea ipsa ps sine oleo nitro ex aqua pungēda est: deinde inuoluēda: & iubiicēda pruna lenis & sulphur. atq; ita id

suffumigādum: idq; aliquãdiu faciēdum. Sed ieiuno cū bene iã cōcoxerit cucurbitula: quoq; sæpe do lēti parti admouēda sūt: pullandulq; leuiter inflatus uescis bubulis is locus est. Vrile est etiã seū m-

scere cū hyofcyami & urticæ cõtritis seminibus: sic ut oīum par modus sit: idq; iponere: fouere aqua in qua sulphur decoctū sit. Vtriculi quoq; recte iponunt aqua calida repleti: aut bitumē cū ordæcea

farina mixtū: atq; in ipso potissimū dolore utēdum gestatione uehemēti est. Quod in aliis doloribus pessimum est. Tremor autē neruorū æque uomitu medicamētisq; urinã mouētibus intēdit. Inimica

etiã habet balnea: assasq; sudationes: bibēda aqua est. acri ābulatione utendum. itē unctioibus: frictio nibusq; maxie per seipsum. pila: similibusq; supiores ptes dimouēda. cibo quolibet utendum dūmo-

do cōcoctiōis utiq; studeat. Secundum cibum curis abstinendum. Rarissima uenere utendum est. Si quãdo qs in eã plapsus est: tum oleo leniter diuq; in lectulo p̄fricari manibus puerilibus potius q̄ uiri-

libus debet. Suppuratiōes autē quæ in aliqua interiori parte oriunt: ubi notæ fuerint: primum id age re oportet p̄ ea cataplasmata q̄ reprimunt: ne coitus inutilis materiæ fiat. Deinde si hæc uicta sunt: per

ea malagmata q̄ digerunt: dissipētur. Quod si cõlecti nō sumus legtur: ut euocet: deinde ut mature scatiōis tunc uomicæ finis est: ut rumpat. Inditiumq; est: pus uel aluo: uel ore redditū. sed nihil facere

oportet quo minus quicquid est puris excedat. Utēdū maxie forbitiōibus est & aqua calida: Vbi pus ferri desit: trãseūdū ad faciles quidē: sed tamē ualidiores & frigidos cibos: frigidãq; aquã: sic ut ab ege lidis tamē iniriū fiat. primoq; cū melle quãdã edēda: ut nuclei pinei uel gtaçe nuces: uel auellana. Po

stea submouēdū id ipsū: quo maturius induci cicatrix possit. Medicamentum eo tēpore ulceri est. suc cus assumptus uel porri uel marubii & oī cibo porrū ipsum adiectū. Oportebit autē uti in his parti-

bus q̄ nō afficiētur: frictioibus: itē ābulatiōibus lenibus. Vitādūq; erit ne uel luētãdo uel currendo uel alia rōc sanescētia ulcera exaspentur. In hoc enī morbo pernitiosus: ideoq; oīmodo cauendus san-

guinis uomitus est.

CORNELII CELSI Q. VARTVS DE MEDICINA LIBER INCIPIT.

De humani corporis interioribus sedibus. Caput primū.

Actenus reperiuntur ea genera morborū: quæ in totis corporibus ita sunt: ut iis certæ sedes assignari nō possint. Nunc de his dicã quæ sunt in partibus. Facilius autē oīum interiorū morbi curatione: in noticiã uenient: si prius eorū sedes breuiter ostendero

Caput igitur: eaq; quæ in ore sūt non ligua tãtūmodo palatoq; terminantur: sed etiam quatenus oculis nostris exposita sunt. In dextra sinistraq; circa guttur uenæ græges: quæ

sphragitides nominantur: iteq; arteriæ: quas parotidas uocant: sursum præcedentes ultra aures ferunt. Atq; in ipsis ceruicibus glândulæ politæ sunt: quæ interdum cum dolore itumescunt. Deinde duo itinera incipiunt. Alterum asperam arteriam noiant. alterum stomachum. Arteria exterior ad pulmonem. Stomachus interior ad uentriculum fertur. Illa spiritum: hic cibum recipit: quibus cum diuersæ uitæ sint: quæ coeunt exigua in arteria sub ipsis faucibus lingua est. quæ cum spiramus: attollitur: cum cibum potionemq; assumimus: arteriam claudit. Ipsa autem arteria dura & cartilaginosa in gutture assurgit: cæteris partibus refidet. Constat ex circulis quibusdam compositis ad imaginem earum uerterbrarum: quæ in spina sunt. Ita tamē ut ex parte exteriori aspera ex interiore stomachi modo laeuis sit. eaq; descendens ad præcordia cum pulmone committitur. In spogio fusus: ideoq; spiritus capax & a tergo spinæ ipsi iunctus in duas fibras unguis: bubulæ modo diuiditur. Huic cor annexum est natura mulculosum in pectore sub sinistro mamma situm. duosq; quasi uentriculos habet: at sub corde & pulmone transuersum ex ualida membrana septum est: quod a præcordiis uterum diducit æque neruofum. multis etiam uenis per id discurrētib; a superiore parte non solum intestina: sed iecur quoq; lienemq; discernit. Hæc uiscera proxima: sed infra tamē posita dextra sinistraq; sunt. Iecur a dextra parte sub præcordiis ab ipso septo ortum intrinsecus cauum: extrinsecus gibbum. quod prominens leuiter uentriculo infidet & in quattuor fibras diuidit. Ex inferiore uero parte se inhaeret. at lienis sinistra non eisdem septo: sed intestino innexus est: natura mollis & rarus longitudinis crassitudinisq; modica: itq; paulum a costarum regione in uterq; excedens ex maxima parte sub his conditur. atq; hæc quæ iuncta sunt. Renes uero diuersi: qui lumbis sub imis coxis inhaerent a parte eaque resumi: ab altera rotundi: quæ & uenosi sunt: & uentriculos habent: & tunicis super conteguntur: ac uisceræ quædem hæc sedes sunt. Stomachus uero quæ intestinorum principium est neruofus a septima spina uerterbra incipit: ac circa præcordia cum uentriculo committitur. Venter autem quæ receptaculum cibi est: constat ex duobus tergoribus. is quæ iter lienem & iecur positus est: utroq; ex his paulum super eum ingrediente. Sunt quoque etiam membranulæ tenues: per quas iter se tria ista connectunt: iugiterq; ei septo: quod transversum est supra posuit. Inde ima uentriculi pars paulum in dexteriore parte conuersa in summum intestinum coartatur. Hæc iuncturam pylororum graeci uocant. quoniam portæ modo in inferiores partes ea quæ excreturi sumus: emittit. Ab ea ieiunium intestinum incipit non ita iplicitum: cui tale uocabulum est: quæ nunquam quod accipit continet: sed protinus in inferiores partes transmittit. Inde tenuius intestinum est in sinus uehementer iplicitum. Orbes uero eius per membranulas singuli cum inferioribus connectuntur. quæ in dexteriore parte conuersi & e regione dexteroris coxæ finiti: superiores tamē partes magis complēt. Deinde id intestinum cum crassiore altero transuerso committit. quod a dextra parte incipit: in sinistro peruium & longum est: in dexteriore non est. ideoque cæcum noiat. At id quod peruium est late fusum atq; sinuatum: minusq; quæ superiora intestina neruofum: ab utraq; parte huc atq; illuc uolutum: magis tamē in sinistro: inferiorisq; partes tenes: contigit iecur atq; uentriculum. Deinde cum quibusdam membranis a sinistro rene uenientibus iugitur. atq; hic dextra recuruat in imo derigit quæ excernit. ideoque id ibi rectum intestinum nominatur. Contegit uero uniuersa hæc omentum ex interiore parte laeue & strictum: ex superiore mollius. Cui adeps quoque inascit: quæ sensu sicut cerebrum quoque & medulla caret. At a renibus singulae uenæ colore albæ ad uesicam feruntur ureteras graeci uocant: quæ per eas inde descendente urinam in uesicam destillare cōcipiunt. Vesica autem in ipso sinu neruosa & duplex ceruice plena atq; carnosam iungitur per uenas cum intestino: eoque osse: quod pubi subest. Ipsa soluta atq; liberior est aliter in uiris atq; in foeminis posita. Nam in uiris iuxta rectum intestinum est potius in sinistra parte inclinata. In foeminis super genitale earum posita est: superque elapsa ab ipsa uulua sustinet. Tum in masculis inter urinam spaciosus & compressus a ceruice huius descendit ad colē. In foeminis breuius & plenius super uulua ceruicē se ostendit. Uulua autem in uirginibus quidem admodum exigua est. In mulieribus uero nisi ubi grauidæ sunt non multo maior: quæ ut manu comprehendatur. Ea recta continuataque ceruice: quæ canalē uocant: contra mediam aluam orsa: inde paulum ad dexteriore coxam conuertitur: deinde super rectum intestinum progressa illius faeminae latera sua inest. Ipsa autem illa inter coxas & pubem imo uentre posita sunt. a quibus ac pube abdomine sursum uersus ad præcordia peruenit: ab exteriori parte euidēti cute ab interiori laeui membrana inclusum: quæ omento iugit. Peritonos autem a graecis noiat.

De curationibus morborum qui nascuntur a capite: & primo de eius dolore: deinde de morbo qui circa faciem nascitur: tum de linguae resolutione. postremo de destillatione ac grauedine. Caput secundum. Quis ueluti in conspectu quendam quatenus scire curati necessarium est adductis: remedia singulorum laborantium partium exequar: orsus a capite. Sub quo nomine significo eam partem: quæ capiti tegitur. Nam oculorum: aurium: dentium dolor. & si quis similis est: alius erit explicandus. In capite autem interdum acutus & pestifer morbus est: quæ cephalæon graeci uocant. Cuius notæ sunt: horror calidus: neruorum resolutio: oculorum caligo: mentis alienatio: uomitus: sic ut uox supprimat: uel sanguinis ex naribus cursus: sic ut corpus frigescat: anima deficiat. Præter hæc dolor intolerabilis maxime circa tempora uel occipitium. Interdum autem in capite longa imbecillitas: sed neque grauis neque periculosa: per hominis ætatem est. Interdum grauior dolor sed breuis neque tamen mortiferus: qui uel uino uel cruditate uel frigore uel igne aut sole contrahitur. Hic quoque omnes dolores modo in febre: modo sine hac sunt: modo in toto capite: modo in parte interdum sic ut oris quoque proximam partem excrucient. Præter hæc etiam inuenitur genus quod potest longum esse. ubi humor cutem inflat eaque intumescit & præmenti digito cedit. hydrocephalon graeci appellant. Ex his id quod secundo loco positum

est: dum laeue est: qua sit ratione curandum dixi: cū persequeret ea quæ sani homines in imbecillitate partis alicuius facere deberent. Quæ uero auxilia sunt capitis: ubi cū febre dolor est: eo loco explicitū est: quo februm curatio exposita est. Nūc de cæteris dicendum est. Ex quibus id quod acutum est: & id quod supra consuetudinē intenditur idq; quod ex subita causa: & si non pestiferum tamen uehemens est: primā curationē habet: qua sanguis mittatur. Sed id: nisi intolerabilis est dolor: superuacuum est. Satiūq; est abstinere a cibo: si fieri potest etiam a potione. Si non potest: aquam bibere. Si postero die dolor remanet: aluum ducere: sternutamenta euocare: nihil assumere: nisi aquam. sæpe enim dies unus aut alter totum dolorem hac ratione discutit utiq; si ex uino uel cruditate origo est. si uero in his auxiliis parum est: tonderi oportet ad cutem. deinde considerandum est quæ causa dolorem excitarit: si calor aqua frigida multa perfundere caput expedit: spongiam cōcauam imponere subinde in aqua frigida expressam: ungere rosā & aceto: uel potius his tinctam lanam succidam imponere aliaq; refrigerantia cataplasmata. At si frigus nocuit: caput oportet perfundere aqua calida marina uel certe salsa: aut in qua laurus decocta sit tum caput uehementer perfricare. deinde calido oleo implere: ueste uelare. Quidam etiam id deuinciont. Alii ceruicalibus uestimentisq; onerāt: & sic leuantur: alios calida cataplasmata adiuuant. Ergo etiam ubi causa incognita est: uidere oportet refrigerantia magis an calefacientia leniant: & his uti. quæ experimentum approbarit. At si parum causa discerni: ut perfundere caput: primum aqua calida sicut supra præceptū est uel salsa uel ex lauro decocta. tum frigida pulsa. Illa in oī uetusto capitis dolore communia sunt: sternutamenta excitare: inferiores partes uehementer perfricare: gargarizare his quæ saluam mouent: cucurbitulas temporibus & occipitio admouere: sanguinem ex naribus detrahere: resina subinde tempora peruellere: & iposito sinapi exulcerare ea quæ male habent ante linteolo subiecto: ne uehementer arrodant: candentibus ferramentis ubi dolor est ulcera excita re: cibum per modicum cum aqua sumere ubi leuatus est dolor in balneum ire: ubi multa aqua prius calida: deinde frigida per caput perfundi. Si discussus ex toto dolor est etiam ad uinum reuerti: sed postea semper anteq̃ quicquam aliud aquam bibere. Dissimile est id genus quod humorem in caput contrahit. In hoc tonderi ad cutem necessarium est. Deinde imponere sinapi sic ut exulceret. Si id parum profuit: scalpello utendū est. Illa cū hydropicis cōia sunt: ut exerceatur: insudet: uehementer perfricatur: cibis potionibusq; utatur urinā præcipue mouentibus.

De morbo qui circa faciem nascit̃ quæ græci cynicū spasmū uocant.

Ira faciem uero morbus inascitur: quæ græci cynicos spasmos nominant. Is cum acuta fere febre oritur. Os cū motu quodam peruertitur. ideoq; nihil aliud est quam distentio oris. Accedit crebra coloris in facie totoq; corpore mutatio. Somnus in promptu est. In hoc sanguinem mittere optimum est. Si finitum eo malum nō est: ducere aluum. si ne sic quidem discussum est: albo ueratro uomitum mouere. præter hæc necessarium est uitare solem: lassitudinem: uinum. si discussū id non est: utendum est curli: frictione in eo quod læsum est leni & multa in reliquis partibus breuio re: sed uehementi. prodest etiam mouere sternutamenta: caput radere: idq; perfundere aqua calida uel marina uel certe salsa: sic ut ei quoq; sulphur adiciatur. post perfusionem: iterum perfricari: sinapi mā ducere: eodemq; tempore affectis oris partibus caratam: integris idem sinapi: donec arrodant impone re. Cibis aptissimus ex media materia est.

De resolutione linguæ.

si lingua resoluta est: quod interdum per se: interdum ex morbo aliquo fit sic ut sermo hominis non explicetur oportet gargarizare ex aqua: in qua uel thimum uel hyssopum uel nepeta decocta sit: aquam bibere: caput & os & ea quæ sub mento sunt & ceruicem uehementer perfricare: laſere linguam ipsam linire: manducare quæ sunt acerrima: id est sinapi. allium cepam: magna uiluctari ut uerba exprimentur: exerceri retento spiritu: caput sæpe aqua frigida perfundere: nonnunq̃ multā esse radicula deinde uomere.

De destillatione ac grauedine.

Est illat autem humor ex capite interdū in nares: qd' lene est. interdū in fauces: qd' peius est. interdū etiā in pulmonē qd' pessimū est. Si in nares destillat: tenuis per has pituita profluit caput leniter dolet: grauitas eius sentit̃: frequētia sternutamenta sūt. Si i fauces: has exasperat: tussiculā mouet. si in pulmone: præter sternutamenta & tussim: est etiā capitis grauitas: lassitudo: sitis æstus: biliosa urina. aliud aut̃ quāuis nō multum distans malum grauedo est. Hæc nares claudit: uocem obrūdit: tussim siccam mouet sub eadem salsa est salua: sonant aures. uenæ mouēt̃ in capite. turbida urina est. Hæc omnia coryzas Hippocrates nominat. Nunc uideo apud græcos in grauedine hoc nomē seruari: destillationē cataſtagmos appellari. Hæc autē & breuia: & si neglecta sunt longa esse cōsuerūt. Nihil pestiferum est: nisi quod pulmonē exulcerauit Vbi aliquid eiusmodi sensimus: protinus abstinere a sole: balneo: uino: uenere debemus. Inter quæ unctiōe & assuetio cibo nihilominus uti licet. abulatiōe rātū acris: sed tecta utēdū ē: & post eā caput atq; os supra qn̄q; perfricādū. Raroq; fit: ut si biduo: uel certe triduo nobis tēperauimus: id uitū nō leuetur. Quo leuato: si i destillatione: crassa facta pituita ē: uel in grauedine nares magis patēt: balneo utēdū ē: multaq; aq̃ prius calida: post egelidā fouēdū os: caputq; deide cū cibo pleniore uinū bibēdū. at si æque tenuis die q̃rto pituita ē: uel nares æque clausæ uidēt̃ur: assūmēdū est uinū amineū austege: deide rursus biduo aq; postq; ad balneū & ad cōsuetudinē reuertēdū est. Neq; tamē illis ipsis diebus: quibus aliqua omittenda sunt: expedit tanq̃ ægros agere

fed cætera omnia quasi fanis faciēda sunt: præterq̄ si diutius aliquē & uehementius ista sollicitare cōsue-
runt. Huic enim quædā curiosior obseruatio necessaria est. Igitur huic si in nares uel in fauces destilla-
uit: præter ea quæ supra rettuli: protinus primis diebus multū ambulandū est. p̄fricandæ uehementer
inferiores partes: leuior frictio adhibēda thoraci erit: leuior capiti. demēda assuetō cibo pars dimidia:
sumēda oua: amilū. similiaq; quæ pituitā faciunt crassiorē Siti quāta maxime sustineri potest: pugnan-
dum est. Vbi p̄ hæc idoneus aliq; balneo factus: eoq; usus est: adiiciendus est cibo pisciculus aut caror:
sic tamen ne prius iustus modus cibi sumat. Vino meraco copiosius utendū est. At si in pulmonem
quoq; destillat: multoq; magis & ambulatione & frictione opus est. eademq; adhibita ratione in cibus:
si nō satis illi p̄ficiunt: acrioribus utendū est. magis somno indulgendū: abstinentūq; a negociis oibus
aliquādo sed ferius tentandū. In grauedine autē primo die quiescere: neq; esse: neq; bibere: caput uela-
re: fauces lana circūdare postero die surgere diu abstinere a potione: aut: si res coegerit: nō ultra hēmi-
nam aquæ assumere. Tertio die panis nō tam multū ex parte interiore cum pisciculo uel leni carne su-
mere: aqua bibere. Si quis sibi rēperare nō potuerit quo minus pleniore uictu utatur: uomere. Vbi in
balneū uentum est multa aqua calida caput & os fouere usq; ad sudorē. tum ad uinū redire post quæ
uix fieri potest: ut idē incōmodū maneat. Sed si māserit: utendū erit cibus frigidis: aridis. leuibus. humo-
re q̄ minimo: seruatis frictiōibus: exercitatiōibusq; quæ ī omni tali genere ualitudinis necessariae sūt.

De ceruicis morbis curationibusq;.

Caput tertium.

Capite trāsitus ad ceruicē est: quæ grauibus admodū morbis obnoxia est. neq; tamen alius im-
portunior acutiōq; morbus est: quā is qui quodā rigore neruōq; modo caput scapulis: modo
mentū pectori annectit modo rectā & imobilē ceruicem intēdit. Priorē græci opischotonon:
insequentē emprosthotonon ultimū tetanon appellant: quos minus subtiliter quā idiceretis his nomi-
nibus utunt. Ea sæpe intra quartū diē tollunt. Si hunc euaserūt: sine piculo sunt. Oia eadē ratione cu-
rant: idq; cōuenit. Sed Asclepiades utiq; mittendū sanguinē credit. Quod quā uitandū esse dixerūt:
eo qd̄ maxime tum corpus calore egerit: itq; esset in sanguine. Verū hoc quidē falsum est. Neq; enim
natura sanguinis est: ut itiq; caleat: sed ex his: quæ in hoīe sūt: hic celerrime uel calefit: uel refrigescit.
Mitti uero nec debeat: ex his intelligi potest: quæ de sanguinis missione præcepta sunt. Vtiq; autē rē-
cte dat castoreū: & cū hoc piper uel laser. De idē opus est fomento humido & calido. Itaq; pleriq; aqua
calida multa ceruices subinde p̄fundunt. Id in præsentia leuat. Sed oportuniores neruos frigori reddit.
Quod utiq; uitandū est. Vtilius igit̄ est cærato liquido primū ceruicem perungere: deinde admouere
ueticas bubulas: uel utriculos oleo calido repletos: uel ex farina calidū cataplasma: uel piper rotandū
cum fico cōtusum Vtilissimū tamen est humido sale fouere. Quod quomodo fieret iam ostendi. Vbi
eoz aliquod factū est: admouere ad ignē: uel si æstas est in sole: ægrū oportet: maximeq; oleo ueterē: si id
nō est: lyriaco: si ne id quidē est: adipe quā uetustissima ceruicē & scapulas & spinas p̄fricare. Frictio cū
oibus in hoīe uertebis utilis sit tum iis præcipue quæ in collo sunt. Ergo die nocteq; interpositis tamē
tamen quibusdā tēporibus hoc remedio utendū est. Dum id intermittit: imponendū malagma aliquod
ex calefaciētibus. Cauendū uero præcipue frigus. Ideoq; in eo cōclauit: quo cubabit æger: ignis cōnti-
nui esse debet: maximeq; tēpore antelucano. quo præcipue frigus intendit. Neq; inutile erit caput ar-
tonsum habere: idq; irino uel cyprino calido madefacere: & sup̄ iposito pilleo uel are nonnunq; etiam
in calidū oleum totū descendere: uel in aquā calidā: in qua foenum græcū decoctum sit & adiecta olei
pars tertia. Alius quoq; ducta sæpe superiores partes resoluit. Si uero etiā uehementius dolor creuit: ad
mouēda ceruicibus cucurbitulae sunt sicut cutis incidat: eadē aut ferramētis aut sinapi adurēda.
Vbi leuatus est dolor: moueriq; ceruix cepit: scire licet cedere remediis morbum. Sed diu uitandus ci-
bus: quisquis madendus est. Sorbitionibus utendum: itemq; ouis forbilibus: aut a pullis mollibus ius
aliquod assumendū. At si bene p̄cesserit: iamq; ex toto recte se habere ceruices uidebunt: incipiendū
erit a pulcra: uel intrita bene madida. Celerrime tamen etiā panis mandendus: quā uinum gustādum.
si quidem huius usus præcipue periculosus: ideoq; in longum tēpus differendus est.

De faucium morbis ac curationibus. & primum de angina. deinde de difficultate spirādi. Vltimo
de tussi.

Caput quartum.

T hoc autem morbi genus circa totam ceruicem: sic atq; æque pestiferum acutumq; in fau-
cibus esse consuevit. nostri anginam uocant. apud græcos nomen prout species est. Interdum
enim neq; rubor neq; tumor uillus apparet: sed corpus aridū est: uix spiritus trahit: mēbra sol-
uantur. Id synanchē uocant. Interdum lingua faucesq; cum rubore intumescunt. uox nihil significat.
oculi uertuntur. facies pallēt. singultusq; est: uti synanche uocatur. Illa communia sunt: æger nō cibū
deuorare: nō potione potest: spiritus eius includitur. Lenius est ubi tumor tantummodo & rubor est:
cætera nō sequuntur. id parasyanchē appellant. Quicquid est: si uires patiuntur: sanguis mittendus
est. si nō abundat: secundum est ducere aluum. Cucurbitula quoq; recte sub mento & circa fauces ad-
mouetur. ut id quod strangulat: euocet. Opus est deinde fomentis humidis. Nam sicca spiritū elidit.
Ergo admouere spongas oportet: quæ melius in calidum oleum: quam in calidam aquam subde de-
mittuntur. Efficacissimūq; est hic quoq; salis calidi succus. Tum commodū est hyssopum. uel nepeta
uel thimum uel absinthiū uel etiam surfures aut ficus aridas aut mulsam aquā decoquere: eaq; garga-
rizare. post hæc palatū ungere uel felle taurino: uel eo medicamento: quod ex moris est polline etiam

1. loquunt
2. loquunt
3. loquunt
4. loquunt
5. loquunt
6. loquunt
7. loquunt
8. loquunt
9. loquunt
10. loquunt

piperis id recte respargit. Sed per hæc parū proficiat: ultimū est incidere satis altis plagis sub ipsis maxil-
lis supra collum: & in palato citra uua uel eas uenas: quæ sub lingua sunt: ut p ea uulnera morbus erū-
pat. Quibus si nō fuerit æger adiutus: scire licet: malo uictū esse. Si uero his morbus leuatus est: iamq;
fauces & cibū & spiritū capiunt: facilis ad bonā ualitudinē recursus est. Atq; interdū natura quoq; ad
iuuat: si ex angustiore sede uitiū trāsit in latiorē. Itaq; rubore & tumore in præcordiis orto: scire licet
fauces liberari. Quicquid autē eas leuauit. incipiendum est ab humidis: maximeq; aqua multa decocta
deinde assumēdi molles & nō acres cibi sunt: donec fauces ad pristinū habitū reuertant. Vulgo audio
si quis pullū hirūdinis ederit: angina toto anno nō piclitari. seruatūq; eū ex sale: eū his morbus urget:
cōbuti: carbonēq; eius cōtritū in aquā mullam: quæ potui daf: in fricari & pdesse. Id cū idoneos aucto-
res ex populo habeat: neq; habere quicq; piculi possit: quis in monumētis medicorū nō legerim: tamē
inferendum huic operi meo credidi.

De difficultate spirandi.

St etiā circa fauces malū: qd' apud græcos aliud atq; aliud nomē habet: prout se itēdit. Omne
e in difficultate spirandi cōsistit. Sed hæc dū modica est: neq; ex toto stragulat dyfpnoea appellat.
Cū uehementior ē: ut spirare æger sine sono & anelatiōe nō possit aschma. Cū accessit id quoq;
ne nisi recta ceruice spiritus trahatur ortopnoea. Ex quibus id: qd' primū est potest diutius trahi. Duo
in sequētia: acuta esse cōsuerūt. His cōia sunt qd' propter angustias: p qs spiritus euadit: sibilū elidit: do-
lor in pectore præcordiisq; est: interdū etiā scapulis. isq; modo decidit: modo reuertit. ad hæc tussicu-
la accedit. Auxiliū est: nisi aliqd phibet: in sanguinis detractione. Neq; id satis est: sed lacte quoq; ueter
soluēdus est. Liquāda aluus: interdū etiā ducēda. qbus extenuatū corpus incipit spiritū trahere cōmo-
dius Caput autē etiā in lecto sublime habēdum est. thorax fomentis: cataplasmatiq; calidis aut siccis
aut etiā humidis adiuuādus est. & postea uel malagma sup iponēdū: uel certe cæratū ex cyprino: uel iri-
no unguēto. Sumēda deinde ieiuno potui mulla aqua: cū qua uel hyfopus cocta: uel contrita capparū
radix sit. Datur etiā utiliter aut nitrū aut nasturciū album frictū: deinde contritū & cū melle mixtum
simulq; coquat mel: galbanū resina terebinthina. & ubi coierūt ex his qd' sabæ magnitudinem habet
quotidie sub lingua liquat. aut suphuris ignē nō expti. P. X. & quadrās abortani. P. X. in uini cyatho
terunt: idq; tepēfactū sorbet. Est etiā nō uana opinio uulpiū iecurubi siccū & aridū factū est: cōtundi
oportere: polentāq; ex eo portioni aspergi: uel eiusdē pulmonē quā recētissimū assum: sed sine ferro co-
ctum: edendū esse. Præter hæc sorbitionibus & lenibus cibis utendū est. interdū uino tenui austero.
nōnunq; uomitu. Profunt etiā quæcunq; urinā augēt: sed nihil magis q̄ ambulatio lenta pene usq; ad
lassitudinē: frictio multa præcipue inferiori partū uel in sole uel ad ignē & p se ipsum & p alios usq; ad
sudorē. In interiore uero faucū pte interdū exulceratio esse confueuit. In hac pleriq; extrinsecus cata-
plasmatis calidis fomētisq; humidis utunt. Volunt etiā uaporē calidū ore recipi: p quæ molliores alii
partes eas fieri dicunt. oportunioresq; uitio iam hærenti. Sed si bene sic uitari morbus potest: tuta illa
præsidia. Si metus eius est: supuacua sunt. Vtiq; autē pficere fauces periculosum est: exulcerat enim.
neq; utilia sunt: quæ urinæ mouēdæ sunt apta: quia possunt dum trāseūt ibi quoq; pituitā extenuare:
quā supprimi melius est. Asclepiades multaq; reg: qs ipsi quoq; securi sumus: auctor bonus: acetū ait
quā acerrimū esse sorbendū. Hoc. n. sine ulla noxa cōprimi ulcera. Sed id supprimere sanguinē potest:
ulcera ipsa sanare nō potest. Melius huic rei licitū est. Quod idē quoq; æque pbat: uel porri: uel mar-
rubii succus uel nūces græcæ cū trachanto cōtritæ & cū passo mixtæ: uel lini semen cōtritū & cū dul-
ci uino mixtū. exercitatio quoq; ambulādi currendiq; necessaria est. Frictio a pectore uehemēs toti infe-
riori parti adhibēda. Cibi uero esse debent neq; nimii acres: neq; asperi. mel: lenticula: tragū: lac: ptisa-
na: pinguis caro: præcipueq; porri & qcquid cū hoc mixtū est. Potionis quā minimum esse conuenit.
Aqua dari potest: uel pura uel in qua malū cydoneū: palmulæue decoctæ sunt. Gargarizatiōes quoq;
lenes. sin hæc pagē pficiunt: reprimentes utiles sunt. Hoc genus neq; acutū est & potest esse nō lōgum.
curationē tamen maturā: ne uehementē & diu lædat: desiderat.

De tussi.

Vssis uero fere ppter faucū exulcerationē molesta est. quæ multis modis cōtrahit. Itaq; illis
restitutis ipsa finit. Solet tamē interdū per se quoq; male habere: & uix cum uetus facta est eli-
dit. ac modo arida est: modo pituitā citat Oportet hyfopum altero quoq; die bibere. spiritu re-
tento currere: sed minime in puluere. ac lectiōe uti uehementi. quæ primo ipedit a tussi post eā uincit
tum ambulare. deinde per manus quoq; exerceri: & pectus diu perfricare. Post hæc quā pinguiissima
ficus uncias tres supra prunas incoctas esse. Præter hæc si humida est: profunt frictions ualidæ cum
quibusdā calfaciētibus sic ut caput quoq; siccū uehementē perfricat. Itē cucurbitulæ pectori admo-
tæ. sinapi ex parte exteriori faucibus impositū donec leuiter exulceret. potio ex menta nucibusq; græ-
cis & amilo: primoq; assumptus panis aridus: deinde aliqs lenis. At si sicca tussis est: cū eā uehementissi-
me urget: adiuuat uini austeri cyathus assumptus: dum ne amplius id interposito tēpore aliquo quam
ter aut quater fiat. Itē laseris quam optimi paulum deuorare opus est: porri uel marrubii succum assu-
mēre: scyllam delingere acetum ex ea uel certe acie sorbere: aut cum spica allii contriti duos uini cyathos.
Vtilis etiā in omni tussi est peregrinatio: nauigatio longa: loca maritima: natationes. Cibus in-
terdum mollis: ut malua ut urtica. interdū acer: ut lac cū allio coctū: sorbitiones qbus laser sit adie-
ctum: aut in quibus porrum incoctū tabuerit: ouum sorbile: sulphure adiecto: potui primū aqua cali-
da: deinde inuicē aliis diebus hæc aliis uinū. Magis terreti potest aliquis cum sanguinem expuit. Sed

id modo minus: modo plus periculi habet. Exit. n. modo ex gingiuis modo ex ore. & quidē ex hoc iter dum etiā copiose: sed sine tussi sine ulcere sine ginguage ullo uitio: ita ut nihil excreet. Vex ut ex nari- bus: sic ex ore aliquāto prūpit. Atq; interdū sanguis pfluat: interdū simile aquae quiddā in qua caro re- cens lota est. Nōnunq̄ autē his a summis faucibus ferf: modo exulcerata ea parte: modo nō exulcera- ta: sed aut ore uenae alicuius ad aperto: aut turbeculis q̄ buldā natis: ex his sanguine erumpente. Quod ubi icidit: neq; laedit potio aut cibus: neq; q̄q̄ aut ex ulcere excreat, aliquādo gutture & arteriis exul- ceratis frequēs tussis sanguinē quoq; extundit. Interdū etiā fieri solet: ut aut ex pulmone. aut ex pecto- re aut ex latere aut ex iocinere ferat. Saepē faemine q̄bus sanguis p mēstrua nō respōdet: hūc expuunt: auctoresq; medici fuerūt: uel ex ea parte aliq̄ sanguinē exire: uel ore alicuius uenae patefacto. Primā diabrosin secūdā rhesinochasimū. Tertiā manan gomofin appellāt. Vltima minime nocet p̄ma grauissime. Ac saepē qdē euenit: uti sanguinē pus sequat. iterdū aut q̄ sanguinē ipsūm suppreffit: satis ad ualitudinē p̄fuit. Sed si secuta ulcera sūt: si pus si tussis est: p̄ ut sedes ipsa est: ita uaria & piculosa ge- nera morboꝝ sunt. Si uero sanguis tantū fluit: expeditius & remediū & finis est. Neq; ignorari opor- tet eis: q̄bus fluere sanguis solet. aut q̄bus spina dolet coxae aut post cursum uehementē uel ambula- tionē: dum febris abstitit: nō esse inutile sanguinis mediocre p̄fluuiū. idq; p̄ urinā redditū ipsam quoq; lassitudinē soluere. Ac ne in eo qdē terribile esse: q̄ ex superiore loco decidit. Si tamen in eius urina nihil nouabit. Neq; uomitū huius asferre periculū etiā cū repetit: si ante cōfirmare & implere corpus licuit. & ex toto nullū nocere: qui in corpore robusto neq; nimius est neq; tussim aut calorē mouet. Haec perti- nēt ad uniuersum. Nūc ad ea loca quae p̄posui ueniā. Si ex gingiuis exit: portulacā māducaste satis est. si ex ore: cōtinuissē eo merū uinū. si pagē id p̄ficiat: acetū. si inter haec quoq; grauiter erūpit: quia confu- mere hominē potest: cōmodissimū est: ipetū eius admota occipitio cucurbitula sic ut cutis quoq; inci- dat: auertere si id mulieri cui mēstrua nō ferunt. euenit: eandē cucurbitulā incisis inguinibus eius ad- mouere. At si ex faucibus: inferioribusue partibus p̄cessit: & metus maior est & cura maior adhibenda. sanguis mittēdus est: & si nihilominus ex ore p̄cessit: itaq; tertioq; & quotidie paulū aliqd. p̄tinus au- tem debet forbere uel acetū: uel etiā cū thure plātaginis aut porri succū. iponēdaq; extrinsecus supra id qd̄ dolet lana succida ex aceto est: & id spōgia subinde refrigerandū. Erasistratus hoc crura quoq; & femora brachiaq; pluribus locis deligabat: id Asclepiades adeo non prodesse: ut etiā inimicū esset: p̄posuit. Sed id saepē cōmode respōdere experimēta testant. Neq; tam pluribus locis deligari necesse est. sed iat est infra inguina & sup talos summosq; humores: etiā brachia. Tum si febris urget: dāda est sorbitio & potui aqua: in qua aliqd ex his quae aluū astringūt: decoctum sit. at si abest febris: uel elota alica: uel panis ex aqua frigida & molle quoq; ouū dari potest potui: uel idē qd̄ supra scriptū est: uel uī num dulce uel aqua frigida. sed sic bibēdū erit: ut sciamus huic morbo sitim p̄desse. praeter haec neces- saria sunt quies: securitas silētii. Caput huius quoq; cubātis sublime esse debet: recteq; tondeat. Facies saepē aqua frigida fouēda est. At inimica sunt uinū: balneū. uenus in cibo oleum: acria oīa. itē calida fo- menta. cōclauē calidam & inclusum. multa uestimēta corpori iniecta. etiā fricationes ubi bene etiam sanguis conqueuit. Tum uero icipiēdū est a brachijs cruribusq; a thorace abstinēdum. In hoc casu per- hyemem locis maritimis: per aestatē mediterraneis opus est.

De stomachi morbis & curationibus.

Caput quintum.

Aucibus subest stomachus: in quo plura lōga uitia icidere cōsuerunt. Nam modo ingēs calorē modo inflatio hunc: modo inflātio: modo exulceratio afficit. Interdū pituita. iterdū bilis ori- tur. frequentissimūq; est eius malum quo resoluūt: neq; ulla re magis aut afficit aut corpus affi- cit. Vt diueria autē uitia eius sic etiā remedia sunt. Vbi exaestuāt: aceto cū rosa extrinsecus subinde fo- uendus est. iponēdulq; pultis cū oleo & ea cataplasmata: quae simul & reprimunt & molliunt. Potui: nisi qd̄ obstat: gelida aqua praestāda. Si inflatio est: p̄sunt admota cucurbitula: neq; icidere cutē neces- se est. p̄sunt sicca & calida fomēta: sed nō uehementissima. Interponēda abstinētia est. Vtilis in ieiunio potio est ablinthii aut hyssopi aut rutae. Exercitatio primo lenis: deinde maior adhibēda est: maximeq; quae superiores partes moueat. Quod genus in oībus stomachi uitiiis aptissimū est. Post exercitationem opus est unctione frictione: balneo quoq; nōnunq̄ sed rarius: iterdū alui ductiōe. Cibis deinde calidis neq; inflātibus. eodēq; modo calidis potiōibus: primo aquae: post ubi resedit istatio: uini austeri. Illud quoq; in oībus stomachi uitiiis praecipiendū est: ut quo modo se q̄sq; aeger refecerit: eo ut sanus utat. Nā redit huic ibecillitas sua: nisi hīsdē defendit bona ualitudo: q̄bus reddita est. At si inflātio aliq̄ est: q̄ fere tumor & dolor sequit: prima sunt quies & abstinētia. lana sulphurata circumdata: in ieiunio ablinthii. Si ardor stomachū urget: aceto cū rosa subinde fouēdus est: deinde cibus quidē utendū est modicis: imponēda uero extrinsecus quae simul & reprimūt & molliūt. deinde his detractis utēdum calidis ex farina cataplasmatibus: quae reliquas digerāt. Interdū aluū ducēda. Adhibēda exercitatio: & ci- bus plenior. At si exulceratio stomachum infestat eadē fere faciēda sunt: quae in faucibus exulceratis praep̄ta sunt. Exercitatio: frictio inferiorum partium adhibenda. Adhibendi lenes & glutinosi cibi: sed citra facietatem. Omnia acria atq; acida remouēda. Vino si febris non est: dulci: aut si id inflat: cer- te leni utendum: sed neq; praefrigido: neq; nimis calido. Si uero pituita stomachus impletur: necesse- rius modo in ieiunio: modo post cibū uomitus est. Vtilis exercitatio: gestatio: nauigatio: frictio. Nihil edendum: bibendumq; nisi calidum: uitatis tantum his: quae pituitam cōtrahere cōsuerūt. Molestius

Severitas.
Reyke

fomēta calida
farina

est: si stomachus bile uitiōsus est. Solēt autē hi qui sic tentant interpolitis quibusdā diebus hanc: & qui dem quod pessimū est: atram mouere. His recte aluus ducit. potiones absinthio dant. necessaria gestatio nauigatio est: si fieri potest ex nausea uomitus: uitāda cruditas: sumēdi cibi faciles & stomacho nō alie ni: uinū austerū. Vulgatissimū uero pessimūq; stomachi uitiū est resolutio: id est cū cibi nō tenax est: soletq; desinere ali corpus: ac si tabe cōsumi. Huic generi inutilissimū balneū est. Lectiones exercitatio neq; superioris partis necessariae. Itē unctioes frictioesq; his p̄fundi frigida atq; in eadē natate: canali bus eiusdē subiicere etiā stomachū ipsum: & magis etiā a scapulis id quod cōtra stomachū est. Cōsistere in frigidis: mediū capitisq; fontibus quales cutiliage fumbriuarūq; sunt: salutare est. Cibi quoq; assumēdi sunt frigidi: qui potius difficulter coquunt. quā facile uitiant. Ergo pleriq; qui nihil aliud cōcoquere possunt: bubulā coquunt. Ex quo colligi potest: neq; auem neq; uenationē: neq; piscem dari de bere: nisi generis durioris. Potui quidē aptissimū est uinū frigidū uel certe bene calidū meracū: potissimum rheticū uel allobrogicū: aliud uero: quod & austege & resina conditū est. si id nō est: quā asperrimum maximeq; signinū. Si cibus nō continet: danda aqua & eliciendus plenior uomitus est: iterūq; dandus cibus: & tum admouendā duobus intra stomachū digitis cucurbitula: ibiq; duabus aut tribus horis cōtinendā sunt. Si simul & uomitus & dolor est: imponēda sup̄ua stomachū est lana fucida: uel spongia ex aceto: uel cathaplasma quod refrigeret. Perfricanda uero nō diu sed uehementē brachia & crura: & calesaciēda. Si plus doloris est: infra prae cordia quattuor digitis cucurbitula utendū est: protinus dādus pa nis ex pulca frigida. Si nō cōtinuit: post uomitū lene aliqd ex his: quae nō aliena stomacho sint. Si ne id quidē tenuit: singuli cyathi uini singulis interpolitis horis donec stomachus cōsistat. Valēs etiā medicamentū est radiculā succus ualētius acidī punici mali cōpari modo succi: qui ex dulci punico malo est: adiecto etiā intubi succo & mēta: sed huius minima parte. quibus tantundē quantū in his oibus est aquae frigidae quā optime misceat. Id enim plus quā uinū ad cōprimēdum stomachū potest. suppressū autē uomitus est: qui per se uenit sic si nausea est. Sed si coacuit intus cibus aut cōputruit: quorum utrūlibet ructus ostēdit: eiiciedus est: protinusq; cibus assumptis hildē: quos p̄xime posui: stomachus restituedus. Vbi sublatus est praesens metus: ad ea redeundū est: quae supra praeccepta sunt.

De laterum doloribus. Caput sextum.

Tomachus lateribus cigit: atq; i his quoq; uehementēs dolores eē cōsuerūt. & initiū uel ex frigore uel ex ictu uel ex nimio cursu uel ex morbo ē. Sed iterdū ne malū inera dolorē ē. isq; mō tarde: mō celeriter soluit. iterdū ad p̄nticē quoq; p̄cedit. orisq; acutus morbus: q̄ pleureticus a graecis noīat. Huic dolori lateris febris & tussis accedit. & p̄ hāc excreat: si tollerabilis morbus ē: p̄ tuita si grauis sanguis. Interdū etiā sicca tussis est: quae nihil emollit. Idq; primo uitio grauius: secundo tolerabilius est. Remediū uero est magni & recētis doloris sanguis missus. At siue leuior: siue uetustior casus est: uel sup̄uacū: uel serū id auxiliū est. cōfugiendūq; ad cucurbitulas est: ante summā cute incisa. Recte etiā sinapi ex aceto sup̄ pectus iponit: donec ulcera pustulāq; excitet: & tum medicamentū: quod humorē illuc citet. Praeter hāc circundare primū oportet latus absolanā sulphurata. deinde cum paulū inflāmatio se remisit: sicca & calidis fomētis urī. Ab his trāsitus ad malagmata est. Si uetustior dolor remanet: nouissime resina iposita discutiit. Utendū cibus: potionibusq; calidis. uitandū frigus. Inter hāc tamē nō alienū & extremas partes oleo & sulphure p̄fricare. Si leuata tussis est: leni lectiōe uti. itaq; & acres cibos & uinū meracius assumere. Quae a medicis praecipunt: ut tamē sine his rusticos rostros epota ex aqua herba trixaquo fatis adiuuet. Hāc in omni lateris dolore cōia sunt. plus negocii est. si acutus quoq; morbus is factus est. In hoc praeter ea quae supra posita sunt: hāc aduertēda sunt. ut cibus sit quā maxime tenuis & lenis: praecipueq; sorbitio: eaq; ex ptisana potissimum. aut ius in quo porrus cū pullo gallinaceo coctus sit. Idq; nō nisi tertio quoq; die des: si tamē p̄ uires licebit potio uero aqua mulla: in qua hyssopum aut ruta decocta sit. Quae quibus tēporibus dāda sint: ex rōne uel adiectae uel leuatae febris apparebit: sic: ut in remissione quā maxima dent: cū eo tamē: ut sciamus nō esse eius generis tussis aridas fauces cōmittēdas: Saepē. n. ubi nihil est quod excreat: cōtinuat & strāgulat. Ob quā causam dixi etiā peius id genus esse tussis: quod nihil: quā quod pituitā moueret. Sed hic uinū sorbere ut supra praecipimus: morbus ipse nō patit. iuicē eius cremor ptisanae sumēdus est. Ut his autē in ipso morbi seruore sustinēdus aeger est: ut sic ubi paulū is se remisit: alimēta pleniora & uini quoq; aliqd dari potest. dum nihil des: quod aut refrigeret corpus: aut fauces asperet. Si in refectione quoq; manserit tussis: itermittere oportebit uno die: posteroq; cū cibo uini paulo plus assumere. Atq; incipiente quoq; tussis: tū nō erit alienū: ut supra quoq; positū est: uini cyathos sorbere. Sed i hoc genere ualitudinis dulce uel certe lene cōmodius est. Si malū iueterauit: athletico uictu corpus firmandum est.

De uiscerū morbis & p̄mo de pulmonē: deinde de iocineritū de liene: postremo de renibus. Caput vii. Cōpagine uero corporis ad uiscera trāsēndū est. & in primis ad pulmonē ueniendum. ex quo uehemens & acutus morbus orit: quē peripneumaton graeci uocant. Eius hāc conditio est Pulmo totus afficit. Hūc casum eius sublequit tussis: bilē uel pus trahēs praecordiorū: totiusq; pectoris grauitas: spiritus difficultas: magnae febres: cōtinua uigilia: cibi fastidiū: tabes. Id genus morbi plus periculi quam doloris habet. Oportet si satis ualidae uires sunt: sanguinem mittere: si minores: cucurbitulas sine ferro praecordiis admouere. Tum si satis ualeat: gestādo aegrū digerere: si parū: intra domum tamē dimouere. Potionē autē hyssopi dare: cū ficus arida sit incocta: aut aquam mullam: in qua

huic est hyssopo
adulphab. am
una pulca uel qd de uita

uel hyfopum uel ruta decocta fit. Frictione uti diutissime in fcapulis: proxime ab his in brachijs & pedibus & erubibus: leuiter cōtra pulmonē, idēq; bis quotidie facere. quod ad cibū uero p̄tinet: huic nec falsis opus est: neq; acris: neq; amaris: neq; aluū astringētibus: sed paulo lenioribus. Ergo primis diebus danda est forbitio p̄risanæ uel alicæ uel orize: cū qua recēs adeps cocta fit. Cū hac forbile ouum: nuclei pinei ex melle, panis uel elota alica ex aqua mulsa, potui deinde nō solū pura aqua: sed etiā mulsa egelida aut si ætas est: etiā frigida: nisi quid obstat. Hæc autē altero quoq; die increfcēte morbo dare fatis est. Vbi incremēto cōstitit quantū res patit ab omnibus abstinendū est: præter quam aqua egelida. Si uires defunt: adiuuandæ sunt aqua mulsa, profuntq; aduersus dolores imposta calida fomenta: uel ea quæ simul & reprimūt & emolliunt. Prodest impositus super pectus sal bene cōtritū cū cærato mixtus quia leuiter cutē erodit: eoq; impetū materiæ: quo pulmo uexatur: euocat. Vtile etiā aliquod malagma est ex his quæ materiā trahunt. Neq; alienū est dum premit morbus clausis fenestris ægrū continere. Vbi paulū leuatus est: ter aut quater die fenestris aliquāto apertis paruū aerem recipere. Deinde in refectioe pluribus diebus a uino abstinere: gestatione: frictione uti. forbitioibus: & prioribus cibis adicere ex oleribus porrum ex carne unguis & summa trunculo: atq; pisciculos sic ut diu nihil molle & lene fumatur.

De iocineris morbo & curatione. Caput octauum.

Lterius quoq; uisceris morbus id est iocineris æque modo lōgus modo acutus esse consuevit. a hepaticū græci uocant. Dextra parte sub præcordiis uehēmēs dolor est. idēq; ad latus dextrū & ad iugulū humerūq; partis eiūsdē puenit. nonnunq; manus quoq; dextra torquef. horror calidus est. Vbi incremēto cōstitit interdum singultus prope strāgulat. Et hæc quidem acuti morbi sunt: lōgiorū uero ubi suppuratio in iocinere est: dolorq; modo finitur: modo intendit; dextra parte præcordia dura sunt & tument: post cibū maior difficultas est. accedit maxillæ: quædā resolutio. ubi inueterauit malū: uenter & crura pedesq; intumescunt: pectus atq; humeri: circūq; iugulū utrunq; ex tenuat. Initio sanguinē mittere optimū est. tum uenter soluēdus est si nō potest aliter per nigrum uertrum imponēda extrinfecus cataplasmata: primū quæ reprimant: deinde calida quæ deducant. quibus recte iris uel absinthiū adiciunt. post hæc malagma. Dandæ uero sorbitiones sunt: omnesq; cibi & calidi & qui nō multū alant: & fere qui pulmonis quoq; dolori cōueniūt: præterq; eos qui urinā mouēt: potiōesq; ad id efficaces. Vtilia in hoc morbo sunt thimum: satureia: hyfopum: nepeta: amilū: sisamū: lauri bacca: pini flos: herba sanguinalis: menta: ex malo cotoneo mediū: columbæ iecur recens & crudum. Ex quibus quædā per se esse: quædā adicere uel sorbitioni uel potioni licet: sic tamen ut parce assumant. Neq; alienū est absinthiū cōtritū ex melle & pipere eiusq; catapotiū quotidie deuorare. abstinendū utiq; est ab omnibus frigidis: neq; enim res ulla magis iecur lædit. Frictionibus utendū in extremis partibus. uitandus omnis labor: omnis uehēmētior motus: ne spiritus quidē diutius cōtinēdus est. Ita trepidatio pondus ictus cursus inimica sunt. Perfusio corporis multa prodest ex aqua: si hyems est: calida si ætas tepida. Itē liberalis unctio: & in balneo sudor. Si uero iocur uomica laborat: eadē faciēda sunt: quæ in cæteris interioribus supurationibus. Quidā etiam contra id scalpello aperiunt: ipsam uomicam adurunt.

De lienis morbo & curatione. Caput nonum.

T lienis ubi affectus est: intumescit: simulq; cum eo pars sinistra: eaq; dura est: & præmēti renitit: uenter intētus est. aliquis etiā cruribus tumor est. Vlcerā aut omnino nō sanescunt: aut certe cicatricē uix recipiūt. In intēta ambulatione cursuq; dolor & quædā difficultas est. Hoc uitium quies auget. Itaq; exercitatione & labore opus est: habita tamen ratione: ne febre mixta si nimīū p̄cesserit: excitet. Vnctiones frictiōesq; & sudores necessarij sunt. Dulcia omnia inimica sunt. Item lac & caseus. Acida autē maxime cōueniunt. Ergo acetum acre per se forbere: & magis etiā qd̄ scylla cōditū est: expedit. Edēda sunt fallamenta: uel oleæ ex muria dura tinctæ in aceto lactuæ. intubiq; & betæ ex eodē. ex sinapi asparagus: armoracia: pastinaca: unguis: rostra: aues macræ: eiusdem generis uenatio. Potui uero ieiuno dari debet absinthiū incoctū. at post cibū aqua a ferrario fabro: in qua candens ferrū subinde tinctū sit. Hæc. n. uel præcipue lienē coercet. qd̄ animaduertit: sum est in his aialibus: quæ apud hos fabros educata exiguos lienes habēt potest etiā dari uinū tenue austerū: omniaq; in cibis & potioibus: quæ urinæ mouēdæ sunt: præcipueq; ad id ualet uel trifolij semen uel cuminū uel apij: uel serpillum: uel citifus: uel portulaca: uel nepeta: uel thimū: uel hyfopum: uel satureia. Hæc enim inde cōmodissime uidentur humorē deducere. Lienis quoq; bubulus utiliter esui datur: præcipueq; crura & nasturciū lienē extenuant. Imponēda quoq; extrinfecus sunt quæ leuent. Fit ex unguento & palmu his qd̄ myrabolanon græci uocant. Fit ex lini & nasturcii semine quo uinū & oleū adiciunt. Fit ex cupressio uiride & arida sicu. Fit ex sinapi cui seui hirquini a renibus q̄rta pars ponderis adiciūt: teriturq; in sale. & protinus imponit: Multisq; modis huic rei capparum aptum est. Nā & ipsum cū cibo assumere: & muriæ eius cū aceto forbere cōmodū est. Quin etiā extrinfecus radicē cōtritā: uel corticē eius cū fursibus aut ipsū capparum cū melle cōtritū imponere expedit. Malagmata quoq; huic rei aptant.

De renū morbis & curatiōibus. Caput. x.

a T renes ubi affecti sūt: diu male habēt. Peius ē si frequēs biliosus uomitus accedit. Oportet cōgescere: cubare molliter: soluef aluū. si aliter nō respōdet et̄ ducef: sæpe desidere i aq̄ calida: neq; cibū neq; potionē frigidā assumere: abstinef ab oibus falsis acris acidis pomis: bibe liberaliter: adicere

(at (zit) u) et
imptus.

modo cibo modo potioni pipet, porrum, ferulam: albu papauer. Quae maxime inde urinam mouere consuerunt. Auxilio quoque his exulceratis sunt: si adhuc ulcera purgata sunt: cucumeris semina detractis corticibus sexaginta: nuclei ex pinu siluestri duodecim: aneli quod tribus digitis fumi possit: croci paulum: coëtrita & in duas multas potiones diuisa. Si uero dolor tantum leuatus est: eiusdem cucumeris semina triginta: eisdem nuclei uiginti: nuges graecae quinq; croci paululum: coëtrita & cum lacte potui data. At super quoque recte quaedam malagmata iniiciunt: maximeque ea quae humori extrahendo sunt.

De intestinorum morbis & primo de cholera. Caput. xi.

Visceribus ad intestina ueniendum est: quae sunt & acutis & longis morbis obnoxia. Primo aequae facienda mentio est cholerae: quia commune id stomachi atque intestinorum uitium uideri potest. Nam simul & deiectio & uomitus est: praeterque haec inflatio est: intestina torquentur: bilis supra infraque erumpit: primum aquae similis: deinde ut in ea recens caro lota esse uideatur: interdum alba: nonnunquam nigra uel uaria. Ergo eo nomine morbi hunc cholerae graeci nominarunt. praeter ea uero quae supra comprehensa sunt: saepe etiam crura manusque contrahunt: urget sitis: anima deficit. quibus concurrentibus non mirum est: si subito quis moritur. Neque tamen ulli morbo minori momento succurritur. Protinus ergo ubi ista coeperunt aquae tepidae quam plurimum bibere oportet & uomere. Vix unquam sine uomitu sequitur. sed etiam si non incidit: misicuisse tamen nouam materiam corruptam prodest: parsque sanitatis est uomitum esse suppressum. si id incidit: protinus ab omni potione abstinendum est. Si uero tormina sunt: oportet frigidis & humidis fomentis stomachum fouere uel si uenter dolet hisdem egelidis: sic ut uenter ipse medicrititer calentibus iuuetur. Quod si uehementer & uomitus & deiectio & sitis uexant & adhuc subcruda sunt quae uomunt: nondum uino maturum tempus est. Aqua: neque ea ipsa frigida: sed potius egelida danda est. ad mouendumque naribus est puluiscum ex aceto. uel polenta uino aspersa: uel mentha secundum naturam est. At cum discussa cruditas est: tum magis uerendum est: ne anima deficiat. Ergo tum confugiendum est ad uinum. Id esse oportet tenue: odoratum. cum aqua frigida mixtum: uel polenta adiecta: uel mel le quoque assumere expedit: quotiensque aliquid aut stomachus aut uenter effudit: totiens per haec uires restituere. Erasistratus primo tribus uini guttis aut quinque aspergendam potione esse dixit: deinde paulatim merum adiciendum. Is si & ab initio uinum dedit & metum cruditatis secutus est: non sine causa fecit. Si uehementem infirmitatem adiuuari posse tribus guttis putauit: errauit. At si inanis est homo: & crura eius contrahuntur: interponenda potio absinthii est. Si extremae partes corporis frigent: ungedae sunt calido oleo: cui cerae paulum sit adiectum calidumque fomentis nutrienda. Si ne sub his quidem quies facta est: extrinsecus contra uentriculum ipsum cucurbitula admouenda est: aut sinapi super imponendum. Vbi consistit: dormire oportet. postero die utique a potione abstinere. die tertio in balneum ire. paulatim se cibo reficere: somno: qui quis facile acquiescit. Itemque lassitudine & frigore. Si post suppressam cholerae febricula manet: aluum duci necessarium est. tum cibis uinoque utendum est. sed hic quidem morbus & acutus est & inter intestina stomachumque uersatur: sic ut cuius potissimum partis sit: non facile dici possit.

De Coeliaco uentriculi morbo. Caput. xii.

Nipisius uero uentriculi porta consistit is qui & longus esse consuevit: coeliacus a graecis nominatur. Sub hoc ueter indurefcit: dolorque eius est. Aluus nihil reddit: ac ne spiritum quidem transmittit. Extremae partes frigescunt. Difficiliter spiritus redditur. Commodissimum est inter initia calida cataplasmata toro uentri imponere: ut dolorem leniant. post cibum uomere: atque ita uentrem exinanire. Proximis deinde diebus cucurbitulas sine ferro uentri & coxis admouere. Ventre ipsum liquare dato lacte & uino falso frigido. Si tempus anni patitur: etiam uiridibus ficis: sic tamen ne quis aut cibum aut humorum uniuersus detur: sed paulatim. Ergo per interualla temporis sat est cyathos binos ternosue sumere & cibum pro portione huius: commodeque facit cyathum lactis. cyathum aquae mixtum & sic datus. Cibique inflates & acres utiliores sunt: adeo ut lacti quoque recte coëtriturum allium adiciatur. procedete uero tempore opus est gestari: maximeque nauigare: perfricari ter aut quater die: sic ut nitrum oleo misceatur: perfundi aqua calida post cibum. deinde sinapi imponere per omnia membra excepto capite: donec arrodatur & rubeat: maximeque si corpus durum & uirile est. paulatim deinde faciendus est transitus ad ea quae uentrem compriment. At si caro danda: ualens & quae non facile corrumpatur. potui uero pluuiialis aqua decocta: sed quae per binos ternosue cyathos bibatur. Si uetus uitium est: oportet laser quam optimum ad piperis magnitudine deuorare. altero quoque die uinum uel aquam bibere: interdum interposito cibo singulos uini cyathos forbere: ex inferiori parte infundere pluuialem egelidam aquam maximeque si dolor in imis partibus remanet.

De tenuioris intestini morbo. Caput. xiii.

Inter ipsa uero intestina consistunt duo morbi: quoque alter in tenuiore: alter in pleniore est. Prior acutus est. Insequens esse longus potest. Diocles carystius tenuioris intestini morbum chordapson plenioris ileon nominauit. A plerisque uideo nunc illum priorē ileon: hunc chordon nominari. Sed prior modo supra umbilicum modo sub umbilico dolore mouet. Fit ex alterutro loco inflammatio: nec aluus nec spiritus infra transmittitur. si superior pars affecta est: cibus. si inferior sterces per os redditur. si utrunlibet uetus est: adiicitur periculo uomitus biliosus mali odoris aut uariis aut niger. Remedium est sanguinem mittere: uel cucurbitulas pluribus locis admouere: non ubique: cute incisa. Ad enim duobus aut tribus locis satis est: Ex ceteris spiritum euocare abunde est. Tum animaduertere oportet: quo loco malum sit. Solet enim contra id tumere. Et si supra umbilicum est: alui ductio utilis

nō est. Si infra est: aluū ducere ut Erasistrato placuit: optimū est. & saepe id auxilii satis est. Ducitur autē percolāto ptisana: cremore cū oleo & melle: sic ut prater ea nihil adiciat. Si nihil tumet duas manus imponere oportet supra sūmum uentris: paulatimq; deducere. Inuenietur enī mali locus: qui necesse est: renitatur: & ex eodē deliberari poterit ducēda nec ne aluus sit. Illa cōia sunt: calida cataplasmata admo uere: eaq; imponere a māmīs usq; ad inguina & spīnam: ac saepe mutare: brachia cruraq; perfricare: de mittere totū hominē in calido oleo. Si dolor nō quiescit: etiā in aluū ex parte inferiore tres aut quatuor cyathos calidi olei dare. Vbi per hęc cōsecuti fumus: iā ex inferiore parte spiritus transmittatur: offerre potui multum tepidum nō multū. Nā ante magna cura uitandū est. ne quid bibat. Si id cōmō de cessit: adiciere sorbitionē. Vbi dolor & febricula quierūt: tū demū uti cibo pleniorē: sed neq; inflan temeq; duro. neq; ualido: ne intestina adhuc imbecilla lædātur. potui uero nihil prater quā purā aquā. nā siue quid uinolētū siue acidū ē: id huic morbo alienū est. Ac postea quoq; uitare oportet balneū: ambulationē: gestationē: ceterosq; corporis motus. Nā facile id malū redire cōsueuit: & siue cum frigus subit: siue aliqua iactatio: nisi bene iā confirmatis intestinis reuertitur.

De morbo intestini plenioris. Caput. xiiii.

Sautē morbus: qui intestino plenior est: in ea maxie parte est: quā certā esse pposui. Vehemēs inflatio: uehementes dolores dextra magis parte: intestinū quod uerti uidet prope spiritū elidit. In plerisq; post frigora cruditateq; oritur: deinde quiescit & per ætatē saepe repetēs sic cruciat: ut uitæ spacio nihil demat. Vbi is dolor cœpit: ad mouere sicca & calida fomēta oportet: sed priō lenta: deinde ualidiora: simulq; frictions: ad extremas partes id est crura brachiaq; materiā reuocare. Si discussum nō est: qua dolet cucurbitulas sine ferro defigere. Est etiā medicamētū eius rei causa comparatū: quod colicon nominatur. Id se reperisse Cassius gloriabatur. Magis prodest potui datum. sed ipositū quoq; extrinsecus digerēdo spiritū dolorem leuat. Nisi finito uero tormēto: recte neq; cibis neq; potio assumitur. Quo uictū sit utēdum qui hoc genere tētantur: iā mihi dictū est. Cōsectio medi camētū: qd' colicon nominatur: ex his cōstat. Costi: anesi: castorei singulorū. P. XIII. petroselinū. P. denariorū. III. piperis longi & rotundi singulorū. P. XII. papaueris lacrimæ: nunci rotūdi. myrræ: nardi singulorū. P. VI. Quæ melle excipiuntur. id autē & deuorari pōt & ex aqua calida sumi.

De torminibus id est dysenteria. Caput. xv.

Roxima his inter intestinorū mala: tormina esse cōsueuerūt dysenterion græce uocatur. intus intestina exulcerantur. Ex his cruor manat. līq; mō cū stercore aliquo semper liquidum: modo cū quibusdā quasi mucosis excernitur. interdū simul quædā carnosā descendunt: Frequens deieciō cupiditas: dolorq; in ano est. Cū eodem dolore exiguum aliquid emittitur. Atq; eo quoq; tormētum intenditur. Idq; post tempus aliquod leuatur. exiguaq; requies est somnus interpellatur: febricula oritur. longorūq; tēpore id malū cum inueterauerit: aut tollit hominē: aut etiam: si finitur. excruciat. Oportet in primis conquiescere. Si quidem omnis agitatio exulcerat: deinde ieiunium sorbere uini cyathū: cui contrita radix quinguefolii sit adiecta: imponere cataplasmata super uentrem: quæ reprimūt. quod in superioribus uentris morbis nō expedit. quotiensq; defidit: subluere aqua calida: in qua decoctæ uerbena: sint: portulacam uel coctam uel ex dura muria edisse. cibos portionesq; eas: quæ astrigūt aluum. Si uerustior morbus est: ex inferioribus partibus tepidum infundere uel ptisana: cremorem: uel lac uel adipem liquatam: uel medullam ceruinā: uel oleum: uel cum rosa butirum: uel cum eadem album crudum ex ouis: uel aquam: in qua lini semen decoctum sit: uel si somnus non accedit: uttellos cum aqua: in qua rosæ floris folia cocta sint. Leuant enim dolorem hęc & mitiora ulcera efficiunt: maximeq; utilia sunt: si cibi quoq; secutum fastidium est. Themison muria dura quam asperrima sic utendū memorie pdidit. Cibi uero esse debent qui leniter uentrem dstringant & ea quæ urinā mouent. Si ea consecuta sunt in aliā partem humore auertendo profunt. si non sunt consecuta: noxā au gent. Itaq; nisi in quibus prompte id facere cōsuerunt: non sunt adhibenda. Potui si febricula est: aqua pura calida uel ea: quæ ipsa quoq; astringat. dari debet: si nō est: uinum lene austerum. Si pluribus diebus nihil remedia alia iuuerunt: uetusq; iam uitium est: aquæ bene frigida: potio assūpta ulcera astringit: & initium secundæ ualitudinis facit. Sed ubi uenter suppressus est: protinus ad calidam potionem reuertendum est. Solet autem interdum etiam putris fauies: pessimiq; odoris descendere: solet purus sanguis profluere. si superius uitium est: aluus aqua multa duci debet: tunc deinde eadem infundi: quæ supra comprehensa sunt. Valensq; est etiam aduersus ulcera intestinorum mini gleba cum salis hemina contrita. Si minus: mixta his aqua in aluū datur. Ac si sanguis profluit: cibi portionesq; esse debent: quæ astringant.

De leuitate intestinorum. Caput. xvi.

X torminibus interdum intestinorū leuitas oritur: quæ continere nihil possunt: & quicquid assumptum est: imperfectū protinus reddunt. Id interdum ægros trahit: interdum præcipitat. In hoc utiq; adhibere oportet comprimentia: quo facilius tenendi aliquid intestinis uis sit. Ergo & super pectus ponatur sinapi: exulcerataq; cute: malagma: quod humorem euocet & ex uerbis decoctis aq; defidat: & cibos potesq; assumat: quæ aluū astringunt & frigidis utetur psulsiōibus. Oportet tamen prospicere: ne simul his omnibus admotis uitium contrarium per imodicas inflationes oriatur. Paulatim ergo firmari intestina debebunt aliquibus quotidiē adiectis. Et cum in omni fluore uentris: tum in hoc præcipue necessariū est: nō quotiens libet desiderere: sed quotiens necesse est: ut hęc

e

ipsa mora in cōsuetudinē ferendi oneris intestina deducat. Alterum quoq; quod æque ad omnes similes affectus pertinet: in hoc maxie seruandum est: ut cum pleraq; utilia insuauiā sint: qualis est plantago & rubi & q̄cquid mali corio mixtū est: ea potissimum in his dentur quæ maxie ager uolet. Deinde si omnia ista fastidiet: excitādā cibi cupiditatē interponatur aliquid minus utile: sed magis gratū. Exercitationes: frictiones huic quoq; morbo necessariae sunt: & cū his solignis: balneū: uomitus ut Hippocrati uisum est etiā albo ueratro: si cætera parū proficiant euocatus.

De lūbricis aluū occupantibus.

Caput. xvii.

Onnung autē lūbrici quoq; occupant aluū: hīq; modo ex inferioribus partibus: modo scēdius ore redduntur. Atq; interdū latos eos: qui peiores sunt: interdū teretes uidemus, si lati sūt: aqua potui dari debet: in qua lupinū aut cortex mori decoctus sit: aut cui adiectū sit cōtritū uel hyfopum uel piperis acetabulū scamoneæ paulū. Vel etiam pridie cum multū allium ediderit: uomat. Posteroq; die mali punici tenues radículas colligat quātū manu cōprehendet: easq; contusas in aquæ tribus sextariis decoquat: donec tertia pars super sit. Huc adiciat nitri paulū & ieiunus bibat. In terpositis deinde tribus horis duas potionesumat aut aqua: uel muria durā sic adiectā. tum desidat subiecta calida aqua in pelue. si uero teretes sunt: qui pueros maxie exercēt: & eadē dari possūt & quædam leuora: ut contritum semē urticae: aut brallicæ: aut cumini cum aqua: uel mēta: uel absinthium decoctū: uel hyfopum ex aqua mulla uel nasturcii semen cū aceto cōtritū. Edisse etiā & lupinū & allium prodest: uel maluæ oleum subter dedisse.

De tenefoo intestinorū morbo.

Caput. xviii.

St autē aliud leuius oībus proximis: de quibus supradictū est: quod tenefoo graeci uocant. id neq; acutis neq; longis morbis annumerari debet: cū & facile tollatur: neq; unq; per se iugulet. in hoc æque atq; in torminibus frequēs desidendi cupiditas est: æque dolor ubi aliquid excernitur. descēdunt aut pituitæ muccisq; similia interdū etiā leniter subcruenta, sed his interponuntur nōnūquā ex cibo quoq; recte coacta. desiderē oportet in aqua calida: sēpiusq; ipsam manu nutrire. cui plura medicamēta idonea sunt: butyrum cū rosa. agacia ex aceto liquata. emplastrum id: quod tetrapharmacō graeci uocant: rosa liquatum: alumen lana circumdatū & ita appositum. eadēq; ex inferiore parte indita: quæ torminū auxilia sunt: eadem uerbenæ decoctā: ut inferiores partes foueātur: alternis uero diebus aqua: alternis leue & austerū uinū bibendum est. Potio esse debet egeida & frigida. pprior rō uictus talis qualē in tormina supra præcepimus.

De uentris fluxu & curatione.

Caput. xix.

Euior etiā dum recēs defectio est: ubi & liquida aluus & sapius quā ex cōsuetudinē fertur. atq; interdum tolerabilis dolor est: interdū grauissimus. idq; peius est. sed uno die fluere aluum læpe pro ualitudine est: atq; etiā pluribus: dum febris absit: & intra septimū diē id conq̄scat. purgatur enī corpus: & qd̄ intus læiurū erat: uti iter effunditur. uerū ipatium periculosum est. Interdum enim tormina ac febriculas excitat: uiresq; cōsumit. primo die quietere satis est: neq; ipetum uentris prohibere. si per se desit: balneo uti: paulū cibi capere si mālūt: abstinere nō solū a cibo: sed etiā a potione. Postero die si nihilominus liquida aluus est: æque cōquiescere: paulum astringentis cibi sumere: tertio die in balneū ire: uehementē oīa præter uentrem perfricare: ad ignē lūbos scapulasq; admouere. cibus uti: sed uentrē contrahētibus: uino nō multū meraco. Si postero quoq; die fluere plus edisse: sed uomere etiā ex toto: donec cōquiescat. Cōtra sitim: fame: uomitu uti. Vix enī fieri potest ut post hāc aīa ductionē aluus nō cōtrahatur. Alia uia est ubi uelitis supprimere. Cænare: deinde uomere: postero die in lecto cōquiescere. uespere ungi sed leniter. deinde panis circa sēlibrā ex uino amineo mero sumere: tum assūm aliquid: maxieq; auem: & postea uinū idem bibere aqua pluuiali mixtū: idq; usq; quintū diem facere: iterumq; uomere. Frigidā autem assidue potione esse debere contra priores auctores. Alcibiadas affirmauit & quidem q̄ frigidissimā. Ego experimentis quēq; in se credere debere existimo calidā potius an frigida utatur. Interdum aut euenit: ut id pluribus diebus neglectū curari difficilius possit. a uomitu oportet incipere: deinde postero die uespere: tepido loco ungi. cibum modicum assūmere: uinum meracum quā asperrimū: impositam super uentrem habere cū carato ruram. In hoc aut affectu corporis neq; ambulatione: neq; frictione opus est. uehiculo sedisse uel magis etiā equo pdest. Neq; enī ulla res magis intestina cōfirmat. Si uero etiā medicamētis utēdū est: aptissimū est id quod ex pomis sit. Vindemiæ tēpore in grāde uas conuicienda sunt pira atq; mala siluestria. si ea non sunt: pira tarētina uiridia: uel signina mala scandiana uel amerina: myrapia: hīq; adicienda sūt cotonea: & cum ipsis corticibus suis punica: forba: & quibus magis utimur etiam torminalia: sic ut hæc tertia ollæ ptē teneant. tū deinde ea multo iplenda est: coquendūq; id donec oīa quæ indita sunt: liquata in unitatē quādā coeant. Id gustui nō insuaue est & quādocūq; opus est assūptū leuiter sine ulla stomachi nōxa uentrē tenet. duo aut tria cochlearia uno die sumptis fatis est. Alterū ualentius genus myrti baccas legerē: ex his uinū exprimere: id decoquere ut decima ps remaneat: uel usq; cyathū torbere. tertiu qd̄ quādoq; fieri potest: malū punicū excauare: exēptisq; oībus seminibus: mēbranas quæ inter ea fuerunt ite rū cōiicere tū ifūdere cruda oua tudiculaq; miscere deiu malū ipsam super prunā iponere. quod dum humor itus est nō adurif. Vbi siccū esse cœpit: remouere oportet: extractūq; cochleari quod itus est: edisse. Aliquibus adiectis maius momentū habet. Itaq; etiā in piperatū cōiicitur: misceturq; cū sale &

pipere. ē quid ex his edendū. ē pulticula etiā: cū qua paulū ex fauo uetere coctū sit: & lētacula cū malo corio cocta: rubiq; cacumia i aqua decocta & ex oleo atq; aceto assumpta: efficacia sunt. atq; ea aqua: i qua uel palmula: uel malū cotoneū: uel arida sorba. uel rubi decocti sunt potata. Quod genus signifi co quoties potionē dandā eē dīco: quae alstrigat. Tritici quoq; hemina i uino amineo austero decoq; tur: idque triticū ieiuno se ac fitiēti dat. superq; id: uinū id sorbet. qd iure ualētissimis medicamētis anu merari pōt. atq; etiā potui dat uinū signinū: uel refinatū austerū: uel quodlibet austerū. Contūditq; cū corticibus seminibusq; suis punicū malū: uinoq; tali misceat. idq; uel merū sorbet aliquis uel bibit mixtū. sed medicamētis uti nisi i uehemētibus malis superuacū est.

De uulua quoq; & curationibus. Caput uigesimum.

e X uulua quoq; foeminis uehemēs malū nascit; pximeque ab stomacho uel afficit hęc uel corpus afficit. Interdū etiā sic exanimat: ut tāquā comitali morbo pferat. Distat tamē hic casus: eo qd neq; oculi uertunt: nec spuma pfluūt: nec nerui distēdunt. Sopor tātū ē. idq; qbusdā foeminis crebro reuertēs ppetuū ē: Vbi icidit: si satis uiriū ē: sāguis missus adiuuat. Si parū ē: cucurbitulā tamē defigēdā sunt in iuguibus. Si diutius aut iacet aut alioqn iacere cōsueuit: admouere oportet naribus extictū ex lucerna linamētū: uel aliud ex his quae foedioris eē odoris rettuli: qd mulierē excitet. Idēq; aquae frigidā p fuso efficit. adiuuatque ruta cōtrita cū melle: uel ex cyprino cēratū: uel qd libet calidū & humidū cataplasma naturalibus pubetenus ipositū. Inter hęc etiā perfricare coxas & poplites oportet. Deinde ubi ad se redit circūcidēdū uinū ē i totū anū: etiā si casus idē nō reuertit. Frigidā quo tidie utendū totius quidē corporis: p̄cipue uero uētris & poplitū. Cibus ex media materia dādus. Si napi sup imū uētrē tertio quoq; aut qrtō die iponendū: donec corpus rubeat. Si durities manet: molire cōmode uidet solanū in lac demissum deinde cōtritū: & cēra alba atq; medulla ceruina cū irino: aut seuū taurinū uel caprinū cū rosa mixtū dādū potui etiā uel castoreū ē: uel git: uel anetū. Si parū pura ē: purgaf iūco qdrato. si uero uulua exulcerata ē: cēratū ex rosa fiet: & recēs fuilla adeps & ex ouis albū misceat: idq; apponat: uel albū ex ouo cū rosa mixtū: adiecto quo facilius cōsistat cōtritā rosae pul uere Dolēs uero ea sulphure suffumigari debet. At si purgatio nimia mulieri nocet: remedio sunt cucurbitulā cute icifa iuguibus uel etiā sub māmīs admota: si maligna purgatio ē: subiciēda sunt coeuntia. Id faciūt etiā albā oliuā & nigrū papauer cū melle assumptū & gūmi cū trito semine apii liqtrū & cū cyatho passī datū Prater hęc i oibus uelicā doloribus idoneae potiones sunt: quae ex odoribus fiūt: id est spica nardī: croco: cīnamo: casia: similibusq;. Idēq; etiā decocta lētiscus praestat, si tamē itole rabilis dolor ē & sanguis pfluūt: etiā sanguinis detractio apta ē: aut certe coxis admota: cucurbitulā cute icifa. At cū uria sup potōnū modū ēt sine dolorē pfluēs maciē & piculū facit: si tēuis ē: opus ē exercitatioē & frictioē maxie: i sole uel ad ignē. Balneū rarū eē debet: neq; lōga i eo more: cibus cōprimēs Vinū austerū meracū: p astatē frigidū p hyemē egelidū: sed tātū qntū mimū sit. Infinita: alius quoq; uel ducēda uel lacte purgāda ē. Si crassa urina ē: uehemētior eē debet & exercitatio & frictio: lōgior i balneo mora: cibus opus ē teneris. uinū idē. In utroq; morbo uitāda oīa sunt: q urina mouet cōsuerūt. De nimia p fusiōe seminis ex naturalibus. Caput uigesimum primū.

e St etiā circa naturalia uitiiū: nimia p fuso seminis. qd sine uenerē: sine nocturnis imaginibus sic fert: ut interposito spatio tabe hominē cōsumat. In hoc affe ctu salutare sunt uehemētēs frictio nes: p fusiōes natatiōesq; quā frigidissime. neq; cibi: nec potio nisi frigida assumpta. Vitare aut oportet cruditates: oīa inflātia. nihil ex his assumere: quae cōtrahere semē uidet. q̄lia sunt: siligo: similia: oua ali ca amyliū: oīs caro glutinosa: pip: eruca: bulbi: nucleī: pinei. Neq; alienū ē fouere i feriores partes aq de cocta ex uerbenis cōprimētibus. ex hildē aliq; cataplasmata imo uētri: iuguibusque circūdare: praeci pueq; ex aceto rutā uitare: & ne supinus obdormiat.

De coxarū morbis & curationibus. Caput uigesimum secundum.

f Vp̄reft ut ad extremas partes corporis ueniā: quae articulis iter se conferūt. initiū a coxis faciā. Harū igens dolor eē cōsueuit. lq; hominē saepe debilitat: & quosdā nō dimittit. Eoq; id genus difficillime curat: qd fere post lōgos morbos uis pestifera huc se iclinat. quae ut illas partes liberat: sic hāc ipam quoq; affectā praehēdit. Fouēdū primū aq calida ē deinde utēdū calidis cataplasmatibus. Maxie p̄deffe uidet aut cū hordeacea farina: aut cū ficu ex aq decocta mixtus: capparīs cortex cōcīsus: uel lō lii fariā ex uino di uto cocta & mixta cū acida fece: quae q refrigescūt: iponere noctu malagmata com modius ē Inulā quoq; radix cōtrita & ex uino austero postea cocta & latte sup coxā iposita iter ualētīf sima auxilia ē. si ista nō soluerūt: sale calido & hūido utēdū ē. Si ne sic qdē finitus dolor ē aut tumor ei accedit: icifa cute admouēdā sunt cucurbitulā: mouēda urina. Alius si cōpressa ē: ducēda. Vltimū ē & i uteribus quoq; morbis efficacissimū: tribus aut q̄ttuor locis sup coxā cutē cādētibus ferramentis exulcerare. Sed frictioē quoq; utēdū ē: maxie i sole & eodē die saepius: quo facilius ea quae coeūdo nocuerūt: dirigat. Ea q; si nulla exulceratio ē etiā ipsīs coxis sicut & ceteris p̄tibus adhibēda ē. Cū uero saepe aliqd exulcerādū cādētī ferramēto sit: ut materia inutilis euocet illud ppetuū ē nō ut primū fieri potest huius generis ulcera sanare: sed ea trahere: donec id uitiiū: cui p hęc opitulatur: conquiescant.

De genuum doloribus & cura. Caput uigesimum tertium.

c Oxīs pxia gēua sunt. i qbus ipsīs nōnūquā dolor eē cōsueuit. In hildē aut cataplasmatibus cucurbi tulifq; praesidiū ē: sicut etiā cū i humeris aliisue cōmissuris dolor aliq; exortus ē. Eqtare ei cui

genua dolēt: inimicissimū oīum ē. Oēs aut̄ eiusmōi dolores ubi iueteraueſt: uix citrà uſſidēſm finit̄.
De articularū doloribus in manibus pedibusq; Caput. XXIII.

In manibus pedibusq; articularū uitia frequētia lōgioraq; ſūt. quā in podagris chiragraſie eē cōſuerūt. Ea raro uel caſtratos uel pueros ante ſceminā coitū uel mulieres: niſi quibus menſtrua ſuppreſſa ſunt: tētant. Vbi ſentiri cæperūt: ſanguis mittēdus eſt. Id. n. inter initia ſtati factū ſæpe ānuam: nōnūq; perpetuā ualitudinē pſtat. Quidā etiā cū aſinino lacte epoto ſe eluiſſent: in perpetuū hoc malū eualeſerūt. Quidā cū toto āno a uino mulſo: uenerē: ſibi tēperāſſent: ſecuritate in totius uitæ cōſecuti ſunt. Idq; utiq; poſt primū dolorē ſeruādū eſt etiā ſi quieuit. Quod ſi ſā cōſuetudo eius facta ē: pōt quidē aliq; eē ſecurior his t̄pibus. q̄bus dolor ſe remiſit. Maiorē uero curā adhibere debēt: hi: quibus id fuerit. Quod ſere: uere autumnoue fieri ſolet. Cū uero dolor urget: manu geſtari debet: deinde fieri. in ambulatione leui ſe dimouere. & ſi podagra eſt: interpoſitis tēporibus: ſecuritate in totius mō ſedere: mō ingredi. tū atēq; cibū capiat ſine balneo loco calido leuiter perfricari: ſudare: pſūdū aqua egelida: deinde cibū ſumere ex media materia interpoſitis rebus urinā mouētibus: quotiēſq; plēior ē: euomere. Vbi dolor uehemēs urget: intereſt ſine tumore ſi ſit: an tumor cū calore: an tumor iā etiam obcaluerit. Nā ſi tumor nullus eſt: calidis fomentis opus eſt. Aquā marinā uel muriā durā ſeruofacere oportet: deinde in peluē cōſicere: & cū iā homo pati pōt: pedes demittere: ſupq; palā dare & ueſtimēto tegere: paulatim deinde iuxta labrū ipſum ex eadē aqua leuiter infundere: ne calor intus deſtituat: ac deīde noctu cataplaſmata calefaciētia iponere: maximeq; ibi ſci radicē ex uino coſtā. ſin uero tumor: calorq; eſt: utiliora ſunt refrigerantia: recteq; in aqua quā frigidiffima articuli cōtinētur. ſed neq; quotiēſq; neq; diu ſit: ne nerui indureſcāt. Imponēdum uero eſt cataplaſma: quod refrigeret. Neq; tamē in hoc ipſo diu permanēdū: ſed ad ea trāſeundū: quæ ſic reprimūt: ut emolliāt. Si maior eſt dolor: papaueris cortices in uino coquēdi: miſcen̄ ſiq; cū cærato ſunt: qđ ex roſa factū ſit. Vel cæxæ & adipis ſuillæ tantūde una liquādū: deinde his uinū miſcēdū: atq; ubi qđ ex eo impoſitū eſt: incaluit: detrahendū & ſubinde iponēdū aliud eſt. Si uero tumores etiā obcaluerūt & dolēt: leuar ſpōgia: quæ ipoſita ſubinde ex oleo uel aceto uel aqua frigida exprimit̄ aut pari portione inter ſe mixta: pix: cærata: alumē. Sunt etiā plura idonea manibus pedibusq; malagnata. Quod ſi nihil ſuperiponi pati: id quod ſine tumore eſt: fouere oportet ſpongia: quæ in aquā calidā demittat̄: in qua uel papaueris cortex: uel cucumeris ſilueſtris radix decocta ſit. tū inducere articulis crocū cū ſucco papaueris & ouillo lacte. at ſi tumor eſt. fouere quidē debet aqua calida: in qua leniſſimus. aliaue uerbena reprimētibus decocta ſit. iduci uero me dicamētū ex nucibus anar̄is cū aceto trit̄is: aut ex ceruſa: cui cōtritæ herbæ muralis fucus ſit adiectus. Lapis etiā qui carnē exedit: quē ſarcophagon græci uocant: exciſus ſic ut pedes capiat: demiffos: eos cū dolēt: retentofq; ibi: leuare cōſueuit. Ex quo in alia lapidi taſio gratia eſt. Vbi dolor & inflāmatio ſe remiſerunt: quod intra dies quadraginta ſit niſi uitium hoīs acceſſit: modicis exercitationibus: abſtinētia: unct̄ionibus lenibus utēdū eſt: ſic ut etiā acopo uel liquido cærato cyprino articuli perfricentur. Equitare podagricis quoq; alienū eſt. Quibus uero articularū dolor certis tēporibus reuertit̄: hos ante & curioſo uictu cauere oportet: ne inutilis materia corpori ſupſit & crebriore uomitu. & ſi quis ex corpore metus eſt: uelalui duct̄ione uti uel lacte purgari. Quod Eraſiſtratus in podagricis expulit: ne in inferiores partes factus curſus pedes replet: cū euidēs ſit oī purgatione nō ſuperiora tantūmodo: ſed etiam inferiora exinaniri. Ex quocūq; aut morbo quis inualeſcit: ſi tarde cōfirmat̄: uigilare prima luce debet: nihilominus in lecto cōquieſcere. circa tertiā horā leuiter unct̄is manibus corpus permulcere. Deinde delectationis cauſa quātū iuuat ambulare circūcifa oī negociōſa cogitatione uel actiōe: tum geſtari diu: multa fricatione uti: loca: calū: cibos ſæpe mutare. Vbi triduo: quatr̄iduo uel uinū bibi: uno aut etiam altero die interponere aquā. Per hæc. n. fiet: ne in uitia tabem inferenti: incidat: & ut mature uires ſuas recipiat. Cū ex toto uero cōualuerit: periculoſe: uitæ genus ſubito mutabit & inordinate aget. Paulatī ergo debebit omiſſis his legibus eo tranſire ut arbitrio ſuo uiuat.

CORNELII CELSI DE MEDICINA LIBER Q. VINTVS INCIPIT.

Ixi de his malis corporis: q̄bus uictus ratio maxime ſubuenit. Nūc tranſeūdū eſt ad eā medicinæ partem: quæ magis medicamentis pugnat. His multū antiqui auctores tribuerunt & Eraſiſtratus: & hi qui ſe empiricos noīauerunt: p̄cipue tamen Erophiſus: de duct̄iq; ab illo uiri adeo ut nullū morbi genus ſine his curarēt. Multaq; etiam de facultatibus medicamētorum memoriæ prodiderunt. qualia ſunt uel Zenonis uel Andriæ uel Apollonii. qui Mys cognominatus eſt. Hæc autē uſū ex magna parte Aſclepiades nō ſine cauſa ſuſtulit: & cū oīa ſere medicamenta ſtomachū lædāt: maliq; ſuci ſint: ad ipſius uictus rationē potius omnē curā ſuā trāſtulit. Verū ut illud ī pleriq; morbis utilius eſt: ſic multa admodum corporibus noſtris incidere cōſuerūt: quæ ſine medicamētis ad ſanitatē peruenire nō poſſūt. Illud ante omnia ſcire cōuenit: qđ oēs medicinæ partes ita innexæ ſūt: ut ex toto ſeparari nō poſſint: ſed ab eo nomē trahāt: a quo plurimū petūt. ergo ut illa quæ uictu curat aliquando medicamentum adhibet: & illa quæ p̄cipue medicamētis pugnat: adhibere etiā rationē uictus debet. quæ multū admodū in oībus malis corporis p̄ficat. Sed cū oīa medicamenta proprias facultates habeant: ac ſæpe ſimplicia opitulentur: ſæpe mixta: non alienum uidetur ante proponere & nomina & uires & mixturas eorum:

quo minor ipsius curationis ex sequentibus mora fit,

De simplicibus facultatibus quarūcūq; rerū ex quibus medicamēta fiunt: & priō de his; quæ sanguinē supprimunt.

Caput primū.

Anguinē supprimūt atramētū futoriū:quod græci chalcanton appellāt:chalcitis:acacia & ex aqua liciū:thus aloë:gummi:plūbū cōbustū:porrum:herba sanguinalis:creta uel cimolia uel figuralis:myrsi:frigida aqua:uinū:acetū:alumen: melinum:squama & ferri & æris, atq; huius quoq; duæ species sunt:alia tātum æris:alia rubri æris. Quæ uulnus glutināt. Caput secundū.

Lutināt uulnus:myrra:thus:gummi:pcipueq; acātinū pŷilleū:tragaantha:cardamomon:bulbi:lini semē:maŷturcium:oui albū:glutē:ēthyocolla:uitis alba:cōtufa cū testis suis cochleæ:mel cōctū:spōgia:uel ex aqua frigida:uel ex uio:uel ex aceto exprefsa.ex hisdē lana succida:si le uis plaga est:etiā aranea:alumē & scissile:quod sciston uocat:& liquidū:melinū:auripigmētū:ærgo:chalcitis:atramētum futorium. Quæ cōcoquūt & mouēt pus. Caput tertū.

Oncoquūt & mouēt pus:nardū:myrra:costus:balsamū:galbanū:propolis:ŷtyrax:thuris & ŷiligo & cortex.bitumē:pix:sulphur:refina:seuū:adeps oleū. Quæ apiūt uulnera. Caput.iiii.

Vulnera aperit tanq̄ ora in corporibus:quod stoma græce dicif:cynamomū:balsamū:panaicis:iuncus quadratus:puleiū:flos albæ uiolæ:bdella:galbanū:refina terebinthina & pinea:popolis:oleū uetus:piper:pyrettrum:chamepitis:uua timinia:sulphur:alumē:rutæ semen. Quæ purgant. Caput quintum.

Virgant:ærgo:auripigmētum:quod arsenicon a græcis noiat. Huic autē & sandracæ i oīa eadē uis:ŷed ualidior est squama æris:pumex:iris balsamū:ŷtyrax:thus:thuris cortex:refina & pinea & terebinthina liquida:oenāthe:lacerti stercus.sanguis colūbæ & palumbi & hirundinis:amoniacū: bdellium: quod i omnia idem qd ammoniacū pōt:ŷed ualētius est:abrotanū.ficus arida:coecū gnidiū:scobis eboris:omphaciū:radicula:coagulū:ŷed maxie leporinū:cui eadē quæ cæteris coagulifacultas.ŷed ubiq; ualidior est:ŷel:uitellus crudus:cornu ceruinū:gluten taurinū:mel crudū:mistios:chalcitis:crocū:uua timinia:abrotanū:spuma argēti:galla squama æris:lapis hæmatites:miniū:coŷtū:sulphur:pix cruda:seuū:adeps:oleum:ruta porrū:lenticula:eruū. Quæ rodūt. Caput sextū.

Odūt alumē liqū:ŷed magis rotūdū.ærgo.chalcitis mysi,squama æris ŷed magis rubri:æs cōbustū.sandracæ.miniū ŷynopicū.galla.balsamū.myrra.thuris cortex.galbanū.refina terebinthina humida.piper utrūq;ŷed rotūdū magis.cardamomū.auripigmētū.calx. nitꝛ. & spuma etius.apii semē.narcissi radix.omphycū.alcyoniū.oleū ex amaris nucibus.allium.mel crudū.uinū.lentiscus.squama ferri.ŷel taurinū.scamonea.uua timinia.cynamomūŷtyrax.cicutæ semen:refina.narcissi semē.ŷel.nuccæ amaræ.oleūq; earū.atramētum futorium.chryŷocolla.ueratrū.cinis. Quæ exedūt corpus. Caput ŷeptimū.

Xedūt corpus acaciæ succus:hebenus:ærgo:squama æris:chryŷocolla:cinis cyprius:nitrū cadmia:spuma argēti:hypocyŷtis:diphryges ŷal.auripigmētū.sulphur.cicuta.sandracæ.salamandra.alcyoniū.æris flos.chalcitis:atramētū futoriū:ochra:calx:acetū:galla:alumē lac caprifici:uel lactucæ marinx:quæ tithimallos a græcis noiat:alcyoniū:ŷel:thuris ŷuligo:ŷpodiiū:lenticula: mel oŷæ ŷolia:marrubium:lapis hæmatites & phrygius & tasius & scissilis:myŷi:uinū:acetū. Quæ adurūt. Caput octauū.

Durūt auripigmētū:atramētū:futoriū:chalcitis:myŷi ærgo:calx:carta cōbusta:ŷal:squama æris:ŷex combusta:myrra:stercus & lacerti & colūbæ & palumbi & hirundinis:piper:cocum gnidium:allium:diphuges:lac utrūq;qd pximo capite ŷupra comprehēŷū est:ueratꝛ. & albū & nigrū:cantharides:coraliū:pyretꝛū:thus:salamandra:eruca:ŷadracæ:uua timinia:chryŷocolla:ochra:alumē ŷcissile:ouiŷŷū stercus:oenāthe. Quæ cruŷtas ulceribus inducūt. Caput nonum.

Adē fere cruŷtas ulceribus tāq; igne aduŷtis inducūt:ŷed p̄cipue chalcitis utiq; ŷi cocta est:flos æris:ærgo:auripigmētum:myŷi & id quo magis coctum.

Quæ cruŷtas ulceribus reŷoluunt.

Caput decimū.

Ruŷtas uero has reŷoluit farina triticea cū ruta uel porro aut lenticula:cui mellis aliqd adiectū ē. Quæ diŷcutiāt ea:quæ i aliq; parte corporis coierūt. Caput.xi.

Diŷcutiēda uero ea:quæ i corporis pte aliq; coerūt:maxie poŷŷunt:abrotanū:heleniū:amaræ:alba uiola:mel:ŷiŷū:ŷampŷucus: cyprius:lac:ŷertula cāpana:ŷerpillum:cupreŷŷus:cedrus:iris:uiola purpurea:narciffus:roŷa:crocū:paŷŷum:iūcus q̄dratus:nardū cynamomū:caŷia:amoniacū:cæra:æŷina:uua timinia:spuma argēti:ŷtyrax:ficus arida:tragorigāus:lini & narciffi ŷemen:bitumen:ŷordes ex gymnafio:pyrites lapis aut molaris:crudus uitellus:amaræ nuce:sulphur. Quæ euocant & educunt. Caput duodecimū.

Vocat & educit:ladanū:alumē rotundū:hebenus:lini ŷemē omphaciū:ŷel: chalcitis:bdellium:refina terebinthina & pinea:ppolis:ficus arida decocta:ŷtercus columba:pumx:farina lolii:groŷŷi in aqua cocti:elaterium:lauri bacca:mitꝛū:ŷal. Quæ exaŷpata leuent. Caput.xiii.

Quæ carnē nutriunt & ulcus iplēt.

Caput.xiiii.

Arnē alit & ulcus iplet:refina:pinea:ochra æŷtice:uel aŷterace:cæra:butyrū.

Quæ mollisunt.

Caput. xv.

Olliūt æs cōbustū : terra erythria: nitrū. papaueris lacrima: ammoniacū: bdelliū: cæra: seuum: adeps: oleū: ficus arida: selamū. sertula cāpana: narcissi & radix & semē: rosæ folia: coagulū : uittellus crudus: amaræ nuces: medulla omnis: stibis: pix: cholea cocta: cicuta: semē: plūbi recemētū: scoriā molybdi græci uocāt: panacis: cardamomū: galbanū: resina: uua timinia: styrax: iris: balsa mū: fordes ex gymnasio: sulphur: butyrū: ruta. Quæ cutē purgāt. Caput. xvi.

Tem purgāt mel: sed magis: si ē cū galla: uel eruo: uel lēticula: uel marrubio: uel iride: uel ruta uel nitro: uel æruginē.

De mixturis simpliciu rerū & de rōne pōderum & quid malagma & emplastrū & pastillus inter se differāt. Caput. xvii.

Xpositis simplicibus facultatibus dicēdū est quēadmodū miscant: q̄ ex his fiant. Miscēt autē uarie: neq; huius ullus modus est: cū ex simplicibus alia demant: alia adiciant: iisdēq; seruatis: ponderū ratio mutet. Ita cū facultatū materia nō ita multiplex sit: innumerabilia mixturae genera sūt. quæ cōprehēdi si possēt: tamē eēt superuacū. Nā & iisdē affectus intra paucas cōpositiones sunt: & mutare eas cuilibet cognitis facultatibus facile est. Itaq; cōtentus his ero quas accēpi uelut nobilissimas. In hoc autē uolumine eas explicabo: quæ uel desiderari in prioribus potuerūt: uel ad eas curationes pertinet: quas protinus hic cōphēdā: sic ut tamē quæ magis cōia sunt: simul iungam. Si quæ singulis uel etiā paruis accommodata sunt: in ipsorū locū differā. Sed & antea sciri uolo: in unciā pōdus denariorū septē eēt. Vnius deinde denarii pōdus diuidi a me in sex partes idest sex uncias: ut idē in unciā denarii habeat qd̄ græci habēt in eo: quē obolon appellāt. Id ad nostra pōdera relatu paulo plus dimidio scripulo facit. Malagmata uero atq; emplastra pastilliq; quos trociscos græci uocāt cum pluri ma eadē hēant: differūt eo quod malagmata maxime ex odoribus eorūq; etiā succulis. Emplastra pastilliq; magis ex quibusdā metallicis fiunt. deinde malagmata cōtusa abunde mollescūt. nā sup integrā cutē iniiciunt. Laboriose uero cōterūt ea ex quibus emplastra pastilliq; fiunt: ne lædāt uulnera cum imposita sunt. Inter emplastrū autē & pastillū hoc interest. quod emplastrū utiq; liquati aliquid accēpit. in pastillo tātū arida medicamēta aliquo humore iungunt. Tū emplastrū hoc mō fit. arida medicamēta per se terūt. deinde mixtis his instillat aut acetū aut si quis alius nō pinguis humor accessurus ē. & ea rursus ex eo terunt. Ea uero quæ liquari possunt ad ignē simul liquant: & si quid olei misceri debet: tū infūdatur. Interdū etiā aridū aliquod ex oleo prius coquit. Vbi facta sunt quæ separatī fieri debuerūt: in unū oīa miscēt. At pastilli hæc ratio est. Arida medicamēta cōtrita humore nō pigui aut uti no uel aceto coquūt: & rursus cocta inarescūt. Atq; ubi utēdū est eiusdē generis huore diluūt. tū emplastrū imponit. pastillis illinis aut alicui molliori: aut cærato miscēt.

De malagmatis.

Caput. xviii.

Malagma aduersū calidas podagras.

Is cognitis primū malagmata subiiciā: quæ fere nō sunt refrigerādi: sed calefaciēdi causa repetita. Est tamē qd̄ refrigerare possit ad calidas podagras aptū. Habet gallæ & imaturæ & alterius: coriandri semis: cicuta: lacrimæ aridæ: gummi: singulorū plenū acetabulū: cæratū eloti: qd̄ peplemō græci uocāt: selibrā. Reliqua fere calefaciūt. Sed qd̄ digerūt materiā qd̄ extrahunt: q̄ epifastica uocāt. pleraq; certis magis partibus mēbroꝝ accommodata sūt. Malagma ad materiam extrahēdā.

I materia extrahēda est: ut in hydropico: in lateris dolore: in incipiēte abscessū: in suppurationē quoq; mediocri aptū est id qd̄ hēt resinæ aridæ: nitrī: amoniaci: galbani singulorū pondō: cæra pondo. Aut in quo hæc sunt. æruginis rase: turis singulorum. P. XII. ammoniaci salis. P. XVI. squamæ æris: cæra: singulorū. P. XVIII. resinæ aridæ. P. XXII. acetū cyathus. Idē præstat cumini farina cū struthio & melle. P. ii. Malagma ad iecur dolens.

Iecur dolet in quo ē balsami lacrimæ. P. XXII. costi: cinnamomi: cassia: corticis myrræ: croci: uinci rotundi: balsami: semis: iridis illirica: cardamomi: amomi: nardi: singulorum. P. XXVI. Quibus adiciat nardū unguētū: donec cerati crassitudo sit: & huius qd̄ recētis usus ē. Si uero seruādū ē: resinæ terebithiæ. P. XXVI. cæra. P. XX. ex uīo leni cōtrūdūt. Malagma ad lienem.

T si lenis torquet: glādis. quā balanō græci uocāt: cortex & nitrū paribus partibus cōtrūdūt: respōt q̄ a ceto quā acerrimo. Vbi cæratū crassitudinē hēt: linteō antea i aqua frigida madefa cto illinis & sic iponit supra: fariā hordeacea iniicit: sed manere ibi nō āplius sex horis debet: ne lienē cōsumat. Satiuscq; ē id bis aut ter fieri. Cōem autē & iocineri & lieni & abscessibus & strumæ: parotidibus: articulis calcibus quoq; suppurationibus: aut aliter dolentibus: et concoctioni uentris. Lysias cōposuit ex hysopi: panacis: styracis: galbani resinæ: singulorū. P. XII. amoniaci: bdelli: cæra: seui taurini: iridis aridæ. P. XIII. caclirios acetabulo: piperis granis qdragita. Quæ cōtrita irino unguēto tēperant.

Malagma ad laterū dolores.

D laterū autē dolores cōpositio ē Apolliphais i q̄ sūt resinæ terebithiæ: tutis fuligis: singulorū. P. XIII. bdelli: amoniaci: iridis: seui uitulini: aut caprini a renibus siccis singulorum. P. XIII.

Hæc aut eadē oēm dolorē leuāt: dura emolliūt: mediocriter calefaciūt. Ad idē latus Andreae quoq; malagma ē: qd̄ est resolut: educit huore: pus maturat: ubi id maturū ē: cutē rūpit: ad cicatricē pducit. pdest ipositū mūtis: maioribusq; abscessibus: itē articulis: iōq; & coxis & pedibus dolētibus. itē si qd̄ i corpe collisū ē. reficit. p̄cordia quoq; dura & inflata emollit ossa extrahit. ad oīa deniq; ualet: q̄ adiuuare calor pōt. id habet cæra. P. XI. uicis sycamini: quam alias sycomorū uocant: lacrimæ: singulorū. P. XI. piperis & rotundi & longi: ammoniaci: thixmiamatis: bdelli: iridis: illirica: cardamomi

amomi: xilobalfami: turis masculi: myrræ: refinæ aridæ: singulog. P. XX. pyretri: cocci gniidii: spumæ nitri: falis ammoniaci: aristolochiæ cretica: radices ex cucumere agresti refinæ terebinthinæ liqda: singulog. P. XXX. Quibus adiciat unguenti irini quātū satis est ad ea molliēda atq; cogēda.

Malagmata ad resoluēda q̄ astricta sunt: & molliēda quæ dura sunt: & dirigēda quæ cocunt.

Recipiū uerbō est ad resoluēda quæ astricta sūt: molliēda q̄ dura sunt: digerēda quæ cocunt id q̄ ad Polyarchū auctore referit. Habet iunci q̄drati: cardamomi: turis fuliginis: amomi: cæra: refinæ liqda: pares portiones. Aliud malagma ad eadē.

Aliud ad eadē: nili: croci malagmatis q̄d quasi recrementū eius est. P. XIII. ammoniaci: thymiamatis: cæra: singulog. P. XXX. ex q̄bus duo priora ex aceto terunt: cæra cū rosa liquat: & tum omnia iungunt. Malagma mosci ad molliēdū.

Roprie etiā dura mollit id q̄d mosci esse dicif. Habet galbani unciam: turis fuliginis. P. Z. cæra: ammoniaci: thymiamatis triētes: picis aridæ. P. II. aceti heminas tres.

Malagma medi ad digerēda quæ cocunt.

Est etiā ad digerēda q̄ cocūt sub auctore medo: q̄d hēt cæra. P. z. panacis. P. semis: lq̄mæ aris: alūinis rotūdi: itē scissilis: singulog. P. I. plūbi cōbusti. P. I. & semis. Malagma Pāthemī ad eadē.

D eadem panthemus utebat: calcis. P. semis. sinapis cōtriti: itē sceni græci: aluminis: singulorū. P. I. Seui bubuli. P. II. & semis. Malagma ad strumâ.

D strumâ multa malagmata inuenio. Credo autē quo peius id malū est: minusq; facile discuti- tur: eo plura esse tētata: quæ in psonis uarie respōderūt. Andreas auctor est: ut hæc miscant ur- ticæ seminis. P. XI. piperis rotūdi: bdellii: galbani: ammoniaci: thymiamatis: refinæ aridæ: singu- log. P. XIII. refinæ liqda: cæra: pyretri: piperis lōgi: lactuæ marinæ feminis: sulphuris ignē nō expti: q̄d apyrōn uocat: fecis aridæ: aceti: spumæ nitri: falis ammoniaci: sinapis: cardamomi: radices ex cucu- meris siluestri: refinæ: singulog. P. XVIII. Quæ ex leni uino cōtūdūf. Aliud malagma ad id ualēs.

Xpeditius ad idē fit: q̄d habet uisci: lemeni: stercoreis refinæ sulphuris ignē non expti pares por- tiones. Et in quo est sulphuris. P. XI. lapidis quē pyriten uocant. P. XIII. cumini acetabulū. Item in quo est lapidis eiudē pars una: sulphuris duæ partes: refinæ terebinthinæ partes tres.

Malagma ad strumâ & phymata.

Rabis autē cuiusdā est ad strumâ & oriētia tubercula: q̄ phymata uocant: q̄d hæc digerit. Ha- bet myrræ: falis ammoniaci: turis: refinæ & liqda: & aridæ: croci magmatis: cæra: singulog: P. XI. lapidis eius: quē pyriten uocant. P. XIII. q̄bus q̄dā adiciunt. sulphuris. P. II.

Malagma ad strumâ & tubera & carcinodas.

St etiā pficiēs in strumâ & in his tubercibus: quæ difficiliter cōcoquunt. & in his: quæ carcino- da uocant: q̄d ex his constat. sulphuris. P. XI. nitri. P. XIII. myrræ. P. XVI. fuliginis turis. P. se- mis: falis ammoniaci. P. z. cæra. P. I. Malagma protarchi ad parotidas & fauū & mala ulcera.

Rotarchus autē ad parotidas eaq; tubercula: q̄ melicera. i. faui uel phymata noīant: itē mala ul- cera: pumicis: refinæ pineæ liqda: turis fuligis: spūæ nitri: iridis: singulog. P. XVIII. cū cæra. P. xix. miscet: hisq; olei cyathū & dimidiū adiciebat. Malagma aduersus panū & phymata.

T aduersus panū tum primū orientē: q̄d phygetrō græci uocat: & omne tuberculū: q̄d phyma noīat: miscet ochra: q̄ attice noīat cū duabus partibus similit: hisq; cōtundit: subide mel instil- lat: donec malagmatis crassitudo sit. Malagma aduersus phymata.

Itēcuti etiā omne tuberculū: q̄d phyma uocat: id q̄d habet calcis: nitri spumæ: piperis rotūdi: singulog. P. XI. galbani. P. XII. falis. P. XIII. q̄ excipiunt cærato ex rosa factō.

Malagma ad supprimēdū omne quod abscedit.

Vpprimetq; omne q̄d abscedit id: in quo est galbani: fabæ fresæ: singulog. P. XI. myrræ: turis ex radice capparis corticis: singulog. P. XIII. Satiq; oīa abscedentia digerit murex cōbustus & bene cōtritus aceto subinde adiectō. Malagma ad sanguinē supprimēdū & phymata.

T si satis sanguis subit: recte iponif q̄d aduersus phymata quoq; potest. Constat ex his bdellii: styracis ammoniaci: galbani: refinæ & aridæ & liqda: pineæ. Itē ex lentisci: turis: iridis: singulo- rū. P. XII. Malagma ad carcinodas & phymata leniēda.

Arcinodæ uero & phymata cōmode his leniunt: galbani: uisci: ammoniaci: refinæ terebinthinæ i- singulis. P. XI. seui taurini. P. semis: fecis cōbustæ quā maxima portioē: dum id siccius nō faciat: quā esse malagma oportet. Malagma ad liuorē faciei cōtusa.

Vod si facie cōtusa liuor subcructus est: hæc cōpositio nocte & die iposita tollit. Aristolochiæ: thapsiæ: singulog. P. XII. bdellii: styracis: ammoniaci: thymiamatis: galbani: refinæ aridæ & ex lēti- sco liqda: turis masculi: iridis illiricæ: cæra: singulog. P. xiiii. Idē faba quoq; iposita pficit.

Malagmata stomachica ad aperiēdum.

Vnt ēt q̄d i malagmata: q̄ stōachica græci uocat: quoniā apiēdi nī habēt. Quale ē q̄d ex his cō- stat. pipis lōgi: spūæ nitri: singulog. P. xii. erisimi. P. xiiii. Quæ cū melle miscet. Idēaq; ēt strūæ apiēdæ sūt eius generis. Vehementiusq; ex his ē id q̄d hēt calcis. P. xiiii. pipis grana sex: nitri: cæ- ra: singulog. P. xx. mellis. P. z. olei heminā. Niconis malagma ad resoluēdū apiēdūq; ac purgādū.

Niconis quoq; ē q̄d resouit: apit: purgat. Hēt alcyoniū: sulphur: nitri: pumicē paribus portioibus: q̄bus tātū picis & cæra: aduic if: ut fiat cærati crassitudo. Malagma ad ossa & neruos.

D ossa autē Aristogenis fit ex his sulphuris, P. XI. refinā terebinthinā: nitri spumæ & ex scylla
 a ptis iterioris: plūbi eloti singulogz. P. XII. thuris fuliginis, P. XVIII. ficus aridæ quā piguissimā:
 seui taurini: singulogz. p. XVIII. cæra: p. XXI. iridis macedoniacæ. p. XVI. selsami tricti acetabu
 lū. maximeq; neruis & articulis malagma cōuenit.

Malagma Euticlei ad articulos & ad omnē dolorem.

Gif Euticlei est & ad articulos & ad oēm dolorē & ad uesicæ & ad recētī cicatrice cōtractos ar
 i ticulos: q̄s ancylas græci noiant. qđ̄ habet fuliginis thuris acetabulū. refinā tātūdē: galbani si
 ne furculis sescunciā ammoniaci: bdellii: singulogz. p. Z. cæra: P. semis. Aliud itē fit: qđ̄ habet
 iridis: ammoniaci: galbani: nitri singulogz. p. XXIII. refinā liqđ̄a: p. XVI. cæra: p. XXVI.

Malagma safogore ad dolores articularum.

a D dolores articuloz Safogora: plūbi cōbusti: papaueris lacrimæ: corticis hyoscyami: styracis
 peucedani: seui: refinā: cæra: pares portiones. Chryssipi malagma ad idē ualēs.

c Hryssipi: refinā liqđ̄a: sandarace: piperis singulogz. p. XXII. qbus cæra paulū adicitur.

Cleispontis malagma ad idē ualēs & ad parotidas & phymata & strumā.

c Lesipontis cæra creticæ: refinā terebinthinā nitri quā ruberrimi: singulogz. p. semis: olei cya
 thi tres. Sed id nitrū ante p triduū istillata aqua terit & cū sextario eius incogt donec ois hu
 mor cōsumat. Potest uero ea cōpositio etiā ad parotidas: phymata: strumā: oīnq; coitū humo
 ris emolliendum.

Malagma ad articulos.

a D articulos fici quoq; aridi partē nepetæ mixtā: uel uuā timiniā sine seminibus cū puleio recte
 aliq; imponit. Malagma Aristonis aduersus podagras & recētia phymata & ois dolores.

e Adē podagræ p̄sidia sunt. Sed ad eā fit Aristonis quoq; qđ̄ habet nardi: cinnamomi: calicæ: ca
 meleōtis: iunci rotūdi singulogz. P. XVIII. seui caprini ex irino liquati. P. XXX. iridis. P. XI. quæ
 in aceto quā acerimo lacer e p. XX. dies debet. Idē autē etiā recentia phymata doloresq; omnes
 discutit.

Theoseni malagma ad pedum dolores.

a T Theosenus ad pedū dolores seui a renibus partē tertiā: salis partes duas miscebat: hisq; mem
 branulā illitā iponebat: tum sup iniiciebat ammoniacū: thimiana in aceto liquatum.

Numenii malagma ad podagrā cæterosq; articulos induratos.

a T Numenius podagrā cæterosq; articulos induratos hoc mollebat. abrotani: rosæ aridæ: pa
 paueris lacrimæ singulogz. P. XIII. refinā terebinthinā. P. XIII. turis: spumæ nitri: singulogz. P.
 XVIII. iridis: aristolochiæ: singulogz. P. XXII. cæra: P. III. qbus adicit cedri cyathus unus. olei
 laurei cyathi tres: olei acerbi sextarius.

Dexti malagma si quādo callus in articulis increuit.

s I quādo autē i articulis callus increuit Dexius docuit iponere calcis. P. XIII. cæruſsæ. P. XVIII.
 refinā pineæ. P. XXX. piperis grana. XXX. cæra: P. z. Quibus dum cōtundunt: hemina uini le
 nis instillat.

De emplastris.

Caput decimūnonum.

e X emplastris autē nulla maiorē usum p̄stant: quā q̄ cruentis protinus uulneribus iniiciunt: enhæ
 ma græci uocat. Hæc enim reprimūt inflāmationē nisi magna uis eā cogit: atq; illius quoq; i
 petū minuūt: tum glutināt uulnera quæ id patiunt: cicatricē hisdē inducūt. Cōstāt autē ex me
 dicamētis nō pinguibus. ideoc; alipene nominant.

Barbarum emplastrum nigrum: quod cruentis protinus uulneribus iniicitur.

o Ptimū ex his est quod barbagz uocat. Habet æruginis rasæ. P. XXII. spumæ argēti. P. XXX. alu
 minis: picis aridæ: refinā pineæ aridæ singulogz. P. XI. qbus adiciunt olei & aceti: singulæ he
 minæ.

Coacon emplastrū nigrū ad idē ualēs.

a Lterum ad idē: qđ̄ choacon uocat: habet spumæ argēti. P. XC. refinā aridæ tantundē. Sed spu
 ma prius ex tribus olei heminis coquit. His duobus emplastris color niger est: qui fere talis fit.
 ex pice atq; resina. At ex bitumine nigerrimus. ex ærugine aut æris squama uiridis. ex minio
 rubet. ex cerussa albus.

Basilicon emplastrū nigrū ad idem.

p Auca admodū cōpositiones sunt in qbus aliqd̄ mixturæ uarietas nouat. Ergo id quoq; nigrū
 est. qđ̄ basilicon noiat. Habet panacis. P. XI. galbani. P. XII. picis & refinā singulogz. P. XX. olei
 dimidiū cyathum.

Smaragdinū emplastrum ad idem.

a T quod peruiride est: smaragdinū appellat. in quo sunt refinā pineæ. P. XIII. cæra: P. XI. æru
 ginis. P. Semis. turis fuliginis. P. Z. olei tātundē. aceti quo fuligo & ærugo in unū coganf.

Emplastrum ruffum ad idem.

e St etiā coloris fere ruffi: qđ̄ celeriter ad cicatricem uulnera perducere uidef. Habet turis. P. XI.
 refinā. P. XII. squamæ æris. P. XIII. spumæ argēti. P. XXX. Cæra: P. XC. olei heminam.

Paracollecticum emplastrum ad idem.

Ræterea est: quā paracollecticā a glutinādo uocat. Cōstāt ex his. bituminis: aluminis sciffilis. P.
 XIII. spumæ argēti. P. X. & olei ueteris hemina.

Cephalicum emplastrum Philotæ capiti cōueniēs.

p Ræterea sunt quædā generis eiusdē: quæ: quia capitibus fractis maxime cōueniūt: cephalica a
 græcis nomiuantur. philotæ cōpositio habet terræ erythriæ: chalcitidis: Singulorum .p.

XIII. myrræ: aris cōbusti. p. XX. icthyocollæ singulog. p. XVI. æruginis rasæ: aluminis rotundi: myfi crudi: aristolochiæ: Singulog. p. XVIII. squamæ aris. p. XX. thuris masculi. p. XII. cæræ. p. l. rosæ & olei acerbi ternos cyathos: aceti quantū fatis est: dum arida ex eo cōteruntur.

Emplastrum uiride ad idem ualens.

Liud ad idē uiride aris cōbusti: squamæ aris: myrræ icthyocollæ: Singulog. p. XVI. myfi crudi: æruginis rasæ: aristolochiæ: aluminis rotundi singulog. p. XVIII. cæræ. p. XI. olei hemina: aceti quod fatis sit.

Tetrpharmacū emplastrū ad pus mouendū.
Vri autē mouendo nō aliud melius: quā qd' expeditissimū est. tetrpharmacōna græcis nomī natur. habet pares portiones cæræ: picis: resinæ: seui taurini: si id nō est: uitulini.

Enneapharmacū emplastrū ad pus mouendū & ad purgandū ualēs.
Lteꝝ ad idē enneapharmacū noiā: qd' magis purgat. cōstat ex nouē rebus: cæræ: melle: seuo: resinæ: myrræ: rosæ: medulla uel ceruina uel uitulina uel bubula: hyfopo: butyro. Quoꝝ ipsorū quoꝝ pōdera paria miscēt. Sunt autē quædā emplastra: quibus utriusq; rei facultas est: quæ si singula habēda sunt. meliora sunt. Sed in copia reiciēda sunt: his potius adhibitis: quæ proprie id: qd' eo tēpo re opus est: cōsequunt. Exēpli causa duo proponam.

Attalum emplastrū ad uulnera.
St igit ad uulnera attalū: qd' habet squamæ aris. p. xxvi. fuliginis. p. XXV. ammoniaci tantundē. resinæ terebinthinæ liqda. p. xxxv. seui taurini tantundē aceti heminas tres: olei sextarium. Iudæi emplastrum fracto capiti accommodatum.

T inter ea quæ fracto capiti accommodant: habēt quidā id qd' ad auctore iudæū refert. Cōstat ex his. salis. p. XIII. squamæ aris rubri: aris cōbusti. singulog. p. XXII. ammoniaci: thymiamatis: thuris fuligis: resinæ aridæ: singulog. p. XVI. resinæ colophoniæ: cæræ: seui uitulini curati: singulog. p. xxx. aceti sesqui cyathū: olei minus cyathum. Tetherapeumena græci appellāt quæ curata uocāt: cū ex seuo puta oēs membranulæ diligēter exemptæ sunt: ex alio medicamēto.

Diadaphnidon emplastrū ad extrahendum.

Vnt etiā quædā emplastra nobilia ad extrahendū. Quæ ipsa quoꝝ epispastica noiānt. Quale est: qd' quia lauri baccas habet Diadaphnidon appellat. in eo est: resinæ terebinthinæ. p. xx. nitri: cæræ: picis aridæ: baccæ lauri: singulog. p. xxx. olei paulū. Quotiēs aut baccam: aut nucē: aut simile aliqd' posueris: scire oportebit: anteq' expendat: si summā pelliculā esse demēdam.

Aliud diadaphnidon ad extrahendū & pus mouendū
Liud eo nomine: qd' puri quoꝝ mouēdo est: seui uitulini: ammoniaci: thymiamatis: picis: cæræ: nitri: baccæ lauri: resinæ aridæ. aristolochiæ: pyretri pares portiones.

Philocratis emplastrū ad extrahendū & pus mouendū.
Ræter has est philocratis: qd' habet salis ammoniaci. p. XVII. aristolochiæ. p. XVIII. cæræ. resinæ terebinthinæ. fuliginis thuris: singulog. p. XXV. spūæ argēti. p. xxxij. Quibus ut pus quoꝝ moueat: iridis. p. XIII. & galbani. p. XVI. adiiciunt.

Rhyppodes emplastrum ad extrahendum.
Ptimū tamē ad extrahendū est id: qd' a similitudine fordiū rhyppodes græci appellāt. Habet myrræ: croci: iridis: ppoli: bdellii: capitulog. punici mali: aluminis & scissilis & rotūdi. mysi: chalcitidis: atramēti futorii cōcti. panacis. salis amoniaci. uisci. singulog. p. XIII. aristolochiæ. p. XVIII. squamæ aris. p. XXVI. resinæ terebinthinæ. p. LXXV. cæræ & seui uel taurini uel hircini. p. XC.

Emplastrū Hecatei ad extrahendū.
Ecateo quoꝝ auctore ēplastrū generis eiudē fit ex his. galbani. p. XII. fuliginis thuris. p. XIII. picis. p. XVI. cæræ & resinæ terebinthinæ. singulog. XVIII. qbus paulū irini unguēti miscet.

Alexādrinum emplastrū uiride ad extrahendū.
Alenq; ad idē emplastrū uiride alexādrinū est. Habet aluminis scissilis. p. XVIII. salis ammoniaci. pōdo. XVIII. Z. squamæ aris. p. XXVI. myrræ. thuris singulog. p. XXVIII. cæræ. p. X. CL. resinæ colophoniæ aut pineæ. p. XCC. olei hemina: aceti sextariū.

De emplastris exedētibz.
Vædā autem sunt emplastra exedētia: quæ septa græci uocant quale est id qd' habet resinæ terebinthinæ fuliginis thuris: singulog. p. Z. squamæ aris. p. xi. ladani. p. xii. aluminis tātundē: spūæ argēti. p. XIII.

Emplastrum quod exest corpus & ossa resoluit & super crescentē carnem coerct.
Xest etiā uehementē corpus atq; ossa quoꝝ resoluit & super crescentē carnē coerct id qd' habet spūæ argēti: squamæ aris: uncias singulas: nitri ignē nō experti: lapidis tasi: aristolochiæ. p. sextates: cæræ resinæ terebinthinæ: thuris olei ueteris: atramēti futorii: salis ammoniaci. p. semiserugis: rasæ .p. bessim. aceti scylliti hemina. uini aminei tantūdem.

Emplastra aduersus morsus & alia recētiora uulnera.
Vnt etiā aduersus morsus qdā accommodata qle ē. Diogeni: nigrū: qd' hēt bituminis: cæræ: resinæ pineæ aridæ: singulog. p. XXX. spūæ argēti. p. XC. olei sextariū. Aut i quo sūt. squamæ aris. p. xiiii. cærussæ & erugis passæ singulog. p. xviii. amōiaci. p. xxii. cæræ: resinæ pineæ: singulog. p. xxv. spūæ argēti. p. xc. olei sextariū Aut i quo sūt squamæ aris. p. xiiii. galbani. p. xvi. cærussæ & erugis rasæ si

- golorū, P. XVIII. ammoniaci, P. XXII. cæræ; refinæ pineæ singulorū, p. xlv. spuma argēti concoquitur. Ethesium emplastrum rubrum ad idem ualens.
- r Vbrū quoq; ēplastrū qđ ethesiu uocat huc aptū ē. Hēt refinæ terebithiæ, P. XII. galbāi, P. xiiii. miniū linopici, P. xvi. thuris fuliginis, P. xvi. cæræ, P. xviii. spūæ argēti, P. xlv. olei ueteris hēinā. Aliud emplastrum ad idem ualens.
- Itē id qđ ex his cōstat, s̄quæ eris: turis fuliginis: singulorū, P. XIII. galbanī, P. XVI. salis ammoniaci, P. xxii. Z. cæræ, p. xxxv. olei tribus hēinis. Hæc aut̄ aliis quoq; recētoribus uulneribus recte iponunt. Leuca emplastra nō grauibus uulneribus accommodata & maxime fenilibus.
- s Vnt enī alba lenia: leuca græci uocat, fere nō grauibus uulneribus accommodata: præcipueq; fenilibus. Quale est qđ habet cærussæ, P. XXXXII. seui uitulini curati & cæræ, singulorum, P. XLVIII. olei heminas tres: ex quibus ea cærussa coquitur.
- Elephantinum emplastrum.
- a Liud qđ habet cærussæ, P. X. cæræ, p. xxxv. olei heminā: aquæ sextariū. Quæ quotiēs adiciūt cærussæ uel spumæ argēti: scire licet illa ex his coquēda esse. Est aut̄ ea pcandida cōpositio quæ supra posita est. idcoq; elephantina nominatur.
- Lenia emplastra.
- I Enia quoq; quædā emplastra sunt: q̄s liparas fere græci nominant, ut id qđ habet miniū, P. XIII. spumæ argēti, p. xxxv. cæræ & adipis suillæ: singulorū, P. XXXVII. uitellos quattuor.
- Emplastrum lene.
- a Lia compositio generis eiusdē: cæræ: refinæ terebithinæ: singulorum, P. XVI. cærussæ, P. XVIII. spumæ argenti: plumbi recemēti: scorian molybdi græci uocat: singulorū, P. XXX. cicini: olei: & myrti: singulorum heminæ.
- Arcaghati emplastrum lene.
- t Ertia quæ ad auctore arcaghatū refertur: mysi cocti: æris cōbusti: singulorū, P. XIII. cærussæ coctæ, p. XVIII. refinæ terebithinæ, p. xx. spumæ argenti, p. XVI.
- Emplastra eiusdem generis ad leniendum apta.
- e Tiam num generis eiusdē: spumæ argenti cæræ: adipis suillæ singulorū, P. xxxvii: uitelli cocti quattuor rosæ hemina. Aut cærati ex oleo myrteo facti partes tres: adipis suillæ pars q̄rta: paulum ex plūbi recemēto. Aut spumæ argēti selibra ex olei hemina & aquæ marinæ altera cocta donec bulire desierit: cui paulū cæræ sit adiectū, aut pares portioēs cæræ: seui: stibis: spumæ argēti: cærussæ De pastillis & prio de his q ad recētia uulnera glutināda sanādaq; apti sunt. Caput uigesimum.
- p Astilli quoq; facultates diuersas habēt. Sūt, n. ad recētia uulnera glutināda sanādaq; apti. Quælis ē q habet chalcitis: mysi: spumæ niri: floris æris: gallæ: aluminis sciffilis modice cocti: singulorū, P. xi. æris cōbusti: capitulorū mali punici: singulorū, P. xiii. Hūc oportet diluere aceto: sic ubi uulnus glutinādū ē illinire. At si neruosus aut musculosus is locus ē: cōmodius ē cærato miscere sic: ut illius octo partes: nona huius sit. Alius pastillus ad glutinanda uulnera.
- a Lius ad idem constat ex his: bituminis: aluminis sciffilis: singulorum, P. XI. æris cōbusti, P. XIII. spumæ argenti, P. XXI: olei sextarium.
- De phragide pastillo: quem Polybus confecit: ad glutinādum uulnus.
- s Ed longe polybi celeberrimus est. s̄phragis autē nominat, qui habet aluminis sciffilis, P. XI. z. atramēti futorii, P. XII. myrræ, P. XV. aloes tantūdem: capitulorum punici mali: felis taurini: singulorum, P. XVI. Quæ contrita uino austero excipiuntur.
- Pastillus ad ulcera fordida & nigritiē i auribus: naribus: oscenis partibus: inflāmationeq; eorū:
- a Dulcera fordida & nigritiem in auribus: naribus: oscenis partibus: inflāmationeq; eorū: chryfocollæ, P. XI. atramēti futorii: alūinis sciffilis: singulorū, P. XII. haliacaccabi corticis, P. XIII. miii, P. XVI. spumæ argēti, P. XXII. cærussæ, P. XXVI. Quæ ex aceto & cogūf & ubi utēdū ē: diluuntur.
- Pastillus ādronis ad uāā inflāmata ad naturalia fordida etiā cācro laborātia: gallæ: atramēti futorii: myrræ singulorū, P. XI. aristolochiæ: alūinis sciffilis: singulorū, P. XII. capitula punici mali, P. xxxv. ex passō coacta & cū usuf exigat aceto uel uio diluta: put ualētius aut lēius uitū ē: cui medēdū ē.
- Pastillus ad fixa ani: uel ora uenarū fundētia sanguinē uel cancrum.
- p Roprie aut̄ ad ani fissā: uel ora uenarū fūdētia sanguinē uel cācrū: æruginis, P. XII. myrræ, P. xxii stibis: lachriæ papaueris: acaciæ: singulorū, P. XXVI. Quæ ex uio & terāf & i ipō ulū deliq̄nt.
- Pastillus ad expellendum calculum cūm urina.
- e Xpellere aut̄ ex uesica cū uria calculū uidet hęc cōpositio, casia: croci: myrræ: costi: nardi: cynnamomi: dulcis radices: balsami hyperici: pares portioēs cōterūf. deide uinū lene istillat: & pastilli fiunt: qui singuli habeant, P. XZ: hique singuli quotidie mane ieiuno dātur.
- De pessis.
- Caput uigesimumprimum.
- h Aec tria cōpositionū genera: idest q i malagmatis pastillis ēplastrisq; sūt. maxium: præcipueq; uariū usum p̄stāt. Sed alia quoq; utilia sūt, ut ea q sceminis subiciūt (pessos græci uocat) Eorū hęc proprietates est Medicamenta composita molli lana excipiuntur, eaq; lana naturalibus conditur.

Ad sanguinem euocandum.

D sanguinem autē euocandū canneis duabus adiciť nitri. P. Xr. aut alii semen cōteritur. adij-
citur myrrā paululū: & unguento sulfino misceť. aut cucumeris filuestris pars interior ex lacte
muliebri diluitur.

Ad uulnam molliendam.

D uulnam molliendam oui uitellus & sœnū græcum & rosa & crocū temperantur. Aut elate
rii. P. Xz. salis tantundē. uuā timiniā. P. XVI. melle excipiuntur.

Alia pessi cōpositio ad idem ualens.

Vt Boeto auctore: croci: refinā terebinthina: singulogz. P. XIII. myrrā. P. X. zz. rosā. P. XI. se-
ui uitulini. P. XIz. cæra. P. XII. miscentur.

Ad inflammationes uulnæ Numenii pessus.

Prima autem aduersus inflammationes uulnæ numenii cōpositio est: quæ habet croci. P. Xz.
cæra. P. XI. butyri. P. XVIII. adipis anserini. P. XXII. uitellos coctos duos: rosā minus cyatho.

Ad euiciendum e uulua infantem mortuum.

I uero infans intus decessit: quo facilius euiciat malocoriū ex aqua terendū: eoq; utendū est.

Si mulier uitio locogz concidit qua curatione utendum sit.

I concidere uitio locorum mulier solet: cochleā cum testis suis comburēdā: cōterendā: de cin-
de his mel adiciendum est. Si non compræhendit: adeps leonina ex rosā mollienda est.

De medicamentis quibus aridis utimur. Caput. xxii.

Ad carnem supercrescentem exedendam.

Vadā autē mixturæ medicamētogz sunt: quibus aridis neq; coactis utimur: sic ut insperga-
mus aut cū aliquo liquido mixta ilinamus quale est ad carnem supercrescentem exedendā. q; ha-
bet squamā: fuliginis curis singulogz. P. XI. æruginis. P. XII. Hæc autē eadem cū melle purgant
ulcera: cum cæra implent. Myfi quoq; & gallasi paribus portionibus misceantur: corpus consumunt.
eag; uel arida inspergere licet: uel excepta cadmia illinire.

Ad putrem carnem continendā ne ultra serpat: eamq; leniter exedendā plures cōpositiones.

Vtrem uero carnē cōtinet. neq; ultra serpere patiť & leniter exest: mel uel cū lenticula uel cum
marrubio uel cum oleā foliis ante ex uino decoctis. Itē fertula campana in mulso cocta: dein-
de cōtrita. aut calx cū cærato: aut amaræ nuces cum alio: sic ut huius pars tertia sit. paulumq;
his croci adiciat. Aut quod habet spumæ argēti. P. XVI. cornu bubuli cōbusti. P. XXII. olei myrteĩ &
uini cyathos ternos. Aut quod ex his cōstat: floris punici mali. atramēti futorii: aloes: singulogz. P. XII.
aluminis scissilis: thuris: singulogz. P. XIII. gallæ. P. XVIII. aristolochiæ. P. XX. Vehementius idem facit
etiam adurēdo: auripigmentū cum chalcitide & aut nigro aut calce aut charta cōbusta. Item sal cū ace-
to. Vel ea cōpositio quæ habet chalcitidis: capitulogz punici mali: aloes: singulogz. P. XII. aluminis scif
filis: turis: singulogz. p. XIII. gallæ. p. XVIII. aristolochiæ. p. XX. mellis quantum satis sit ad ea cogenda.
Vel cantharides. XI. sulphuris. p. XI. lolii. p. XIII. Quibus adiciť picis liquidæ quantum satis est. adiungē-
dum uel chalcitis quoq; cum refina & ruta mixta. aut cū eadem refina: diphyses. aut uua timinia cum
pice liquida. Idē uero possunt feces uini cōbustæ: & calcis & nitri pares portioēs. uel aluminis scissilis.
p. Xzz. turis sandracæ: nitri singulogz. p. X. gallæ. p. XVIII. aristolochiæ. p. XX. mellis q̄tū satis est.

Hieræ cōpositio.

Sit etiam hieræ cōpositio. quæ habet myrrā: chalcitidis: singulorum. p. XII. aloes: turis: alumi-
nis scissilis: singulogz. p. XIII. Aristolochiæ: gallæ immaturæ: singulogz. p. XVIII. malocorii con-
triti. p. XX.

Iudæi cōpositio.

T si iudæi: in qua sunt calcis partēs duæ: nitri quā ruberrimi pars tertia. quæ urina impuberis
pueri coguntur donec strigēti crassitudo sit. Sed subinde his locus: cui id illinitur: madefaciē-
dus est.

Iollæ cōpositio.

Tiollas: chartæ cōbustæ: sandracæ singulorum. p. XI. calcis. p. XII. auripigmenti tantumdem
miscebat. Ad sanguinis profluuiū: uel ex membrana cerebri: uel aliis locis. & ad cæcrū:

& ad inducendā cicatricē & ad coerendam carnem crescentem.
I uero ex mēbrana: quæ sup cerebrū est: pfluit sanguis: uitellus cōbustus & cōtritus ispergi de-
bet. Si alio loco sanguinis pfluuiū est. auripigmenti squamæ æris: singulogz. p. XI. sandracæ. p. II.
marmoris cocti. p. XIII. ispergi debet. Eadē cæcro quoq; obsistit. Ad inducendā cicatricē: squa-
mæ æris: turis fuliginis: singulogz. p. XII. calcis. p. III. Eadē increscentē quoq; carnē coercent.

Timei cōpositio ad ignem sacrum uel cancrum.

Imeus autē ad ignē sacrum uel ad cancrū his utebat Myrrā. p. XII. turis: atramēti futorii: singulo-
rū. p. XIII. sandracæ: auripigmenti: squamæ æris: singulogz. p. XIII. gallæ. p. XVI. cæ russæ combu-
stæ. p. XVIII. Eadē uel arida ispergi: uel melle excepta idē præstat. Ad sternutamēta excitāda:
Ternutamēta uero uel albo ueratro: uel struthio cōiecto in nares excitant: uel his mixtis. pipe-
ris: ueratri albi: singulogz. p. Xz. castorei pōdo. Xr. spumæ nitri. p. XI. struthii. p. XIII.

Gargarizationes quibus fieri debeant.

Argarizatōes aut aut leuādi cau fa fiūt: aut reprimēdi: aut euocādi. Leuāt lac: cremor uel ptifa-
næ uel fursugz. Reprimit aqua: in qua uel lenticula: uel rosā: uel rubus: uel cotoneū malū: uel pal-
maulæ decoctæ sūt. Euocāt: sinapi: piper. De antidotis & qbus malis opitulens. Caput. xxiii.

Ntidota raro: sed præcipue interdū necessaria sunt: quia grauissimis casibus opitulant. Earde quidē datur collis corporibus uel per ictus: uel ubi ex alto deciderūt: uel uisceribus: laterum: faucium: interiorūq; partium doloribus. Maxime autem desiderāda sunt aduersus uenena uel per morsus uel per cibos aut potiones nostris corporibus inserta.

Compositio antidoti.

Num est: quod habet lacrimæ papaueris, P. Xz. acori: malobatri, P. XV. iridis illiricæ: gummi: singulogz. p. XII. anesi, p. XIII. nardi gallici: foliogz. rosæ aridogz. cardamomi: singulogz. p. III. pe troselini, P. III. Z. pfolii, p. V. casia nigra: filis: bdellii: balsami: feminis piperis albi: singulogz. P. XX. styracis, P. V. Z. myrræ: oppoponacis: nardi fyr: turis melculi: hypocistidis succi: singulogz. P. XVI. castorei, P. XVI. costi: piperis albi: galbani: refinæ terebinthinæ: croci: floris iunci rotūdi: singulorum, P. VI. z. dulcis radice, P. VIII. z. Quæ melle uel passio excipiuntur.

Aliud antidotum Ambrosia nominatum: quod zopyrus Ptolemæo regi cōposuit.

Lterum quod zopyrus regi Ptolemæo dicit cōposuisse atq; Ambrosiam nominasse: ex his cōstat. Costi: turis maiculi: singulogz. P. V. piperis albi, P. z. floris iunci rotūdi, P. II. cynamomi P. III. casia nigra, P. III. croci cili, P. III. z. myrræ quæ staeten nominat, P. V. nardi dicit, P. V. z. Quæ singula cōtrita melle cocto excipiunt. Deinde ubi utendū est: id quod ægyptiæ fabæ magnitudinem impleat: in potione uini diluitur.

Antidotum mithridatis.

Obilissimū autem est Mithridatis quod quotidie fumēdo rex ille dicitur aduersus uenenorū pericula tutū corpus suū reddidisse. In quo hæc sunt, costi, P. S. z. acori: p. V. hyperici: cumini: sagapeni: agaciæ succi: iridis illiricæ: cardamomi: singulogz. p. II. anesi, p. III. nardi gallici: gentianæ radice: aridogz. rosæ foliogz: singulorum, p. III. papaueris lacrimæ: petroselin, singulogz. p. III. z. ca sia: ciliis lolii: piperis lōgi: singulorum, p. XVI. styracis, p. V. z. castorei: turis hypocistidis succi: myrræ: oppoponacis: singulogz. p. VI. malobathri foliis, XVI. floris iunci rotūdi: refinæ terebinthinæ: galbani: dauci cretici feminis: singulogz. P. VI. z. nardi: opobalsami: singulogz. P. VI. z. thialpis, p. XV. z. radice ponticæ, p. VII. croci: zinziberis: cynamomi: singulogz. p. XV. III. r. Hæc cōtrita melle excipiunt & aduersus ueneni: qd̄ magnitudinē nucis græcæ impleat ex uino datur. In cæteris autē affectibus corporis pro modo eorum: uel quod ægyptiæ fabæ: uel qd̄ erui magnitudinē impleat: satis est.

De acopis. Caput. xxiiii.

Acopum neruis utile.

Copa quoq; utilia neruis sunt. Quale est qd̄ habet floris iunci rotūdi, p. II. z. costi: iunci quadrati: lauri baccæ: ammoniaci: cardamomi: singulogz. p. III. z. myrræ: æris cōbusti: singulorū, p. VII. iridis illiricæ: cære: singulogz. p. XIII. alexandrii calami: iunci rotūdi: alphalt: xylobalami: singulogz. P. XXV. III. seui, P. I. unguenti irini cyathum.

Acopum elæodes neruis utile.

Lterum qd̄ elæodes uocant hoc modo fit. cære, P. Z. olei tārundē: refinæ terebinthinæ ad nucis iuglācis magnitudinē simul incoquantur: deinde insula in mortario terūt: in iustillaturq; subinde quam optimi mellis acetabulū: tum irini unguenti & rosæ terni cyathi.

Enchrifa ad ulcera purgāda & implenda.

Nchrifa autē græci uocant liquida quæ illinunt. Quale est quod fit ad ulcera purgāda & implenda maxime inter neruos: paribus portionibus inter se mixtis: butyri medullæ uiculinæ: seu uitulini: adipis anserinæ: cære: mellis: refinæ terebinthinæ: rosæ: olei cilicini. Quæ separatim omnia liquant: deinde liquida miscent: & tum simul teruntur. Et hoc quidē magis purgat. Magis uero emollit: si pro rosā cyprus infunditur.

Ad sacrum ignem.

D sacrum ignem spumæ argenti, P. XVI. corni bubuli cōbusti, P. XII. cōteruntur: adiiciturq; in uicem unum: & id quod specialiter sibi uocatur: & myrteum: donec utriusq; terni cyathi coniciantur.

De catapotis. Caput. xxv.

Catapotium ad somnum accerendum & leuationem doloris & simul ad cōcoquendum.

Atapota quoq; multa sunt: uariisq; decausis fiunt. Anodyna uocant quæ somno dolorem leuant. Quibus uti: nisi nimia necessitas urget, alienū est. Sunt enim ex uehementibus medicamentis & stomacho alienis. Potest tamē etiā ad concoquendū: quod habet papaueris lacrimæ. galbani: singulogz. P. XI. myrræ: castorei: piperis: singulogz. P. XII. Ex quibus quod erui magnitudinem habet: latus est deuorasse.

Catapotium ualētius ad somnum.

Lterum stomacho peius: ad somnum ualētius ex his fit: mandragoræ, P. Z. apii feminis: item hyocyami feminis: singulogz. P. III. Quæ ex uino terunt, V inum autem eiudem magnitudinis. quæ supra posita est: abunde est sumpsisse.

Catapotium ad plurimos dolores per somnum leniendos.

Ue autem capitis dolores: siue ulcera: siue lippitudo: siue dentes: siue spiritus difficultas: siue intestinogz. tormenta: siue inflāmatio uulue est: siue coxa: siue iccur aut lienis: aut latus torquet:

siue uitio locog; aliqua prolabit & obmutescit: occurrit dolori p quiete eiusmodi catapotiu. Silis: ac
 ri: rute siluestris femis: singulorum. P. I. castorei: cynamomi: singulorum. P. xii. papaueris lacrimae: pa-
 nacia: radice madragora: malorum aridoru: iunci rotundi floris: singulog. P. II. pipis grana. L. VI. Haec
 p se contrita: rursus instillato subinde passo: simul oia teruntur: donec crassitudo fordu fiat. Ex eo pau-
 lu aut deuorat: aut aqua diluit: & potui dat. Catapotiu aliud ad multa uales.

Vin etiã siluestris papaueris: cu ia ad excipiendã lachrymã maturu est: maipulus qui manu co-
 q prehedi potest: in uas demittitur: & sup infundit aqua: quã id cõtegat: atq; ita coquit. Vbi ia
 bene manipulus is coctus est ibidẽ expressus: puit: & cu eo huore: passi pari mẽsura misce: in-
 feruetq; donec crassitudine fordu heat. Cu infrixit: catapotia ex eo fiunt: ad nostrã fabã ma-
 gnitudine: habentq; usu multiplicẽ. Nã & somnu faciunt uel per se assumpta uel ex aqua data: & aurii
 dolores leuat: adiectis exiguo modo rute succiac passu. Et tormina supprimunt ex uino liquata: & iffã
 mationẽ uulua coercent mixta carato ex rola factu cu paulu his croci quoq; accessit: & ex aqua fronti
 inducta: pituitã in oculos decurẽ tenet.

Catapotiu ad inducẽdũ somnu: qd uulua dolẽs prohibuit.
 Tẽ si uulua dolẽs somnu phibuit: croci. P. xii. anesi: myrrã: singuloru. xi. papaueris lacrimã. P.
 i. xiiii. cicutaẽ feminis. P. xviii. miscẽt: excipiuntq; uino uetere & qd lupini magnitudine hẽt
 in tribus cyathis aquã diluit. Id tamẽ in febre periculose dat. Ad iecur sanadũ.

D sanadũ iecur nitri. P. z. croci: myrrã: nardi gallici singuloru. P. I. melle excipiunt: datq; qd
 ægyptiã fabã magnitudine heat. Ad finiendos dolores lateris.

D lateris dolores finiendos: piperis. aristolochiã: nardi myrrã pares portiones.
 Ad thoracis dolores finiendos.

D thoracis: nardi. P. I. turis: casia: singuloru. P. III. myrrã: cynamomi singuloru. P. XVI. croci.
 P. xviii. resinã terebinthinã quadrans: mellis heminaẽ tres.

Catapotiu Athenionis ad tussim.
 D tussim Athenionis: myrrã: piperis: singuloru. P. XI. castorei: papaueris lacrimã: singulorum.

a P. XI. Quã separati cõtusa postea iungunt: & ad magnitudinẽ fabã nostrã bina catipotia ma-
 bina noctu dormituro dantur.

Catapotium Heraclidis tarẽtini ad tussim & somnu.
 I tussis somnu phibet: ad utraq; Heraclidis tarẽtini: croci. P. XI. cynamomi. castorei: papaueris
 lacrimã singuloru. P. I. myrrã: piperis longi. costi: galbani: singuloru. P. z.

Catapotiu ad purganda ulcera in faucibus tussientibus.
 Vod si purganda sunt ulcera i faucibus tussientibus: panacia: myrrã: resinã terebithinã: singulo-
 rum. P. X. galbani. P. z. hylopi. P. z. cõtereda sunt. hisq; hemina mellis adicienda: & qd digito
 excipi pot: deuoradũ est. Collice cassi medici.

Ollice uero Cassi ex his cõstat: croci: anesi: castorei: singulog. P. XIII. petroselinu. P. XIII. pipis
 & longi & rotundi: singulog. P. xv. papaueris lacrimã: iunci rotundi: myrrã: nardi: singulog
 P. XVI. Quã melle excipiunt. Id aut & deuorari potest: & ex aqua calida sumi.

Ad infantẽ mortuũ aut secũdas expellẽdas.
 Nfantẽ uero mortuũ aut secũdas expellit aquã potio cui salis armoniaci. P. XI. aut cui dictami
 cretici. P. XI. adiectũ est. Laborantibus ex partu qd dari debet.

X partu laborantibus erisimũ ex uino tepido ieiunã dari debet.
 Ad adiuuadã uocẽ.

Ocẽ adiuuat turis. P. I. in duobus cyathis uini datum.
 Aduersus difficultatẽ urinaẽ.

Duerus urinaẽ difficultatẽ: piperis longi: castorei: myrrã: galbani: papaueris lacrimã: croci: co-
 sti: unciaẽ singula: styracis: resinã terebithinã Pondo sextantes: mel: absinthii cyathus. Ex qui-
 bus ad magnitudinẽ fabã ægyptiã & mane & coenato dari debet.

Arteriaces cõpositio quõ fiat.
 Rertace uero hoc modo fit. casia: aridis: cynamomi: nardi: myrrã: turis: singuloru. P. I. croci.
 P. I. pipis grana. xxx. ex passu tribus sextariis decoquunt: donec mellis crassitudo his fiat. Aut
 croci: myrrã: turis: singulog. P. I. cõsticiũ in passu eudẽ modũ. eodẽq; mõ decoquunt. Aut eiusdẽ
 passu hemiaẽ tres usq; eo coquunt: donec extracta ide gutta indurescat & adiectis trita casia. P. I.

De quinq; generibus noxaru corporis & primo de uulneribus quã maxie per tela inferunt.
 Caput uigesimali sextũ.

Vm facultates medicamentog. pposueri genera i qbus noxa corpi e: pponã. Ea qnq; sũt. Cu qd
 extrisecus læsit: ut i uulneribus. Cu qd itra seipm corruptũ e. ut i cacro. Cu qd inatũ e: ut i ue-
 sica calculus. Cu qd increuit: ut uena q intumescẽs in ualicẽ conuertitur. Cum quid decet: ut
 cum curta pars aliqua est. Ex his alia sunt: in quibus plus medicamẽta. Alia i qbus plus manus pficit.

Ergo dilatis his. quã pcpue scalpellũ & manum postulat: nunc de his dicã: quã maxie medicamẽtis
 egẽt Diuidã autẽ hanc quoq; curandi partẽ sicut priorẽ. Et ante dicam: quã in quãlibet partem
 corporis inducũt. Tu de his: quã certas partes infestãt. Incipiã a uulneribus. In his aut ante oia scire medi-

cus debet. quæ insanabilia sint. quæ difficilè curationè hëant. quæ promptiorè. Est. n. prudentis hominis primū eū qui feruari nō pōt: nō attingere: nec subire speciei eius ut occidat: quæ fors ipsius premit. Deinde ubi grauis metus sine certa tamen desperatōe est: indicare necessariis periclitantis in difficili rē esse: ne si uicta ars malo fuerit: uel ignorasse uel sefellisse se uideat. Sed ut hæc prudētū uirō cōueniūt: sic rursus histrionis est: parua rē attollere: quo plus præstitisse uideat. Obligariq; æquū est cōfessione propt̄ rei: quo curiosus etiā circūspiciat: ne quod per se exigū est: maius curatis negligētia fiat.

Quæ uulnera insanabilia sint.

Eruari nō pōt: cui basis cerebri: cui cor: cui stomachus: cui iocineris portæ: cui in spina medulla percussa est cuiq; aut pulmo medius: aut ieiunū: aut tēuius intestinū aut uētriculus: aut renes uulnerati sunt. cui uel circa fauces grādes uenæ uel arteriæ præcissæ sunt.

Quæ uulnera difficilè curationè habeāt.

Ix aut ad famitātē perueniūt: quibus ulla parte pulmo: aut iocineris crassum: aut mēbrana: quæ cōtinet cerebrū: aut lienis: aut uulua: aut uesica: aut ullū intestinū: aut septū transuersū uulneratū est: Hi quoq; inscipiti sunt: in quibus usq; ad grādes intusq; conditas uenas i aliis uel poplitibus mucro defedit. Periculosa etiā uulnera sunt ubicunq; uenæ maiores sunt quoniam exhausti hominē profusione sanguinis possunt. Idq; euenit nō in alis tantū atq; poplitibus: sed etiā in his uēis: q̄ ad anū testiculosq; perueniūt. Præter hæc malū uulnus est: quod cūq; in alis uel feminibus: uel ianibus locis: uel in articulis: uel inter digitos est. Itē quod cūq; musculū: aut neruū: aut arteriā: aut mēbranā: aut os: aut carthilaginē læ sit.

Quæ uulnera tutiorè curationè hëant.

Vtissimū osium quod in carne est. & hæc quidē loco uel peiora uel meliora sunt. Mō uero periculū facit quodcūq; magnū est.

Observationes quædā & ætatis & corporis & uitæ & tēporis in uulneribus.

Liquid èt in uulneris genere: figuraq; est. Nā peius est qd' etiā collisum: quā qd' tātū discissum est. adeo ut acuto quoq; quā retulo telo uulnerari cōmodius sit. Peius etiā uulnus è: ex quo ali quid excisum est ex quo uero caro alia pte abscissa. alia depēdet. Pessimāq; plaga in orbē est: tutissima quæ lineæ modo recta est. Quo deinde propius huic illiue figuræ uulnus est: uel deterius: uel tollerabilius est. Quin etiā confert aliquid & ætas & corpus & uitæ. ppositū & anni tps. q̄a facilius sanescit puer uel adolescēs: quā senior: ualēs quā infirmus neq; nimis tenuis: neq; nimis plenus: quā si alterū ex his est. Intēgri habitus: quā corrupti. exercitatus quā iners: sobrius & tēperās: quā uio ueneriq; deditus. Oportunissimūq; curationi tempus uernū est aut certe neq; seruēs neq; frigidū si quidē uulnera & nimius calor & nimiu frigus infestāt: maxie tamē horū uarietas ideoq; perniciosissimus autūnus est. Sed pleraq; ex uulneribus oculis subiecta sunt quorūdā ipsæ sedes indices sunt: quas alio loco demonstrauimus cū positus interiorū partiū ostēdimus. Verūtāmē q̄a quædā uicina sūt: interest quoq; uulnus in summa parte sit: an penitus penetrauerit: necessariū est notas subiicere: per quas quid intus actū sit scire possimus: & ex quibus uel spes uel desperatio orit̄.

Signa percussis cordis.

Gitur corde percusso: sanguis multus fertur. uenæ languescūt color pallidissimus. sudores frigidī: maliq; odoris tanq̄ in torato corpore oriunt̄. extremisq; partibus frigidis matura mors se quitur.

Signa pulmonis icti.

Uimone ictō: spirādi difficultas est. sanguis ex ore spumās: ex plaga rubēs: simulq; etiā spiritus cū sono fertur: in uulnus inclinari iuuat. qdā sine rōne cōsurgūt. Multi si in ipm uulnus inclinati sunt: loquūtur. si in aliā partē: obmutescūt.

Signa iocineris uulnerati.

Ocineris aut uulnerati notæ sunt: multus sub dextra parte præcordiōge. p̄fusus sanguis. ad spinam reducta præcordia in uētrē cubādi dulcedo. pūctiones: doloresq; utq; ad iugulū: iūctūq; ei latus scapularū. os intēru. Quibus nōnunq; etiā biliosus uomitus accedit.

Signa percussorū reniū.

Enibus uero percussis: dolor ad inguina testiculōsq; descēdit: difficulter urina reddit̄: eaq; aut est cruenta: aut cruor fertur.

Signa uulnerati lienis.

T liene ictō sanguis niger a sinistra parte prūpit p̄cordia cū uētriculo ab eadē parte idurescūt. fitis ingēs orif. dolor ad iugulū: sicut iocinere uulnerato uenit.

Signa p̄cussæ uulua.

T cū uulua p̄cussa è: dolor iuguinibus & toxis & femoribus è. Sanguinis pars per uulnus: pars p naturale descendit. uomitus bilis iseq̄. Quædā obmutescūt. qdā mēte labūf. quædā sui cōpotes: neruog; ocularūq; dolore urgeri se cōfiteantur. moriētēsq; tādē: q̄ corde uulnerato patiunt̄.

Signa p̄cussi cerebri uel mēbrana eius.

In cerebrū mēbrana uel eius uulnus accepit: sanguis per nares qbusdā èt p̄ aures exit: fereq; bilis uomitus insequit̄. Quorūdā sensus obtundunt̄: appellariq; ignorant. Quorūdā trux uultus est quorūdā oculi quasi resoluti huc atq; illuc mouēt̄. Fereq; tertio uel quinto die delirū accedit. Multorū etiā nerui intendant̄. Ante mortē aut pleriq; facies: quibus caput deligatū est. lacerat̄ ac nudū uulnus frigori obiciūt.

Signa percussis stomachi.

Bi stomachus aut percussus est. singultus & bilis uomitus iseq̄. Siquid cibi uel potōis assum-

ptū est: ea reddid cito. Venarū motus elanguescūt, sudores tenues oriūt: per quos extremæ ptes frige-
scunt.

Signa ieiuni intestini & uentriculi uulnerati, & aliorū intestinog.
Communes uero ieiuni intestini & uentriculi uulnerati notæ sunt. Nā cibus & potio per uulnus
c exeūt, p̄cordia indurescūt. Nō unq̄ bilis per os redditur, Intestino tātū sedes inferior est. Cate-
ra intestia ic̄ta uel stercus uel odorē eius exhibēt.

Signa percussæ medullæ quæ in spina est.
Edulla uero quæ in spina est dilcussa: nerui resoluti, aut distēdunt, sensus intercidit, iterposi-
m to tēpore aliquo sine uolūtate inferiores ptes uel semē uel urinā uel ēt stercus excernūt.

Signa septi transuersi percussū.
T si septū trasuersū percussū ē: p̄cordia fursū cōtrahūt: spina dolet: spiritus rarus est: sanguis
a spumās fertur. Signa uesciæ uulneratæ.

Efica uero uulnerata dolēt inguina. Quod sup pubē est: itendit, pro urina sanguis: aut ex ip̄o
uulnere urina descēdit, stomachus afficit, Itaq; aut bilē uomūt: aut singultiunt, frigus: & ex eo
mors sequitur. De sanguie & sanie & pure & eog; sp̄bus quādoq; meli ora: deterioraue sint.

h Is cognitis etiā nūc quædā alia noscēda sūt ad oia uulnera ulceraq; de quibus dicturi sumus:
pertinētia. Ex his aut exit: sanguis: sanies: pus, Sanguis oibus notus est, Sanies est tenuior hoc:
uarie crassa & glutinosa & colorata, Pus crassissimū albidissimūq; glutinosius & sanguine & sanie, Exit
aut sanguis ex uulnere recenti: aut iā sanescēte, Sanies est inter utrūq; tps, Pus ex ulcere iā ad sanitatē
spectāte, Rursus & sanies & pus qualdā sp̄s græcis noibus distinctas hēnt, Est enī quædā sanies quæ
uel hydrops uel melitera noīaf, Est pus qd̄ elæodes appellaf, Hydrops tēuis: subalbidus ex malo ulce-
re exit: maxieq; ubi neruo læso inflāmatio secuta est, Melitera crassior & glutinosior subalbida mellig;
albo sublimis fertur, Hæc quoq; ex malis ulceribus ubi nerui circa articulos læsi sunt & iter hæc lo-
ca maxie ex genibus, Elæodes tenuē subalbidū quasi unctū colore atq; p̄guitudine: oleo albo nō disti-
mile apparet in magnis ulceribus sanescētibus, Malus aut est sanguis nimū aut tenuis aut crassus: co-
lore uel liuidus uel niger: aut pituita mixtus: aut uariis, Optimus calidus: rubens: modice crassus: non
glutinosus, Itaq; protinus eius uulneris expedita magis curatio est: ex quo sanguis bonus fluxit, Itēq;
multus: crassus: subliuidus: aut subpallidus: glutinosus ater: calidus: mali odoris, Tolerabilior est sub-
albidus: q; cætera oia cōtraria prioribus habet, Melitera aut mala est multa & pcrassa, melior quæ &
tenuior & minus copiosa est, Pus inter hæc optimū est, Sed id quoq; peius ē: multū: tenuē: dilutū: ma-
gisq; si ab initio tale est: Itēq; si colore fero simile: si pallidū: si liuidū: si feculētū est, Præter hæc si male
olet: nisi tamē locus hūc odorē excitat, Melius ē: quo minus est: quo crassius: quo albidius, Itēq; si leue
est: si nihil olet: si æquale est, modo tamē cōuenire & magnitudini uulneris & tēpori debet, Nā plus ex
maiore: plus nodū solutis inflāmationibus naturaliter fertur, Elæodes quoq; peius ē multū: & page pin-
gue, quo minus etiā: quoq; idip̄ū pinguis eo melius est.

Curatio aduersus p̄fusionē sanguinis in uulneribus.

Vibis exploratis ubi aliquis ic̄tus est: q; seruari p̄r: protinus p̄spiciēda duo sunt: me sanguinis
q; p̄fusio: neue inflāmatio interimat, Si p̄fusionē timemus: qd̄ ex sede uulneris & magnitudine
eius & ex ip̄etu ruentis sanguis intelligi p̄r: siccis linamētis uulnus iplēdū est, supraq; ip̄onēda
spongia ex aqua frigida exp̄ssa: ac manu super cōprimēda, Si parū sic sanguis cōquiescit: læpius linamē-
ta mutanda sunt, Et si sicca parū ualēt: aceto madefacienda sunt, Id uehemēs ad sanguinē supprimēdū
est, Ideoq; qdā id uulneri infundūt, Sed alius rursus metus subest: ne nimis ualenter ibi retēta materia
magnā inflāmationē postea moueat, Quæ res efficit neq; rodētibus medicamentis: neq; adurētibus: &
ob id ip̄sum iducētibus crustā: sit utēdu: quīs pleraq; ex his sanguinē supprimūt, Sed si semel ad ea de-
curritur: potiusq; mitius idē efficiūt, Quod si illa quoq; p̄fluuiū uincūt, uenæ q; sanguinē fundunt ap-
prehēdendæ: circaq; id qd̄ ic̄tū est: duobus locis deligādæ: intercīdēdæq; sunt ut & in se ip̄æ coeant &
nihilominus ora p̄clusa hēant, Vbi ne id qd̄ res patit: possunt ferro cādenti aduri, Sed etiā satis mul-
to sanguine effuso ex eo loco: quo neq; neruus: neq; musculus est: ut puta in fronte uel superiore capi-
tis parte, cōmodissimū tamē est cucurbitulū admouere a diuersa pte: ut illuc sanguis cursus reuocet.

Curationes aduersus uulnerū inflāmationē.

e T aduersus p̄fusionē quidē in his auxiliū est, Aduersus inflāmationē aut ī ip̄o sanguis cursu ea
timei p̄r: ubi læsū est uel os, uel neruus: uel cartilago: uel musculus: aut ubi parū sanguis pro-
mō uulneris fluxit, Ergo quoties quid tale erit: sanguinē mature supprimere nō oportebit: sed pati flu-
ere dū tutū erit: adeo ut si parū fluxisse uidebit: mitti quoq; ex brachio debeat: utiq; si corpus iuueni-
le & robustū & exercitatū est: multoq; magis si id uulnus ebrietas p̄cessit, Quod si musculus læsus ui-
debit præcīdēdus erit, Nā percussus mortiferus est: præcīsus sanitatē recipit.

De glutinatiōe uulnerum.

s Anguinē aut uel suppresso: si nimius erūpit: uel exhausto: si per se parū fluxit: longe optimū est:
uulnus glutīari, P̄r aut id uel qd̄ in cute uel etiā in carne est: si nihil ei p̄terea mali accedit, Po-

test caro alia parte depēdēs: alia inhārēs: si tamē ēt nū integra est & cōiunctione corporis fouet. In his uero quæ glutinant duplex curatio est. Nā si plaga in molli parte: sui debet: maximeq; si discissa auris ima est: uel imus nasus: uel frons: uel bucca: uel palpebra: uel labrū: uel circa guttur cutis uel ueter: Si uero in carne uulnus est: hiatq; neq; in unū orā facile attrahū: futura quidē aliena est. Imponēdā uero fibulæ sunt. ancteras græci noiant. quæ oras: paulū tamē: cōtrahūt: quo minus lata postea cicatrix sit. Ex his aut colligi potest: id quoq; qd' alia parte depēdēs: alia inhārebit: si alienatū adhuc nō est: futura an fibulā postulet. Ex quibus neutra ante debet iponi: quā intus uulnus purgatū est: ne qd' ibi cōcreti sanguis relinqua. Id enī & in pus uertitur: & inflāmatōne mouet: & glutinari uulnus eē patiunt. Ne linamētū quidē: qd' supprimēdi sanguis causa iditum est: inibi relinquendum est. Nā id quoq; inflāmat. Cōprehēdi uero futura uel fibula nō cutē tātū: sed aliqd' ēt ex carne. ubi suberit hæc: oportebit: quo ualētius hæreat: neq; cutē abrumpat. Vtraq; optima ē ex acia molli nō nimis torta: quo mitius corpori insidat. Vtraq; neq; nimis rara. neq; nimis crebra initiāda est. Si nimis rara ē: nō continet. Si nimis crebra est: uehemētē afficit. qā quo sapius acus corpus trāsiuit: quoq; plura loca iniectū uinculū mordet: eo maiores inflāmatōes oriunt: magisq; æstare. Neutra ēt uim ullā desiderat. Sed eatūs utilis est. quā cutis ducētē quasi sua spē sublequit. Fere tamē fibulæ latus uulnus eē patiunt. Sutura oras iungit. quæ ne ipse quidē inter se cōtingere ex toto debet: ut si quid intus hūoris cōcreuerit: sit quia emanet. Si quod uulnus neutrū horū recipit: id tamē purgari debet. deinde oī uulneri prio imponēda est spōgia ex aceto expressa. si sustinere aliquis aceti uim nō pōt: uino utendū est. Leuis plaga iuuatur etiā si ex aqua frigida expressa spongia iponit. Sed ea quocūq; mō imposita est: dū madet: prodest. itaq; ut inhārescat: nō est cōmittēdū. Licetq; sine peregrinis & cōquisitis & cōpositis medicamētis uulnus curare. Sed si quis huic parū cōfidit: iponere medicamētū debet: quod sine seuo cōpositum sit ex his: quæ cruentis uulneribus apta esse pposui. Maxieq; si caro est: barbagē. si nerui: uel carthilago uel aliquid ex eminētibus: quales aures: uel labra sunt. Polybi sphragidē. Alexandrinū quoq; uiride: neruis idoneū est. eminētibusq; partibus ea: quā græci rhapsusam uocāt. Solet etiā colliso corpore exigua parte findi cutis. Quod ubi incidit: nō alienū est: scapello latius aperiri: nisi musculi: neruicq; iuxta sint: quos incidi nō expedit. Vbi fatis deductū est: medicamētū iponēdum est. At si id quod collisū est: quā his is parū deductū ē latius tamē apiri propter neruos aut musculos nō licet adhibenda sunt ea: quæ humorē leniter extrahant: p̄cipueq; ex his id quod rhyppodes uocari proposui. Nō alienū est etiā ubi cūq; uulnus graue est: impositū: quo id iuuēt insuper circundare lanā succidā ex aceto & oleo. Vel cāta plasmā: si mollis is locus est: qd' leniter reprimat. Si neruofus aut musculofus: qd' emolliat.

Quo modo uulnus ligari cōueniat

Alcia uero ad uulnus deligādū lintea aptissima est eaq; late eē debet: ut semel iuncta nō uulnus tantū: sed paulū utring; ēt oras eius cōprehēdat. Si ab altera parte caro magis recessit: ab ea melius attrahitur. Si æque ab utraq; transuersa cōprehēdere oras debet. aut si id uulneris rō non patitur: media primū iniicienda est: ut tū i utraq; parte ducat. Sic aut deligāda est: ut & cōtineat neq; astringat. Quod nō cōtinet: relabif. Quod nimis astringit: cācro periclitat. Hyeme sapius fascia circuire debet æstare quotiēs necesse est. tū extrema pars eius inferioribus acu asiuenda est. Nā nodus uel cus lædit: nisi tamē longe est. Illo neminē decipi decet ut propriā uiscerū curatōne requirat: de quibus supra posui. Nā plaga ipia curāda extrinsecus uel futura uel alio medicina genere est. In uisceribus nihil mouēdū est: nisi aut si quid ex iocinere: aut liene: aut pulmone duntaxat extremo dependeat: p̄cidatur. Alioqn uulnus interius ea uictus ratio eaq; medicamēta sanabūt: quæ cuiq; uisceri cōuenire superi ore libro proposui. De rōne uictus: & noris uulnerū curatōibusq; eorū.

Is ita primo die ordinatis homo in lecto collocandus est: siq; si graue uulnus est: abstinere quātū uires patiunt ante inflāmatōne a cibo debet. bibere donec sitim finiat aquā calidam. uel si æstas est: neq; febris neq; dolor est: etiā frigidā. Adeo tamē nihil perpetuū est. Sed semp pro uiribus corporis æstimādum: ut ibecillitas etiā cibū protinus facere necessariū possit: teneum scilicet. & exiguū: qui tantū sustineat. Multicq; etiā ex profluuiio sanguinis inter morientes: ante ullā curationem uio efficiēdi sūt. qd' alioqn inimicissimū uulneri ē. Nimis uero itūescēt uulnus: piculosū: nihil itūescēt: piculosissimū ē. Illd' iditū ē magne inflāmatōis: hoc emortui corporis. Protiusq; si mēs homini cōsistit: si nulla febris accessit: scire licet: maturū uulnus sanū for. Ac ne febris qdē terret debet: si mag no uulne re: dū inflāmatō est: p̄manet. Illa pernitiōsa est: quæ uel leui uulneri superuenit. uel ultra tēpus inflāmatōis durat: uel delirū mouet: uel si neruorū rigor: aut distētio: quæ ex uulnere orta est: nō finit. Vomitū quoq; biliosus nō uolūtarius: uel protinus ut percussus est aliquis: uel dū inflāmatō manet: malū signū est: in his dūtaxat: quoq; uel nerui uel ēt neruosi loci uulnerati sunt. Sponte tamē uomere nō alienū est: p̄cipue his: quibus in cōsuetudine fuit. sed neq; protinus post cibū: neq; iā inflāmatōe ortat: neq; cū in superioribus partibus plaga est. Biduo sic uulnere habitō: tertio die id aperitū: detergēdaq; sanies ex aqua frigida est. eadēq; rursus iniiciēda sunt. Quinto iā die quanta inflāmatō futura erit ostēdit. Quo die rursus detecto uulne cōsiderādus color est. Quod si liuidus aut pallidus aut uarius aut niger est: scire licet malū uulnus eē. Idq; quādōcūq; aiaducrium est terrete nos potest. Album aut rubicundū eē ulcus: cōmodissimū est. Itē cutis dura: crassa. dolens: periculū ostendit. Bona signa sunt ubi hæc sine dolore tenuis & mollis est. Sed si glutinatū uulnus: aut leniter intumuit: eadem sunt impo-

nēda: quæ primo fuerunt. Si grauis inflāmatio est: neq; glutinādi spes ē: eaq; pus moueāt: aqua quoq; calida necessarius usus est: ut & materiam digerat & duritiā emolliat & pus citet. Ea sic tēperāda est: ut & manu cōtingētī iocūda sit. usq; eo adhibenda donec aliquid ex tumore minuisse: colorq; ulce-
ri magis naturalē reddidisse uideat. maxieq; si grāde uulnus ē: tetrpharmacū. si in articulis: digitis: lo-
cis cartilaginosis: rhympodes. Post id fomētū si lata plaga nō patet: iponi protinus emplastrū debet: & si
latius hyar: illud emplastrum liquari ex iirino unguento oportet. coq; illita linamenta disponi per pla-
gā. deinde emplastrū supra dari: & super id fucidam lanam minūsq; etiam: quam primo fasciā astrin-
gēda sunt.

Curatiōes propriæ articulorū.

Ropriæ quædam in articulis uisēda sunt. in quibus si præcisi nerui sunt: qui cōtinebāt: debili-
p tas erus partis sequitur. Si id dubiū est & ex acuto telo plaga est: ea transuersa cōmodior est. Si
reruso & graui est: nullū in figura discrimē est. At uisēdū est pus supra articulū: an infra nasca-
tur. Si sub eo nascit: albūq; & crassum diu fertur: neruū p̄cisū eē credibile ē. Magis quoq; maiores do-
lores inflāmatōesq; quo maturius excitatæ sunt. Quāuis aut nō abscessus neruus est: tamen si circa tu-
mor durus diu permanet: necesse est & diuturnū ulcus eē: & sano quoq; eo tumore permanere. futu-
rūq; est: ut tarde mēbrū id extēdat uel cōtrahat. Maior tamē in extēdendo mora ē: ubi recuruato ar-
ticulo curatio adhibita ē: quā in recuruādo eos: quod rectū cōtinuerimus. Collocari quoq; mēbrū: qd
ictū est ratione certa debet. Si glutinādū ē: ut superius sit. si inflāmatōe est: ut in neutra partē inclinātū
sit. Si iā pus profluit: ut deuexū sit. Optimū etiā medicamētū quies ē: moueri & ambulare nisi sanis ali-
enū ē. Minus tamē his est periculosū: qui in capite uel brachiis: quam qui inferioribus partibus uulne-
rati sunt. Minimeq; ambulatio cōuenit: scemīa: aut crure: aut pede laborāte. Locus i quo cubabit: te-
pidus eē debet. Balneū quoq; dū parū uulnus purū est: inter res infestissimas est. Nā id & hūidum &
fordidū reddit. ex quibus ad cācrū trāsitus eē cōsueuit. Lewis frictio recte adhibet: sed his ptibus quæ
longius absunt a uulnere.

Vulnus quomodo purgādū est.

Inflāmatōe finita uulnus purgādū est. Id optime faciunt tincta in melle linamēta: supraq; id:
i emplastrū: uel encepharmacū dādū est. Tū demū uero parū ulcus est: cū rubet: ac nimiū neq;
siccū neq; hūidū est: ac quodcūq; sensu caret: qd nō naturaliter sentit: quod nimiū aut aridum
aut hūidū est. Quod aut pallidū aut albidum aut liuidū aut nigrū est: id purū nō est.

Quomodo uulnus implēdū est.

Vrgato sequit ut ipleat: iāq; calida aqua eatenus necessaria est: ut sanies remoueat. Lanæ fuci-
p da: supernacuus usus ē. Lota melius circūdat. Ad iplendū aut uulnus p̄ficiūt qd ē etiā medica-
menta aliqua. Itaq; ea adhiberi nō alienū est: ut butyrū cū rosa: exigua mellis parte aut cū eadē
parte: aut cū eadē rosa tetrpharmacū. aut ex rosa linamēta. Plus tamē p̄ficit balneū rarū. Cibi bōi: suc-
ci: uitatis omnibus acribus: sed iā plenioribus. Nā & auis & uenatio & suilla elixa dari pōt. Vinū oībus
dū febris: dū inflāmatō est: alienū ē. Itēq; usq; ad cicatricē: si nerui: musculiue uulnerati sunt: etiā si al-
te caro: aut si plaga in sūma cute generis tutioris est: pōt nō per uetus: modice tamē datū ad implēdū
quoq; proficere. Si quid molliendū est: qd in neruosis locis musculosisq; necessariū est: cæratō quoq;
super uulnus utēdū est. At si caro super creuit: modice reprimat siccū linamētū: uehementius squama
aeris. Si plus est qd tolli opus est: adhibēda sūt et nū uehementiora quæ corpus exedūt. Cicatricem post
oīa hæc cōmode inducit licitū ex passo aut lacte dilutum: uel etiā per se ipōsitum siccū linamentum.

De uulneribus: quæ extrinsecus p uulnera incidūt curatiōibusq; eorū.

lc ordo foelicis curationis est. Sed quædā tamē piculosa icidere cōsueūt. Interdū enī uetustas
h ulcus occupat: induciturq; ei callus: & circū orā crassa: liuēt. post quæ qcquid medicamētōz
ingeritur: parū proficit. quod fere negligenter curato ulcere superuenit. Interdū uel ex nimia i-
flāmatōe: uel ob æstus imodicos: uel ob nimia frigora: uel quia nimis uulnus astrictū est: uel qd cor-
pus aut senile aut mali habitus ē cācer occupat. Id genus a græcis diductū in species est: nostris uocabu-
lis nō est. Oīs aut cācer nō solū id corrūpit: quod occupauit sed etiā serpit. deinde aliis aliisq; signis de-
cernitur. Nam modo super inflammationem rubor ulcus ambit. isque cum dolore procedit. Erisipe-
las græci nominant. Modo ulcus nigrum est: quia caro eius corrupta est. Idque uehementius etiā pu-
trefcendo intenditur. Vbi uulnus humidum est: & ex nigro ulcere humor pallidus fert: malique odo-
ris est: caruncula corrupta. interdum etiam nerui ac membranæ resoluuntur: specillumq; demissum
descendit aut in latus aut deorsum: eoq; uitio nonnūq; os quoq; afficitur. modo oritur ea: quam græci
cangrettiā appellant. Priores i qualibet parte corporis fiunt. Hoc in prominētibus membris id est iter
ungues & alas uel inguina: fereq; in senibus: uel his quorū corpus mali habitus est. Caro in ulcere uel
nigra uel liuida est: sed sicca & arida: proximaq; cutis plerūq; sub nigris pustulis ipletur deinde ei p-
xima uel pallida uel liuida fereq; rugosa sine sensu est. Alerior i inflāmatōe est: omniaque ea simul
serpunt: Vlcus: in locum pustulosum. Pustula: in eum qui pallet aut liuet. Pallor aut liuor: in id quod
inflammatum est. Inflammatō: in id quod integrum est: trāsit. Inter hæc deinde febris acuta oritur:
igēsq; sitis. qbusdā et deliriū accedit. alii quāuis mētis suæ cōpotes sūt balbutiēdo tamē uix sensus su-
os os explicant. Incipit affici stōachus. Fit foedius spiritus ipse odoris. Atq; inittū eius qd ē mali recipit

curationē. Vbi uero penitus infedit: insanabile est. plurimiq; sub frigido sudore moriunt.

Curatio ulceris.

Pericula quidē uulnerū hæc sunt. Vetus autē ulcus scalpello cōitiendū est: excidēdaq; eius ora: & qcquid super eas liuet: aque incidēdū. Si uaricula intus est: quæ his sanari prohibet: ea quoq; excidēda. Deinde ubi sanguis emissus: nouatūq; uulnus est: eadē curatio adhibēda: quæ in recētibus uulneribus exposita est. Si scalpello aliquis uti nō uult: pōt sanare id emplastrū: qđ ex ladano fit. & cū ulcus sub eo exesum est: id: quo cicatrix inducitur.

Curatio erisipelarū.

Daūt qđ erisipelas uocari dixi: nō solū uulneri superuenire: sed sine hoc quoq; oriri cōsueuit: atq; interdū periculū maius affert: utiq; si circa ceruices aut caput cōstitit. Oportet si uires patiunt sanguinē mittere: deinde iponere simul reprimētia & refrigerātia: maxieq; cæruissam solani succo: aut cimoliā cretā aqua pluuiali exceptā: aut ex eadē aqua sub actā farinā cupresso adiecta: aut si tenerius corpus est: lenticulā. Quicqđ ipositū est: betæ folio cōtegēdū est: & super linteolū frigidā aqua madēs iponēdū. Si per se refrigerantia parū proderūt miscēda erūt hoc mō. sulphuris. P. X. cæruissæ & croci singulorū. P. XXX. eaq; cū uino cōterēda sūt: & id his illinēdū. aut si durior locus est: solani folia cōtrita: suillæ adipi miscēda sunt: & illita linteolo super iniicienda. At si nigrities est: neq; dū serpit: iponēda sunt quæ carnē putrē lenius exedūt. repurgatūq; ulcus sic ut cætera nutriēdū est. Si magis putre est. iūq; pcedit ac serpit: opus est uehemētius erodētibus. Si ne hæc quidē euicūt: aduri locus debet donec ex eo nullus humor seraf. nā qđ sanū est: siccū est cū aduritur. post uestionē putris ulceris super ponēda sunt quæ crustas a uino resoluant: eas escaras græci uocāt ubi exciderūt purgandū ulcus maxie melle & resine est. sed aliis quoq; purgari pōt: quibus purulenta curant. eodēq; modo ad sanitatē perducēdū est.

Curatio Cangrenæ.

Angrenā uero si nō dū plane tenet: sed adhuc incipit: curare nō difficillimū est: utiq; in corpore iuuenili: & magis etiā si musculi integri sunt: si nerui uel lacri nō sunt: uel leuiter affe est: neq; ullus magnus articulus nudatus est: aut carnis in eo loco paulū est: ideoq; nō multū: quod putresceret: fuit: cōsistitq; eo loco uitiiū qđ maxie fieri in digito pōt. In eiusmodi calu primū ē si uires patiunt. sanguinē mittere. Deinde qcquid aridū est & intētionē quadā pximū quoq; locū male hēt: usq; eo sanū corpus cōcidere. Medicamēta uero dū malū serpit adhibēda nulla sunt: quæ pus mouere cōsueunt. ideoq; ne aqua quidem calida. Grauiā quoq; quibus reprimētia aliena sūt. Sed his quam leuissimis opus est. superq; ea quæ inflammata sunt: utendum est refrigerantibus. Si nihil magis malum cōstitit. uti id quod est inter integrum ac uitiatum locum debet. Præcipueq; in hoc casu petendum non a medicamentis solum: sed etiā a uictus ratione præsidium est. Neq; n. id malum nisi corrupti uitio sicq; corporis est. Ergo priō: nisi ibecillitas prohibet abstinentia utēdū. Deinde dāda quæ per cibū potio neq; aliuū: ideoq; etiā corpus astringāt: sed ea leuia. Postea si uitiiū cōstitit: iponi super uulnus eadem debent: quæ in putri ulcere præscripta sūt. Actū quoq; plenioribus cibis uti licebit ex media materia: sic tamē nō nisi aliuū corpusq; siccātibus. aqua uero pluuiali frigida. balneū nisi iā certa fiducia reddita: sanitatis est: alienū est: si quidē emollitū in eo uulnus: cito rursus eodē malo afficit. Solēt uero nōnūq; nihil oia auxilia proficere: ac nihilominus serpere his cancer. Inter quæ miserū sed unicū auxiliū ē: ut cætera pars corporis tuta sit: mēbrū qđ paulatī emoritur: abscondere. Hæc grauissimorū uulnerū curatiōes sunt. Sed ne illa quidē negligēda: ubi integra cute interior pars collisa est: aut ubi derafū: ac tritūe aliquid est: aut ubi furculus corpori infixus est. aut ubi tenuē: sed altū uulnus infedit. In primo casu commodissimū est malichoriū ex uino coquere: interiorūq; eius partē cōterere: & cærato miscere ex rosa factorūq; supponere. deinde ubi cutis ipsa exasperata est: inducere lene medicamētū. quale lipara est. Derafo uero detritūq; iponēdū est emplastrum tetrapharmacū: minuendūsq; cibis: & uinū subtrahēdū. Neq; id: qā nō hēbit altiores ictus: cōtēnendūq; erit. Si quidē ex eiusmodi casibus sæpe canchri fiunt. Quod si leuius id erit: & in parte exigua: cōtenti eē poterimus eodē leni medicamento. Surculum uero: si fieri pōt: oportet uel manu: uel ēt ferramēto cūcere. Si uel præfractus est: uel altius descendit: quā ut ita fieri possit: medicamēto euocādus est. Optie autē educit supposita arūdinis radix si tenera est: protinus cōtrita: si iā durior ante in mulso decocta. Cui semp mel adiciendum est: aut aristolochia cū eodē melle. Pessima ex furculis arūdo ē: qā aspera est. Eadēq; offensa etiā in silice est. Sed usu cognitū est utrāq; aduersus alterā medicamētū eē: si cōtrita superiposita est. Facit autē idē in oibus furculis quodcūq; medicamētū extrahēdi uī hēt. Idē altis: tenuibusq; uulneribus aptissimū est: Priori rei Philo cratis: huic Hecatei emplastrū maxie cōuenit.

Quomodo cicatrix uulneri inducēda: purgādāq; sit.

Bi uero in quolibet uulnere uentū ad inducēdū cicatricē est: quod per purgatis iā repletisq; uulneribus necessariū est: primū ex aqua frigida linamentū dū caro alitur: deinde cū iā cōtinenda est: siccū iponēdum est: donec cicatrix inducat. Tū deligari super albū plumbū oportet: quo & reprimitur cicatrix: & colorē maxime sano corpori similē accipit. Idē radix siluestris cucumeris præstat. Idē cōpositio: q hēt elaterii. P. XI. spumæ argenti. P. XII. unguenti Pondo. XIII. Quæ excipiūt resina terebithia: dōc eplastri crassitudo ex oibus fiat. Ac nigras quoq; cicatrices leniter purgāt paribus portioibus mixta: arugo: plūbū elotū: eademq; rosa cocta: siue ungit cicatrix. qđ in facie fieri potest:

sive id ut emplastrū iponit, qđ in aliis partibus cōmodius est. At si uel excreuit cicatrix: uel cōcaua est: stultū est, decoris causa rursus & dolorē & medicinā sustinere. Alioqñ res utriq; succurri patit: Si qđ utraq; cicatrix extiterit: scalpello pōt. Si medicamētū aliq; mauult: idē efficiūt cōpositiones hęc, quę corpus exedūt. Cūte exulcerata: sup eminentē carnē exedētia medicamēta cōuiciēda sunt. Sup concanam iplentia: donec utrunq; ulcus sanā cuti æquef: & tū cicatrix inducat.

De uulneribus quę p morsus inferunt eorūq; curationibus.

Caput. xxvii.

Ixi de his uulneribus quę maxime p tela inferunt. Seqđ ut de his dicā: quę morū sūt: interdū d hois: interdū simiā: saepe canis: nōnūq; ferōz: aialū: aut serpentū. Ois autē fere morsus habet quoddā uirus. Itaq; si uehēmēs uulnus est: cucurbitula admouēda est. Si leuius: protinus emplastrū iniiciendū: p̄cipueq; Diogesi. Si id nō est: quodlibet ex his: q; aduersus morsus p̄posui. Si ea nō sūt: uiride alexādrinū. Si ne id qđ est: quodlibet nō pingue ex his quę recētibus uulneribus accōmodant. Sal quoq; his: p̄cipueq; et: qđ canis fecit: medicamētū est: si manus uulneri iponit: supq; id duobus digitis uerberat (Exlantat enim) ac lassamentū quoq; recte sup id uulnus deligat.

Curatio aduersus rabiosi canis morsum.

Tiq; autē si rabiosus canis fuit: cucurbitula uirus eius extrahēdū est. Deinde si locus neq; neruofus neq; musculofus est uulnus id adurēdū ē. Si uri nō pōt sanguinē homini mitti nō alienū est. Tū uisō qđ uulneri sup iponēda quę ceteris uisō sunt. Ei uero qđ expertū ignē nō est: ea medicamēta: quę uehēmēter exedūt. Post quę nullo nouo magisterio: sed iā supra posito: ulcus erit iplendū: & ad sanitatē pducendū. Quidā post rabiosi canis morsum p̄tinus in balneū mittūt: ibiq; partium desudare dum uires corporis inuit ulcere adaperto: quo magis ex eo quoq; uirus distillet. deinde multo: ameraq; uinō excipiūt. Quod oibus uenenis cōtrariū est. Idq; cū ita per triduū factū est: tutus esse homo a piculo uidet. Solet autē ex eo uulnere: ubi parū occurū est aquę tumor nasci. hydrophlo gas graeci appellāt. Miserrimū genus morbi. In quo simul ager & siti & aquę metu cruciat. Quo oppressus in angusto spes est. Sed unicū tamen remediū est: nec opinantē in piscinā nō ante ei puilam p̄icere. Et si natādi sciētia nō habet modo mersum bibere parū: modo attollere. Si habet: interdū deprimere: ut inuitus quoq; aqua sariet. Sic, n. simul & sitis & aquę metus tollit. Sed aliud periculū excipit: ne ifirmū corpus in aqua frigida uexatū neruoz distētio absumat. Id ne icidat: a piscina p̄tinus i oleū calidū demittēdū est. Antidotū autē p̄cipue id qđ primo loco posui. ubi id nō est: aliud si nondum æger aquā horret. potui ex aqua dandū est. & si amaritudine offendit: mel adiciendū est. Et si iā is morbus occupauit: per catapotia sumi potest.

Curationes cōmunes aduersus oēs morsus serpentū.

Erpentū quoq; morsus nō nimīū distantē curationē desiderat: quāuis in ea multū antiq; uaria rūt ut in singula genera anguiū singula medēdi genera p̄cipere: atq; aliis alia. Sed i oibus eadē maxime p̄ficiūt. Igit in primis sup uulnus id mēbrū deligandū est: nō tamē nimīū uehēmēter: ne torpeat. Dein uenenū extrahendū est. Id cucurbitula optime facit. Neq; alienū est: ante scalpello circa uulnus icidere: quo plus uitiatū iā sanguinis extrahat. Si cucurbitula nō est. qđ tamen uix icidere potest. tū quodlibet simile uas: qđ idē possit. Si ne id qđ est: hō adhibēdus est: q uulnus exiugat. Neq; hercules sciētia p̄cipua habēt hi: q; psylli noianf: sed audaciā usu ipso cōfirmatā. Nā uenenū serpentis: ut quādā etiā uenatoria uenena: qbus galli p̄cipue utunt: nō gustū: sed in uulnere nocēt. Ideoq; colubra ipsa tuto estur: ictus eius occidit. & si stōpēte ea: qđ p quādā medicamēta circulatores faciūt: i os digitū q; ididit: neq; p̄cussus est: nulla in ea salua noxa est. Ergo qsq; exēplū psylli securus id uulnus exiuxerit: & ipse tutus erit: & tutū hoīem p̄stabit. Illud ne itereat: ante debet attēdere: ne qđ in gingiuis: palatouē: aliaue parte oris ulcus habeat. Post hęc his homo loco calido collocādus ē: sic ut id: qđ p̄cussus erit: in inferiorē partē iclinet. Si neq; q; exiugat: neq; cucurbitula est: sorbere oportet ius anserinū uel ouillū uel titulinū: & uomere. Uinū autē gallinaccū pullū per mediū diuidere: & p̄tinus calidū sup uulnus iponere: sic ut pars interior corpori iungat. Facit id etiā hādus: agnusue discissus: & calida eius caro statū sup uulnus iposita. Emplastra quoq; quę supra cōprehensa sūt. Aptissimūq; est: uel ephesiū: uel id qđ ei subiectū est. Præsentēq; in aliquo antidoto p̄sidiū est. Si id nō est: necessariū ē exorbere potionē meri uini cū pipe: uel qđlibet aliud: quo calor mouēdus est: ne humorē itus coire patiat. Nā maxime pars uenenoz frigore interimit. Oia etiā urinā mouēt: q; materia extenuat. utilia sūt.

Spetiales curatiōes aduersus ictus serpentū & primo aduersus ictū Aspidis.

Aec aduersus oēs ictus cōia sunt. Vfus tamē ipse docuit: eū: quē alpis p̄cussit: acetū potius bibere debere. Quod demonstrasse dicif casus cuiusdā pueri q cū ab hac ictus esset: & parti ob ipsū uulnus: parti ob imodicos æstus siti premeref: ac locis siccis aliū humorē nō repiret acetū qđ forte secū habebat: ebibit & liberatus est. Credo quoniā id: quāuis refrigerādi uim habet: tamē habet etiā dissipādi. Quo fit ut terra respla eo: spumet. Eadē ergo ui uerisimile est: spiffescētē quoq; itus humorē hominis ab eo discuti: & sic dari sanitatē.

Aduersus ictū scorpionis.

Nqbus id etiā aliis serpentibus certa quādā auxilia satis nota sūt. Nam scorpio sibi ipse pulcherimū medicamentum est. Quīdam cōtritū cum uino bibunt. quidam eodem modo contritū super uulnus iponunt: quidam super prunam eo imposito uulnus suffumigant undiq; ueste

hō dōp hōy

circundata: ne is fumus dilabatur, tum carbonē eius sup uulnus deligat. Bibere autē oportet herbæ solaris: quā heliotropion græci uocāt: semen: uel certe folia ex uino. Sup uulnus uero etiā surfures ex aceto, uel ruta siluatica recte iponit: uel cū melle sal tostus. Cognoui tamē medicos: q̄ ab scorpione ictis nihil aliud: quā ex brachio sanguinē miserunt. Aduersus aranei & scorpionis ictum.

e T ad scorpionis autē & ad aranei ictū aliū cū ruta recte misceat: ex oleoq̄ cōtritū sup iponit. Aduersus Cæraſtis & Dipsæ & Aemorrhoidis ictū.

a T si Ceraſtes aut Dipsas aut Aemorrhoidis percussit: spoli qd̄ ægyptiæ fabæ magnitudinē æquet: arefactū in duas potiōes diuidendū est: sic ut ei rutæ paulū adiciat. Trifoliū quoq̄ & mētaſtæ & cū aceto panaces æque p̄ficiūt. Costūq̄ & caſia & cynamomū recte p̄ potiōne assumunt.

Aduersus Chelydri ictū & cæraſtis.

a Duerſus Chelydri uero ictū: panacis aut laſer. qd̄ sit scripuloꝝ. XII. uel porri ſuccus cū hemina uini ſumēdus est: & edēda multa ſatureia. Imponēdū autē sup uulnus ſtercus caprinū ex aceto coctū: aut ex eodē hordeacea farina: aut ruta: uel nepeca cū ſale cōtrita melle adiecto. Quod in eo quoq̄ uulnere: qd̄ cæraſtes fecit: æque ualet.

Aduersus Phalangi ictum.

u Bi uero phalangū nocuit: p̄ter eā curationē quæ manu reddi: ſæpe homo demittēdus i ſoliū est: dandūq̄ ei myrræ & uuæ timiniæ par modus ex paſſi hemina. uel rediculæ semen: aut lili radix ex uino: & sup uulnus ſurfures ex aceto coctæ. i perandūq̄ ut is cōquiescat.

Aduersus ictus italoꝝ anguium: qui minus terribiles peregrinis ſunt.

u Erū hæc genera ſerpentiū & peregrina & aliquāto magis peſtifera ſunt: maximeq̄ æſtuofis locis gignunt: Italia: frigidioresq̄ regiōes hac quoq̄ parte ſalubritatē habēt: qd̄ minus terribiles angues edunt. Aduersus quos ſatis p̄ficiat herba betonica: uel catabrica: uel cetaurion: uel argimonia: uel trixago. uel plonina: uel marina: paltinacæ ſingulæ binæue tritæ & cū uino potui data: & sup uulnus impoſitæ. Illud ignorari nō oportet: omnis ſerpētis ictū & ieiuni & ieiuno magis nocere. Ideoq̄ p̄nitioſiſſimæ ſunt cū incubāt. Vtiliſſimūq̄ est: ubi ex anguibus metus est: nō ante p̄gredi: quā quis aliqd̄ aſſumpſit. Remediū generale aduerſus oīa uenena uel in cibo uel in potiōe aſſūpta.

n On tam facile is opitulari eſt: q̄ uenenū: uel in cibo: uel in potiōne ſumſerunt. Primū: q̄a non protinus ſentiūt: ut ab angue icti: ita ne ſuccurrere qd̄ ſtatim ſibi poſſunt. Deide: q̄a noxa non a cute: ſed ab interioribus partibus incipit. Cōmodiſſimū eſt tamen ubi primū ſenſit aliq̄ p̄tinus oleo multo epoto uomere. Deide: ubi præcordia exhausti: bibere antidotū. Si id nō eſt: uel meꝝ uinū

Specialia remedia aduerſus quædā uenena: & primo aduerſus cantharidas.

p Vnt tamē quædā remedia propria aduerſus quædā uenena maximeq̄ leuiora. Nā ſi cātharidas aliq̄ ebibit: panaces cū lacte cōtula: uel galbano: uino adiecto dari: uel lac per ſe debet.

Aduersus cicutam.

s I cicuta: uinū merū calidū cum ruta quāplurimū ingerendū eſt. deide is uomere cogendus Poſtea: laſer ex uino dandū. Itq̄: ſi febre uacat: in calidū balneū mittēdus. Si nō uacat: ungendus ex calefaciētibus eſt: Poſt quæ quies ei neceſſaria eſt.

Aduersus hyoſcyamum.

s I hyoſcyamū: ſeruēs muſſum bibendū eſt: aut quodlibet lac maxime tamen aſininum.

Aduersus cæruſſam.

s I cæruſſam. ius maluæ: uel ius glādis ex uino cōtritæ maxime profunt.

Aduersus ſanguifugam ſi epota eſt: & lac qd̄ intus coit.

s I ſanguifuga epota eſt: acetū cū ſale bibendū eſt. Si lac itus coit: aut paſſum: aut coagulū: aut cū aceto laſer. Aduersus fungos inutiles.

s I fungos inutiles q̄s aſſumpſerit: radicola aut epota: aut cū ſale & aceto edēda eſt. Ipsi uero hi & ſpetie qd̄ diſcerni poſſunt ab utilibus: & cocturæ genere idonei fieri. Nā ſiue ex oleo iſeruue: rūt: ſiue piri ſurculus cū his iſeruuit: oī noxa uacāt.

De aduſtis corporis locis & quo mō curari debeāt

a Duſtis quoq̄ locis extrinſecus uis iſerē. Itaq̄ ſeq̄ uidet: ut de his dicā. Hæc autē optime curāſ fo: liis: aut lili: aut liguæ caninæ aut betæ i uetere uſo oleoq̄ decoctis. Quoꝝ qd̄ libet p̄tinus i poſitū ad ſanitatē p̄ducit. Sed diuidi quoq̄ curatio pōt i ea: quæ mediocriter exedētia reprimētiaq̄: priō & puſtulas phibeāt & ſūmā pelliculā exaſperēt. Deide ea q̄ lenia ad ſanitatē p̄ducāt. Ex prioribus ē lēticulæ cū melle farina: uel myrra uel uſo: creta cimolia cū turis cortice cōtrita & aq̄ coacta: atq̄ ubi uſus neceſſitas icidit: aceto diluta. Ex iſequētibus quælibet lipara. Sed idonea maxie: quæ uel plūbi recremētū uel uitellos habet. Eſt etiā illa aduſtorū curatio: dū iſſamatio ē: ipoſita habere cū melle len ticulā. Vbi ea declinauit: ſaria cū ruta: uel porro: uel marrubio: donec cruſtæ cadāt. Tū eruū cū meller aut iri: aut refinā terebīthinā: donec ulcus purū ſit Nouiſſime ſiq̄cū linamentum.

De interioribus ulceribus: quæ aliq̄ corporū pte corrupta naſcūt. Caput uigefimo octauum.

De carbunculo & eius curatione.

a Bhis quæ extrinſecus icidūt ad ea ueniēdum eſt: quæ interioribus corrupta aliqua corporum parte naſcunt. Ex q̄bus nō aliud carbunculo peius. eius hæ notæ ſunt. Rubor eſt ſuperque cum

non nimium pustulae eminet, maxime nigrae: interdum sublividae aut pallidae. In his sanies esse videtur, infra color niger est. Ipsum corpus aridum & durius quam naturaliter oportet. Circa quae quasi crusta est: eaque ista matiore cingit: neque in eo loco leuari cutis potest: sed inferiori carni quasi affixa est. Sonus urget, nonnunquam horror: aut febris oritur: aut utrumque. Idque vitium subter actis quasi quibusdam radicibus serpit: interdum celerius: interdum tardius. supra quoque procedens in albescit, dein lividum fit circumque exiguae pustulae oriuntur. Et si circa stomachum: faucibus incidit: subito spiritum saepe elidit. Nihil melius est quam primum adurere. Neque id graue est. Nam non sentit, quoniam ea caro mortua est. Finisque adurendi est: dum ex omni parte sensus doloris est. Tum deinde vulnus: sicut caetera adusta: curandum est. Sequitur enim sub medicamentis erodentibus crusta undique a viua carne diducta: quae trahit secum quicquid corruptum erat: priusque iam sinus curari potest implentibus. At si in summa cute vitium est: possunt succurrere quaedam vel exedentia tantum vel etiam adurentia. Vis per magnitudine adhibenda est. Quodcumque vero medicamentum positum est: si satis proficiet: primum a viua corrupta parte resoluit. Ceteraque esse fiducia potest fere ut undique vitiosa caro excedat: qua huiusce rei medicamentum exest. Si id non fit: medicamentum malo vincit. Vtque ad usionem properandum est. Sed in eiusmodi casu abstinendum a cibo: a uino est. Aquam liberaliter bibere expedit. Magisque ea seruanda sunt: si febricula quoque accessit.

De carcinomate & eius curatione.

On idem periculum carcinoma affert: nisi imprudenter curatus agitur est. Id vitium fit maxime in superioribus partibus: circa faciem: nares: aures: labra: mammas foeminarum. Et in iecore autem aut splene hoc nascitur. Circa locum aliquid quasi puncta sentiunt, itaque immobilis: in aequis tumet: interdum etiam torpet: Circa eum inflatae uenae quasi recurrunt, haecque pallent: aut liuēt, nonnunquam etiam in quibusdam delitescunt. Tactusque is locus alius dolore affert: in aliis eum non habet. Et nonnunquam sine ulcere durior aut mollior est: quae esse naturaliter debet: nonnunquam hirsute oibus ulcus accedit. Interdumque nullam habet proprietatem: interdum simile his est: quae uocatur graeci codylomata: a pedine quadam & magnitudine sua. Colorque eius ruber est: aut leuciculae similis neque toto fert. Nam primum aut resolutio neruorum: aut distentio in seque. Saepem homo ictus obmutescit: atque eius anima deficit. Quibusdam etiam si id ipsum pressum est: quae circa sunt: itendunt & itumescunt. Namque pessimum id genus est: fereque primum id fit quod cacoethes a graecis nominatur. Deinde ex eo id carcinoma quod sine ulcere est. Deinde ulcus ex eo thymium. Tolli nihil nisi cacoethes potest, reliqua curationibus irritant. Et quo maior utis adhibita est: eo magis quodam usi sunt medicamentis adurere: ibus. Quidam ferro aduxerunt: Quidam scalpello exciderunt. Neque ulli unquam medicina proficit. Sed adusta primum concitata sunt & icruerunt: donec occiderent. Ex cisa etiam post iducta: cicatricem tamen reuerterunt & causam mortis attulerunt. Cui iterum in plerisque nullam uim adhibedo: quae tollere id malum tentat: sed imponedo tantum lenia medicamenta: quae quasi blanda: quominus ad ultimam senectutem perueniant, prohibent. Discedere autem cacoethes quod curationem recipit a carcinomate: quod non recipit: nemo scire potest: Sed tempore quo experimeto. Ergo ubi primum id vitium notatum est: imponi debet medicamenta adurentia. Si leuata malum: minuiturque eius incitiam: procedere curatio potest & ad scalpellum & ad usionem. Si primum irritatum est: fere licet iam carcinoma esse: remouendaque sunt omnia acriter: uia uehementia. Sed si sine ulcere is locus est: imponi sic quae pinguisima aut rhyodes emplastrum satis est. Si ulcus aequale est: caratur ex rosa iniunctum est: adiuuendumque ei puluis ex contrita testa: ex qua faber ferrarius tingere candens ferrum solitus est. Si id nimium superuevit: tanta squama aeris est, quae lenissima ex adurentibus est: eatenus neque eminare patitur, sed ita: si nihil exacerbauit. Si minus: eodem carato contentum esse debemus.

De Theriomate & eius curatione.

St etiam ulcus: quod therioma graeci uocant. Id & per se nascitur & interdum ulcere ex alia causa factum superuenit. color est uel lividus: uel niger, odor foedus: multus: & mucci similis humor. Ipsum ulcus neque tactum: neque medicamentum sentit, pruriginem tantum mouet. At circa: dolor est & inflammatio. Interdum etiam febris oritur. Nonnunquam ex ulcere sanguis erumpit. At id quoque malum serpit. Quae omnia saepe interdum tunc fitque ex his ulcus: quod herpeta eschiomenon graeci uocant: quae celeriter serpendo penetrat: usque ossa corpus uorat. Id ulcus inaequale est: caeno simile, inestque multus humor glutinosus, odor intolerabilis: maiorque quam primordium ulceris inflammatio. Vt trunque: sicut omnis cancer: fit maxime in senibus uel his: quorum corpora mali habitus sunt. Curatio utriusque eadem est: sed in maiore malo magis necessaria. Ac primum a vitium ratione ordinandum est. ut quiescat in lectulo: ut primis diebus a cibo abstineat: aqua quam plurimam assumat. Alius quoque ei ducaat. Dein post inflammationem cibum boni succi capiat: uitatis omnibus acerbis: potius quantum uolet: sic ut interdum quod aqua coctus sit. In coena etiam uini austeri aliquid bibat. Non aequae tamen fame in his: quos herpes urget: atque his quoque therioma adhuc habebunt: utendum erit. Et uictus quidem talis necessarius est. Super ulcus uero inspergenda arida aloe oenathe est: & si parum proficiet: chalcitis. Ac si quos nervus exesa carne nudatus est: coctegedus ante linteolo est: ne sub eo medicamentum adurat. Si ualidioribus etiam num remedium opus est: ad eas compositiones ueniendum est: quae uehementius adurunt. Quicquid autem inspergitur auerso specillo infundi debet. Super danda cum melle sunt uel linamenta. uel olea folia ex uino decocta: uel marrubium: eaque linteolo coctegeda in aqua frigida madifactorum: dein bene expresso. Circaque qua tumor ex inflammatione est: imponendaque reprimat cataplasmata. Si sub his nihil proficitur: ferro locus aduri debet: diligenter neruis: si qui apparent: ante contectis: Adustum uel medicamentis uel ferro corpus primum purgandum: deinde implendum esse: apparere cuilibet ex prioribus potest.

De sacro igne & eius curatione.

Acer quoque ignis malis ulceribus annumerari debet. Eius duæ species sunt. Altege est subrubri cundū aut mixtū rubore atque pallore: exasperatūque pustulas cōtinuas: quæ nulla altera maior est: sed plurimæ pexiguæ. In his semper fere pus: & sæpe rubor cum calore est. Serpitque id nonnunquam sanescit: eo quod primū uitiatū est: nonnunquam etiā exulcerato. ubi ruptis pustulis ulcus cōtinuat: humorque exit. quod esse iter sanie & pus uideri potest. Fit maxime in pectore: aut lateribus: aut eminentibus partibus: precipueque in plaris. Altege autē est in summa cutis exulceratione: sed sine altitudine: latū. subliuidū: inæquiter tamē: mediūque sanescit extremis. pcedētibus: ac sæpe id quod iam sanū uidebitur iteque exulcerat. Atque hoc quoque modo fere corpora leniora tentant: aut quæ mali habitus sunt: sed in cruribus maxime. Ois autē sacer ignis ut minimū piculū habet ex his quæ serpunt. sic prope difficillime tollit. Medicamētū eius fortissimū est. Vno die febris: quæ humorē noxiū absumat. Cuius quo crassius & albidius est: eo piculi minus est. Prodest etiā infra os ulcege lædi: quo plus puris exeat: & id quo ibi corruptū corpus est: extrahat. sed tamē si febricula accessit: abstinentia: lectulo: alui ductio: opus est. In oī uero sacro igni neque lenibus & glutinosi cibi neque salis & acribus utendū est: sed his quæ iter utrunque sunt. quibus iter panis sine fermento: piscis: hedus: aues: exceptoque apro oīs fere uenatio. Si non est febricula: & gestatio utilis est: & ambulatio & uinū austerū & balneū. Atque in hoc quoque genere portio magis liberalis esse: quā cibus debet. Ipsa autē ulcera si mediocriter serpunt: aqua calida. Si uehemētius: uino calido fouēda sunt. Deinde acupustulæ quæcūque sunt apiēdæ. Tum iponēda ea: quæ putrē carnē exedūt. Vbi inflāmatio sublata: ulcusque purgatū est: iponi leue medicamētū debet. In altero autē genere possunt proficere mala cotonea in uino cocta atque cōtrita. Potest emplastrū uel Hieræ: uel tetrapharmacū: cui quinta pars turis adiecta sit. Potest nigra hedera ex uino austero cocta. Ac si celeriter malū serpit: non aliud magis proficit. Purgato ulcere: quod in summa cute esse propositū: satis ad sanitatē eadē lenia medicamēta proficiunt.

De Chironeo ulcere & eius curatione.

Hironeū autē ulcus appellat quod & magnū est & habet oras duas: callosas: tumētes. Exit sanies non multa: sed tenuis. Olor malus neque in ulcere neque in eius tumore est. Nulla inflāmatio dolor modicus est. nihil serpit. ideoque nullū piculū affert sed non facile sanescit. Interdū tenuis cicatrix inducitur. deinde iteque rūpit. ulcusque renouat. Fit maxime in pedibus & cruribus. Supra id iponi debet quod & lene aliqd & uehemēs & reprimens habeat. Quale eius rei causa sit ex his. Squamæ æris: plūbi eloti cōbusti: singulorū. P. XlIII. Cadmiæ: cæaræ: singulorū. P. XvIII. rosæ quantū satis est: ad cæarā simul cum eis molliendam.

De ulceribus quæ ex frigore in pedibus & manibus oriuntur: & eorū curationibus.

Sunt etiā ex frigore hierno ulcera: maxime in pueris & precipue pedibus digitisque eorū: nonnunquam etiā in manibus. Rubor cum inflāmatōe mediocri est. Interdū pustulæ oriuntur: inde exulceratio. Dolor autē modicus. Prurigo maior est. nonnunquam humor exit: sed non multus: quæ referte uel pus uel sanie uidetur. In primis multa calida aqua fouendū est: in quæ rapa decocta: aut si ea non sunt: aliqua uerbena ex reprimētibus. Si nodū adaperitū ulcus æs quæ maxime calidū quæ pati potest admouendū est. Si iam exulceratio est: iponi debet alumen aqua portioe cum ture cōtritū: cum uino adiecto. aut malicorium in aqua coctū: deinde cōtritū. Si summa detracta pellicula est: hic quoque melius lenia medicamēta proficiunt.

De struma & eius curatione.

Truma quoque est tumor: in quo subter cōcreta quædam ex pure & sanguine quasi glādulæ oriuntur. Quæ uel precipue fatigare medicos solent. quoniam & febres mouent: nec unquam facile maturescunt: & siue ferro siue medicamētis curantur. Plerūque iteque iuxta cicatrices ipsas resurgunt: multoque post medicamētō est opus. Quibus id quoque accedit: quod longo spatio detinet. Nascuntur maxime in ceruice: sed etiā in alis & igitibus & i lateribus. In malis quoque foeminae se reppisse chirurgicus Meges auctor est. Propter hæc & albū ueratque recte dicitur. atque etiā sæpius donec ea digerant. Et medicamēta iponunt: quæ humore uel educat uel dissipet: quoque supra mētio facta est. Adurētibus quoque quædam utuntur: quæ exedūt: crustaque eū locū astringūt. tūc uero ut ulcus curat. Quæcūque autē ratio curandi est: corpus puro ulcere exercendū atque alēdū est: donec ad cicatricē pueniat. Quæ cum medici doceat quorundam rusticorū experimento cognitum: quæ struma male habet eum: si anguem edit. liberant.

De furunculo & eius curatione.

Furunculus uero est tuberculū acutū cum inflatione & dolore: maximeque ubi iam in pus uertit. Quis ubi adaperitū est: & exit supra apparet pars carnis in pus uersa: pars corrupta subalbida subrubra. quæ uentriculū quædam furunculū noiant. In eo nullū piculū est etiā si nulla curatio adhibeat. Maturescit enim pro se atque erūpit. Sed dolor efficit: ut potior medicina sit quæ maturius liberet. Propriū eius medicamētū galbanū est. Sed alia quoque supra cōprehēsa sunt. Si cætera defunt: iponi debet primū non pingue emplastrū: ut id reprimat. deinde si non repressit: quodlibet puri mouendo accommodatū. Si ne id quod est: uel resina: uel fermentū. Expreso pure nulla ultra curatio necessaria est.

De phymate & eius curatione.

Phyma uero noiat tuberculū furunculo simile: sed rotundius & planius: sæpe etiā maius. Nam furunculus oī dimidiū magnitudinē raro explet nunquam excedit. Phyma etiam latius patere

consuevit. Sed inflammatio dolorq; sub eo minores sunt. Vbi euulsum est pus: eodē modo apparet uentriculus. qd' in furunculo nō inuenit. Verū oīs corrupta caro in pus uertit. Id autē ī pueris & sapius nascit & facilius tollit. in iuuenibus rarius orit & difficilius curat. Vbi aetas indurauit: ne nascit quidē. Quibus uero medicamētis discutere: supra propositum est.

De phlygetro & eius curatione.

Hlygetron autē est tumor nō altus latus in quo qddā pustulæ simile est. Dolor distētiq; uehemēs est & maior q̄ p magnitudine tumoris. iterdū etiā febricula. idq; tarde maturescit: neq; magnope in pus cōuertit. Fit maxime aut in uertice: aut in alis: aut īguinibus: Panē ad similitudinē figuræ rostri uocat. Atq; id ipsum quo medicamēto tolleret supra demonstrauit. Sed cū oēs hi nihil nisi minuti abscessus sint: generale nomē trahit latus uitiū ad suppurationem spectās. Idq; fere fit aut post febres: aut post dolores partis alicuius: maximeq; eos: q; uentrē ifestant. Sæpiusq; oculis expositū est. Si qdē latus aliqd' itumescit ad similitudinē eius: qd' phyma uocari pposui: rubetq; cū calore: & paulo post etiā cū duritia magisq; inoçeter idolefcit: & sitim uigiliāq; exprimit. Interdū tamē nihil horū in cute dephēdi potest: maximeq; ubi altius pus mouet. Sed cū siti uigiliāq; sentiunt itus aliqua punctiōes. & qd' de subito durius nō est: melius est. & quāuis nō rubet: coloris tamen aliter mutati est. Quæ signa iam pure oriēte nascunt. Tumor uborq; multo ante incipiūt. Sed si locus mollis est: auctēdus is materia aditus est p cataplasmata: quæ simul & reprimūt & refrigerāt. q̄lia & alias & pauloate in erisipela p̄ postui. Si iā durior est: ad ea ueniēdū est: quæ digerāt & resoluāt. qualis est ficus arida cōtusa. aut fex mixta cū cærato: qd' ex adipe suilla coactū sit. aut cucumeris radix: cui ex farina duæ partes adiectæ sint ante ex mulso decoctæ. Licet etiā miscere aquis portionibus ammoniacū: galbanū: ppolimū: uiscū: pōdusq; adicere myrræ dimidio minus: quā ī prioribus singulis erit. Atq; emplastra quoq; & malagmata idē efficiūt: q; supra explicui. Quod p hæc discussum nō est: necesse est maturescat: idq; quo celerius fiat: ipōnēda est farina hordeacea. ex aqua cocta recte miscef. Eadē autē hæc in minoribus quoq; abscessibus: quoq; noīa p̄pria: esq; supra reddidi: recte sunt. Eadēq; oīum curatio. Tantū modo distat. Crudū est autē: in quo magis q̄si uenag: motus est & grauitas & ardor & distētiō & dolor & rubor & durities. Et si maior abscessus est: horror aut etiā febricula pmanet. Penitusq; cōdita suppuratione. Si pro his quæ alibi cutis ostēdit: punctiōes sunt: ubi ista se remiserūt: itaq; cutis prurit: & aut subliuidus aut subalbidus est: matura suppuratio est. eaq; ubi uel p ipsa medicamēta. uel etiā ferro aperta est: pus debet emitti. Tum si qua in alis uel īguinibus sunt: sine linamēto nutriēda sūt. In cæteris quoq; partibus: si una plaga exigua est: si mediocris suppuratio fuit: si nō alte penetrat: si febris nō est: si ualet corpus: æque linamēta supuacua sunt. In reliqs parte tamē: nec nisi plaga est: ipōni deberet. Cōmode uero uel sup linamēta: uel sine his ipōni tēticula ex melle: aut malicoriū ex uino coctū. Quæ & p se: & mixta idonea sunt. Si qua circa duriora sunt: ad ea molliēda: uel malua contrita: uel foeni græci: limue semen. ex passo coctū sup dandū est. Quicqd' de idē impositū est: non astringi sed modice deligari debet. Illo neminē decipi decet: ut in hoc genere cærato utat. Cætera quæ p̄tinent ad purgandū ulcus: adimplendū ad cicatricē inducendā: cōueniunt quæ in uulneribus exposita sunt.

De fistulis & eaz generibus & curationibus.

Onnunq; autē ex eiusmodi abscessibus & ex aliis ulece generibus fistulæ oriunt. Id nomē est n̄ ulceri alto: angusto: calloso. Fit in oī fere parte corporis: habetq; quædā in singulis locis p̄pria. prius de cōmunibus dicam. Genera igit fistulaz: plura sunt. Siquidē aliæ breues sūt: aliæ altius penetrāt: aliæ recte itus ferunt: aliæ multoq; plures tranuerse: aliæ simplices sunt: aliæ duplices: triplicesue ab uno ore intus oris: quæ tres sūt: aut etiā ī plures sinus diuidunt. aliæ rectæ: aliæ flexæ & tortuose sunt. Aliæ itra carnē delinūt. Aliæ ad ossa: aut cartilaginē penetrāt: aut ubi neutq; hōz subest ad iteriora pueniūt. Aliæ deide facile: aliæ cū difficultate curant. Atq; etiā quædā īsanabiles reperiuntur. Expedita curatio est in fistula simplici recenti: intra carnē adiuuatq; ipsum corpus si iuuenile. si firmū est. Inimica: cōtraria his sunt. Itēq; si fistula os uel cartilaginē: uel neruū: uel mulculos læsit. si articulū occupabit. si uel ad uescicā: uel ad pulmonē: uel ad uoluā: uel ad grādes uenas: arteriasue: uel ad inania: ut guttur: stomachū: thoracē penetrat. Ad itestina quoq; eā tēdere semp piculosum: sæpe pestifere ē. Quibus multū mali accēdit: si corpus: uel ægrū: uel senile: uel mali habitus est. Ante oīa autē demitti specillū in fistulā cōuenit: ut quo tēdat & quā alte pueniat: scire possimus. Simul etiā p̄tinus humida: an siccor sit. Quod extracto specillo patet. Si uero os in uicino est: id qd' disci pōt: sic: nā nec ne eo fistula penetrat: q̄tenus nocuerit. Nā si molle est: qd' ultimo specillo cōtingit: itra carnē adhuc uitiū est. Si magis id renitit: ad os uentū est. Ibi deide si labit specillū: nodū caries est. Si nō labit: sed aq̄li imitit. caries qdē: ueq; adnuc leuis est. Si in æq̄le quoq; & aspege subest: uchemētius os exesum ē. At cartilago ubi subhæsit: ipsa sedes docet: puētūq; esse ad eā ex renixu patet. Sed ex his qdē colligunt fistulaz ledes: sparia: moxæ. Sīplices uero hæc sint: an ī plures pres diducāt: cognosci pōt ex mō puris: cuius si plus fert: quā qd' simplici spatio cōuenit: plures sinus esse manifestum est. Cūq; fere iuxta sint caro & neruus & aqua neruosa: quales fere tunica: membranaz: sunt: genus quoq; puris docebit. num plures sinus inus diuersa corporis gener: perferant. Siquidem ex carne pus leue: album: copiosus fertur. At ex neruoso loco: coloris quidem eiusdem: sed tenuius & minus. Ex neruo: pingue & oleo non dissimile. Deniq; etiam corporis inquinatio docet: num in plures partes fistulæ penetrant: quæ

saepe cū q̄s aliter decubuit: aliterque mēbrū collocavit: pus ferri: q̄d iam desierat: incipit. testaturq̄ nō solū aliū sinū esse ex quo descēdat: sed etiā in aliā corporis partē eum tēdere. Sed si & in carne & recens & simplex est: ac neq̄ rugosa neq̄ caua sedē: neq̄ in articulo: sed in eo mēbro: q̄d p se immobile: nō nisi cū toto corpore mouet: satis p̄ficiet emplastrū: q̄d recētibus uulneribus ip̄onit: dūm habeat: uel salē uel alumen: uel squamā aeris: uel aeruginē: uel ex metallicis aliqd̄. Ea q̄ eo colliriū fieri debet altera parte tenuius: altera paulo plenius. Idq̄ ea parte qua tenuius est: altera antecēdēte demitti oportet in fistulā: donec sanguis purus se ostēdat. Quā in oibus fistulaz colliriis p̄petua sunt. Idē deinde emplastrū in linteolo sup̄imponēdū: sup̄raq̄ iniciēda spongia cū in acetū ante demissa. solūq̄q̄ habeat: uel salē. Genuq̄ uictus adhibendū est: quo carnē ali docui. Ac si lōgius a p̄cordiis fistula est: interuallo ieiunū radicales edisse: deinde uomere: necessariū est. Vetusate callosa fit fistula. Callus autē neminem fallit: q̄a durus est: & aut albus: aut pallidus. Sed tum ualidioribus medicamentis opus est. Quale est: q̄d habet papaueris lachrimā. P. I. gūmi. P. III. cadmiā. P. IIII. atramētī futorii. P. XVIII. Ex q̄bus aqua coactis colliriū fit. Aut in quo sunt gallā. P. X. aeruginis sandaracā. aluminis ægyptii: singuloz. P. XI. atramētī futorii cōbusti. P. XII. Aut q̄d cōstat ex chalcitide & saxo calcis quibus auripigmētī dimidio minus: quā in singulis prioribus est: adiciē. ea q̄ melle cocto excipiunt. Expeditiū autē est ex p̄cepto Megetis: aeruginis rasā. P. XII. cōterere: deinde ammoniaci: thymiamatis. P. XII. aceto liquare: eo q̄ infuso ex aerugine colligere. Idq̄ ex primis medicamētis est. Sed ut hęc maximi effectus sūt: sic cui illa nō adfunt: facile tamē est callū q̄buslibet adurētibus medicamētis p̄dere. aut q̄bus hęc maxime i esse etu sunt erodere. Satisq̄ est uel papig: intortū: uel aliqd̄ ex penicillo in modū colliriū astrictū eo illinire. Scylla quoq̄ cocta & mixta cū calce callū excē. Si quādo uero lōgior & trāsera fistula est: demisso specillo cōtra principiū huius incidi cōmodissimū est & colliriū utrūq̄ demitti. At si duplicem esse fistulā aut multiplicē existimāmus: sic tamē: ut breuis: intraq̄ carnē sit: colliriū uti nō debemus: quod unā partē curet: reliq̄s omittat. Sed eadē medicamēta arida in calamū scripto: iā coniciēda sūt: itq̄ ori fistulā aptādus: ip̄irādū q̄: ut ea medicamēta itus cōpellat. Aut eadē ex uino liquāda. Vel si fordidiōr fistula est: ex mulso. si calosior: ex aceto sunt. atq̄ intus infundendū q̄cqd̄ inditū est. Supponēda sūt quæ refrigerēt & reprimāt. Nā fere quæ circa fistulā sunt: habēt aliqd̄ inflāmatiōis. Neq̄ alienū est ubi quis resoluērit: anteq̄ rursus aliā medicamēta cōiciat. p̄ oriculariū clysterē fistulā eluere. Si plus puris fert: uino. Si callus durior est: aceto. Si iā purgat: mulso: uel aqua i qua eruū coctū sit: sic ut huic quoq̄ mel lis paulū adiciat. Fere uero sit: ut ea unica quæ iter ferrumen & itegrā carnē est: uicta medicamentis tota exeat: infraq̄ ulcus purū sit. Quod ubi cōtigit: ip̄onēda glutinātia sunt: p̄cipueq̄ spongia melle cocto illita. Neq̄ ignoro multis placuisse: linamētū in modū colliriū cōpositū tinctū melle demitti. Sed celerius id glutinat: quā ip̄le. Neq̄ uerēdū est ne purū corpus puro corpori iunctū nō coeat: adiectis quoq̄ medicamētis ad id efficacibus: cū saepe exulceratio digitorū: nisi magna cura p̄peximus: sanescēdo in unum eos iungat.

De melicera.

St etiā ulceris genus: q̄d a faui similitudine melicera a græcis noīat. idq̄ duas species habet. Altege subalbidū furūculo simile: sed maius & cū dolore maiore. Quod ubi mature scit: habet foramina p̄ quæ fert humor glutinosus & purulētus. Nec tamē ad iustā maturitatē puenit. Si diuissum est: multo plus itus corrupti: quā in furūculo apparet: altiusq̄ descēdit. Raro fit nisi in scapulis. Altege est minus sup̄ corpus emīnēs: dūge: latū: subuiride: subpallidū: magis exulceratū. Si q̄d ad singuloz piloz radices foramina sunt: p̄ quæ fert humor glutinosus subpallidus: crassitudine mellis aut uisci referēs. Interdū olei. Si incidit: uiridis intra caro apparet. Dolor autē & inflāmatiō ingens est: adeo ut acutā quoq̄ febrē mouere cōlerint. Sup̄ id q̄d minus crebris foraminibus exasperatū est: recte ip̄onitur & ficus arida: & lini semen in mulso coctū: & emplastra ac malagmata materiā educētia: aut q̄ proprie huc p̄tinētia supra posui. Sup̄ altege: & ea medicamēta & farina ex mulso cocta: sic ut ei dimidium resinā terebinthinā misceat. & ficus in mulso decocta: cui paulū hysopi cōtriti sit adiectū: & uuā timinā pars quarta fico adiecta. Quod si parū i utrolibet genere medicamēta p̄ficiūt: totū ulcus usq̄ ad sanā carnē excidi oportet: & ulcere ablato sup̄ plagā medicamēta danda sunt: primum quæ pus citent: deinde quæ purget: tum quæ iplent.

De acrochordone & Thymio & Myrmecio & Clauo curatiōibz eorum.

Vnt quædā uero uerrucis similia. quoz diuersa noīa ut uicia sunt Acrochordona græci uocāt: ubi sub cute coit aliqd̄ durius & interdū paulo aspius coloris eiusdē: infra tenuē: ad cutē latius. Idq̄ modicū est: q̄a raro sabæ magnitudine excedit. Vix unū tantū eodē tempore nascitur. sed fere plura: maximeq̄ in pueris. ea q̄ nōnunq̄ subito desinunt: nōnunq̄ mediocritate inflāmatiōē excitāt. Sunt quæ etiā in p̄s cōuertunt. At thymion nominat quod super corpus quasi uerrucula eminet: ad cutē tenuē: supra latius: subdurū: & in summo peraspe. Idq̄ summum coloris floris thymi representat. Vnde et nomen est. Ibiq̄ facile findit & cruentat nōnunq̄ aliquantū sanguinis fundit. fereq̄ circa magnitudine sabæ ægyptiæ est. raro maius: interdū per exiguū. modo unū. modo autē plura nascunt: uel in talis: uel palmis: uel inferioribus pedū partibus. Pessima tamen in obsecnis sunt: maximeq̄ ibi sanguinem fundunt. Myrmecia autē uocant: humiliora thymio durioraq̄: quæ radices alius exigūt: maiorēq̄ dolore mouent: infra lata: super autē tenuia: minus sanguinis mittunt. magnitudine uix unq̄ lupini modū excedūt. Nascunt ea quoq̄: aut in palmis: aut in inferioribus partibus pedū. Clauus autē: nō

nōnunq̄ quidē ēt alibi: sed in pedibus tamē maxie nascit̄: præcipue tamē ex cōtuso: quāuis interdū aliter: dolorēq; etiā: si nō alias: tamē ingrediēti mouet ex his acrocordon: siue thymiū saepe ēt per se finitur & quo minora sunt: eo magis Myrmecea & clauī sine curatiōe uix unquī definūt. Acrocordon si excisa ēt nullā radiculā relinquit: idēq; ne renascit̄ quidē Thymio clauoq; excisis subter rotunda radicula nascitur quæ penitus defecēdit ad carnē: eaq; relicta idē rursus exigit. Myrmecea latissimis radicibus inhaerent: idēq; ne excidi quidē sine exulceratiōe magna possunt. Clauū subinde deradere com modissimū est. Nā sine ulla ui sic emollescit: ac si sanguis quoq; aliqd̄ emissū ē: saepe emorit̄. Tollit̄ etiā si quis eū circū purgat: deinde imponit resinā: cui miscuit pulueris paulum: quē ex lapide molari contrito fecit. Cætera uero genera medicamētis adurēda sunt. Aliisq; id quod ex fece uini: myrmeceis id quod ex alumine & sandaraca fit: aptissimū. Sed ea: quæ circa sunt: foliis contegi debēt: ne ipsa quoq; exulcerent̄. Deinde postea lenticula īponi solet. Tollit̄ thymiū ēt ficus in aqua cocta.

De pustularū generibus & eaq; curationibus.

T pustulæ maxie uernis tēporibus oriūt̄ur: eaq; plura genera sunt. Nā modo circa totum corpus partūe aspredo quædā fit similis his pustulis: quæ ex urtica: uel ex sudore nascūt̄. Ex æthematata græci uocāt̄: eaq; modo rubent: mō colorē cutis nō excedūt. Nōnunq̄ plures similes uariis oriunt̄: nōnunq̄ maiores pustulæ: liuidæ: aut pallidæ: aut nigræ: aut aliter naturali colore mutato. Subestq; his humor. Vbi hæ ruptæ sunt: infra quasi exulcerata caro apparet. helcodes græce noīatur. Fiant uel ex frigore: uel ex igni: uel ex medicamētis. Phyzacion aut paulo durior pustula ē sub albidā: acuta: ex qua ipsa qd̄ exprimit̄ humidū ē. Ex pustulis uero nōnunq̄ etiā ulcuscula sunt: aut aridiora aut humidiora: & modo tantum cum prurigine: modo ēt cū inflāmatione aut dolore. Exitq; aut pus: aut sanies: aut urruq; Maxieq; id euenit in ætate puerili: raro in medio corpore: saepe in eminētibus partibus. Pessima pustula ē. quæ epinyctis uocaf. Ea colore uel subliuida: uel subnigra: uel alba esse cōsuevit. Circa hæc aut uehemēs inflāmatio est: & cū ad aperta est: reperit̄ intus exulceratio mucosa. Color est humori suo similis. Dolor ex ea supra magnitudinē eius est. Neq; n. ea saba maior est. Atq; hæc quoq; oritur. in eminētibus partibus: & fere noctū. Vnde nomē quoq; a græcis ei epinyctis īpositū ē. Si oī uero pustularū curatione primū est multū ambulare atq; exerceri. Si quid ista phibet: gestari. Secūdū est: cibū minuere: abstinere ab omnibus acribus & extenuatibus: eadēq; nutrices facere oportet: si lactens puer ita affectus est. Preter hæc is qui ita robustus est: si pustulæ minutæ sunt: desudare in balneo debet: simulq; super eas nitæ inspergere: oleoq; uinū miscere. & sic ungi. Tū descendere in solium: Si nihil sic p̄ficitur: aut si maius pustulæ genus occupauit: īponēda lenticula est. detrahaq; summa pellicula ad medicamēta lenia trāseundū. Epinyctis post lenticulā recte herba quoq; sanguinali uel uiridi coriandro curaf. Ulcera ex pustulis facta tollit spuma argēti cū semie foeni græci mixta: sic ut his inuicē rosa atq; intubi succus adiciat̄: donec mellis crassitudo fiat. Proprie ad eas pustulas: q̄ infantes male habēt: lapidis: quē pyrite uocāt. P. XVIII. cū quinquaginta amarīs nucibus miscetur: adiciūsq; olei cyathi tres. Sed prius unguē ex cæruſa pustulæ debēt. tū hoc illini.

De scabie & eius curatione.

Scabies uero est durior cutis rubicūdus: ex qua pustulæ oriunt̄: quædā humidiores: quædā sicciore. Exit ex quibusdā sanies: fitq; ex his cōtinuate exulceratio pruriens. serpitq; in quibusdā cito. Atq; in aliis quidē ex toto definit: in aliis uero certo tempore anni reuertit̄. Quo asperior est: quoq; prurit magis: eo difficilius tollit̄. Itaq; ea: quæ talis est: agriā: id est serā græci appellant. In hac quoq; uictus rō eadē. quæ supra necessaria est. Medicamētū aut ad incipiētē hanc idoneū est: q; fit. ex spodiū: croci: æruginis: singulorū. p. XI. pipis albi: omphacii. singulorū. P. XI. cadmiæ. P. XVIII. Aut ubi ita exulceratio ē: id qd̄ fit ex sulphuris. P. XI. cæra. P. XIII. picis liquidæ hemina: olei sextariis duobus. Quæ simul incoquūt̄ dū crassitudo mellis fiat. Est etiā qd̄ ad Protarchū auctorē referit̄. Hæt hoc sariæ lupinog. sextariū: nitri cyathos quattuor: picis liquidæ hemina: resinæ humidæ: selibram: aceti cyathos tres. Crocū quoq; licii: ærugo: myrra: cinis: æquis portionibus recte miscēt̄ur: & ex passo coquūt̄ur. Idq; omnē pituitā ubiq; sustinet. At si nihil aliud est: amurca ad tertiā partē decocta: uel sulphur picis liquidæ mixtū sicut in pecoribus proposui: hoībus quoq; scabie laboratibus opitulatur.

De impetiginis speciebus & curationibus.

Impetiginis uero species sunt quattuor. Minime mala ē: quæ similitudine scabiē representat. Nā & rubet & durior est: & exulcerata est & rodit̄. Distat aut ab ea q̄a magis exulcerata est: & uariis similes pustulas habet: uidēsq; ē in ea q̄si bullulæ: quædā ex quibus interposito tpe squamulæ resoluūt̄: certioribusq; hoc tēporibus reuertit̄. Alterū genus peius est simile papulæ: fere: sed asperius rubicundiusq;: figuras uarias habens. Squamulæ ex summa cute discedūt. roseo maior est. celerius & latius procedit. certioribusq; ēt nonnūq̄ prior tēporibus & fit & definit. rubrica cognominat̄. Tertia etiā nū deterior est. Nā & crassior est & durior & magis tumet. i summa cute findit̄: & uehemētius rodit. ipsa quoq; squamosa: sed nigra pcedit: & late & tarde eminus serpit. In tēporibus: aut orit̄: aut definit: neq; ex toto tollit̄. nigra cognomē est. Quartū genus est: qd̄ curationē oīo nō recipit: distans colore. Nā subalbidū est & recenti cicatrici simile: squamulæq; hēt pallidas: quasdā subalidas: quasdā lenticulæ similes. quibus dēptis nonnūq̄ p̄fluit sanguis. Alioquin uero humor eius albidus est: cutis dura atq; fissā est: pceditq; latius. Hæc uero oīa maxie genera oriunt̄ in pedibus & manibus: atq; unguēs

quoque infestat Medicamentum non aliud ualentius est: quia quod ad scabiem quoque pertinere sub auctore. Protarcho retuli. Serapion autem nitri. P. XII. sulphuris. P. XIII. excipiebat resina copiosa: eoque utebatur.

De papulis & earum curatione.

Apularum uero duo genera sunt. Altera est in qua per minimas pustulas cutis exasperatur & rubet per leuiterque roditur. medium habet paulillo leuius, tarde serpit idque uitium maxime rotundum incipit: eademque ratione in orbem procedit. Altera autem est: quae agrata: id est ferat: graeci appellant. In qua similiter quidem: sed magis cutis exasperatur: exulceraturque: ac uehementius & roditur & rubet. intermedium et pilos remittit. Quae minus rotunda est. difficilior sanescit. nisi sublata est: ipetiginem uertit. sed leuis papula: etiam si ieiuna lalua quotidie defricatur: sanescit. Maior comodissime murali herba tollitur: si sub ea derrita est. Ut uero ad composita medicamenta ueniamus: idem illud Protarchi tanto ualentius in his est: quanto minus in his uitium est. alterum ad idem Myronis. nitri rubri turis: singulorum. P. XI. cantharidum purgatarum. P. XII. sulphuris igne non experti tantumdem: resinae terebinthinae liquidae. P. XXX. farinae lolii seminis gith cyathos tres: picis crudae unum.

De utilignis speciebus: id est de Alphi & Mela & leuce & earum curatioe

Utiligo quoque: quae per se nullum periculum affert: tamen sceda est: & ex malo corporis habitu fit. Eius tres species sunt. Alphi uocatur ubi color albus est fere subasper & non continuus: ut quaedam quasi guttae dispersae esse uideantur. Interdum et latius & cum quibusdam intermissiombus serpit. Melas colore ab hoc differt: quia niger est & umbrarum similis. Caetera eadem sunt. Leuce habet quiddam simile alphi: sed magis albida est: & altius descendit in eaque aibi piluli sunt & lanugini similes. Oia haec serpunt. Sed in aliis celerius: in aliis tardius Alphi & melas in quibusdam uariis temporibus & oriuntur & desinunt. Leuce quem occupauit: non facile dimittit. Priora curatione non difficillima recipiunt. ultimum uix unquam sanescit: ac si quid ei uitio deperitum est: tamen non ex toto sanus color redditur. Vtrum autem aliquod horum sanabile sit: an non sit: experimento facili colligitur. Incidi enim cutis debet: aut acu punigi. Si sanguis exit. quod fere fit in duobus prioribus: remedio locus est. Si humor albidus: sanari non potest. Itaque ab hoc quidem abstinendum est. Super id uero: quod curatione recipit: iponenda lenticula mixta cum sulphure & ture: sic ut ea contrita ex aceto sit. Aliud ad idem: quod ad Hireneu auctorem refert. Aleyoniū: nitru: cuminum: fici folia arida paribus portionibus contunduntur adiecto aceto. His in sole utiligo perungitur. deinde non ita multo post: ne nimis erodatur. eluitur. Proprie quidem Myrone auctore eos: quos alphi uocari dixi hoc medicamento perungunt sulphuris. P. XII. nitri. P. XIII. myrrae aridae contritae acetabulum miscetur. deinde in balneo super utiliginem insperguntur farina ex faba: rui haec inducunt. Hi uero: quos melas uocari dixi: curantur. Cum simul contrita sunt aleyoniū: tus: hordeū: faba sine oleo: in balneo ante sudorem inspergantur. tum genus id utilignis defricatur.

CORNELII CELSI DE MEDICINA LIBER SEXTVS INCIPIT.

De uitis singularum corporis partium.

Caput primum.

De capillis fluentibus.

Ixi de his uitis: quae per totum corpus orientia: medicamentorum auxilia desiderant. Nunc ad ea ueniam: non nisi in singulis partibus incidere conserunt: oris a capite. In hoc igitur capillis fluentibus maxime quidem saepe radedo succurritur. Adicit enim uim quaedam ad continentium ladanum cum oleo mixtum. Nunc de his capillis loquor: qui post morbum fere fluunt. Nam quo minus caput quibusdam aetate uidetur: succurri nullo modo potest.

De Porrigine & eius curatioe.

Caput secundum.

Orrigo autem est ubi inter pilos quaedam quasi squamulae surgunt: eaque a cute foliuntur: & interdum madet: multo saepius sicca sunt. Idque uenit modo sine ulcere: modo exulcerato loco. huic quoque modo malo odore: modo nullo accidere. fereque id in capillo fit: rarius in barba. aliquando etiam supercilio. Ac neque sine aliquo corporis uitio nascitur: neque ex toto inutile est. Nam bene integro capite non exit. Vbi aliquid in eo uitium est: non incommodum est: summa cute potius subinde corrumpitur: quam id quod nocet in alia parte magis necessaria uerti. Commodius est ergo subinde peccedo repurgare: quam id ex toto prohibere. Si tamen ea res nimium offendit. quod humore sequente fieri potest: magisque si id est mali odoris est caput saepe radedu est: deinde id super adiuuandum aliquibus ex leuiter reprimetibus. quale est nitru cum aceto: uel ladanum cum myrteo uino: uel myrobalanum cum uino. Si parum per haec proficit uehementioribus uti licet: cum eo: ut sciamus utriusque in recenti uitio id inutile esse.

De sycosis & eius curatione.

Caput tertium.

St etiam ulcus: quod a fici similitudine. Sycosis a graecis nominatur. Caro excrescit. & id quidem generale est. Sub eo uero duae species sunt. Alterum ulcus durum & rotundum est. alterum humidum & inaequale. Ex duro exiguum quiddam & glutinosum exit. ex humido plus: & mali odoris. Fit uero utrumque in his partibus: quae pilis conteguntur. Sed id quidem quod callosum & rotundum est: maxime in barba. Id uero quod humidum: praecipue est in capillo. Super utrumque oportet imponere elaterium: aut lini semine contritum & aqua coactum: aut si cum in aqua decoctum aut emplastrum tetrapharmacum ex aceto subactum: terra quoque erythria ex aceto liquata recte illinitur.

De areis & earum curationibus.

Caput quartum.

Rearum quoque duo genera sunt. Cae utriusque est: quod emortua summa pellicula piluli primum extenuatur. deinde excidit. ac si ictus is locus est: sanguis exit liquidus & mali odoris: increscitque utrumque: si alius celeriter: in aliis tarde: Peius est quod de lam cute & subpingue & ex toto glabram fecit. sed ea quae alopecia nominatur: sub qualibet figura dilata sit & in capillo & in barba. Id uero quod a serpente similitudine ophiatis appellatur: incipit ab occipitio: duorum digitorum latitudine non excedit. ad aures duobus

capitibus serpit. quibusdā etiā ad frontē: donec se duo capita in priorē partē cōmittāt. Illud uitiū in q̄
liber aetate est: hoc fere infantibus. Illud uix unq̄ sine curatione. hoc p se saepe finit. Quidā hęc gene-
ra arearū scapello exasperant. Quidā illinūt adurētia ex oleo: maxieq; chartā cōbultā. Quidā resinā
terebinthinā cū taphia inducūt. Sed nihil melius est: quā nouacula quotidie radere. quā cū paulatī sum-
ma pellicula excisa est adaperiūtur pilorū radiculae. Neq; ante oportet desistere: quā fre quētē pilū na-
sci apparuerit. Id autē qd' subinde radit: illini atramēto scriptorio satis est.

De Varis & lenticulis & ephelide & eorū curationibus. Caput quintū.

Ene ineptia sunt: curare uaros & lenticulas & ephelidas. Sed eripi tamē foemis cura cultus sui
nō potest. Ex his autē quas supra proposuimus: lenticulae; uulgo notae sunt. quāuis rarior ea
species est: quā xanion graeci uocat: cū sit ea lenticula rubicūdiōr & inaequalior. Ephelis uero a
plerisq; ignorat. quā nihil est: nisi asperitas quaedā & durities mali coloris. Caetera nō nisi in facie: len-
ticulae etiā in alia parte nōnūquā nasci solēt. De qua p se scribere alio loco uisū operae praetū nō ē. Sed
uari cōmodissime tollunt īposita resina: cui nō minus quā ipsa est: aluminis scissilis. & paulū mellis adie-
ctū est. Lenticulā tollūt galbanū & nitru; cui pares portiones habēt cōtritaq; ex aceto sūt: donec ad mel-
lis crassitudinē uenerint. His corpus illinēdū: & interpositis pluribus horis mane eluendū ē. oleoq; le-
uiter ungdū. Ephelidē tollit resina: cui tertia pars salis fossilis & paulū mellis adiectū est. Ad oia ue-
ro ista atq; et ad colorandas cicatrices potest ea cōpositio: quā ad Tryphonē patrē auctorē referē. In
ea pares portiones sunt myrobalani: magmatis: cretae similia: subcaerulae: nucū amaragae farinae hordei
atq; erui: struci: albi: ferulae cāpanae seminis. Quae oia cōtrita: melle quā amarissimo coquit illitūq;
a uespere usq; mane eluit.

De oculorū morbis curatōibusq; eorū: & priō de his morbis q̄ lēibus medicamētis curat.

Caput sextū

Ed hęc quidē mediocria sunt. In gētibus uero & uariis casibus oculi nostri patēt. Qui cū ma-
gnā partē ad uitā simul & usū & dulcedinē cōferant: summa cura tuendi sūt. Protius autē orta
lippitudine quaedā notae sunt: ex quibus qd' euēturū sit: colligere possimus. Nā simul & lachria
& tumor & crassa pituita cōeperint: si ea pituita lachrimae mixta est: & ea lachrima calida ē: pituita ue-
ro alba & mollis: tumor nō durus: longae ualitudinis metus nō est. At si lachria multa & calida: pituita
paulū: tumor modicus: idēq; in uno oculo est: longū id: sed sine periculo futurū est. Idēq; lippitudinis ge-
nus minime cū dolore est: sed uix ante uigēsimū diē tollit: nōnunq; p duos mēses durat: sed quādoq; si-
nitur. Si pituita alba & mollis eē incipit: lachriae; miscētur: aut si simul hae utrūq; oculū inuaserūt: po-
test eē breuior: sed periculū ulcerū est. Pituita autē sicca & arida dolorē quidē mouet: sed maturius de-
finit: nisi quid exulcerauit. Tumor magnus si sine dolore est & siccus: sine ullo periculo est. Si siccus qd'
dē. sed cū dolore est: fere exulcerat: & nōnunq; ex eo casu fit: ut palpebra cū oculo glutinet. Eiusdē ex-
ulceratōis timor in palpebris: pupillis ue est: ubi super magnū dolorē lachrimae salae calidaeq; eūt: aut
et si tuore ī finito diu lachrima cū pituita profluit. Peius ē nō est: ubi pituita calida: aut liuida ē: lachri-
ma calida: aut multa pfluit: caput calet: a tēporibus ad oculos dolor peruenit: nocturna uigilia urget.
Siquidē sub his oculis plerūq; rumpit. uotūq; est: ut tantū exulceret. Intus ruptū oculū febricula iu-
uat. Si foras iā ruptus procedit: sine auxilio est. Si de nigro aliquid albidū factū est diu māct. At si aspe-
rū crassū est: etiā post curationē uestigiū aliquod relinquit. Curari uero oculos sanguis detractio: me-
dicamēto: balneo: uisio uetustissimus auctor Hippocrates memoriae pdidit. Sed eorū tpa & causas pa-
rū explicuit. In quibus medicinae sūma est. Neq; minus in abstinentia & alui ductione saepe auxiliū est.
Hos igitur interdū inflāmatio occupat: ubi cū tumore in his dolor est: sequiturq; pituitae cursus: non-
nūq; copiosior uel acrior: nōnunq; utraq; parte moderatior. In eiusmodi casu prima oium sunt quies &
abstinentia. Ergo primo die loco obscuro cubare debet sic ut a sermone quoq; abstineat. Nullū cibum
assumere: si fieri pōt ne aquā quidē. sin minus: certe quā minimū eius. Quod si graues dolores sunt: cō-
modius secūdo die. si tamē res urget: etiā primo sanguis mittēdus est. utiq; si in fronte uenae tumēt. Si
firmo corpori materia superest. Si uero minor ipetus minus acré curatōne requirit alui: sed nō nisi secū-
do tertio die duci oportet. At modica inflāmatio neutrum ex his auxiliū desiderat. Satisq; est uti quie-
te & abstinentia. Neq; tamē in lippientibus longū ieiuniū necessariū est: ne pituita tenuior i atq; acrior
fiat. Sed secūdo die dari debet id qd' leuissimū uideri pōt ex his: q̄ pituita faciunt crassiorē. qualia sunt
oua forbilis. Si minor uis urget: pulicula quoq; aut panis ex lacte. In sequētibusq; diebus quātū inflā-
mationi detrahetur: tantū adici cibis poterit. Sed generis eiusdē. utiq; ut nihil falsū: nihil acré: nihil ex
his: quae extenuant: sumatur: nihil potui praeter aquā. Et uictus quidē ratio talis maxime necessaria ē.
Protius autē priō die croci. P. XI. & fariae cādidae quā tenuissimae. P. XII. excipere oportet oui albo: donec
mellis crassitudinē hēat: idēq; in linteolū illinire & fronti agglutinare: ut cōpressis uenis pituita ipetū
cohibeat. Si crocū nō est: tus idē facit: Linteolo an lana excipiat: nihil interest. Super iungi uero oculi
debēt: sic ut croci quātū tribus digitis cōprehēdi pōt: summat. myrrae: ad fabae: papaueris lachriae
ad lenticulae magnitudinē: eaq; cū passo conterant & specillo super oculū indurantur. Aliud ad idem.
Myrrae. P. XI. mādragorae succi. P. XII. papaueris lachriae. P. XII. foliorū rosae: cicutae seminis singulo-
rum. P. XIII. acaciae. P. XIII. gummi. P. XVIII. Et hęc quidē interdū. Noctū uero: quo: cōmodior qes
ueniat: nō alienū est superponere cādidū panis interiorē partē ex uino subactā. Nā & pituita reprimat:

g if

& si qd lachria processit : absorbet : & oculū glutinari nō patit. Si graue id & durū ppter magnū oculorū dolorē uidet : oui & albū & uirellus in uas defundēdū est : adiiciēdūq; eo mulli paulū. idq; digito permiscēdū. Vbi facta unitas est demitti debet lana mollis bene carpta : quæ id excipiat : supq; oculos iponi. Ea res & leuis est : & refrigerādo pituitā cœret : & nō exarescit : & glutinari oculū nō patit. Faria quoq; hordeacea cocta & cū malo cotoneo cocto mixta cōmode iponit. Neq; ab ratione abhorret et penicillo potissimū uti expresso. si leuior ipetus ē : ex aqua : si maior : ex posca. Priora fascia del'gāda sūt : ne per somnū cadāt & hoc super iponi satis est : qā & repōni ab ipso cōmode pōt : & cū inaruit : iterum madefaciendū est. Si tantū mali est : ut somnū diu phibeat eorū aliquid dādū est : quæ anodyna græci uocat. Satisq; est puero : qd' erui : uiro : qd' fabæ magnitudinē ipleat. In ipsū uero oculū prio die nisi modica isflāmatio est : nihil recte cōiicit. Sæpe. n. potius cōcitatur eo pituita : quā minuit. A secūdo die graui quoq; lippitudinē p indita medicamēta recte succurrit : ubi uel iā sanguis missus : uel alijs ducta ē : aut ubi neutrum necessariū ē : manifestū est.

De diuersis oculorū colliriis.

Vita aut multoq; auctorū colliria ad id apta sunt : nouisq; et nūc mixturis tēperari possūt cū lenia medicamēta & modice reprimētia facile & uarie misceant. Ergo nobilissimā exequar.

Philonis colliriū.

Si igitur Philonis qd' habet cæruisā elotæ. spodii : gūmi : singulorū. P. XI. papaueris lachriae combustæ. p. XI. illud scire oportet : hic quoq; oia medicamēta : singula primū per se teri deinde mixta iterū adiecta paulatim uel aqua uel alio hūore. gūmi cū quāsdā alias facultates hēat : hoc maxime p̄stare : ut ubi colliria facta inaruerūt : glutinata sint. neq; fricent. Dionysii colliriū.

Ionysii uero colliriū est : papaueris lachriae combustæ dōc tenerescat. P. XI. thuris cōbusti : gūmi : singulorū. P. XII. spodii. P. XIII. Cleonis colliriū.

Leonis nobile admodū papaueris lachriae frictæ. P. XI. croci. p. XI. gūmi. p. XI. quibus cū teruntur : adiicitur rosæ succus. Aliud eiusdē ualētius. squamæ aris qd' stomoma appellāt. P. XI. croci. P. XII. spodii. P. XIII. plūbi & eloti & cōbusti. P. XI. gūmi tātūde. Eius aliud quoq; id idē ē. maxie ubi multa pituita p̄fluit. Castorei. P. XZ. aloes. P. XL. croci. p. XI. myrræ. p. XII. lycii. p. XIII. cadmiæ curate. p. XVII. stibis tantūde. acaciæ succi. p. XXII. qd' cū miscuit : liquidum ipixidicula seruat. Theodorus uero huic cōpositioni adiecit papaueris lachriae cōbustæ. p. X. aris cōbusti & eloti. p. XII. nucleos palmarū cōbustos. p. XX. gūmi. P. XXII.

Theodoti colliriū Acharistū appellatū.

T ipsius theodoti : qd' a quibusdā Acharistū noiatur. eiusmodi est. Castorei : nardi indici. singulorū. p. XI. lycii. p. X. papaueris lachriae tātūde : myrræ. p. XII. croci. cæruisā elotæ : aloes singulorū. p. XIII. cadmiæ botryodis elotæ : aris cōbusti singulorū. p. XVIII. gūmi. P. XXVIII. acaciæ succi. p. XXX. stibis tantūde. quibus aqua pluuiialis adiecitur.

Cythion uel tephriion colliriū.

Ræter hæc ex frequentissimis colliriis est id quod qdā cythion. qdā a cireneo colore tephriō appellāt. amyli : tragacathæ : acaciæ succi : gūmi : singulorū. P. XI. papaueris lachriae. p. XII. cæruisā elotæ. p. XIII. spumæ elotæ. p. XVIII. Quæ æque ex aqua pluuiiali cōteruntur.

Euelpidis colliriū trygodes noiatur.

Velpides autem qui ætate nostra maxius fuit oculus medicus utebat eo : quod ipse cōposuerat : trygodes noiabat. Castorei. P. XII. lycii : nardi : papaueris lachriae : singulorū. p. XI. croci : myrræ : aloes : singulorū. p. XIII. aris cōbusti. p. XVIII. cadmiæ & stibis : singulorū. p. XXII. acaciæ succi. p. XXXVI. gūmi tātūde. Quo grauior uero quæq; isflāmatio est : eo magis leniri medicamētū debet : adiecto uel albo uel muliebri lacte. At si neq; medicus neq; medicamētū præsto est : sæpius utriūlibet horū in oculis penicillo ad id ipsum facto isflūsum id malū lenit. Vbi uero aliquis releuatus est : itaq; curfus pituitæ cōstitit : reliquias fortasse leniores futuras discutiūt balneū & uinū. Igitur lauari debet leuiter ante ex oleo p̄fricatus : diutiusq; in erubus & feminibus multaq; calida aqua fouere oculos : deinde per caput prius calida tū egelida p̄fundia balneo cauere ne quo frigore afflatus ue lædat. post hæc cibo paulo pleniore quam ex eorum dierum consuetudine uti : uitatis tamen omnibus pituitam extenuantibus. Vinum bibere lenē : subausterum : modice uetus neq; effuse neq; timide : ut neq; cruditas ex eo & tamen somnus fiat : lenianturq; intus latentia acria. Sed si quis in balneo sensit maiorem oculorum perturbationem quam attulerat. qd' incidere his solet : qui manente adhuc pituitæ cursu festinarūt : quā primū discedere debet : nihil eo die uini assumere. sibi minus etiā quā pridie. Deinde cū primū satis pituita substitit : iterū ad usum balnei redire. Solet tamē euenire nōnunq; siue tēpestatū uitio : siue corporis : ut pluribus diebus neq; dolor neq; isflāmatio & minime pituitæ curfus finiatur. Quod ubi incidit : itaq; ipsa uetustate res matura est : ab his hisdē auxiliū petēdū ē : id est balneo ac uino. Hæc enī ut in recētibus malis aliena sunt : qā cōcitare ea possunt & accendere. sic in ueteribus quæ nullis alijs auxiliis cesserūt : admodū efficacia eē cōsuerūt. Videlicet hic quoq; ut alibi : cū secūda uana fuerint cōtrariis adiuuātibus. Sed ante tonderi ad cutē cōuenit. Deinde in balneo aqua calida quā plurima caput atq; oculos fouere. tū utriūq; penicillo detergere : & ungere caput irino unguēto : cōtereq; in lectulo se donec oīs calor qui cōceptus est finiat : desinatq; sudor. qui necessarius in capite collectus est. Tum

ad idē cibi uinūq; genus ueniendū: sic uti potōes meracae sint: obtegendūq; caput & quiescēdū. Saepē enī post hāc grauis somnus: saepe sudor: saepe alui deiectio pituitae cursū finit. Si leuātū malū est: qd' aliquātō saepius sit: per plures dies idē fieri oportet donec ex toto sanitas restituať. Si diebus hisdem alius nihil reddat: ducēda est: quo magis superiores partes leuent. Nōnūquā autē ingēs inflāmatio tanto ipetu erūpit: ut oculos sua sede propellat. Proptō fin id: quoniā oculi p̄cidunt: grāci appellāt. His utiq; si uires patiantur sanguinē mitti. si id fieri nō pōt: aluū duci: longiorēq; inediā idē necessariū est. Opus autē lenissimis medicamētis ē. Ideoq; Cleonis collirio qdā qd' ex duobus ante positū ē: utitur. Sed opti mū est Nilei. Neq; de ullo magis inter oēs auctores cōuenit.

Nilei colliriū oīum optimū

D habet nardi indici: papaueris lachriae: singulorū. P. X. gūmi. P. XI. croci. P. XII. foliorū rosae re centiū. P. XIII. Quae uel aqua pluuiatili uel uino leni subaustero cogunt. Neq; alienum est ma licoriū uel fertulā cāpanā ex uino coquere: deinde cōterere. aut myrrā nigrā cū rosae foliis mi scere: aut hyoscyami folia cū oui cocti uitello: aut farinā cū acaciae succo: uel passo aut mulso. Quibus si folia quoq; papaueris adiiciunt aliquātō ualentiora sunt. Horū aliquo p̄parato penicillo fouere ocu los oportet ex aqua calida exp̄sso: in qua ante mel myrri uel rosae folia decocta sunt. Deinde ex illis ali quid iponi. Praeter hāc ab occipitio incisa cute cucurbitula admouēda est. Quod si per hāc restitū tus oculus in sedē suā nō est: eodēq; mō plapsus p̄manet: scire oportet lumē eē amissum. Deinde futu rū ut inarescat is aut in pus uertat. Si suppuratio se ostēdit: ab eo angulo qui propior tēpori est: incidi oculus debet: ut effuso pure & inflāmatio ac dolor finiat: & intus tunica residant quo mius foeda pos tea facies sit. Vtrūq; deinde uel hisdē colliriis ē ex lacte aut ouo uel croco: cui albū oui misceat. Ac si ī duruit & sic emortuus est: ne in pus uertereť: quatenus foede p̄minebit excidēdū erit: sic ut hamo sū ma tunica apprehēdat infra id deinde scalpellus incidat. tātūde medicamēta erūt cōiicienda: dōec oīs dolor finiat. Hisdē medicamētis in eo quoq; oculo utēdum est: qui primum p̄cidit: deinde per plura loca fissus est.

De carbunculis oculorū & eorū curatiōe.

Olent etiā carbunculi ex inflāmatōe nasci: nōnūquā in ipsis oculis nōnūquā in palpebris. & ī his ipsis modo ab interiore. modo ab exteriorē. In hoc casu alius ducēda est: cibis miuēdus: lac portui dādū: ut acria quae laeserūt: leniantur. Quod ad cataplasmata & medicamenta p̄tinet: his utēdū q̄ aduersus inflāmatōes proposita sunt. Atq; hic quoq; Nilei colliriū optimū est. si tamē carbunculus in exteriorē palpebrae parte est: ad cataplasmata aptissimū est lini semē ex mulso coctū. aut si id nō est tritici farina eodē modo cocta

De pustulis oculorū & curatiōe eorū.

Vstulae quoq; ex inflāmatōibus interdū oriunt. Quod si inter initia p̄tinus incidit: magis etiā seruāda sunt quae de sanguīe & quiete supra posui. Sin serius quā ut sanguis mitti possit: alius tamē ducēda est. Si id quoq; aliqua res inhibet utiq; uictus ratio seruāda ē. Medicamētis autē hic quoq; lenibus opus est. quale Nilei: quale Cleonis est.

Phylaxos collirium ad pustulas oculorū

D quoq; quod phylaxos uocat. huic aptū est. Myrrae: papaueris lachriae: singulorū. P. XI. plum bi eloti: terrae samtae: quae altera uocat: tragacathae: singulorū. P. XIII. stibis cocti: amyli: singu lorū. P. XVI. spodii eloti: cerussae elotae: singulorū. P. XVIII. Quae aqua pluuiatili excipiuntur. Vtū colliriū. uel ex ouo uel ex lacte est.

De ulceribus oculorū & eorū curatiōe & de Diabalanu collirio.

X pustulis ulcera interdū fiunt: ea quae recētia aequae lenibus medicamētis nutriēda sunt: & his dē fere quae supra in pustulis posui. Fit quoq; pprie ad hāc quod diabalanu uocat. Hēt aris cō busti & eloti papaueris lachriae frictae: singulorū. P. XI. spodii eloti: thuris: stibis cōbusti & eloti: myrrae gūmi: singulorū. P. XII.

Curatio oculorū aliquo casu iminutorū.

Venit etiā ut oculi uel abo uel uel singuli minores fiant: quā esse naturaliter debeant. Idq; & acer pituitae cursus in lippitudine efficit: & continuati fletus: & ictus parū bene curati. In his quoq; hisdē lenibus medicamētis ex muliebri lacte utēdū est. Cibis uero his qui maxie corpus alere & implere cōsuerūt. Vitādaq; oī mō causa: q̄ lacrimas exciter: curaq; domesticorū: quorū ēt si qd tale ī cidit: eius notitiae subtrahēdū: atq; acria quoq; medicamēta & acres cibi nō alio magis noie his nocēt: quā qd' lacrimas mouēt.

De pediculis palpebrae.

Enus quoq; uitii est: q̄ inter pilos palpebrarū pediculi nascūt. Id phthiriafin grāci nominant. Quod cū ex malo corporis habitu fiat: raro nō ultra p̄cedit. Sed fere tpe interposito pituitae cursus acerrimus sequit: exulcerat: q; uehemēter oculis acie quoq; ipam corrūpit. His alius ducēda: caput ad cutē tōdēdū diuq; quotidie ieiunis p̄fricādū. His ābulatiōibus aliisq; exercitatiōibus diligēter utēdū: gargariāzādūq; ex mulso: in quo nepeta & pinguis ficus decocta sit: saepe ī balneo multa calida aqua fouēdū caput. Vitādi acres cibi: lacte uioq; pingui utēdū. bibēdūq; liberalius quā edendū est. Medicamēta uero itus qdē lenia dāda sunt: ne actiore pituitā cōcitēt. Super ipsos uero pediculos alia: quae necare eos & phibere: ne similes nascātur possint. Ad id ipsum spumae nitri. P. XI. sandaracae P. XI. uuae timiniae. P. XI. simul terūt: adiciťq; uetus oleū pari portioē atq; acetū donec ei mellis cras situde sit.

De oculorū grauioribus morbis: q̄ ex inflāmatōibus oriunt: & ualidioribus me-

dicamētis curantur. & de Andree collirio & de Diacero

Aētus oculorū morbi lenibus medicamētis nutriūt. Genera deinde alia sunt : quæ diuersā
h curationē desiderāt: fereq; ex inflātionibus nata sunt sed finitis quoq; his manentiā. Atq; in
 primis ī quibusdā p̄uerat tenuis pituitæ cursus: quibus alius ab inferiore parte euocāda est.
 demēdū aliquid ex cibo: Neq; alienū est illini frōtē cōpositōe Andree Quæ hēt gūmi. P. XI. cæruffæ:
 stibis: singulorū. P. XII. spumæ argētī & coctæ & elotæ. P. XIII. Sed & ea Ipuma ex aqua pluuiiali coq;
 tur: & arida hæc medicamēta ex succo myrti cōterunt. His illita fronte: cataplasma quoq; super
 endū est ex farina: quæ frigida aqua coacta sit: cuiq; aut acaciæ succus aut cupressus adiecta sit. Cucur
 bitula quoq; inciso uertice recte accommodat. aut ex tēpotibus sanguis emittit. Inungi uero eo debet
 qd̄ habet squamæ æris: papaueris lachriæ: singulorū. P. X. ceruini cornus cōbusti: & eloti plūbi: eloti
 gūmi: singulorū. P. XIII. thuris. P. XXII. Hoc colliriū: quæ cornū habet: diaceros noīatur. Quoriscūq;
 nō adiūcio qd̄ genus hūoris adiūciēdū sit: quā itelligi uolo. Memigmenō Euelpidis colliriū.

D idē Euelpidis: qd̄ memigmenō noīabat. In eo papaueris lachriæ & albi pipis singulæ unciz
a sunt gūmi libra: æris cōbusti. P. XI. Inter has aut curatōes post stermissionē aliqua profūt balneū
 & uinū. Cūq; oibus lippientibus uitādī cibi sunt q̄ extenuāt: tū præcipue qbus tenuis: hūmor
 diu fertur. Quod si iā fastidiū est eoz; quæ pituitā crassionē reddūt: sicut in hoc genere materia
 maxie prōptū est: cōfugiendū est ad ea: quæ quia uētrē corpus quoq; alstringūt.

De oculorū ulceribus supercrescētibus: fordidis: cauis: ueteribus: & de curatōibus singulorū.

T ulcera si cū inflātiōe finita nō sunt: aut supercrescētia: aut fordida: aut caua: aut certe uetera
a eē cōsuerūt. Ex his supercrescētia collirio: qd̄ memigmenō uocaf: opime reprimūtur. Sordi
 da purgant & eodē: ex eo: qd̄ Smilion noīatur. Smilion colliriū.

Abet æruginis. P. XIII. gūmi tātūdē: ammoniaci: miniū sinopici: singulorū. P. XXVI. Quæ qdā
h ex aqua: quidā: quo uehemētiora sint: ex aceto terūt. Phynō colliriū Euelpidis.

D quoq; Euelpidis: qd̄ phynō appellabat: huic utile ē Croci. P. XI. papaueris lachriæ: gūmi: sin
i gulorū. P. XII. æris cōbusti & eloti: myrræ: singulorū. P. XIII. piperis albi. P. XVI. Sed ante lini
 tum hoc ungendū est. Sphæriō colliriū Euelpidis.

D quoq; eiūsdē: quod sphæriō noīabat: eodē ualet. Lapidis hæmatitis eloti. P. XII. pipis grana
i sex. cadmiæ elotæ: mirræ: papaueris lachriæ: singulorū. P. XIII. croci. P. XIII. gummi. P. XVIII.
 Quæ cū uino amineo cōterunt. Liquidū Euelpidis colliriū.

Liquidū quoq; medicamētū ad idē cōponebat: in quo erāt hæc. Eruginis. P. X. miniū combustū:
l atramēti futorii: cinnamomi: singulorū. P. XIII. croci. nardi: papaueris lachriæ: singulorū. P. XI.
 myrræ. P. XII. æris cōbusti. P. XIII. cijeris ex odoribus. P. XIII. pipis grana. XV. Hæc ex uino au
 stero terunt. Deinde cū passis tribus heminis decoquūtur. donec corpus unū sit. Idq; medicamētū ue
 tuitate efficacius fit. De cauis oculorū ulceribus & curationibus.

Aua uero ulcera cōmodissime iplēt ex his quæ supra posita sunt Sphæriō: & id qd̄ phylactos
c uocaf. Idē Sphæriō uetustis ulceribus & uix ad cicatricē ueniētibus optime succurrit.

Hermōpis collirium.
 St etiā colliriū qd̄ cū ad plura ualeat: plurimū tamē proficere in his ulceribus uidet. Refertur
c ad hermonē auctore. hēt piperis lōgi. P. IZ. albi. P. X. cinnamomi: coliti: singulorū. P. XI. atramē
 ti futorii: nardi: caliz: castorei: singulorū. P. XII. gallæ. P. XV. myrræ: croci: turis: lycii: cæruffæ: sin
 gulorū. P. XVIII. papaueris lachriæ. P. XXII. aloes. æris cōbusti: cadmiæ singulorū. P. XXVI. acaciæ: sti
 bis: gūmi: singulorū. P. XXXV. De cicatricibus oculorū quæ ex ulceribus factæ sunt: & quo
 modo curari debeāt. & de Asclepia & Canopite & Pixino colliriis.

Actæ uero ex ulceribus cicatrices duobus uitiis periclitant: ne aut caua: aut crassæ sint. Si ca
f uæ sūt pōt eas iplere id qd̄ sphæriō uocari dixi: uel id qd̄ asclepias noīaf. hēt papaueris lachri
 mæ. P. XII. sagapeni: oppoponacis: singulorū. P. XIII. æruginis. P. XIII. cumini. P. XVIII. piperis.
 P. XXII. cadmiæ elotæ: cæruffæ: singulorū. P. XXVI. At si crassæ cicatrices sunt: extenuat uel Zmilio:
 uel Cāopite colliriū. qd̄ habet cinnamomi: acaciæ: singulorū. P. XI. cadmiæ elotæ: croci: myrræ: papa
 ueris lachriæ: gūmi: singulorū. P. XII. piperis albi: thuris: singulorū. P. XIII. æris cōbusti. P. XVIII. cum
 aqua pluuiiali. Vel Euelpidis Pixinū qd̄ ex his cōstat. Salis fossilis. P. XIII. ammoniaci: thymiamatis. P.
 XVIII. papaueris lachriæ. P. XXII. cæruffæ. P. XXV. piperis albi: croci: ficuli: singulorū. XLII. gūmi. P. X.
 XII. cadmiæ elotæ. P. XVIII. Maxie sollere cicatricē uī id qd̄ hēt gūmi. P. XIII. æruginis. P. XI. croci:
 magmatis. P. XIII. De alio genere inflātionis oculorū.

St etiā genus inflātiōis: i q̄ si cui tumet ac distēdūt cū dolore oculi: sanguine ex fronte emitti
c necessariū est multaq; aq̄ calida caput atq; oculos fouere: gargarizari ex lētica uel ex fici cre
 more: inūgi acris medicamētis q̄ supra cōphēsa sūt: maxieq; eo qd̄ sphæriō noīaf qd̄ lapidē
 hæmatitē hēt. Atq; alia quoq; utilia sūt: q̄ ad extēuadā aspritudinē fiūt. de q̄ prius dicā. Hæc aut inflā
 tio oculorū fere seq̄: interdū maior: interdum leuior: nonnunquam etiam ex aspritudine lippitudo fit:
 deinde aspritudinem ipsam auget. fitq; ea in aliis breuis: in aliis longa & quæ uix uaquam finiat.
 In hoc genere ualitudinis quidam crassas durasq; palpebras & ficulneo folio & asperato ipicillo
 & interdū scalpello eradunt. uersaq; quotidie medicamentis sufficiant. Quæ neq; nisi in magna ue
 tuitate: aspritudine neq; sæpe faciēda sunt. Nā melius eodem: ratione uictus & idoneis medicamētis

peruenit. Ergo exercitationibus utemur & balneo frequentiore: multaq; oculoꝝ palpebras aqua calida fouebimus. Cibus autē sumemus acres & extenuates. Cæſarianum collirium.

T medicamentū id qđ cæſarianū uocat habet atramēti futorii. P. XI. myſi. P. X. pipis albi. P. XV. papaueris lachria: gūmi: ſinguloꝝ. P. XIII. cadmiæ lotæ. P. XIII. ſtribis. P. XVI. Satifq; cōſtat hoc colliriū aduerſus omne genus oculoꝝ ualitudinis idoneū eſſe: exceptis his q̄ lenibus nutriūf: Hieracis collirium.

D quoq; qđ Hieracis noīaf ad aſpitudinē poteſt. Habet myrræ. P. XI. Lammoniaci: thymiama tis. P. XII. æruginis raſæ. P. XIII. cū aqua pluuiiali. Ad idē idoneū eſt etiā id qđ Canopite eſt: & id qđ zimilion uocat: & id qđ pixinū. & id qđ Sphæriion. Si cōpoſita medicamenta nō adſunt felle caprino uel quā optimo melle ſatis cōmode aſpirtudo curaf.

De Xyrophthalmia: genere aridæ lippitudinis.

ſt etiā genus aridæ lippitudinis: Xerophthalmiā græci appellāt. neq; tumēt: neq; fluūt oculi: ſed rubēt tantū & cū dolore quodā graueſcūt & noctu prægraui pituita inhæreſcunt. quātoꝝ minor generis huius ipetus: tāto ſinis minus expeditus eſt. In hoc uitio multū ambulare: multū exerceri: lauari ſape: bibiq; deſudare: multaq; frictione uti neceſſariū eſt. Cibi q̄ neq; ipſent: neq; nimiū acres apti ſunt: ſed iter hos mediū. Mane ubi cōcoxiſſe manifeſtū eſt: nō alienū eſt ex ſinapi gargarizare. tum deinde caput atq; os diutius pſicare. Rhinion collirium.

Olliriū uero aptiſſimū eſt: qđ rhinion uocat. Habet myrræ. P. X. papaueris lachrymæ: acaciæ fucci: piperis: gūmi: ſinguloꝝ. P. XI. lapidis hæmatitis: lapidis phrygii: lycii: lapidis ſciſſilis ſinguloꝝ. P. XII. aris cōbuſti. P. XIII. Ac pixinū quoq; eodē accommodatum eſt.

Ad oculos ſcabros colliria.

I uero ſcabri oculi ſunt: qđ maxime in angulis eſſe cōſueuit: poteſt prodeſſe Rhinion id qđ ſupra poſitū eſt. pōt ſimiliter pdeſſe id qđ habet æruginis raſæ: pipis longi: papaueris lachrymæ: ſinguloꝝ. P. XII. pipis albi: gūmi: ſinguloꝝ. P. XIII. cadmiæ lotæ: cæruſſæ: ſinguloꝝ. P. XVI. Nul lū tamē melius eſt quā Euelpidis qđ baſilicon noīabat. Habet papaueris lachriæ cæruſſæ: lapidis aſiis ſinguloꝝ. P. XII. gūmi. P. XXIII. pipis albi. P. XIII. croci. P. XVI. pſorici. P. XXIII. Nulla autē p ſe materia eſt: q̄ pſoricū noīef. ſed chalcitidis aliqd & cadmiæ dimidio plus ex aceto ſimul cōterunt: idq; in uas ſi cōtile additū & cōtectū ſiculneis foliis ſub terra reponit: ſublatūq; poſt dies uiginti rurfus terit & ſic ap pellaf. Veꝝ in baſilico quoq; collirio cōuenit ad oēs affectus oculoꝝ id eſſe idoneū: q̄ nō leuibus medicamētis curant. Vbi nō ſunt aut medicamēta cōpoſita ſcabros angulos leuāt & mel & uinū. Succurritq; & his & aridæ lippitudini ſi q̄ panē ex uino ſubaectū ſup oculū iponit. Nā cū fere ſit humor aliq; q̄ modo ipſum oculū modo angulos aut palpebras exaſpat: ſic & ſi qđ pdit humoris: extrahit & ſi qđ iuxta eſt: repellit.

Ad caligationē oculoꝝ: quæ propter lippitudinē oriſ remedia & colliria.

Aligare uero oculi nōnunq; ex lippitudine: nōnunq; etiā ſine hac ppter ſeneſcutē ibecillitatē uel aliā cōſuerūt. Si ex reliq; lippitudinis id uitii eſt: adiuuat colliriū: qđ aſclepias noīaf. Adiuuat id qđ ex croci magmate fit. Diacrocū colliriū.

Roprie etiā ad id cōponit: qđ diacrocū uocat. Habet pipis. P. XI. croci cilicis: papaueris lachriæ: cæruſſæ: ſinguloꝝ. P. XII. pſorici: gūmi: ſinguloꝝ. P. XIII.

Ad caligationē oculoꝝ: quæ ppter ſeneſcutē aut a liā imbecillitatē fit.

T ſi ex ſeneſcute aliaue ibecillitate id eſt: recte inūgi pōt & melle quā optimo & cyprio & oleo uetere. Cōmodiſſimū tamē eſt baſſami partē unā: & olei ueteris: aut cyprini partes duas mellis quā acerrimi ptes tres miſceſ. Vtilia quoq; huic medicamēta ſūt: q̄ ad caliginofe. pxiæ: quæq; ad extenuandas cicatrices ſupra cōpræhēla ſunt. Cuicūq; uero oculi caligabūt: huic opus erit multa ambulatiōe atq; exercitatiōe: frequētī balneo ubi tutū qđ corpus pſicandū eſt: p̄cipue tamē caput: & qđ irino: donec iſudet. uel adūq; poſtea: nec detegēdū anteq̄ ſudor & calor domi congerint. Tum cibis utendū acribus & extenuatibus. iterpoſitiſq; aliq; diebus ex ſinapi gargarizandū.

De ſuſſione oculoꝝ.

Vſuſio quoq; quā græci hypochyſin noīant: iterdū oculi potētia: q̄ cernit: ſe opponit. Quod ſi iueterauerit manu curādū eſt. Inter initia nō nunq; etiā certis obſeruatōibus diſcutit. Saguinē ex frōte uel naribus mittere: i tpibus uenas adurere. gargarizādo pituitā euocare: ſuſſumigare oculos acribus medicamētis: inūgere expedit. Viētus optimus eſt q̄ pituitā extenuat.

De reſolutione oculoꝝ: quæ paralyſis dicit.

C ne reſolutio qđ oculoꝝ: quā paralyſim græci noīant: alio uictus modo: uel aliis medicamētis curāda ē. Expoſuiſſe tātū genus uitii ſatis eſt. Igit̄ iterdū euenit modo in altero oculo: modo i utroq; aut ex ic̄tu aliquo: aut ex morbo comitiali: aut ex diſtētiōe neruoz: q̄ uehementer oculus ipſe cōcuſſus eſt ut his neq; quoquā itēdi poſſit: nec oino cōſiſtat: ſed huc illucue ſine ratiōe moueat. ideoq; ne cōſpectū qđ rerū præſtet. De mydriafi oculoꝝ.

On multū ab hoc malo diſtat id qđ mydriafi græci uocat. Pupilla effūdīf & dilatat: acieſq; eius hebecitat: ac pene difficillīſe genus id ibecillitatis elidīf. In utraq; uero. i. & palyſi & mydriafi pugnādū eſt p eadē oia: q̄ i caligie oculoꝝ p̄cepta ſūt: paucis tātū mutatis: ſi qđ ad caput irino iterdū acetū

interdū nitq; adiciendū est. melle inungi satis est. Quidā ī posteriore uitio calidis aquis usi. reuatiq;. Quidā sine ulla manifesta causa subito obcæcati sunt. Ex qbus nōnulli cū aliquādiu nihil uisissentre pētina pfusione alui: lumen receperūt. Quo minus alienū uidef: ex recēti re & iterposito tēpore medicamētis quoq; moliri deiectiōes: quæ oēm noxiā materiā in inferiora depellāt.

De imbecillitate oculorum.

Ræter hæc ibecillitas oculoz; est. ex qua quidā iterdiu satis: noctu nihil cernūt. qđ in foemīnā bene respōdētibus mēstruis nō cadit. Sed sic laborātes inungi oportet sanguine iocineris: maxi me hircini. si minus: caprini: ubi ad assum coquit: excepto. atq; edi quoq; ipsū iecur debet. Licet tamē etiā hūsdē medicamētis nō inutiliter uti: quæ uel cicatrices: uel aspritudinē extenuant. quidā cōtrito semine portulacæ mel adiciūt catenus ne id ex specillo destillet. eoq; inungunt. Exercitationi bus: balneo: frictionibus: gargarizationibus iisdē: his quoq; utendū est. Ad oculos qui extrīsecus offē duntur: cum sanguine suffusi sunt.

Hæc quidē in ipsis corporibus oriunt. Extrīsecus uero interdū si ictus oculū lædit: ut san guis in eo suffundat: nihil cōmodius est: quā sanguine uel colūbæ: uel palumbi: uel hirundinis inungere. Neq; id sine causa fit: cū hoꝝ acies extrīsecus læsa iterposito tēpore in antiquū statū redeat: celeberrimeq; hirūdinis. Vnde etiā locus fabulæ factus est: p parētes: id herba restitui: qđ per se sanescit. Eoꝝ ergo sanguis nostros quoq; oculos ab externo casu cōmodissime tuet: hoc ordine: ut sit hirūdinis optimus: deide palūbi: minime efficax colūbæ & illi ipsi & nobis: Supra percussū uero ocu lū ad isflāmationē leniendā nō est alienū iponere etiā cataplasmata. Sed ammoniacus: uel qlibet alius quā optimus teri debet: sic ut ei paulatim oleū adiciat: donec crassitudo strigmeti fiat. Id deide miscē dum est cū hordeacea farina: quæ ex mulso decocta sit. Facile autem recognitis oibus: q; medici quoq; prodiderūt: apparere cuilibet potest uix ullū ex his: q; supra cōpræhēta sunt: oculi uitū esse: qđ nō sim plicibus quoq; & promptis remediis subremoueri possit.

De aurium morbis & curatiōibus.

Caput septimū.

Actenus in oculis ea reperiunt. in qbus medicamēta plurimū possint. Ideoq; ad aures trāseun dū est. quæq; usum pximū a luminibus natura nobis dedit. Sed in his aliquāto maius periculū est. Nā uitia oculoz; itra ipsos nocet. Auriū isflāmationes doloresq;: interdū etiā ad demētiam mortēq; precipitant. Quo magis iter initia ptinus succurrēdū est: ne maiori piculo locus sit. Ergo ubi primū: dolorē atq; sensu: abstinere & cōtinere se debet. Postero die: si uehementius malū est: caput ton dere idq; irino unguētō calido pungere & operire. At magnus cum febre uigiliq; dolor exigit: ut san guis quoq; mittat. Si id aliqua caulæ phibēt: aluus soluēda ē. Cataplasmata quoq; calida subinde mu tata pficiūt: siue foeni græci siue lini: siue alia farina ex mulso decocta est. Recte etiā subinde admouen tur spongiæ ex aqua calida expressæ. Tū leuato dolore cæratū circūdari debet ex irino aut cyprino fa ctū. In qbusdā tamē melius: qđ ex rosa factū est pficit. Si uehēmēs isflāmatio somnū ex toto phibet adici cata plasmata debēt papaueris corticis fricti atq; cōtriti: sic ut ex his pars dimidia sit: eaq; tum si mul ex passo mixto decoquat. In autē uero ifundere aliqđ medicamētū oportet qđ semp ante tepesie ri cōuenit. cōmodissimeq; pstrigilē instillat. Vbi auris repleta est: sup lana mollis addēda est: quæ hu more itus cōtineat. Et hæc qdē cōmunia sunt. Medicamētū uero est & rosæ & radicū harūdinum suc cus & oleū in quo lūbrici cocti sūt: & humor ex amaris nucibus: aut ex nucleo mali pfici expressus. Cō posito uero ad isflāmationē dolorēq; leniendū hæc fere sūt. Castorei: papaueris lachrimæ pares portio nes cōterunt deide adiciūt his passum. Vel papaueris lachrimæ. croci: myrræ par modus sic terif: ut in uicē modo rosæ: modo passum islillet. Vel id qđ amaze in aegyptia faba est: cōterif rosa adiecta Qui bus myrræ quoq; paulū a qbusdā miscet: uel papaueris lachrimæ: aut tus cū muliebri lacte: uel amara rū nucū cū rosæ succo. Vel castorei: myrræ: papaueris lachrimæ pares portiones cū passo. Vel croci. P. XI. myrræ aluminis scissilis: singuloz;. P. XX. qbus tū terunt paulatim miscent passi cyathi tres: mellis minus cyatho. Idq; ex primis medicamētis est. Vel papaueris lachrima ex aceto. Licet etiā cōpositione uti Themisonis. q; habet castorei opponacis. papaueris lachrimæ ex aceto: singuloz;. P. XII. spumæ licii. P. XIII. Quæ cōtrita passo excipiunt donec cæratū crassitudinē habeāt. Atq; ita reponunt. Vbi usus requirit: rursus idē medicamētū adiecto passo: specillo terif. Illud ppetuū est: quotienscūq; crassius me dicamentū est: quā ut in aurē: instillari possit adiciēdū eū esse humorē: ex quo id cōponi debet donec la tis liqđū sit. Si uero pus quoq; aures habēt recte lyciū p se infundit: aut irinū unguentū: aut porri suc cus cū melle: aut cætauræ succus cū passo: aut dulcis punici mali succus ī ipsius cortice tepefactus: ad iecta myrræ exigua pte. Recte etiā miscent myrræ quā staeten cognomināt. p. XI. croci tantūde: nucea amara. XXV. mellis sesquicyathus. Quæ cōtrita: cū utēdū est in cortice punici mali tepesiat. Ea quoq; medicamēta: q; oris exulcerati causa cōponunt: æque ulcera auriū sanāt. Quæ si uetustiora sūt: & mul ta famies fluit: apta cōpositio est: q; ad auctore Erasistratū referē. pipis. p. XI. croci. P. XI. myrræ: myli co cti: singuloz;. P. XII. aris cōbusti. p. XII. Hæc ex uino terunt. Deide ubi inaruerūt: adiciunt passi hemi næ tres & simul coquunt. Cum utendū est: adiciūt his mel & uinū. Est etiā Ptolemæi chirurgi medicā mentum: quod habet lentisci. P. XI. gallæ. P. XI. omphacii. P. XI. succum punici mali. Est menophilū ualidum admodum: quod ex his constat. piperis longi. P. XI. castorei. P. XII. myrræ: croci: papau eris lachrimæ: nardi syriaci: thuris maliconū ex aegyptia faba partis interioris: nucum amararum:

mellis quā optimi: singulorū. P. XIII. Quibus: cū terunt: adiicit acetū quā acerrimū: donec crassitudo in his passū fiat. Est Cratonis: cinnamomi: casia: singulorū. P. XI. lycii: nardi: myrrae: singulorū. P. XI. aloes. P. XII. mellis cyathi tres. uini sextarius. Ex quibus uinū cū lycio decoq̄. deinde his alia miscent. At si multū puris: malūq; odor est: æruginis rasae: turis: singulorū. P. XII. mellis cyathi duo: acetū quatuor simul iocoquunt. Vbi utendū est: dulce uinū misceat. Aut aluminis scissilis: papaueris lachrimae: acaciae succi par pōdus misceat. hisq; adiicit hyoscyami succi dimidio minor quā unius ex superioribus portio. Ea q; trita ex uino diluunt. Per se quoq; hyoscyami succus satis p̄ficat. Cōmune uero auxiliū aduersus oēs aurii casus: itaq; usu cōprobatū Asclepiades cōposuit. In eo sunt cinnamomi: casia: singulorū. P. XI. flores iunci rotūdi: castorei albi piperis lōgi: amomi: myrobalani: singulorū. Scripuli duo: turis masculi: nardi syriaci: myrrae pinguis: croci: spumae nitri: singulorū. P. XII. Quae separatim cōtrita: rursus mixta ex aceto cōterunt. atq; ita cōdita. ubi utendū est. aceto diluunt. Eodē modo cōmune auxiliū auribus laborantibus est. Polybi sphragis ex dulci uino liquata. Quae cōpositio priore libello continet. Quod si & sanies p̄fluit & tumor est: nō alienū est mixto uino per oriculariū clysterē eluere: & tū infundere uinū austerū cū rosa mixtū: cui spodiū paulū sit adiectū: aut lycium cū lacte aut herbae sanguinalis succū cū rosa aut mali punici succū cū exigua parte myrrae. Si sordida quoq; ulcera sunt: melius multo eluunt & tum aliq̄d ex his quae supra scripta sūt: qd̄ mel habeat: infundit. Si magis pus p̄fluit: & caput utiq; tōdendū ē & multa calida aqua p̄fundendū: & gargarizandū: & usq; ad lassitudinē ambulādu: & cibo modico utendū ē. Si cruor quoq; ex ulceribus apparuit: lyciū cū lacte debet infundi: uel aq; i qua rosa decocta sit: succo aut herbae sanguinalis: aut acaciae adiecto. Quod si sup̄ ulcera caro icreuit: ea q; mali odoris sanguinē fundit: aqua tepida elui debet. tū infundi id. qd̄ ex ture & æruginē & aceto & melle sit aut mel cū æruginē cōctū. Squama quoq; æris cū sandaraca cōtrita: p̄ fistulā recte istillatur.

Aduersus aurium uermes.

u Bi uero uermes orti sunt: si iuxta sūt: p̄trahendi oriculario specillo sūt. Si lōgius: medicamentis enecadi. Cauēdūq; ne postea nascāt. Ad utrūq; p̄ficat albū ueratrū cū aceto cōtritū. Flui quoq; aurē oportet uiu. i quo marrubiū decoctū sit. Sic: mortui uermes i primā auris ptē puocabunt unde facillime educi possunt.

Ad compressa aurium foramina.

s In forame auris cōpressum ē: & itus crassa sanies subest: mel quā optimū addēdū ē. Si id parū p̄ficat: mellis cyatho & dimidio: æruginis rasae. p. XII. adiciendū ē: iocoquendūq; & eo utendū. Iris quoq; cū melle idē p̄ficat. Itē mellis & rosae: scripuli duo. Itē galbani. P. XII. myrrae cū melle: & fellis taurini: singulorū. P. XII. uini q̄ntū satis ē ad myrrā dūuendā.

Ad grauem auditum.

u Bi uero grauis aliq; audire cepit. Quod maxie post longos capitis dolores euenire cōsuevit i primis aurē ipsam cōsiderare oportet. Apparebit enī aut crusta q̄lis sup̄ ulcera inascit: aut sordidū coitus. Si crusta ē: infundēdū ē aut oleū calidū: aut cū melle ærugo: uel porri succus: aut cū mullum: niri paulū. Atq; ubi crusta a corpore iā recedit: eluēda auris aq; tepida ē: quo facilius ea p̄ se diducta: oriculario specillo p̄trahat. Si sordes æque molles sunt: eodē specillo eximēda sunt. At si durae sunt: acetū & cū eo nitri paululū coiciendū ē. Cūq; emollitæ sunt: eodē mō elui aurē: purgariq; oportet. Quod si capitis grauitas manet: attōdendū idē: & leniter: sed diu p̄ficadū ē: adiecto uel irino uel laureo oleo: sic ut utriliber paulū acetū misceat, tū diu ābulandū: leniterq; post unctionē. aq; calida caput fouendū. Cibisq; utendū ex ibecillissima & media materia: magisq; assimēda diluta: potiones. nōnunquā gargarizandū ē. Infundendū aut i aurē castoreū cū aceto & laureo oleo & succo radiculae corticis. Aut cucumeris agrestis succus adiectis cōtritis rosae foliis. Immaturo quoq; uuae succus cū rosa istillatus aduersus sordiditatem satis proficit.

Ad sonitum aurium intra se ipsas.

a Liud uitii genus est: ubi aures intra se ipsas sonant. Atq; hoc quoq; fit: ne externum sonum accipiant. Leuissimum est: ubi id ex grauedine est. Peius: ubi ex morbis: capitūque longis doloribus incidit. Pessimum: ubi magnis morbis uenientibus: maximeq; comitiali: prouenit. Si ex grauedine ē: purgare aurē oportet: & spiritū cōtinere donec ide humor aliq; expumet. Si ex morbo uel capitis dolore, qd̄ ad exercitationē: frictionē: p̄fusionē: gargarizationēq; p̄tinet: eadē faciēda sunt. Cibis nō utendū nisi extenuantibus. In aurem dandus radicae succus cum rosa: uel cum succo radicis ex cucumere agrestis: uel castoreum ex aceto & laureo oleo. Veratrū quoq; cū aceto conteritur. deinde melle cōcto excipitur: & inde collirium factū i aurem demittit. Si sine his cepit: ideocq; nouo metu terret: in aurem dari debet castoreum cū aceto uel irino uel laureo oleo: aut huic mixtū castoreum cū succo nucum amararū: aut myrra & nitri cū rosa & aceto. Plus tamen in hoc quoq; proficit uictus ratio. Eademq; faciēda sunt: quae supra comprehendit: cum maiore quoq; diligentia: & praeerea donec his sonus finiat: a uiu abstinēdū. Quod si simul & sonus & inflātio: laureū oleū cōiectis abūde ē. aut id qd̄ ex amaris nucibus exprimit. Quibus qdam uel castoreum uel myrram miscent.

Ad ea quae in aurem inciderunt extrahenda.

Olet etiam interdum in aurem aliquid incidere: ut calculus: allquodq; animal. Si p̄lex intus est: compellendum eo lanæ paulum est: quo ipse is subit & simul extrahitur.

Si non est secutus: aliudue animal est: specillum lana inuolutum in resinam quam glutinosissimam maximeq; terebinthinā demittendū: idq; in aurē coiciendū: ibiq; uertēdū est. Vtiq; enim cōprehēdet & eximet. Sin aliqd exanime est: specillo oriculario p̄trahendū est: aut hamulo rectulo paulū recurua- to. Si ista nihil pficiunt: p̄t eodē modo resina p̄trahi. Sternutamēta quoq; admota id cōmode elidūt: aut oriculario clystere aqua uehēmēter intus cōpulsā. Tabula quoq; collocať media inhārens capiti- bus utriusq; pendētib; supq; eā homo deligat ī id latūs uersus: cuius auris eo modo laborat: sic ut ex- tra tabulū emineat. Tum malleo caput tabulā: qđ a pedibus est: ferit: atq; ita cōcussa aure: id qđ inest: excidit.

De narium morbis & curationibus. Caput viii.

Ares uero itus exulceratas fouere oportet uapore aquæ calidæ: id est spōgia expressa atq; admo- nēta. fit & subiecto uase oris angusti calida aqua repleto. Post id fomentū illinēda ulcera sūt: aut plūbī recemēto: aut cæruſsa. Aut argēti spūmā cū quolibet hog; aliq; cōterit. eiq; dū terit in- uicē uinū & oleū myrteū adiicit: donec mellis crassitudine fecerit. Si autē ea ulcera circa nares sūt: plu- resq; crustas & odore foedū habēt: qđ genus græci ozenan appellāt: sciri qđ debet: uix ei malo posse succurri. Nihilominus tamē hæc tentari possunt: ut caput ad curē tōdeat: assidueq; uehēmēter p̄frice- tur: multa calida aqua p̄fundat: multa ei deambulatio fit. cibus modicus: neq; acer neq; ualētissimus. Tum in narē ipsam mel cū exiguo modo resinæ terebinthinæ coniciat. Quod specillo quoq; inuoluto lana fit: atrahaturq; spiritus is succus donec in ore gustus eius sentiat. sub his enim crustæ resoluuntur: quæ tum p̄ sternutamēta elidi debēt. Puris ulceribus uapor aquæ calidæ subiciēdus est. Deinde adhi- bendū aut lyciū ex uino dilutū: aut amurcā: aut omphaciū: aut mēta: aut marrubii succus: aut atramē- tū futuriū: qđ candēs factū deinde cōtritū sit: aut iterior scyllæ pars cōtrita: sic ut horum cuiuslibet mel adiciat. Cuius in cæteris admodū exigua pars esse debet in atramēto futorio tanta: ut ea mixtura liq- da fiat. cū scylla utiq; pars maior. inuoluendūq; lana specillū est & in eo medicamēto intingendū: eoq; ulcera īplenda sunt. Rursusq; linamētū inuolutū & ob longū eodē medicamēto illinendū: demittēdū quæ ī narē est: & ab inferiorē parte leniter deligandū. Idq; p̄ hyemē & uer bis die: p̄ æstatē & autūmnū: ter die fieri debet. Interdū uero etiā in naribus caruncula quædā similes muliebribes mānis nascunt: hæc īmis partibus quæ carnosissime sunt inhæret. Has curare oportet medicamēto adinreūtib; sub- qbus ex toto cōsumunt. Polypus uero est carūcula modo alba modo subrūbra: quæ nariū ossi inhæ- ret: & modo ad labra pēdens narē īplet. modo retro p̄ id foramē: quo spiritus a naribus ad fauces descē- dit: adeo īcreſcit: uti post uuam cōspici possit. strāgulatq; hoīem maxime austro aut euro flante. serēq; mollis est: raro dura eaq; magis spiritū īpedit & nares dilatat. quæ fere carēmodes est. Itaq; attingi non debet. Illud aliud genus fere qđ ferro curat: iterdū tamen inareſcit: si addita in narē per linamētū aut penicillū ea cōpositio est: quæ habet minū sinopici: chalcitis: calcidūs. sandaracæ: singulog. P. XI. atra- mēti futuriū. P. XII.

De dentiū dolore & curationibus. Caput nonū.

N dentiū autē dolore: q; ipse quoq; maximis tormētis annumerari potest: uinū ex toto circun- cidendū est. Cibo quoq; primo abstinēdū: deinde eo modico molliq; utendū: ne mādētis den- tes irriter. tū extrinsecus admonēdus p̄ spongiā uapor aquæ calidæ: īponēdūq; cæratū ex cypri- no aut irino factū lanāq; id cōprehēdendū: caputq; uelandū est. Quod si grauior is dolor est. utiliter & alius ducit: & calida cataplasmata sup maxillas īnūciunt: & ore humor calidus cū medicamētis ali- quibus cōtinet: sæpiusq; mutat. Cuius rei causa & quinq; folii radix in uino mixto cogit & hyoscy- ami radix uel in posca uel in utno mixto cogit: sic ut paulū his salis adiciat & papaueris nō nimitū aridi corticis: & mādragoræ radix eodē modo. Sed in his tribus utiq; uitandū est: ne qđ hauſtū erit deuore- tur. Ex populo quoq; alba cortex radicis in hunc usum in uino mixto recte cogit & ī aceto cornu cer- uinū rasum & nepeta cū teda pinguiac ficus itē pinguis uel in mulso uel in aceto & melle: ex qbus cū ficus decocta est: is humor p̄colat. Specillū quoq; lana īuolutū in calidū oleū demittit: eoq; ipso dens- fouet. Quinetiā quædā q̄si cataplasmata in dentē ipsum illinunt. In quē usum ex malo punico acido atq; arido: malicorii pars īterior cū pari portione & gallæ & pinei corticis cōteritus: misceturq; his mi- niū: eaq; cōtrita: aqua pluuiatili cogunt. Aut panacis: papaueris lachrimæ: peucedani: uua: timinæ: si- ne seminibus pares portiones cōterunt. Aut galbani partes tres: papaueris lachrimæ pars quarta. Quic- quid dentibus admotū est: nihilominus supra maxillā. cæratū: quale supra posuit: esse debet: lana obte- ctū. Quidā etiā myrræ: cardamomi: singulog. P. XI. croci: pyretri: ficog; partes: singulog. P. XIII. Sina- pis. P. XVIII. cōtrita lentiolo illinunt: īponūtq; in humero partis eius qua dens dolet. Si is supior est: a scapulis. Si inferior: a pectore. Idq; dolorē leuat. & cū leuauit: p̄tinus submouēdū est. Si uero exesus est dens: festinare ad eximēdū eū: nisi res coegit: nō est necesse. Sed cū oibus somētis: quæ supra posita sūt: adiiciēdæ quædā ualētiores cōpositiōes sunt: q; dolorē leuāt. q̄les hæc sūt. Habet autē papaueris lachri- mæ. P. XI. pipis. P. XII. p̄oreos. P. XX. quæ cōtrita galbano excipiunt idq; circūdat. Aut Menemachi maxime ad maxillares dentes. ī q̄ sunt croci. P. XI. cardamomi: turis fuliginis. ficog; partes: pyretri: sin- gulorum. P. XIII. sinapis. p. XVIII. Quidam autem immiscēt pyretri: piperis: elaterii: singulorum. P. XI. alumini scissilis. papaueris lachrimæ. uua: timinæ sulphuris ignem non experti: bituminis: lauri baccarum: sinapis: singulorum. P. XII. Quod si dolor eximi eum cogit: & piperis semen cortice libera- tum: & eodem modo bacca hedera: coniecta in id foramen: dentem findit: isq; forte stans excidit.

dolor dentium maxime
in munitis absumuntur
d. 4. 7.

De hyoscyami in
nas cognatione
ad uide p. 14.

Et plani piscis quæ pastinacæ nostri: trygona græci uocant: aculeus torref: deinde cõterit: resinaq; excipitur. quæ denti circumdata huc soluit. Et alumè scissile in id foramè cõiectu dentè citat. Sed id tamè suo lutu in lanula demitti cõmodius est. quæ sic dente seruato dolorè leuat. Hæc a medicis accepta sunt. Sed agrestiu expimèto cognitu est: cù dens dolet: herbâ metastæ: cù suis radicibus uelli debere & i peluem cõici: supraq; aqua ifundi: collocariq; iuxta: sedentè hoimè undiq; ueste cõtectû. tû in peluè candètes filices demitti: sic ut aqua tegant: hoimq; eû hiante ore uapore excipere: ut supra dictû est: undiq; iclu: sum. Nâ & sudor plurimus seqt: & p os cõtinèns pituita defluit: idq; sæpe lōgiorè: sæpe annuâ ualitudinè bonam præstat.

De tonsillis & eaz; cura.

Caput decimum.

I uero tōfillæ sine exulceratiōe p inflāmationē in umuerunt: caput uelādū est extrinsecus. is locus uapore calido fouēdus. multa ambulatiōe utēdum. caput in lecto sublime habendū gargarizādūq; est ex reprimētibus. Radix quoq; ea: quæ dulcè appellat cõtusa & i passo: mulloue decocta idè præstat. Leniterq; qbusdā medicamētis eas illini nō alienū est. quæ hoc modo fiunt. Ex malo punico dulci succus exprimit: & eius sextarius in leni igne cogt: donec ei mellis crassitudo sit. tum croci: myrræ: aluminis scissilis: singulog. P. XII. p se conterunt: paulatimq; his adiciunt uini lenis cyathi duo: mellis unus. deinde priori succo ista miscent: & rursus leniter i coquunt. Aut eiusdè succi sextarius eodè modo cogt: atq; eadè ratiōe trita ei adiciunt hæc Nardi. P. X. omphacii. P. XI. cynamomi: myrræ: casie: singulog. P. XI. Eadè autè hæc & auribus & naribus purulentis accõmodata sunt. Cibis quoq; in hac ualitudine lenis esse debet ne exasperet. Quod si tanta inflāmatio est: ut spiritū ipediat: in lecto cõquiescēdū: a cibo abstinentdū: neq; assumēdū quicq; præter aqua calidā est. Alius quoq; ducenda est. Gargarizandū ex fico & mulso. Illinēdū mel cū omphacio. Intrinsecus admouēdus sed aliquāto diutius: uapor aquæ calidæ donec ea suppurēt & p se aperiant. Si pure substāte nō rumpunt hi tumores: idēdū mel deinde ex mulso calido gargarizandū ex fico. At si modicus quidè tumor & exulceratio est: fursug; cremori ad gargarizandū paulū mellis adiciendū est: illinēdaq; ulcera hoc medicamento. Passi quæ dulcissimi tres hemina ad unā coquunt. tum adiciit thuris. P. XI. croci myrræ: singulog. P. X. leniterq; oia rursus seruefunt. Vbi pura ulcera sunt: eodè fursug; cremore: uel lacte gargarizandū est. Atq; hic quoq; cibis lenibus opus est. qbus adici dulce uinū potest.

De oris ulceribus & curationibus & quæ antheræ sint.

Caput. xi.

Ulcera autè oris si cū inflāmatione sunt: & parū pura ac rubicūda sunt: optime his medicamentis curant quæ supra posita ex malis punicis fiūt. Cõtinēdusq; sæpe ore reprimēs cremor: cui paulū mellis sit adiectū. Utendū ambulatiōibus & nō acri cibo. Simulatq; uero pura ulcera esse ceperunt: lenis humor: iterdū etiā quæ optima aqua ore cõtinēda est. Prodestq; assumptū purū uinū: pleniorq; cibis: dum acris uacet. Inspargiq; ulcera debēt alumine scissili: cui dimidio plus gallæ imatura sit adiectū. Si iā crustas habēt: quales inaudistis esse cõsuerunt: adhibēda sunt hæc cõpositiōes: quas græci antheras noiant. Iunci qdrati: myrræ: sandaracæ: singulog. P. XIII. aluminis: pares portiones. Aut croci: myrræ: singulog. P. XII. iris aluminis: scissilis: sandaracæ: singulog. P. XIII. iunci qdrati. P. XV. III. Aut gallæ: myrræ: singulog. P. XII. aluminis scissilis. P. XII. rosæ foliog. P. XIII. Quidā autè croci. P. X. aluminis scissilis: myrræ: singulog. P. XI. sandaracæ. P. XII. iunci qdrati. P. XIII. miscēt. Priora arida inspgunt. Hoc cū melle illini: neq; ulceribus tantū: sed etiā tōfillis. Verū ea lōge periculossima ulcera sunt: q̄s apthas græci appellāt: sed in pueris. Hos enim sæpe cõsumūt. In uiris & mulieribus idè periculū nō est. Hæc ulcera a gingiuis icipiunt: deinde palatū totūq; os occupant: tum ad unā faucesq; descēdunt. Quibus obsessis nō facile sit: ut puer cõualefcat. Ac miserius etiā est. si lactās adhuc infans est. quo minus iperari remediū aliqd potest. Sed in primis nutrix cogēda est exerceri ambulatiōibus: hisq; opibus: quæ superiores partes mouēt. Mittēda in balneū: iubēdaq; ibi calida aqua mamas pfundere. tū alenda cibis lenibus: & his q facile nō corrūpunt. Potiones: si febricitat puer: aquæ. si sine febre est: uini diluti. Ac si alius nutrici substitit: ducēda est. Si pituita eius in os coit: uomere debet. Tum ipsa ulcera purgēda sunt melle: cui ros: quæ syriacū uocant: aut amaræ nuces adiectæ sunt. Vel mixtis iter se rosæ foliis aridis: pineis nucleis: mentæ colliculo: melle. Vel eo medicamēto: qd ex moris sit. quoq; succus eodè modo quo punici mali ad mellis crassitudinē coquit. eadēq; ratiōe ei croci: myrræ: alumen: uinū: mel: miscet. Neq; quicq; dandū: ad qd humor euocari possit. Si uero iā firmior puer est: gargarizare debet his ferè: quæ supra cõprehēsa sunt. At si lenia medicamēta in eo parū pficiunt: adhibenda sunt ea: quæ adurēdo crustas ulceribus iducant. Quale est scissile alumè: uel chalcitis: uel atramētum futoriū. Prodest etiā fames & abstinentia quāta maxime iperari potest. Cibis debet esse lenis. Ad purgēda tamè ulcera interdū caseus ex melle recte datur.

De linguæ ulceribus

Caput. xii.

Inguæ quoq; ulcera nō aliis medicamētis egent: quæ quæ prima parte superioris capitis exposita sunt. Sed quæ in latere eius nascunt. diutissime durant. Videndumq; est num cõtra dens aliquis acutior sit: q sanescere sæpe ulcus eo loco nō finit. ideoq; limādus est.

De parotidibus gingiuarum tuberculis deq; aliis ulceribus gingiuarum.

Caput tertiumdecimum.

Olent etiā interdū iuxta dentes in gingiuis tubercula quædā oriri dolētia: parotidas græci appellāt. Hæc initio leniter sale cōtrito p̄fricare oportet, aut iter se mixtis sale fossili: cōbusto cupresso nepeta. deinde eluere os cremore lēticulæ, & iter hæc h̄iare: donec pituitæ satis p̄fluat. In maiore uero inflāmatione iisdē medicamētis utendū est: quæ ad ulcera oris supra posita sunt: & mollis linamēti paulū uoluēdū aliq̄ cōpositione ex his: q̄s antheras uocari dixi: demittendūq; id iter dentē & gingiuā, qd̄ si durior erit & id phibebit: extrinsecus admouēdus erit sp̄oḡiæ uapor calidus: iponēdūq; ceratū. Si suppuratio se ostēdet: diutius eo uapore utendū erit, & cōtinendū ore calidū mullum: i quo ficus decocta sit. Itēq; subcrudū icidendū: ne si diutius ibi pus p̄māserit: os laedat. Quod si maior is tumor est: cōmodius totus excidit: sic ut ex utraq; parte dens libere. Pure exēpto: si leuis plaga est: satis est ore calidā quā continere: & extrinsecus fouere eodē uapore. Si maior est: lēticulæ cremore. Vti hūc de medicamētis: q̄bus cætera ulcera oris curant. Alia quoq; ulcera in ḡigiuis plerūq; oriunt: q̄bus eadē q̄ in reliquo ore succurrūt. Maxime tamē mādere ligustrū oportet: succūq; eū ore cōtinere. Fit etiā interdū: ut ex gingiuæ ulcere: siue parotides fuit: siue nō fuit: diutius pus ferat. Quod aut dēte corrupto: aut fracto: uel aliter uiciato ossē: maximeq; id p̄ fistulā uenire cōsueuit. Vbi incidit locus ap̄iēdus: dens eximēdus testa ossis si q̄ excessit recidēda est, si qd̄ uitiosus est radēdū. Post qd̄ fieri debeat supra in aliog; ulceꝝ curatiōe cōpræhēsū est. Si uero a dētibus ḡigiū recedūt: eadē antheræ succurrunt. Vtile est etiā pira aut mala nō p̄matura mādere: & ore eū humore cōtinere. Idēq; p̄stare nō acre acetū in ore retentū potest.

De uua morbo & curatione. Caput quartūdecimū.

Vua uehemēs inflāmatio terrere quoq; debet. Itaq; in hac & abstinentia necessāria est: & sanguis recte mittit. & si id aliq̄ res phibet: alius utiliter ducit: caputq; sup̄ hæc uelandū & sublimius habēdū est. tū aqua gargarizādū: in q̄ simul rubus & lēticula decocta sit. Illinēda autē ipsa uua uel omphacio: uel galla: uel alumine scissili: sic ut cuilibet eog; mel adiciat. Est etiā medicamētū huic aptū: qd̄ androniū appellat. Cōstat ex his. alumine scissili: squama æris rubri: atramēto futorio: galla: myrra: mysi. Quæ p̄ se cōtrita mixtaq; rursus paulatī adiecto uino austero terunt: donec is mellis cras situdo sit ubi hōz aliquo illita uua est: celidonia quoq; succo p̄ cochlear illita uua maxime p̄dest. Fere multa pituita decurrit: cūq; ea quieuit: ex uino calido gargarizādū. Quod si minor in ea inflāmatio: lafer terrere: eiq; adiciere frigidā aquā satis est: eaq; aquā cochleario exceptā ipsi uua subiacere. Ac medio critereā tumentē aqua quoq; frigida eodē modo subiecta reprimat. Ex eadē autē aqua gargarizādū quoq; est: quæ uel cū lafer: uel sine eo hac curatiōe uua subiecta est.

De cancro oris.

Caput quintūdecimū.

I quādo autē ulcera oris cancer uasit: primū cōsiderādū est: nū malus corporis habitus sit: eiq; occurrēdū. deinde ipsa ulcera curādā. Quod si in sumā parte id uitū est: satis p̄ficat anthera humido ulcere arida isperla: siciori cū exigua parte mellis illita. Si paulo altius: chartæ cōbustæ partes duæ: auripigmeti pars una. Si penitus malū descēdit: chartæ cōbustæ ptes tres auripigmetis ps quarta. Aut pares portiones salis fricti & iridis frictæ. Aut itē pares portiones chalcitidis: calcis: auripigmeti. Necessariū autē est linamētū in rosa tingere, & sup̄ adurētia medicamēta iponere: ne uicinū & sanū locū lædāt. Quidā etiā in acris acetū hemina frictū salē coiciūt: donec tabescere desinat. deinde id acetū coquūt: donec exiceat: eūq; salē cōtritū ispergūt. quotiēs autē medicamētū iniicit: & ate & post: os diluendū est uel cremore lēticulæ: uel aqua in q̄ aut erū: aut oleæ aut uerbenæ decoctæ sint: sic ut cuilibet eog; paulū mellis miscat. Acetū quoq; ex scylla retentū ore: satis aduersus hæc ulcera p̄ficat. Ex aceto cocto salificat supra demonstratū est: rursus mixtū acetū. Sed & diu continere utrūlibet: & id bis aut ter die facere: p̄tuit uehemēs malū est: necessariū est. Quod si puer est: cui id icidit. specillū lana uolutū in medicamētū demittēdū est: & sup̄ ulcus tenēdū: ne p̄prudētia adurētia deuoret. Et si dolor in ḡigiuis est: mouēturq; aliq̄ dētes: refici eos oportet. Nā curatiōes uehemēter impedunt. Si nihil medicamēta p̄ficiēt: ulcera erūt adurēda. Quod tamē in labris ideo nō est necessariū. quoniā excidere cōmodius est. Et id qd̄ æque adustū atq; excisum sine ea curatiōe: q̄ corpori manu adhibet: ip̄leri nō potest. Gingiuæ uero ossa: quæ hebetia sunt: in p̄petuū ustione nudant. Neq; enim postea caro icre scit. Imponēda tamē adustis lēticula est: donec sanitate: qualis esse p̄t recipiāt.

De parotibus: quæ sub auribus oriunt.

Caput sextūdecimū.

Aec in capita ferē medicamētis egēt. Sub ipsis uero auribus oriri parotides solēt: modo in secunda ualitudine ibi inflāmatio orta: modo post lōgas febres: illuc ip̄petu morbi cōuerso. Id abscessus genus est. Itaq; nullā nouā curationē desiderat. Animaduersionē tantūmodo hæc habet necessāriā. q̄ si sine morbo id icumuit: primū reprimētū est: experimētū est. Si ex aduersa ualitudine illud inimicum est: maturariq; & quāprimum aperiri cōmodius est.

De umbilici prominētis curatione.

Caput decimūseptimū.

Dumbilicos uero prominētes: ne manu: ferroq; utendum sit: ante tentādū est: ut abstineat. alius his ducat: iponat sup̄ umbilicū id: qd̄ ex his cōstat. Cicuta & fuliginis: singulog; .P. XI. cæruis: elotæ. P. XIII. plūbi eloti. P. XVIII. ouis duobus. q̄bus etiā solani succus adiciat. Hoc dilutius ipositū esse oportet: & iterim cōquiescere hōiem. cibo modico uti: sic ut uitētur oia inflātia.

De obscenag; partiū uiciis & curationibus.

Caput. xviii.

Roxima sunt ea: quæ ad partes obscenas p̄tinent: quæ apud græcos uocabula & tollerabilis

se habēt:& accepta iā usu sunt cū omni fere medicorū uoluntate atq; sermone iactētur apud nos foeditōra uerbane cōsuetudie quidē aliqua uere cūdius loquētū cōmēdata sunt ut difficilis hęc explanatio sit simul & pudorē & artis pręcepta seruātibus. Neq; tamē ea res a scribēdo detertere me debuit. Primū ut oīa: quę salutaria accipi: cōprehēderē. dein q̄a in uulgus eorū curatio etiā p̄cipue cognoscēda est: q̄ inuitissimis quisq; alteri ostēdit.

De colis morbis & curationibus.

Gitur si ex inflammatione coles intumuit: reduciq; sūma cutis: aut rursus induci nō pōt multa calida aqua fouēdus locus est. Vbi uero glās cōtēcta est: oriculario quoq; clystere inter eā: cutēq; aqua calida inserēda ē. Si mollita sic & extenuata cutis ducēti puit: expeditior reliq; a curatio ē. Si tumor uicit: iponēda est uel lēticula uel marrubiū uel olea folia ex uino cocta: sic ut cuilibet eorū dū teritur melis paulū adiciat. Sursumq; coles ad uētrē deligādus est. Quod in oī curatōe eius necessariū ē. Itq; hō cōtinere se debet: & abstinere a cibo: & potione aquaē tantu aliri uidicari. P̄c̄stero die rursus adhibēdū hīsdē rōnibus aquaē fomētū est & cū ui quoq; experiūdū: an cutis se quaf. Ea q; si nō parebit: leuiter sūma scalpello cōcidēda erit. Nā cū sanies profluxerit: extenuabit̄ his locus: & facilius cutis ducetur. Sane aut hoc mō uicta erit: siue unquā repugnauerit: ulcera uel in cutis ulteriore pte: uel in glāde ultra: uel eā in cole replent. Quę necesse est: aut pura siccaue sint: aut hūida & purulēta. Si sicca sunt primū aqua calida fouēda sunt. deinde iponēdū lyciū ex uino est. aut amurca cocta cū eodē: aut cū rosa butyrū. Si leuis his humor est uino eluēda sunt. tū butyri & rosę mollis paulū & resinę terebinthinę pars q̄rta adiciēda est: eoq; utēdū. Aut si pus ex his p̄fluit: ante oīa elui mullo calido debet. Tū ipōi piperis. P. XI. myrrę. P. XII. croci: mysi cocti: singulorū. P. XII. Quę ex uino austero coquūt: donec mellis crassitudine habeāt. Eadē aut cōpositio rōillis: aquaē madē uoris: nariūq; ulceribus accommodata est. Aliud ad cā. piperis. P. XI. myrrę. P. XI. croci. P. XII. mysi cocti. P. XI. aeris cōbusti. P. XII. Quę primū ex uino austero cōterunt: deinde ubi iauerūt: iterū terūt ex passi tribus cyathis & icoquūt: donec uisci crassitudine habeāt. Aerugo quoq; cū cocto melle & ea quę ad oris ulcera supra cōprehēsa sunt curat. Aut Erasistrati cōpositio: Aut cratonis recte sup purulēta naturalia iponit. Folia quoq; olea ex nouē cyathis uini coquūtur. His adiciat̄ alumis scissilis. P. XIII. lyci. P. XVIII. mellis sciq; ciathus. Ac si plus puris est: id medicamētū ex melle. si minus: ex uino diluit. Illud p̄petuū est. post curationē dū inflammationis manet: quale supra positū est cataplasma supra dare: & quotidiē ulcera eadē rōne curare. Quod si pus & multū & cū malo odore cōpit profluere: elui cremore lēticulę debet: sit ut ei mellis paulū adiciat: aut olea: aut lēticifolia: uel marrubiū decoquēdū ē. Eoq; hūore eodē modo cū melle utēdū: imponēda q; eadē. aut et omphaciū cū melle: aut id qd̄ ex arugine & melle ad aures sit. aut cōpositio Andronis. aut anthera: sic ut ei paulū mellis adiciat. Quidā ulcera oīa: de quibus adhuc dictū est: lycio ex uino curat. Si uero uleus latius atq; altius serpit: eodē mō elui debet. Imponi uero: aut aerugo: aut omphaciū cū melle: aut Andronis cōpositio: aut marrubii: myrrę: aut croci alumis scissilis: cocti: rosę foliorū aridorū: gallę: singulorū. P. XI. minii sinopici. P. XII. Quę per se singula primū terūt: deinde iuncta iterū melle adiecto: donec liquidi carati crassitudine hēant. tū in æneo uase leniter coquūt ne sup fluāt. Cū iā guttę indure scūt: uas ab igne remouet. idq; medicamētū tū: put opus est: aut ex melle aut ex uino liquaf. Idē aut per se etiā ad fistulas utile est. Solet et̄ iterdū ad neruus ulcus descēdere: p̄fluitq; pituita multa: sanies tenuis maliq; odoris: nō cocta: aut aquaē similis: i qua caro recēs lota ē. Doloresq; is locus & pūctiones hēt. Id genus quāuis inter purulēta est: tamē lenibus medicamētis curādū est quale ē ēplastrū tetrapharmacū: ex rosa liquatū: sic ut thuris quoq; paulū ei misceat. Aut id qd̄ ex butyro: rosę: resinę: melle sit. Supra uero a me positū est. Pręcipueq; id ulcus multa calida aqua fouēdū est: uel iādūq; neq; frigori cōmittēdū. Interdū aut per ipsa ulcera coles sub cute exesus: sic ut glās excidat. Sub quo casu cutis ipsa circūcidēda est. Perpetuūq; est: quotiēs glās: aut excole aliquid uel excidit: uel abscindit: hęc nō eē seruādā: ne cōsidat: ulceriq; agglutinet̄: ac neq; reduci possit postea. & fortasse fistulā quoq; urinę cludat. Tubercula etiā: quę phymata gręci uocāt circa glādē oriunt: quę uel medicamētis uel ferro adurūt: & cū crusta exciderūt: quama aeris inspigit: ne qd̄ ibi rursus increseat.

De cā. tri q̄ in cole nascit: curatione.

Acc citra cācrū sunt: qui cū in reliquis partibus: tū in his quoq; uel p̄cipue ulcera iselat. Incipit a nigritie: quę si curē occupauit: p̄tinus specillū subiiciēdū: eaq; icidēda est. deinde ora uul fella prehēdēda. tū q̄qd̄ corruptū est: excidēdū: sic ut ex integro quoq; paulū demat idq; adurēdum. Quotiēs quid uisū est: id quoq; sequit̄: ut iponēda lēticula sit. deinde ubi crusta excidēdū: ulcera sic ut alia curētur. At si cācer ipsam colem occupauit: inspergēda aliqua sunt ex adurentibus: maxieq; id quod ex calce: chalcitide: auripigmeto cōponit̄. Si medicamēta uincuntur: hic quoq; scalpello quicqd̄ corruptū est: sic ut aliquid etiā integri trahat: pręcidi debet. Illud quoq; æque perpetuū est: exciso cācro uulnus eē adurēdū. Sed siue ex medicamētis: siue ex ferro crusta: occalluerunt: magnū periculum est: ne his decidētibus excole p̄fusio sanguinis insequat. Ergo longa q̄ete & imobili pene corpe opus est: donec ex ipō: crusta pura: leuiter resoluaf. At si uel uolēs aliquis uel imprudē dū igredif̄ imature crustas diduxit & fluit sanguis: frigida aqua adhibēda est. Si hęc parū ualeat: decurrēdū est ad medicamēta: quę sanguinē supprimūt. Si ne hęc qd̄ succurrūt: aduri diligēter & timide debet neq; ullo postea motu dādus eidē piculo locus ē. De phagedænā in cole nascētis curatione

Onnunq̄ etiā id genus ibi cancri: quod phagedenæ a græcis noīa: oriri solet. in quo mōime differēdū: sed protinus hīdē medicamētis occurrēdū est: & si parū ualēt: ferro aduēdū: Quæ etiā nigrities est: quæ nō sentit̄ & serpit: ac si sustinimus usq; ad uescā tendit: neq; succurri postea potest. Si id in summa glāde circa fistulā urinæ est prius in ea tenuē specillum demittēdū ē: ne claudatur. deinde id ferro aduēdū. Si uero alte penetrauit: quicq; occupatū est: præcidēdū est. Cæterum eadē: quæ in aliis cācris: faciēda sunt.

De carbunculo qui in cole nascit̄.

Calefcit etiā i cole interdū aliqd; oī pene sensu caret. Quod ipsū quoq; excidi debet. Carbunculus aut̄ ibi natus ut primū apparet: oriculario clystere eluēdus est. Deinde ipse quoq; medicamētis utēdus: maxieq; chalcitide cum melle: aut æruginē cū cocto melle. Vbi is excidit: liq̄dis medicamētis utēdū est: q̄ ad ora ulceris cōponit̄. De testiculorū morbis & eorū curatione.

N testiculis uero si qua inflāmatio sine ictu orta ē: sāguis extalo mittēdus ē. a cibo abstīnēdū. ipō nēdū ex faba farina ex mulso cocta cū cūino cōtrito ex melle cocto. Aut cōtritū cūino cum cærato ex rosa factō. Aut lini semē frictū contritū & i mulso coctū aut tritici farina ex mulla cocta cū cupresso. aut lilii radix cōtrita: aut si iidē iduruerūt: iponi debet lini uel foeni græci semē ex mulso coctū: aut ex cyprino cæratū: aut similia ex uio cōtrita: cui paulū croci sit adiectū. Si uetustior iam durities ē: maxie p̄scit cucumeris agrestis radix ex mulso cocta: deide cōtrita. Si ex ictu tumēt: sāguinē mitti necessariū ē: magisq; si etiā liuēt. Imponēdū uero utrūlibet ex his quæ cū cumio cōponunt̄: supraq; p̄posita sunt. aut ea cōpositio quæ habet nitti cocti. P. XI. resinæ pineæ: gūmi: singulorū. P. XII. uæ timiniæ sine feminibus. P. XIII. mellis quātū satis sit ad ea cogēda. Quod si ex ictu testiculis aliqd; desit: fere pus quoq; icrescit: neq; aliter succurri p̄t: quā si iciso scroto & pus emissū: & ipse testiculus excisus est.

De ragadiis & Cōdilate & hæmorrhoidis: aliisq; ani morbis & curatōibus eorū & priō de ragadiis. Nus quoq; multa tediūq; plēa mala sc̄ipit: nec ī se multū abhorrētes curatiōes habet. At primū ī eo saepe & qdē pluribus locis: cutis excidit̄. Ragadia græci uocāt. Id si recēs ē: q̄ se hō debet ī aqua calidā desidēre. Colūbia quoq; oua coquēda sunt & ubi aduerūt: purgāda. deide alterū iacere in aqua bene calida debet: altero calido foueri locus: sicut iuicē utroq; aliq; utat̄. Tū tetrapharmacum: aut rhyodes: rosa diluēdū ē: aut hyfopū recēs miscēdū cū cærato ligdo ex rosa factō. Aut eide cærato liq̄do plūbū elotū adiūciēdū. Aut resinæ terebinthiæ myrræ. aut spūæ argēti: uetus oleū. Et quolibet ex his id perūgēdū. Si q̄qd; læsum ē: extra ē: neque itus recōditū: eodē medicamēto tictū linamētum sup̄ dādū ē: & q̄qd; ate adhibuit cærato cōtegēdū. In hoc aut̄ casu neq; acribus cibus utēdū: neq; alperis: nec aluū cōprimētibus. ne aridū qdē q̄quā satis utile ē. nisi admodū paulū. Ligda: lenia: p̄guia: glutinosa meliora sunt. Vio leni uti nihil prohibet. De condilomate.

Ondiloma aut̄ ē tuberculū: qd̄ ex quadā inflāmatioe nasci solet. Id ubi ortū ē: qd̄ ad q̄tē. cibus: potioesq; prinet: eadē seruari debēt: quæ p̄xime scripta sunt. Hīdē etiā ouis recte tuberculū id fouet. Sed desidēre ate hō ī aqua debet: ī qua uerbenæ decoctæ sunt ex reprimētibus. Tū recte iponit̄ & lēricula cū exigua mellis parte: & fertula cāpana & uio cocta: & rubi folia cōtrita cū cærato ex rosa factō. & cū eodē cærato cōtritū: uel cotoneū malū: uel malicorū ex uio cocti p̄terior: & chalcitis cocta atq; cōtrita: deide hyfopo ac rosa excepta. Et ex ea cōpositioe: quæ habet thuris. P. XI. aluminis sc̄issilis. P. XII. cæruis. P. XIII. spūæ argēti. P. XV. Quibus dū terūt̄: iuicē rosa & uinū istillat̄. Viciū aut̄ ei loco liteolū: aut pāniculus q̄dratus ē: q̄ ad duo capita duas anfas: ab altera uero pte totidē fascias habet: cūq; subiectus ē: asis ad uētrē datis a posteriore pte ī eas adductæ: fasciæ coiciūt: atq; ubi artatæ sūt. dexteriori sinistra: sinisteriori dextra p̄cedit. circūdatæq; circa aluū iter se nouissime nodo deligat̄. Sed si uetus cōdiloma iā iduruit neq; sub his curatiōibus desidit: aduri medicamento p̄t: qd̄ ex his constat. æruginis. P. XII. myrræ. P. XIII. gummi. P. XVIII. thuris. P. XXII. stibis: papaueris lacrimæ: acaciæ: singulorū. P. XXVI. quo medicamēto qdā etiā ulcera: de qbus p̄xime dixi: renouāt. Si hoc parū ī cōdilomate p̄scit: adhiberi possunt etiā uehemētius adurētia. Vbi cōsumptus ē tumor: ad medicamēta lenia trāsēdum est. De hæmorrhoidis

Ertiū aut̄ uitiū ē: ora uenæ: tāquā ex capitulis q̄busdā surgētia: quæ saepe sāguinē fundūt: hæmorrhoidas græci uocāt. Idq; etiā ī ore uulue foeminarū icidere cōsueuit. Atq; ī q̄busdā pag; toto sup̄primūt̄: q̄ sanguinis p̄fluuiū ibecilliores nō sūt. Habēt enī purgationē hāc nō morbum. Ideoq; curati qdā cū sanguinis exitū nō haberēt iclinata ī præcordia ac uiscera materia subitis & grauissimis morbis correpti sunt. Si cui uero id nocētis desidēre ī aqua ex uerbenis debet. iponere maxie malicorū cū aridis rosæ foliis cōtritum. aut ex his aliqua: quæ sanguinem sup̄primunt. Solet autem oriri inflāmatio maxime ubi dura aluus eam locum læsit. Tum in aqua dulci desidēdum est: & id fouendū ouis. imponendi uitelli cum rosæ foliis ex passo subætis idq; si intus est: digito illinēdum. si extra super illitum panniculum imponendū est. Ea quoq; medicamēta: quæ recētibus sc̄is furis posita sunt: hīc idonea sunt. Cibus uero in hoc casu hīdem quibus ī prioribus utendū est. Si ista parum iuuant: solent impo sita medicamēta adurentia ea capitula absumere. Ac si iam uetustiora sūt: sub auctore Dionysio inspargenda sandaraca est. deinde imponendū: quod ex his constat: Squamæ æris: auripigmenti: singulorum. P. XV. saxi calcis. P. XVIII. postero die acu compungendū. Aduis

capitalis fit cicatrix: que sanguinē fundi phibet. Sed quotiēs is suppressus ē: ne qđ periculi afferat multa exercitatioe digerēda materia ē. Prætereaq; & uiris & sceminis qbus mēstrua nō pueniūt: interdum ex brachio sanguis mittēdus est.

Si anus uel os uulua: procidit qua curatione utendum sit.

a T si anus ipse uel os uulua: procidit. nā id quoq; iterdū fit: cōsiderari debet purū ne id sit: qđ purū lutū ē: an humore mucoso circūdatū. si purū ē: aqua desidere hō debet: aut salsa: aut cū uerbēnis mel malicorio i cocta. si humidū: uio austero subluēdū ē: illinēdūq; fece uini combusta. Vbi utrolibet mō curatū ē: itus reponēdū ē: i ponēdaq; plārago cōtrita: uel folia salicis i aceto cocta. tū liteolū & sup lana aque deligāda: crumbus iter se deuinētis.

De ulcere fungo simili in ano.

f Vngo quoq; simile ulcus i eadē sede nasci solet. Id si hyems ē: gelida: si aliud tempus: frigida aqua fouēdū ē. deide spuma aris i spargēda: supraq; cæratū ex myrteo factū. cui paulū squamae subiginis. calcis fit adiectū. si i ha: rōne nō tollit: uel medicamētis uehementioribus: uel ferro aduēdū ē.

De digitorū ulceribus.

Caput decimumnonum.

d Igitorū aut uetera ulcera cōmodissime curant̄ aur lycio aut myrra cocta: cū utrolibet uinū adiectū ē. In hisdē recedere ab ungue carūcula cū magno dolore cōsueuit. Pterygiō græci appellāt. Oportet alumē melinū rotūdū i aqua liquare donec mellis crassitudine habeat. tū q̄tum eius aridi fuit: tantūde mellis i sūdere & radica miscere: donec similis croco colore fiat: eoq; illinit. Quidā ad eūdē usum decoquere simul malūt cū paria pōdera aluminis aridi & mellis miscuerint. Si ha: rōne ea nō exciderūt: excidēda sunt: deide digiti fouēdi aqua ex uerbēnis: i ponēdūq; sup medicamētū ita factū. Chalcitis: malicorū: squama aris excipiūt fico pigui leniter cocto ex melle. Aut charta cōbusta: auripigmētis: sulphuris ignē nō expti par modus cærato miscet̄ ex myrteo factō. Aut aris ginis rāta. P. XI. squama. P. XII. melis cyatho cogūt. Aut pares portōes miscet̄: Saxi calcis: chalcitidis: auripigmētis. Quicqđ horū i posītū ē: tegēdū liteolo aqua madefacto ē: tertio die digirus resoluēdus est. Sigđ aridi ē: iterū excidēdū. Similifq; adhibēda curatio ē: Si nō uicit: purgādus scalpello: tēcibusq; feramētis aduēdus ē. & sicut reliq; uita curādus ē. At ubi scabri ūgues sunt circū aperiri debēt: q̄ corpus cōtigūt. tūc sup eos ex hac cōpositioe aq; i pōi sandaracæ: sulphuris: singulorū. P. XII. nitri: auripigmētis: singulorū. P. XIII. resinae liqda. P. XV. Tertiōq; id die resoluēdū ē. Sub quo medicamēto uicio: si ūgues cadunt & in eorum locum meliores renascuntur.

libri sexti finis.

CORNELII CELSI DE MEDICINA LIBER SEPTIMVS INCIPIT.

De chirurgica & q i ea claruerit: & qualis eē chirurgicus debeat & qđ i hoc libro describat̄

Eruā eē medicia parte: quæ manu curat: & uulgo notū & a me ppositū ē. Ea nō qđ medicamēta atq; uictus rationē omittit: sed manu tamē plurimū præstat. eōq; eius effectus iter oēs medicia: ptes euidentissimus. Sigđ ē i morbis cū multū fortuna cōferat: eadēq; sæpe salutaria. sæpe uana sint: pōt dubitari secūda ualitudo medicia: an corporis beneficio cōtigerit. In his quoq; i qbus medicamētis maxime uimur: quis pfectus euidentior ē: tamē sanitate & p hac frustra q̄ri & sine his reddi sæpe manifestū ē. Sicut i oculis quoq; deprahēdi pōt: q a medicis diu uexati sine his iterdū sanescūt. At i ea pte: q̄ manu curata euidēs ē: oēm pfectū: ut aliqd ab aliis adiuuet: hic tamē plurimū trahere. Hæc aut ps cū sit uetustissima. magis tamē ab illo parēte oīs medicia: Hippocrate: quā a prioribus exculta ē. Deide posteaquā diducta ab aliis hñe pfectores suos cœpit: i ægypto quoq; increuit: Philoxeo maxie auctore: q pluribus uolūnibus hæc pte diligentissime cōprehēdit. Gorgias quoq; & Softratus & Hierō & apollini duo & Hāmō: ius alexādrinus. multiq; alii celebres uiri: singuli qđā reperierūt. Ac romæ quoq; nō mediocres pfectores: maxieq; nup Tryphō p̄: & Euelpistus & ut ex scriptis eius itelligi pōt horū eruditissimus Meges: q buldā i melius mutatis: aliquātū ei disciplinæ adiecerūt. Esse aut chirurgus debet adolefcēs aut certe adolefcētia: pprior manu strenua stabili: nec unq; intremescēte: eaq; nō minus sinistra: quā dextra p̄optus acie oculorū acri claraq; anio itrepidus: imisericors: sic ut sanari uelit eū quē accipit: nō ut clamore eius motus: uel magis quā res desiderat: pperet: uel minus quā necesse ē: fecet: sed p̄inde faciat oīa ac si nullus ex uagitibus alterius affectus oriat̄. Pōt aut regri: qđ huic pti pprie uēdicādū sit. q̄a uulnerū quoq; ulcerūq; multorū curatioes: q̄s alibi executus sum. chirurgi sibi uēdicāt. Ego eūdē qđ ē hominē posse oīa ista præstare cōcipio. Atq; ubi se diuiferūt eū laudo: q̄ quā plurimū p̄cipit. Ipse aut huic pti ea reliq; i qbus uulnus facit medicus: nō accipit & i qbus uulneribus ulceribus ue plus p̄fici manu: quā medicamēto credo. tū q̄cqd ad ossa p̄tinet: quæ deiceps exeq; aggrediar. dilatitq; i aliud uolumē ossibus: i hoc cætera explicabo: p̄p̄ositisq; his: quæ i q̄libet pte corporis fiūt: ad ea: quæ pprias sedes habēt: trāibo. De luxatis Caput primum

l Vxata igit i q̄cūq; pte corporis sunt quā primū sic curari debēt: ut q̄ dolor ē ea scalpello cutis crebro icidat̄: detergaturq; eodē aduerso p̄fluēs sanguis. Quod si paulo tardius subuertit̄: itaq; etiā rubor ē: q̄ rubet corpus: si tumor quoq; accessit: q̄cūq; is ē: id optimū auxiliū est. Tū super danda reprimētia sunt: maxieq; lana fucida ex aceto & oleo. Quod si leuior is casus ē: possunt etiam sine scalpello imposta eadē mederi. Et si nihil aliud est: cinis quoq; maxie ex sarmentis: Si his nō

hii

est: quilibet alius ex aceto uel etiam ex aqua coactus.

De his quæ p se itumescunt quomodo excidenda & curanda sunt. Caput secundum.

u Erū hoc quod prout ē. In his autem nō gociū maius ē: quæ p se uicio itus orio itumescunt: & ad sup-
purationē spectāt. Ea oīa genera abcessum ēē alia pposui: medicamētūq; eis idōea executus
sum. Nūc supēst ut dicā i hīsdē quæ manu fieri debeat. Ergo priusquā indurescat: cutē incidere
& cucurbitulā accommodatē oportet. quæ q̄qd̄ illuc malæ corruptæq; materiæ coit: extrahat idq; ite-
rādū. m. sed raro q̄qd̄ abscēdit uel amēto suo icludif. id anq; tunica nominabāt. Mōges q̄a tunica oīs
neruosa ē: dicit nō nasci sub eo uicio neruū. quo caro cōsumēret: sed subiecto iā ueluti ore pure callū
circūdāri. Quod ad curatiōis rōnem nullo loco prinet: q̄a q̄qd̄ dixi si tunica ē: idē si callus ē fieri de-
bet. Neq; ulla res phibēt iā si callus ē: tamē q̄a cigit: tunica nominari. Tū pure quoq; maturior hęc
iterdū ēē cōsueuit. Ideoq; qd̄ sub ea ē: extrahi p cucurbitulā nō pōt. Sed facile id itelligit ubi nihil ad-
motū illa mutant. Ergo siue id icidit siue iā durities ē: hac auxiliū nihil ē. Et ut alias scripsi uel auertē
da cōcurrēs eo materia: uel digēredā: uel ad maturitatē pducēda ē. Si priora cōtigerūt nihil præter ea
necessariū ē. Si pus maturuit i alis qd̄ & i inguinibus raro secādū ē. Itē ubiq; mediocris abcessus ē.
Itē quotiēs i sūma cute uel etiā carne uitū ē: nisi festiā curatīs ibecillitas cogit. Satisq; cataplasmata
efficere: ut p se pus aperiat: Nā fere sine cicatrice pōt ēē is locus: q̄ exptus ferrū nō ē. Si autē altius malū
ē: cōsiderari debet neruofus ne is locus sit: an nō sit. Nā si sine neruis ē: cadētū ferramēto aperiri debet.
Cuius hęc gratia ē: qd̄ exigua plaga diutius ad pus euocādū patet paruq; postea cicatrix fit. At si ner-
uū iuxta sūt: ignis alie nū ē: ne uel distēdant hī: uel mēbrū debilitēt. Necessaria uero opa scalpelli ē. Sed
cætera actiā subtrada aperiri possunt. Inter neruos uero uitiā & xpectāda maturitas ē: quæ cutē extēnu-
et: q; pus iūgat; quo ppius reper. af. itēq; aliā rectā plagā desiderāt i carne. q̄a fere uehemētē cutē
extenuat. tota ea sup pus excidēda ē. Semp autē ubi scalpellus admouet id agēdū est ut & quā minimæ
& quā paucissimæ plagæ sint. cū eo tamē ut necessitati succurrās & i mō & i numero. Nam maiores
sinus la tius: iterdū etiā duabus aut pluribus lineis icidēdi sunt. Dādāq; opa aut imus sinus exitū habe-
at ne q; humor itus subsidat q̄ proxia & adhuc sana rodēdo sinuet. Est etiam i rerū natura: ut cutis la-
tius excidēda sit. Nā ubi post iōgos morbos totus corporis habitus uitatus ē: lateq; se sinus distendit
& i eo ps cutis palet: scire licet eā iā emortuā ēē & iutilē futurā. Ideoq; excidere cōmodius ē. maxie si cir-
ca articulos maiores id euenit. cubātēq; agrū fluēs alius exaruit: neq; p alimēta q̄cquā corpori acce-
dit. Sed excidi ita debet: ut plaga ad similitudinē myrtē folii fiat quo facilius sanescat. Idq; pperuū est.
Vbiq; medicus ex q̄cūq; causa cutē excidit: pure effuso i alis uel i guinibus: linamēto opus nō ē. Spō-
gia ex uio iponēda ē. In cæteri partibus si æq; ea linamēta superuacua sunt: purgatiōis causa paulum
mellis ifundēdū: de i glutinātia sup dādā. Si illa necessaria sunt: sup ea quoq; similiter dari spōgia eodē
mō ex uio expressa debet. Quādo autē linamētis opus sit. quādo nō sit: alia dictū ē. Cætera eadē incisa
suppuratiōe faciēda sunt. quæ ubi p medicamēta rupta ē: faciēda esse proposui.

De bonis maliue signis exulceratorū. Caput tertium.

p Rotinus autē quātū curatio efficiat quātūq; aut sperari aut timēri debeat: ex q̄busdā signis in-
telligi pōt: fereq; hīsdē quæ i uulneribus exposita sunt. Nā bona signa sunt: somnū capere: facie
le spirare: siti nō cōfici: cibi nō fastidire: si febricula fuit: ea uacare. Itēq; habere pus albū: leue:
nō foedi odoris. Mala sunt: uigilia: spiritus grauitas: sitis: cibi fastidiū: febris pus nigruū aut seculētū &
foedi odoris. Itē pcedēte curatiōe eruptio sanguinis: aut si antequā sinus carne impleat orāe carnosæ si-
unt. Illa quoq; ipsa carne hebetē nec firma deficere tamē animā uel ipsa curatiōe uel postea: pessimum
oīum ē. Quin etiā morbus ipse siue subito solutus ē: de in suppuratio exorta est siue effuso pure pma-
net nō inuile terret. Estq; iter causas timoris: si sensus i uulnere rodētū nō ē. Sed ut hęc ipsa fortuna
huc illuc discernit: sic medici ptiū ē: ueniti ad reperidā sanitatē. Ergo quotiēs ulcus resluerit: elue-
re id: si reprimēdus humor uidebit: uino ex aqua pluuiiali mixto: uel aqua i qua lēticula cocta sit: de-
bebit. Si purgādū erit: mulso: rurūsq; iponere eadē. Vbi iā repressus uidebit humor ulcusq; purū erit
pduci carne cōueniet & foueri uulnus pari portioe uini ac mellis: superq; iponi spōgia ex uino & ro-
sa ticta. Per quæ cū caro pducat: plus tamē: ut alias quoq; dixi uictus ratio eo cōfert. id ē solutis iā fe-
bris & cibi cupiditate reddita: balneū rarū: quotidiana: sed lenis gestatio cibi potioeq; corpori resli-
ciēdo. Aptēq; oīa p medicamēta quoq; suppuratiōe rupta sequuntur: sed q̄a magno malo uix sine fer-
ro mederi licet: in hunc locū referuata sunt.

De fistulis. Caput quartum.

a Duersus fistulas quoq; si altius penetrāt ut ad ultimas demitti colliriū non possit: si tortuosæ
sunt: si multiplīces: maius i manu quā i medicamētis præsidū est. minusq; operæ est: si sub cu-
te transuerse seruntur: quā si recte intus tendunt. Igit̄ si sub cute transuersa fistula est: demitti
specillum debet: supraq; id ea icidit. si flexus reperiunt: hī quoq; simul specillo & ferro persequēdi sūt.
Idēq; faciēdum: si plures se quasi ramū in ostēdunt. Vbi ad fines fistulæ uentū est: excidēdum ex toto
callus est: superq; fibulæ dandæ. & medicamētū quo glutinetur. At si recta subter tendit ubi quo ma-
xime ferat i specillo exploratū est: excidi is sinus debet: dein fibula oris cutis iniiciēda ē: & æq; glutinan-
tia medicamēta sup danda sunt. Aut si corruptius ulcus. quod interdum osse uitiatō fit: ubi id quo

que curatū ē: pus mouētia solēt autē iter costas fistulæ subter exire qđ ubi icidit: eo loco costa ab utraq; pte decidēda & eximēda ē: neq; itus corruptū reliquat. solēt ubi costas transierūt septū id qđ trāsuert sum a superioribus uisceribus itestina discernit: uolare. Quod itelligi & ex loco & ex magnitudine doloris pōt: & qđ nōnūq; spiritus eo: cū humore qđsi bullāte promptumaxieq; si hūc ore ille cōtinuit. In eo medicamini locus nullus ē. In cæteris uero quæ circa costas sanabilia sunt: piguia medicamēta inimica sunt. cæteris quæ ad uulnera accōmodant: uti licet. Optime tamē sicca linamēta: uel si purgandū aliqd uideat i melle ticta iponunt. Venti nullū os subest. sed ibi pntiofæ admodū fistulæ funt: adeo ut Soltratus i sanabiles eē crediderit. Id nō ex toto ita se habere usus ostēdit. Et qđē: qđ maxie mī nū uideri pōt: tuior fistula ē cōtra iecur & lienē & uētriculū quā cōtra itestina: nō quo pntiofior res ibi fit: sed quo alteri periculo locū facit. Cuius experimēto moti qđā auctores parū modū rei cognouerūt. Nā ueterē sæpe etiā telo pforat. plapfac; itestina cōdunt: & oras uulneris futurae cōprehēdūt. qđ quēadmodū fiat mox idicabo. Itaq; etiā ubi tenuis fistula abdomē pertūpit: excidere eā licet: futuraq; oras cōiungere. Si uero ea fistula itus patuit: excisa necesse ē latius foramen reliquat: qđ nisi magna uī utiq; ab iteriore pte sui nō pōt qđsi mēbrana quædā finit abdomē: quā peritoneō græci uocant. Ergo ubi aliqs igredi ac moueri cœpit. rūpif illa futura atq; itestina soluunt. Quo fit ut peundū homini sit. Sed nō oīmō res ea desperatiōne habet. Ideoq; tenuioribus fistulis adhibēda curatio est.

De ani fistulis.

Ropriā etiā nū animaduersionē desiderat ea: quæ i ano sunt. In has demisso specillo ad ultimū eius caput icidi cutis debet. dein nouo foramiē specillū educi lino sequēte: qđ i aliā eius pte ob id ipsū pforatū cōiectū sit. Ibi linū phēdendū: uincendūq; cū altero capite ē: ut laxē cutē: quæ sup fistulā ē: teneat. Idq; linū eē debet crudū & duplex triplex ue: lic tortū ut unitas scā sit. Interi aut li cet negocia augere abulare: lauari cibū capere peride atq; sanissimo. Tātūmō id linū bis die saluo modo ducedū ē: sic ut subeat fistula ps quæ superior fuerit. Neq; cōmittendū est ut id linū putrescat. Sed tertio quoq; die nodus f soluedus ē: & ad caput alterū recēs linū alligādū ē: ductoq; uetere: id i fistula cū simili nodo reliquēdum. Sic. n. id paulatī cutē: qđ supra fistulā ē: icidit: simulq; & id sanescit qđ a lio relicū ē: & id qđ ab eo mordef: icidit. Hæc ratio curatiōis lōga: sed sine dolore ē. Qui festinat: astringere cutē lino debet: quo celerius secet: noctuq; penicillo tenuia qđā itus demittere: ut cutis hoc ipso extenuet. quo estēdit. Sed hæc dolore mouet. Aditē: celeritati sic ut tormēto quoq; si & linū & id qđ expenicillo ē: aliquo medicamēto illinif ex iis qbus callū exedi posui. Poterit tamē fieri ut ad scalpelli curatiōne etiā illo loci ueniēdū sit: si itus fistula fert: si multiplex ē. Igit i hæc genera de misso specillo duabus lineis icidēda cutis ē ut media iter eas habēda tenuis admodū euicif: ne protius ora cœant: sitq; locus aliqs linamētis. quæ quā paucissima sup iniicienda sunt: oiaq; eodē mō faciēda: qđ i abcessibus positus ē. Si uero ab uno ore plures sinus erūt: recta fistula scalpello erit icidēda: ab eo cæteræ quæ iā patebūt lino excipiēda: si itus aliq; pcedet: quo ferrū tuto puenire nō poterit: colliriū demittēdū erit. Cibus aut i oibus eiusmodi casibus: siue manu siue medicamētis agef: dari debet humidus. potio liberalis: diuq; aq; ubi iā caro icrescit. tū demū & balneis raris utēdū erit: & cibus corpus iplentibus

De telis e corpore extrahendis.

Caput quintum.

Ela quoq; quæ illata corporibus itus hæserunt: magno negotio sæpe euicunt. Suntq; quedā difficultates ex generibus eorū quædā ex his sedibus i quas illa penetrarūt. Oē aut telū extrahif: aut ab ea parte qua uenit: aut ab ea i qua tetēdit. Illic uia qua redeat: ipsum sibi fecit. Ilic a scalpello accipit. Nā cōtra mucronē caro icidit. Sed si nō alte telū ifedit: & i summa carne ē: aut certe magnas uenas & loca neruosa nō transit: nihil melius ē: quā qđ uenit id euellere. Si uero plus est per qđ telo reuerēdū quā qđ prumpendū ē: itaq; uenas neruosq; id trāsit: cōmodius ē aperire qđ supelst: eaq; extrahere. Nā & ppius petitur & tutius euellitur: & i maiore mēbro si mediū mucro transit facilius sanescit qđ peruiū ē. qđ utrinq; medicamēto fouet. Sed si retro telū recipiēdū est: ampliāda scalpello plaga ē: quo facilius id sequatur: quoq; minor oriatur inflammatio: quæ maior fit: si ab illo ipso telo dū redit corpus laniatur. Itē si ex alia parte uulnus aperitur: laxius eē debet: quā ut telo postea transeunte amplifet. Summa aut utraq; parte ita habēda cura est: ne neruus: ne uena maior: ne arteria incidatur. Quorū ubi aliquid detectū est: excipiēdū hamo retuso est: abducendūq; scalpello. Vbi aut satis icifū est: telū eximēdū est: tū quoq; eodē modo & eadē cura habitat: ne sub eo quod eximef: aliqd eorū lædatur: quæ tuenda esse proposui. Hæc communia sunt. Propriā quædā in singulis telorum generibus subiicienda sunt. quæ protinus subiciam. Nihil tā facile in corpore quā sagitta cōditur: eadēq; altissime infedit. Hæc autē eueniūt & qđ magna ui fertur illa: & quia ipsa in angusto est. Sæpius itaq; ab altera parte quā ex qua uenit recipienda est præcipueq; quia fere spiculis cingitur: quæ magis laniant si retro qđ si cōtra trahūtur. Sed inde aperta uia caro diduci debet ferramēto ad similitudinē factō græcæ litteræ Ψ. Deinde ubi apparuit: si mucro si harundo inhæret: propellēda est: donec ab altera parte apprehēdi & extrahi possit. Si iam illa decidit: solumq; intus ferrum est: mucro uel digitis apprehēdi uel forfice: atq; ita educi debet. Neq; alia ratio extrahēdi est: ubi ab ea parte qua uenit: euelli magis placuit. Nam ampliata uulnere aut harundo: si inest: euellēda est: aut si ea non est: ferrum ipsum. Quod si spicula apparuerunt: eaq; breuia & tenuia sunt: forfice ibi cōmuni debet: uacuūq; ab his telū educi si ea maiora ualētioraq; sunt: fixis scriptoriis calamis cōtegenda: ac ne quid lacerent: sic euellen-

da sunt. Et i sagittis qdē hęc obseruatio ē. Latū uero telū si cōditū ē: ab altera parte educi nō expedit: ne īgenti uulneri ipsi quoq; īgens uulnus adiiciamus. Euellēdū est ergo genere quodā ferramenti: qd̄ diocris græci belulcū uocat: quoniā auctore Diocle habet, quē iter prisicos maxiosq; medicos fuisse iā posui. Lamina uel ferrea uel ænea etiā ab altero capite duos utriq; deorsum cōuersos uncōs habet: ab altero duplicata alteribus: leuiterq; extrema i eā partē īclinata: quæ sinuata ē, īsuper ibi etiā pte īclīat: quæ pforata est. Hęc iuxta telū transuersa demittit. Deīde ubi ad imū mucronē uentū ē: paulum torquet: ut telū foramiē suo excipiat. Cū i cauo mucro ē: illico duo digiti subiecti pris alterius: uncis simul & ferramētum id extrahūt & telū. Tertiū genus telorū ē: qd̄ interdū euelli debet: plūbea glās: aut lapis: aut simile aliq; d̄: qd̄ perrupta cute itegrū itus infedit. In oibus his latus uulnus aperiendū: idq; qd̄ inest: ea q̄ uenit forfice extrahēdū ē. Accedit uero aliq; d̄ difficultatis: sub oī ictu si telū uel ossi ihæsīt: uel ī articulo se iter duo ossa demerit. In ossē usq; eo mouēdū ē donec is locus laxet q; mucronem momordit: & tū uel manu uel forfice telū extrahēdū ē, quæ ratio ī dentibus quoq; etiā dēdis ē. Et uix unq; ita telū nō seq̄tur. Sed si morabit̄ excuti quoq; ictū aliquo ferramēto poterit. Vltimū ē ubi non euellit̄: terebra iuxta forare, ab eo quoq; foramiē ad speciē litteræ Ψ cōtra telum os exciderit: sic ut linea: quæ diducūtur ad telū spectēt, eo factō id necesse ē labet & facile auferat. Inter duo uero ossa si p ipsū articulū perruperit: circa uulnus duo mēbra fasciis habent̄: siue deligāda: & phas ī diuersas partes diducēda sunt ut nervos distēdat. Quibus extētis laxius inter ossa spaciū ē: ut sine difficultate telū recipiat. Illud uidēdū ē, sicut ī aliis locis posui, ne q; neuus aut uena aut arteria a telo lædatur: dū id extra itur: eadē scilicet rōne quæ supra posita ē. At si uenenato quoq; telo q; ictus est: hīdē oibus si fieri pōt etiā festinātius actis: adiiciēda curatio ē quæ uel epoto ueneno uel a serpēte ictis adhibet. Vulneris aut̄ ipsius extracto telo medicina non alia ē: quā quæ esset si corpore icto nihil ihæsisset. De q̄ satis alio loco dictū est.

De gāgiliis & meliceride & herōate & streathōate Capitis tuberculis.

Caput sextum.

Aec uenire ī q̄libet pte corporis possunt. Reliq̄ certas sedes habet, de q̄bus dicā: ortus a capite. In hoc multa uaria q̄ tubercula oriunt̄. gāgilia: meliceridas: & herōata nomināt̄: aliiq; etiā nū uocabulis quædā alii discernūt: q̄bus ego streathōata quoq; adiiciā. Quæ quāuis & ī ceruice & ī alis & ī lateribus oriri solēt: p se tamē nō posui: cū ossa ista mediocres differētiās habeāt: ac ne periculo terreat̄: neq; diuerso genere curētur. Oīa aut̄ ista & ex paruulo īcipiūt. & diu paulatimq; crescūt. & tunica sua īcludūtur. Quædā ex his dura ac renitētia: quædā mollia cedētiaq; sunt: quædā spacio nudatur: quædā tecta capillo suo pmanēt: serēq; sine dolore sunt. Quid itus habeāt ut cōiectura prælagiri pōt: sic ex toto cognosci nisi cū eiecta sunt nō pōt. Maxie tamē ī his quæ renitūtur aut lapillis quædā similia, aut cōcreti cōferēt̄: pili reperiūtur. In his uero quæ cedūt aut melli simile aliq; d̄: aut tēui pulcūla: aut q̄ si rasæ cartilagini: aut carni hebeti & cruētā, q̄bus aliq; colores eē cōsuerūt, serēq; gāgiliis renitūtur. At herōati subest q̄si tenuis pulcūla. Meliceridi liq̄ior humor, Ideoq; p̄ssum circūfluit. Streathōati p̄igue qd̄dā: idq; latissime patere cōsueuit: resolutiq; totā cutē supposita: sic ut ea labet: cū ī cæteris sit atrictior. Oīa derafa ante si capillis cōtegūtur: p mediū oportet incidere: sed streathōatis tunica quoq; secāda ē: ut effundat̄ q̄cqd̄ itus coit̄: q̄ nō facile a cute subiecta carne ea separat̄. In cæteris ipsa tunica inuiolata seruanda est. Protinus autē: in alba & itenta se ostendit. Tum scalpelli manubrio lo diducenda a cute & carne est: īiciēdaq; cū eo quod itus tenet. Si quando tamen ab inferiore parte tunicæ musculus inhæsīt: ne his lædatur: superior pars illius decidenda: alia ibidem relinquenda est. Vbi tota exempta est: committendæ oræ: sibilatq; his īiciēda: & super medicamentum glutinans dandum est. Vbi uel tota tunica: uel aliq; d̄ ex ea relicta est: pus mouētia adhibenda sunt.

De oculorū uiciis quæ scalpello & manu curantur.

Caput septimum.

Ed ut hęc neq; genere uiciū: neq; ratione curationis inter se multum distant: sic in oculis quæ manum postulant & ipsa diueria sunt: & aliter aliterq; curantur. Igitur in superioribus palpebris uesicæ nasci solent pingues grauesq;: quæ uix attollere oculos sinunt: leuesq; pituitæ curfus: sed assiduos in oculis mouent. Fere uero in pueris nascuntur. Oportet compressio digitis duobus oculo atq; ita cute intenta scalpello transuersam lineam incidere suspensa leuiter manu ne uesica ipsa uulneretur. & ut locus ei patefactus est: ipsa prorumpat. tum digitis eam apprehendere oportet & euellere. Facile autem sequitur. Dein super ungi collirio debet ex his aliquo: quo lippientes oculi super unguentur. paucissimisq; diebus cicatricula inducitur. Molestius est ubi incisa uesica est. Effundit enī humorem, neq; postea quia tenuis admodum est: potest colligi. Si forte id incidit: eorum aliquid impendendum est: quæ puri mouendo sunt.

De crithe tuberculo palpebrarum.

Ne eadem palpebra super pillorū locū tuberculum paruulum nascitur: qd̄ a similitudine ordet̄ a græcis crithe nominat̄. Tunica qd̄dā qd̄ difficulter maturescit cōpræhēsum est. Id uel calido pane: uel cæra subide calefacta foueri oportet: sic ne nimius is calor sit: sed facile ea pte sustineatur. Hac. n. rōne sæpe discunt̄, interdū cōcoquit̄. Si pus se ostēdit: scalpello: diuidi debet: & q̄cqd̄ intus hūoris ē: exprimi. Eodē deīde uapore postea quoq; foueri & sup ungi: donec ad sanitatē pueniat.

De chalazia palpebrarum.

Lia quoq; quædam in palpebris huic non dissimilia nascūtur: sed neq; utiq; figuræ eiusdem

& mobilia simul atq; digito huc uel illuc ipellunt. Ideoq; ea chalazia uocant hæc incidi debent si sub cute sunt ab exteriori parte, si sub cartilagine ab interiori. Dein scalpelli manubriolo diducenda ab interioribus sunt. Ac si itus plaga est: inungendū primo lenibus: deinde acrioribus. Si extra: sup dādū emplastrū quo id glutinet. De ungue oculoꝝ: qd̄ pterigion a græcis uocatur.

Unguis uero: qd̄ pterigion græci uocāt: est membrana neruosa oriens ab angulo: quæ nonnunq̄ ad pupillā quoq; puenit, eiꝝ officit. Sæpius a nariū interdū etiā a tempore parte nascit. Hunc re centē nō difficile est discutere medicamētis: qbus cicatrices in oculis extenuant. Si iueterauit: tāq; ei crassitudo quoq; accessit, excidi debet. Post abinentiā uero unius diei: uel aduersus infediti cōtra medicū his homo collocandus est: uel sic aduersus: ut i gremiū eius caput resupinus effundat. Quidam si in sinistro oculo uiciū est: aduersum, si in dextro: resupinū collocari uolunt. Alterā autē palpebrā a ministro diduci oportet: alterā a medico. Sed ab hoc: si ille aduersus est: inferiorē, si supinus: superiorē. Tum idē medicus hamulū acutū paulū mucrone itus recuruato subicere extremo ungui debet: eumq; ifigere: atq; eā quoq; palpebrā tradere alteri, ipse hamulo apprehēso leuare unguem, eumq; ac traicere linū trahēte. Deinde acū ponere: lini duo capita apprehēdere: & p̄ ea erecto ungue si qua parte oculo iharet manubriolo scalpelli diducere: donec ad angulū ueniat. Deinde inuicē modo remitteret: modo attraheret: ut sic & initiū eius & finis anguli reperiat. Duplex enim periculū est: ne uel ex ungue aliqd̄ relinquat: qd̄ exulceratū uix ullā recipiat curationē: uel ex angulo quoq; carūcula abscidat quæ si uehementius unguis ducit: sequit. Ideoq; decipit: ac si abscessa est: patefcit foramē: p̄ qd̄ postea semp̄ humor descēdit: hypada græci uocant. Verus ergo anguli finis utiq; noscēdus est: q̄ ubi satis cōstitit: nō nimī adducto ungue scapellus adhibēdus est: deinde excidēda ea membrana: ne qd̄ ex angulo lædatur. Eo deinde ex melle linamētum sup dādū est: supraq; linteolū & aut spongia aut lana fucida proximisq; diebus diducēdus quotidie oculus est: ne cicatrice iter se palpebræ glutinet. Si qd̄ id quoq; tertū periculū accedit: eodēq; modo linamētū iponendū: ac nouissime inungendū collirio: quo ulcera ad cicatricē pducunt. Sed ea curatio uera esse debet: aut certe ante hyemem. De q̄ re ad plura loca p̄tinetē semel dixisse satis erit. Nā duo genera curationū sunt. Alia in qbus eligere tēpus nō licet: sed uten dū est eo: qd̄ icidit: sicut in uulneribus & in fistulis. Alia in qbus nullus dies urget: & expectare tutissimū & facile est: sicut euenit in his q̄ & tarde increfcūt & dolore nō cruciant: in his uer̄ expectandū est. Aut si qd̄ magis pressit: melior tamē autumnus uel æstas: quā hyems est. Atq; his ipse medius: iā fractis æstatis: nō dum ortis frigoribus. Quo magis autē necessaria pars erit quæ tractabit hoc quoq; maiori piculo subiecta est, & sæpe quo maior plaga faciēda: eo magis hæc tēporis ratio seruabit.

De enchanti tuberculo.

X curatiōe uero unguis ut dixi uicia nascunt: quæ ipsa aliis quoq; decaulis oriri solēt. Interdū enim fit in angulo: parū ungue exciso uel aliter: tuberculū: qd̄ palpebras parū diduci patit. enchantis græce noīat. Excidi hamulo & circūcidi debet: hic quoq; diligētē tēperata manu: ne qd̄ ex ipso abscidat. Tum exiguū linamētū respergendū est uel cadmia uel atramētō sutorio: inq; eū angulū diductis palpebris inferendū: supraq; eodē modo deligādū. proximisq; diebus similiter nutriendū, tantū ut primis aqua egelida uel etiam frigida foueatur.

De ancyloblephato oculoꝝ: uicio.

Interdū inter se palpebræ coalescūt: apeririq; nō potest oculus. Cui malo solet etiā illud accedere: ut palpebræ cū albo oculi cohærescāt, scilicet cū in utroq; fuit uleus negligētē curatum. Sanefcēdo enim qd̄ diduci potuit & debuit: glutinabit. ancyloblepharos sub utroq; uicio græci uocāt. Palpebræ tantū iter se cohærētēs nō difficulter diducunt: sed interdū frustra nā rursus giunt. Experiri tamē oportet, q̄ bene res sapius cædit. Igit̄ aduersum specillū inferēdū: diducēdaq; eo palpebræ sūt: deinde exigua penicilla iterponēda donec exulceratio eius loci finiat. Aut ubi albo ipsius oculi palpebra inhæsit: Heraclides tarētinus auctor est: aduerso scapello subsecare magna cū moderatiōe: ut neq; ex oculo neq; ex palpebra quicq; abscidat, ac si necesse est ex palpebra potius. Post hæc inūgat̄ oculus medicamētis qbus asperitudo curat: quotidieq; palpebra, uertat̄ non solū ut ulceri medicamentū iducat: sed etiā ne rursus inhæreat: ipsiq; etiam precipitat: ut sæpe eā duobus digitis attollat. Ego sic restitūtū esse meminē memini. Meq; se quoq; multa tentasse: neq; unq̄ pfuisse: quia semp̄ iterum oculo palpebra inhæserit: memoria: prodit.

De ægylopa fistula oculorum.

Tiā num in angulo q̄ naribus ppior est ex aliquo uicio q̄i parua fistula aperit: p̄ quam pituita assidue destillat. ægylopa græci uocāt. idq; assidue male habet oculū. nonnunq; etiā exelo offe uicq; ad nares penetrat idq; interdū naturā carcinomatis habet. Vbi itēta uena & recuruata: sunt: color palet: cutis dura est & leui tactu irritat: inflāmationēq; i eas partesiq; cōiūctæ sūt: uocat. Ex his eos q̄ q̄i carcinoma habēt curare: piculosū est. Nā mortē quoq; ea res maturat. Eos uero qbus ad nares rēdit: supuacū. Neq; n. sancscūt. At qbus id in angulo est: pot̄ adhiberi curatio cū eā nō ignotū sit esse difficilē. quātoq; angulo ppior id foramē est: tanto difficilior est. quoniā per angustū est in quo uersari manus possit. Recētī tamē re mederi facilius ē. Sed hamulo sūmū eius foramē excipiēdū deinde totū id cauū: sicut in fistulis dixi: usq; ad os excidēdū: oculoꝝ & cæteris iūctis p̄tibus bene obtectis os ferramētō adurēdū ē uehementius. Quod si iā carie uexatū ē: quo crassior his sūma accedat: qd̄ adu rētia iponūt: ut atramētū sutoriū uel chalcidē uel æruginē raiam. Quod & tardius & nō idem facit.

Osse adusto curatio sequitur eadem: quæ in cæteris uestis.

De pilis palpebræ oculum irritantibus.

Illic uero q̄ in palpebris sunt duabus de causis oculū irritare cōsuerūt. Nā modo palpebræ supio-
 ris sūma cutis relaxat & p̄cidit. quo fit ut eius pili ad ipsum oculū cōuertant: quā nō simul car-
 tilago quoq; se remittit. Modo sub ordine naturali piloz alius ordo subcrefcit: q̄ prius intus
 ad oculū tēdit. Curatiōes hæc sunt. si pili nati sunt q̄ nō debuerūt: tenuis acus ferrea ad similitudinē ha-
 stæ lata in ignē coiciēda est. Deinde candēs sublata palpebra sic: ut eius p̄nitiofi pili in cōspēctū curantis
 ueniāt. sub ipsis piloz radicibus ab angulo imittēda est: ut ea tertiā partem palpebræ trāsuat. Deinde
 itez tertioq; usq; ad alterz angulū. Quo fit ut oēs piloz radices adustæ emoriant. Tum sup̄ponē-
 dum medicamētū est: qd̄ inflāmationē phibeat. atq; ubi crustæ exciderūt: ad cicatricē pducendū. facil
 lime autē id genus sanescit: quidā aiunt acu trāsuī iuxta pilos in exteriorē partem palpebræ oportere:
 eamq; trāsmitti duplicē capillū muliebri ducentē: atq; ubi acus trāsiit in ipsius capilli sinū qua dupli-
 cat pilū esse coiciendū & p̄cum in supiore palpebræ partē attrahendū: ubiq; corpori agglutinandū &
 iponendū medicamētū quo foramē quoq; glutinet. sic. n. fore ut is pilus in exteriorē partē postea spe-
 ctet. Id primū fieri nō p̄t nisi in pilo lōgiore: cū fere breues eo loco nascant. Deinde si plures pili sunt:
 necesse est longū tormētū cū totiens acus trāsuat magnā inflāmationē moueat. Nouissime cū humor
 aliq; ibi subsit: oculo & ate p̄ pilos & tum p̄ palpebræ foramina affecto: uix fieri potest ut gluten quo
 uinctus est pilus nō resoluat. Eoq; fit ut his eo unde ui abductus est: redeat. Ea uero curatio: quæ pal-
 pebræ laxioris ab oibus frequētat: nihil habet dubii. Si qd̄ oportet cōtecto oculo mediā palpebræ cu-
 rem: siue ea supior: siue inferior est: apprhēdere digitis ac leuare. tū cōsiderare quātulo detracto futuz
 sit: ut naturaliter se habeat. Si qd̄ hic quoq; duo picula circūstant. Si nimii fuerit excisum, ne contegi
 oculus nō possit. Si parū: ne nihil actū sit: & frustra sectus aliq; sit. Qua de ide incidēdū uidebis p̄ duas
 lineas atramēto notandū est: sic ut de inferiore quæ pilos cōtinet & ppiorē ei linea aliq; relinq̄: qd̄ ap-
 p̄rhēdere acus postea possit. His cōstitutis scalpellus adhibēdus est. & si supior palpebra est: ante, si i-
 ferior: postea propius ipsis pilis incidendū. initiūq; faciendū in sinistro oculo: ab eo angulo q̄ tēpori in
 dextro: ab eo q̄ naribus ppior est: idq; qd̄ inter duas lineas est excidendū. Deinde ora uulneris inter se
 simplici futura cōmittēda: op̄idūq; oculus est: & si parū palpebra descēdet: laxāda utiq; si nimii: aut
 astringēda: aut etiā rursus tenuis habenula ab ulteriore ora excidēda. Vbi facta est: alia futura: adiciē-
 da: q̄ supra tres esse nō debēt. Præter hæc in supiore palpebra sub pilis ipsis icidēda linea est: ut ab i-
 feriore parte diducti pili sursum spectēt. Idq; si leuis inclinatio est: etiā solū satis tuet. Inferior palpebra eo
 nō eget. His factis spōgia ex aqua frigida expressa sup̄ deligāda est. Postero die glutinās emplastrū imi-
 ciendū. Quarto futura tollēda est: & collirio qd̄ inflāmationes reprimat sup̄ inungendū.

De glaucophthalmo oculorum.

Nonnunq̄ autē nimii sub hac curatiōe excisa cute uenit ut oculus nō cōtegat. Idq; interdum
 etiā alia de causa fit glaucophthalmos græci appellāt. In quo si nimii palpebræ deest: nulla id
 restituere curatio p̄t. Si exiguū mederi licet: paulū infra sup̄ciliū cutis incidēda est lunata figu-
 ra cornibus eius deorsum spectātibus. Altitudo esse plagæ usq; ad cartilaginē debet ipsa illa nihil læsa.
 Nā si ea icisa est: palpebra cōcidit: neq; attolli postea potest. Cute igit̄ tantū diducta fit: ut paulū i ma-
 oculi ora descēdat: hiātes scilicet sup̄ plagā: in quā linamētū coiciendū est: qd̄ & coniungi diductā cutē
 phibeat: & in medio carūculā citet. q̄ ubi eū locū impleuit: postea recte oculus operit̄.

De ectropio.

T supioris autē palpebræ uitii est: qd̄ parū descēdit ideoq; oculū nō cōtegit: sic inferioris: quod
 parū sursum attollit: sed p̄det & hiāt neq; potest cū supiore cōmitti. Atq; id quoq; uenit iter-
 dum ex simili uitio curatiōis: interdū etiā senectute. ectropion græci uocat. Si ex mālā curatiōe
 est: eadē ratio medicinz est: q̄ supra posita est: plagæ tantū cornua ad maxillas nō ad oculū cōuertēda
 sunt. Si ex senectute est: tenui ferramēto id totū extrinsecus adurendū est: deinde melle inungēdum. at
 quarto die uapore aquæ calidæ fouendū inungendūq; medicamētis ad cicatricē perducētibz.

De Staphylomate oculi.

Acc fere circa oculū in angulis palpebrizq; icidere cōsuerūt. In ipso autē oculo nonnunq̄ sūma
 attollit̄ tunica siue ruptis intus mēbris aliquibus siue laxatis & similis figura acino fit. Vn-
 de id staphyloma græci uocant. Curatio duplex est. Altera ad ipsas radices per mediū trāsuere
 acu duo lina ducēte. Deinde alterius lini duo capita ex superiore parte: alterius ex itiore alstrigere iter
 se. quæ paulatim secando id excidunt. Altera in summa parte eius ad lenticulæ magnitudinem exci-
 dere: deinde spodiū aut cadmiā infricare. Vtrolibet autem facto album oui lana excipiendū & iponē-
 dum: posteaq; uapore aquæ calidæ fouēdus oculus & lenibus medicamētis ungendus est.

De clauis oculorum.

Lauis autē uocant̄ callosa in albo oculi tubercula: q̄bus nomē a figuræ similitudine est. Hos ad
 imam radicē p̄forare acu cōmodissimū est: infraq; eā excidere: deinde lenibus medicamētis inū-
 gere.

De natura oculorum & eoz suffusione.

Suffusionis iam alias feci mentionem: quia cum recens incidit medicamētis quoq; sæpe di-
 scutitur. Sed ubi uetustior facta est: manus curatiōne desiderat: quæ inter subtilissimas haberi

potest. De qua antequam dico: paucis ipsius oculi natura indicanda est. Cuius cognitio cum ad plura loca
 prineat: tum uel praecipue ad hunc pertinet. His igitur summas habet duas tunicas: ex quibus superior a
 graecis ceratoidea uocatur. Ea qua parte alba est satis crassa pupillae loco extenuatur. Huic inferior adiuncta
 est media parte: qua pupilla est: modico foramine concava: circa tenuis: ulterioribus partibus ipsa quoque
 plenior: quae choroides a graecis noiaa. Haec duae tunicae cum interiora oculi cingant: rursus sub his coeunt:
 extenuataeque & in unum coactae per foramen quod iter ossa est: ad membranam cerebri perueniunt: eoque inhaerent.
 Sub his autem qua parte pupilla est locus uacuus est. Deinde infra rursus tenuissima tunica quam herophilus
 aranoidem noiauit. Ea media subsidit: eoque cauo continet quiddam quod a uitri similitudine hyaloides graeci
 uocant. Id neque liquidum neque aridum est: sed quasi coequetur humorem ex cuius colore pupillae color uel niger
 est: uel caesus: cum summa tunica tota alba sit. Id autem superueniens ab interiore parte membranula includit sub
 his gutta humoris est oui albo similis: a qua uidendi facultas perficitur. cristalloides a graecis noiaa. Igitur uel
 ex morbo uel ex ictu coequecit humor sub duabus tunicis: qua locum uacuum esse propositum: isque paulatim idu
 rescescens interiori potestate se opponit. Viciis eius plures species sunt: quaedam sanabiles: quaedam quae curatione
 non admittunt. Nam si exigua suffusio est: si immobilis: colore uero habet marinae: aquae: uel ferri nitetis: & a
 latere sensum aliquem fulgoris relinquit. spes superest. Si magna est: si nigra pars oculi amissa naturali figura
 in aliam uertit: si suffusio color caeruleus est: aut auro similis: si labat & haec atque illae mouentur: uix unquam
 succurrit. Fere uero peior est: quo ex grauiore morbo, maioribusque capitis doloribus: uel ictu uehementi
 ore orta est. Neque idonea curatio: si senilis aetas est: quae sine nouo uicio tamen acie hebetere habet. At ne
 puerilis quidem: sed iter haec media aetas. Oculus quoque curationi neque exiguus: neque concavus satis oportu
 nis est: atque ipsius suffusionis quaedam maturitas est. Expectandum igitur est donec iam non fluere: sed durities quaedam
 coequecit uideatur. Ante curationem autem modico cibo uti: bibere aquam triduo debet: pridie ab omnibus ab
 stinere. Post haec in aduerso sedili collocandus est loco lucido: lumine aduerso: sic ut contra medicum pau
 lo altius sedeat. A posteriore autem parte caput eius: quae curabitur: minister continetur: & immobile id praestet.
 Nam leui motu eripi acies in perpetuum potest. Quin etiam ipse oculus quae curabitur: immobilior faciendus est: super
 alteram lana imposita & deligata. Curari uero sinistram oculum dextra manu: dexteram sinistram debet. Tum acus
 admouenda est: aut acuta: aut forte non nimium tenuis: eaque demittenda. Sed recta est per summas duas tuni
 cas medio loco iter nigri oculi & angulum temporis propioris e regione mediae suffusionis: sic ne qua uena
 laedatur. Neque tamen timide demittenda est: quia inani loco excipitur. Ad quem cum uentum est: ne mediocriter
 quidem peritus falli potest: quia praesenti nihil renouit. Vbi eo uentum est: inclinanda acus ad ipsam suffusio
 nem est: leuiterque ibi uertit & paulatim eam deducere infra regionem pupillae debet. Vbi deinde eam transit
 uehementius imprimi: ut inferiori parti insidat. Si haec sit: curatio expleta est. Si subinde redit: eadem acu magis
 coequecenda: & in plures partes dissipanda est: quae singulae & facilius coequecunt & minus late officiunt. Post
 haec educenda acus recta est: imponendumque est lana molli exceptum oui album: & supra: quod inflammatione coe
 ceat: atque ita deueniendum. Post haec opus est quiete: abstinentia: lenium medicamentorum: inunctioibus: ci
 bo: qui postero die satis mature datur: primum liquidum: ne maxillae laborent: deinde inflammatione finita: ta
 li: qualis in uulneribus propositus est. Quibus: ut aqua quoque diutius bibatur: necessario accedit.

De pituita oculo.

De pituita quoque tenuis cursu: quae oculos infestat: quatenus medicamentis agendum est: iam explicui.
 Nunc ad ea ueniam: quae curatione ex manu postulat. Animaduertimus autem quibusdam nunquam sic
 cessare oculos: sed semper humore tenui madere: quae res a spiritudine continuatur: ex leuibus mo
 temis inflammationibus & lippitudines excitat: tota denique uita infestat. Idque in quibusdam nulla ope ad
 iuuari potest. in quibusdam sanabile est. Quod primum discrimen est: nosse oportet: ut alteri succurratur
 alteri manus non iniiciatur. Ac primum supra uacua curatio est in his: quae ab infantibus id uicium habent: quia neces
 sario mansuefacta est usque mortis die: Deinde non necessario etiam in his: quibus non multa: sed acris pituita est. Si
 quidem manu nihil adiuuantur: medicamentis & uictus ratione: quae crassioris pituitae reddit: ad sanitatem per
 uenit. Lata etiam capita uix medicinae patet. Tum iter est uenae pituitae emittat: quae iter caluariae & cutis iura
 an quae iter membranae cerebri & caluariae. Superiores fere per tempora oculos rigant: inferiores per eas membra
 nas: quae ab oculis ad cerebrum tendunt. Potest autem adhiberi remedium his: quae supra os fluunt: non potest his
 quae sub ossibus. Ac ne his quidem succurrit: quibus pituita utrinque descendit: quia leuata altera parte nihilominus
 altera infestat. Quid sit autem hoc ratione cognoscitur. Raso capite ea medicamenta: quibus in lippitu
 dine pituita suspenditur: supercilium usque ad uerticem illi debent. Si si oculi esse coeperunt apparet
 per eas uenas: quae sub cute sunt: irrigari. Si nihilominus madet: manifestum est sub ossibus descendere. Si
 est humor: sed leuior: duplex uicium est. Plurimi tamen ex laborantibus reperiuntur: quos superiores uenae
 exerceant: idque pluribus etiam opitulari licet. Idque non in graecia tantummodo: sed in aliis quoque gen
 tibus celebre est: adeo ut nulla medicinae pars magis per nationes quoque exposita sit. Reperti in graecia
 sunt qui nouem lineis cutem capitis inciderent: duabus in occipitio rectis: una super eas transversa: deinde
 duabus super aures: una inter eas item transversa: tribus inter uerticem & frontem rectis. Reperti sunt qui a
 capite recte eas lineas ad tempora diducerent: cognitioque ex motu maxillae musculorum: inuictis: leuiter super eos
 cutem inciderent: inducuntque per retulos hamos omnes infererent lineamenta: ut neque iter se cutis antiquae committe
 rent & in medio caro increceret: quae uenas ex quibus humor ad oculos transiret: astrigeret. Quidam etiam amem
 duas lineas duxerunt a media aure ad media alteram aurem: deinde a naribus ad uerticem. Tu ubi lineae committe

banf: scalpello inciderunt & post sanguine fuso os ibidē aduſerūt. Nihilominus autē & in tēporibus & inter frontē atq; caluariā cminētibus uenis idē candēs ferrū admouerūt. Frequens curatio est uenas in tēporibus aducere: quæ ſere qdē in eiufmodi malo tumēt: ſed tamē ut inflent māgilq; ſe oſtēdant: ceruix ante modice deligāda eſt tenuibuſq; ferramētis & retulis uenæ adurēdæ: donec in oculis pituitæ curſus cōquieſcat. Id. n. ſignū eſt q̄ſi excæcatog; itineq; p̄ quæ humor ſerebat. Valētiōr tamē medicina eſt: ubi tenues cōditæq; uenæ: idēq; legi nō poſſunt. Eodē mō ceruice deligata. retentog; ab ipſo ſpiritu quo magis uenæ p̄deāt: tramēto notare eas cōtra tēpora & iter uerticē ac frontē. deidē ceruice reſoluta q̄ notæ ſunt uenas icidere & ſanguinē mittere. Vbi ſatis fluxit: tenuibuſ ferramētis adurere. Cōtra tēpora qdē: timide: ne ſubiecti muſculi q̄ maxillas tenent ſentiāt. iter frontē uero & uerticē: uehemēter: ut ſic ſquamā ab oſſe recedat. Efficacior tamē etiā num eſt aſtroq; curatio: q̄ uerticē uſq; ad os adurūt: ſic ut ſquamā remittat. Sed nihil melius eſt quā qd̄ in gallia quoq; comata ſit. ubi uenas in tēporibus & in ſupiore capitis parte legūt. Aduſta quō curāda ſint iam expli. cui. Nūc illud adiūcio: neq; ut cruſta decidāt. neq; ut ulcus iſpleat aduſtis uenis eſſe p̄perādū. ne uel ſanguis erumpat: tamen cito pus ſupprimat: cū p̄ hoc ſicceſcere eas partes opus ſit: p̄ illud exhauriri opus nō ſit. Si quādo tamen ſanguis eruperit: iſfricāda medicamēta eſſe: q̄ ſic ſanguinē ſupprimāt: ne adurāt. Quēadmodū autē uenæ deligēdæ ſunt: qd̄q; lectis hiſ faciendū ſit cū uenero ad crurū uarices dicam.

De aurium morbis: qui manu & scalpello curant.

Caput octauum.

Eg; ut oculi multiplicē curationē etiā manu exigūt ſic in auribus admodū pauca ſunt: q̄ i hac medicina parte tractent. Solet tamē euenire uel a primo natali die. ptinus. uel poſtea facta exulceratiōe. deidē p̄ cicatricē aure repleta: ut foramen in ea nullum ſit: idēq; audiendi uſu careat. Quod ubi icidit: ſpecillo tentandū eſt: alte ne id repletū: an in ſummo tātū glutinatū ſit. Nā ſi alte eſt: p̄mentū nō cedit. Si in ſūmo: ſpecillū ptinus recipit. Illud attrigi nō oportet: ne ſine effectū diſſectio oriaſ neruog; & ex ea mortis piculū ſit. Hoc facile curat. Nā q̄ cauū eſſe debet: uel medicamētū aliqd̄ iſponendū eſt exaurentibus uel candente ferro apiendū. uel etiā ſcalpello iniiciendū. Cūq; id patefactū. & iam ulcus purū eſt: coiciēda eo pinna eſt illita medicamēto cicatricē iducēte: circaq; idē medicamētum dandū: ut cutis circa pinnā ſaneſcat. quo ſit ut ea remota poſtea facultas audiēdi ſit. At ubi aures: in uiro puta: pforatæ ſunt & offendūt: tranſcere id cauū celeriter cādente aculatis eſt: ut leniter eius ora exulcerent: aut etiā adurentē medicamēto idē exulcerare: poſtea deidē iſponere id qd̄ purget: tum qd̄ eum locū repleat & ſic cicatricē iducat. Quod ſi magnū id foramen eſt: ſicut ſolet eſſe in hiſ: q̄ maiora pōdera auribus geſſerūt: icidē qd̄ ſup eſt ad extremū oportet: ſupra deidē oras ſcalpello exulcerare & poſtea ſuere: ac medicamētū: quo id glutinet: iſponere. tertiū eſt: ſi qd̄ ibi cutti eſt: ſarcire: quæ reſ cū in labris quoq; & naribus fieri poſſit: eandē etiā rationem habeat: ſimul explicanda eſt.

Curta in auribus labriſq; ac naribus quomodo ſarciri & curari poſſint.

Caput nonū.

Virta igiſ in hiſ tribus: ac ſi q̄ parua parua ſunt: curari poſſunt. Si q̄ maiora ſunt aut nō recipiūt curationē: aut ita p̄ hāc iſplam deformant: ut minus idecora ante fuerit. Atq; in aure qdem & naribus deformitas ſola timeri pōt. In labris uero ſi nimij cōtracta ſunt: uſus quoq; neceſſariū iactura ſit: q̄ minus facile & cibis aſſumit & ſermo explicat. Neq; enim creas ibi corpus: ſed ex uicino adducit. qd̄ in leui mutatiōe ſi nihil eripe & fallere oculū pōt. in magna nō pōt. Neq; ſenile aut corpus: neq; qd̄ mali habitus eſt: neq; in quo difficulter ulcera ſaneſcunt: huic medicinæ idoneū eſt. quia nuſq; celerius cācer occupat aut difficiliter tollit Ratio curatiōis eiufmodi eſt. Id qd̄ curatū eſt in quadratū redigere: ab iterioribus eius angulis lineas tranſuerſas icidere: q̄ ceteriorē partē ab anteriore ex toto diducāt: deidē ea quæ ſic reſoluimus in unū adducere. Si nō ſatis iūgunt: ultra lineas quas ante feci muſtalias duas lunatas & ad plagā conuerſas imittere: qbus ſumma tantū cutis diducat. ſic enim ſit ut facilius qd̄ adducit ſeq poſſit. qd̄ nō ui cogendū eſt: ſed ita adducendū: ut ex facili ſubſequat: & dimiſſum nō multū recedat. Interdū autē ab altera parte cutis haud oīno adducta: deformem quē reliquit locū: reddit. Huiufmōi loci altera pars icidēda: altera ita cōtracta habēda eſt. Ergo neq; ex imis auribus: neq; ex medio naſo imis uenæ: partibus: neq; ex angulis labrog; quicq; attrahere tētabimur. Vtrinq; autē petemus: ſi qd̄ ſūmis auribus: ſi qd̄ imis: ſi qd̄ aut medio naſo: aut mediis naribus. aut mediis labris deſerit. Quæ tamen interdū etiā duobus locis curata eſſe cōſuerūt. Sed eadē ratio curādi eſt: ſi cartilago in eo qd̄ icidit eſt eminet: excidēda eſt. Neq; enim aut glutinat. aut a acu tuto traicit. Neq; lōge tamen excidi debet. ne iter duas oras liberæ cutis: utrinq; coitus puris fieri poſſit. Tū iunctæ oræ iter ſe ſuenda ſunt utrinq; cute apprehēſa: & q̄ priores lineæ ſunt: ea quoq; futuræ iniiciēdæ ſunt. Sicis locis: ut in naribus: illita ſpuma argēti ſatis p̄ficat. In ulteriores uero lunataſq; plagas linamentū dandū eſt: ut caro iſcrescens uulnus iſpleat. ſūmaq; cura qd̄ ita ſutū eſt: tuendū eſſe: apparere ex eo pōt: qd̄ de cancro ſupra poſui. Ergo etiā tertio quoq; die fouendū erit uapore aquæ calidæ. rurfuſq; idē medicamētū iniiciendū: ſereq; ſeptimo die glutinatū eſt. Tū futuræ eximi: & ulcus ad ſanitatē p̄duci debet.

De polyipi curatione per ferrum.

Caput decimum.

Olypum uero: q̄ in naribus naſcit: p̄cipue ferro curari iam alias poſui. Ergo etiā hunc ferramēto acuto in modū ſphathæ factū reſoluere ab oſſe oportet: adhibita diligenti ne iſtra cartilāgo lædat: in qua difficilis curatio eſt. Vbi abſciſſus eſt: unco ferramēto extrahēdus eſt. Tum iſplici tum linamentum: uel aliquid ex penicillo reſpergendum eſt medicamēto: quo ſanguis ſupprimatur.

eoq; nares leniter splendat. Sanguine suppresso: linamēto uulnus purgandū est. Vbi purū est. eo pinna eodē modo quo i aere suprapositū est: medicamēto illita: quo cicatrix inducitur: itus demittēda: donec ex toto id sanescat.

De ozena. Caput undecimū.

D autē uitū: qd' ozena a græcis uocatur: si medicamētis nō cederet: quēadmodū manu curādū esset apud magnos chirurgo non repperi. Credo quia res raro ad sanitatē satis p̄ficiat cū aliqd' in ipsa curatiōe tormētū habeat. Apud quosdā tamen positū est uel futile fistulā uel enodē seri p̄torū calāmū in narē esse coiciendū donec sursum ad os pueniat: tum p̄ id tenue ferramētū candens dandū esse ad ipsum os. deinde aduētū locū purgādū esse æruginē & melle. Vbi purus est: lycio ad sanitatē p̄ducendū. Vel narē incidendā esse ab una parte ad os: ut & cōspici locus possit & facilius candens ferramētū admoueri. Tum sui narē debere. & aduētū qd' ulcus eadē rōne curari. Sutura uero illini uel spuma argētī uel alio glutinante.

De oris uiciis quæ manu & ferro curant. Caput. xii.

De dentibus.

N ore quoq; qdā manu curant. Vbi in primis dētes nōnunq̄ mouent modo p̄pter radicū ibe-
i cillitatē modo p̄pter gingiuarū arecentiū uiciū. Oportet in utrolibet candēs ferramētū gingi-
uis admouere ut leuiter attigat: nō ut insidat. Aduētæ gingiuarū melle illinēda & mulso eluen-
dæ sunt. Vt pura ulcera esse coeperūt arida medicamēta isfricanda iunt ex his q̄ reprimūt. Si uero dens
dolores mouet: eximiq; eū: q̄a medicamēta nihil adiuuāt: placuit: circūradi debet. ut gingiua ab eo re-
soluat. Tum is cōcuriendus est. Ea q; faciēda donec bene moueat. Nā dens hæret cū sumo piculo euel-
lit: ac nōnunq̄ maxilla loco mouet. Idq; etiā maiore piculo in supioribus dentibus fit: q̄a potest tēpo-
ra oculos ue cōcutere. Tum si fieri pōt manu: si minus: forfice dens excipiēdus. Ac si exesus est: ante id
foramē uel linamēto: uel bene accommodato plūbo replēdū est: ne sub forfice cōstringat. recta uero for-
fex ducēda est: ne inflexis radicibus: os earū: cui dēs inhaeret parte aliq̄ frangat. Neq; ideo nullū eius rei
periculū est: utiq; in dētibus breuibus qui fere lōgiore radices habēt. Saep̄ enim forfex cū dentē com-
prehēdere nō possit: aut frustra cōprehēdat: os gingiuarū prehēdit & frāgit. Protinus autē ubi plus san-
guinis p̄fluit: citre licet aliqd' ex ossē fractū esse. Ergo specillo cōquirēda est testa quæ recessit & uolles
la p̄trahēda est. Si nō seq̄t incidī gingiua debet donec labās ossi testa recipiat. Quod si factū statim non
est: id urefcit extrinsecus maxilla: ut his hiare nō possit. Sed iponendū calidū ex farina & fico cataplas-
ma est donec ibi pus moueat. Tū incidī gingiua debet. Pus quoq; multum p̄fluēs ossis fracti nota est.
Itaq; etiā tum id extrahi cōuenit. Nōnunq̄ etiā eo lasso fistula fit quæ eradi debet. Dēs autē scaber qua
parte niger est: radēdus ē: illinēdusq; rosæ flore cōtrito: cui gallæ q̄rta pars & altera myrræ sit adiecta.
Cōtinendūq; ore crebro uinū meracū. Atq; i eo casu uelādū caput: ambulatiōe multa: frictiōe capitis:
cibo nō acri ueniendū est. At si ex iētū uel alio casu aliq̄ labāt dētes auro cū his q̄ bene hæret uincendi
sunt. Cōtinendūq; ore reprimētia: ut uinū in quo malicoriū decoctū aut in quo galla candens cōiecta
sit. Si quādo etiā in pueris alter dens nascit quā prior excidat: is qui cadere debuit circū purgandus &
euellēdus est. is q̄ natus est in locū prioris quotidie digito adurgēdus donec ad iustā magnitudinē pue-
niat. Quotienscunq; dente excepto radix relicta est: p̄tinus ea quoq; ad id facta forfice: quā rizan græci
uocant: eximēda est. Tonsillas autē quæ post inflāmationes iduruerūt antidyades aut græcis appellant:
cū sub leui tunica sint oportet digito circū radere & euellere. si ne sic quidē resoluunt: hamulo excipere
& scalpello excidere: tum ulcus aceto eluere. & illinire uulnus medicamēto: quo sanguis supprimat.

De uua.

Va si cū inflāmatiōe descēdit: doloriq; est & sub rubicūdi coloris: præcidi sine periculo nō po-
u test. Solet enim multū sanguinē effundere. Itaq; melius est his uti: quæ alias p̄posita sunt. Si ue-
ro inflāmatio qd' nulla est nihilominus autē ea ultra iustū modū apituita deducta est: & est te-
nuis: acuta. alba: p̄cidi debet. Itēq; si ima: liuida & crassa: summa: tenuis est. Neq; q̄c̄q̄ cōmodius est quā
uollesla prehēdere: sub ea q; uolumus excidere. Neq; enim ullū piculū est ne plus minus ue p̄cidat:
cū liceat tantū infra uolleslā relinq̄re: quantū inutile esse manifestū est. idq; p̄cidere: quo lōgius
quā esse naturaliter debet. Post curatiōne eadē faciēda sunt: quæ i tonsillis proxime posui.

De lingua.

Ingua uero q̄busdā cū subiecta parte a primo natali die iuncta est: q̄ ob id ne loq̄ qd' possunt:
horū extrema lingua uollesla p̄hendēda est: sub ea q; mēbrana icidēda: magna cura habita: ne ue-
na quæ iuxta sunt: uiolent: & p̄fusione sanguinis noceat. Reliqua curatio uulneris i prioribus
posita est: Et pleriq; qd' ubi cōsanuerūt loquunt: Ego autē cognoui q̄ succisa lingua cū abūde super
dētes cā p̄meret: nō tamē loquēdi facultatē cōsecutus est. Adeo in medicine etiā ubi p̄petuū est qd' fie-
ri debet: nō tamē perpetuū est id qd' seq̄ cōuenit.

De abscessu sub lingua.

Vb lingua quoq; iterdū aliqd' abscedit: quod fere cōsistit in tunica: dolorēsq; magnos mouet.
qd' si exiguū est incidī semel satis est. si maius: summa cutis usq; ad tunicā excidēda est. deinde
utrinq; horæ hamulis excipiēda: & tunica undiq; circūdata liberāda ē: magna diligētia p̄ oēm
curatiōne habitata: ne qua maior uena icidat.

De labris.

Abra autē sæpe findunt: ea q; res habet cū dolore etiā hāc molestiā: quod sermo prohibet. qui
subinde eas rimas cū dolore diducēdo sanguinē citat. Sed hasi in summo sunt: medicamētis

curare cōmodius est, quæ ad ulceta oris fiūt. Si uero altius descenderūt: necessariū est tenui ferramēto adurere, qđ sphathæ simile quasi transcurrere; nō imprimi debet. Postea faciendæ eadē sunt quæ in auribus adultis exposita sunt.

De ceruicis uiciis & curatione.

Caput tertiumdecimū.

T in ceruice inter cutē & asperā arteriā tumor īcrescit: brochoceolen græci uocant, quo modo caro habes: modo humor aliqđ mellis aquæ uel similis īcludit: interdū etiā minutis ossibus plī īmixti. Ex qbus quicquid ē qđ tunica cōtinet, potest adurētibus medicamētis curari qbus summa cutis cū sup̄iecta tunica exeritur. Quo factō siue humor est: p̄fluit, siue qđ dēfusus: digitis educit, tū ulcus sub linamētis sanescit. Sed scalpelli curatio breuior est. Medio tumore una linea icidit usq; ad tunicam. Deinde uiciōsus sinus ab ītegro corpore digito separaf: totusq; cum uelamēto suo eximit. Tum aceto: cui uel salē uel nitrū aliqđ adiecit: eluit, oraq; una sutura iungunt cæteraq; eadē quæ in aliis futuris sup̄ iniiciunt. Leniter deinde ne fauces urgeat: deligat si quādo autē tunica eximi nō potuerit: itus īsp̄regēda: adurētia: linamētisq; id curandū est cæteris pus mouētibus.

De umbilici uiciis.

Caput quartūdecimū.

Vnt etiā circa umbilicū plura uicia. de qbus p̄pter raritatē iter auctores parū cōstat. Verisimile est autē id a quoq; p̄termittū qđ ipse nō cognouerat: a nullo id qđ nō uiderat: fictū. Cōmune oibus est umbilicū in decore p̄minere. Causa requirunt. Meges tres has posuit. Modo ītestinum eo irrūpere, modo omentū, modo humorē. Sosttratus nihil de omento dixit. Duobus hīsdē adiecit: carnē ibi īterdū īcrescere: eaq; modo integrā esse: modo carcinomati similem. Gorgias ipse quoq; omētī mētione omisit. Sed eadē tria causatus spiritū quoq; interdū eo dixit irrūpere. Heron oibus his quattuor positīs & omenti mētione habuit & eius qđ simul & omentū & ītestinū habuerit. Quid autem horū sit: his indicis cognoscit. Vbi ītestinū, plapsum est: tumor neq; durus neq; mollis est: oī frigore cōminuit: nō solū sub oī calore: sed etiā retēto spiritu crescit. Sonat īterdumiatq; ubi resupinatus est aliqđ delapso ītestino ipse desidit. Vbi uero omentū est: cætera similia sūt: tumor mollior & ab ima parte latus: extenuatus in uertice est. si qđ apprehēdit: elabif. Vbi utrunq; est: iditia quoq; mixta sunt: & iter utrūq; mollior. At caro durior est: īsemperq; etiā resupinato corpore tumet: p̄mentisq; nō cedit: prioribus facile cedētibus. Si uiciōsa est eadē notas habet: qđ in carcinomate expositi. Humor autē si p̄ramif. circūfluit. At spiritus p̄sius cedit: sed p̄tinus redit resupinato quoq; corpore tumore in eadē figura tenet. Ex his id qđ ex spiritu uiciū est: medicinā non admittit. Caro quoq; carcinomati similis cū periculo tractat. Itaq; omittēda est. Sana excidi debet: idq; uulnus linamētis curari. Humorē qđ uel īcīto summo tumore efiundit: & uulnus hīsdē linamētis curat. In reliq; uariæ snax sunt. Ac resupinādum quidē corpus esse res ipsa testat: ut in uterū: siue ītestinū: siue omētū est: delabaf. Sinus uero umbilici tam uacuu a qbusdā duabus regulis exceptus est: uehemēterq; earū capitibus deligatis ibi emoritur. A quibusdā ad imū acu traiectaf duo linā ducēte. deinde utriusq; lini duobus capitibus diuersæ partes astringunt. Quod in uua quoq; oculi fit. Nā sic id qđ supra uinculū est: morit. Adiecerūt qđā ut anteq; uincirēt: summū una linea iciderēt: exciderētq;: quo facilius digito demisso qđ illuc irrupisset: depellerēt, tum deinde uinxerūt. Sed abūde est: iubere spiritū cōtinere: ut tumor quātus maximus esse pōt: se ostēdat. tū inam basim eius aramēto notare: resupinatoq; hoīe: digitis tumore eū p̄me/re: ut si qđ delapsum nō est: manu cogaf. Post hęc umbilicū attrahere: & qua nota atramēti est: lino ue hemēter astringere. Deinde partē sup̄iorem aut medicamētis aut ferro adurere donec emoriat. Atq; ut cætera uita ulcus nutrire. Idq; nō solū ubi ītestinū uel omētū uel utrunq; est: sed etiā ubi humor est: optime p̄ficiat. Sed ante qđā uisenda sunt: ne qđ ex uinculo piculū sit. Nā curatiōi neq; infans: neq; aut robustus annis: aut senex aptus est: sed a septimo fere anno ad quartūdecimū. Deinde ei corpus idoneū est id: qđ ītegrū est. At qđ mali habitus est: quodq; papulas: ipetigines: similiaq; habet idoneū non est. Leuibus quoq; tumoribus facile subuenit. At in eoz; q nūmis magni sūt curatiōe piculū est. Tempus autē anni & autūnale & hibernū uitādū est. Ver idoneū maxime est. Ac prima ætas nō aliena est. Præter hęc abstinere pridie debet. Neq; id satis est. Sed aluus quoq; ei ducēda est: quo facilius oīa q̄ excesserūt: intra aluū cōfidat. Quō aqua hydropicis emittat. Caput quintūdecimū.

Quā his q̄ hydropici sunt emitti oportere alias dixi. Nūc quēadmodū id fiat dicendū. Quidā autē q̄ sub umbilico fere q̄tuor īterpositis digitis a sinistra parte. Quidā ipso umbilico p̄forato: facere cōsuerūt. Quidā cute primū adusta. deinde īteriore abdomine iciso. quia qđ p̄ ignē diuisum est: minus celeriter coit. Erramētū autē demittit: magna cura habita ne q̄ uena incidat. id tale esse debet: ut fere tertiā digitī partē latitudo mucronis īpleat. Demittēdūq; ita est. ut mēbranā quoq; trāseat: q̄ caro ab īteriore parte finit: eo tum plūbea aut ænea fistula coiciēda est: uel recuruatīs in exteriorē partē labris. uel in media circū surgēte: qđā mota: mē tota itus delabi possit. huius ea pars quæ ītra paulo lōgiōr esse debet quā q̄ extra: ut ultra ulteriores mēbranā p̄cedat: p̄ hęc effundēdus humor ē. Atq; ubi maior pars eius euocata est: cludēda demisso linteolo fistula est. & in uulnere: si id uisū nō est: relinquēda. Deinde p̄ īsequētes dies circa singulas heminas emittēdū: donec nullū aquæ uestigiū appareat. Quidā tamē etiā nō uita cute p̄tinus fistulā recipiūt & sup̄ uulnus spongiā exp̄ssam deligāt. Deinde postero die rursus fistulā demittūt qđ rēges uulnus paulū diductū patit: ut siquid humoris sup̄est emittat. Idq; bis ita fecisse cōtentū sunt. De ītestinog; uulneratog; curatiōibus. Caput. xvi.

Onnūquā autē ueter ictū aliquo pforat: nequifq; ut: itestina euoluant. Quod ubi icidit: protinus cōsiderādū est: itan itegra ea sint: deinde an his color suus maneat. Si tenuius itestīnū pforatū est: nihil profici posse iā retuli. Latius itestīnū sui pōt: non qđ certa fiducia sit: sed qđ dubia spes: certa desperatiōe sit potior. Interdū enī glutinaf. Tū si utrūlibet itestīnū liuidū aut pallidū aut nigru ē: qbus illud quoq; necessario accedit: ut sensu careat: medicina oīs ianis ē. Si uero adhuc ea sui coloris sunt: cū magna festinatiōe succurrēdū ē. Momēto enī alienant externo & ilueo spiritu circūdata. Re lupinādus aut homo ē coxis erectioribus. Et si angustius uulnus ē: quā ut itestina cōmode refūdant: icidēdū ē donec fatis pateat. Ac si iā sicciōra itestina sunt: pluenda aqua sunt: cui paulū admodū olei sit adiectū. Tū minister oras uulneris leuiter diducere manibus suis uel etiā duobus hamis mēbranae iteriori iniectis debet. medicus priora semp itestina quae posteriora plapfa sunt: cōdere. Sic ut orbū singulorū locū seruet. Repositis oibus: leniter homo cōcutiēdus ē. Quo fit ut p se singula itestina i suas sedes diducātur: & inibi cōfidāt. His cōditis omētū quoq; cōsiderandū ē. ex quo si qđ iā nigri & emortui ē: forfice excidi debet. Si qđ itegrū ē leuiter super itestina diduci. futura aut neq; summae cutis: neq; iterioris mēbranae p se fatis pficiat: sed utriusq;. Et qđ duobus linis uiciēda ē spissior quā alibi qđ & rūpi facilius motu uentris pōt: & nō atq; magnis inflāmatiōibus pars ea exposita ē. Igit in duabus acus fila coiciēda eaq; duabus manibus tenēda: & prius iteriori mēbranae futura iniiciēda ē: sic ut sinistra manus i exteriorē ora: dextra i sinistiore a picipio uulneris orla: ab iteriori parte i exteriorē: acū imittat. Quo fit ut ab itestinis ea pars semp acuū longe sit: quae retula ē. semel utraq; parte traiecta pmutāda: acus iter manus sunt: ut ea sit i dextra quae fuit i sinistra ea ueniat i sinistra: quam dextra cōtinuit. Ite rūq; eodē mō per oras imittēda: sunt. Atq; ita tertio & quarto: deincep: q; pmutatis iter manus acubus icludēda plaga. Post hęc eadē fila eadēq; ad cutē trāsserēda. Similiq; ratōne ei quoq; pmutatū futura iniiciēda semp ab iteriorē parte acubus ueniētibus: semp iter manus traiectis. De i glutinātia iniiciēda Quibus aut spongiā aut luidā lanā ex aceto ipressam accedere debere manifestus est: quā ut semp dicēdū sit. Impositis his leuiter deligari uenter debet.

De iteriorē pte abdominis rupta: & qua ratione curāda sit. Caput decimumseptimum.
Interdū tamē uel ex ictū aliquo: uel retēto diutius spiritu: uel sub graui fasce iterior abdominis mēbrana superiore cutē itegra rūpitur. Quod sceminis quoq; ex utero saepe euenire cōsueuit: sitq; praecipue circa ilia. sequitur autē cū superior caro mollis sit: ut nō latis itestina cōtineat: hisq; intentata cutis: idēcora itumescat. Atq; id quoq; aliter ab aliis curatur. Quidam enī p acuū duobus linis ad imā basim imissis: sic utriq; deuiciūt quēadmodū & i umbilico & i uua positū ē: ut qeqđ super uicū lū ē: emoriatur. qđā mediū tumorē excidūt ad similitudinē myrtacei folii. qđ semp eodē mō seruādū esse iā posui: & tū oras futura iungūt. Commodissimū ē aut resupinato corpore: experiri manu qua parte his tumor maxie cedat. quia necesse ē ea parte rupta mēbrana sit: quaeq; itegra ē: ea magis obnitaf. tū qua rupta uidēbit. Immittēda scalpello duae tunicae sunt. ut exciso medio iterior mēbrana utriq; recentē plagā habeat. quia quod uetus ē: futura nō coit loco patefacto. Si qua parte mēbrana nō nouā plagā: sed ueterē habet: tenuis excidēda habena ē: quae tātū ora eius exulceret. Caetera: quae ad futurā reliquā curationē pertinet: supra cōprehēsa sunt.

De uaricibus uentris.

Raet hęc euenit: ut i quorūdā uentribus uarices sint. quarū quia nulla alia curatio ē. quam quae i cruribus esse cōsueuit. tum eam partem explanaturus: hęc quoq; eo differo.

De testiculorum natura & morbis eorum. Caput decimumoctauum.

Enio autē ad ea. quae i naturalibus partibus circa testiculos oriri solent. quae quo facilius explicem: prius ipsius loci natura paucis proponēda est. Igitur testiculi simile qddam medullis habēt. Nā sanguinē nō emittūt & oī sensu carent. Dolēt autē in ictibus & inflāmationibus tunicat: qbus hi cōtinētur. Dependēt uero ab inguinibus per singulos neruos. quos cremasteras graeci nomināt cū quorū utroq; binae descēdunt & uenae & arteriae. Hae autē tunica cōtegūtur: tenui: neruosa: sine sanguine alba: q; ægyroides a graecis nominaf. super eam ualētior tunica est quae interiori uehementer ima parte inhaeret. darion graeci uocāt. Multae deinde mēbranulae uenas & arterias eolq; neruos cōprehēdunt. Atq; iter duas quoq; tunicas superioribus partibus leues: paruulae q; sunt. Haecenus propria utriq; testiculo & uelamēta & auxilia sunt. Cōmunis deinde utriq; omnibusq; iterioribus finis ē: qui iā cōspicitur a nobis. ofcheon graeci: scrotū nostri uocāt: q; ab ima pte mediis tunicis leuiter i nexus ē: a superiore tātum circūdatus ē. Sub hoc igitur plura uicia esse cōsuerūt. Quae mō ruptis tunicis: quas ab inguinibus icipere pposui: mō his itegris fiunt. si qđ iterdum uel ex morbo primū inflāmatur deinde postea pondere abrumpitur. uel ex ictū aliquo protinus rūpitur tunica: q; diducere ab inferioribus partibus itestia debuit. tū pōdere eo deuoluitur aut omētum aut etiā itestīnū. Atq; ibi reperta uia: paulatī aut ab inguinibus inferiores quoq; partes nullum subide neruofas tunicas: & ob id eius rei paciētes diducit entero coelen & epiplocoelen graeci uocāt: apud nos idēcorū: sed cōmune his hirnae nomē ē. Deinde si descēdit omētum: nūquā i scroto tumor tollit: siue iedia fuit: siue corpus huc illucue conuersum: aut aliquo mō collocatū. Itēq; si retētus est spiritus: nō magnopere icrescit. tactu uero inaequalis est & mollis & lubricus. At si in itestīnū quoq; descēdit: humor his sine inflammationē modo minuitur: modo icrescit. Estq; fere sine dolore. & cum conquiescit aliquis aut iacet: interdum ex to

to defidit: interdum sic diuiditur: ut i scroto exigua reliquia maneant. At si clamore & facietate & si sub aliquo potere his homo nixus est: crescit. frigore oī cōtrahit: calore diffunditur. Estq; tū scrotū & rotū dū & tactu leue. idq; qd' subest: lubricū ē: si pressum ē: ad inguē reuertit. dimissūq; iterū cū quodā qua si murmure deuoluat. Et id qd' i leuioribus malis euenit. Nōnunquā autē stercore accepto uastius tamen: retroq; cōpelli nō pōt: affertq; tū dolore & scroto & ighuinibus & abdomini. nōnunq; stomachus quoq; affectus: primū ruffabile p os reddit: deide utridē: qbusdā etiā nigrā. Integris uero membranis iterū eā ptem humor distringit. Atq; eius quoq; species duae sunt. Nā uel iter tunicas is icrescit: uel in mēbranis quae ibi circa uenas & arterias sunt: ubi hae grauatae occulauerūt. Ac ne ei qd' humor: qui iter tunicas est: una sedes est. Nā mō inter summā & mediā: modo iter mediā & imā cōsistit. Graeci cōmuni nomine qd' est hydrocoele appellāt. nostri ut scilicet nullis discriminibus satis cognitis: hae quoq; sub eodē nomine: quo priora habēt. Signa autē quaedā cōmunia sunt: quaedā ppria. Cōmūta qbus humor deprahēdit. Propria: qbus locis humorē subesse dicimus. Si tumor est nunquā ex toto leuē remittit: sed iterū leuior: aut propter famē: aut ppter febriculā maxieq; i pueris: hisq; mollis ē: si nō nimius humor subest. At si his uehemēter icreuit: renititur sic ut uter repletus & arte astrictus. Venae quoq; i scroto inflantur: & si digito pressimus: cedit humor: circūfluēsq; id qd' nō premis: attollit & tāquā i uitro cornuae per scrotū apparet. itq; quātū i ipso est: sine dolore est. Sedes autē eius sic deprahēditur. si iter summā mediāq; tunicā est: cū digitis duobus pssimus: paulatim humor iter eos reuertit subit. scrotū ipsius albidius est. Si ducitur: aut nihil aut paruulū itendit. testiculus ea pte neq; uisū neq; tactū sentit. At si sub mediā tunica est: intētū scrotū magis se attollit: adeo ut superior coles sub tumore eo delitescat. Praeter hae atq; itegris tunicis ramex inascit: cyrlocoele graeci appellāt. Venae itū mescūt: hae quoq; itortae cōlomeratae ad superiorē partē: uel ipsum scrotū iplent uel mediam tunicā uel imā. Interdum etiā sub ima tunica circa ipsum testiculū neruūq; eius icrescunt. Ex his ea quae in ipso scroto sunt: oculis patēt. hae uero quae mediā imā ue tunicā isidēt: ut magis cōditae: nō atq; qd' cernunt: sed tamē etiā uisui subiectae sunt: praeterquā qd' & tumoris aliqd' est. p uenarū magnitudine & modo & id premēti magis renitit: ac per ipsos uenarū toros inaequale ē: & quapre id est: testiculus magis iusto depēdet. Cū uero etiā super ipsum testiculū neruūq; eius id malū icreuit: aliquāto lōgius testiculus ipse descendit: minorq; altero fit: ut pote alimēto amisso. Raro sed aliquādo caro quoq; inter tunicas icrescit: sarcocoelen graeci uocāt. Interdū etiā ex inflammatione iumet ipse testiculus ac febris quoq; affert: & nisi celeriter ea inflammatione cōquieuit: dolor ad ighuina atq; ilia puenit. ptesq; hae itumescūt. neruus: ex quo testiculus depēdet: plenior fit: simulq; idurescit super hae: ighuen quoq; nō nūquā uarices implent: bubonocoelen appellant.

De testicularum curationibus cōmuniibus & primo de incisione & curatione ighuinis uel scroti. **Caput decimumnonum.**
 Is cognitis de curatione dicēdū est: i qua quaedā cōmunia oīum sunt: quaedā ppria singulorū. Prius de cōmuniibus dicā. Loqr autē nūc de his quae scalpellū desiderāt. Nā quae uel sanari nō possunt: uel aliter nutrirī debent: dicēdū erit simul ad species singulas uenero. Incidit autē iterdū inguē iterdū scrotū. In utraq; curatione hō ante tridū. bibere aquā pridie abstinere etiā a cibo debet ipso aut die collocari supinus deide si ighuen icidēdū est. idq; iā pube cōtegit: ante radendū ē: & tū extēto scroto: ut cutis ighuinis ienta sit: id icidēdū sub imo uentre: q cū abdomine tunicae inferiores comittunt. Aperiendū autē audacter ē donec summa tunica: quae ipsius scroti ē incidat: pueniatq; ad eā: q media ē plaga facta. Foramē deorsum uersus subest. In id demittēdus est sinistrae manus digitus idex: ut diductis iteruenientibus mēbra nullis simul laxet. Minister autē sinistra manu cōprehēso scroto sursum uersus eū debet extendere. & quā maxie ab ighuinibus aducere: primū cū ipso testiculo: dū medicus oēs mēbranulas quae super mediā tunicā sunt: si digito deducere nō pōt: scalpello abscidat: Deinde sine eo ut his delapsus ipsi plagae iungat: digitoq; idē pmas: & super uentrē cū duabus suis tunicis colloceat. Indē si q uiciosa sunt circūcidēda sunt. In qbus cū multae uenae discurrāt tenuiores qd' praecidi ptinus possunt: Majores uero ante lōgiore lino deligādae sunt: ne periculose sanguinē fundāt. Si media tunica uexata erit: aut sub ea malū icreuerit: excidēda erit sicut alte ad ipsum ighuē praecidatur. Infra tamē nō tota demēda ē. Nā qd' ad basim testiculi uehemēter cū ima tunica connexū est: excidit sine summo piculo nō pōt. Itaq; ibi relinquēdū ē. Idē i ima quoq; tunica: si laesa ē: faciēdū ē. Sed non a summa ighuinis plaga: uerū ifra paulū ea abscidēda: ne laesa abdominis mēbrana inflammationē moueat. Neq; tamē nimū ex ea sursum reliquēdū ē: ne postea sinuel & sedē eidē malo praeter. Purgatus ita testiculus p ipsam plagā cū uenis & arteriis & neruo suo leuiter demittēdus ē uidēdūq; ne sanguis i scrotū descēdat: neue cōcretus aliquo loco maneat. Quae ita fiēt: si uenis uinciēdo medicus pspexerit. Lina qbus capita earū cōtinebunt: extra plagā depedere debent. q pure orto sine ullo dolore excidēt. Ipsi autē plagae inciēdae duae sibilae sunt: & i super medicamētū quo glutinent. Solet iterdū ab altera ora necessariū esse aliqd' excidi: ut cicatrix maior & latior fiat. Quod ubi icidit: linamēta super nō sulciēda: sed leuiter tantū ponēda sunt: supraq; ea quae inflammationē repellāt: id est ex aceto uel lana succida uel spongia. Caetera eadem quae ubi pus moueri debet: adhibēda sunt. At cū infra incidit oportet: resupinato homine subiiciēda sub scroto sinistra manus est deinde id uehemēter apprehēdēdū & incidēdū. Si paruulum est quod nocet: modice ut tertia pars integra ad sustinēdum testi-

culū isra relinquat. Si maius ē: etiā amplius: ut paulū tantūmō ad imū: cui testiculus insidere possit integrū maneat. Sed primo rectus scalpellus quā leuissima manu teneri debet: donec scrotū ipsūm diducat. Tū inclinādus mucro est: ut tranſuersa mēbrana fecerit: quæ iter summā mediāq; tunica sunt. At si uiciū i proxio est. mediā tunica attingi non oportet. Si sub illā quoq; cōdit: etiā illa icidenda est: sicut tertia quoq; si illa uiciū tegit. Vbiq; repertū malū est: ministrū ab inferiorē pte exprimere moderate scroto oportet: medicū digito: manubriolo: uel scalpello diductā inferiorē ptem tunica extra collo care. deinde eā ferramēto quo ad similitudinē curuum uocat: incidere: sic ut intrare duo digiti index & medius possint. His deinde cōiectis excipiēda reliqua pars tunica: & inter digitos scalpellus imittendus est. eximēdūq; aut effundēdū qd est noxiū. quācūq; aut tunica q̄ uiolauit: illā quoq; debet excidere. ac mediā uicidē. ut supra dixi: quā altissime ab igne imā aut paulo isra. Cæterum ante q̄ excidant hæc quoq; uinciri lino summe debet. & eius lini capita extra plagam relinquenda sunt: sicut i aliis quoq; uenis: quæ id requirunt. Eo facto testiculus intus reponēdus est oraq; scroti futuris inter se cōmittēda: neq; paucis: ne parū glutinens & longior fiat curatio: neq; multis: ne inflammationē augeant. Atq; hic quoq; uidentū est: ne qd i scroto sanguinis maneat. Tū iponēda glutinantia sunt. Si quando aut i scroto sanguis defluxit: aliquid cōcretum ex eo decidit: icidi subter id debet: purgatoq; eo spōgia acri aceto madēs circūdari. Deligat aut uulnus oē: qd ex his causis factū est. Si dolor nullus est: quicq; primis diebus nō est resoluēdū: sed bis die tantū aceto irrorāda lana uel spongia. Si dolor est: tertia die resoluēdū: & ubi fibulae sunt: hæc icidēda: ubi linamētū id mutandū est: rosacq; & uino madefaciendū idiq; iponif. Si inflammatio icrescit: adiciēdū prioribus cataplasma ex lēticula & melle: uel ex malico rio: qd i aultero uino coctū sit uel ex his mixtis. Si sub his inflammatio nō coquirit post diē qntū multa calida aqua uulnus fouēdū: donec scrotū ipsū & extenuet & rugosius fiat. Tū iponēdū cataplasma ex triticea farina: cui resina pinea adiecta sit. Quæ ipsa si robustus curat. ex aceto: si tener: ex melle coquēda sunt. Neq; dubiū ē quodcūq; initiū fuit. si magna inflammatio ē: qn ea: quæ pus mouēt: iponēda sint. Quod si pus i ipso scroto ortū est: paulū id icidi debet: ut exitus det. Linamētūq; eatenus iponēdū erit: foramē tegat. Inflammatioē finita. ppter neruos priore cataplasmate: dein cætrato utēdū ē. Hæc pprie ad eiusmodi uulnera pertinent. Cætera & i curatioē & i uictu similia his esse debent: quæ in alia quoq; uulnerum genere præcepimus.

De intestini curatione.

Caput uigesimum.

Is ppositis ad singulas species ueniēdum ē: ac si cui paruulo puero intestinū descēdit: atē scalpellum experiēda iūctura ē. Fascia eius rei causa sit: cui imo loco pila affuta ē ex panniculis facta: quæ ad repellendū intestinū ipsi illi subiicit: deinde reliqua fasciæ pars arcte circūdat. sub quo sæpe & itus cōpellit intestinū: & iter se tunica glutinans. Rursus si ætas processit: multūq; intestini descēdisse ex tumore magno patet: adiciuntq; dolor & uomitus quæ ex stercore & ex cruditate eo delapso fere accidunt: scalpellū adhiberi sine pntie nō posse manifestū est. Leuandū tantūmodo malū & p alias curatioēs extrahendū est. Sanguis mitti ex brachio debet. deinde si uires patiunt: i peranda tridui abstinentia est. si minus certe pro ui corporis quā lōgissime. Eodē uero tēpore sup habendū cataplasma ex lini semie: qd ante aliq; ex mulso decoxerit. Post hæc & farina hordeacea cū resina inuicienda: & is demittēdus i solū aquæ calidæ: cui oleū quoq; adiectū sit: dandūq; aliqd cibi lenis calidi. Quidā etiā aluū ducūt. Id deducere aliqd i scrotū pōt: educere ex eo nō pōt. Per ea uero quæ supra scripta sunt: i leuato malo siquādo alias dolor reuerterit. eadē erūt faciēda. Sine dolore quoq; si multa intestina prolapsa sunt: secari superuacūū est: nō quo nō excludi a scroto possint nisi tamē id inflammatio phibuit. sed quo repulsa i guinibus imorent. ibiq; tumorem excitēt atq; ita fiat mali nō finis sed mutatio. At in eo quæ scalpello curari oportebit: simul atq; ad mediā tunica uulnus i inguine factū peruenerit: duobus hamulis ea iuxta ipsas oras apprehēdi debet dū eductis oibus mēbranulis medicus eā liberat. Neq; enī cū periculo lædit: quæ excidēda ē: cū intestinū esse nisi sub ea nō possit. Vbi deducta aut erit ab inguine usq; ad testiculū icidi debet: sic me his ipse lædat. tū excidi. Fere tamē hanc curationē puerilis ætas & modicū malū recipit. Si uir robustus est: ma: usq; id uiciū est: extrahi testiculū nō debet: sed in sua sede pmanere. Id hoc modo fit. Inguen eadē ratione usq; ad mediā tunica scalpello aperit. eaq; tunica eodē modo duobus hamis excipitur: sic ut a ministro testiculus eatenus continetur: ne per uulnus exeat. tū ea tunica deorsum uersus scalpello iciditur: sub eaq; index digitus sinistrae manus ad imū testiculū demittitur: eūq; ad plagā cōpellit. Deinde dextræ manus duo digiti pollex atq; index uenam & arteriā & neruū tunicaq; eorū a superiore tunica diducūt. Quod si aliqua mēbranulæ prohibent: scalpello resoluuntur: donec ante oculos tota iā tunica sit. Excisus quæ excidenda sunt repositocq; testiculo ab hora quoq; eius uulneris: quod i inguine est. demēda habenula paulo latior est: quo maior plaga sit & plus creare carnis possit.

De omenti curatione.

Caput uigesimum primum.

T si omentum descēdit: eodē qdem modo: quo supra scriptū est: aperiendū inguen: diducendæq; tunicae sunt. Cōsiderandū aut est: maior ne is modus: an exiguus sit. Nā quod paruulū ē: super inguen i aluū uel digito uel aueruo specillo repellēdum est. Si plus est: finire oportet dependere quantū ex utero prolapsum est: idq; adurentibus medicamentis illinire: donec emoriatur & excidat. Quādam hic quoq; duo lina acu traiciunt: binisq; singulorū capitibus diuersas partes astringūt. Sub

quo æque: sed tardius emoriat. Adicitur tamē hic quoque celeritati: si omētum super uicū illinatur medicamētis quæ sic exedunt ne erodant sepla græci uocāt. Fuerūt etiā q̄ omentū forfice præciderēt: quod ī paruulo nō est necessariū Si maius ē: pōt profusione sanguinis facere. Si quidē omentū quoque enis quibsdā etiā maioribus illigatū est. Neque uero si discusso uētre id prolapsū forfice præciditur: cū & emortuū sit & aliter tutius auelli nō possit ide huc exēplum trāsferendū est. Vulnus aut curari si relictū omētū ē: futura debet. Si id amplius fuit: & extra emortuum ē: excisis oris: sicut supra propositū ē. Si uero humor itus est: incidendū est: ī pueris q̄dem inguen nisi in his quoque liquoris eius maior modus prohibet: ī uiris uero & ubi cūq; multus humor subest scrotū. Deide si inguen icisum ē: eo protactis tunicis humor effundi debet. Si scrotū: & sub hoc protinus uiciū est: nihil aliud quam humor ē effundendus: abscondendæq; membranæ sunt: si que eū cōtinuerūt: deide eluēdū id ex aqua: quæ uel salē adiectū uel nitru habeat. Si sub media: ima ue tunica. totæ hæ extra scrotū collocandæ: excidendæq; sunt.

De ramcis curatione.

Caput uigesimalimum secundum.

Amex aut si super ipsū scrotū est: adurēdus est tenuibus & acutis ferramētis: quæ ipsis uenis isigant: cū eo ne amplius quā has urāt: maxieq; ubi iter se iplicate glomerant: eo ferrum id ad mouēdū est. tū sup farina ex aqua frigida subacta iniiciēda est. utendūq; eo uinculo: quod idoneū esse anī curationibus posuit. Tertio die lenticula cū melle iponenda est. post eiectis crustis ulcera melle purganda: rosa splendida: ad cicatricē aridis linamētis pducēda sunt. Quibus uero super mediam tunicā uenæ tumēt icidēdam inguen est: atq; tunica promouēda: ab eaq; uenæ digito uel manubrio solo scalpelli separādæ. Quæ parte uero ihærebunt: & ab superiore & ab inferiore parte lino iniiciēda: tum sub ipsis uinculis præcidiēda: reponēdusq; testiculus est. At ubi supra tertiā tunicā ramex insedit: mediam excidi necesse est: Deinde si duæ: tres ue uenæ tumēt: & ita pars aliqua obfides: ut maior uicio uacetiēdē faciēdum qd' supra scriptū est: ut ab igne & a testiculo deligatæ uenæ præciant. itq; condaf. Si totū id ramex obfiderit: per plagā demittēdus digitis index erit: subiiciēdusq; uenis: sic ut paulatim protrahat æq; adducēdo: donec is testiculus par alteri fiat. Tū fibulæ oris sic incidēda: ut simul eas quoque uenas cōprehēdant. Id hoc modo fit. Acus ab exteriorē pte orā obfides: ut maior uicio ipsam uenā: sed per membranā eius imittitur: per eāq; ī alterā orā cōpellit. Venæ uulneris nō debent ne sanguinē fundāt. Membrana semp iter has uenas erac neq; periculum affert: & filo cōprehēdas illas abunde tenēt: itaq; etiā fatis est duas fibulas esse. tum uenæ quæcūq; ptractæ sunt in ipsū inguen aduerso specillo cōprehēdi debent. soluēdi fibulas tēpus inflammationē finita & purgato uulnere: ē ut una simul & oras & uenas cicatrix deuinciat. Vbi uero iter imā tunicā & ipsū testiculū neruūq; eius ramex ortus est: una cūratio ē quæ totū testiculū abscidit. Nā neq; ad generationē quæquā his cōfert & oibus idecore: quibsdā etiā cū dolore depēdet. Sed tū quoque inguen icidēdū media tunica. pmeda. atq; excidēda ē. idē in ima faciēdū: neruūq; ex quo testiculus depēdet præcidiēdus. Post id uenæ & arteriæ: ad inguen lino deligandæ & infra uinculum abscondendæ sunt.

De carne quæ iter tunicas testiculorū cōceruit & de neruo idurato.

Caput uigesimalimum tertium.

Aro quoque si quādo iter tunicas concreuit nihil dubiū est: qn eximēda sit. sed id ipso scroto in cōhibito fieri cōmodius est. At si neruus iduruit: curari res neq; manu neq; medicamēto pōt. Vigēt enim febres ardētēs: & aut uirides aut nigri uomitus præter hæc igens litis & liguæ aspritudō feretq; die tertio spumās bilis aluo cū rosione reddif. Atq; neq; assumi facile cibus neq; cōtineri potest. neq; multo post extremæ ptes frige scūt tremor oritur. manus sine rōne extēdunt. deide in fronte frigidus sudor: uicq; mors sequitur.

De ramice inguinis.

Caput uigesimalimum quartum.

Bi uero ī ipso igne ramex est: si tumor modicus est: semel icidi. si maior: duabus lineis debet ut mediū excidat. deide nō extracto testiculo. sicut ī testinis quoque prolapsū iterdū fieri docuit colligēda uenæ: uinciēda quæ ubi tunicis ihærebunt & sub his modis præcidiēda sunt. Neq; quæquā noui cūratio uulneris eius requirit.

Ad tegendam glandem colis si nuda est.

Caput uigesimalimum quintum.

Bhis ad ea trāsferendū est: quæ in cole ipso fiunt: ī quo si glans nuda est: uultq; aliq; eam decoris causa tegere: fieri pōt: sed expeditius ī puero quā ī uiro: In eo: cui id naturale est quā ī eo: cui quarūsdā gentiū more circūcūsus est: In eo cui glās parua iuxtaq; eam cutis: spatiosior uero ipse coles est: quā ī quo cōtraria his sunt. Cūratio aut eorū: quibus id naturale est: eiusmodi est. Cutis circa glandē apprehendit & extendit: donec illā ipsam cōdat: ubiq; deligat. Deide iuxta pubā in orbem tergitur. donec coles nudes: magnaq; cura cauet ne uel urinae iter: uel uenæ: quæ ibi sunt: icidantur. Eo facto cutis ad uinculū inclinatur: nudaq; circa pubē uelut circulus. eorq; linamēta dantur: ut caro increseat & id impleat: fatiq; uelamētū supra latitudo plagæ præstat. Sed donec cicatrix sit: uinculū esse id debet: ī medio tantū relicto exiguo urinae itinere. At ī eo q̄ circūcūsus est sub circulo glandis scalpello diducēda cutis ab interiorē cole est. Non ita dolet: quia summo soluto: deduci de orsum usq; ad pubē manu potest. Neq; ideo sanguis profluit. Resoluta autē cutis rursus extendit ultra glandem. Tum multa frigida aqua fouetur: emplastrumq; circa datur: qd' ualentē inflammationem reprimat. Proximisq; diebus ut prope a fame uictus est: ne forte eam partem facietas excitet. Vbi iam line

inflammatione est: deligari debet a pube usq; circulum. Super glandē aut aduerso emplastro imposto iduci. Sic. n. fit: ut inferior pars glutinet: superior ita sanescat: ne inhæreat.

Quomodo glans penis contenta aperiri possit.

Contra si glans ita cōtecta ē: ut nudari nō possit. Quod uiciū græci phymosin appellāt: aperienda ē. Quod hoc mō fit. Subter a summa ora cutis icidit recta linea usq; ad frenū. atq; ita superior tergo relaxatū cedere retro pōt. Quod si parū sic pfectū ē. aut ppter āgustias: aut ppter duritiē tergo; p̄tinus triāgula forma cutis ab inferiorē pte excidēda ē: sic ut uertex eius ad frenū basis i tergo extremo sit. Tū sup dāda linamēta sunt: aliq; medicamēta: quæ ad sanitatē pducāt. Neceſſariū aut ē: donec cicatrix sit: cōq; escere. Nā ābulatio atterēdo: ulcus sordidum reddit.

Inſibulandi ratio.

Nſibulare quoq; adoleſcentulos iterdū ualitudinis causa qdā cōſuerūt. Eiusq; hæc ratio ē. Cutis quæ sup glandē ē. extēdit. notatq; utriq; lateribus atramēto qua pforat deinde remittit. Si sup glandē notæ reuertunt: nimis apprehēsum ē: & ultra notari debet. Si glās ab his libera ē: is locus idoneus ſibulæ ē. Tū qua notæ sunt. cutis acu ſiliū ducēte trāſuiſ. cuiusq; ſiliū capita iter ſe deligāt: quotidieq; id mouet donec circa foramina cicatriculæ ſiāt. Vbi hæc cōfirmatæ sunt: exēpto ſilo ſibula addit: quæ quo meliorēo leuior ē: Sed hoc qdē ſæpius inter ſuperuacua: quā inter neceſſaria ē.

De urinæ reddēdæ difficultate & de calculo: curationibusq; eorū Caput uigefimumſextum

Es uero iterdū cogit emoliri manu urinā: cū illa nō reddat: aut qā ſenectute iter eius collapſū ē: aut qā calculus: uel cōcretū aliqd ex ſanguine itus ſe oppoſuit. Ac mediocriſ quoq; iſtammatio ſæpe eā reddi naturaliter phibet. Idq; nō i uiris tantūmō: ſed in ſceminis quoq; iterdū neceſſariū ē. Ergo æneæ ſiſtulæ ſiunt: quæ ut oī corpori āp̄iori minoriq; ſufficiant. Ad mares tres: ad ſceminas duæ medico habēdæ ſunt. Ex uirilibus maxia decē & quinq; ē digitorū. media duodeci. minima nouē. Ex mulieribus: maior nouē. minor ſex. Incuruas uero eſſe eas paulū: ſed magis uiriles oportet: leueſq; admodū ac neq; nimis plenas: neq; nimis tenues. Hō tū reſupinus: eo mō: quo in curatione ani figurat: ſup ſubellū aut lectū collocādus ē. Medicus aut a dextro latere ſiniſtra qdē manu colē maſculi cōtinere: dextra uero ſiſtulā demittere in iter urinæ debet. Atq; ubi ad ceruicē ueſicæ uentū ē: ſimul cū cole ſiſtulā iclinatā i ipſam ueſicam cōpellere: itaq; urina reddita recipere. Fœmina breuius urinæ ſimiliter & rectius iter habet. qdē māmulæ ſimile iter imas oras ſup naturale poſitū nō minus ſæpe auxilio eget. aliquāto minus difficultatis exigit. Nōnunquā etiā. plapſus i ipſam ſiſtulā calculus: q ſubide ea extenuat: nō lōge ab exitu inhæreſcit. Eū ſi fieri pōt: oportet uellere: uel oriculario ſpeculo uel eo ſerramēto: quo i ſectiōe calculus p̄trahit. Si id fieri nō potuit: cutis extrema quā plurimū attrahēda & cōdita glāde lino uiciēda ē: deide a latere recta plaga coles icidēdus & calculus eximēdus ē. Tū cutis remittēda. Sic. n. fit: ut icidum colē itegra pars cutis cōtegat: & urina naturaliter profluat.

Quæ curatio calculoſis adhibeatur.

Vm ueſicæ uero calculiq; facta mētiō ſit: locus ipſe exigere uideſ. ut ſubiiciā: quæ curatio calculoſis: cū aliter ſuccurri nō pōt: adhibeat. Ad quā ſeſtinare: cū præceps. ſit nullo mō cōuenit.

Ac neq; oī tēpore: neq; i oī ætate: neq; i oī uicio id experiēdū ē. ſed ſolo uereſi eo corpore qd iā nouē ānos: nōdū quattuordecī exceſſit. & ſi tātū mali ſubest. ut neq; medicamētis uinci poſſit: neq; etiā trahi poſſe uideat quo minus iterpoſito aliquo ſpatio iterimat. Nō quo nō iterdū etiā temeraria medicīna p̄ficiat: ſed quo ſæpius utiq; i hoc fallat: quo plura & genera & tēpora periculū ſunt. Quæ ſimul cū ipſa curatiōe p̄ponā. Igit ubi ultima experiri ſtatutū ē: ante aliquot diebus uictu corpus præparandū ē. ut modicos: ut ſalubres cibos: ut minime glutinoſos aſſumat: ut aquā bibat. Ambulādū uero iter hæc exercitatiōe utat: quo magis calculus ad ueſicæ ceruicē deſcēdat. Quod an icident: digitis quoq; ſicut i curatiōe. docebo: demiffis cognoſcif. Vbi eius rei fides ē: pridie is puer i ieiuno cōtinēdus ē: & tū loco calido curatio adhibēda: quæ hoc mō ordinat. Hō præualēs & peritus i ſedili alto cōfidit: ſupinū q eū & aduerſum ſup genua ſua coxis eius collocatis cōprehēdit: reducitq; eius cruribus ipſum quoq; iubet manibus ad ſuas poplites datis: eos quā maxie poſſit attrahere: ſimulq; ipſe ſic eos cōtinēt. Quod ſi robuſtius corpus eius ē q curat: duobus ſedilibus iūctis duo ualētes ſiſdūt: quo & ſedilia & iteriora cura iter ſe deligāt: ne diduci poſſint. Tū is ſup duorū genua eodē mō collocat: atq; alter put cōſedit ſiniſtrū crus eius: alter dextrū: ſimulq; ipſe poplites ſuos attrahit. Siue autem unus ſiue duo cōtinēt: ſup humeros eius ſuis pectoribus icumbūt. Ex qbus euenit ut iter ilia ſinus ſup pubē ſine ullis rugis ſit extēnus: & i āgustū cōpuliſa ueſica facilius calculus capi poſſit. Præter hæc etiā nū a lateribus duo ualētes obiciūſ: q circūſtates lenare uel unū uel duos q puerū cōtinēt nō ſiſnūt. Medicus deide diligēter ſigubus circūciſis atq; ſiniſtra manu duos eius digitos idicē & mediū lēiter prius unū deide alterū i anū eius demittit: dextræq; digitos ſup imū abdomē lēiter iponit: ne ſi utriq; digiti circa calculū uehemēter cōcurrerit: ueſicā lædat. Neq; uero ſeſtināter i hac re ut i pleriq; agēdū ē. ſed ita ut quā maxie id tuto fiat. nā læſa ueſica neruorū diſtētiōes cū periculo mortis excitat. Ac primū circa ceruicē quærit calculus. Ibi repertus mōre negotio expellit. Et ideo dixi ne curādū qdē: niſi cum in hoc iditū ſuis cognitū ē. ſi uero aut ibi nō fuit: aut receſſit retro: digiti ad ultimā ueſicā danſ: paulatī que dextra quoq; manus eius ultra trāſlata ſubſeqtur. Atq; ubi repertus ē calculus q neceſſe ē i manus icidat eo curioſius deducit. quo minor læuiorq; ē: ne effugiat: id eſt ne ſæpius āgitanda ueſica ſit. Ex-

go ultra calculū dextra semp manus eius opponit: sinistrae digiti deorsū eū cōpellit donec ad ceruicē
 puēit. In quā si oblongus ē sic cōpellēdus ē ut p̄nus exeat. si plāus sic ut trāsuersus sit. si q̄dratus: ut duo
 bus āgulis fedaat. si altera pte plenior sic ut prius ea q̄ tenuior sit: euadat. In rotūdo nihil itere sē ex ip̄
 sa figura patet: nisi si lauior altera pte ē: ut ea āte cedat. Cū iā eo uenit. ut icidi sup uesicā ceruicē iuxta
 anū cutis: plaga lūata usq; ad ceruicē uesicā debeat cornibus ad coxas spectātibus paulū: deide ea pte
 q̄ strictior ima plaga ē etiā nū sub cute altera trāsuersa plaga faciēda ē q̄ ceruix aperiat donec unāz
 iter pateat: sic ut plaga paulo maior quā calculus sit. nā q̄ metu fistulae: quā illo loco corhyada graeci
 uocāt: parū patefaciūt: cū maiore eodē periculo reuoluūtur. q̄ calculus iter: cū uī puif. facit: nisi ac
 cipit. Idq; etiā p̄nitiosius ē: si figura quoq; calculi uel aspritudo aliqd eo cōtulit. Ex quo & sanguis p̄su
 fio & distētio neruorū fieri pōt. Quā si q̄s euasit: multo tamē patētiorē fistulā habiturus ē rupta ceru
 uice quā habuisset icisa. Cū uero patefacta ē: incōspectū calculus uenit: cuius corpore nullū discrimē
 ē. Ipse si exiguus ē: digitis ab altera pte p̄pelli ab altera p̄trahi pōt. Si maior: iniiciēdus a superiore ei pte
 uncus ē eius rei causa factus. Is ē ad extremū tenuisū semicirculi specie retulāe latitudinis: ab exteri
 ri pte lauis q̄ corpori iūgit: ab interiori asper: q̄ calculū attigit. Isq; lōgior potius eē debet. Nā breuis ex
 trahēdi uī h̄r. Vbi iectus ē: utriq; latus iclinādus ē ut appareat calculus & teneat: q̄ si apprahēsus
 ē: ille simul iclinat. Ideoq; eo minimo opus ē. ne cū adduci uncus cōperit: calculus itus effugiat: hic in
 orā uulneris icidat: eāq; cōuulneret. In q̄ re qd̄ periculū eēt iā supra p̄poui. Vbi satis teneri calculum
 patet: eodē pene momēto triplex motus adhibendus ē: utriq; latus: deide extra: sic tamē ut leniter id
 fiat: paulūq; primo calculus attrahat. quo facto attollēdus uncus extrēus ē: uti itus magis maneat: fa
 ciliusq; illū p̄ducatur. Quod si aliquādo a superiore pte calculus parū cōmode cōprahēdēt: ia latere erit
 apprahēdendus. Haec ē simplicissima curatio. Sed uarietas rerū quāsdā etiā nū animaduērsiōes deside
 rat. sunt enī quā nō asperi tātmōdo sed spinosi quoq; calculi: q̄ per se qd̄ delapsi i ceruicē sine uulo pi
 culo eximūtur. In uesica uero nō tuto uel hi cōquirūt uel attrahūtur. quoniā ubi illā cōuulnerāt: ex
 distētiōe neruorū mortē maturāt: multoq; magis si spina aliq̄ uesicā inhaeret. eāq; cū ducere: duplica
 uit. Colligit autē eo qd̄ difficilius urina reddit: si ceruice calculū eē eo qd̄ cruēta destillat: illū esse spi
 nosum. maxieq; id sub digitis quoq; experiēdū ē: neq; adhibēda manus: nisi id cōstitit. Ac tū quoq; le
 niter itus digiti obiciēdi ne uolēter p̄mouēdo cōuulnerēt. tū icidēdum. Multi hic quoq; scalpello usi
 sunt. Meges quoniā is infirmior ē: pōtq; i aliq̄ p̄minētia icidere: incisoq; sup illā corpore: q̄ cauū subest
 nō secare: sed reliquere: qd̄ iterū icidi necesse sit: ferramentū fecit rectū i summa parte labroū in ima
 semicirculatū acutūq; id receptū iter duos digitos idicē ac mediū sup pollice iposito sic deprimebat.
 ut simul cū carne siqd̄ ex calculo p̄minebat. icideret. Quo cū sequebat ut semel q̄ntū satis esset. aperi
 ret. Quocūq; aut. nō ceruix ea pte facta ē: leniter extrahi qd̄ asperū ē: debet. nulla propter festinatio
 nem uī admota.

Signa calculorū uel harenosorū uel mollium.

T calculus harenosus: & āte manifestus ē. quoniā & urina quā reddīt harenosa ē: & i ipsa cura
 tiōe: quoniā iter subiectos digitos neq; atq; leniter renitit: & insup dilatat. Item mollis calcu
 lus & ex pluribus minutisq; sed inter se parum alstrictis compositus indicatur: in se attrahens
 quāsdam quasi squamulas. Hos omnis leniter permutatis subinde digitorum uicibus sic oportet ab
 ducere ne uesica laedant. ne ue intus aliqua dissipata reliquia maneat. quā postmodū curationi dis
 ficultatē faciant. Quicquid autē ex his in cōspectum uenit uel digitis uel unco eximendū est. At si plu
 res calculi sunt: singuli protrahi debent: sic tamē ut si quis exiguus supererit: potius relinquat. Si qui
 dē in uesica difficulter inuenitur. inuētusq; celeriter effugit. Ita longa īquisitiōe uesica laedit: excitatq;
 inflāmatōes mortiferas adeo ut quidā seētī cū diu frustra q; per digitos uesica esset agitata decesserit.
 Quibus accedit etiā quod exiguus calculus ad plagā urina postea promouēte excidit. Si quando autē
 his maior non uidetur nisi rupta ceruice extrahi posse findēdus est. Cuius repertor Ammonius ob id
 lithotomos cognominatus est. Id hoc modo fit. Vncus iniicitur calculo: sic ut facile eum conuulsum
 quoq; teneat: ne is retro reuoluatur. Tum ferramentum adhibetur crassitudinis modicāe: prima parte
 tenui: sed retulāe: quod admodum calculum ex altera parte iectum findit. magna cura habita: ne aut ad
 ipsam uesicam per ferramentum perueniat: aut calculi fractura ne quid icidat.

De calculis foeminarum.

Ae uero curationes in foeminis quoq; similes sunt: de quibus tamen parum proprie quedā di
 cēda sunt. Si qd̄ i his. ubi paruulus calculus est: scalpellus superuacuus est quia is urinam i cer
 uicē nō cōpellit. quā & breuior q̄ i maribus & laxior est. Ergo & per se saepe excidit: & si i pri
 mo quod est angustius inhaeret: eodem tamen unco sine ulla noxa educit. At i maioribus calculis ne
 cessaria eadē curatio ē. Sed uirgini subici digiti tāquā masculo mulieri per naturalia eius debēt. Tum
 uirgini quidē sub ima sinistrore ora. Mulieri uero iter urinae iter & os pubis icidēdū est sic ut utroq;
 loco plaga transfuersa sit. neq; terreri conuenit si plus ex muliebri corpore sanguinis profluit.

Quā curatio calculo euulso habenda sit

Calculo euulso si ualēs corpus ē: neq; magnopere uexatū: sinere oportet sāguinē fluere: quo mi
 nor inflāmatō oriat. Atq; ingredi quoq; eū paulū nō alienū ē. ut excidat si qd̄ itus cōcreti sangui
 nis māsit. Quod si p se nō destitit: rursus ne uis ois itereat supprimi debet. Idq; p̄tius i ibecillioribus
 ab ipsa curatiōe faciēdū ē. Si qd̄ ut distētiōe neruorū piclitas aliq; dū uesica eius agitat: sic alter metus

excipit reotis medicamentibus ne tantum sanguinis profuatur ut occidat. Quod ne incidat: desiderare his debet in acre acetum cui aliquantum salis sit adiectum. Sub quo & sanguis fere conquiescit & astringit vesicam: ideoque minus inflammatur. Quod si parum proficit: agglutinanda cucurbitula est & inguinibus & coxis & super pubem. Vbi iam latus uel euocatus est sanguis uel prohibitus: resupinus collocandus est: sic ut caput humile sit: coxae paulum excipientes. ac super ulcus imponendum est duplex aut triplex linteolum aceto madens. Deinde interpositis duabus horis in solium his aquae calidae resupinus demittendus est: sic ut a genibus ad umbilicum aqua teneatur: caetera uestimentis circumdata sint: manibus tantummodo pedibusque nudatis: ut & minus digeratur: & ibi diutius maneat. Ex quo sudor multus oriri solet: quo spem subinde facile de tergendum est. finisque eius fomenti est donec infirmum offendat. Tum multo his oleo perungendus: iduendumque hapsus lanae mollis tepido oleo repletus: super pubem & coxas & inguina & plagam ipsam coteclam eodem ante se linteolo protegat. hisque subinde oleo tepido madefaciendus est: ut neque frigus ad uesicam admittat: & nervos leniter molliat. Quidam cataplasmatibus calefacientibus utuntur. Ea plus potest nocere quam uesicam urgendo uulnus irritat: quae calore perficiunt. Ergo ne uinculum quidem ullum necessarium est. Proximo die si spiritus difficilius redditur: si urina non excedit: si locus circa pubem mature intumuit. scire licet in uesica sanguinem coactum remansisse. Igitur demissis eodem modo digitis leuiter pertractanda uesica est & discutienda si qua coierunt. Quo fit ut per uulnus postea procedat. Non alienum etiam est oriculario clystere acetum nitro mixtum per plagam in uesicam coepellere. Nam sic quoque discutitur si qua cruenta coierunt. Eaque facere etiam primo die conuenit. Si timeamus ne quid intus sit. maximeque ubi ambulatio id elicere inbecillitas prohibuit: caetera eadem facienda sunt: ut demittat in solium: ut eodem modo panniculus eadem lana super iniiciatur. Sed neque saepe neque tandiu in aqua calida puer habendus: quam adolefcens est: infirmus: quam ualens: leui quam grauiore inflammatione affectus: his cuius corpus digerit: quam his cuius astrictum est. Inter haec uero si somnus est & equalis spiritus & madens lingua & sitis modica & uenter imus: sed & mediocris est cum febre modica dolor: scire licet recte producere curationem. Atque in his inflammatio fere quinto uel septimo die finit. Qua leuata solium supuacuum est. Supini tantummodo uulnus aqua calida fouendum est: ut si quod urinae rodet: abluiat. Imponenda autem medicamenta sunt pus mouentia: & si purgandum uel pus uidebitur: melle linendum. Id si rodet: rosa temperabitur. Huic curationi aptissimum uidetur encepharmacum emplastrum. Nam & feruor habet ad pus mouendum. & mel ad ulcus repurgandum. medulla etiam maximeque uitulina. quod in id ne fistula relinquatur praecipue proficit. Linamenta uero tum super ulcus non sunt necessaria: super medicamentum ad id continentium recte imponuntur. At ubi ulcus purgatum est: puro linamento ad cicatricem producendum est. Quibus temporibus tamen si felix curatio non fuit. uaria circa pericula oriuntur. Quae praefragite protinus licet: si continua uigilia est: si spiritus difficultas si lingua arida est: si sitis uehemens: si uenter imus tumet: si uulnus hiat. si transiluens urina id non rodit: si similiter ante tertium diem quaedam liuida excidit: si his aut nihil aut tarde respondet: si uehementes dolores sunt: si post diem quintum magna febris urget: & fastidium cibi permanet. si cubare in uentre iocundius est. Nihil tamen peius est distentione nervorum: & ante nonum diem uomitu bilis. Sed cum inflammationis sit metus: succurri abstinentia modicis & tepidioribus cibis: inter haec fomentis: de quibus supra scripsimus. oportet.

De cancro qui excisus uesica nascitur: & qua curatione uti debeat.

Caput uigesimum septimum.

Roximus cancri metus est. His cognoscitur: si & per uulnus & per ipsum colicem fluit sanies mali odoris: cumque eo quaedam a concreto sanguine non abhorentia: tenuisque carunculae lanulis similes praeter haec si orae uulneris aridae sunt. si dolent inguina. si febris non defuit: eaque in noctem augetur. si inordinati horrores accedunt. Considerandum autem est: in qua parte cancer his tendat. Si ad colicem indurecit: his locus & rubet & tactu dolore excitat: testiculos itumescit. Si in ipsam uesicam: ani dolor sequitur: coxae durefcunt: non facile crura extendi possunt. At si in alterutrum latus: oculis id expositum est: partemque utrinque easdem notas sed minores habet. Primum autem ad rem pertinet corpus recte iacere: ut superior pars semper eadem sit in qua uicium fertur. ita si ad calem it: supinus his collocari debet. Si ad uesicam: in uentre: si in latus: in id quod integrum est. Deinde ubi uentum fuerit ad curationem: homo in aquam demittatur. in qua marrubium decoctum sit aut cupressus aut myrtus idemque humor clystere intus adiciatur. Tum super ponatur lenticula cum malicorio mixta. quae utraque ex uio decocta sint: uel rubus aut olea: folia eodem modo decocta. aliaque medicamenta: quae ad cohibendos purgandosque cancores proposuiimus. ex quibus si qua erunt arida per scriptorium calamum inspirabuntur. Vbi stare coeperit cancer: nullo uulnus eluetur. Vitabisque eo tempore caratum quod ad recipiendum id malum corpus emollit potius plumbum elotum cum uici inungatur. Super quae idem linteolo illitum imponatur. Sub quibus pueniri ad sanitatem potest. cum eo tamen quod non ignorem: orto cancro saepe affici stomachum cui cum uesica quoddam consortium est. ex quo eo fieri ut neque retineatur cibus: neque si quis retentus est: decoquatur: neque corpus alatur. ideoque ne uulnus quidem aut purgari aut alio possit: quae necessario morte maturat. sed ut his succurri nullo modo potest: sic a primo tamen diu tenenda ratio curationis est. In qua quaedam observatio ad cibum quoque potionemque pertinent necessaria est. nam cibus iter principia non nisi humidus dari debet. Vbi ulcus purgatum est: ex media materia olera & salisamenta semper aliena sunt. Potioris opus est non modica: nam si parum bibitur: accenditur uulnus & uigilia urget: & uis corporis minuitur. Si plus aequo assumitur: subinde uesica implet. eoque irritatur. non nisi aqua aut bibendum esse manifestius est: quam ut subinde dicendum sit. Solet uero sub eiusmodi uicium uenire ut alius non

reddat. Hæc aqua ducenda est in qua uel scœnũ græcũ uel malua decocta sit. Idẽ humor rosa mixtus in ipsa uulnus oriculario clystere agendus est: ubi id roditurina neq; purgari patit. Fere uero primo per uulnus exit hæc deinde eo sanescite diuidit: & pars p colẽ descendit: donec ex toto plaga claudat. qd̄ interdũ tertio m̄se. interdũ non ante sextũ: nõnunq̄ exacto quoq; anno fit. Neq; desperari debet solida glutinatio uulneris: nisi ubi aut uehemẽter rupta ceruix est: aut ex cancro multa magnaq; caruncula: simulq; neruosa aliq̄ exciderũt. Sed ut uel nulla ibi fistula uel exigua admodũ relinquatur: summa cura prouidẽdũ est. Ergo cũ iam ad cicatricẽ uulnus itendit: extẽtis iacere foeminibus & cruribus oportet: nisi tamẽ molles: harenosue calculi fuerũt. sub his enim tardius uelica purgat. Ideoq; diutius plagã patere necessariũ est: & tum demũ ibi iã nihil tale extra fert ad cicatricẽ p̄daci. qd̄ si anteq̄ uelica purgata est. orã se glutinarũt dolorq; & inflãmatio redierũt: uulnus digitis uel aduerso specillo diducẽdum est. ut torquẽtibus exitus def: hisq; effusis tum diutius pura urina descendat. Tum demũ quã cicatricẽ inducant iponẽda sunt. extẽdũq; ut supra docui pedes quã maxime uicti. qd̄ si fistula metus ex his causis q̄s p̄posui subesse uidebit: quo facilius claudat ea uel certe coangustet: inanũ quoq; dan da plũbea fistula ẽ extẽtisq; cruribus foemina taliq; iter se deligãda sũt donec q̄lis futura ẽ cicatrix sit.

Si naturalia foemina: cõcubitũ non admittunt quo modo curari cõueniat. Caput. xxviii.

T hoc quidẽ cõmune est maribus & foeminis potest. Proprie uero quãdã ad foeminas ptinet. ut in primis: qd̄ eaq; naturalia nõnunq̄ iter se glutinatis oris cõcubitũ nõ admittũt. Idq; interdum cuenit. prinus in utero matris: interdũ exulceratione in his partibus facta: & per malã curationẽ his oris sanescendo iunctis. Si ex utero est: mẽbrana ori uulua: opposita est. Si ex ulcere: caro id repleuit. Oportet autẽ mẽbranã duabus lineis inter se trãuersis incidere ad similitudinẽ littera: X. magna cura habitare urina: iter uiolẽt. Deinde undiq; eã mẽbranã excidere ac si caro increuit necessariũ est rectã linea patefacere. Tũ ab hora uel uulfella uel hamo apprãhensam tanquã habenulã excidere: & intus iplicitũ in longitudinẽ linamentũ. lemnicũ græci uocant: in aceto tinctũ demittere. supraq; fucidã lanã aceto madentẽ deligare: Tertio die soluere ulcus: & sicut alia ulcera curare. Cũq; iã ad sanitatẽ tendet: plũbeã fistulã medicamento cicatricẽ inducẽte illinire: eãque intus dare. Supraq; idem medicamentũ iniicere: donec ad cicatricẽ plaga perueniat.

Qua curatione partus emortuus ex utero excutiatur.

Caput trigessimũ primum.

Bi cõcipit autẽ aliqua si iã prope maturus partus itus emortuus est: neq; excidere per se potest: adhibẽda curatio est: quã numerari inter difficillimas potest. Nã & summã prudentiã moderatiõẽq; desiderat & maximũ periculũ affert. Sed ante omnia uulua: natura mirabilis: cũ i multis aliis: tũ in hac re quoq; facile cognoscit. Oportet autẽ ante oia resupinã mulierẽ trãuerso lecto sic collocare: ut feminibus eius ipsius ilia cõprimãtur. Quo fit ut & imus uenter in conspectũ medici sit & infans ad os uulua: cõpellatur: quã emortuo partũ id cõprimit. ex interuallo uero paulũ dehisce. Hac occasione usus medicus unctã manus indicẽ digitũ primũ debet inserere atq; ibi continere: donec iterũ ad os aperiat. rursumq; alterũ digitũ demittere debebit: & per easdẽ occasiones alios: donec tota esse intus manus possit. Ad cuius rei facultatẽ multũ cõfert & magnitudo uulua: & uis neruorum eius & corporis totius habitus & mentis etiã robur: cũ præsertim intus nonnunquã etiã duã manus dari debeant. Pertinet etiã ad rẽ quã calidissimũ esse imũ uentrẽ: & extrema corporis: neq; dũ inflãmationẽ cõpisse: sed recentĩ re protinus adhiberi medicinã. nã si corpus iã itumuit: neq; demitti manus: neq; educi infans: nisi agerrime potest: sequiturq; sæpe cũ uomitu & cũ tremore mortifera neruorum distentio. Verũ intus emortuo corpori manus iniecta protinus habitum eius sentit. Nã aut in caput: aut in pedes conuersum est aut in trãuersum iacet: fere tamen sic. ut uel manus eius: uel pes in propinquo sit. Medici uero propositũ est: ut cũ manu dirigat uel in caput: uel etiã in pedes. Si forte aliter cõpositus est: ac si nihil aliud est: manus uel pes apprãhensus: corpus rectius reddit. nã manus: in caput. pes: in pedes eũ conuertet. Tũ si caput proximũ ẽ: demitti debet uncus undiq; lauis acuminis breuis: qui uel oculo: uel auri: uel ori: interdũ etiã fronti rectẽ iniicit: deinde attractus infanẽ educit. neque tamen quolibet his tẽpore extrahi debet. nã si cõpresso uulua: orã id tentatum est: nõ emittẽte eo infans abrumpitur: & unci acumen in ipsum os uulua: delabitur: sequitq; neruoz; distentio & ingens periculũ mortis. Igit cõpressa uulua: cõquiescere. hiantẽ leniter trahere oportet & p has occasiones paulatim eum educere. Trahere autẽ dextra manus uncum: sinistra intus posita infanẽ ipsum: simulq; dirigere eũ debet. Solet etiã euenire: ut his infans humore distendatur: exque eo profluat foedi odoris sanies. Quod si tale est: indice digito corpus illud forãdũ est: ut effuso humore extenuetur. Tũ id leniter per ipsas manus recipiẽdũ est. nã uncus iniectus facile hebeti corpusculo eleuabitur. In quo quid piculi sit: supra positum. Sed in pedes quoq; conuersus infans nõ difficulter extrahit. qbus apprãhensis p ipsas manus cõmode educitur. Si uero trãuersus est: neq; dirigi potuit: uncus alã iniicit: dus paulatinq; attrahẽdus ẽ. Sub quo fere ceruix replicat: retroq; caput ac reliquũ corpus spectat. Remedio est ceruix præcisa. ut separati utraq; ps auferat. Id unco fit: q; priori similis i iteriorẽ tãtũ ptẽ p totã aciem exacuit. Tũ id agẽdũ ẽ: ut ante caput: deidẽ reliq; ps auferatur: qã fere maiore ptẽ extracta: caput in uacuã uulua: plãbitur: extrahiq; sine sumo piculo nõ põt. si tamẽ id icidit: sup uentrẽ mulieris duplici pãniculo itecto: ualẽs hõ nõ iperitus a sinistro latere eius debet assistere & sup imũ uentrẽ eius duas manus imponere: alteraq; alteram premere. Quo fit ut illud caput ad os uulua: compellatur. Idq; eadẽm

ratione quæ supra posita est: unco extrahit. At si pes alter iuxta repertus est: alter retro cū corpore est, quicquid ptractū est: paulatim abscedendū est. & si clunes os uulua: urgere cœpunt: ite retro repellendæ sunt. cōquiritiūsq; pes eius adducendus. Aliæq; etiā num difficultates faciūt: ut q; solidus nō exit. concussum eximi debeat. Quoties autē ifans ptractus est: tradendus ministro est. Is eū supinis manibus sustinere: medicus deinde sinistra manu leniter trahere umbilicū debet: ita ne abrūpat: deextraq; eū seq; usq; ad eas: q; secūdas uocāt. qd' uelamētū ifantis intus fuit. hisq; ultimis apprahens uenulas mēbranalesq; oēs eadē rōne manu diducere a uulua: totūq; illud extrahere: & si qd' itus p̄terea concreti sanguinis remanet. Tum cōpressis in unū feminibus: illa cōclauī collocanda est modicū calorē sine ullo p̄flatu habente. Sup̄ imū uentrē eius iponenda lana fucida in aceto & rosa tincta. Reliq; curatio talis esse debet: qualis in inflāmationibus & in his uulnibus: q; in neruosis locis sunt: adhibeat.

De ani uiciis & eorū curatione.

Caput. xxx.

Ni quoq; uicia ubi medicamētis nō uincunt: manus auxiliū desiderāt. Ergo si q; scissa in eo uetustate iduruerūt: iamq; callū habēt: cōmodissimū est ducere aluū: tū spongiā calidā admouere: ut relaxent illa & foras p̄deant. Vbi in cōspectu sunt: scalpello singula excidere & ulcera renouare. deinde iponere linamētū molle & sup̄ linteolū illitū melle: locūq; eū molli lana implere & ita uinere altero die: deincepsq; ceteris lenibus medicamētis uti. q; ad recētia eadē uicia necessaria eē alias p̄posui. & utiq; p̄ primos dies forbitiōibus eū sustinere: paulatim deinde cibis adiciere aliquid: generis tamen eius. qd' eodē loco p̄ceptū est. Si quādo autē ex inflāmatione pus in his orif. ubi primū id apparuit incidendū est. ne anus ipse suppuret. Neq; tamē ante p̄perandū est. nā si crudū incisum est: inflāmationis multū accedit: & puris aliquātō amplius cōcitat. His quoq; uulnibus: lenibus cibis hisdēq; medīcamētis opus est.

De cōdilomatū curatione.

Tubercula: q; cōdilomata appellant: ubi induruerūt hac rōne curant: aluus ante oīa ducit. tū uulsellā tuberculū apphēsum iuxta radices excidit. Quod ubi factū est eadē seq; q; supra post curationē adhibēda esse p̄posui. Tantūmodo si qd' increfcit squama ætis coercendū est. Ora etiā uenagæ fundētia sanguinē sic tollunt. Vbi sanguinē: q; effluit. sanies adiciat: aluus acris ducit: quo magis oræ p̄moueat. Eorūq; sit: ut oīa uela: q; si capitula cōspicua sint. Tum si capitulū exiguū est: basimq; tenuem habet: astringendū lino paulū supra est: quā ubi cū ano cōmittit. Imponēda spōgia aqua calida est. donec id libeat. Deinde aut unguet: aut scalpello supra nodū id exulcerandū est. Quod nisi factū est: magni dolores subsequunt. iterū etiā urina: difficultas. si id maius est: & basis latior: hamulo uno aut altero excipiendū est: paulūq; supra basim incidendū: neq; relinquendū quicquid ex eo capitulo neq; quicquid ex ano demēdū est. Quod cōsequit: his: q; neq; nimiū neq; page hamos ducit. Quā incisum est: curas debet immitti: in fraq; eam lino id capitulum alligari: si duo triaue sunt: imum quodq; primum curandū est. Si plura: non omnia simul: ne tempore eodem undiq; teneræ cicatrices sint. Si sanguis profluit: excipiendus est spongiā: deinde linamētum iponendum. Vngēda scemina & inguina & qcqd' iuxta ulcus est: caratūq; sup̄ dandū est. Farina hordeacea calida splendūq; his locus est. Sic deligendus est. Postero die in aqua calida debet: eodēq; cataplasmate foueri. Ac bis die & ante curationē & post eā ceruices ac scemina liqdo carato pungenda sunt: tepidūq; is loco cōtinēdus. Interpositis quinque aut sex diebus oriculario specillo linamēta educēda. Si capitula simul nō exciderūt: digito p̄mouēda. Tum lenibus medicamētis hisdēq; q; alibi posui: ulcera ad sanitatē p̄ducēda. finito uitio quē admodū agendū esset iam alias superius exposui.

De uaricum curatione.

Caput. xxxi.

B his ad crura p̄ximus trāstus est in q; bus orti varices nō difficili rōne tollunt. Huc autē & earū uenulagæ: q; in capite nocēt. & eorū uaricū: q; in uētre sunt: curationē distuli: quoniā ubiq; ea de est. Igit uena oīs: q; noxia est. aut adusta tabescit. aut manu excidit. Si recta est: si quāuis trāuersa: tamē simplex: si modica est: melius adurit. Si curua est & uelut in orbes quosdā iplicat. pluresq; inter se iuoluunt: utilius eximere est: Adurēdi ratio hæc est. Cutis sup̄ icidit. tum patefacta uena tenui & retuso ferramēto candēte modice p̄mit: mincaturq; ne plagæ ipsius oræ adurant. q; reducere hamulis facile est. Id iterpositis fere quaternis digitis p̄ totū uaricē fit: & tum sup̄imponit medicamētū: quo adusta sanant. At excidit hoc modo. Cute eadē ratiōe sup̄ uenā incisa hamulo oræ excipiunt: scalpellocq; undiq; a corpore uena diducit: caueturq; ne iter hæc ipsa lædatur: retusus hamulus subiicit: iterpositocq; eodē fere spacio. qd' supra positū est: in eadē uena idē fit: q; quo tendat facile hamulo extēto cognoscit. Vbi iā idem: quacūq; uarices sunt: factū est: uno loco adducta per hamulū uena p̄cidit. deinde q; p̄ximus hamus est. attrahit & euellit: ibi rursus abscedit. Ac sic undiq; uaricibus crure liberato: tum plagæ oræ cōmittunt: & super emplastrū glutinans iniicit.

Curatio digitorū coherentiū.

Caput. xxxii.

T si digiti uel in utero protinus: uel p̄pter cōmunem exulcerationē postea cohererūt: scalpello diducunt. dein separatim uterq; nō pingui emplastro circūdat. Atq; ita per se uterq; sanescit. Si uero sit ulcus in digito. posteaq; male iducta cicatrix curuū eum reddit: primū malagma tērandū est. Dein si id nihil prodest quod & in ueteri cicatrice: & ubi nerui læsi sunt euenire cōsueuit. ut dēre oportet nerui ne id uicium: in cutis sit. Si nerui est: attingi nō debet. Neq; enim sanabile est. Si cutis: tota cicatrix excidenda est. quæ feræ callosa efficit: ut extēdi digitum non patiat. tum rectus sic ad nouā cicatricē p̄ducendus est.

Angrena iter unguis alafq; aut iugina nasci. & si quâdo medicamēta uincunt mēbrū præcidi oportere, alio loco mihi dictū est. Sed id quoq; cū piculo sūmo fit. Nā sæpe in ipso opo: uel p- fufione sanguinis uel aīæ de se fctioe moriunt. Vēz hic quoq; nihil iteret an fitis tutū plidum sit. qđ unicū est. Igit iter sanā uitiatq; partē icidēda scalpello caro usq; ad os est: sic ut neq; cōtra ipsū articulū id fiat. & potius ex sana parte aliqd excidat: quā ex ægra relinquat. Vbi ad os uentū est: redu- cēda ab eo sana caro & circa os subsēcāda est: ut ea quoq; parte aliqd os nudes: dein id ferrula pēden- dū est quā pxime sanæ carni etiā ihærenti. ac tū frons ossis: quā ferrula exaspauit leuāda est. supraq; i- ducēda cutis: q; sub eiufmodi curatiōe laxa esse debet ut quā maxime undiq; os cōtegat. Quo cutis i- ducta nō fuerit id linamētis erit cōtegendū & sup id spongia ex aceto deligāda. Cætera postea sic faciē da, ut in uulneribus: in q; bus pus moueri debet: præceptū est.

CORNELII CELSI DE MEDICINA LIBER OCTAVVS.

De positu & figura totius humani corporis.

Caput primum.

Vperest ea pars: q; ad ossa pūnet, q; quo facilius accipi possit: prius positus: figuratq; eo- rū idicabo. Igit caluaria icipit ex iteriore pte cōcaua: extrisecus gibbā: utrinq; læuis & q; cerebri mēbranā cōtegit. & q; cute capillū gignēte cōtegit. Ea q; simplex ab occipitio & t'pibus: duplex usq; in uertice a fronte est. Ossisq; eius ab exterioribus p'ibus durat ab iterioribus: q; bus iter se cōnectunt: meliōre sunt. Interq; ea uenæ discurrūt: q; his ali- mentū subministrare credibile est. Raro aut caluaria solida sine futuris est. Locis tamē æstuosus facilis iuenit. Et id caput firmissimū: atq; a dolore tutissimū est: ex cæteris: quo futuræ pau- ciores sunt. eo capitis ualitudo cōmodior est. Neq; n. certus eaz numerus est: sicut ne locus q; dē: Fere tamē duæ sup aures: t'pa a supiore capitis parte discernūt. Tertia ad aures p uerticē tendens: occipitiū a sūmo capite diducit. Quarta ab eodē uerticē p mediū caput ad frontē pcedit: ea q; modo sub imo cap- pillo definit: modo frontē ipsam secās iter supcilia sinit. Ex his cæteræ q; dē futuræ in unguē cōmittū- tur. Hæ uero quæ sup aures trāuersæ sunt, totis oris paulatim extenuant: ita iferiora ossa supiori bus leniter ifidunt. Crassissimū uero in capite os post aurē est: q; capillus ut uerisimile est: ob id ipsū nō gignit. Sub his quoq; musculis: q; t'pa cōnectūt: os mediū in exteriorē partē inclinatā positū est. At facies futurā habet maximā: q; a tēpore icipiēs p medios oculos nareq; trāuersa puenit ad altez t'ps. Aqua breues duæ sub iterioribus angulis deorsum spectāt. Et malæ quoq; in sūma parte singulas trā- uersas fururas habēt. A mediūq; naribus aut supiorū dētū gingiuis p mediū palatū una pcedit: aliq; trāuersa idē palatū secat. Et futuræ q; dē in plurimis hæ sunt. Foramina autē itra caput maxima oculo- loge sunt: deide nariū: tum q; in auribus habemus. Ex his q; oculoq; sunt: recta simpliciaq; ad cerebrū tendūt. Nariū duo foramina osse medio discernunt. Sigdē hæc primū a supcillis angulicq; oculorum osse ichoant ad tertiā fere partē: deide in cartilagine uerfæ quo ppius ori descēdūt: eo magis caricula quoq; molliunt. Sed ea foramina q; a sūmis ad imas nares simplicia sunt. ibi rursus in bina itinera diui- dunt. Aliq; ex his ad fauces peruia spūm & reddūt & accipiūt: alia ad cerebrū tendūt. In ultima parte in multa & tenuia foramina dissipant: p q; sensus odoris nobis dat. In aure quoq; primo rectū & sim- plex iter pcedēdo flexuosum sit. qđ ipium iuxta cerebrū in multa & tenuia foramina diducit: p q; sa- cultas audiēdi est: iuxtaq; ea duo paruuli q; si sinus sūt. supq; eos sinit os: qđ trāuersum a genis tendēs ab iferioribus ossibus sustinet. iugale appellari pōt ab eadē similitudine a q; id græci zygodes appellāt. Maxilla uero est molle os: ea q; una est: cuius eadē & media & etiā ima pars mentū est. a quo utrinq; p- cedit ad tēpora solaq; ea mouet. Nā malæ cū toto osse: qđ supiores dētes exigit immobiles sunt. Verum ipsius maxillæ partes extreme q; bicornes sunt. Alter pcessus itra latior: uertice ipso tenuat: lōgiusq; pcedēs sub osse iugali subit: & sup id tēpore musculis illigat. Alter breuior & rotūdior & in eo sinu q; iuxta foramina auris est cardinis modo sit: ibiq; huc & illoc se iclinās. maxillæ facultatē motus pstat. Duriores osse dētes sunt. quoq; pars maxillæ: pars supiori ossi malay hæret. Ex his quaterni primi: q; a secāt ternici a græcis noiant. hi deide q; tuor caninis dētibus ex oī parte cingunt. Vltra quos utrinq; fere maxillares q; terni sunt: p t'pore in his: q; bus tres ultimi: q; sero gigni solēt: nō icreuerūt. Ex his prio- res singulis tadicibus: maxillares utiq; binis: q; dē etiā ternis q; ternisue nitunt. Fereq; lōgior radix bre- uiorē dentē edit, rectiq; dētis recta etiā radix. cui flexa est. exq; eadē radice i pueris nouus dēs subit: q; multo sapius priorē expellit. iterdū tamē supra ifraue eū se ostēdit. Caput autē spina excipit. Ea cō- stat ex ueteribus q; tuor & uiginti. Septē in ceruice sunt duodecim ad costas. reliquæ q; nque sunt pxi- mæ costis. Hæ teretes breuesq; ab utroq; latere: pcessus duos exigūt. Media pforata: q; spina medulla cerebro cōmissa descendit. Circa quoq; p duos pcessus tenuibus cauis peruia: p q; a mēbrana cerebri similes mēbranulæ deducunt. Oēs q; uertebrae exceptis tribus sūmis a supiore parte in ipsis pcessibus parū desidēt: i sinus habēt: ab iferiore alios deorsum uersus pcessus tenuibus cuius puia: p q; a mēbra- na cerebri similes mēbranulæ deducunt. Oēs q; uertebrae exceptis tribus sūmis a supiore parte in ipsis pcessibus paze desidēt: i sinus habēt: ab iferiore alios deorsū uersus pcessus exigūt. Sūma igit prius caput sustinet: p duos sinus receptis exiguis eius pcessibus. Quo fit: ut caput surfū deorsū uersū tube- ribus exaspel: secūda supiori parti iferiore. Quod ad circuitū p tinet: pars sūma angustiore orbe sinit.

Itaq; superior summæ circūdata: in latera quoq; caput moueri finit. Tertia eodē modo secundam excipit. Ex quo facilis ceruicis mobilitas est. Ac ne sustinere qdē caput possit: nisi utrinq; recti ualētēsq; nerui collū cōtinerēt: quos cerotas græci appellāt. Si qdē hojē iter oēs flexus alter semp itētus ultra plabi supiora nō patit. Iamq; uertebra tertia tubercula quæ inferiori iserant: exigit. Cæteræ pcessibus deorsum spectantibus in inferiores insinuant. ac p sinus quos utrinq; habēt: supiores accipiūt: multiq; neruis & multa cartilagine cōtinētur. Ac sic uno flexu modico in prōptum dato cæteris negociis homo & redius isitit & aliqd ad necessaria opa curuat. Infra ceruicē uero summa costa cōtra humeros sita est: idē undecim iseriores usq; ad imū pectus pueniūt hæc primis partibus rotundæ & leniter q̄si capitulata: uertebrae trāuersis. pcessibus ibi quoq; paulū insinuat in hæc rēt. Inde patefcūt & in exteriorē partem recuruata: paulatim in cartilagine degenerāt. Ea; parte rursus in interiora leniter flexæ cōmittunt cū osse pectoris. Quod ualēs & durū a faucibus incipit: ab utroq; latere lunatū: & a præcordiis iam ipsū quoq; cartilagine mollitū terminat. Sub costis uero prioribus: quinque q̄s rhoas græci noiant: breues tenuioresq; atq; ipse quoq; paulatim in cartilagine uersæ: extremis abdominis partibus in hæc rēt. Itaq; ex his maiore iam parte nihil nisi cartilago est. Rursus a ceruicē duo lata ossa utriq; ad scapulas tendūt. nostri scoptula opta: omoplatas græci noiant. Ea in sūmis uerticibus sinuata: ab his triangula: paulatimq; latefcētia ad spinā tendunt: & quo latiora quoq; parte sunt hoc heberiora. Ac que ipsa quoq; in imo cartilaginosa posteriorē parte uelut innatāt: quoniā nisi in sūmo nulli ossi in hæc rēt. Ibi uero ualidis musculis neruisq; cōstricta sunt. At a summa costa paulo iterius quā ubi ea media est: os excrefcit: ibi qdē tenuē: pcedēs uero quo ppius lato scapulæ ossi sit: eo pleniū latiusq; & paulatim in exteriora curuata. qd ppius: altera uerticis parte modice stumescēs: sustinet ingulū: id autē ipsū recuruū ac neq; iter durissima ossa numerandū: altero capite in eo qd posui: altero in exiguo sinu pectoralis ossis insidit: paulūq; motū brachii mouet & cū lato osse scapulæ infra caput: eius neruis & cartilagini cōnectit. Hinc humerus incipit extremis utriq; capitibus tumidus mollis sine medulla cartilaginofus. medius teres durus medullosus leniter gibbus & in priorē & in exteriorē partē. Prior autē pars est q̄ a pectore est: posterior quæ ab scapulis: interior quæ ad latus tēdit: exterior: q̄ ab eo recedit. qd ad oēs articulos p̄tinere in uterioribus patebit. Supius autē humeri caput rotūdu quā cætera ossa: de quibus adhuc dixi: uerticilatis scapulæ ossibus inserit ac maiore partē ex transitu neruis deligat. At inferioris duos pcessus habet. iter quos qd mediū est: magis etiā extremis partibus sinuat. Quæ res sedem brachio p̄stat. Quod cōstat ex ossibus duobus. Radius: quā cercida græci appellāt: supior breuiorq; & primo tenuior rotūdo & leniter cauo capite exiguū humeri tuberculū recipit. atq; ibi neruis & cartilagine cōtinēf. Cubitus inferior lōgiorq; & primo plenior in sūmo capite: duobus q̄si uerticibus extātibus in sinu humeri quē iter duos pcessus eius esse pposuit: se iserit. Primo uero duobus radiis brachii ossa iuncta paulatim dirimunt: rursusq; ad manū cocunt modo crassitudinis mutato: Si quidem ibi radius plenior: cubitus admodū tenuis est. Dein radius in caput cartilaginofum cōsurgēs: uerticē eius sinuat. cubitus rotūdu in extremo: parte altera paulū pcedit. Ac ne sæpius dicendū sit. illud ignorari nō oportet. plurimā ossa in cartilagine desinere: nullū articulū nō sic finiri. Neq; n. aut moueri possit: nisi leui inuiteret: aut cū carne neruisq; cōiungi: nisi ea media quædam materia cōmitteret. In manu uero prima palmæ pars ex multis minutisq; ossibus cōstat: quoq; numerus incertus est. Sed oblōga omnia & triagula structura quadam inter se cōnectunt: cum inuicem superior alterius angulus: alterius planities sit. eoq; fit ex his unius ossis paulum in interiora cōcauis species. Verum ex manu duo exigui pcessus in sinu radii cōiiciunt. Tū ex altera parte recta quinq; ossa ad digitos tendentia palmam explent: a quibus ipsi digiti oriunt: qui ex ossibus ternis cōstāt: omniūq; eadem ratio est. Interior os i uerticē sinuat: recipitq; exterioris exiguum tuberculū: neruisq; ea cōtinent: a quibus orti ungues idurefcūt. Ideoq; nō ossi: sed carni magis radicibus suis in hæc rēt. Ac supiores qdē ptes sic ordinatæ sunt. Ima uero spina in coxarum osse desidit: qd trāuersum longeq; ualētissimum: uuluam: uescam: rectum intestinum tuetur: idq; ab exteriorē parte gibbū ad spinā resupinatum a lateribus idē est in ipsis coxis sinus rotundos habet: a quibus oris os quod pectinem uocant. idq; sup intestina sub pube trāuersum uentrem format: rectius in uiris: recuruatum magis i exteriora in sceminis: ne partum prohibeat. Inde formina oriunt. quorum capita rotūdiora etiam quam humerorum sunt: cum illa ex cæteris rotūdissima sint. Infra uero duos pcessus a priorē & a posteriorē parte habēt. Dein dura & medullosa & ab exteriorē parte gibba habēt: rursus ab inferioribus quoq; capitibus intumescunt: Superiora in sinus coxæ sicut humeri in ea ossa: quæ scapulæ sunt: coiciunt. tum infra introrsus leniter intendūt: quo æqualius superiora mēbra sustinēt. Atq; in eo inferiora quoq; capita media sinuantur: quo facilius excipi a cruribus possunt. Quæ commissura osse paruū: mollī cartilaginofō regit: patellam uocant. Hæc super innatans. nec ulli ossi in hærens: sed carne & neruis deligata: pauloq; magis ad femoris inter omnes crurum flexus iuncturam tuetur. Ipsū autē crūs est ex ossibus duobus. & enim per omnia femur humero: crūs uero brachio: simile est. adeo ut habitus quoq; & decor alterius ex altero cognoscatur. Quod ab ossibus incipiens etiam in carne responder. Verum alterum os ab exteriorē parte: supra positum est. quod ipsū quoque supra recte nominatur. id breuius: supraq; tenuius ad ipsos talos intumescit. Alterum a priorē parte positum cui tibiæ nomen est: lōgius & in superiore parte plenius solum cum femoris inferiorē capite committitur. sicut cum humero cubitus. Atq; ea quoq; ossa infra supraq; cōiuncta

media: ut in brachio dehiscunt. Excipit autē crus infra ossa extrāuerso talo: idq; ipsum sup. os calcis situm est qd' qdā parte sinuat: qdā excessus habet: & pcedētia ex talo recipit: & in sinū eius inserit. idq; sine medulla durū magisq; in posteriorē partē plectū: teretē ibi figurā representat. Cætera ossa pedis ad eorū quæ in manu sunt similitudinē instructa sunt. Plantæ palmæ digiti: digitis unguis: unguibus respondent.

Ossa uiciata & corrupta quibus signis cognoscant & qua ratiōe curent. Caput secundum.
Mne autē os ubi iniuria accessit: aut uiciat: aut sindit: aut frangit: aut foratur: aut collidit: aut loco mouet. Id qd' uiciatū est. primo fere pinguescit: deinde uel nigrū: uel cariosum. Quæ sup. natis grauibus ulceribus aut fistulis: hisq; uel longa uetustate uel etiā cancro occupatis eueniunt. Oportet autē ante oīa os nudare ulcere exciso & si latius eius uiciū est: quā ulcus fuit. carnē subsecare: donec integrū os undiq; pateat. tum id qd' p̄gūe est semel iterūne satis est admoto ferramēto adurere: ut ex eo statu secedat. aut eradere donec iā aliqd' cruoris ostendat. q̄ itegrioris nota est. nam necesse est aridū sit id qd' uiciatū est. Idē in cartilagine quoq; laesa faciendū est. Siq; de ea quoq; scalpello radēda est: donec itegruū id sit qd' relinquat. De idē siue os: siue cartilago rasa est nitro bene trito respēdū ē. Neq; alia faciēda sunt ubi caries: nigritie siue in summo osse est. Siq; de id uel paulo diutius eodē ferramēto adurēdū: uel radēdū est. Qui radit hæc: caudacter imprimere ferramentū debet: ut & agat aliqd' & maturius desinat. Finis est: cū uel ad albū os. uel ad solidū uentum est. Albo finiri ex nigritie uitii: soliditate quadā ex carie manifestū est: Accedere etiā cruoris aliqd' itegro supra dictū est. Si quādo autē altius descendit utriūlibet dubiū est. In carie qd' expedita cognitio est. Specillū tenue in foramē demittit. qd' magis minusue intrādo: uel in summo carie esse: uel altius descēdisse testat. Nigrities colligi qd' potest etiā ex dolore & ex febre. Quæ ubi mediocria sunt: illa alte descēdisse nō potest. Manifestior tamē ad acta terebra fit. Nā finis uiciū est ubi scobis nigra esse desit. Igit' si caries alte descēdit: p̄ terebrā urgēda crebris foraminibus est. q̄ altitudine uiciū æquent. Tum in ea foramina demittēda candētia ferramenta sunt. donec inde siccū os ex toto fiat. Simul. n. post hæc & resoluet ab inferiorē osse quodcūq; uiciatū est: & his sinus carne replebit: & humor aut nullus postea feret: aut mediocris. Sin aut nigrities est: aut si caries ad alterā quoq; partē ossis trāsit: oportet excidi. Atq; idē in carie quoq; ad alterā partē ossis penetrare fieri potest. Sed qd' totū uiciatū: totū eximēdū est. Si inferior pars itegra ē: eatenus qd' corruptū est excidi debet. Itē siue capitis. siue pectoris os: siue costa cariola est: inutilis uicio est: & excidēdi necesse fitas est. Neq; audiēdi sunt q̄ osse nudato diē tertiuū expectat: ut tunc excidat. Ante inflammationē enim tutius oīa tractant. Itaq; quantū fieri potest eodē momēto & cutis incidenda est: & os detegēdū: & omni uicio liberandū est. Lōgēq; p̄nitiosissimū est: quod in osse pectoris est: quia uix etiā si recte cessit curatio ueram sanitatē reddit.

Quomodo os excidat. & de Modiolo: & Terebra ferramētis ad id paratis. Caput tertium.
Xcidit uero os duobus modis. Si paruulū est: qd' læsum est: modiolo: quē choenicion graeci uocant. Si spaciosus: terebris. Vtriusq; rationē p̄ponā. Modiolus ferramentū concuum: teres est: imis oris ferratū: p̄ qd' mediū clauus ipse quoq; interiore orbe cinctus demittit. Terebra autē duo genera sunt. Alteꝝ simile ei quo fabri utunt. Alteꝝ capituli lōgioris: qd' ab acuto mucrone icipit: deinde subito latius fit: atq; iteq; ab alio p̄cipio paulo minus quā æqualiter sursum p̄cedit. Si uiciū in angusto est: qd' cōprehēdere modiolus possit ille potius aptat. Et si caries subest. mediū clauus in foramen demittit. Si nigrities: angulo scalpri sinus exiguus sit: q̄ clauū recipiat: ut eo insillēte circum actus modiolus delabi nō possit. Deinde his habena q̄li terebra cōuertit. Estq; qdā p̄mendi modus: ut & foret & circū agat. q̄a si leuiter imprimat: p̄ficat. Si grauiter: nō mouet. Neq; alienum est istillare paulū rosæ uel lactis: quo magis lubrico circū agat. Quod ipsum tamē si copiosius est acie ferramenti hebetat. at ubi iā iter modiolo pressum est: mediū clauus educit: & ille p̄ se agit. De idē cū sanitas inferioris partis scobe cognita est: modiolus remouet: at si latius uiciū est: quā ut illo cōprehēdat. terebra res agēda est. Ea foramē sit in ipso sine uiciosi ossis atq; itegri: deinde alteꝝ nō ita longe. tertiuq; donec rotus is locus: q̄ excidēdus est: his cauis cinctus sit. atq; ibi quoq; q̄tenus terebra agēda sit: scobis significat. Tunc excisorius scalper ab altero foramine ad alteꝝ malleolo adactus: id qd' inter utruq; mediū est: excidit: ac sic ambitus similis ei sit: q̄ in angustiore orbē modiolo imprimat. Vtro modo uero id circūduētū est: idē excisorius scalper: in osse corrupto planus summā quanc; testā læsit: donec itegꝝ os relinq̄t. Vix unq; nigrities itegruū: caries p̄ totū os p̄cipit: maxieq; ubi uiciata caluaria est: id quoq; signi specillo significat: q̄ de p̄sus in id foramē: qd' itra solidā sedē habet: & ob id renitēs aliqd' iuenit & madēs exit. Si peritū iuenit: altius descēdēs iter os & mēbrana nihil oppositū iuēt: educiturq; siccus: nō quo nō sub sit aliq' uitiosa sanies. sed quoniā ibi ut in latiore sede diffusa sit. Siue autē nigrities: quā terebra detexit. siue caries: quā specillū ostēdit: os trāsit modioli qd' usus fere sup̄uacuus est: q̄a latius pateat necesse est: qd' iā alte p̄cessit. Terebra uero ea: quā secūdo loco posui utendū: eaq; ne nimis scalefcāt sub idē in aquā frigidā demittēda est. Sed tū maiore cura agēdū est. cū iam aut simplex os dimidiū p̄foratū est: aut in duplici: sup̄ius. Illud: spatii ipsum: hoc sanguis significat. Ergo tum lētius duenda habena: suspendēdaq; magis sinistra manus est: & sæpius attollēda. & foraminis altitudo cōsideranda: ut quādo cūq; os p̄cipit sentiamus: neq; picitemur: ne mucrone cerebri mēbrana lædad. Ex quo graues inflammationes cū piculo mortis oriunt. Factis foraminibus eodē modo media sæpe: sed multo

circūspectus excidēda sunt: ne forte angulus scalpri eandē membranā uiolet: donec fiat aditus: per quam membranā custos imittatur: menyngophylacas græci uocant. Lamina ænea est firma: paulum remissa ab exteriorē parte læuis: quæ demissa est: ut exterior pars eius cerebro propior sit. subinde ei subiicitur quod scalpri discutiendum est. ac si excipit eius angulum: ultra transire nō patitur: eoq; & audacius & tutius scalprium malleolo subinde medicus ferit: donec excisum undiq; os eadem lamina leuetur tolliq; sine ulla noxa cerebri potest. Vbi totum os excisū est: circūradendæ leuandæq; sūt oræ & si quis scobis membranæ infedit: colligendum. Vbi superiori parte sublata: inferior relicta est: nō ora tantum: sed os quoq; totum lauandum est: ut sine noxa postea cutis increfcat. quæ aspero osse innascens protinus nō sanitatē: sed nouos dolores mouet. Patefacto cerebro qua ratione agendum sit dicam: cum ad fracta ossa peruenero. Si basis aliqua seruata ē: superponēda sunt medicamēta non pinguiā: quæ recētibus uulneribus accommodantur: supraq; imponenda lana succida oleo atq; aceto madens. Vbi tempus processit: ab ipso ore caro increfcat: eaq; factum manu finum complet. Si quod etiā os adustum est: a parte sana recedit: subitq; inter integram atq; emortuam partem caruncula: quæ qd' abscēssit: expellat. eaq; fere quia testa tenuis & angusta est. squama est. id est lepis a græcis nominatur. Potest etiam euenire: ut ex ictu neq; findat os: neq; perfringatur sed summū tamē collidatur: exasperetur. Quod ubi incidit: radi & leuari satis est. Hæc quanuis maxie fiunt in capite: tamē cæteris quoq; ossibus cōmunia sunt: ut ubicunq; idem incidit: eodem remedio sit utendum. Atq; cū ea fracta: fissas forata: collisa sint: quasdā proprias in singulis generibus: quasdā communes in pluribus curationes requirunt. De quibus protinus dicam: initio ab eadem caluaria accepto.

De caluarie curatione.

Caput quartum.

Gitur ubi ea pertusa: protinus requirēdum est: nū bilem is homo uomerit: num oculi eius ob cæcati sint: num obmutuerit: num per nares aure sue sanguis ei effluxerit: num conciderit: nū sine sensu q̄si dormiēs iacuerit. Hæc enī nō nisi osse fracto eueniunt. Atq; ubi iciderunt: scire licet necessariam: sed difficilē curationē esse. Si uero etiā torpor accessit: si mens non cōstat: si neruorū uel resolutio uel distentio secuta est. uerisimile est etiā cerebri mēbranā esse uiolatam eoq; in angusto magis spes est. At si nihil horū secutū est potest etiā dubitari: an os fractū sit. Et protinus cōsiderandū est: lapide: an ligno: an ferro: an alio telo percussū sit. & hoc ipso lenit: an aspero: mediocri an uastiore: uehementē an leniter. Quia quo mitior ictus fuit: eo facilius os ei restitisse credibile est. Sed nihil tamē melius ē: quā certiore id nota explorare. Ergo quā plaga ē: demitti specillū oportet: neq; nimis tenuem: neq; acutū: ne cū i quosdā sinus naturales iciderit: opinione fracti ossis frustra faciat neq; nimis plenu: ne paruulæ rimulæ fallāt. Vbi specillū ad os uenit nihil nisi lenæ & lubricū occurrit: integrum id uideri pōt. Si qd' asperi ē utiq; qua futuræ nō sint: fractū os esse testat. A futuris se deceptū esse Hippocrates memoria: p̄didit more scilicet magnorū uirorū & fiducia magnarū rerū habētium. Nam leuia ingenia: quia nihil habent: nihil sibi detrahūt. Magno ingenio: multa q; nihilominus habituro conuenit etiā simplex ueri erroris cōfessio: præcipueq; i eo ministerio quod utilitatis causa posteris traditur. ne q' decipiant eadē ratione: q' quis ante deceptus est. Sed hæc quidē alioq; memoria magni professoris uti iterponeremus effecit. Potest aut futura eo nomine fallere. quæq; aspera ē: ut aliq; hanc eē: etiā si rima ē: exilimet eo loco: quo subesse hanc uerisimile est. Ergo eo nomine decipi non oportet. sed os apere tutissimū est. Nā neq; utiq; certa sedes ut supra posui. futurarū est: & potest idē: & natura liter cōmissum: & ictu fissum esse: iuxtaue aliquid fissum habere. Quin aliqd' etiā: ubi ictus fuerit uehementior: quāuis specillo nihil iuenit: tamē aperire commodius est. At si ne tū quidem rima manifesta est iducendum sup os atramentum scriptorium est: deinde scalpri id detrahendum. Nigritiem enim cōtinet si qd' fissum ē. Solet etiā euenire. ut altera parte fuerit ictus: & os altera fiderit. Itaq; si grauiter aliq; percussus ē: si mala iditia subsecuta sunt. neq; ea pte qua cutis discussa ē: rima reperit: non incommodū ē pte altera consideraremū: quis locus mollior sit & tumeat: eūq; aperire. Si qdem ibi fissum os reperiatur. nec tamē magno negocio cutis sanescit etiā si frustra defecta ē. Os fractū nisi succursum ē grauibus inflammationibus afficit: difficiliusq; postea tractat. Raro: sed aliquando tamē euenit: ut os quidē totū integrū maneat: itus uero ex ictu uena aliqua i cerebri mēbrana rupta aliqd' sanguinis mittat: hūiq; ibi cōcretus magnos dolores moueat: oculos qbus obcecet. Sed fere cōtra id dolor ē: & eo loco cute scifa pallidū os reperiatur. Ideoq; id quoq; os excidēdum ē. quacūq; aut de causa curatio hæc necessaria ē: si nōdum satis cutis patefacta ē: latius aperiēda est: donec qcqd' læsum est i conspectu sit. In quo ipso uidēdum ē: neq; ex ipsa mēbranula quæ sub cute caluariā cingit: super os relinquat. si qdem hæc scalpri terebriue lacerata uehementēs febres cū inflammationibus excitat. Itaq; eam commodius ē ex toto ab osse diduci. Plagā: si ex uulnere ē. talē necesse est habeamus: qualē acceperimus. si manu faciēda est: ea fere cōmodissima ē: quæ duabus transuersis lineis litteræ. X. figurā accipit: ut deinde a singulis pcedētibus singulis cutis subsequatur. Inter quæ si sanguis fertur: spongia subide in aceto ticta cohibendus ē. occupandusq; obiectis linamētis. & caput altius excitandū. Neq; id uiciū ullū metū nisi iter musculos: q' tēpora continent: affert. sed ibi quoq; nihil tutius sit. In oi uero fissio fractoue osse protinus antiquiores medici ad ferramēta ueniebāt: qbus id exciderent. Sed multo melius ē: atē em plastra experiri: quæ caluarie causa cōponūt. Eorūq; aliqd' oportet ex aceto mollitū p se sup fissū: fractumue os imponere: deinde super id aliquanto latius quam uulnus est: eodem medicamento illitum

k

lineteolum & præterea fucidam lanam aceto tinctam Tunc uulnus deligare & quotidie resoluere: simi-
literq; curare usq; ad diē quintū A sexto die etiā uapore aquæ calidæ per spongiā fouere. cætera ex ea-
dem facere. quod si carūcula increfcere cœperit: & febricula aut soluta erit aut leuior & cupiditas cibi
reuerterit: satiq; somni accedet in eodem medicamento erit perseverādum. Procedere deinde tempo-
re emollendum id emplastrū adiecto cærato ex rosa factō: quo facilius carnē producat. nam per se re-
primēdi uim habet. Hac ratione sæpe rimæ callo quodā implent: estq; ea: ossis uelut cicatrix. & latius
fracta ossa: si qua inter se non cohærebant: eodem callo glutinant: estq; aliquanto melius uelamētum
cerebro: quam caro quæ exciso osse increfcit. Si uero sub prima curatione febris intenditur: breuesq;
somnia: & hidem per somnia tumultuosi sunt: ulcus madet: neq; alif: & in ceruicibus glandulæ oriunt:
magni dolores sunt: cibiq; super hæc fastidiū increfcit. tū demū ad manum scalprumq; ueniendum ē:
Duo uero sub ictu caluariæ pericula sunt: ne uel findat uel mediū desidat: si fissum est: possunt oræ eē
cōpressæ: uel quia altera super alterā excessit: uel etiam quia uehementer rursus se cōmiserut. Ex quo
euenit ut humor ad membranā quidem descendat: exitum uero non habeat: ac si eam irriter & gra-
ues inflammationes moueat. Vbi medium defedit: eadē cerebri membranā os urget. iterdum etiā
ex fractura quibsdā uelut aculeis pungentibus. His ita succurrendum ē: ut tamē quā minimum ex
osse dematur. Ergo si ora alteri infedit: satis est id quod eminet plano scalpro excidere. quo sublato iā
rima hiat quantum curationi satis est. At si oræ inter se comprimuntur: a latere eius interpolito digi-
ti spacio: terebra foramen faciendum est: ab eoq; scalper duabus lineis ad rimam agendus ad similitu-
dinē. C. litteræ: sicut uerte x eius a foramine basis ad rimas it: quod si rima longius patet. ab altero fo-
ramine rursus similis sinus fieri debet: & ita nihil latens in eo esse concauum est: abundeq; exitus da-
tur intus lædentibus. Ne si fractū quidem os defedit: totum excidi necesse est. sed siue totū per fractū ē
& ab alio ex toto recessit: siue circūpositæ caluariæ inhæret exigua parte ab eo quod naturaliter se ha-
bet scalpro diuidēdum ē. deinde in eo quod defedit iuxta rimā quam fecimus foramiā addenda sunt:
Si in angusto noxa est: duo. si latius patet: tria: septaq; eorum excidēda: & tum scalper utriusq; ad rimā
agendus: sic ut lunatū sinum faciat: imaq; pars eius intus ad fracturam. cornua ad os itegrum spectēt.
Deinde si qua labent & ex facili remoueri possunt. forfice ad id facta colligēda sunt: maximeq; ea quæ
acuta membranā infestant. si id ex facili fieri non potest: subiicienda lamina est: quā custodem eius
membranæ esse proposui: & super eam quicquid spinosum est & intus eminet: excidendum est: eadē
lamina quicquid deorsum infedit attollendum. Hoc genus curationis efficit: ut qua parte fracta ossa
tamē ihærent: solidentur. qua parte abrupta sunt: sine ullo tormento sub medicamento tempore exci-
dant: spatiumq; inter hæc satis illi magnum ad extrahendam saniem relinquatur: plusq; in osse pro-
pugnaculi cerebrum habeat: quam habiturū fuit eo exciso. His factis ea membrana acri aceto resper-
genda est: ut siue aliquid sanguinis ex ea profluit: cohibeatur siue intus cōcretus cruor remanet: discu-
riatur Tū idē medicamentum eodem modo: qui supra positus est: molitum ipsi mēbranæ imponen-
dum est. Cæteraq; eodē modo faciēda sunt: quæ ad lineteolum illitum & lanam fucidam pertinent col-
locandusq; his loco intepido: & curandum quotidie uulnus: bis etiam æstate quod si mēbrana per in-
flammationem intumuerit: infundenda erit rosa tepida. Si usq; eo tumebit: ut super ossa quoq; emi-
neat: coercebit eam bene trita lenticula: uel folia uitis cōtrita & cū recēti uel buryro uel adipe anseri-
no mixta ceruicq; molliri debet liquido cærato ex irino factō. At si parū pura membrana uidebit
par modus eius emplastri & mellis miscendus erit: idq; superinfundendum: eiusq; cōtinēdi causa unū
aut alterum linamentū iniiciendū & super lineteolo cui emplastrū illitū sit: cōtendū. Vbi plus pura
membrana est: eadē ratione adiciendum emplastro cæratū: ut carnē producat. Quod ad abstinentiā
uero & primos ulterioresq; cibos potōnesq; pertinet. eadē quæ in uulneribus præcepti: seruanda sunt.
eo magis: quo periculosius hæc pars afficitur. Quin etiā cū iam non solum sustineri sed ali his quoq;
apparebunt. tamē erunt uitanda quæcūq; mādēda sunt. itē fumus & qcquid excitat sternutamentū.
Spem uero certā faciunt mēbrana mollis ac sui coloris: caro increfcēs rubicunda: facilis motus maxille
atq; ceruicis. Mala signa sunt. mēbrana immobilis nigra uel liuida uel aliter coloris corrupti: dementia:
actis uomitus: neruorū uel resolutio uel distentio: caro liuida maxillarū rigor atq; ceruicis. Cæteraq;
q; ad somnū: cibi desiderū: febrē: puris colorē attinēt: eadē quæ i cæteris uulneribus uel salutaria uel
mortifera sunt. ubi bene res credit: cipit ab ipsa mēbrana: uel si os eo loco duplex ē: inde quoq; caro i-
crefcere. eaq; id qd' inter ossa uacūū est: replet. Nōnunquā etiā sup caluariā excrescit. Quod si incidit
ispergēda squama æris ē ut id reprimat: cohibeatq; ea carnī sup dando quæ ad cicatricem perducant.
Omnibusq; ea locis cōmode iducitur: excepta frōtis ea pte: quæ paulū super id est qd' inter supercilia
est. Ibi enī uix fieri pōt. ut p omnē ætatē sit exulceratio: quæ lineteolo medicamētum habēte cōtēgen-
da sit. Illa utiq; capite fracta seruāda sunt ut donec iā ualida cicatrix erit soluēda: uitētur frequēs bal-
neum: maior uini modus.

De narium fractarum curatione.

Caput quintum.

Naribus uero & os & cartilago frangi solet: & qdem modo aduersa: modo a latere. si aduersa
fracta sunt: alterumue ex his nares desidūt. difficulter spiritus trahitur. si a latere os fractū est.
his locus cauus ē. si cartilago in alterā ptem nares declinantur. Quicquid in cartilaginē incidit.
excitandum leniter est: aut subiecto specillo: aut duobus digitis utriusq; compressis. Deinde in longitu-

diñe implicata linamenta & molli pellicula cinctâ circumfutaq; : intus adicienda sunt. Aut eodē modo cōpositum aliqd ex atrido penicillo. Aut grandis pīna gūmi uel fabrilī glutine illita & molli pellicula circumdata: quæ desidere cartilagīnē non sinat. Sed si aduersa ea fracta ē: æqualiter utraq; naris implēda ē. Si a latere crassius esse debet ab ea pte ī qua natus iacet: ab altera tenuius ī id qd̄ inserit̄. Extrīsecus aut̄ circūdanda habena ē mollis media illita mixtis iter se similia & turis fuligīne. eaq; ultra aures ducēda & fronti duobus capitibus agglutināda ē. Id enī corporei quāsi gluten ihærescit & cū induit nares cōmode cōtinet. Sin qd̄ intus iditum ē lædit: sicut maxie fit ubi interior cartilago p̄fracta est: excitata: nares eadē tantūmodo habena cōtinēda sunt. Deide post quattuordecī dies id ipsum demendū est. Resoluit̄ aut̄ aqua calida: eaq; tū is locus quotidie fouēdus ē: Sin os fractū ē id quoq; digitis in suā sedē reponendū est. atq; ubi aduersum id dictū est. utraq; naris implenda ē. ubi a latere ea inq; os spulsum ē. imponendūq; cæratū & paulo uehementius deligandū ē. q̄a callus eo loco nō ad sanitatem tantūmō: sed etiā ad tumorē increfcit. A tertio die fouendū id aqua calida ē tantoq; magis quāto p̄piti esse sanitati debet. Quod si plura erūt fragmēta: nihilominus extrīsecus singula in suas sedes digitis erunt cōpellēda: iponēdaq; extrīsecus eadē habena: & sup̄ eā cæratū: neq; ultra fascia adhibēda est. At si qd̄ fragmentū undiq; resolutū cū cæteris nō glutinabit̄: intelligef qd̄ ex humore: q̄ multus ex uulnere feref̄: uulsellā uero extrahet̄. Finitisq; īflammatiōibus iponef̄ aliqd̄ medicamentum ex iis q̄ leniter reprimūt. Peius est ubi aut̄ ossi: aut cartilagīni fracta: cutis quoq; uulnus accessit. Id admodū raro fit. si incidit illa qd̄ nihilominus eadē rōne ī suas sedes excitanda sunt. Cuti uero sup̄ imponendū emplastrū aliqd̄ ex his: quæ recentibus uulneribus accōmodata sunt. sed insup̄ nullo uinculo deligādum est.

De aurium fractarum curatione.

Caput sextum.

Nature quoq; iterdū rūpitur cartilago: qd̄ si incidit. antequā pus oriat̄: iponendū glutinās medicamentū est. Sæpe enī suppuratiōē phibet & aurē cōfirmat. Illud & ī hac & ī naribus ignōrari nō oportet. nō qd̄ cartilagīnē ipsam glutinari: circa tamē carnē īcrescere solidariq; cū locū. Itaq; si cū cute cartilago rupta est: cutis utriq; iuis. Nūc aut̄ de ea dico: quæ cute ita frangit̄. In ea uero si iam pus natū est: aperiēda altera pte cutis: & ipsa cartilago cōtra lunata plaga excidēda est. Deide utendū est medicamēto leniter sup̄primēte quale lyciū est aq̄ dilutū: donec languis fluere desinat. Tū iponendū liteolū cū emplastro: sic ut pingue oē uiret̄. & a pte posteriore lana mollis auri subiiciēda ē: quæ qd̄ ē inter hāc & cōp̄t cōpleat. Tū ea leniter deligāda ē: & a tertio die uapore: ut ī naribus posuit̄ fouēda. Atq; in his quoq; generibus abstīnētia primī tēporis necessaria est: donec īflammatiō sinatur.

De maxillæ fractæ curatione. deq; q̄busdā ad oīa ossa pertinētibus.

Caput septimū.

Bhis ad maxillā uertur̄ indicanda quædā puto cōmuniter ad oīa ossa pertinētia: ne sæpius ea de dicēda sunt. Omne igit̄ os modo rectū ut lignū ī lōgitudinē findit̄: mō fragīl̄ trāuersum: iterdū obliquū atq; ī ipsum nōnunquā retusa habet capita: nōnunquā acuta. Quod gēus pessimum est. q̄a neq; facile cōmittunt̄: quæ nulli retuso inītūt̄: & carnē uulnerāt: iterdū neruum quoq; aut musculū. Quin etiā aliquādo plura fragmēta. a fragmēto fiūt. Sed ī aliis qd̄ ossibus ex toto saepe fragmentū a fragmēto recedit. Maxilla uero semp̄ aliq; pte etiā uexata ossa iter se coherēt. Igit̄ in primis digitis duobus utriq; p̄mentibus & ab ore & ab cute oīno ossa ī suā sedē cōpellēda sunt. Deide si trāuersa maxilla fracta ē: sub qua casu fere dens sup̄ pximū dentē excedit. Vbi ea ī suā sedē collocaea ē: duo pximi dētes. aut si hi labāt: uteriores iter se seta deligandi sunt. Id ī alio genere fracturæ sup̄uacū ē. Cætera eadē faciēda sunt. Nā liteolū duplex madēs uino & oleo sup̄ iniiciēdū cū eadē similia & eadē turis fuligīne ē. Deide aut fasciataut mollis habena media ī lōgitudinē icīsa: ut utriq; mentū cōplectat̄: & ide capita eius supra caput adducta ibi deligāt̄. Illud quoq; ad oīa ossa p̄tinēs dictum erit famē primū eē necessariā: deide a die tertio hūidū cibū: sublata īflammatiōe paulo pleniorē: tumq; q̄ carnē aliat̄: p̄ oē tēpus uinū eē alienū. Deide tertio die resoluti debere: foueriq; p̄ spōgiā uapore aquæ calidæ. eadēq; quæ priō fuerūt sup̄ dari. Itē die q̄nto fieri: & donec īflammatiō siniat̄. quæ uel octauo die: uel septio fere resolutū. Ea sublata: rursus ossa eē tractāda: ut si qd̄ fragmentū loco suo nō ē: reponat̄. Neq; id eē soluendū nisi duæ ptes eius tēporis itra qd̄ quæq; ossa cōserūt̄: trāsierit̄. Fere uero itra q̄r̄ tūdecimū & unū & uigesimū diē sanescūt̄ maxilla: mala: iugulū: pectus: latus: os scapularū: costæ: spina coxarū: os tali: calx: manus: planta. Inter uigesimū & trigēsimū diē crura brachiaq;. Inter septimū & uigesimū & q̄dragesimū hūeri & scemina. Sed ī maxilla illud quoq; adiiciēdū ē: qd̄ humidus cibus diu assumēdus ē. Atq; etiā cū tēpus p̄cessit: ī lagano: similibusq; aliis p̄leuerandū douec ex toto maxillam callus firmarit̄. Item utiq; primis diebus habendum silentium.

De iuguli fracti curatione.

Caput octauum.

Vgulū uero si trāuersum fractū ē: nōnunquā p se rursus recte coit̄: & nisi mouef̄: sanari sine iūctura pōt. Nōnunquā uero: maxieq; ubi motū ē: elabit̄. fereq; id qd̄ a pectore. sub id qd̄ ab hmero ē: ī posteriorē pte īclinat̄. Quis ea ratio ē: qd̄ p se nō mouef̄: sed cū hūeri motu cōstent̄. Itaq; eo subsistēte sub id hūerus agitaf̄. Raro uero admodū ī priorē pte īgulū īclinat̄: adeo ut magni p̄fessores nūquā se uidisse memoria mādarit̄. Sed locuples tamē eius rei auctor Hippocrates est. Verū ut dissimilis uterq; casus ē: sic quædā dissimilia requirit̄. Vbi ad scapulas iugulū tēdit: simul dextra manu plane p̄pellēdus ī posteriorē pte humerus ē: & illud ī priorē attrahēdū. Vbi ad pectus con-

uerfum ē: ipsum qdē retro dandum: humerus autē ī priorem partem adducēdus ē. Ac si is inferior ē: nō id qd' a pectore ē: deprimendū est: q̄a imobile ē: sed humerus ipse attollēdus. Si casu superior est. id qd' a pectore est: plendum lana. & humerus ad pectus deligādus est. Si acuta fragmēta sunt: icidi cōtra cutis debet: ex ossibus ea. quæ carnē uulnerāt: præcidenda sunt. tunc retusa ossa cōmittāda sunt. Si qd' ab aliqua parte eminet: opponendū ei triplex linteolū est ī uino & oleo tinctū. Si plura fragmēta sunt: excipiēda sunt ex ferula factō canaliculo: eodēq; itus icerato: ne fascia diducat. quæ iugulo cōposito citē cūdanda est: sæpius potius quā ualentius. Quod ipsum quoq; ī omnibus ossibus fractis perpetuū est. A dextro uero iugulo. si id fractū ē: ad alam sinistra: a sinistro: ad dexterā. Rursusq; sub ala tua fasciari debet. Post hæc si iugulū ad scapulas inclinātū est: brachiū ad latus. si ī partē priore: ad ceruicē deligādum est. Supinusq; homo collocandus: cæteraq; eadē faciēda: quæ supra cōprehensa sunt. Sunt uero plura ossa fere immobilia uel dura uel cartilaginosa: quæ uel frangunt: uel forantur uel colliduntur uel findunt. ut malæ pectus. latus: os scapularū: costæ spina costarū: os tali: calx. manus: planta. Horū oīum eadē curatio est. Si supra uulnus est: id suis medicamētis nutriendū ē. Quo sanescēte rimas quoq; ossis: aut si qd' ferrum ē. callus implet. Si cutis itēgra ē: & os læsum esse ex dolore colligimus: nihil aliud: quā q̄scendū: iponendūq; cæratū est. & leniter deligādū: donec sanitate ossis dolor finiat.

De costarum fractarum curatione.

Caput nouum.

Proprie tamē quædā de costa dicēda sunt: q̄a iuxta uiscera ē: grauioribusq; periculis is locus expositus est. Hæc quoq; igiſ interdū sic findit: ut ne summū qdē os sed iterior pars eius. quæ rara est. lædatur interdum sit ut eam totā is casus peruerit. Si tota fracta nō est: nec sanguis ex-puitur: nec febricula sequitur: nec quicquid suppurat: nisi admodū raro: nec dolor magnus est. tactū tamē is locus lenit̄ idoleſcit: abunde est eadē quæ supra scripta sunt facere. & a media fascia icipere deligare: ne ī alterutram partē hæc cutē iclinet. Ab uno uero & uigesimo die quo utiq; os esse debet glutinatū id agendum. Cibis uberioribus ē utendū: ut corpus quā plenissimū fiat: quo melius os uestiat. qd' illo loco tenerū: adhuc iniuriæ sub tenui cute expositū ē. Per oē autē tēpus curationis uitādus clamor sermo quoq; tumultus: ira: motus uehementior corporis: fumus puluis: & q̄cqd uel tussim uel sternutāmētū mouet. Ne spiritū qdem magnopere cōtinere expedit. At si tota costa p̄fracta ē: calus a p̄terior est. Nā & graues inflāmatioēs & febris & suppuratio & sæpe uitæ periculū sequitur & sanguis spuitur. Ergo si uires patiunt̄ ab eo brachio: qd' super eā costā est: sanguis mittēdus ē. Si nō patiunt̄: alius tamē sine ullo acri ducēda est: diutiusq; ī edia pugnandū. Panis uero ante septimū diē non assumendus: sed una sorbitioē uiuendū iponendūq; ei loco cæratū ex lino factū: cui cocta quoq; resina adiecta sit. aut Polyarchi malagma. aut panacis ex uino & rosa & oleo: superq; iponēda lana fucida mollis & duæ fascia ea mediis oris: minimeq; altricat. Multo uero magis oīa uitāda: quæ supra posui: adeo ut ne spiritus qdē sæpius mouēdus sit. Quod si tuſſis ī seſtabit. ad id potio sumēda erit: uel ex tryxagine uel ex ruta uel ex herba stychade uel ex cumino & pipere. Grauioribus uero doloribus urgentibus cataplasmā imponi quoq; conueniet uel ex lolio uel ex hordeo: cui pinguis fici tertia pars sit adiecta. Et id qdem iter diu superiacēbit. Noctū uero idem aut cæratū. aut malagma. aut panis: q̄a potest cataplasmā decidere. Ergo quotidie quæq; resoluet: donec iam cærato aut malagmate possimus esse contenti. & decē qdē diebus extenuabit̄ same corpus. ab undecimo uero ali icipit. Ideoq; etiā laxior quā prio fascia circūligabit̄: fereq; ea curatio ad quadragesimū diē pueniet. quæ si modus erit suppuratiois: plus malagma quā cæratū ad digerēdum p̄ficiet. Si suppuratio uicerit neq; p̄ quæ supra scripta sunt discutī potuerit. oīs mora uitāda erit: ne os infra uicief. sed qua pte maxie tumebit: demittendū erit cadēs feramentū. donec ad pus pueniat: idq; effundendū. Si nusquā caput se ostēdit: ubi maxie pus subit: sic intelligimus. Creta cimolia totū locū illinimus: & sicari patiemur. Quo loco maxie humor ina p̄uenit: ubi pus pximū erit: eaq; uti debebit. Si latius aliqd abscedet: duobus aut tribus locis erit p̄forādū: demittendū erit linamentū: aut aliqd ex penicillo. qd' summū lino sit deuinctū ut facile educatur. Reliq; eadē: quæ ī cæteris adultis faciēda sunt: Vbi purū erit ulcus: ali corpus debēbit: ne tabes p̄nitio sa futura id malū subsequat. Nonnunquā etiā leuius ipso osse affecto & iter initia neglecto: nō pus sed hūor qdā muccis similis itus coit mollescitq; cōtra cutis: in qua simili uſtione utendum est.

De spina curatione.

In spina quoq; est qd' proprie notemus. Nā si id qd' ex uertebra excedit aliquo mō fractū est: locus qdē cōcauus sit: p̄uicōēs aut ī eo sentiunt: q̄a necesse ē ea fragmēta spinosa esse. Quo fit ut hō in iteriore ptem subide nitat. Hæc noscēda rei causa sunt. Medicamentis uero. hisdem opus est. quæ plurima parue huius capitis exposita sunt.

De humerorum: brachiorum: femorum: crurum. digitorum fractorum uel euulforum communibus curationibus.

Caput decimum.

Similes rursus ex magna pte casus curationesq; sunt humeris & femoribus. Communia etiam quædam humeris: brachiis: femoribus: cruribus: digitis. Si qdē ea minie periculose media frangunt. Quo ppior fractura capiti uel superiori uel inferiori ē: eo prior ē. Nā & maiores dolores affert: & difficiliter curatur. Ea maxime tolerabilis est simplex: tranſuerſa. Peior ubi fragmenta: atq; ubi obliqua. Pessimū ubi eadem acuta. Nonnunquam autem fracta in his ossa in suis sedibus remanent: multo sæpius excidunt: aliudq; super aliud effertur. Ideo ante oīa considerari debet. & sunt notæ

retæ. Si suis sedibus mota resimã: punctioisq; sensum representant tactu inæqualia sunt. Si vero non aduersa: sed obliqua iungunt qd̄ sit ubi loco suo nō sunt mēbrū id altero latere breuius est: & muscu si eius sumet. Ergo si hoc depressum est p̄tinus di membrū oportet extēdere. Nā nerui: musculiq; intēti per ossa cōtrahunt neq; in suū locū ueniunt: nisi illos per uim aliq; intēdit. Rursus si primis diebus id obmissum est: inflāmatio orit̄ Sub q̄ & difficile & periculose uis neruis adhibet. Nā distētio neruorum uel cancer sequit̄: uel certū. ut diutissime alaf̄ pus. Itaq; si ante reposita ossa nō sunt: postea reponēda sunt. Intendere autē digitū uel aliud quoc; membrū: si adhuc tenege est etiā unus homo potest cum alterā partē dextra: alterā sinistra prendit. Valētius mēbrum duobus eget: qui in diuersa contendant. Si firmiores nerui sunt: ut in uiris robustis: maximeq; eoz; feminibus & cruribus euenit: habenis quoq; uel linteis neruis utriq; capita articuloz; deligāda & per plures in diuersa ducēda sunt. Vbi paulo longius quā naturaliter esse debet membz; uis fecit. tum demū ossa manibus in suā sedē cōpellēda sunt: inditiūq; ossi repositi est. dolor sublatus. Et mēbrū alteri parti æquatū iuolendū duplicibus: triplicis panni & in uino & oleo tinctis: quos linteos esse cōmodius est. Fere uero his: sex opus est. Prima breuissima adhibēda quæ circa fracturā ter uoluta sursum uersum seraf. & q̄ in coclea serpat: fatiq; est eā ter hoc quoq; modo circuire. Altera dimidio lōgiore: eaq; qua parte os eminet: ab ea si totū æq; le est: uel delibet sup̄ fracturā debet incipere priori aduersa: deorsumq; tēdere atq; itez; de fractura reuerfa in superiore parte ultra priorē fasciā desinere. Sup̄ has iniiciendū latiore linteo cæratū est: qd̄ eas cōtineat. ac si qua parte os eminet: triplex ac pannus obiciēdus eodē uino & oleo madēs. Hæc tertia fasciā cōprehēdenda sunt: quartaq; sic ut semp̄ i sequens priori aduersa sit: & tertia tantū inferiore parte tres in superiore faciāt. q̄a latius est sæpius circuire quā adstringi. Siquidē id qd̄ adstrictū est. alienaf̄ & cæcro oportunitū est. articulū autē quā minime uincire opus est. Sed si iuxta hunc os fractū est: ne cesse est. Deligatū uero membrū in diē tertiu cōtinendū est. Eaq; iunctura talis esse debet: ut primo die nihil offēderit: nō tamen laxa uisa sit: secūdo laxior: tertio iam pene resoluta. Ergo tum rursum id membz; deligandū: adiciēdaq; prioribus quinta fasciā est: iterūq; quinto resoluendū est: & sexta fasciā iuolendū. sic ut tertia & quinta infra: cætera supra siniant. Quotienscunq; autē soluit̄ membrū: calida aqua fouendū est. Sed si iuxta articulū fractura est: diu instillādū uinū est: exigua parte olei adiecta: cadēq; oīa faciēda donec adeo inflāmatio soluat̄: uel leuius quoq; quā ex consuetudine id membrū fiat. Quod si septimus diēs nō dedit: certe nonus exhibet. Tum facillime ossa tractant̄. Rursus ergo si pag; cōmissa sunt: cōmitti debēt. Si qua fragmēta eminet: in suas sedes reponēda sunt. Deinde eodē modo mēbrum deligandū ferulaq; sup̄ accommodāda: sunt: quæ si s̄a circūpositæq; ossa in sua sedē cōtineāt: & in quā parte fractura iclinat̄: ab ea latior: ualētiorq; ferula sponēda est: Eaq; oēs citra articulū esse oportet resimas: ne huc laxat̄: nec ultra astrigat̄: quā ut ossa cōtineāt: & cū spatio laxent̄. tertio quoq; die paulū habenis suis coartari: ac si nulla prurigo: nullus dolor est: sic manere donec duæ partes eius tēporis quod quoq; os cōferuet cōpleant̄ postea leuius aqua calida fouere quia primo degeri materiā opus est: tum euocari. Ergo cærato quoq; liq̄do id pleniter est ugendū: p̄fricandaq; summa cutis est: laxiusq; id deligandū est. Tertio quoq; die soluendū sic: ut remota calida aqua: cætera cadē fiant. Tantūmodo singula fasciæ quoties resolutæ fuerint: subtrahant̄.

De fracti humeri curatione.

Acc cōmunia sunt. Illa pp̄ria. Siquidē humerus fractus nō sicut membrū aliud intēdit. Sed homo collocaf̄ alto sedili. medicus autē humiliorē aduersus. Vnā fasciā brachiū amplexa ex ceruice ipsiusq; læsus est: id sustineat. Altera ab altera parte sup̄ caput data: ibi accidit nodū Tertia iuncto imo humero deorsum demittit̄ ibi quoq; capitibus eius inter se iunctis. Deinde ab occipitio ipsius minister sub ea fasciā: quā secundo loco posui: correpto si dexter humerus ducēdus est dextrosi si sinister: sinistro brachio demissum inter foemina eius: qui curaf̄ baculum tenet. medicus sup̄ eam fasciam de qua tertio loco dixi planam iniicit dextram: si sinister: sinistram: si dexter humerus sumatur. simulq; alteram fasciam minister attollit alterā premit medicus. quo fit ut leniter humerus extendat̄. Fasciis uero: si mediū aut inum os fractū est: breuioribus opus est: si summum: longioribus. ut ab eo sub altera quoq; ala p̄fectus & scapulas porrigant̄. Protinus uero brachiū cum deligatur: sic inclinādum est: id quod afficit ut ante fasciās quoq; sic figurandum sit. ne postea suspensum aliter: aliter cum deligabat̄: humerum inclinet. Brachioq; suspēso ipse quoq; humerus ad latus leniter deligandus est. Perq; fit: ut minime moueat̄. ideoq; ossa sic se habēt: ut aliq; composuit. Cū ad ferulas uentum est: extrinsecus esse earum longissimæ debēt: a lacerto breuioribus: sed sub ala breuissimæ. Sæpiusq; eæ resoluendæ sunt: ubi in uicinia cubiti humerus fractus est: ne ibi nerui rigescant. & inutile brachiū efficiāt. Quoties solutæ sunt: fractura manu cōtinēda: cubitus aqua calida fouēdus: & molli cærato p̄fricandus: ferulaq; uel omnino non imponēda: contra eminentia cubiti: uel aliquanto breuioribus sunt.

De brachii fracti curatione.

T si brachiū fractū est: in primis cōsiderandū est: alterū os an utriq; cōminutū sit: nō quo alia in eiusmodi casu curatio admouēda: sed primū ut ualētius extendat̄: si utriq; os fractū est: q̄a necesse est minus neruos cōtrahi altero osse itegro eosq; itendēte. Deide ut curiosius oīa in cōtinēdis ossibus siāt si neutru alteri auxilio ē. Nā ubi alterz; itegrū ē: plus opis i eo quā i fasciis: ferulisq; est. Deligari autē brachiū debet paulū pollice ad pectus inclinato. Siquidē is maxime brachiū naturalis

habitus sit. idq; inuolutū mitella cōmodissime excipit: quæ latitudine ipsi brachio perangustis capitibus collo iniicit, atq; ita cōmode brachiū ex ceruice suspensum est. Idq; paulū supra cubiti alterius regione pēdere oportet. Quod si ex summo cubito id factū sit glutinare id uinciēdo alienū est. Fit enim brachiū immobile. ac si nihil aliud quā dolori occursum est: idē qui fuit eius usus est.

De crurū femorumq; fractorum curatione.

N crure æque ad rem ptinet atq; saltē os itegrū manere. Cōmune uero ei femorū est. Quod ubi deligatū est in canalē coniciendū est. Is canalē & inferiori parte foramina habet: p quæ si quis humor excesserit: descēdat. & planta morā: quæ simul & sustineat eam & delabi nō patiatur: & a lateribus caua: perq; loris datis mora quidē: crus femorū ut collocatū est detineat. Esse etiam is debet a planta si crus fractū est: circa poplicē. si femur. usq; ad coxā. si iuxta superius caput femoris: sic ut ipsa quoq; ei coxa sit. Neq; tamē ignorari oportet si femur fractū est: fieri breuius. quia nunq; in antiquū statum reuertit summūq; digitis postea cruris eius insilit. sed multa tamen femori debilitas est: ubi fortunæ negligētia quoq; accessit.

De fracti digiti curatione.

Igitum satis est ad unū furculū post inflātionem deligari.

Cōes curatiōes ad humeros brachia cruri femina digitosq; cōfractos pertinētia.

Is pprie ad singula mēbra ptinētibus: rursus illa cōmunia sunt: primis diebus fames. deinde tum h cū iam increscere callū oportet: liberalius alimentū. lōga a uino abstīnētia. fomentū aquæ calidæ: dum inflātio est: liberale. cū ea desit: modicū. Tum etiā longior ulterio ribus & liquido

cætrato mēbris: & mollis tamen unctio. Neq; protinus exercendū id mēbrū. sed ad antiquos usus reducendū est. Grauius aliquāto est: cū ossis fracturæ carnis quoq; uulnus accessit: maximeq; si id musculi femoris aut humeri senserunt. Nā & inflātionē multo grauiorē & promptiorē cancrō habent. Ac femur quidē. si ossa inter se cesserūt: fere præcidi necesse est. Humerus uero quoq; in periculum uenit: si facilius cōseruat. Quibus periculis etiā magis id expositum: qd' iuxta ipsos articulos ictū est. Curiosius igit agendū est & musculus quidē per mediā plagam trāserit: præcīdēdus. Sanguis uero: si parū fluxit. mittēdus: corpus inedia extenuandū ac reliqua quidē mēbra lētius intendenda. & lenius in his ossa in suā sedē reponēda sunt. His uero neq; intēdi neruos: neq; ossa tractari satis expedit. Ipsiq; homini permittendū est: ut sic ea collocata habeat: quæ admodū minime lædunt. Oibus autem his uulneribus sponendum primo linamentū est uino madens. cui rosæ paulum admodū adiectū sit. cætera eadē deligāda fasciis sunt aliquāto quā uulnus latioribus: laxius scilicet: quā si ea plaga nō esset. quāto facilius & alienari & occupari cancro uulnus potest: numero potius fasciæ id agendū est: ut laxæ quoq; æque cōtineant. Quod in femore humerōq; sic fiet: si ossa forte recte cōcurrerint. sin aliter se habebūt: eatenus circūdari fasciā debebit: ut impositū medicamentū cōtineat. Cætera eadem quæ supra scripsi: faciēda sunt: præterq; qd' neq; ferulis neq; canalibus: iter quæ uulnus sanescere non potest. Sed pluribus tantūmodo & latioribus fasciis opus est: ingerendūq; subinde in eas est calidū oleū & uinum magisq; in primo: fame utēdo uulnus calida aqua fouendū: frigusq; omni ratione uitandū & trāseundū ad medicamenta: quæ puri mouēdo sunt. maiorq; uulneri quā ossi cura agēda. Ergo quotidie soluendū nutriendūq; est. Inter quæ si quod paruulū fragmentū ossis eminet: id si retusum est in suam sedem dandū: si acutū: ante acumen eius lōgius est præcīdendū: si breuius limandū: & utrinq; scalpro limandū. tum ipsum recondendū est. ac si id manus facere nō potest: uulsellæ: quali fabri utunt: iniiciēda est. recte se habēdi capiti ab ea parte. qua summa est: ut ea parte qua cibra est emines os in suā sedē cōpellat. Si id maius est: mēbranulisq; cingunt sine re oportet ea sub medicamētis resolui: idq; os: ubi iā nudatū est abscondere: qd' maturius scilicet faciendū est. potestq; ea ratione & os coire & uulnus sanescere. Illud suo tēpore: hoc pro ut se habet. Nōnunq; etiā in magno uulnere euenit ut fragmēta qdā uelut emorianf neq; cum cæteris coeant. Quod hic quoq; ex modo fluentis humoris colligit. Quo magis necessariū est sapius ulcus resoluiere atq; nutrire. Sequit uero ut id os per se post aliquot dies excidat. cū tam misera antea cōditio uulneris sit. tamen id interdū maius diutiusq; facies. Sæpe enim itegra cutis: ossē abrupit: protinusq; prurigo & dolor oritur. Quæ soluere: si accidit: maturus oportet: & fouere aqua per æstatē frigida: per hyemē egelida deinde cæratū myrteū imponere. Interdū fractura quibusdam: uelut aculeis carnē uexat: quo a prurigne & punctiōibus cognito: aperire id meliuste osq; aculeos p̄cidere necesse habet. Reliq; uero curatio in utroq; hoc casu eadē est: q; ubi ictus ptinus itulit puro iā ulcere. Cibis hic quoq; utēdū est carnē p̄ducētibus. si breuius adhuc mēbrū est: & ossa loco suo nō sunt puxillus tenuis quā leuissimi generis iter ea demitti debet: sic ut capite paulū supra ulcus emineat: isq; quotidie plenior adigēdus est: donec par id mēbrū alteri fiat. Tū paxillus remouēdus: uulnus sanādū est: cicatrix iducta fouēda frigida aq; est in q; myrtus: hederæ: aliæue similes uerbenæ sint illinēdūq; medicamētū: qd' siccet: & magis etiā hic q̄escendū donec id mēbrū cōfirmet. Si quādo uero ossa nō cōserbuerūt q; sæpe soluta: sæpe mota sūt: apto deinde curatio est. possunt. n. coire. Si uetustas occupauit: mēbrū extēdēdū est: ut aliqd lædāt. Ossa iter se manu diuidēda: ut cōcurrēdo exasperent: ut si qd pigre est eradat: totūq; id q̄si recēs fiat. Magna tamē cura habitare nerui musculiue lædant. Tum uino fouēdū est: i quo malicoriū decoctū sit: imponēdūq; id ipsum oui albo mixtū. Tertio die resolūdū: fouēdūq; aq; in q; uerbenæ de quibus supra dixi decoctæ sint. Quōto die idē faciēdū: ferulæq; circūdādæ.

Cetera & ante & post eadē faciēda, quæ supraſcripti. Solēt tamen interdū diuerſa inter ſe oſſa cōfer-
uere. Eoq; & breuius membrū & inde cogē ſit: & ſi capita acutiora ſunt: aſſidua punctiōes ſentiunt.
Oſ quā cauſam frāgi rurſus oſſa & dirigi debent id hoc modo ſit. Calida aqua multa membrū id foue-
tur & ex cærato liq̄do perfricat intēditurq; & inter hæc medicus ptractās oſſa: ut adhuc tenero callo
manibus ea diducit: cōpellitq; id quod eminet in ſuam ſedē. & ſi parū ualuit: ab ea parte in qua os ſe in-
clinat inuolutā lanā regulā obicit. Atq; ita deligando aſſueſcere iterum uerſitæ ſedi cogit. Nonnunq̄
autē recte quidē oſſa cōperūt, ſup̄increuit uero nimius callus, ideoq; locus intumuit. Quod ubi inci-
dit diu leuiterq; id mem̄bz perfricandū eſt ex oleo & ſale & nitro: multūq; aqua calida taſſa fouendū:
& imponendū malagma q̄ digerat: aſtriſtiuſq; alligandū: ſoleribusq; & præterea uonitu utendū. Per
quæ cū carne callus quoq; extenuat. Cōfertq; aliquid de ſinapi quod cū ſicu in alterū par membrum
impoſitum: donec id paulū erodat eoq; euocet materiam. Vbi his tumor extenuatus eſt, rurſus ad or-
dinem uitæ reuertendū eſt. De luxatis oſſibus. Caput. xi.

C de fractis quidē oſſibus hætenus dictū ſit. Mouent autē ea ſedibus ſuis duobus modis. Nam
a modo quæ iuncta ſunt inter ſe dehiſcūt: ut cū latū ſcapularum os ab humero recedit: & in bra-
chio radius a cubito. & in crure tibia a fura: interdū a ſaluticælcis os a talo. qd̄ raro tamen ſit.
Modo articuli ſuis ſedibus excidūt. Ante de prioribus dicā. Quoq; ubi aliqd̄ icidit protinus his locus
cauus eſt. depreſſuſq; digitus ſinum inuenit. Deinde grauis inſtāmatio oritur: atq; in talis præcipua. Si-
quidē febres quoq; & caneros & neruoz; uel diſtētiōes uel rigores: q̄ caput ſcapulis annectūt: moue-
re cōſueuit. Quoq; uitandoz; cauſa faciēda eadem ſunt: quæ in oſſibus mollibus læſis aliqd̄ ubi inci-
dit protinus his locis p̄poſita ſunt, ut dolor tumorq; per ea tollant. Nam diducta oſſa nunq̄ rurſus in-
ter ſe iungunt. & ut aliqd̄ decoris eo loco ſit nihil uſus admittit. Maxilla uero & uertebra oſiq; articu-
li cū ualidis neruis cōprehendant: excidunt aut uī expulſi: aut aliquo caſu neruis uel ruptis uel iſirma-
tis ſciliuſq; in pueris & adoleſcētulis quam in robuſtioribus. hiq; elabunt in priorē & in exteriore
partem: quidā omnibus modis: quidā certis. Suntq; quædā cōmunia omnium ſigna. quædam propria
ſunt cuiuſq; ſi q̄dem ſemper ea parte tumor eſt: in qua os prorūpit, ea ſinua qua reſeſſit. Et hæc qdē
in oſſibus deprehendunt: alia uero ſi in ſingulis. Quæ ſimulatq; de quoq; dicā proponenda erunt. Sed
ut excidere omnes articuli nō poſſunt: ſic nō omnes reponunt. Caput enim nōnunq̄ compellit: neq;
in ſpina: uertebra: neq; ea maxilla quæ utraq; parte plapſa anteq̄ reponereſ inſtāmationē mouit. Rur-
ſum qui neruoz; uicio plapſi ſunt: cōpulſi quoq; in ſuas ſedes: itez; excidūt. At q̄bus in puericia exci-
derūt: neq; reſoſita ſunt: minusq; cæteri circūcunt. Omnūq; quæ loco ſuo non ſunt: caro ea increſcit:
magisq; in pximo mēbro: q̄ in ulteriore. Vt puta ſi humerus loco ſuo nō eſt: maior in eo ipſo ſit: quā
in brachio: maior in hoc quam in manus acie. Tum pro ſedibus & pro caſibus: qui inciderūt: aut maior
aut minor uſus eius mēbri relinq̄tur quoq; in eo plus uſus ſup̄eſt: eo minus id extenuat. Quicq̄
autē loco ſuo motū eſt: ante inſtāmationem reponendū eſt. Si illa occupauit: dum cōquieſcat. Tunc la-
ceſſendū eſt. Vbi ſinita eſt: tentādū eſt in his mēbris quæ id patiunt. Multū autem eo cōfert & cor-
poris & neruoz; habitus. Nam ſi corpus tenue: ſi humidū eſt: ſi nerui infirmi: expeditius os reponit.
Sed & primo ſacilius excidit: & poſtea minus fideliter cōtinet. Quæ cōtraria his ſunt: melius cōtinet.
Sed id qd̄ expulſum eſt: difficulter admittit. Oportet autē ipſam inſtāmationem leuare: ſuper ſu-
cida lana ex aceto ip̄oſita. A cibo ſi ualētioris articuli caſus eſt triduo: interdū etiam quinq; diebus abſtine-
re: debere. Bibere aquā calidā dum ſit̄m ſinit. Curioſiuſq; hæc facere his oſſibus motis: quæ ualidis
pleniq; muſculis cōtinent. ſi uero etiā febris acceſſit: multo magis deide ex die quinto fouere aquā ca-
lidā: re motaq; lana cæratū imponere ex cyprino factū: nitro quoq; adiecto donec ois inſtāmatio ſinia-
tur. Tunc inſtāmationē ei mēbro adhibere. cibis uti bonis: uti uino modice: iamq; ad uſus quoq; ſuos
id mem̄bz promouere, quia motus ut in dolore peſtifer: ſic alias ſaluberrimus corpori eſt. Hæc com-
munia ſunt: nunc de ſingulis dicam. De maxillæ luxatæ curatione. Caput. xii.

Axilla in priorē partē propellit: ſed modo altera parte: modo utraq;. Si alterā in contrariā par-
m tem: modo utraq; ipſa mentūq; inclinat: dentes paribus nō reſpondēt, ſed ſub his qui ſecāt ca-
nini ſunt. At ſi utraq; totū mentū in exteriorem partē pmouet. inferioſq; dentes lōgius quā
ſuperiores excedūt: intentiq; ſup̄ muſculi apparēt. Primo quoq; tēpore homo in ſedili collocādus eſt
ſic: ut miniſter a poſteriore parte caput eius cōtineat uel ſic ut iuxta parietē is ſedeat: ſubiecto iter pa-
rietē & caput eius ſcorteo puluino duro. eoq; caput per miniſtrū urgeat quo ſit imobilius. Tum me-
dici digiti pollices linteolis uel faſciis ne dilabant inuoluti in os eius cōticiendi: cæteri extrinſecus ad-
mouēdi ſunt. Vbi uehemētē maxilla apphenſa eſt: ſi una parte p̄cidit: cōcutiendū mentū & ad guttur
adducendū eſt. Tūc ſimul & caput apprehendendū & excitato mētro maxilla in ſuam ſedē cōpellēdā &
os eius cōprimendū eſt ſic ut oia pene momēto ſiant. Si in utraq; parte plapſa eſt eodem oia faciēda.
ſed æq̄litter retro maxilla agenda eſt. Reſoſito oſſe ſi cū dolore oculoz; & ceruicis iſte caſus incidat: ex
brachio ſanguis mittēdus eſt. Cū oibus uero quoq; oſſa mota ſunt: primo liq̄dioribus conueniat: tū
his p̄cipue: adeo ut ſermo quoq; frequētī motu oris p̄ neruos lædat. De capite luxato. Caput. xiii.

Aput duobus p̄ceſſibus i duos ſinus ſumæ uertebra demiffis ſup̄ ceruicē cōtineri i prima p̄te
p̄poſiti. Hi p̄ceſſus interdū i poſteriorē p̄te excidūt: quo ſit ut neruus ſub occipitio extēdat mē

tum pectori agglutinet: neq; bibere is: neq; loqui possit: interdū sine uolūtate semen emittat. Quibus celerrime mors supuenit. Ponendū autē hoc esse credidi nō quo curatio eius rei ulla sit: sed ut res indi-
tis cognoscere: & nō putarēt sibi medicum defuisse siqui sic aliquē perdidissent.

De spina luxata. Caput quattuordecimum.

Dem casus manet eos: quoq; in spina uertebra exciderūt. Id enim nō potest fieri: nisi ex medul-
la quæ per mediū: & duabus mēbranulis: quæ per duos a lateribus processus ferunt: & neruis: qui cōtinēt ruptis. Excidunt autē & in posteriore partem & in priorē & supra septum trāsuer-
sum & infra. In utranq; partē exciderit: a posteriore parte uel tumor: uel sinus orit. Si sup septū id inci-
dit: manus resoluunt: uomitus: aut distētio neruorū: in seq. Spiritus difficulter mouetur: dolor urget: & aures obtusæ sunt. Si sub septo: scēmina resoluunt: urina supprimis: interdū etiā sine uolūtate pro-
rumpit. Ex eiusmodi casibus ut tardius quā ex capitis: sic tamen intra triduū homo moritur. Nam, qd Hippocrates dixit uertebra in exteriorē partē prolapsa: pronū hoiem collocandū esse & extendendū: tum calce aliquē super ipsum debere cōsistere: id intus ipellere: in his accipiendum est: quæ paulū excel-
serūt: nō in his: quæ toto loco mutatae sunt. Nōnunq; enim neruorū imbecillitas efficit: ut quāuis non exciderit uertebra: paulū tamen in priorē partem promineat. Id nō iugulat. sed ab interiore parte non cōtingit quidē posse. ab exteriorē: si propulsum est: plerunq; ite: redit: nisi quod admodū rarum est. uis neruis restituta est.

De humero luxato. Caput. xv.

Vmerus autē modo in alā excidit: modo in partē priorē. Si in alā delapsus est & uictus cubitus
h recedit ab latere: rursus iuxta eiusdē partis autē cū humero porrigi nō potest. Longiusq; alte-
ro id brachiū est. Si in priorē partem summū quidē brachiū extēditur: minus tamen quam naturaliter difficilifq; in priorē partē q̄ in posteriorē cubitus porrigit. Igitur si in alam humerus exci-
dit: & uel puerile adhuc est corpus uel molle certe & imbecillibus neruis intentū est: satis est collocare id in sedili & ex duobus ministris alteri imperare: ut caput late scapulae ossibus leniter reducat alteri ut brachiū extendat: ipsum posteriore parte residentē renū sub ala eius coire simulq; & ille os & altera manu brachiū eius ad latūs ipellere. At si uastius corpus: neruiue robustiores sunt: necessaria est spha-
tula lignea: & q̄ crassitudine duorum digitorū habet: lōgitudine ab ala ad digitos peruenit. In qua sum-
ma capitulū est rotundū & leniter cauum: ut recipere particulā aliquā ex capite humeri possit. In ea bina foramina tribus locis sunt inter se spacio distātib;: inq; ea lora mollia cōiiciunt. Ea q; spatha fascia i-
uoluta quo minus tactu lædat ad alā a brachio dirigitur. sic ut caput eius summæ alæ subiiciat. Deinde loris suis ad brachiū deligat: uno loco paulū infra humeri caput: altero paulum supra cubitū: tertio supra manū. Cui rei ptinus inter ualla tunc quoq; foraminū aptata sunt. Sic brachiū deligatū sup sca-
læ gallinariæ gradu trahit ita alte ut consistere homo ipse nō possit. simulq; in alterā partē corpus de-
mittit: alterā brachiū intendit. Eoque fit ut capite ligni caput humeri impulsū in suā sedem modo cum sono modo sine hoc cōpellat. Multas alias esse rationes scire facile est uno Hippocrate lecto: sed nō alia magis usu cōprobata est. At si in priorē partem humerus excidit supinus homo collocāus est fasciaq; aut habena media ala circūdanda est: capitaq; eius post caput hominis ministro tradenda: brachiū alteri: præcipiendumq; ut ille habenā: hic brachiū extēdat. Deinde medicus caput qdē hominis si-
nistra debet repellere: dextra uero cubitū cum humero attollere: & os in suam sedē compellere. Faci-
liusq; id in hoc casu quā in priorē reuertit. Reposito humero lana alæ subiicienda est. Si interiore par-
te os fuit: ut ei opponat. Si in priorē parte: ut tamē cōmodius deligetur. Tum fascia primū sub alā ob-
uoluta caput eius debet cōprehendere: deinde profectus ad alterā alam: ab ea q; ad scapulas: rursusq; ad eiusdē humeri caput tendere. Sæpiusq; ad eandē rationem circūagi: donec bene id teneat. Vincit hac ratioe humerus cōmodius cōtinetur. Si adductus ad latūs sit. ad id quoq; fascia deligatur.

De cubiti luxati curatione. Caput. xvi.

N cubito autem tria coire: ossa humeri: & radii: & cubiti ipsius ex his quæ prima parte huius
i uoluminis posita sunt: itelligi potuit. Sed cubitus qui innexus humero est: ab hoc excidit. radi-
us qui adiunctus est interdū trahit. interdū subsistit. In oēs uero quattuor partes excidere cubi-
tus potest. sed si in priorē plapsus est: extēdū brachiū est: neq; recuruat. Si in posteriorē: brachiū curuū
est: neq; extēditur: breuiusq; altero est. Interdū febrē uomitūq; bilis mouet. Si in exteriorē interiorēue
brachiū porrectū est: sed paulū in eā paratū a qua os recessit recuruatū: quicqd̄ icidit: reponendi ratio
una est. Neq; in cubito tantū est: sed in oibus quoq; mēbris longis: quæ per articulū longa testa iungū-
tur. Vtrunq; membrū in diuersas partes extēdere donec spaciū inter ossa libe: sit. Tum id os qd̄ exci-
dit ab ea parte in quā plapsum est in cōtrariā ipellere. Extēdendi tamē alia atq; alia genera sunt: prout
nerui ualēt aut ossa huc illuc se sederūt: Ac modo manibus solis utendū est: modo qdā alia adhiben-
da. ergo si in priorē partē cubitus plapsus est: extēdi p̄ duas manus: interdū etiā habenis iniectis satis ē.
Deinde rotundū aliqd̄ a lacertij parte ponendū est. & sup id repente cubitus ad humerū ipellendus est.
At in alijs casibus cōmodissimū est eadē ratione brachiū extēdere. quæ fracto cubito supra posita est:
& tum ossē reponere. Reliqua curatio eadē est quæ in oibus. Celerius tantū & sæpius id resoluendū
est: multoq; magis aqua calida fouendū: diutius ex oleo & nitro ac sale p̄fricandū. In cubito enim cele-
rius quā in ullo alio articulo: siue extra remāsit: siue intus reuertit: callus circūdat. isq; ū per quietē

increuit: flexus illius postea prohibet.

De manu luxata.

Caput decimumseptimum.

Anus quoque in omnis quattuor partes prolabit: Si in posteriorem partem excidit porrigi digiti non possunt. Si in priorem non inclinant, si in alterutrum latus manus contrarium, id est aut ad pollicem: aut ad minimum digitum conuertitur. Reponi non difficillime potest. Super durum locum & remittentem ex altera parte intendi manus: ex altera brachium debet: sic ut prona sit, si in posteriorem partem os excidit: supina: si in priorem si in anteriorem exteriorem: in latus. Vbi satis nervi ducti sunt, si in alterutrum latus procidit manus brachium contrarium repellendum est. At his: quae in priorem posterioremque partem prolapsa sunt: superimponendum durum aliquid, idque supra prominens os manu urgendum est: per quod vis adiecta facilius in suam sedem compellit.

De palma.

Caput decimumoctauum.

N palma quoque interdum suis sedibus promouent: modo in priorem partem: modo in posteriorem. In latus enim moueri paribus ossibus oppositis non possunt, signum id solum est: quod omnium commune est. Tumor ab ea parte: quae os uicit: sinus ab ea aqua recessit. Sed sine intentione digito: tantummodo bene pressum os in suam sedem reuertitur.

De digitis.

Caput decimumnonum.

Ti digitis totidem fere casus: eademque signa sunt: quae in manibus. Sed in his extendendis non aequum opus est: & articuli breuiiores & nervi minus ualidi sunt. Super mesam tantummodo intendi debent: quae uel in priorem uel in posteriorem partem exciderit, tum iam plana compelluntur: id quod in latus elapsum est: digitis restitui.

De femore.

Caput uigesimum.

Vm de his dixerim de his quoque quae in cruribus sunt: uideri possum dixisse. Si quidem etiam in hoc casu quadam similitudo est femori & humero: & tibiae & cubito: pedi & manui. Quadam tamen separatim quoque de his dicenda sunt. Femur in omnes quattuor partes promouet, saepissime in anteriore: deinde in exteriore: raro admodum in priore: aut posteriore. Si in interiori partem prolapsum est crus longius altero & uastius est. Extra enim pes ultimus spectat, si in exteriore: breuius: rariusque sit & itus inclinat. Calx ingressu terrae non contingit: sed planta ima, meliusque id crus superius corpus quam in priore casu fert: minusque baculo eget. Si in priore crus extensum est: splicari non potest, alteri cruri ad calcem par est, sed ima planta minus in priore partem inclinatur: dolorque in hoc casu praecipuus est: & maxime urina supprimitur. Vbi cum dolore inflammatione queuit commode ingrediuntur totusque eorum pes est. Sed & si in posteriore extensi non potest crus: breuiusque est: ubi constitit: calx quoque terrae non contingit. Magnum autem femori periculum est: ne uel difficulter reponatur: uel repositum rursus extidat. Quidam iterum semper excidere contedunt, sed Hippocrates & Diocles & Philotimus & Nileus & Heraclides tarentinus: clari admodum auctores: ex toto se restituisse memoriae prodiderunt. Neque tot genera machinamentorum quoque ad extendendum in hoc casu femur. Hippocrates: Andreas: Nileus: Nymphodorus: Protarchus: Heraclides reperissent: si id frustra esset. Sed ut haec falsa opinio est: sic illud uerum est. Cum ibi ualentissimi nervi: musculique sint: si suum robur habent: uix admittere: si non habent postea non contineri. Tendantur igitur: & si tenerius membrum est: satis est habere alteram ab inguine: alteram a genu intendi. Si ualidius: melius adducet: quae easdem habenas ad ualida bacula deligarit: tunc eorum sustinuum imas partes oppositae morae obiecerint: superioresque ad se utraque manu traxerint. Etiam non ualidius inteditur membrum super scannum: cui ab utraque parte axes sunt: ad quos habenas illae deligantur, quae ut in torcularibus conuersi ruperunt quoque si quae perseverauerint: non solum extedere nervos & musculos possunt, collocadus autem homo super id scannum est: aut prius aut superius: aut in latus: sic ut semper ea pars superior sit: quae os plapsum est: ea etiam inferioraque recessit. Nervis extensis in priore os uicit: rotundum aliquid super inguen ponendum: subitoque super id genu adducendum est eodem modo eademque decalca: quae idem in brachio sit, primumque si complicari femur potest: itus est. In ceteris uero casibus: ubi ossa paulum iter se recesserunt: medicus debet id quod eminet retro cogere, minister contra idem coxae propellere. Posito osse nihil aliud noui curatio requirit: quam ut diutius his in lecto detineatur: ne si motum adhuc nervis laxioribus femur fuerit: rursus erumpat.

De genu.

Caput uigesimumprimum.

Enu uno & in exteriore & in interiori & in posteriore parte excidere notissimum est in priore non plalib plerique scripserunt. Potest id uero proximum esse cum ide opposita patella: ipsa quoque caput tibiae contineat. Meget tamem eum cui in priore partem excidisset: se curatum esse memoriae prodidit. In his casibus intendi nervi rationibus hisdemque in femore retulit possunt. Et id quod quod in posteriore parte excidit eodem modo rotundum aliquo super poplite iposito: adductoque eo crure recodit. Cetera uero manibus simul tum ossa in diuersas partes compelluntur.

De talo. Caput uigesimumsecundum.

Alus in omnes partes plabitur. Vbi in interiori partem excidit: ima pars pedis in exteriorem partem conuertitur. Vbi huic contrarius talus contrarium etiam signum extat. Si in priorem partem erumpit a posteriore: latus nervus durus & isanus est: minusque is opus est. Si in posteriorem calx pene conditur: plaga maior sit. Reponitur autem his quoque per manus: prius in diuersa pede & crure diductis. Et in hoc quoque casu diutius in lectulo perseverandum est: ne his talus qui totum corpus sustinet parum confirmatis nervis ferendo oneri cedat. rursusque praeputat. Calciametis quoque humilioribus primo tempore utendum: ne iustura talum ipsum laedat.

De planta.

Caput uigesimumtertium.

Lantae ossa hisdem modis quibus in manu prodeunt: his hisdem que conduntur. Fascia tantummodo calcem quoque debet comprehendere: ne cum mediam plantam imumque eius uinciri necessesse est: liber

in medio relictus materia plenior recipiat: ideoque supuret.

De digitis.

Caput. xxiii.

N digitis nihil ultra fieri debet: quod in his qui sunt in manu positum est. Potest tamen conditus articulus medius aut summus canaliculo aliquo contineri. Hac facienda sunt in his casibus ubi sine vulnere ossa exciderunt. Hic quoque & inges periculum est: & eo grauius quo maius membrum est. quoue ualidioribus neruis: aut musculis continetur. Ideoque humeris: femoribusque metus mortis est. ac si reposita ossa sunt: spes nulla est. Non repositis tamen: non nullum periculum est. Eoque maior in utroque timor est: quo propius uulnus articulo est. Hippocrates nihil tuto reponi posse: praeter digitos & plantas & manus dixit. atque in his quoque diligenter esse agendum: ne praecipitent. Quidam brachia quoque & crura reposerunt. Et ne cancri: distictionesque neruorum orientur: sub quibus in eiusmodi casu fieret mors matura: sanguinem ex brachio miserunt. Verum ne digitus quidem: in quo minimum ut malum: sic etiam periculum est: reponi debet ante inflammationem: aut postea cum iam uetus res est. Si quoque reposito osse: nerui distendant: rursus id protinus expellendum est. Omne autem membrum: quod cum uulnere loco motum: neque repositum est: sic iacere conuenit ut maxime cubitem iuuat: tantum ne moueatur: neue dependat. In omnique tali morbo magnum ex longa fame praesidium est. Deinde ex curatione eadem quae proposita est: ubi ossibus fractis uulnus accessit. Si nudum os eminet: impedimento semper futurum est. Id quod excedit abscidendum est: Imponendaque super arida linamenta sunt & medicamenta non pinguia: donec quae sola esse in eiusmodi re fanitas potest: ueniat. Nam & debilitas sequitur: & tenuis cicatrix inducitur. quae necesse est: facile noxae postea pateat.

Cornelii celsi de medicina Finis. Impressor Ioannes rubeus Vercellensis fuit die viii. mensis Iulii. M. cccc. xciiij. Venetiis.

IN PRIMO LIBRO CORNELII CELSI DE MEDICINA HAEC CONTINENTVR.	rei sit: qua uescimur	xii	De tabe & eius speciebus & curationibus	fol. xix
Medicinae inuentio & diuisio uariarum de ea illustriū medicorum opinionones Exordiū.	Quae res boni succi sint	xii	De comitialis morbi curationibus	xix
Quae admodum sanos agere conueniat	Quae res mali succi sint	xii	De regii morbi curatione	fo. xx
Quae stomacho imbecillis seruanda sint	Quae res lenes: quae acres sint	xii	De elephantiae curatione	xx
Observationes quaedam prout res nouae accidunt & corporum genera & sexus & aetates & tempora anni sunt	Quae res crassiores quae ueniosiores rem pituitam faciunt	xii	De attonitis & corū curatione	xx
De his qui aliqua parte corporis laborant & primū de his quibus caput infirmū est	Quae res aliae stomacho sunt	fo. xiii	De resolutione neruorum quae apoplexia uel paralysis dicitur	xx
De his qui lippitudine: grauedine: destillatione: tonsillilque laborant	Quae inflat aut inflatione leuat	xiii	IN QVARTO LIBRO CORNELII CELSI DE MEDICINA HAEC CONTINENTVR.	
Ad solutam aluum remedia	Quae res aut calefaciunt aut refrigerant	xiii	De humani corporis interioribus sedibus.	xx
Remedia ad colicū dolorem	Quae res intus facile uitiant: uel minime corrumpuntur	xiii	De curationibus morborum quae nascuntur: a capite & primo de eius dolore: deinde de morbo quae circa faciem nascitur: tū de signa resolutione: postremo de destillatione ac grauedine.	fo. xxi
Quae agenda sint stomacho laborantibus	Quae res aluum mouent	xiii	De morbo qui circa faciem nascitur quae graeci cynicū spasimū uocant	xxi
Quid obseruandū sit dolore neruorum laborantibus	Quae res aluum astringant	xiii	De resolutione linguae	xxi
Observatio in pestilentia	Quae res urinā mouent	xiii	De destillatione ac grauedine	xxi
IN LIBRO SECVNDO HAEC CONTINENTVR.	Quae res sonū mouent: aut sensum excitant	xiii	De ceruicis morbis curationibusque	fo. xxii
Quae anni tempora: quae tepestatū genera: quae partes aetatis quae corpora uel tuta uel morbis oportuna sunt: & quod ualitudinis genus in quocumque timeri possit	Quae res corpus aut erodant aut reprimant: aut refrigerent aut calefaciant: aut durēt, aut emolliant	xiii	De faucium morbis ac curationibus: & primū de angina: deinde de difficultate spirandi: ultimo de tussi	xxii
De signis aduerbiae ualitudinis futurae	IN LIBRO TERTIO HAEC CONTINENTVR.		De difficultate spirandi	xxii
Quae bona in agrotantibus signa sint	De morborum generibus	xiii	De tussi	xxii
Mala signa agrotantium	Quo morbi cognoscantur & an incrementum an consistant an minuantur & qua ratione ab initio quae languere incipit curari debeat	xiii	De stomachi morbis & curationibus	fo. xxiii
De signis longae ualitudinis	De febrium generibus	fo. xiiii	De laterum doloribus	xxiii
De indicis mortis	De curationum diuersis generibus	xiiii	De uiscerū morbis & primo de pulmonum: deinde de iocineris morbis & curationibus	xxiii
De notis quas aliquis in singulis morborum generibus habere possit	De febriū speciebus & singularium curationibus & primo quando cibus febricitantibus dandus sit	fo. xv	De iocineris morbo & curationibus	fo. xxiiii
Quae nota in quocumque morbi genere uel spe uel picula ostendat	Quando potiones febricitantibus dari expediat	xv	De lienis morbo & curatione	xxiiii
De morborum curationibus	Quomodo pestilentes febres curari debeat	fol. xvi	De renum morbis & curationibus	xxiiii
De sanguinis detractio per uenas	Curatio semitertianae febris quae hemitritaeos dicitur	xvi	De intestinorum morbis & primo de cholera	xxiiii
De sanguinis detractio per cucurbitulas	Curatio lentarum febriū	xvi	De coeliaco uentriculi morbo	xxiiii
De deiectione	Remedia in febribus ad capitis dolorē & praecordiorum inflammationem & ariditatem & scabrietem linguae	xvi	De tenuioris intestini morbo	xxiiii
De uomitu	Remedia contra frigus quod febrem praecedit	xvi	De morbo intestini pleris	fo. xxv
De frictione	Curatio horroris in febribus	xvi	De torminibus: id est dysenteria	xxv
De abstinentia	Curatio quotidianae febris	fo. xvii	De leuitate intestinorum	xxv
De sudore	Curatio quartanae febris	xvii	De lumbricis aluum occupantibus	xxv
Quae cibipotionesue: aut ualētis aut mediae aut imbecillae materiae sint	Curatio duarum quartanarum	xvii	De teneos intestinorum morbo	xxv
Quae natura ac proprietates cuiusque	Curatio quotidianae febris: quae ex quartana facta sit	xvii	De uentris fluxu & curatione	xxv
	De tribus insanie generibus & primo de eius curatione: quae a gaecis phrenesis dicitur.	xvii	De uuluae morbo & curationibus	fo. xxvi
	Cardiaci morbi curatio	fo. xviii	De nimia profusione seminis ex naturalibus	fo. xxvi
	De lethargo & eius curatione	xviii	De coxarum morbis & curationibus	xxvi
	De aqua inter cutem hoc est hydropico morbo	xviii		

bus	xxvi	mata lenienda	xxviii	sa resoluit & supercrescētē carnē	
De genuū doloribus & cura	xxvi	Malagma ad liuorem faciei con-		coerct	xxix
De articularū doloribus in mani-		tusæ	xxviii	Emplastrā aduersus morsus &	
bus pedibusq;	xxvi	Malagmata stomachica ad aperi-		alia recētiora uulnera	xxix
IN Q VINTO LIBRO COR-		endum	xxviii	Ethesiū épla. rubrū ad idē ualēs	xxix
NELII CELSI DE MEDICINA		Niconis malagma ad resoluēdū		Aliud éplastrū ad idē ualēs	xxix
HAEC CONTINENT VR		apiendūq; ac purgandū	xxviii	Leuca emplastra nō grauibus uul-	
De simplicibus facultatibus q̄rū-		Malagma ad ossā & neruos	xxviii	neribus accōmodata & maxie fe-	
ciūq; rerum ex q̄bus medicamēta		Malagma Euriclei ad articulos		nilibus	xxix
fiunt; & primo de his: quæ sangui-		& ad omnē dolorem	xxviii	Elephātinū éplastrū	xxix
nē supprimunt	fo. xxvii	Malagma salogore ad dolores ar-		lenia emplastra	xxix
Quæ uulnus glutināt	xxvii	ticulorū	xxviii	Emplastrum lene	xxix
Quæ concoquunt & mouent	xxvii	Chryssippi malagma ad idem ua-		Arcaghati éplastrū lene	xxix
pus	xxvii	lens	xxviii	Emplastra eiusdē generis ad leni-	
Quæ apiūt uulnera	xxvii	Clesipontis malagma ad idem ua-		endum apta	xxix
Quæ purgant	xxvii	lens & ad parotidas & phymata		De pastillis & prio de his q ad rec-	
Quæ rodunt	xxvii	& strumam	xxviii	cētia uulnera gutināda sanādāq;	
Quæ exedūt corpus	xxvii	Malagma ad articulos	xxviii	apti sunt	xxix
Quæ adurunt	xxvii	Malagma aristonis aduersus po-		Alius pastillus ad glutinanda uul-	
Quæ crustas ulceribus iducunt		dagras & recentia & phymata &		nera	xxix
Quæ crustas ulceribus resolu-		omnis dolores	xxviii	De phragide pastillo; quem Poly-	
unt	xxvii	Theofeni malagma ad pedū do-		bus cōfecit ad glutinādū uulnus	
Quæ discutiat ea: quæ in aliqua		lores	xxviii	Pastillus ad ulcera fordida & ni-	
pte corporis coierūt	xxvii	Numēii malagma ad podagrā cæ-		gritiem i auribus; naribus; obſce-	
Quæ euocant & educūt	xxvii	terosq; articulos iduratos	xxviii	nis ptibus; isflāmatōscq; eoz;	xxix
Quæ exasperata leuent	xxvii	Dexii malagma si q̄ndo callus in		Pastillus adronis ad uuā inflam-	
Quæ carnem nutriunt & ulcus i-		articulis increuit	xxviii	matā ad naturalia fordida etiam	
plent	xxvii	De emplastris	xxviii	cancro laborantia	xxix
Quæ molliunt	xxvii	Barbarū éplastrū nigrū qd' cru-		Pastillus ad fixa ani; uel ora uena-	
Quæ cutē purgant	xxvii	tis ptius uulneribus iūcūt	xxviii	rū fūdētia sāguinē uel cācrū	xxix
De mixturis simplicium rez &		Coacō éplastrum nigrū ad idem		Pastillus ad expellēdū calculū cū	
de rōne pōdeq; & qd malagma &		ualens	xxviii	urina	xxix
emplastrū & pastillus inter se dif-		Basilicon éplastrum nigrū ad idē		De pessis	xxix
ferant	xxvii	Smaragdinū éplastrū ad idē	xxviii	Ad sāguinē euocādū	fo. xxx
De malagmatis & malagma ad-		Emplastrū russū ad idem	xxviii	ad uuluā molliēdā	xxx
uersum calidas podagras	xxvii	Paracolecticum emplastrum ad i-		Alia pessī cōpositio ad idē ualens	
Malagma ad materiā extrahēdā		dem	xxviii	Ad isflāmatōes uulua; numenū	
Malagma ad iecur dolēs	xxvii	Cephalicū éplastrū philotæ capi-		peffus	xxx
Malagma ad lienem	xxvii	ti conueniens	xxviii	Ad eiciēdū euulua isfātē mortuū	
Malagma ad laterū dolores	xxvii	Emplastrum uiride ad idem ua-		Si mulier uitio locoz cōcidit q̄	
Malagma ad resoluēdā q̄ astricta		lens	fo. xxix	curatiōe utēdū sit	xxx
sunt; & molliēdā q̄ dura sunt: &		Tetrapharmacum emplastrū ad		De medicamētis q̄bus aridis uti	
dirigēdā quæ coeunt	fo. xxviii	pus mouendum	xxix	mur	xxx
Aliud malagma ad eadē	xxviii	Enneapharmacū éplastrū ad pus		Ad carnē supercrescētē exedēdam	
Malagma mosci ad molliēdū		mouēdū & ad purgandū ua-		Ad putrē carnē cōtinēdā ne ultra	
Malagma medi ad dirigēdā quæ		lens	xxix	serpat; eā q̄ leniter exedēdam plu-	
coeunt	xxviii	Atalū éplastrū ad uulnera	xxix	res cōpositiones	xxx
Malagma ad strumas	xxviii	Iudæi éplastrū fracto capiti accō-		Hieræ cōpositio	xxx
Aliud malagma ad id ualēs	xxviii	modatū	xxix	Iudæi cōpositio	xxx
Malagma ad strumam & phyma-		Diadaphnidō éplastrū ad extra-		lollæ cōpositio	xxx
ta	xxviii	hiēdū	xxix	Ad sanguinis pfluuia; uel ex mē-	
Malagma ad strumā & tubera &		Aliud diadaphnidō ad extrahen-		brana cerebri uel aliis locis; & ad	
carcinodas	xxviii	dū & pus mouēdū	xxix	cācrū; & ad iducēdā cicatricē &	
Malagma ptarchi ad parotidas		Philocratis éplastrū ad extrahen-		ad coercedā carnē crescētē	xxx
& faryū & mala ulcera	xxviii	dū & pus mouēdū	xxix	Timei cōpositio ad ignē sacrū uel	
Malagma aduersus panū & phy-		Rhyppodes éplastrū ad extrahen-		cancrum	xxx
mata	xxviii	dū	xxix	Ad sternutamēta excitāda	xxx
Malagma aduersus phiata	xxviii	Emplastrū Hecatei ad extrahen-		Gargartzatōes q̄bus fieri debeat	
Malagma ad supprimendum oē		dū	xxix	De antidotis & q̄bus malis opitulēt	
quod abscedit	xxviii	Alexandrinū emplastrū uiride ad		Compositio antidoti	xxx
Malagma ad sāguinē supprimē-		extrahendum	xxix	Aliud antidotū abrosia noiatū; qd'	
dū & phymata	xxviii	De éplastris exedentibus	xxix	zopyrus ptoléao regi cōposuit	
Malagma ad carcinodas & phy-		Emplastrū qd' exest corpus & of		Antidotū mitridatis	xxx

De acopis Acopū neruis utile xxx	Curatio aduersus pfuliōem fan-	De sacro igne & eius curatione
Acopū elæodes neruis utile xxx	guinis in uulneribus xxxii	De Chironeo ulcere & eius cura
Enchrīsta ad ulcera purganda & i	Curationes aduersus uulneꝝ iflā	tione xxxv
plenda xxx	mationē xxxii	De ulceribus quæ ex frigore i pe-
Ad facrum ignem xxx	De glutinatione uulneꝝ xxxii	dibus & manibus oriunt & eorū
De catapotis xxx	Quomodo uulnus ligari conue-	curationibus xxxv
Catapotiū ad somnū accersendū	nīat xxxii	De struma & eius curatiōe xxxv
& leuationem doloris & simul ad	De ratione uictus & notis uulne	De surūculo & eius curatiōe xxxv
eōcoquēdum xxx	rū curationibusq; eorū xxxii	De phymate & eius curatiōe xxxv
Catapotiū ualētius ad sōnū xxx	Curationes proprie articularum	De phlygetro & eius curatione
Catapotiū ad pluriōs dolores p	fo. xxxiii	fo. xxxvi
somnū leniēdos xxx	Vulnus quō purgandū ē xxxiii	De fistulis & earum generibus &
Catapotiū aliud ad multa ualens	Quō uulnus iplēdū est xxxiii	curationibus xxxvi
fo. xxxi	De uulneribus: quæ extrinsecus	De melicera xxxvi
Catapotiū ad iducēdū sōnū: qd'	p uulnera icidunt curationibusq;	De acrocordone & Thymio &
uulua dolens prohibuit xxxi	eorum xxxiii	Myrmetio & Clauo curationi-
Ad iecur sanandū xxxi	Curatio ulceris xxxiii	busq; eorum xxxvi
Ad finiēdos dolores lateris xxxi	Curatio erisipelæ xxxiii	De pustularum generibus & ea-
Ad thoracis dolōs finiēdos xxxi	Curatio Cangrenæ xxxiii	rum curationibus fo. xxxvii
Catapotiū Athenionis ad tuf-	Quomodo cicatrix uulneri idu-	De scabie & eius curatiōe xxxvii
sim xxxi	cēda: purgādāq; sit xxxiii	De ipetiginis speciebus & curatio-
Catapotiū Heraclidis tarētini ad	De uulneribus q̄ pmorsus iferūt	nibus xxxvii
tuffim & somnū xxxi	eorūq; curationibus fo. xxxiii	De papulis & earū curatiōe xxxvii
Catapotiū ad purganda ulcera in	Curatio aduersus rabiosi canis	De uutilignis speciebus .i. de Al-
faucibus tuffientibus xxxi	morsum xxxiiii	pho & Mela & leuce & earum cu-
Colice cassii medici xxxi	Curatiōes cōmunes aduersus oēs	ratione xxxvii
Ad infantē mortuū aut secundas	morsus serpentū xxxiiii	IN SEXTO LIBRO HAEC
expellendas xxxi	Speciales curatiōes aduersus ictus	CONTINENTVR.
Laborantibus ex partu quid dari	serpentū & primo aduersus ictū	De uitii singularū corporis par-
debeat xxxi	aspidis xxxiiii	tium xxxvii
Ad adiuuandam uocem xxxi	Aduersus ictū scorpionis xxxiiii	De capillis fluentibus xxxvii
Aduersus difficultatē urinæ xxxi	Aduersus aranei & scorpionis	De Porrigine & eius curatione
Arteriaces cōpositio quomō fiat	ictum xxxiiii	De lycosi & eius curatiōe xxxvii
De quōque generibus noxæ cor-	Aduersus cæraſtis & Dipsæ &	De areis & eorū curatiōibus xxxvii
poris & prio de uulneribus quæ	Aemorrhoidis ictū xxxiiii	De Varis & lēticulis & ephelide
maxime p tela iferunt xxxi	Aduersus Chelydri ictū & cæra-	& eorū curationibus fo. xxxviii
Quæ uulnera ifanabilia ſint xxxi	ſtis xxxiiii	De oculorū morbis curatiōibusq;
Quæ uulnera difficilē curationē	Aduersus Phalāgi ictū xxxiiii	eorū: & prio de his morbis q̄ leni-
habeāt xxxi	Aduersus ictus italogē anguium	bus medicamētis curant xxxviii
Quæ uulnera tutiorē curationē	qui minus terribiles peregrinis	De diuerſis oculorum colliriis
habeāt xxxi	ſunt xxxiiii	Philonis collirium xxxviii
Obseruatiōes quædā & ætatis &	Remediū generale aduersus oīa	Dionysii colliriū xxxviii
corporis & uitæ & tēporis in uul-	uenena uel in cibo uel in potiōe	Cleonis collirium xxxviii
neribus xxxi	aſſumpta xxxiiii	Theodoti colliriū Achariſtū ap-
Signa pculſi cordis xxxi	Specialia remedia aduersus quæ-	pellatum xxxviii
Signa pulmonis icti xxxi	dā uenena: & primo aduersus cā-	Cythion uel tephirion collirium
Signa iocineris uulnerati xxxi	tharidas xxxiiii	Euelpidis colliriū trygodes nomi-
Signa pculſorū reniū xxxi	Aduersus cicutam xxxiiii	natum xxxviii
Signa uulnerati lienis xxxi	Aduersus hyoſcyamū xxxiiii	Nilei collirium omnium opti-
Signa pculſæ uulue xxxi	Aduersus cerulam xxxiiii	mum fo. xxxix
Signa pculſi cerebri uel membra-	Aduersus ſanguifugā ſi epota eſt:	De carbūculis oculorum & eorū
næ eius xxxi	& lac qd' intus coit xxxiiii	curatione xxxix
Signa pculſi ſtomachi xxxi	Aduerſus fungos inutiles xxxiiii	De puſtulis oculorum & curatio-
Signa ieiuni inſtēſtini & uentricu-	De aduſtis corporis locis & quō	ne earum xxxix
li uulnerati & aliorum inſtēſtino-	curari debeāt xxxiiii	Phylaxos collirium ad puſtulas
rum fo. xxxii	De interioribus ulceribus: q̄ aliq̄	oculorum xxxix
Signa pculſæ medullæ quæ i ſpi-	corporū parte corrupta naſcunt	De ulceribus oculorū & eorum
na eſt xxxii	De carbunculo & eius curatio-	curatione & de diabolanu collir-
Signa ſepti trāſuerſi pculſi xxxii	ne xxxiiii	rio xxxix
Signa ueſicæ uulneratæ xxxii	De carcinomate & eius curatio-	Curatio oculorū aliquo caſu ſmi-
De ſanguine & ſanie & pure & eo-	ne fo. xxxv	nutorum xxxix
rum ſpeciebus quādōq; meliora	De theriomate & eius curatio-	De pediculis palpebrarū xxxix
deteriora ſint xxxii	ne xxxv	De oculorū grauioribus mor-

bis: qui ex inflammationibus oriuntur: & ualidioribus medicamentis curatur. & de Andreae collirio & de Diacero.	xxxix	De parotibus: quae sub auribus oriuntur	xlii	De aurium morbis: qui manu & scalpello curantur	xlvii
Memigmenon Euelpidis collirium	xxxix	De ubilici pminētis curatiōe	xlii	Curta in auribus labrisq; ac naribus quomō farciri & curari possint	xlvii
De oculog: ulceribus supercrescentibus: fordidis: cauis: ueteribus: & de curationibus singulog:	xxxix	De obsenage partiū uitis & curationibus	xlii	De polypi curatione p ferrū	xlvii
Smilion colliriū	xxxix	De colis morbis & curationibus	fol. xliiii	De ozena	fo. xlviii
Phynō colliriū Euelpidis	xxxix	De cancri qui in cole nascitur: curatione	xliiii	De oris uiciis quae manu & ferro curantur	xlviii
Sphariō colliriū Euelpidis	xxxix	De phagedenae ī cole nascētis curatione	xliiii	De dentibus	xlviii
Liquidū Euelpidis colliriū	xxxix	De carbunculo qui in cole nascitur	xliiii	De uua	xlviii
De cauis oculog: ulceribus & curationibus	xxxix	De testiculog: morbis & eorum curatione	xliiii	De lingua	xlviii
Hermonis colliriū	xxxix	De ragadiis & cōdilomate & haemorrhoidis: aliisq; ani morbis & curatiōibus eorū & priō de ragadiis	xliiii	De abscessu sub lingua	xlviii
De cicatricibus oculog: q̄ ex ulceribus factae sunt: & quō curari debeant. & de Asclepia & Canopite & Pixino colliriis	xxxix	De cōdilomate	xliiii	De labris	xlviii
De alio genere inflammationis oculorum	xxxix	De haemorrhoidis	xliiii	De ceruicis uiciis & curatione	xlviii
Cæsarianum colliriū	fo. xl	Si anus uel os uuluae p̄cidit curatione utendum sit	fo. xliiii	De umbilici uiciis	xlviii
Hieracis colliriū	xl	De ulcere fūgo simili ī ano	xliiii	Quomodo aq̄ hydropicis emittatur	xlviii
De Xyrophthalmia genere: aridae lippitudinis	xl	De digitorum ulceribus	xliiii	De intestinorum uulneratorum curationibus	xlviii
Rhinion colliriū	xl	IN LIBRO SEPTIMO HAEC CONTINENTVR.			
Ad oculos scabros colliria	xl	De chirurgica & q̄ ī ea claruerit: & qualis esse chirurgicus debeat & qd ī hoc libro describat	xliiii	De interiore parte abdominis rupta: & qua rōne curada sit	fo. xlix
Ad caligationē oculog: q̄ ppter lippitudinē oris remedia & colliria	xl	De luxatis	xliiii	De uaricibus uentris	xlix
Diacrocu colliriū	xl	De his quae p se itumescunt quō excidēda & curada sunt	xliiii	De testiculog: natura & morbis eorum	xlix
Ad caligationē oculog: q̄ ppter senectutem aut aliam imbecillitatem sit	xl	De bonis malisue signis exulceratorum	xliiii	De testiculog: curationibus communibus & primo de scissione & curatiōe inguinis uel scroti	xlix
De suffusione oculog:	xl	De fistulis	xliiii	De intestini curatione	fo. l
De resolutione oculog: q̄ p̄ p̄lysis dicif	xl	De ani fistulis	fo. xlv	De omenti curatione	l
De mydriasi oculorum	xl	De relis e corpe extrahēdis	xlv	De ramicis curatione	l
De imbecillitate oculorum	xl	De gangiliis & meliceride & heromate & steathōate Capitis tuberculis	xlv	De carne quae inter tunicas testiculorū cōceruit & de neruo idurato	l
De aurium morbis & curationibus	xl	De oculorū uitis quae scalpello & manu curant	xlv	De ramice inguinis	l
Aduersus auriū uermes	fo. xli	De crithe tuberculo palpebrarum	xlv	Ad tegēdam glandem colis si nuda est	l
Ad cōpressa auriū foramina	xli	De chalazia palpebrarum	xlv	Quomodo glans penis contenta aperiri possit.	fo. li
Ad grauē auditum	xli	De ungue oculorū: qd̄ pterigion a græcis uocaf	fo. xlyi	Infibuladi ratio	li
Ad sonitū auriū intra seipsas	xli	De enchanti tuberculo	xlvi	De urinæ reddendae difficultate & de calculo: curationibusq; eorum	li
Ad ea quae in aurem iciderūt extrahenda	xli	De acyloblephato oculorum uitio	xlvi	Quae curatio calculosis adhibetur	li
De narium morbis & curationibus	xli	De aegylopa fistula oculog:	xlvi	Signa calculorum uel harenosorum uel mollium	li
De dentium dolore & curationibus	xli	De pilis palpebrarū oculum irritantibus	xlvi	De calculis foeminarum	li
De tonsillis & earum cura	fo. xlii	De glaucophthalmo oculorū	xlvi	Quae curatio calculo euulso habenda sit.	li
De oris ulceribus & curatiōibus & quae antherae sint	xlii	De ectropio	xlvi	De cancro qui excisa uescica nascitur: & q̄ curatiōe uti deceat	fo. lii
De linguæ ulceribus	xlii	De Staphylomate oculi	xlvi	Si naturalia foeminage cōcubitū nō admittūt quomō curari conueniat	lii
De parotidibus gingiuage tuberculis deq; aliis ulceribus gingiuarum	xlii	De clauis oculorum	xlvi	Qua curatione partus emortuus ex utero excutiat	lii
De uuae morbo & curatione	xlii	De natura oculorum & eorū suffusione	xlvi	De ani uiciis & eorum curatione	fo. liii
De cancro oris	xlii	De pituita oculorū	fo. xlyii	De condilomatū curatione	liii

De uaricum curatione	liii	De aurium fractarum curatione	fo. lvi	De luxatis ossibus	fo. lviij
Curatio digitorum cohaerentium	liii	De maxillae fractae curatione de quibusdam ad omnia ossa pertinentibus	lvi	De maxillae luxatae curatione	lviii
De cangrenae curatione	liii	De iuguli fracti curatione	lvi	De capite luxato	lviii
IN LIBRO OCTAVO CORNELII CELSI DE MEDICINA HEC CONTINENTVR					
De positi & figura totius humani corporis	liii	De costarum fractarum curatione	lvi	De humero luxato	lviii
Ossa uiciata & corrupta quibus signis cognoscant & quae ratione curantur	fo. liiij	De spinae curatione	lvi	De cubiti luxati curatione	lviii
Quomodo os excidat: & de Modiolis: & Terebra ferramentis ad id paratis.	liiij	De humerorum: brachiorum: femorum: crurum: digitorum fractorum uel euulforum communibus curationibus	lvi	De manu luxata	fo. lix
De caluariae curatione	fol. lv	De fracti humeri curatione	fo. lvii	De palma	lix
De narium fractarum curatione	lv	De brachii fracti curatione	lvii	De digitis	lix
		De crurum femorumque fractorum curatione	lvii	De femore	lix
		De fracti digiti curatione	lvii	De genu	lix
				De talo	lix
				De planta	lix
				De digitis	lix
				Finis	Huius Tabulae

a
Erina alba
Aurelii Cornelii
cno malo
b
iusq; sunt
& purulentum
rationem
c
Stomacho
festum est
integritas
d

urina
modum
sphragitides
e
non est
pipere
quo minor
f
siue uitio
ptum est
nenda quae
g
nonnunquam

capitibus
ad idem
h
se habent
capitulis
que curatum
i
Nonnunquam
culum infra
inflammatione
k
circumspectus
dinem implicata
increuit